

تەفسیری رهوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

به‌رگی [۵]

نووسینی

مه‌لا مه‌حموودی گه‌لا‌له‌یی

جزمی [۹]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تەفسىرى رەۋان

بۆتەگە يىشتى قورئان

بەرگى يىنجه م

نووسىنى

مەلا مەحمودى گەلا ئەيى

جزمى (۹)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

-
- ✽ تەفسیری ڕەوان بۆ تیگەشتنی قورئان .
  - ✽ نووسینی : مەلا مەحموودی گەڵاڵەیی .
  - ✽ چاپی یەكەم .
  - ✽ چاپخانەی ئۆفیسیتی تیشك .
  - ✽ تیراژ : (۵۰۰) دانە .
  - ✽ ژمارەی سپاردن : (۱۷۰) ی سالی (۱۹۹۹) .
  - ✽ مافی چاپکردن پارێزراوە و تەنھا هی نووسەرە .
  - ✽ چاپ و بێت چینی : مەڵبەندی کۆمپیوتەری ئاوێزە - سلێمانی .

پیشویانو، ده‌فهرموت: نیمه نه‌گهر پاشگه‌ز بیینه‌وه و بگهری‌ینه‌وه بۆ سهر نایینی ئیوه ﴿قَدْ أَفْرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنَّ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّانَا اللَّهُ مِنْهَا﴾ نه‌وه بی‌گومان بوختانمان بۆ خودا هه‌لبه‌ستوه، به‌درۆو بی‌به‌لگه هاوه‌لمان بۆ خودا بریار داوه، نه‌گهر نیمه دوای نه‌وه‌ی خودا له‌شیرکتو بیروباوه‌ری به‌تال رزگاری کردوین بگهری‌ینه‌وه بۆ سهر نه‌وه بیروباوه‌ره به‌تالو پوچه، نه‌وه نیمه به‌دهستی نه‌نقه‌ستو له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که ده‌زانین نایینی خۆمان راسته‌و نایینی ئیوه پوچه نیفتیرا له‌سهر خودا ده‌که‌ینو به‌ناحه‌قو بی‌به‌لگه‌ی عه‌قلی و نه‌قلی هاوه‌لی بۆ داده‌نیین! نای که بوختانیکی گه‌وره‌یه نیمه له‌سهر خودا هه‌لی ده‌به‌ستین نه‌گهر بگهری‌ینه‌وه بۆ سهر نایینی ئیوه!!؟ نای که تاوانیکی گه‌وره‌یه!! چونکه کوفرو داپۆشینی حه‌ق له‌گه‌ل زانین خراپ‌ترن جۆری کوفره، نیفتیرا کردن به‌خودا و هاوه‌لدانان بۆی، گه‌وره‌ترین بوختانو تاوانیکه که به‌هیچ جۆریک پاساوی نادرسته‌وه!

که ده‌فهرموت: (إِذْ نَجَّانَا) به‌شیوه‌ی ته‌غلیب هه‌زهره‌تی شوعه‌یب خۆی خسته‌وته‌ریزی شوینکه‌وتوه‌کانی، نه‌گینا ههر شوینکه‌وتوه‌کانی مه‌به‌سته، چونکه پیغه‌مبه‌ران له‌کوفر پارێزاون!

﴿وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا﴾ هه‌رگیز بۆ نیمه نابی و له‌شانی نیمه ناوه‌شینه‌وه که له‌نایینی خۆمان پاشگه‌ز بیینه‌وه و بگهری‌ینه‌وه بۆ سهر نایینی پروبووچی ئیوه، هیچ هیزیک نه‌به‌توانی نیمه له‌بیروباوه‌ری خۆمان به‌شیمان بکاته‌وه، چونکه نیمه دلنیاين که نایینی خۆمان حه‌قه‌و نایینی ئیوه به‌تاله‌ ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ﴾ مه‌گهر خودا بی‌هوی نیمه بی‌ینه‌وه سهر نایینی ئیوه! چونکه بروای پته‌ومان به‌مه‌شینه‌تو نیراده‌ی خودا وامان لی ده‌کات که هه‌موو شتی‌ک حه‌واله‌ی په‌روه‌ردگار بکه‌ین، خودا هه‌موو شتی‌ک ده‌زانسی و حیکمه‌تو دانایی له‌هه‌موو شتی‌ک دا ره‌هاو موته‌له‌قه.

نه‌گهر ویستی شتی‌ک نه‌نجام‌دا نه‌وه عانی‌د به‌خۆیه‌تی چونکه ههر زاتی پاکی هه‌لسورپنهری کاروباری نیمه‌یه!

نه‌مه‌ش جه‌خت کردنه‌وه‌ی هه‌زهره‌تی شوعه‌یبه له‌سهر ره‌تکردنه‌وه‌ی داواکاری گه‌له‌که‌ی و هه‌زهره‌تی شوعه‌یب. پی‌ی راگه‌یاندن که به‌هیچ جۆریک

داواکاریه که یان جی به جی ناکا، چونکه پوره دگار بڼو خوی واده ی داوه (واده ی نه ویش حقه و پاشگه زیوونه و ی نیه) واده ی داوه که بهنده موخلیصه کانی له سهر تیمانو باوهر ده هیلیته ووه و ناهیلی بگهرینه ووه بڼو گومپایی. بیگومان خودا زور له ووه دووره که پی خوشبی موسولمانان بگهرینه ووه بڼو سهر کوفرته ووه زور له حکمه تو دانایی خودا دووره، همرگیز خودا دابو نه پرتی خوی ناگوری، به لگهی خوی پوچ ناکاته ووه! که وایی دهستی خوتان بن سهری خوتان بده نو به ته مای نه ووه مه بن!

﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ پوره دگار هه موو حکمه تو بهرزه وهنډیه که ده زانی، زانیاری ره هاو مطلقه، فاضلو به خششی زور زه بنده یه، هه موو کار وکرده ویه کی حکمه تو دانایی یه، ویستو تیراده ی هه موو حکمه تو خیر و بیر به مرؤف! تیراده ی به گویره ی حکمه تی له کار دایه.

به کورتی پوره دگار زانیه به هه موو شتی که: نه ووه ی بووه و نه ووه ی ده بی، هیچی لی هون نابی، حالو چونیته تی بهنده کانی ده زانی، ده زانی چون گور انکاری به سهر دلو دهرونیان دا دی، چون دوا ی دل نهرمی دلپه قیان به سهر دا دی، دوا ی له شساعی نه خوش ده بن، دوا ی تیمان هینانو باوهر پهیدا کردن کافر ده بنه ووه به پیچه وانه شه ووه! که وایی پیویسته کهس له مه کری خودا نه مین نه بی، وه کوو له شونینکی تر دا ده فرمویت: ﴿فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾ نیمه ویرای نه ووه ی که ههرچی خودا له سهری پیویست کردوین پابه ندی ده بینو به لیبور دویی یه ووه پاریزگاری شمرعو ناینه که ی ده کهین ﴿عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا﴾ له هه موو کارو باریکماندا پشتمان به خودا به ستوه، پشتی پی ده به ستین که له سهر بیرویا وهری راست راگیرمان بکا، توفیقمان بدا بڼو زیده یه قینو پروا دامه زران پشتگیری نه وومان به سه بڼو بهر هنگار بوونه ووه ی هره شه ی نیوه. ﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ الطلاق/۳، مهرجی ته ووه ککولی راستو دروستیش نه ووه یه: به گویره ی شمرعو به بهرچاو گرتنی سونه تی بونه وهری، که سیکت هوکاره مادیه کان به بهرچاو نه گریو سونه ته که ونیه کان پاشگویی بخا نه ووه

نه‌زاتیکی له‌خۆبایی بووه، نه‌ک خاوه‌ن ته‌وه‌ککولیکی خاوه‌ن پاداش لای خودا! نه‌ی ته‌وه نه‌بوو کاتیکی کابرا عمره‌به ده‌شته‌کییه‌که عمرزی پیغه‌مبه‌ری کرد ﷺ و‌تی: قوریان نه‌ری و‌شته‌که‌م بیه‌ستمه‌وه یان ته‌وه‌ککولم له‌سه‌ر خودایی؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمووی: (اعْقَلْهَا وَ تَوَكَّلْ) رواه الترمذی.. بیه‌ستمه‌وه، ته‌وه‌ککولیشته له‌سه‌ر خوابی.

هم‌روه‌ها په‌روه‌ردگار که خیطاب ناراسته‌ی پیغه‌مبه‌ر ده‌کاو فرمانی پی ده‌کات، که‌راوی له‌گه‌ل هاوه‌لانی بکا، ده‌فرمویت ﴿فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ دیاره‌ عزم‌و جه‌زم کاتیکی ده‌بی، که هۆکاره‌ مادییه‌کان فره‌هم هین‌این. که‌ره‌سه‌ی پیویست ده‌سته‌به‌ر کرابی. نه‌و کاته‌ی نه‌م نایه‌ته‌ نازل‌بوو، پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوو زری پۆشیبوو چه‌ک تفاق‌ی پیویستی بۆ جه‌نگان له‌که‌ل دوژمن‌دا ده‌سته‌به‌ر کرد‌بوو! به‌گویره‌ی ده‌ستوو‌رو باوی نه‌و رۆژگاره‌ له‌شکری موسولمانانی سازو ته‌یار کرد‌بوو؛ نه‌مجار له‌گه‌ل هه‌بوونی نه‌و هۆکاره‌ مادییانه‌ فرمانی پی‌کردن که پشت به‌ خودا بیه‌ست‌و ته‌وه‌ککولیان له‌سه‌ر نه‌ویی!

به‌کورتی و‌ پوختی حمزه‌ره‌تی شوعه‌یب به‌هه‌موو جوړیک داواکاری‌یه‌کانی گه‌له‌که‌ی ره‌ت کرده‌وه‌و هه‌موو هه‌ولۆ ته‌قه‌للاو هه‌ره‌شه‌کانی پوچ کرد‌نه‌وه‌!. نه‌مجار حمزه‌ره‌تی شوعه‌یب‌که نا‌ئومید بوو، له ئیمان‌هینانی گه‌له‌که‌ی ده‌ستی دوعای بۆ قابی کرد‌گار به‌رز کرده‌وه‌و، دوعای لی‌کرد‌نو، و‌تی: ﴿رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ په‌روه‌ردگار! نه‌تو به‌حق‌و راستی حوکم بکه له‌نیوان ئیمه‌و گه‌له‌که‌مان دا، خواجه‌! به‌گویره‌ی سونه‌تی نه‌گۆراوی خۆت له‌ بونه‌وه‌ردا که داد‌گایی نیوان پیغه‌مبه‌رانو کافران ده‌که‌ی، له‌نیوان خاوه‌ن به‌رنامه‌ی حق‌و خاوه‌ن بروای پوچ‌دا بریار ده‌ده‌ی، خودایه‌! به‌و قانونه‌ داد‌وه‌رانه‌ی خۆت کیشه‌ی نیوانمان کۆتایی پی‌به‌ینه‌و، له نیوانمان‌دا حوکم بده‌! بیگومان زاتی پاکی تۆ باشترین داد‌وه‌رو چاک‌ترین حاکمه‌ بۆ یه‌کالا‌کرد‌نه‌وه‌ی کیشه‌ی نیوانمان، چونکه‌ تۆ زانای به‌ هۆکاری کیشه‌و نیزاعی هه‌موو تاقه‌و گرو‌هه‌کان هه‌رگیز حوکمی سته‌مکارانه‌ ناده‌ی،

به ههوانته حوكم ناكه ی! نه مجار كه كافره كان نائومید بوون، له پاشگهز بوونه وهی شوینكه وتوانی حهز ره تی شوعه یب بۆ سهر نایینی نهوان په نایان برد بۆ هه ره شه و ته هیدید ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ اتَّبَعْتُمْ شُعْبًا إِنَّكُمْ إِذَا خَاسَرُونَ﴾ نه شرافو پیاو ماقوله کانی گه له که ی شوعه یب، نهوانه ی تینکاری نایاتی خودایان ده کردو پیغه مبه ره که یان به درۆ ده خسته وهو رۆچوو بوون له گومرایی دا، به هه ژارو شوینكه وتوانی شوعه یب یان گوت: نه گهر ئیوه شوین شوعه یب بکه ونو چیتان پی ده لئ: به قسه ی بکه ونو خودا به یه ک بناسنو شوعه یب به پیغه مبه ری نهو بزائن! نهوه بیگومان ئیوه خه ساره تمه ندنو مایه پوچ خۆتان!

خه ساره تمه ندی مه عنه وی ده بن، بهم جۆره شه ره فو که سایه تی خۆتانو باوکو باپیرانتان له ده ست ده چی، چونکه نایینی دیرینی خۆتانو باوکو باپیرانتان له ده ست ده ده نو بناغه ی خۆتان ده روخینن، ئیعتراف به وه ده که ن که پیشینانی ئیوه گومراو سه رلی شیواو بوون، به مه ش رابردوی خۆتان ریشه کیش ده که نو ره گه ی خۆتان ده برنه وه!

خه ساره تمه ندی مادیش ده بن، چونکه قازانجی ته رازو بازی و فرتو قیل کردنی سه وداو مامه له تان نامینن، ریگای چاوه سته کی له غه ربی و نه زانانتان لی ده گیرۆ ناھیلی مالو کالای خه لک کهم نرخ بکه نو به هه رزان بیکرنو به گران بیفرۆشنه وه!

به کورتی: په روه ردگار یه که مجار وه صفی قهومی شوعه یبی به گومراو بو کرد، پاشان وه صفی به گومراکه رو ری لی تیکده ر کردن، نه مجار وه صفی کردن به وه که تیرۆرستو راوه دونه ری موسولمانه کان بوون، نه مجار به شوین نمایش کردنی نه م هه لۆیستو ره وشتانه یاندا کوتایی ژیانو چۆنیه تی سزادانیان و له ناو بردنیان دیاری ده کاو ده فره مویت: ﴿فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ﴾ بوومه له رزه لی دانو هه ره که یان له مالی خۆیدا سه ره نگرۆ قونگه و تلور که وتزو له ناو چوزو مردن..

تیبینی نهوه ده کری په روه ردگار له م سوره ته دا جۆری عه زابه که یانی به

[رجفت بومه‌لهرزه] دیاری کرد له‌سوره‌تی هوددا به [صیحت نه‌رهو ناله‌وگرمه] ده‌ست نیشان کرد، چونکه بومه‌لهرزه بی‌گرمه و ناله نابی له سوره‌تی (شعراء) دا قورنان نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که په‌روه‌ردگار هه‌زه‌تی شوعه‌یبی بۆ سهر ((أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ)) ناردوو، که له ره‌چه‌له‌کو نه‌ژاددا برای (أَصْحَابُ مَدْيَن) بوون سزادانی دانیشتوانی مه‌دیه‌ن به (صیحة) و (رُجْفَة) بووه. سزادانی (أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ) به‌ره‌شه‌بای ئاگراوی و گروگرمای به‌هیز بووه.

نه‌وه بوو: هه‌ورکی بۆ ناردن، هه‌موویان له‌خۆشیان چوونه ژیر سیبهره‌که‌یه‌وه وایانزانی گهرمای به‌تینی خۆریان لی که‌م ده‌کاته‌وه، ئیتر هه‌وره‌که هه‌ورکی ئاگراوی و پر له بریسو و چه‌خماخه‌بوو ئاگری غه‌زه‌بی خودای به سهردا باراندن.

که‌وابی قه‌ومی شوعه‌یب هه‌موو ئهم جۆره عه‌زابو سزایانه‌یان به‌سهردا هه‌نراوه، عه‌زابی هه‌وری ئاگراوی و ئاگریارانو شریخو هور و گرمه و ناله له‌ئاسمانه‌وه بومه‌لهرزه و راتله‌قاندن له‌زه‌وییه‌وه، هه‌موو ئهمانه له‌قه‌ومی شوعه‌یب کۆبوونه‌وه و زه‌نده‌قیان چوو لاشه‌کانیان سلار بوونه‌وه چوونه زبڵدانی میژوووه، سزای دوا مردنیشیان بۆ هه‌تاهه‌تایی ههر خودا ده‌زانێ چۆنه!

ده‌ی بایزانین کێ خه‌ساره‌تمه‌ند بوو؟ شوێنکه‌وتوانی شوعه‌یب، یان نه‌وانی بروایان پێ نه‌کرد؟

له راستی دا ﴿الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعْبًا كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا﴾ نه‌وانه‌ی هه‌زه‌تی شوعه‌یبیان به درۆ خسته‌وه، ههر نه‌وان خه‌ساره‌تمه‌ندو چاره ره‌ش بوون! نه‌وانه ریشه‌کێش کرانو له‌ناویران ههر ده‌تگوت: قه‌تقه‌ت نه‌وانه له‌و شارو ههریمه‌دا هاوچۆیان نه‌بووه له‌و خانو به‌ره‌ی خۆیاندا نیشته‌جێ نه‌بوونو پشویان نه‌داوه!!

ئهم به‌شه‌ی ئایه‌ته‌که وه‌لامدانه‌وه‌ی کافره‌کان بوو که‌به شوعه‌یبو شوێنکه‌وتوانی نه‌وان گوت: ﴿لَنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا﴾ نه‌وه‌تا ئهمانه به هه‌لاک چوونو گونده‌که‌شیان ویران بوو، هه‌چ

سوودیان لی نه‌بینی وه لآمی نهو همره‌شه‌یه‌شیان که‌وتیان: ﴿لَنْ اتَّبَعْتُمْ شُعْبًا
 أَنْكُمْ إِذَا الْخَاسِرُونَ﴾ به‌شه‌کی تری نایه‌ته‌که‌یه: که ده‌فرموی: ﴿الَّذِينَ
 كَذَبُوا شُعْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ واته: نه‌وانه‌ی شوعه‌یبیان به‌درؤ
 خسته‌وه و پییان وابو همرکه‌سانیک شوین شوعه‌یب بکه‌وی خه‌ساره‌تمه‌ندو
 چاره‌په‌شو به‌دبه‌ختن! دنیای قیامه‌تیا له کیس چوو، شوین که‌وتوانی
 حه‌زرتی (شوعه‌یب) یش سهر‌فرازو سهرکه‌وتوو به‌مراز گه‌یشتون! وه‌کو له
 شوینیکی تردا ده‌فرموی: ﴿وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَحْنُ شُعْبًا وَالَّذِينَ
 آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَأَخَذَتِ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ، فَأَصْبَحُوا فِي
 دِيَارِهِمْ جَاثِمِينَ﴾ هود/۹۴ نایه‌ته‌که ناماژهی نه‌وه‌شی تیدا به‌که‌همرکه‌سیک
 زنده‌په‌وی بکا له‌نیشتمان خۆشه‌ویستی داو بیه‌وی جگه له‌خۆی که‌سی تر
 تیدا هه‌وا هه‌لنه‌مژی تیدا دانه‌نیسی، زۆرو سته‌م له‌حه‌ق‌خوازان بکا
 تیدا، نه‌وه سهره‌نجام بۆ خۆی له‌و نیشتمانه‌ بی‌یه‌ش ده‌بی، همر وه‌کوو چۆن
 همرکه‌سیک هه‌لپه‌ی خواردنی مالی خه‌لکی هه‌بی به‌شیوه‌ی نارپه‌واو
 نه‌گونجاو، نه‌وه بۆ خۆی له‌مالو سامانی جیهان بی‌یه‌ش ده‌بی.

نه‌وه‌ش ده‌گه‌یه‌نی که هه‌موو کاتی سهره‌نجام بۆ ته‌قواکارانه، حه‌لال
 بخاوه‌ خۆ دوره‌ په‌ریز بگری له‌مالی حرام، هه‌روه‌ها فه‌وتازو له‌ناو‌چوونو
 نیفلاس بوون بۆ نه‌و کافرو خوا نه‌ناسانه‌یه که رۆده‌چن له‌ حرام
 خواردنو، مالی خه‌لک به‌نارپه‌واو ناحق ده‌خۆن!

جا که نه‌و عه‌زابو سزایانه‌ تووشی گه‌له‌ کافره‌که‌ی شوعه‌یب بوو
 ﴿فَتَوَلَّى عَنْهُمْ﴾ پیش هاتنی عه‌زابه‌که، حه‌زرتی شوعه‌یبو شوینکه‌وتوانی
 له‌و ناو‌چیه‌ چونه‌ ده‌ری عه‌زابه‌که نه‌یگرته‌وه، نه‌مجار به‌دل‌یکی ناخۆشه‌وه
 ﴿قَالَ يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ﴾ نه‌ی گه‌لو
 هۆزه‌که‌م! نه‌من به‌دل‌سۆزی‌یه‌وه په‌یامی خودای خۆم پی راگه‌یاندن، نه‌و
 نه‌رکه‌ی پی‌م سپی‌را بوو پی‌تان بگه‌یه‌نم نه‌نجامم دا، زۆرم نامۆزگاری کردو
 هه‌ولم له‌گه‌ل دان، به‌لام به‌داخه‌وه گویتان لی نه‌گرتمو به‌قسه‌تان نه‌کردم، تا
 به‌و درده‌ چوون که پی‌ی چوون!! ﴿فَكَيْفَ آسَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ﴾ چۆن

من غم بۆ قهومی کافرو خوانه‌ناس ده‌خۆم؟ واته: من خه‌فت بۆ له‌ناوچوونی گه‌لو هۆزیک ناخۆم که ئینکاری تاکو ته‌نهایی خودایان ده‌کردو پیغه‌مبهره‌که‌یان به‌درۆ خسته‌وه‌و برۆیان پی‌نه‌کرد!!

ئه‌مه‌ی به‌سهرتان هاتووه‌ ناکامی کرده‌وه‌ی ناپه‌سه‌ندی خۆتانو، پاداشی پراویری سه‌رپیچی و لوتبه‌رزو له‌خۆبایی بوونی خۆتانه، ده‌بخۆزو بیچیژن عه‌زایی سه‌ختی نه‌پراوه‌و هه‌تاهه‌تایی! نه‌فه‌تی خودا له‌سته‌مکاران!

په‌روه‌ردگار پێش نه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌یه‌ک له‌ناو به‌ری به‌خۆشی و

ناخۆشی به‌تاقییان ده‌کاته‌وه

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ

يَضُرَّعُونَ ﴿٩٤﴾ ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ

ءَابَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٥﴾

پاش نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار حاله‌تی پیغه‌مبهرانی له‌گه‌ل گه‌له‌کانیان باس کرد، شیوه‌ی عه‌زابو چۆنه‌تی له‌ناو بردنی گه‌له‌سته‌مکاره‌کانی رونکرده‌وه، ته‌مجار دی له‌م نایه‌تانه‌دا نه‌وه‌ راده‌گه‌یه‌نی که به‌هیلاکدانو ریشه‌کیش کردن ته‌نیا هه‌ر بۆ ته‌و چهند گه‌لو نه‌ته‌وانه‌ نه‌بووه‌و تایبه‌ت نه‌بوه‌ به‌و رۆژگاران‌ه‌وه‌ به‌لکو له‌گه‌ل هه‌موو سه‌مه‌مکارو سه‌رپیچی کاریک‌دا په‌روه‌ردگار دابو نه‌ریت‌وسوننه‌تی خۆی نه‌گۆریوه..

ئه‌وه‌ش روون ده‌کاته‌وه‌ که سوننه‌تی یه‌زدانی ده‌رحه‌ق به‌و که‌سانه‌ی پیغه‌مبهریان به‌درۆ خسته‌نه‌وه‌ و هاتووه: له‌سه‌ره‌تادا ته‌وشی نه‌خۆشی و بۆ بارانی و جۆره‌ها نا‌په‌حه‌تی ترمان کردوون بۆ نه‌وه‌ی به‌خۆیاندا بچنه‌وه، پا به‌ندی فه‌رمانو جله‌وگیری به‌کانه‌مان ببن، ته‌مجار خسته‌تومان نه‌ حاله‌تی خۆشی و هه‌رزانی به‌وه، بۆ نه‌وه‌ی بی‌ریک له‌خۆیان بکه‌نه‌وه‌و له‌نازو نیعمه‌تی ئیمه‌ وردبهنه‌وه‌و ده‌ست بکه‌ن به‌خودا په‌رستی، ته‌مجار ته‌گه‌ر هه‌ر له‌سه‌ر کوفرو سه‌پله‌یی خۆیان به‌رده‌وام بن، نه‌وه‌ عه‌زایی بنه‌پکه‌رو ریشه‌کیش و دوا

بروامان بهناگهان بۆ ناردوون، تاسزای بی رهزاو کوشنده مان یه خهی پی نه گرتوون به خویان نه زانیوه.

نهمهش هه ره شهیه له قوره یشی به کازو هی تریش، هه لانیانه بۆ نیمان هینان به به یامی پیغه مبهری نیسلامو ده فهرموت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ﴾ واته: سوننه تی نیمه له بونه وهردا ناگۆرۆ نه گۆراوه، نیمه هه رکاتی پیغه مبهری کمان بۆ سه ر گه لو نه ته وهیه ک نارد بی و به درۆیان خستییته وه نیمه یه کسه ر عه زابمان بۆ نه ناردوون له ناومان نه بردون، به لکو بۆ ماوه یه ک مؤله تمان داوونو به لاو موصیبه تو گیرو گفتمان تووش کردون، تووشی گرانی و هه ژاری و نه خوشی جۆراو جۆر بوون، بۆ نه وهی به خویاندا بچنه وه و دلیان نه رم بی و به ندایه تی و ملکه چی و زه لیلی خویان رابگه یه نزو هاوارمان لی بکه ن نه و ناخوشیانه یان له سه ر لابه رین!

چونکه به نه زموونو تاقی کردنه وه لای زانیان چه سپاوه که ته نگو چه له مه و گیرو گرفت خه لک باش په ره ورده ده کا، نه خلاقو ره وشتیان مشت و مال ده کا!!

﴿ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا﴾ پاشان له شوین نه و حاله ناخوشه ی تی که وتبوون، له جیاتی نه و ته نگو چه له مه ی تووشیان بو بوو، خیر و خوشیمان پیداون، له باتی هه ژاری و نه خوشی و قاتو قپری و کیشمو شهرو هه رای ناویان هه رمزانی و ته ندروستی و مالو سامانی زۆرو برایه تی و ناشتی و ته باییمان خسته ناویان ﴿حَتَّى عَفَوْا﴾ هه تا ژماره یان زۆر بوو، له شساغو ته رده ماغ بوون، مال و مندالیان په ری سانده و چه و نه وهی زۆریان لی که وته وه، زهویان ناوه دان کرده وه، خازو باله خانه یان هه لچینیان.

نه ی نه وه نیه هه ر که میک پیش نیستا له م سوره ته دا له چه یروکی هه زه تی هودا باسی نازو نیعمه تی خودا ده کات به سه ر نه و گه له سه مکاره داو له سه ر زویانی هه زه تی هود ده فهرموت: ﴿وَاذْكُرُوا أَنْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَسْطَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ

لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴿۱﴾ الاعراف/۶۹ همدروها حمزه رته تی (صالح) یش به قه ومه که ی
گوت: ﴿وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ،
تَتَّخِذُونَ مِنْ سَهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَاذْكُرُوا آلاءَ
اللَّهِ وَلَا تَغْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ الاعراف/۷۴.

تیسه نهو گهلو نه ته وانه مان به خوشی و ناخوشی به تاقی کردنه وه بوئه وه ی
به خویان دا بچنده وه بگهرینه وه بو لای خودا به لام پهن دیان وهرنه گرتو ته مبی
خواردو نه بیون ﴿وَقَالُوا﴾ به بی نه وه ی نهو رودا وانه کاریان تی بکن، وتیان:
﴿قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ﴾ بیگومان باوک باپیرانیشمان ناوا
توشی ناخوشی و خوشی هاتون، ده میک هه ژارو لهش به بارو دهر به دهر و بی
لانهو خانه بوون، کاتیکیش له نازو نیعمه ته دا گوزه راندویانه، خاوهن مالو
ساماندارو له شساعو تهرده ماخ له ژیر بالی ناشتی و ته بایی دا ژیاون، نه وه
هه لویتستی رۆژگاره، له گهل ناده میزاد دا، که وایی نه ته نگو چه له مهو
ناخوشی سزاو توله ی تاوانه، نه همرزانی و ناشتی و له شساعی پاداشی کرده وه ی
چاکه یه !!

به کورتی نه وانه ی له سوننه تو دابو نه پیتی پهروهر دگار له بونه وه ردا
حالی نه بیون، هۆکاری خوشبه ختی و کامهرانی، یان هۆکاری به دبه ختی و
چاره رهی ناده میزاد تی نه گه یشتون، ناگیان له یاسای خودا نیه که
ده فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا
مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ الرعد/۱۱ جاکه نهو گهلو نه ته وانه، بهو گۆرانکاریانه په نندیان
وهرنه گرتو ته قه لو باتی رۆژگار کاری تی نه کردنو به خویان دا نه چونه وه، گویان
نه دایه نه صیحه ته نامۆژگارییه کانی پیغه مبه ره که یان، سهره نجام
﴿فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ له نکاو یکنو به ناگه هان عه زابمان
به سهردا دانو تی کمانه وه پیچان به بی نه وه ی هه ست به ته وه بکه ن که سزایان بو
نازل ده بی، وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا
بِهِ، فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ، حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا
أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ الانعام/۴۴

خوښهري هيڙا! ماموستا سهييد د فهرمويت: سيباقی قورئان ليږده دا روداو ناگړي ته وه، به لكو سوننه تي په روه ردگار روون ده كاته وه، ميژوو ژيان نامه نمايش ناكه به لكو هه نگاوه كاني قهزاو قه دهري خودا راده گه يه نئ.. ته وه مان بؤ ناشكرا ده كا: كه قانونو ياسا يه كه هيه بونه وه به گوږه ي تهو ياسا يه له كار دا يه وه لده سوږي، له سهر تهو ريووشوښه كاره كان ته نجام ده درين، ميژووي ناده ميزاديش له سهر زهوي بهو قانونه گورپانكاري تيدا رو ده دات، نهركي پيغه مبرايه تي (بهو هه موو گه وره يي يه) هو كار كه له هو كاره كاني ته نجام داني تهو ياسا گشتي به يه زدان يه.

ته وه مان پي راده گه يه نئ: كه كاروباري بونه وه به هه واته ته نجام نادرين، ناده ميزاد به ته نيا لهم زه ويدها بهر لا نه كراوه بؤ خو ي به ته نيانيه (وه كوو مول حيده كاني ته هم روژگار به ي چوون) به لكو هه رجي لهم بونه وه ره دا رو ده دا به ته گبيرو ته قديري خودا يه، له حيكه ته دانايي خودا وه سهره لده داو به ره و ثامان جيك ده روا.....

پيوسته ته وه ش بزاني كه په روه ردگار زور له وه دوره كه به هه واته به ي هو بنده كاني تووشی گيروگرفتو ناخوشي بكاو رقو قيني خو ي به بنده كاني پرژي ته نهها مبه ستي تولو دامر كانه وي رقو كينه بي، به لكو په روه ردگار كه سهر پيچي كارانو به درو خه روه ي پيغه مبره كاني به ته نگو چه له مهو قاتو قريو نه خو ش ي به تاقی ده كاته وه بؤ مشتمال كردني دلو دهرونيانه، بؤ ته وه ي ويژدانيان به ناگا بيته وه، نه گهر خير له دلو دهرونيان دا مابي، بؤ ته وه يه دليان نهرم بي، بؤ ته وه يه بنده بي هيژه كان روو بكه نه باره گاي خوداي به تواناو ده سلا ت، لي ي بپارينه وه، داواي ره حمه تر لي خوشبووني لي بكن، ثيعلاني زه ليلي و ملكه جي و به نديا ته تي خويان بؤ خودا رابگه يه نن ناشكرا شه خودا پرستي و به نديا ته تي كردن بؤ ذاتي كردگار مبه ستي كي سهره كي به له دروست كردني ناده ميزادو جندو كه دا وه كوو ده فهرمويت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ خو نه گهر ناده مي و جندو كه هه موويان به يه كدلو يه ك زويان طاعه تي خودا بكن چ له گه وره يي و ده سلا تي خودا زياد ناكهن، نه گهر هه مووشيان تي كرا له خودا

یاخی بنو سهریچی فرمانه کانی پهروهردگار بکهن توزقالتیک له خودایه قی و
 گهوره قی کهم نایته وه .. کهوایی گهردنکه چی بۆ خوداو پارانه وهی بهنده کانی
 له قایی ره حمه قی و نیعلانکردنی بهندایه قی خویان بۆ خودا سوودی بۆ خویان
 ههیه، زیانو بۆئوی خویان پی زیاد ده بی، به خته وهری قیامه تیان دهستگیر
 ده بی، همرکاتی به ته وای لیبران بۆ خودا په رستی و نیعلانی بهندایه قی خویان
 بۆ پهروهردگار کرد، نه وه له بهندایه قی کردن بۆ شهیتانو قوتایه کانی رزگاریان
 بووه، وازیان له بهندایه قی کردن بۆ هه وای ناره زوی سهرکه شی خویان هیناوه،
 ریگای سروشتی و خوداپه سندیان ره چاو کردوه. بۆیه مه شیته تو ویستو
 سوننه قی خودا واهاتوه که نه هلو دانیش تووی همرشارو کۆمه لگایه ک
 پیغه مبهریان بۆ نیردرا بی و به درویان خست پیته وه که خودا بیانگری و تووشی
 تهنگو چه له مهیان بکا، به لاو موصیبه ت له گیانو جهسته و زهره رو زیان
 له مالو سامانیان بدا، بۆ نه وهی به تازاری نه و به لاو موصیبه تانه دلیان زیندو
 بیته وه، چونکه نازارو ناخوشی به هیزو کاریگرن بۆ پالفته کردن، زور به باشی
 ههستو شعور مشتو مال ده کهن، کانیای خیریان تیدا ده ته قینیته وه نه گهر
 خیریان تیدا بی!

هه لانی ئاده میزادان بۆ ئیمان و ترساندنیان له کوفر!

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ
 وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ
 الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ يَقِيمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَآمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن
 يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمُرُ مَكْرَ
 اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾ أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنَّا بَعْدَ
 أَهْلِهَا أَن لَّوْ شَاءَ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ

وَنَظَبُعْ عَلٰی قُلُوْبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ ﴿۱۰۰﴾

له‌نایه‌ته‌کانی پیش‌وودا پ‌مروهر د‌گار شه‌وی روون کرده‌وه: که شه‌و
گروهان‌هی له‌خوا عاصی بوونو به‌لاو موصیبه‌ت نهرمی نه‌کردنو نازو نیعمه‌ت
نه‌یکردن به‌سویاس‌گوزاری خودا؛ پ‌مروهر د‌گار به‌ناگه‌هان غافل‌گیری
کردن‌وله‌ناوی بردن، له‌م نایه‌تانه‌ی تی‌رش دا شه‌و روون ده‌کاته‌وه که شه‌و گروو
دانیشتوانه‌ی شارو کومه‌ل‌گاکان نه‌گهر بۆ خیردا لی ب‌پرانایه‌و به‌ندایه‌تی
پ‌مروهر د‌گاریان ب‌کردایه، خودا ده‌رگای خیری لی ده‌کردنه‌وه و له‌هه‌موو
لایه‌که‌وه خیر و خوشیان به‌سهردا ده‌رژا!

نه‌مجار بۆ دووباره‌ کرده‌وه جه‌خت له‌سهر کردنه‌وه‌ی مانای نایه‌ته‌کانی
پیش‌وو ناده‌میزادان ده‌ترسی‌نی له‌هاتنی سزای زوو ده‌ست‌له‌جی نه‌گهر پ‌دیامی
پ‌یغه‌مبهران به‌درو بخه‌نه‌وه، فهرمووی: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا
لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ نه‌گهر دانیشتوانی مه‌که‌وه
ده‌رووبهری، هه‌روه‌ها دانیشتووی هه‌موو شارو شارو چکه‌یه‌ک نیمانیان به‌خودا
به‌ینایه‌و پروایان به‌فریشته‌کانی، به‌کتیبه‌کانی، به‌پ‌یغه‌مبهرانی خودا به‌ینایه‌و
روژی قیامه‌تیان به‌راست بزانیایه، خویان بپاراستایه له‌و شتانه‌ی خودا نه‌ی
لی‌کردوه: وه‌ک هاوه‌لدانان بۆ خوداو به‌ریا کردنی فیتنه‌و ناشووب له‌سهر
زه‌وی، شه‌و پ‌مروهر د‌گار خیر و بی‌ری زوری له‌ناسمانه‌وه به‌سهردا ده‌باراندن،
بارانی پ‌پیستو به‌ره‌که‌تی له‌کاتی پ‌پیست دا بۆ ده‌رژاندن، له‌زه‌وی خیر و
خیراتی بۆ ده‌رده‌هینان، کانو گه‌نچو خه‌زینه‌ی نیشان ده‌دان، زانستو زانیاری
فیرده‌کردن، بۆ شه‌وی له‌سوننه‌تی بوئه‌هر حالی ب‌ین!

به‌کورتی نه‌گهر شه‌و خه‌ل‌که‌ه پروایان ب‌کردایه‌و موسولمان بوونایه
پ‌مروهر د‌گار هه‌موو خیر و بی‌ریکی بۆ ده‌سته‌بهر ده‌کردن، رزق و روژی بۆ زور
ده‌کردنو بی‌ری تیژ و فکری رونی ده‌دانی، له‌ژیانی دونیا و قیامه‌تدا به‌خته‌وه‌رو
کامهران ده‌بوون، نه‌مه‌ ناماژه‌ی شه‌وی تیدایه: که نیمانو باوه‌ری راستو
دروست هۆکاری هه‌رزانی و له‌ش‌ساغی و کامهرانییه!!

﴿وَلَكِنْ كَذَّبُوا﴾ به‌لام دانیشتوی نهو شارانه له‌جیاتی نه‌وه‌ی تیمان بهیننو بر‌وا به‌پیغه‌مبیره‌کانیان بکمن به‌درۆیان خستنه‌وه‌و تیمانیان پی نه‌هینان، خۆیان له‌نه‌هی‌یه‌کانی خودا نه‌پاراستو ته‌قوای په‌روه‌ردگاریان نه‌کرد، ﴿فَأَخَذْنَاهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ تۆله‌مان لی ستاندن به‌له‌ناویردن، به‌هۆی نه‌وه‌لو‌یستو بی‌گۆتی‌یه‌ی که به‌رامبهر په‌یامی پیغه‌مبیره‌که‌یان نواندیان، له‌سهر شهریک دانان بۆ خوداو نه‌نجامدانی تاوانی وا که یاسای کۆمه‌لی ئاده‌میزاد تیک ده‌دا، ژیا‌نی دانیش‌توان تال ده‌کا!

نایه‌ته‌که ناماژه‌ی نه‌وه‌ی تیدا‌یه: که سزاو تۆله‌ ئاکامی‌کی سه‌د دهرسه‌دی تاوانو سه‌ری‌چی کردنی فهرمانی خودایه!

نه‌مجار په‌روه‌ردگار جاری‌کی تر هه‌ره‌شه‌و ترساندنی ئاده‌میزادانی دووباره کرده‌وه؛ جاری‌کی تر هه‌ره‌شه‌ی له‌ناویردنو ریشه‌کی‌ش کردنی لی‌کردنو له‌ئاکامو سه‌ره‌نجامی گۆی نه‌دان به‌فهرمانی خودا ترساندنی و سه‌یری به‌بی ناگایی و نه‌فامی نه‌وه‌که هاتو فهرموی: ﴿أَفَأَمِنْ أَهْلَ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ﴾ نایا دانیش‌توانی مه‌که‌وه دانیش‌توانی شارو کۆمه‌لگای تری‌ش، نه‌وانه‌ی بانگه‌وازی ئیسه‌لامیان پی‌گه‌یش‌تووه؟! که‌مه‌ترخه‌می ده‌که‌نو ناترسی‌ن له‌وه‌ی عه‌زایی کوشنده‌و ریشه‌کی‌ش‌که‌ری ئیمه‌یان بۆ‌بی له‌کاتی بی‌ناگایی و پال‌دانه‌وه‌یاندا؛ له‌کاتی‌کدا که نه‌وان له‌شیرین خه‌ودابن! نایا دانیش‌توانی شارو گونده‌کان نه‌مینو دل‌نیان له‌وه‌ی که عه‌زایی خودایان بۆ نایه؟ (نه‌وه دابونه‌رتی خودایه له‌بونه‌وه‌ردا؛ ئاده‌میزاد تا‌قی ده‌کاته‌وه به‌خۆشی و ناخۆشی نه‌وه پاشماوه‌و شوینی سه‌ری‌چی کارانو به‌درۆخه‌ره‌وه‌کانه نه‌وانه‌ی که له‌پیش ئی‌وه‌دا له‌و شارو گوندانه‌دا نیشته‌جی بوونو تی‌یدا هاتو‌جۆیان ده‌کردو کاروباری رۆژانه‌ی خۆیان نه‌نجام ده‌دان، دوا‌یی به‌جییان هیش‌تو و چوونه‌ زبڵدانی می‌ژووه‌وه) نایه نه‌وه‌که دل‌نیانو ناترسن له‌وه‌ی که خودا له‌نکاوی‌ک غافل‌گیریان بکاو، عه‌زایی له‌ناویردنیان بۆ بنی‌ری؟! عه‌زایی کوشنده‌ی زهنده‌ق به‌ر، خۆیان له‌ناو‌ی‌چنو شارو گوندیان ژێرو زه‌به‌ر بکری له‌کاتی‌کدا نه‌وان له‌شیرین خه‌ودابن، چونکه ئاده‌میزاد له‌خه‌ودا

ناگای له هیچ نییه، هیچ شتیکی پی له خو دوور ناخږته وه، ته نانه ت ناتوانی میښووله و میړوله له خو دوور بخته وه نهی ده بی چی بکا له بهرام بهر عه زابی سامناکی په ورو دگار که ناده میزاد له کاتی به ناگای و خو نامه ده کړنیش دا که مترین بهر ننگاری لی پی ناکړی!

بیگومان عه زابی خودا زور له وه به هیتره که ناده میزادان خو پی بو رابگړو بهر ننگاری بکن: نوستین یان به ناگابن، خو یان بو بهر ننگاری کړدن نامه ده کړدی یان بی ناگابن، وه لی قورثان لیږده ته کاتانه دیار ده کات که مروږ له نه و پهری بی ده سه لاتی دایه، بو نه وه ویژدانی ناده میزاد به هیتر راتله قینی! ترسو به ناگای بخته دلو ده ورو نیانه وه! ﴿وَأَمِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ﴾ یان نه وه دانیشتوی نه و شارو گوندانه ناترسن له وهی عه زابی نیمه یان بوی له چیشته نگاودا! له کاتی که نه و خهریکی گالته وگه پن، سهر قالی نه نجامدانی کاروباری خو یانن که وه کوو گالته میندالان وایه که چ سودیکی لی په یدا نابی

﴿أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ﴾ نایا هو ی نه وهی که نه مینن له عه زاب، نه وهیه که نه مینن عه زابی نیمه یان به شو یان چیشته نگا و له کاتی غه فله ت دا بوی، یان هو که ی نه وهیه له مه کری خودا نه مینن و له گرتن و توله ستاندنه وهی ناترسن؟ بی ناگان له وهی که خودا ده توانی سزایان بو بنیری به جوړیک که به خو یان نه زانن؟! نه گهر هو یه که نه وهی نه وه بایزانن که خو یان خه ساره تمه ندی دونی او قیامت کړده، چونکه ﴿فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ﴾ که س له مه کری خودا نه مین نابی مه گهر قهومی خه ساره تمه ندو به د به ختو چاره ره ش؛

ناکامی نه مین بوون له مه کری خودا و غافل بوون له توله ی خودا خه ساره تمه ندییه، که سیک له مه کری خودا نه مین ده بی که شی او ی نه و خه سار و تمه ندییه بی!!

نایا وهنده نه فامن له مه کری خودا نه مین بوون؟ له کاتی که دا نه وان میراتگرو جی نشینی گهل و نه ته وهیه کن که له پیش نه وانه وه بوونو به هو ی

تاوانو بی تاگاییان له مه کری خودا له ناوچون، ئایا پاشماوه و ناساری نهو گه له له ناوچوانه ناییته بیرخه ره وه بۆیانو رایان ناچله کینێو، به هۆش خۆیان ناهینیته وه؟!

ئایا له ناویردنی نهو گهلو نه ته وه سه ریچیکاران نه بوته په ندو عیبره ت بو نه مان؟!

نه مجار پاش رونکردنه وهی حالی نهو کافرانه ی خودا له ییخ ریشه کیشی کردنو له ناوی بردن په ره وردگار ته وه روون ده کاته وه: که مه به ست له گپرانه وهی نه م چیرۆکو به سه رهاتانه په ند لی وه رگرتنو ته می خواردو بوونه بو هه موو که سیک که موکه له فو به ریسیار بی، بو ته وهی به رژه وه ندیی خۆیان ده رباره ی نایینو خودا په رستی لی ره چاو بکه نو فەرمووی: ﴿أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا؟﴾ ئایا ئاشکرا نه بوه بو ته وانه ی جیگیری و میراتگراتنی زه و بیان پی سراوه و دوا ی له ناوچوونی دانیشته وه سته مکاره کانی پیش ته مان، ئاوه دانکردنه وهی زه و بیان پی سپراوه به تاییه تی نهو قوره یشی یانه ی که زیدو نیشتمانی گهلو نه ته وه له ناوچوه کانیان پی سراوه له شوینی نه وان نیشته جی بوون؟! ئایا بۆیان مه علوم نه بووه ﴿أَنْ لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَنَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ که دابو نه ریستی ئیمه له گه له نه مانیش هه مان سوننه تو یاسایه که له گه له نه واندا به کارمان هینا؟ نه گهر مه یلمان هه بی و بمانه وی ده یانگریزو عه زابیان به سه ردا ده ده یین، تۆله ی تاوانو کرداره خراپه کانیان لی ده ستینین!

چۆن عه زابو سزامان به سه ر گهلو نه ته وه سه ریچیکاره کانی پیش ئیوه دادا، نه گهر هه زمان لی بی میراتگه کانش وه کوو میرات لی گیراوه کان ده وه تینین!

خۆنه گهر به هیلکیان نه به یینو به عه زاب ریشه کیشیان نه که یین ته وه ده رگای دلیان داده خه یینو مۆری ده که یین، به جوړیک که نه صیحه ت و نامۆزگاری نه یسی، قبولی رینومایی نه کاو له عاست بانگه وازی هه ق و راست دا که رو کویر ببن!

وه کوو له شونځي کې ترډا د هغه مړیت: ﴿وَمَا تَغْنِي الْآيَاتُ وَالنَّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ یونس/۱۰۱

پټوېسته نه وه بزانړی: که په روه دگار بهم هره شهو ترساندنه، نایه وې که ناده میزادان هه میسه له ترسو دلپراوکی و زنده دق چوون دابن، هه میسه به ترسو له رزو هه ناسه سواریه وه چاوه پوانی به هیلاکچوونو ولات ویران بوون بن؛ شهو وړژ له خه یالی نه وه دابن ها ئیستا نائیستا بومه له رزه و زریانو ره شه بای سه ختو نه و جوړه عه زابانه له ناویان د بهنو ټیکیان هه د پټچنو له ناو د چن!!! چونکه ترسی هه میسه یی له عه زابیکی مه جهوولو دیار نه بوو، دلپراوکی له ناینده ی نزیکنو دور، به ته مابوونی ویرانی و ولات ټیکچوون له هه مو نانو ساتیکندا، هیزو توانای ناده میزاد په ک ده خا و پهرته وازه ی ده کا، سهره نجام ناو میدی و ره شبینی له کارو بهر هه مهینان دا په یداد ه بې و پهره ده سینې، له مېر ده خاته بهر دم ناو د انکر د نه وه ی ولاتو نا هیلی ژیارو شارستانیه تو ژیان گه شه بکا، نه مهش پټچه وان ه ی ربازی نیسلامه!! په روه دگار به ته م هره شهو ترساندانه د یه وې موسولمانان هه میسه وریاو هه ستیارو ته قواکاربن، چاوه دیری نه فسو هه وای خویان بکه نو، په ند له ته زموونو بهر سه هاتی رابوردوان وهریگرن، به چاوکی وردینیه وه سه یری حمره کاتی میژووی مرو قایه تی بکه ن، هه میسه به خوداوه په یوه ست بنو په یوه ندیان به و هیزه ره هایه به هیز بکه ن، به خوشگوزره رانی و همرزانی و هاتو هه بوونی ده سه لات له خویان بایی نه بن!

چونکه په روه دگار هه میسه واده ی ناسایش و دلنارامی و ره زامه ندیی خوی و سرکه و تنو سرفرازی دونیا و قیامت به موسولمانان ددها، به مخرجیک به نیخلاصه وه به ندایه تی بکه نو ته قواکاربن، پټوېسته بهم جوړه له هره شهو مه کری خودا بترسین! ده بی بزاین خودا قایه وې ټیمه هه میسه هوشیار بینو هه ستیار بین، ره وړه وه ی ژیان په ک نه خه ین به لکو پاریزگاری بکه ین نه هیلین له جاده ی راستو دروست لایدا، پشت نه ستور بین بهر هه حمه تی خودا له ره حمه تی بهر فراوانی ناو مید نه بین، له تاست هاتنی عه زابی نه و له قه له قو دلپراوکی دا بژین به لکو د یه وې موسولمانان په ند له رابوردوو وهریگرن،

هه لهی گه لو نه تهموه سته مکاره کان دوباره نه که نه وه، له شوینه وارو پاشماوه ی نه وان عیبره ت پهیدا بکن. قورثانی پیروژ له زور نایدت دا تهم راستییه دوباره ده کاته وه؛ یه کی لهو شوینه نه ی نه وه یه: که ده فرموی: ﴿أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النَّهْيِ﴾ طه/۱۲۸.

په ند وه رگرتن له چیرۆکو به سهرهاتی دانیشتونانی شارو

شارو چکه کان

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ ﴿١٠١﴾ وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ ﴿١٠٢﴾

پاش نه وه ی پهروه ردگار چیرۆکو به سهرهاتی قهومی نوح و هوودو لوه و شو عهیبی بو پیغه مبهر ﴿١٠١﴾ کپرایه وه، شیوه ی ناردنی عهزابو به هیلاک بردنی کافره کازو رزگار کردنی موسولمانه کانی روون کرده وه، نه مجار پهروه ردگار ده یه وی دلنه وایی پیغه مبهر بکا، بو نه وه ی بهرده وایی له سهر بانگه وازیه که یو خوگرایی له بهرامبهر کافره کانی قورپه ییش دا، ههروه ها بو نه وه ی په ندو عیبره ت له به سهرهاتی نهو گه لو نه ته وانه وه ریگری، نه وه ی بو دوباره ده کاته وه؛ که نهو نازارو نار هه تییه له گه له که ی تووشی ده بی شتیکی تازه بابه ت نیه، به لکو دابو نه ری تیکی کوته، زور له گه لو نه تهموه پیشینه کان بهرامبهر پیغه مبهره کانیا نواندویانه: ده فرموی: ﴿تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا﴾ نه وه ی باسکرا به سهرهاتی شارو شارو چکه ی نهو پینج نه ته وانه یه که دوی له ناوچونو ویران بوونو روژگاریکی دوورو درژیان به سهردا تیپه ریوه، بری له به سهرهاته کانیا ن به سهر تودا (شه ی محمد!) ده خوینینه وه،

بۆ ئەوێ بێتە پەندو عیبرەت بۆ خۆت بۆ قەومەکەت؛ بۆ ئەوێ تۆ زیاتر لەسەر بانگەوازی خۆت خۆراگریتو سوربی، قەومەکەشت بەخۆیاندا بچنەووە پەندو عیبرەت لەو نەتەوێ لەناویراوانە وەرێگرن، سەیری شۆینەوارو پاشماوێ شارو گوندەکانیان بکەن و فام بکەنەو، پەرەردگار بۆیە چیرۆکتو بەسەرھاتی شارو شارۆچکەێ ئەم پێنج نەتەوانەێ بەتایبەتی گێڕایەو، چونکە ئەوان بەھۆی ئەوێ کە خودا مۆلەتی دانو نازو نیعمەتی زۆرو زەبەندەشی بەسەردا رشتبوون، وایانزانی لەسەر حەقو رێبازیان راستو دروستە؛ ئیتر پەرەردگار ئەم بەسەرھاتی گێڕایەو بۆ ئەوێ قورپەیشی یەکانو هی تریش وەھۆشی خۆیان بێنەووە و خۆپارێزن لەو کردارو کارانەێ ئەوان نەنجامیان داو، ھەرۆھا چونکە زێدو نیشتمانی ئەم قەومانە لەولاتی عەرەبدا بوو، یان جیرانیان بوون..

لەلایەکی ترۆو دانیشتوانی مەککە برێ چیرۆکتو بەسەرھاتی ئەم نەتەوانەیان بۆ یەکتەر دەگێڕایەو، تیکرای چیرۆکەکانیش یەک شێو و شێوازیون، لەوێدا کە ھەریەکیک لەو نەتەوانە پێغەمبەرەکیان بەدرۆ خستۆتەو و سەرەنجام عەزابی ریشەکیشو بنێرکریان بەسەردا نازل بوو لەناوچوون، پەندو عیبرەت وەرگرتن لەھەموویاندا وەکوو یەک وایە. بۆیە لەمەودوا لەچیرۆکتو بەسەرھاتی حەزرتی موسادا بەدرێژی چیرۆکی موسا دەگێڕیتەو چونکە قەومەکەێ موسا ئیمانیان ھێناو موسولمان بوون، ئەوانەێ کە برۆیان پێنەکرد فیرەھونو دارو دەستەکەێ بوون!

ھۆی سزادانو لەناو بردنی ئەو گەلو نەتەوانە سەریچی کردیان بوو بۆ پەیامی پێغەمبەرەکانیان...

﴿وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ﴾ بێگومان ئەو نەتەوانە یەک بەدوای

یەکدا ھەرنەتەوێ یەک پێغەمبەرێکیان بۆ سەرھاتوو، بەلگەێ بەھێزو پێزیان پێبوو لەسەر راستی پەیامەکیان، بەھەموو جۆرێک بەبەلگەو دەلیل گەلەکانیان بۆرداو، بەلام ئەو ملھورو نەفامانە ﴿فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ﴾ لەو گروھانە نەبوون کە برۆا بەپەیامی پێغەمبەرەکیان بکەن بەھۆی حەق بەدرۆخستنەو یان و سوربوون لەسەر ئەو باوەرە بەتالەێ کە

پیش هاتنی پیغه ممبره که یان له سهری بوون، واته: بهرد هوام بوون له سهر نایینی خویانو ههر له سهره تای ناراسته کردنی بانگه وازی بویان که یه کتاپهرستی نه نجام بده نو به دل عیباده تی خودا بکه نو پیش هاتنی موعجیزه کان نه وانه له سهر برپوای پووچی خویان بوون لی پاشگهز نه بوونه وه، به لگه و موعجیزه کان کاریا تی نه کردن.

یان مانای ﴿فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَبُوا مِنْ قَبْلُ﴾ بهم جوړه یه: نه و گرو هانه له وانه نه بوون تیمان بینن، تاته مه نیان ته و او بوو به کافری مردن؛ به هوی نه وه لوسته ی که یه کهم جار له کاتی هاتنی پیغه ممبره بۆ سهریان نو اندیان که بریتی بو، له وه پیغه ممبره که یان به درو خسته وه و برپوایان پی نه کرد، له سهر نه و کوفره ی پیشوویان بهرد هوام بوون تامرند! و پرای په ندو ناموژگاری پیغه ممبره کانیان که بهرد هوام خمریکیان بوون نه صیحه تیان ده کردنو موعجیزه یان نیشان ده دان به لگه یان بۆ ده هیانه وه نه و ان له بیرو یا وه پری پرووچی خویان پاشگهز نه بوونه وه پیان له که لله ی شهیتان نه هیانه خواری!!!

نه مه ده ستورو باوی سهر پیچی کارانو حق به درو زانانه؛ نه وانه ی پیغه ممبره ان به درو ده خه نه وه به مله وری به نه نقه ست یان به لاسایی کردنه وه و شوینکه وتنی کوثرانه! نه وانه یان تینکارو سهر پرقو گومران، ده زانن په یامی پیغه ممبره که حقه و به نه نقه ست برپوای پی ناکه ن، یان شوینکه وتو و لاسایی کمره ون، له شت ورد نابنه وه و ژیرانه بیرناکه نه وه. ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الْكَافِرِينَ﴾ ههر به و شیوه ی که خودا ده رگای دلی کافره کانی گه له پیشینه کانی موړ کرده، دلی هه موو کافرینک که خودا له عیلمی خویدا به کافری داناره و ده زانی که همرگیز تیمان ناهینی موړ ده کاو هیچ نه صیحه ته و ناموژگاری به ک و ه رناگرنو لیکو لینه وه و باس کردن له گه لیان بی سود و چی لی شین نابی! نه وانه وه کوو پارچه دراوینک وان که له کاتی توانه وه له بوته ی خویدا نو سراوینکی تایبه تی خویدا لی دراوه و نیتر له وه به و لاوه نه و نو سراوه ناسرپته وه و قبولی هه لوه شانوه ناکا!!

نایه ته که دلدا نه وهی پیغه مېمری تېدايهو هه لئانه بۆ ته وهی که له سمر بانگه وازی خوی برده و اوبی،؛ هه والی ته وهی پېژاده گه یه نی؛ که سمر ره قی و یاخی بوونی نه هلی مه که شتیکی تازه بابته نیو نمونه یان له میژووی گهلونه ته وه پیشینه کاندا زړو زه بنده یه. که وایی ته ی موحه ممه د! به سوربونیان له سمر کوفر دل گران مه بهو خفه تی پې مه خو! تو په یامی خوت بگه یه نه و ته رکي سمر شانت نه نجام بده، چونکه تو هر راگه یاندنت له سمره و بهس!

﴿وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ﴾ نیمه له زوری ته و گهلو نه ته وانه نه مان بینی و هفا به عهده و په یمانی خویان بکن، جا ته و عهده و په یمانه عهده و په یمانی فیتړه تی بی؛ ته و عهده و په یمانه ی که له پستی باوه ناده میاندا لی و هر گرتون، یان ته و عهده ی که خودا سروشتی ناده میزادی وا داپشتوه؛ که هه ست به ده سه لاتیکی نه یینی بکن که له ژورور هه موو ده سه لاته کانه و یه، همره ها هه ستی ته وهی تېدا خولقاندوه؛ که شتی باش هه لېژن و خو له خراپه بیارین، هه زیان له شتی کامل و ته و اوبی و که موکوریان پې ناخوش بی....

وی ده چی ته و عهده عهده ی نیمانه یانی پیشینانیان بی که نیمانیان به پیغه مېمره که یان هینا، دوی ته و ان چینو و هچه کان ورده له و رېبازه لایان داو پاشگه ز بوونه وه، تا وایان لی هات له عهده ی نیمان ده رچوونو گهلونه وه سمر دابو نه پیتی جاهیلیه ت!

﴿وَإِنْ وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ﴾ بیگومان نیمه زوری ته وانه مان به سنور به ژینو ده رچوو له عهده و په یمانی سروشتی و شرعی و عورفی ده ست که وت، ته وانه په یمان شکینو سنوور به ژینو تا و انبارن!

که له نایه ته که دا وشه ی ﴿اکثر﴾ واته: زورینه ی به کار هینا، ناماژیه بۆ ته وه که بریک له و گهلو نه ته وانه نیمانیان هینا وه هه موو عهده و

باقی مهنده‌ی چیرۆکی حه‌زره‌تی شوعه‌یب

﴿ قَالَ أَلَمْ لَا الَّذِينَ أَسْتَكَبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَخُرِجَنَّكَ يَشْعَيْبُ وَالَّذِينَ
 ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ ﴿٨٨﴾
 قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِذْ نَجَّيْنَا اللَّهَ مِنْهَا وَمَا
 يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
 عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبُّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ
 الْفَاتِحِينَ ﴾ ﴿٨٩﴾

وَقَالَ أَلَمْ لَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَبِئْسَ اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا إِنَّكُمْ إِذًا
 لَخَسِرُونَ ﴿٩٠﴾ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَنِينَ ﴿٩١﴾
 الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَعْنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ
 الْخَاسِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَنْقُومَ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي
 وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ ءَاسَىٰ عَلَىٰ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٣﴾

ئهم نایه‌تانه پاشماوه‌ی چیرۆکی حه‌زره‌تی شوعه‌یبه له‌گه‌ل گه‌له‌که‌ی داو
 نه‌و چیرۆکه ته‌واوده‌که‌ن.

باسی یه‌که‌م: گه‌توگۆی حه‌زره‌تی شوعه‌یبه له‌گه‌ل ریش سپی و سه‌مرانی
 گه‌له‌که‌ی دا، بانگه‌واز یکردو تیکۆشانیه‌تی له‌گه‌لیاندا بو ته‌وه‌ی پی له‌که‌لله‌ی
 شه‌یتان به‌ینه‌ خوار یو تیمان بینن..

باسی دووه‌م: ده‌ست نیشانکردنی سه‌ره‌نجامی کافره‌کانو نازل‌بوونی
 سزای گشتی و ریشه‌کێشکه‌ر بو سه‌ریان. گه‌توگۆ یه‌که‌، به‌م شیوه‌ ده‌ست پی

ده‌کاتو ده‌فرمویت: ﴿قَالَ أَمَّا الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لُتُخْرِجَنَّكَ يَاشُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا﴾ نه‌شرافو پیاوماقوولی گه‌له‌که‌ی، نه‌وانه‌ی لوتبهرزیان کرد له‌ئیمان هی‌نانو پابه‌ند نه‌بوون به‌فرمانو جله‌وگیری لی‌کردن له‌ناشوویگیری و فیتنه‌جۆی!

نه‌و پیاو ماقو‌لو نه‌شرافانه‌هه‌ره‌شه‌یان له‌حه‌زهرتی شو‌عه‌یبو شو‌ینکه‌وتوانی کردو وتیان: سو‌یندی‌ی نه‌گهر واز نه‌هی‌نی نه‌ی شو‌عیب! له‌م هه‌لو‌یسته‌ت پاشگه‌ز نه‌بی‌ه‌وه، خو‌تو شو‌ینکه‌وتوانت له‌ولات ده‌رده‌که‌ینو ناهیل‌ین تی‌یدا دانیشن! واته: ئی‌وه ئی‌ستا دوو ری‌گاتان له‌به‌رده‌م‌دایه: یان ده‌گهر‌ینه‌وه بۆ سه‌ر ئایینی خو‌مانو باو‌کتو با‌پیرمان، یان له‌ولات ده‌رتان ده‌که‌ینو ناهیل‌ین تی‌یدا دانیشن!!

حه‌زهرتی شو‌عه‌یب له‌به‌رامبه‌ر نه‌م هه‌ره‌شه‌ناشکرای‌ی په‌روایه‌ی گه‌له‌که‌ی‌دا روی‌تیکردنو به‌سه‌ر سو‌رمانو په‌رسیاری ئینکار نامی‌زه‌وه ﴿قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَارِهِينَ؟﴾ پی‌ی گو‌تن: ئایا ئی‌وه داوای نه‌وه‌مان لی‌ده‌که‌ن بگه‌ر‌ینه‌وه سه‌ر ئایینی ئی‌وه له‌ئایینی خودا په‌سندی خو‌مان پاشگه‌ز بی‌ینه‌وه ته‌نانه‌ت نه‌گهر پی‌شمان ناخو‌ش بی‌ی ئی‌وه له‌سه‌ر هه‌لو‌یستی خو‌تان سو‌ورنو پتیکیشی‌مان لی‌ده‌که‌ن که‌ ده‌بی‌ی بگه‌ر‌ینه‌وه بۆ سه‌ر ئایینی ئی‌وه؟ نه‌گینا ده‌رمان ده‌که‌ن؟؟ ده‌تانه‌وی به‌تویزی و زۆره‌ملی ئی‌مه‌ پاشگه‌ز بی‌ینه‌وه بی‌ینه‌وه سه‌ر ئایینی ئی‌وه؟! به‌راستی ئی‌وه تی‌نه‌گه‌ییشتوونو که‌م‌فامن! ئی‌وه نازان که‌ ئایین بریتی‌یه له‌بیرو با‌وه‌رو کرده‌وه، به‌سو‌نگه‌ی ئایینه‌وه مر‌و‌ف له‌خودا نزیک ده‌بی‌ته‌وه؟ ئی‌وه نازان ئایینی ئی‌مه‌ چو‌ن له‌د‌لو ده‌روونمان‌دا چه‌سپی‌وه و چه‌ند کاری‌گه‌ره له‌ژانمان‌دا!

ئی‌وه نازان خو‌شه‌ویستی ز‌ئ‌دو نیشتمان ته‌نگ به‌بیروبا‌وه‌رمان هه‌ل‌ناچنی و ناچین بۆ نه‌وه‌ی له‌ولات ده‌رنه‌کر‌یین واز له‌عه‌قیده‌و بیروبا‌وه‌رمان بی‌نین! ئی‌مه‌ هه‌رگیز ره‌زامه‌ندی خوداو به‌ندایه‌تی بۆ کردنی ناخه‌ینه‌تای ته‌رازووی ز‌ئ‌دو نیشتمانه‌وه، هیچ شتیک نی‌ه به‌به‌روای ئی‌مه‌ هاوتای ئایینو بیروبا‌وه‌ر بکا؟ بۆ هیچ شتیک ئی‌مه‌ واز له‌ئایینی خودا په‌رستی ناهینین!

نه‌مجار بی‌ی په‌روا نه‌وه ر‌ه‌ت ده‌کاته‌وه که‌ بگه‌ر‌ینه‌وه بۆ سه‌ر ئایینی

په یمانیکیان له گه‌ل خ‌وداو به‌نده‌کانی خ‌ودادا جی‌به‌جی کردوه
پیچه‌وانه جوولانه‌وه‌ی عه‌هدو په‌یمانی فیت‌ره‌تی راستو دروست که
له‌س‌ر دان‌نان به‌یه‌کتا‌په‌رستی سه‌رچاوه‌ی گرت‌بی هه‌روه‌ها په‌رستنی غه‌یری
په‌روه‌ردگار به‌بی به‌لگه‌و ده‌لیل هه‌ردوکیان به‌ه‌وی کار‌یگه‌ری بینو ده‌ورو‌به‌ر
دینه‌کایه‌وه

نیمامی موس‌لیم هه‌دی‌تیک ریوایه‌ت ده‌کا، که ده‌فه‌رموی: ﴿يَقُولُ اللَّهُ
تَعَالَى: إِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي حُنَفَاءَ، فَاجْتَلَيْتَهُمْ عَنْ دِينِهِمْ، وَحَرَمْتُ عَلَيْهِمْ
مَا أَخْلَلْتُ لَهُمْ﴾ په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: من به‌نده‌کانم به‌خواناس دروست
کردون، هه‌موویان به‌س‌روشت خ‌وداناسن، شه‌یاتینی په‌لاماریان دانو له‌تایینی
س‌روشتی خ‌ویان لایان دان، نه‌و شتانه‌ی بۆم به‌حه‌لال دانابوون نه‌وان لییان
حه‌رام کردن!

له‌ (سه‌حه‌ین) یش هاتوه ده‌فه‌رموی: ﴿كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى
الْفِطْرَةِ، فَأَبْوَاهُ يَهُودِيَّةٍ، أَوْ يَنْصَرَانِيَّةٍ، أَوْ يُمَجْسَانِيَّةٍ﴾ اته: هه‌موو
که‌سیک له‌سه‌ر فیت‌ره‌تی خ‌ودا ناسی له‌دایک ده‌بی باوک‌و دایکی ده‌یکه‌نه
جوله‌که، یان مه‌سیحی، یان ناگ‌رپه‌رست یان .....هتد

پیغه‌مه‌برانیش هه‌موویان هه‌ر له‌یه‌که‌م پیغه‌مه‌به‌روه تا پیغه‌مه‌به‌ری ناخ‌ر
زه‌مان ﷺ هه‌موویان جله‌وگ‌یریان له‌ دژایه‌تیکردنی فیت‌ره‌تی سه‌لیم کردوه،
جله‌وگ‌یریان له‌هاوه‌ل‌دانان بۆ خ‌ودا کردوه، وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا
مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
فَاعْبُدُون﴾ الانبیاء/ ۲۵ یان ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا
إِنَّ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ النحل/ ۳۶.

چیرۆکی حەزرەتی موسا لەگەڵ فیرعەوون و پیاو ماقولانی
تاقمی فیرعەوون

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٠٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَنْفِرْ عَوْنُ إِيَّيْ
رَسُولٍ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٤﴾ حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَّا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ
قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ إِسْرَءِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِنْ
كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٠٦﴾ فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا
هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاظِرِينَ ﴿١٠٨﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ أَن
يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ فَأَمَّا مَاذَا تَأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي
الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَأْتُوكَ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ
فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ
لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَدْمُوسَىٰ إِمَّا أَن تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَن نَّكُونَ نَحْنُ
الْمُلْقِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا

فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ

نهمه شه‌شه‌مین چیرۆکه له‌چیرۆکی پیغه‌مبه‌ران که لهم سوره‌ته‌دا باس کراون، نهم چیرۆکه گه‌لێک رون‌کردنه‌وه‌و شسێکردنه‌وه‌ی تێدان که له‌چیرۆکه‌کانی تردا نین، چونکه موعجیزه‌ی حه‌زهره‌تی موسا له‌هی پیغه‌مبه‌ره‌کانی تر گه‌وره‌ترن، سه‌ره‌ره‌قی و نه‌فامی نه‌ته‌وه‌ی فیرعه‌ون که مووسایان بۆ سه‌ر نێردرا‌بوو، زۆر له‌هی نه‌ته‌وه‌کانی دیکه زیاتر بوو، له‌لایه‌کی تره‌وه حه‌زهره‌تی موسا نێردرا‌و بوو بۆ سه‌ر گه‌لی خۆی و غه‌یری گه‌لی خۆشی، به‌لام پیغه‌مبه‌ره‌کانی پیشوو ته‌نیا بۆ گه‌لو نه‌ته‌وه‌ی خۆیان نێردرا بوون! حه‌زهره‌تی موسا له‌قورئان‌دا زیاتر له سه‌دوسی جار ناوی هاتوه‌، چیرۆک‌تو به‌سه‌ره‌اتی سه‌هیرو سه‌مه‌ره‌ی به‌سه‌ر هاتوه‌! هه‌ر له‌روژی له‌دایک‌بو‌نیه‌وه تا رۆژی له‌دو‌نیا ده‌رچوونی ژبانی پره له‌رو‌دا‌وی سه‌رسو‌په‌ینه‌ر! نه‌و سه‌رده‌مه‌ی نه‌و له‌سکی دایکی‌دا بوو دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ون من‌دالێ تیرینه‌ی به‌نو‌ن‌ی‌سرائیل‌یان ده‌کوشتن و مێینه‌کانیان ده‌هیشته‌نه‌وه، که موسا له‌دایک بوو، دایکی به‌تیلهامی خودا خسته‌ی صندوقیکه‌وه‌و ده‌م رویاری نیلی‌دا، پاشان خودا موسای گه‌رانده‌وه بۆ‌لای دایکی بۆ‌ته‌وه‌ی شیرێ پێ‌ب‌دا!! هه‌روه‌ها وه‌کو‌و ده‌رچوونی له‌میسرو رو‌یشته‌نی بۆ ولاتی مه‌دیه‌ن له‌کاتی گه‌نجی‌دا، نه‌وه‌ش له‌ناکامی کوژرانی پیاوێکی میسری به‌ده‌سته‌ی نه‌و، که ویستی یارمه‌تی کابرایه‌کی عیبری ب‌دا که هانای بۆ هینا؛ نهم به‌سه‌ره‌اته له‌سوره‌تی (القصص/ ۲۲-۲۵) و سوره‌تی (طه/ ۴۰) باس کراوه. نه‌م‌جار ناودانی ناژه‌له‌کانی کچه‌کانی حه‌زهره‌تی شوعه‌یب، نه‌مه‌ش له‌سوره‌تی (القصص/ ۲۲-۲۵) دا باس‌کراوه نه‌م‌جار زاوا به‌ندی‌یه‌تی بۆ حه‌زهره‌تی شوعه‌یب و ریک که‌وتنی له‌گه‌لیدا.. القصص/ ۲۶-۳۸. طه/ ۴۱ نه‌م‌جار ده‌ سال شوانی کردنی بۆ حه‌زهره‌تی شوعه‌یب له‌جیاتێ ماره‌یی کچه‌که‌ی. پاشان له‌کاتی‌که‌دا که ده‌چوو ناگر بینێ بۆ نه‌وه‌ی له‌گه‌ل خێزانه‌که‌ی‌دا خۆیانێ پێ گه‌رم بکه‌نه‌وه کرا به‌پیغه‌مبه‌ر و نیگای بۆ هات. نهم چیرۆکه لهم شوێنانه‌دا باس کراوه: سوره‌تی الاسرا/ ۲-۳. طه/ ۹-۱۶ و ۱۷-۳۶ و ۴۲-۴۷. القصص/ ۴۵-۴۶ و ۲۹-۳۵. الفرقان/ ۳۵-۳۶. الشعراء/ ۱۲-۱۶. النحل/ ۷-۱۲. السجدة/ ۲۳-۲۵. النازعات/ ۱۵-۱۹.

نه‌مجار گه‌رانده‌وی بۆ میصر له‌گه‌ل هارونی برای‌داو بانگه‌وازی کردنی
فیرعه‌ون بۆ نیمانه‌پینان به‌یه‌یامه‌که‌ی نه‌مه‌ش له‌سوره‌تی (الاعراف/۱۰۴-
۱۰۵)، سوره‌تی الشعراء/۱۷-۲۲. باس کراوه.

نه‌مجار گه‌توگۆ کردنی له‌گه‌ل فیرعه‌ون‌دا ده‌ریاره‌ی په‌روه‌ردگاریه‌تی
خودای مه‌زنو، نیشانده‌انی موعجیزه‌ی به‌هیزو ناشکرا له‌سه‌ر راستی
په‌غه‌مبه‌رایه‌تیه‌که‌ی. سوره‌تی طه/۵۵، سوره‌تی الشعراء/۲۴-۲۸ هه‌روا
هه‌لۆیستی فیرعه‌ونی مله‌پوړو خۆ به‌خودا زان له‌ناستی په‌روه‌ردگار وه‌ردیتی
خودای مه‌زن‌دا، هه‌روا فه‌رمانکردنی فیرعه‌ون که هه‌مانی وه‌زیری
باله‌خانه‌یه‌کی به‌رزی بۆ دروست بکا، پێیدا سه‌ریکه‌وی بۆ ناسمانو خودای
موسا بپینیی!!! سوره‌تی القصص/۳۸، سوره‌تی غافر/۳۶-۳۷
به‌ده‌رخستنی موعجیزه‌ی گۆچانو ده‌ستی موباره‌کی له‌به‌رچاوی فیرعه‌ون.
له‌سوره‌تی الاعراف/۱۰۶-۱۲۶. یونس/۷۵-۸۹. طه/۵۷-۷۶.
الشعراء/۲۹-۵۲. هه‌لۆیستی فیرعه‌ون به‌رامبه‌ر نه‌م موعجیزاته‌و
به‌رده‌وام‌بوونی له‌سه‌ر مله‌پوړی و لوتبه‌رزی خۆی الاعراف/۱۰۷-۱۲۹.
غافر/۲۳-۲۷.

رێکخستنی پیلان له‌لایه‌ن دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌ونه‌وه بۆ له‌ناویردنی
موسا و داگۆکی کردنی موسولمانیک له‌موسا. سوره‌تی غافر/۲۸-۳۵ و
۳۸-۴۶. گالته‌پیکردنی فیرعه‌ون به‌موسا. سوره‌تی الزخرف/۵۱-۵۴.
النازعات/۲۲-۲۶.

نه‌مجار هه‌ندێ نیشانه‌و موعجیزه‌ که بوونه عه‌زاب بۆ فیرعه‌ونو
داروده‌سته‌که‌ی: که بریتی بوو له‌گرانی، که‌مبونی مالو دارایی، که‌م بوونه‌وه‌ی
گه‌راو ره‌چه‌له‌کیان، که‌مبونی به‌روبووم، هه‌لقولانی ناو، کولله، نه‌سپێ، بۆق،
خوێن.

باسی نه‌م موعجیزه‌و نیشانانه له‌سوره‌تی: الاعراف/۱۳۰-۱۳۵.
الاسراء/۱۰۱-۱۰۲. طه/۵۹. النحل/۱۳-۱۴. القصص/۳۶-۳۷.
الزخرف/۴۶-۵۰. القمر/۴۱-۴۲. النازعات/۲۰-۲۱. نیتربه‌و شیوه
زنجهیره‌ی به‌ره‌نگاریکردنی فیرعه‌ون یه‌ک به‌دوایه‌کدا ده‌ست پێ‌ده‌که‌ن، هه‌ر

له زنجیره ی بهر هنگاری کردنی فیرعه ونو داروده سته که ی بۆ پیغه مبهرایه قی
 موسا و ساحیره کان، زالبوونی حق به سمر به تالدا، نیمانه پینانی سیحریازه کان
 به پیره و ردگاری بونه ورو، هه شه کردنی فیرعه ون لییانو، سووریوونی
 باوه رهینه ره کان له سمر عه قیده ی خودا پهرستی و، وازه پینان له بیرو باوه ری
 فیرعه ون خودایی !!!

ئه مجار چه وساندنه وه ی به نوئیسرا نیلی به کانو نازلبوونی سزای جۆراو جۆر
 بۆ سمر فیرعه ونو دارووه سته که ی به گرانی و که مبهوونی به وریووم، ئه مجار
 هه لقولانی ناو له ژیریان کولله بارینو ئه سپی بارینو پهیدا بوونی بۆ قو خویناوی
 بوونی شتومه کیان، له هه موو جار یکیش دا هاواریان بۆ حه زره قی موسا
 ده هیئا: که بۆیان له خودا بیارپتیه وه ئه و سزایه یان له سمر هه لبگری. که
 سزاکه یان له سمر لاده چوو ده گهرانه وه بۆ سمر حاله قی پیشوویان له خودا یاسخی
 ده بوونه وه، ئه مجار ئه و یان راگه یاند که به هیچ شیوه یه ک نیمان ناهینن، تا
 له سهره نجام دا فرمانی خودایان له سمر چه سپاو هه موویان له ناوی ده ریادا
 خنکان، به هوی به درۆ خستنه ویان بۆ نایاتی خوداو، بی ناگیان له حیکمه قی
 تاقیکردنه ویان به جۆره ها خوشی و ناخوشی: پیش له ناو بردنیا.

ئه مجار جیگیر کردنی نه ته وه ی موسا له شوین دارو ده سته ی فیرعه ون
 له پاساوی خۆراگریان له سمر به لاو ته نگو چه له مه ی که توشیان هات له سمر
 خودا پهرستی، تیپه ربوونیان له و رۆژگارو ده رده سهریه.

ده ی با بزانی قورنانی پیروژ لیره دا چون ئه م چیرۆکه مان بۆ ده گیرپتیه وه و
 چون نمایشی ده کات. ده فهرمویت: ﴿ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ
 فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا﴾ واته: ئه مجار پاش ناردنی ئه و پیغه مبهرا نه ی
 که له وه پیش باس کران (موسا) مان کرده پیغه مبهرو به به لگو مو عجیزه ی
 راستو دروسته وه ناردمان بۆ سمر فیرعه ونو داروده سته که ی؛ به لām ئه وان
 به پیر بانگه وازی به که یه وه نه هاتنو ئینکاریان کردو، برپایان به په یامه که ی
 موسا نه کرد، سته میان له خۆیان کرد، سته میان له په یامه که کردو مافی
 شیای خۆیان نه دایه، به لکو سته میان له هه موو مسکینو بۆره پیاوه کانی ژیر
 ده سه لاتی خۆیان کرد، چونکه فیرعه ونو داروده سته که ی نیمانیان به پینایه

هه موو میسر یه کان ئیمانیان ده هیئا؛

﴿فَانْظُرْ كَيْفَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ نهی موحه ممه د! سهیر بکهو پروانه
ناکامو سهرنجامی ناشوویگپرانو فیتنه جویان له سهر زهوی چۆن بوو؟ چییان
لی هات؟؟ نهوانه ی خه لکیان له پښگای خودا مهنع کردو نه یانه یشت
موسولمان ببن، پیغه مبهری خودایان به درو خسته وه!!

نهی موحه ممه د! سهرنج بده چمان پی کردن! چۆن له ناومان بردن، له بهر
چاوی موساو نه ته وه که ی چۆن نهو سته مکارانه مان له ناوی ده ریادا
خنکاندن؟! بو نهو ی سزا که له سهر فیرعه ونو داروده سته که ی به تیش تری،
ههروه ها بو نهو ی موساو پروادارانو شوینکه وتوانی زیاتر دلایان نارام بگریو
برینی دلایان سارپژ ببن: بهو که بینییان دوژمنی سهرسه ختیان ناوا له ناوچوو!
نه مجار پاش نه سهرنج راکیشانه، دواي نه م ناگادار کردنه وه
به ته ما کردنه، پهروه دگار چیرۆکه که له سهره تاوه تا کو تایی ده گیرپته وه
دفرموی: ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ اِنِّیْ رَسُوْلٌ مِّنْ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ، حَقِیْقٌ
عَلٰی اَنْ لَا اَقُوْلَ اِلَّا الْحَقَّ﴾ واته: هه زه تی موسا ﷺ په یامی خو ی
به فیرعه ون گه یاندو وتی: نهی فیرعه ون! من رهوانه کراوم بو سهر تیه له لایه ن
پهروه دگاری بونه وه ره وه، له لایه ن خودای هه موو که سه وه، له لایه ن به دیه پنهرو
هه لسورپنهری هه موو کاروباریکی بونه وه ره وه. نهو ی له سهر من پیویسته و
نابی لی لایه م، نهو یه: که ده ریاره ی پهروه دگار نابی جگه له حقو راستی
هیچ شتیکی تر بلیم: نابی به ده م خودا وه درو هه لبه ستم، چی حقه و چی
راسته ده بی نهو بلیم. هه زه تی موسا به م وته یه ی بیرویا وه پری
یه کتابهرستی و عه قیده و باوه پری پیغه مبهرایه تی راگه یاندو به گوئی فیرعه ونو
خه لکه که ی دادا، که نهو پیغه مبهره، پیغه مبهرایه تیه ک که خودا
به ره خساندن موعجیزه پالپشتی لی ده کاو پیویسته به شیوه یه کی راستو
رهوان له لایه ن پیغه مبهره که وه نه نجام بدری!

نه مجار هه زه تی موسا باسی موعجیزه و به لگه ی راستی
پیغه مبهرایه تیه که ی ده کاو دفرموی: ﴿قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَیِّنَةٍ مِّنْ رَبِّکُمْ﴾ نه من

هاتووم بۆ سەر ئیوه به‌صیفه‌تی پیغه‌مبهری و به‌لگه‌ی به‌هیزم پییه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری ئیوه‌وه له‌سەر راستی په‌یامه‌که‌م راستی نه‌وه‌ی که پیتانی ده‌لیم. که‌واته: ئەو فیرعه‌ون ﴿فَارْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ هه‌چی تر نه‌ته‌وه‌ی به‌نی ئیسرائیل مه‌چه‌وسینه‌وه‌و به‌ندیان مه‌که‌و مه‌یانکه‌ره کۆیله‌و ژێرده‌سته، وازیان لی یینه با له‌گه‌ل خۆمدا بیانبه‌مه‌وه بۆ خاکی پیروژ: بۆ فه‌له‌ستین که زێدو نیشتمانی خۆیان‌ه‌و شوینی له‌دایک بوونی باوک‌و باپیرانه، بۆ نه‌وه‌ی لی بېرتن بۆ خودا پرستی و به‌ندایه‌تی کردنی خودای منیش و ئیوه‌ش، چونکه‌ نه‌م گه‌له، نه‌ته‌وه‌و وه‌چه‌ی پیغه‌مبهریکی به‌پێژن: که (یه‌عقوبی کوری ئیسحاقی کوری هه‌زره‌تی ئیبراهیم). که به (خلیل الرحمن) به‌ناویانگه. نه‌وه‌ش وه‌کوو له‌میژوودا هاتو: کاتی هه‌زره‌تی یوسف له‌دوینیا ده‌رچوو کور و کور ه‌زاو که‌چه‌کانی له‌دوینیا ده‌رچوون، فیرعه‌ون به‌سەر نه‌ته‌وه‌ی به‌نو ئیسرائیلدا زال بوو، کردنی به‌به‌نده‌و کۆیله‌ی خۆی، تا له‌ناکاما په‌روه‌ردگار له‌سەر ده‌ستی هه‌زره‌تی موسا له‌چنگی فیرعه‌ون رزگاری کردن. ئیوان نه‌و رۆژه‌ی هه‌زره‌تی یوسف چوه میسرو نه‌و رۆژه‌ی هه‌زره‌تی موسا هاته ناوی چوار سه‌د سال بووه.

فیرعه‌ون له‌وه‌لامی هه‌زره‌تی موسادا ﴿قَالَ إِن كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ﴾ وتی: نه‌گه‌ر نه‌تۆ به‌نیشان‌ه‌و موعجیزه‌وه هاتووی و له‌لایه‌ن نه‌و که‌سه‌ی که تۆی نارده‌و به‌لگه‌ی به‌هیزت هه‌یناوه وه‌کوو ده‌لیی: ده‌موعجیزه‌کانت بنۆینه‌و نیشانم ده‌: بزانم چینه‌و چۆن؟ نه‌گه‌ر تۆ راستگۆی و له‌پیری راستانی و حق بیزی!!

هه‌زره‌تی موسا ده‌ستبه‌جی به‌کرده‌وه وه‌لامی دان‌ه‌وه (نه‌ک به‌قسه) ﴿فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ﴾ عه‌صاکی (گۆچانه‌کی) که به‌ده‌ستی راستیه‌وه بوو له‌به‌رده‌م فیرعه‌وندا هاو‌یشتیه‌ سهر زه‌وی ئیتر خیرا له‌ناکاوێک بوو به‌ ئیرینه‌ ماریکی زه‌به‌للاح به‌ناشکرا هه‌موو خه‌لکه‌که به‌چاری خۆیان بینیان ده‌جولایه‌وه له‌گۆره‌پانه‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو وه‌کوو نه‌ژدیهایه‌کی راستی له‌م شوینه‌وه ده‌کشا بۆ شوینیکی تر.

﴿وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيْضَاءُ لِلنَّاطِرِينَ﴾ نه‌مجار ده‌ستی خسته
 باخه‌لیه‌وه‌و ده‌ری هی‌نایه‌وه سپی بوی‌وو به‌جۆریکی وا ده‌دره‌وشایه‌وه‌و چاوی
 بینهرانی له‌بهره‌لنده‌هات، له‌بهر ورشه‌و بریسکانه‌وه‌ی ده‌تگوت: خۆره‌و
 روناکی لی هه‌لده‌قولی، به‌بی نه‌وه‌ی سپی بوونه‌که‌ی له‌بهر نه‌خۆشی به‌له‌کی
 بویی! وه‌کوو له‌شوینیکی تردا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَادْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ
 تَخْرُجْ بِيْضًا مِّنْ غَيْرِ سَوْءٍ﴾ النمل/۱۲.

شتیکی سهرسوپه‌ینهر بوو، روداویکی گۆزو گوممه‌ت بوو: گۆچان بوو
 به‌ته‌ژدیهایه‌کی راستی و گومان له‌(مار)یتی‌دا نه‌بوو، له‌لایه‌کی تره‌وه‌، ده‌ستی
 گه‌نم ره‌نگی ده‌خاته‌ باخه‌لیه‌وه‌و ده‌ری ده‌هی‌نیتیه‌وه‌، وه‌کوو خۆر
 ده‌دره‌وشایه‌وه‌، به‌بی نه‌وه‌ی هۆی سپی بوونه‌که‌ی نه‌خۆشی به‌له‌کی بوویی، که
 ده‌ستی ده‌خسته‌وه‌ باخه‌لیه‌وه‌و ده‌ری ده‌هی‌نایه‌وه‌ وه‌کوو جاری پی‌شو ده‌چوه‌وه
 سهر حالی گه‌نم ره‌نگی و وه‌کوو خۆی لی ده‌هاته‌وه‌!

به‌لام نایا فیرعه‌ونو داروده‌سته‌که‌ی ته‌سلیم بوونو ملکه‌چی خۆیان
 راگه‌یاند، دانیان به‌په‌روه‌ردگار یتی خدا دانا؟؟ دیاره‌ فیرعه‌ون شتی وا ناکا،
 چونکه‌ نه‌م مله‌وره‌ خۆی به‌خودا ده‌زانی، نه‌گهر ئی‌عتراف به‌په‌روه‌ردگار یه‌تی
 خودا بکا؛ تاجو کورسی و فه‌رمانه‌وایی نامینی، دارو ده‌سته‌که‌ی پله‌وپایه‌یان
 له‌کیس ده‌چی!

نه‌گهر بانگه‌وازی هه‌زه‌تی مووسا یی‌ته‌جی و زاتی (الله) به‌په‌روه‌ردگاری
 بوونه‌وه‌ر بناسری و فه‌رمانه‌وایی و حاکییه‌ت ته‌نها بۆ خودا بی!! نه‌دی
 فیرعه‌ونی مله‌وری خۆ به‌خودازان بۆ کوئ ده‌چی؟ بۆیه‌ وێرای نه‌و موعجیزه
 گه‌وره‌و ناشکرایانه‌ی هه‌زه‌تی مووسا، فیرعه‌ونو داروده‌سته‌که‌ی هی‌چ
 سهرخۆیان نه‌هیناو موعجیزه‌کان کاریان تی نه‌کردن. به‌له‌کوو ﴿قَالَ الْمَلَأُ مِنْ
 فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ﴾ داروده‌سته‌ی فیرعه‌ونو هه‌وادارانی وتیان:
 نه‌م کابرایه‌ سی‌حریازیکی شاره‌زاو لێزانه‌، هه‌موو جۆره‌ سی‌حریک ده‌زانی و
 خه‌ته‌ره‌ له‌سهر نێمه‌؛ به‌هۆی نه‌م سی‌حرو جادوگه‌ریه‌وه‌ خه‌لک هه‌لده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌
 لێمانو له‌ناکاما ﴿يُرِيدُ أَنْ يَخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَأَمَّا ذَا تَأْمُرُونَ﴾ ده‌یه‌وی

به‌هوی نهم سیحریازییه‌وه به‌سهرمان‌دا زال بیی و ده‌سه‌لاتو فرمان‌په‌واییمان لی داگیر بکاو له‌خاکو زیدی خومان وه‌ده‌رمان ده‌نی!!! فرمانتان به‌چییه و چی بکه‌ین باشه؟؟ هه‌موو نهم قسانه‌ی فیرعه‌ونو داروده‌سته‌که‌ی به‌ناشکرا له‌شوینی تری قورئان‌دا تۆمار کراون. نه‌وه‌تا روبه‌روی موساو هاپون ﴿قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتْنَا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونَ لَكُمُ الْكِبْرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمُ بِمُؤْمِنِينَ﴾ یونس/۷۸، نه‌مه‌ش ره‌نگدانه‌وه‌ی قسه‌کانی فیرعه‌ونه که خودا له‌سهر زوبانی نه‌و ده‌فرموی: ﴿قَالَ لِلْمَلَإِ حَوْلَهُ: إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ، فَمَاذَا تَأْمُرُونَ﴾ الشعراء/۳۴-۳۵، ئیتر هه‌ر نهم قسانه‌ی فیرعه‌ون بوون داروده‌سته‌که‌ی ده‌یانجونه‌وه و نه‌میان بۆ نه‌وی تریانی ده‌گیرایه‌وه، چونکه دابو نهرتی ناده‌میزاد وایه قسه‌و ناخاوتنی پاشاو سه‌روکه‌کانیان بۆ یه‌کتر بگیریته‌وه و بلاوی بکه‌نه‌وه و به‌یه‌کتری رابگیه‌نن!

نه‌مجار دوا‌ی نه‌وه‌ی پیاوه‌کانی فیرعه‌ون گفتوگۆی نیوان خزیانیان ته‌واو کردو قسه‌ی فیرعه‌ونیان به‌لاوه راست بوو، بۆچوونه‌که‌ی نه‌ویان چووه دل‌ه‌وه، که‌وته‌نه‌ راو ته‌گبیر له‌ناو خزیان‌دا؛ چی بکه‌ن باشه! چۆن پیلانی کورژاندنه‌وه‌ی چرای بانگه‌وازی هه‌زه‌تی موسا دابرئژن؟! به‌ترسه‌وه ده‌یان‌پروانیه بانگه‌وازیه‌که‌ی ده‌ترسان خه‌لکی لی کوییت‌ه‌وه و بانگه‌وازیه‌که‌ی په‌ره‌بستینی! هه‌موو قسه‌یان هاته سهر نهم بریاره‌ی که په‌روه‌ردگار لییان ده‌گیریت‌ه‌وه و ده‌فرموی: ﴿قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ﴾ داروده‌سته‌که‌ی به‌فیرعه‌ونیان گوت: جاری بریاری خوت ده‌ریاره‌ی موساو براکه‌ی دوا بخه، بنیره بۆ شارو ولاته‌کانی ژیر ده‌ستت با کاربه‌ده‌ستو پولیسرو یاساوله‌کانیان هه‌ول بده‌ن چی سیحریازو جادوگر هه‌یه، کۆیان بکه‌نه‌وه بیانه‌ینن بۆ ئیره. چونکه له‌و رۆژگاره‌دا دیارده‌ی سیحریازیو جادوگری باو بوو، له‌هه‌موو شارێک کۆمه‌لێک سیحریاز هه‌بوون، واشیان ده‌زانی که موعجیزه‌کانی موسا له‌جۆری سیحرو جادو بازی نه‌و ساحیرانه‌یه؛ بۆیه له‌هه‌موو لایه‌که‌وه به‌تواناترین سیحریازیان بۆ کۆکردنه‌وه، بۆ نه‌وه‌ی به‌ریه‌رچی موسا بده‌نه‌وه! وه‌کوو په‌روه‌ردگار له‌سهر زوبانی فیرعه‌ون

ده فرموی: ﴿قَالَ اجْعَلْنَا لِنْفِرْجَا مِنْ اَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَىٰ
فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسَحْرِ مِثْلِهِ، فَاَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلَفُهُ نَحْنُ
وَلَا اَنْتَ مَكَانًا سَوًى. قَالَ: مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ، وَاَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ
ضُجًى، فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ وَاَتَىٰ طه/۵۷-۶۰. به فرعه و نیان
وت: قوریان! نه گهر بهر یزتان یاسا وله کانت بنیری بو شاره کان ﴿يَا تُوكُ بِكُلِّ
سَاحِرٍ عَلِيمٍ﴾ همرچی سیحریازی لیزانو لیها توو هیه له ولات دا کویان
ده که نه وه، دهیانه یینن بو ئیره، بهناسانی بهر همرچی موسا ده ده نه وه،
راستی نه وه ی موسا هینا وسته تی ناشکرای ده که نو ئیتر که سی پی
هه لئاخه له تی!!

سیحر بریتییه له کرداری ناوازه و سه رسوپه ی نه و فرت و قیل؛ که
حه قیقه ته و راستی نه و کردارانه له جه ماوه که هون ده کری، چونکه هۆیه کانی
نازانن.

سیحرو جادویازی فه نئیک بووه، له و فه نانه ی که له روژگاری کۆندا،
میسرییه کان له ته ک زانستی تری گهرد و ناسی له قوتا بخانه و فیرگه کانیان دا
دهیا نخویندنو، قیری ده بوون، بابلیه کانو هیندییه کانیش چاویان لی کردنو،
گرنگیان به فیریوونو کارییکردنی سیحر ده دا. ته نانه ت تا ئیستاش هیندییه
بتپهرسته کان سیحری وا ده کهن مرۆف سه ری لی سوڤده مینی.

برپی له لیکو له وه ئینگلیزه کان گرنگیان به توژینه وه ده ریاره ی
سیحر دا وه، و یستوویانه حه قیقه ته سیحر بزانونی بکه نه وه، په بیان
به هۆکاری هه ندیک سیحر بردو، بو زانینی هۆکاری زورییه ی زوړیشیان
ده سته وه سانو کۆله وار مانوه!

سیحریازی به زوری له ناو کۆمه لگای نه خوینده وارو نه فام دا گه شه ده کاو،
په ره ده سینی، پێیان وایه شتیکی حه قو راسته. وه لی له ناو کۆمه لگا و لا تانی
پیشکه وتودا نه و گرنگی یه ی پی نادریو، به خه یالو فرت و قیل و چاویه سته کی ی
حلیب ده کهن.

سیحر سی جۆری هه یه:

۱- به هۆی به کاره ی نانی هۆکاری سروشتی یه وه که له لای سیحریازه که وه

ناشکرایه و خه‌لکانی تر پی‌ی نازان، وه‌کو نه‌وه که ده‌لین: سیحریازه‌کانی
فیرعه‌ون جیوه‌یان کردبوه ناو گۆچازو هه‌بلو گوریسه‌کانیانه‌وه، بۆیه که
ده‌یانهاویشتن ده‌جولانه‌وه!!

ته‌گهر له‌روژگاری تیمه‌دا زانا شاره‌زاکانی زانستی سروشتی ناسرو
کیمیاگه‌رو ته‌کنه‌لو جیا ئیدیعیای سیحرو جادو یازیان بکردایه به‌تایبه‌تی
له‌ولاته دواکه‌وتوه‌کان‌دا که سیحر باوی هه‌یه له‌ناویان‌دا، شتی وا
سه‌یروسه‌مه‌ره‌یان ده‌خسته روو نیشانی خه‌لکیان ده‌دا، ته‌گهر لافی خودایه‌تی و
پیغه‌مبه‌رایه‌تیان لی بدایه، خه‌لکه‌که باوه‌ریان پی ده‌کردنو گهردنکه‌چیان
ده‌بوون.

۲- سیحریازی‌یه‌ک که به‌هۆی ده‌ست سوکی و شارندنه‌وه‌ی هه‌ندی شتی تر
ته‌نجام ده‌دری! کابرای ساحیر هه‌ندی شت نیشانی بینهرانی ده‌دا و هه‌ندی
شت هون ده‌کا و هه‌ندیکیان له‌سه‌ر غه‌یری ره‌نگو شیوازی خۆیان ده‌رده‌خاو
چاوه‌سته‌کی له‌بینهران ده‌کات!

۳- سیحریازی وا هه‌یه: ته‌نجامدانه‌که‌ی به‌هۆی کاربگه‌ری نه‌فسی
ئیراده به‌هیز له‌نه‌فسی زه‌عیفو زه‌بوون که ناماده‌باشی نه‌وه‌ی تیدایه قبوولی
نه‌وه‌امو خه‌یالاتی پرو پوچ بکاو کاری تی بکری، زانایانی ده‌روونناسی به‌م
جۆره نه‌فسه زه‌بوونانه ده‌لین (نه‌فسی هه‌ستیری).

بۆ ته‌نجامدانی ته‌م جۆره سیحره، سیحریازه‌کان په‌ناده‌به‌نه به‌ر گیانی
شه‌یاتینی و جندۆکه، هه‌یانه نوشته‌ی ره‌شو و یفوقو ته‌له‌سم ده‌نوسنو بۆ
خۆشه‌ویستی یان بۆ بوغضاندن له‌نیوان ته‌مو نه‌ودا چل دانه‌و فال ده‌گرنه‌وه،
نووشته ده‌نوسن!.....هتد

نه‌وه‌ی ته‌مپۆ به‌ناوی زانسته‌وه دایانه‌یناوه و پی‌ی ده‌لین: خه‌ولیخستنی
موگناتیزی جۆریکه له‌م به‌شه‌ی سیحرو فری به‌سه‌ر زانسته‌وه نیه!^۱
جیاوازی نیوان سیحرو موعجیزه نه‌وه‌یه: موعجیزه حه‌قیقه‌تیکه له‌سه‌ر

^۱ ته‌فسیری مه‌نار ج ۵۶-۵۷ ته‌فسیری مونیر ج ۴۳/۹ ته‌فسیری مه‌راغی به‌رگی
سپه‌م ج ۲۶-۲۷.

دهستی که سیکن پهیدا ده بی که نیدیعای پیغه مبرایه تی ده کاو خودا پشتیوانی لی ده کاو زوریه کی کات له ناکامی ته حه داگردنی کافرو سهر پیچیکارانه وه له سهر دهستی پیغه مبر پهیدا ده بی.

به لام سیحر دیاردهیه کی خه یالی یه و حه قیقه تی کی عیلمی نیه و له سهر دهستی مروقیکی فلسیق پهیدا ده بی.

نیمامی نه بو به کری رازی ناسراو به (الجصاص) ده فرموئی: نه وانه ی پیان وایه که پیغه مبر ﷺ سیحری لی کراوه و سیحره که کاری تی کردوه به جوریک که فرمویه تی: (اِنَّهُ یُخِیْلُ اِلَیَّ اَنْیَ اَقُوْلُ الشَّیْءَ وَاَفْعَلُهُ، وَلَمْ اَقْلَهُ وَلَمْ اَفْعَلُهُ) واته: وام لیها توهو پیم وایه شتیکم گوتوهو شتیکم کردوهو که چی له راستیدا نه گوتوموهو نه کردومه. همدروها ده لین: نافرته تی کی جوله که سیحری لی کردوه له تو یکلای دار خورماو شانه و نه و موانه ی که له کاتی سهر به شانه کردن دا به ددانی شانه که وه دین. شانه و موه کان خراونه ناو تو یکلکه که وه نه مجار جیبریل هاتوهو پی ی گوتوه که سیحری لی کراوه و سیحره که له ژیر نه و بفرده دایه که نه و که سه ی نار له بیره که هه لدینجی له سهری ده وهستی، نیتتر چوون له ژیر بفرده که سیحره که یان ده رهینا و دیارده نه خۆشی یه که له سهر پیغه مبر ﷺ لاچوو.

نیمامی نه بو به کر ده فرموئی: نه مه شتیک ی بی بناغیه و له راستیییه وه دووره، نه م جوړه چیرۆکانه له لایه م مولحیدو خوانه ناسانه وه دروست کراوه و ده یانه وئی پله و پایه ی پیغه مبران بکه نه گالته و موعجیزه ی پیغه مبران ﷺ به تال بکه نه وه، ده یانه وئی نه وه بخه نه دلای خه لکه وه که جیاوازی له نیتوان موعجیزه و سیحر دا نیه همدروکیان یه ک جورن.

به لی: بابگه رپینه وه بو سهر ته فیسیری نایه ته کانو، چی تر درنژه به باسی لاوه کی نادهین!

فیرعه ون ناردی ساحیره کان گردبوونه وه و، هاتن بو لای فیرعه ونو، له باره ی روبه رو بوونه وه ی موسا و تو ویز کرا، وه کوو ده فرموئی: ﴿وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ﴾ له هه موو لایه که وه ساحیره کان هاتن بو دهریاری

فیرعەون، نەرمکی سەر شانیان پێ راگیاندر، مەبەستی بانگ کردنەکیان تێ گیاندر، ﴿قَالُوا﴾ ساحیرەکان وتیان: ﴿إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ ئایا ئیمە پاداشمان دەدرتەوه نەگەر سەرکەوتین و موسامان بۆرد؟ ﴿قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾ فیرعەون وتی: بەڵێ: ئێوه پاداشی گەورە و بەنرخ وەردەگرن لەپاسای ئەو کارە گرنگەتاندا، وێرای پاداشی نواندە کە هەمیشە لێم نزیکن لە دەرباری مندا رێزدار دەبن و پلەویایە بەرزتان پێ دەدری، ئێوه هەم مالو داراییتان پێ دەدری هەم پلەویایە کاری دەستی و رێزداریتان دەدەمێ! بەمەش خوشبەختی دونیاتان دەست دەکەوی!

ساحیرەکان بەم وادەو بەلێنە دڵخۆش بوون و خۆیان بوو روژی بەرامبەرکردن نامادەکرد، روژی دیاری کراو هاتو هەموویان لەشوینی دیاریکراو کۆبونەوه و روپرووی حەزرەتی موسا وەستان، زۆر بەخۆشیان رادەپەرموو، ئیقەتی تەواویان بەخۆیان هەبوو، لەروانگەیی ئەم برۆ بەخۆبونەوه ﴿قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ لَحْنُ الْمَلْئِيقِينَ﴾ وتیان: ئەو موسا! سەرشکەبە، یان تۆ لەپیشدا مارەکە خۆت بەهاوێژە و موعجیزەکە خۆت بنوێنە، یان ئیمە مارەکانی خۆمان دەهاوێژین!

حەزرەتی موسا وەلامێکی زیرەکانەیی دانەوه، ﴿قَالَ الْقُوا﴾ فەرموی: ئێوه لەیه کەم جاردا گوریسو حەبلەکانی خۆتان بەهاوێژن، هەلبەتە حەزرەتی موسا بۆیه ئەوهی هەلبژارد کە خۆی دوا بکەوی، چونکە ئەو کەسە دوا دەکەوی لەکاری ئاوا بەتەواوی ئاگاداری هەولو تەقەللای بەرامبەرەکە دەبێ، دەبینی چۆن کارەکە ئەنجام دەدا، لەهەمان کاتدا حەزرەتی موسا برۆی تەواوی بەموعجیزەکە خۆی هەبوو دەیزانی سەد دەر سەد بۆریان دەدا، بۆیه بەبێ ئەوهی گرنگیان پێ بدا ﴿قَالَ﴾ فەرمووی: ئێوه لەپیشدا گوریسو حەبلەکانتان بەهاوێژن، ئەوهی دەتانەوی بیهاوێژن، دەبیهاوێژن! حەزرەتی موسا بەم قسەیهی مەبەستی ئەوه بوو: خەڵکە کە ئیشەکیان ببینی و تێیان بفکرن و ساحیرەکانیش ئەو پەری هێزو توانای خۆیان

بخنه‌کار که نه‌وان کاری خویان ته‌نجام‌داو نه‌وهی پییان بوو خستیانه گه‌رو شه‌عه‌زه و فرت‌وقیلتی خویان نواند؛ نه‌مجار نه‌ورهی نه‌وه هات: نه‌م موعجیزه‌ی حقو به‌هیزی خوی‌بنوینی، بو‌نه‌وهی زیاتر کار له‌خه‌لکه‌که بکا، ﴿فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ، وَاسْتَزْهَبُوهُمْ، وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ﴾ که ساحیره‌کان گوریسو حبله‌کانی خویان هاویشتو، وه‌کوو مار ده‌جولانه‌وه، چاوبه‌سته‌کیان له‌خه‌لکه‌که کرد، بینهران وایان هاته پیش چاو که کاره‌کیان حه‌قیقه‌تی هه‌یهو شتیکی راسته! ته‌نانه‌ت حه‌زده‌تی مووساش وا هاته پیش چای که حبلو گۆچانه‌کان بوونه ماری راستی و ترستیکی له‌دلدا په‌یدا بوو، وه‌کوو له‌شوینیکی تردا قورنان له‌م باره‌وه ده‌فرموی: ﴿قَالَ: بَلْ أَلْقَوْا، فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعَصِيُّهُمْ يُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى. فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى، قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ وَالْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا، إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاجِرٌ، وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَىٰ﴾ طه/۶۶-۶۹، به‌راستی نه‌وان سیحری گه‌وره‌یان ته‌نجام‌دا کاریگه‌ری له‌بینهران کرد، خه‌لکه‌کیان سه‌رسام کرد، به‌لام حه‌زده‌تی مووسا زور زوو نه‌و ترسه‌ی که هه‌یبوو ره‌وی‌یه‌وه ثیقه‌ی ته‌واوی به‌خوی په‌یدا کردو ده‌یزانی که موعجیزه‌که‌ی موعجیزه‌ی خودایی‌یه‌و، له‌جوری سیحر نیه. وه‌کوو په‌روه‌ردگار له‌شوینیکی تردا ده‌فرموی: ﴿قَالَ مُوسَى: مَا جِئْتُم بِهِ السِّحْرُ، إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ، إِنَّ اللَّهَ لَا يُضْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ. وَيُحِقُّ الْحَقُّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ یونس/۸۱-۸۲ واته: مووسا وتی: نه‌وهی ئیه هیناوتانه سیحره‌و خودا پووچی ده‌کاته‌وه، بی‌گومان خودا کرده‌وهی موفسیدو ناشوبیگیران په‌ره پی ناداو سه‌ریان ناخا، هر حه‌ق ده‌چه‌سپینی، با تاوانباران پییان ناخوش بی.

نیمانه‌نانی ساحیره کان به خودای مهزن

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ (۱۱۷)
 فَوْقَ الْحَقِّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۱۸﴾ فَعْلَبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا
 صَغِيرِينَ ﴿۱۱۹﴾ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ﴿۱۲۰﴾ قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ
 ﴿۱۲۱﴾ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿۱۲۲﴾

نهمه دیمه‌نیتیکی تره له دیمه‌نه‌کانی به‌سهرهاتی حه‌زره‌تی مووسا له‌گهل
 فیرعه‌وند، موفاجه‌ندهو روداو‌یکی تره له‌پیش چاوی فیرعه‌وندو
 داروده‌سته‌که‌ی، له‌پیش چاوی ساحیره کاهینه‌کان، له‌پیش چاوی جه‌ماوهری
 بینهرانو لهو گۆره‌پانه‌ی که نهو سیحره گه‌وره‌یه‌ی تیدا نه‌نجام درا، دیمه‌نیکه
 حه‌قو به‌تالی تیدا ده‌رده‌که‌وی، لیک جیا ده‌بنه‌وه، با بزانیق قورسانی پیروژ
 چون نه‌مم دیمه‌نه نیشان ده‌دات؟!

که ساحیره‌کانی فیرعه‌وند حه‌بلو گۆچانه‌کانی خۆیان هاویشتهو
 خه‌لکه‌که‌یان سهرسام کردو، ته‌نانه‌ت حه‌زره‌تی مووساش ترسیکی لی نیشته،
 چونکه سیحره‌که‌یان شتیکی ئاسایی نه‌بوو، به‌لکو سیحرنیکی گه‌وره بوو؟!
 به‌سه بۆ گه‌وره‌یی نهو سیحره قورشان به‌(سحر عظیم) ناو برده‌وه، سیحرنیکه
 بوو جه‌ماوهره‌که‌ی سهرسام کرد، ترسی خسته دلیانه‌وه، به‌لام کاری به‌تال
 چهن‌دیک سهرسور هینهر بی، ناکامی پوچانه‌وه‌یه، بلقی سهر ناوه‌و پایه‌دار نیه،
 ناگری که‌ره‌که‌لایه‌و زوو داده‌مرکیتسه‌وه به‌ده‌وام نابیی، نه‌وه‌تا قورشان
 ده‌فهرموی: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ﴾ پهره‌ردگار نیگای بۆ
 مووسا کردو فهرمانی پی‌کرد؛ به‌هاویشته‌نی عه‌صاکه‌ی ده‌ستی و فهرموی:
 عه‌صاکه‌ت به‌او‌یزه! ﴿فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ له‌پیکا نهو عه‌صایه بووه
 ماره‌تیرینه‌یه‌کی زه‌به‌لاحی وا که ماره درۆنه‌کانی ساحیره‌کانی قووت‌دا، نهو
 شتانه‌ی رووکه‌شیان کردبوو، به‌حقوق راستییان حلیب کردبوو هه‌مووی تیکه‌وه

پیچانو قووتی دان.

نیبنو عه‌باس ده‌فرموی: عه‌صاکه‌ی حه‌زره‌تی مووسا به‌لای همر
یه‌کینک له‌عه‌صار حه‌بلی ساحیره‌کان‌دا برزیشه‌تیه یه‌کسهر قووتی ده‌دان،
هه‌ندیک له‌مراقه‌که‌رانی قورنن پییان وایه: ﴿تَلَقَّفْ مَا يَأْفِكُونَ﴾ مانای
ئه‌ویه: یه‌که یه‌که سیحره‌که‌یانی ناشکرا کرد، حه‌قیقه‌تی سیحره‌که‌یانی بۆ
بینهران روون کرده‌وه، چاره‌سته‌کی و قیلله‌که‌یانی پوچ کرده‌وه، ئیتر
ساحیره‌کان بۆیان ده‌رکه‌وت که ئه‌مه شتیکه له‌ناسمانه‌ویه‌و سیحرو
چاره‌ست نیه، بۆیه یه‌کسهر سیحریازه‌کان چوونه سوچه‌و و تیان نیمانان
به‌خودای بوونه‌وهر هینا و پابه‌ندی فرمانو جله‌وگیریه‌کانی ده‌بین.

به‌لای ﴿فَوَقَّعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ حه‌قو راستی چه‌سپا
وه‌کوو خۆر ناشکراو نمایان بوو، قیل و چاره‌سته‌کی ساحیره‌کان پوچایه‌وه‌و،
کاریگهری نه‌ما، بۆیان ده‌رکه‌وت موعجیزه‌ی مووسا له‌زورور سیحره‌ویه‌و،
شتیکی خودا کرده!

﴿فَغَلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ﴾ ساحیره‌کان بۆردران، له‌پیش
چای ئه‌و جه‌ماوهره زۆرو بینهره، سیحریازه‌کان به‌زینو به‌زه‌لیلی و تیشکاوی
فیرعه‌ونو قه‌ومه‌که‌ی له‌مه‌یدانی رویه‌و بوونه‌وه‌دا خۆیان دزیه‌وه‌و پاشه‌کشیان
کردو بۆردرانو هیچیان به‌ده‌سته‌وه نه‌ما خۆی پی‌پانۆنسن. به‌لام دیمه‌نی
گرنگو رودای چاره‌روان نه‌کراو بۆ فیرعه‌ونو دارده‌سته‌که‌ی ئه‌وه بوو، که
﴿وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ﴾ ساحیره‌کان به‌سوچه‌وه‌دا که‌وتنو نیمانیان
هینا، چونکه حه‌قو راستی، ته‌وانی سه‌رسام کردو هه‌لینان بۆ سوچه‌و بۆ خودا
بردنو ﴿قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ و تیان: پرومان هه‌یه‌و نیمانان به‌خودای
بوونه‌وهر هینا: ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ خودای مووسا و هارون، خودای
هه‌موو شتی که له‌دروستکراوان، خودای ئاده‌میزادو جندۆکه‌و شتی تیش.

به‌راستی ئه‌و ساحیرانه راستگۆ بۆون له‌گه‌ل نه‌فسی خۆیان، عاقلانه
هه‌لسو که‌وتیان کرد، سه‌رپیچی‌یان نه‌کردو لووتبه‌ریزان نه‌نواند، به‌لکو
حه‌قیقه‌تیان بۆ ده‌رکه‌وت درۆیان له‌گه‌ل خۆیان نه‌کرد، بویرانه دانیان به‌حه‌ق‌دا

نا و ملکه چی واقیع بوون!! وه کوو ده لّین: فیرعهون له پّیش ده سّپّیکردنی
موباره زه کهو رویه رویونه و یان له گهل حه زره تی موسا، بانگی ماموستاو
ساحیره گه وره کانی کرد، وتی: چیتان ناماده کرده، وتیان سیحریکمان ناماده
کرده وه؛ ساحیری هه موو دونیای پی بۆر ده دین، مه گهر کاری ناسمانو
شتیک له ناسمانه وه بی نه وه نیمه توانای بهرنگاری ناسمانان نیه.

چونکه ساحیره کان له زانستی سیحرده کارامو لیهاتوو بوون ده ست
ره نگینو لّیزان بوون، بۆیه که بۆیان ده رکهوت موعجیزه که ی موسا کاریکی
له توانا به ده ری ناده میزاده و شتیکی ناسمانیه یه کسر له حاله تی کوفره وه
چونه ناو نوری نیمانه وه.

هه ره شه ی فیرعهون له ساحیره کانو سوور بوونیان له سهر برّوا

به خودا

قَالَ فِرْعَوْنُ ءَاْمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ ءَاْذَنَ لَكُمْ اِنَّ هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكَّرْتُمُوْهُ فِی
الْمَدِیْنَةِ لِتُخْرِجُوْا مِنْهَا اَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۲۳﴾ لَا قُطْعَنَ اَیْدِیْكُمْ
وَاَنْ جُلَّكُمْ مِّنْ خَلْفِیْ ثُمَّ لَا ضَلٰیْبَ لَكُمْ اَجْمَعِیْنَ ﴿۱۲۴﴾ قَالُوْۤا اِنَّا اِلٰی رَبِّنَا
مُنْقَلِبُوْنَ ﴿۱۲۵﴾ وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا اِلَّا اَنْ ءَاْمَنَّا بِعَآیَتِ رَبِّنَا لَمَّا جَآءَتْنَا رَبَّنَا
اَفْرِغْ عَلٰیْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِیْنَ ﴿۱۲۶﴾

نه مهش به شتیکی تره له چیرۆکی حه زره تی موسا له گهل فیرعهون. لیره دا
به ره وردگار هه ره شه ی فیرعهون له ساحیره کانو خوراکری ساحیره کان را
ده نوینی: که ده فرموی: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ آذَنَ لَكُمْ﴾
فیرعهون نیمانه یانی ساحیره کانی زۆر له سهر شان گران بوو، نه و کۆمه له ی
که له م رویه رویونه و یه دا پشتی پی به ستبوون له کیسی چوون، پی و بوو
نه وان هه رگیز له فرمانی ده رناچن، وهیده زانی نه وان کوترانه ئیطاعه ی
ده کهن، ته نانه ت نه گهر نیمانیس بهینن ده بی نه و ریگیان بداو فرمانیان پی

بکا!!

بۆیه به‌سهرسورمانه‌وه وتی: ئه‌وه ئیوه ئیماننان هینا پیش نه‌وه‌ی
 روخصه‌ت له‌من بخوازنو منیش ریگاتان پی بده‌م؟! ﴿إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَّكْرُهُمْ
 فِي الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا﴾ نهم سیحر کردنه‌تانو زالبونی موسا
 به‌سهرتان دا لهم رۆژه‌دارو سهره‌نجام ئیماننه‌ئینانان به‌ موسا نه‌خشه‌و پلانیکه
 له‌وه‌پیش له‌سهری ریک که‌وتوو نو خۆتان پی‌ی رازی بوون!! وه‌کوو له‌نایه‌تیکی
 تر دا ده‌فرموی: ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ﴾ طه/۷۱، ئیوه
 خۆتان نهم پیلانه‌تان دارشتوه بۆ نه‌وه‌ی به‌م سیحره‌تان میصریه‌کان لهم شاره
 وه‌درئینو، خۆتان له‌گه‌ل به‌نوئیسرا ئیلی‌یه‌کان تی‌یدا نیشته‌جی بن؛ ﴿فَسَوْفَ
 تَعْلَمُونَ﴾ له‌وه به‌ولاره ده‌زانن چیتان لی ده‌که‌م؛ ده‌بینن چ سزاو تۆله‌یه‌کتان
 توش دی له‌سهر نهم پیلانه‌و چۆن عه‌زابتان ده‌ده‌م!!

نهمجار شیوه‌ی عه‌زابو سزاکیان بۆ شی ده‌کاته‌وه‌و ده‌لی: ﴿لَا قُطْعَنَ
 أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ﴾ سویند بی من راستو چه‌پ ده‌ستو قاچتان
 ده‌پریم، ده‌ستی راستو قاچی چه‌پتان ده‌پر مه‌وه‌و به‌پیچه‌وانه‌شه‌وه. ﴿ثُمَّ
 لَا صَلْبَنَكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ پاشان به‌ده‌ستو قاچ قرتاوی هه‌لتان ده‌هاوه‌سم، نه‌ک
 یه‌کتو دو به‌لکو یه‌که یه‌که هه‌موانتان به‌سهر دار خورماوه هه‌لده‌هاوه‌سم!!
 وه‌کوو له‌شونییکی تر دا ده‌فرموی: ﴿فِي جُذُوعِ النَّخْلِ﴾ طه/۷۱، بۆیه‌تان
 هه‌لده‌هاوه‌سم تابینه په‌ندو عیبه‌رت بۆ هه‌رکه‌سیک پیلان له‌ئیمه‌ بکاو بیه‌وی
 له‌زیر ده‌سه‌لاتی ئیمه‌ ده‌رچی.

ئیبینو عه‌بباس ده‌فرموی: فیرعه‌ون یه‌که‌م که‌س بووه که به‌مه‌به‌ستی
 سزادان ده‌ستو قاچی ناحه‌زانی خۆی به‌پیچه‌وانه‌وه پر سه‌وه‌و دوا یی
 هه‌لیواسیون!!

هه‌لبه‌ته فیرعه‌ون نهم قسانه‌ی بۆ چه‌واشه‌کاری بوو، بۆ داپۆشینیی
 تیشکانو بۆردانه‌که‌ی بوو، بۆ نه‌وه‌ی بوو که ساحیره‌کانی تر شوین نه‌وان
 نه‌که‌ونو ته‌وانیش نه‌چنه‌ ریزی ساحیره ئیماننه‌ئینه‌ره‌کانه‌وه، چونکه بۆخۆی
 ده‌یزانی نهم قسانه‌ی بۆشو بی بناغه‌ن! هه‌ر ئه‌و بوو یاساوه‌لکه‌کانی خۆی ناردن

بۆ شاره‌کانی ژئیر ده‌سه‌لآتی خۆی بۆ کۆکردنه‌وه‌ی ساحیره‌کان له‌ناوچه‌کانو هینانیان بۆ ده‌ریاره‌ی ناموباره‌کی! خۆی کۆبوونه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ کردنو واده‌ی به‌خششو دیاری به‌نرخ‌ی پێدان نه‌گهر سهرکه‌وتن! چه‌زهره‌تی موسا هیچ که‌سی له‌و ساحیرانه نه‌ناسیوه‌و له‌وه پێش که‌سیانی نه‌دیووو کۆبوونه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ هیچ کامیان نه‌کردبوو!

ساحیره‌کان که‌ گۆییان له‌م هه‌ره‌شه‌یه‌ی فیرعه‌ون بوو زۆر نه‌ترسانه‌و بویرانه ﴿قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ﴾ وتیان: ئێمه گۆی به‌کوشتن ناده‌ینو له‌مردن ناترسین! چونکه ئێمه دلتیاین له‌وه که ده‌گه‌ڕێینه‌وه بۆ لای خودای خۆمانو پاش له‌دوینیا ده‌رچونمان زیندو ده‌کریینه‌وه له‌روژی قیامه‌تدا پاداشی ده‌ستو قاچی براومانو کوشتنمان له‌لایه‌ن تۆوه له‌خودا وهرده‌گرینه‌وه، ئێمه ده‌مانه‌وێ گییانی خۆمان به‌خت بکه‌ین بۆ نه‌وه‌ی له‌عه‌زایی خودا رزگارمان بێ، سزای په‌روه‌ردگار زۆر له‌سزای تۆ به‌ئێش تره‌؛ رق و غه‌زه‌بی خودا له‌سهر ئه‌و شته‌ی داوامان لی ده‌که‌ی ته‌نجامی بده‌ین، ئه‌و سیحه‌ری به‌زۆر پێمان ده‌که‌ی، زۆر له‌قینو قاری تۆ به‌هێز تره‌، ئه‌مڕۆ ئێمه له‌سهر سزای تۆ خۆراگر ده‌بین بۆ نه‌وه‌ی له‌سزای دۆزه‌خی سامناک رزگارمان بێ! وه‌کوو له‌شوئینکی ترده‌ ده‌فرموی: ﴿قَالُوا: لَا ضَيْرَ، إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ. إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطَايَانَا إِنَّ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ الشعراء/ ۵۰-۵۱.

زومه‌خشهری ده‌لی: ده‌گونجی مانای نایته‌که به‌م جوهره‌ بێ: ئێمه‌و تۆ ئه‌ی فیرعه‌ون ده‌گه‌ڕێینه‌وه بۆ لای خودا، ئه‌و له‌نیوان ئێمه‌و تۆدا هوکم ده‌کا. به‌مه‌ش ئیمانداره‌کان ناماژه بۆ دوو شت ده‌که‌ن: یه‌که‌م به‌درو‌خسته‌نه‌وه‌ی فیرعه‌ون که‌ لافی خودایه‌تی لی ده‌داو ده‌یگوت: من په‌روه‌ردگارو بالا ده‌ستی ئێوه‌م. دووه‌م ناماژه بۆ ئه‌وه ده‌که‌ن که‌ نه‌وان پاداشی لای خودایان هه‌لبژاردوه‌و پاداشی فیرعه‌ونیان ناوی له‌خودا ده‌ترسن منه‌تیان له‌ فیرعه‌ون نیه‌.

﴿وَمَا تَنْقِمُ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا﴾ ته‌مجار ساحیره‌کان (پاش ئیمانیه‌نیان) ئه‌وه‌یان درکانه‌ که‌ زۆرانبازی نیوان نه‌وان ته‌فسیری ده‌وان

فیرعه‌ونو داروده‌سته‌که‌ی زؤرانبا‌زی عه‌قیده‌و بی‌رویا‌وه‌ره، بۆیه رقی لی
 هه‌لگرتون چونکه نیمانیان به‌خودای بونه‌وه‌ر هیناوه، وتیان: تۆ هیچ
 خرابیه‌ک له‌ئیمه‌دا نابینی جگه له‌باوه‌ره‌هینانمان به‌ئایاتی خودای خۆمان،
 که‌بریتی به‌له‌په‌یامی هه‌زه‌تی مووسا و بۆمان هات که له‌راستی‌دا ئهم نیمان
 هینانه‌مان باشترین کرده‌وه‌و هه‌لو‌ئسته، بنه‌مای هه‌موو چاکه‌و خێرو بی‌ریکه؛
 جیگای فخر و شانازی‌مانه، به‌مه‌ش ئیعلانی بریارکیان کرد که‌گه‌رانه‌وه‌ی
 تیدا نیه‌و له‌ناخی دلیانه‌وه به‌بروایه‌کی پته‌وه‌وه ئهم رّیازه‌یان هه‌لبژاردوه
 وه‌کو ئه‌وه ده‌لین: تازه تۆ به‌هیوای ئه‌وه مه‌به ئیمه له‌نیمانه‌نیانی خۆمان
 پاشگه‌ز بپینه‌وه. وه‌کو له‌شوئینیکی تردا ده‌فرموی: ﴿فَاقْضِ مَا أَنْتَ
 قَاضٍ﴾ طه/۷۲، چیت له‌ده‌ست دی بی‌که‌و بی منته به.

ئه‌مجار ده‌ستی نزیان بۆ لای ئاسمان به‌رز کرده‌وه‌و وتیان: ﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ
 عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ﴾ په‌روه‌ردگارا! هی‌زو توانای خۆرا‌گریمان
 پی‌به‌خشه، سه‌بر و خۆگری فراوانمان به‌سه‌ردا برێژه، له‌سه‌ر بی‌رویا‌وه‌ری خودا
 ناسی و ئایینی خۆت به‌رده‌وامان بکه، به‌سه‌بر و ئارام دامان بپۆشه! ﴿وَتَوَفَّنَا
 مُسْلِمِينَ﴾ به‌موسولمانی بمان مرینه، له‌حالیکه‌دا گیانمان بکیشه که
 به‌رده‌وام‌بین له‌سه‌ر ئیسلامه‌تی، پا‌به‌ندی په‌یامی پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ت بین که
 هه‌زه‌تی مووسایه.

ئیبینو عه‌بباس فرمویه‌تی: ساحیره‌کان ده‌مه‌ویه‌یانی و سه‌ره‌تای رۆژ
 ساحیر و خوا نه‌ناس بوون، ده‌مه‌و ئیواره‌ خواناس و شه‌هیدبوون! وا دیاره
 فیرعه‌ون هه‌ره‌شه‌که‌ی خۆی به‌جی هیناوه‌ستو قاجی ساحیره
 باوه‌ره‌هینه‌ره‌کانی له‌که‌نار چۆم و رو‌بارک بریه‌وه‌و نه‌و سزایه‌ی ترساندبوونی
 لی به‌سه‌ری‌دا سه‌پاندن! چونکه په‌روه‌ردگارا له‌سه‌ره‌تای چیرۆکه‌که‌دا
 ده‌فرموی: ﴿فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ که‌مه‌به‌ستی
 به‌(مفسدین) فیرعه‌ونو داروده‌سته‌که‌یه‌تی.

وتووژی فیرعه ونو داروده سته که ی دهر باره ی مووسا
 شوینکه وتوانی، ناموژگار یکردنی مووسا بو قه ومه که ی
 وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
 وَيَذَرَكْ وَعَالِهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
 قَاهِرُونَ ﴿١٢٧﴾ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ
 يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٢٨﴾ قَالُوا أَوْذَيْنَا مِنْ
 قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ
 وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿١٢٩﴾

نه مه به شی پینجه مه له چیرۆکی حه زه تی مووسا له گه ل فیرعه ون.
 لیره دا پهروه ردگار نه وه مان بو ده گپرتسه وه که فیرعه ونو پیاوانی دهر باره ی
 پاش نیمانه یانی ساحیره کان ده ستیان کرد به وتووژیو پیلان دانان بو تۆله
 ستاند نه وه له مووسا شوینکه وتوانی. به تایبه تی که ساحیره کان ناوا به کۆمه لۆ
 به ناشکراو له پیش چاوی بینهران تیمانیان هیناو له ژیر ده سه لاتی فیرعه ون
 چوونه ده ری! نیت یاسا لۆ چلکا وخۆره کانی فیرعه ون به نه ندازه ی فیرعه ون
 به لکو زیاتریش ترسیان لی نیشته وه ستیان به خه تهری په یامی مووسا کرد،
 بویه سه ره تا نه وان ده ستیان به ناخاوتن کردو نه وان ده ده نه ی فیرعه ونیان دا که
 نابی ناوا ده سه وه ژنۆ دابنیشی و به یلی مووسا شوینکه وتوانی په یامی
 خویان په ره بی بده! نه وه تا قورنان ده فهرموئ: ﴿وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ
 فِرْعَوْنَ أَتَدْرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾ واته: پیاو ماقولو
 داروده سته که ی قه ومی فیرعه ون وتیان: نه وه تۆی خاوه ن شکۆ ریگه ده ده ی
 مووسا شوینکه وتوانی ناوا به نازادی بی ترس په یامی خویان بلاویکه نه وه و
 به و جوړه مسکینو ره عیبه ت تیک بده نو له نایینی تۆ ژوانیان بکه نه وه و

بیانخنه سمر نایینی خویان؟؟ یان بیانخنه ژیر رکیفی خویانهوه له ژیر دهسه لاتی تو دهریان بهینن؟ نایا لیتیان ده گهرپی ناوا بانگیان بکهن بو پرستنی خودای خویانو واز له پهرستنی تو بهینن! نایا ده هیلی نهوان واز له خوتو خواکانت بهیننو عیبادهت نه کهزو سهرپیچی فهرمانه کانت بکهن؟؟ شتیکی چه سپاوه له میژووی میسری کوندا که میسریه کان چهند خودایه کیان بو خویان دانابوو، یه کی لهو شتانه ی به خودایان داده نا (خور) بوو پییان ده گوت: (رع) به لای میسریه کانوهه فیرعهون کورو وه چه ی خور بووه. شیخ حهسه نی به صری ده فهرموئ: فیرعهون بو خوی بتپهرست بووه، واته: بو خوی بتی ده پهرستو خوشی ده پهرسترا.

نیمامی تهیمی ده فهرموئ: شتیکی له ملی خوی کردبوو نهو شته ی ده پهرست.

فیرعهون لهوه لامی پرسیری دارودهسته که ی خوی دا ﴿قَالَ سَنُقْتِلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ﴾ وتی: له نیستا به ولاره کوره کانیان ده کوژین، نیرینه کانی نه تهوه ی ئیسرائیل له ناوده بهینو میینه کانیشیان به زیندوی ده هیلینهوه وه کوو لهوه پیش پهیره ومان ده کرد، ناهیلین ژماره یان زیاد بکا، ناوا هه لسو که وتیان له گهل ده کهین هه تا بهیه کجاری ناسه واریان نامینی و به ته واری ده وه وتین. ﴿وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ﴾ نیمه بالاده ستیمان به سمر نهواندا هیه، ده توانین سهر کوتیان بکهین، ناتوانن فساد له خاکی نیمه دا بلاویکه نهوه، توانای نهوه یان نیه زیانمان پی بگهیه نن؛ دهسه لاتی نهوه یان نیه له ژیر دهسه لاتی نیمه بچه دهره وه.

له مه و قیفیکی تر دا قورنان نهوه ده گهیه نی که فیرعهون پاش نیمانه پینانی ساحیره کان ویستی حه زره تی موسا بکوژی، وه کوو ده فهرموئ: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ﴾ غافر/۲۶. جا که فیرعهون برپاری نهوه ی دا که نیرینه کانی نه تهوه ی ئیسرائیل بکوژی و میینه کان مهره خهس بکاو به ناشکرا رای گه یاند، ئیسرائیلییه کان نه مه یان بیستو زانیان، ترسیان

لی‌نیش‌ت خوریه‌یان پی‌که‌وت ﴿قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا﴾
 حمزره‌تی مووسا دلنه‌وایی کردنو ناموژگاری کردن، وتی: پشت به‌خودا
 بیه‌ستنو داوای کومه‌گی و یارمه‌تی له‌زاتی پاکی نه‌و بکه‌ن، لی‌ی پیارپینه‌وه
 که فیرعه‌ون نه‌م همه‌شه‌یه‌ی بو نه‌نجام نه‌دری، خو‌پا‌گرو وره‌به‌رزین! خودا
 پشتو پهنای بی ده‌سه‌لاتانه‌و یارمه‌تی ده‌ریان‌ه له‌کاتی ته‌نگو چه‌له‌مه‌دا،
 به‌صه‌برو نارام بن، چونکه صه‌بر چه‌کی به‌کاری موسولمانانه کلیلی ده‌رگای
 خوشی‌یه. دلنیا بن که ﴿إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُرِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ﴾
 به‌راستی زه‌وی فه‌له‌ستین، یان هه‌موو زه‌وی ملکی خودایه، به‌ناره‌زو‌ی خو‌ی
 به‌میرات ده‌یدا به‌به‌نده‌کانی خو‌ی، نه‌م ولاته ده‌که‌وتنه ژیر ده‌ستی نیوه‌ی
 خاوه‌ن باوه‌ره‌وه، نه‌مه‌ش واده‌پیدانیان بوو به‌سه‌رکه‌وتن.

﴿وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ دلنیا بن که سه‌ره‌نجام ژیا‌نی به‌خته‌وه‌ری و
 سه‌رفرازی بو که‌سانیکه که ته‌قوا‌کارو له‌خوا ترسن، سه‌رکه‌وتن بو
 خودا‌په‌رستانه نه‌ک بو فیرعه‌ونو داروده‌سته‌که‌یه‌تی!

به‌لام نه‌م په‌ندو ناموژگاریانه کاری تی نه‌کردن، نه‌و ترسو بیمه‌ی
 له‌فیرعه‌ون چوبوه دل‌یا نه‌وه نه‌په‌وییه‌وه، به‌لکو به‌دل له‌همه‌شه‌کانی فیرعه‌ون
 ده‌ترسانو هیشتا نازارو نه‌شکه‌نجه‌ی له‌وه‌پیشیان به‌ده‌ست فیرعه‌ون له‌یاد دا
 مابوو، ﴿وَقَالُوا أَوَذِینَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا﴾ وتیان: تیمه
 پیش له‌دایک بوونی توو پیش هاتنی تو به‌ناوی پیغه‌مبه‌ری و دوا هاتنیش‌ت
 تووشی جو‌ره‌ها نازارو نه‌شکه‌نجه بووین، نه‌وه‌ی پی‌کردین که تو به‌چاوی
 خوت ده‌تبینی، کوره‌کانی ده‌کوش‌تین، نازارو نه‌شکه‌نجه‌ی ده‌داین، در‌ندانه
 له‌گه‌لمان ده‌جولایه‌وه به‌وپه‌ری دل‌په‌قی و سه‌ته‌مکاری‌یه‌وه هه‌لسو که‌وتی
 له‌گه‌لمان ده‌کرد، وانه‌م‌پوش ده‌یه‌وی هه‌مان کاره‌ساتو چه‌وساندنه‌وه و
 ره‌شه‌کوژی و گه‌را برینه‌وه‌مان ده‌ست پی بکاته‌وه! که نه‌مه‌یان به‌موسا گوت:
 له‌وه‌لام‌دا ﴿قَالَ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَذُوْكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
 فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ﴾. حمزره‌تی مووسا وه‌لام‌ی دانه‌وه، دلنیا ی کردن که
 کومه‌گی خودایان بو‌دی، له‌و ته‌نگو چه‌له‌مه‌و چه‌وساندنه‌وه‌یه رزگاریان ده‌بی‌و

فیرعه‌ون له‌نا ده‌چی! وتی: تو می‌دم به‌خودا وایه داواکارم له‌په‌روه‌ردگاری خۆم که دوژمنی سهرسه‌ختتان له‌نا ویده‌ی؛ فیرعه‌ونو داروده‌سته‌و رژی می سهره‌نگون بکا! تیوه بکاته جی‌نگرو جی‌نشینی نه‌وان له‌خاکی میسرده‌ا، فیرمان‌په‌وایی نه‌م ولاته به‌تیوه بیه‌خشی، نه‌مجار سه‌یری کاروکرده‌وی هه‌لو‌یستان بکا چی ده‌که‌نو چی ناکهن! سوپاسگوزار ده‌بن، یان سپله‌و پی‌ نه‌زان! به‌گویره‌ی کردارو گوفتارتان پاداش ده‌درینه‌وه، چاکه به‌چاکه‌و خراپه به‌ خراپه.

ئاوا به‌و جوژه پی‌غه‌مبه‌ری خودا: (هه‌زهره‌تی موسا) به‌یارمه‌تی خودا هیواداریان ده‌کا، مژده‌ی له‌ناوچوونی دوژمنه‌که‌یان پی‌ ده‌دا، واده‌ی جی‌نشین بوونیان له‌شوینی نه‌و دوژمنه سهرسه‌خته‌یان ده‌داتی.

هه‌زهره‌تی موسا پی‌غه‌مبه‌ره‌و به‌چاوی پی‌غه‌مبه‌رییه‌وه سه‌یری رودای رابردوو داهاتوو ده‌کا، دلنیاپه له‌دابو نه‌ریتی په‌روه‌ردگار له‌بونه‌وه‌ردا، ده‌زانی: که نه‌م دابو نه‌ریت به‌گویره‌ی واده‌ی نه‌زه‌لی خۆی بۆ خاوه‌ن سه‌ه‌رو خۆگرانو به‌گویره‌ی هه‌ره‌شه‌ی خۆی له‌سه‌ری‌چیکاران نه‌نجام ده‌دا بۆیه گه‌له‌که‌ی هه‌لده‌نی بۆ نه‌وه‌ی بچنه سهر ریبازی خودا په‌سند، تا دابو نه‌ریتی خودایان به‌سه‌ردا جاری ببی به‌و شیوه‌ی که ده‌یه‌وی!

نه‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌و ده‌زانی جی‌نشینکردنیان له‌سه‌ر زه‌وی بۆ نه‌زموونو تاقیکردنه‌ویه، بۆ نه‌ویه په‌روه‌ردگار ده‌ری بخا که کرانه‌جی‌نشین چۆن هه‌لسوکه‌وت ده‌که‌نو ره‌فتاریان چۆن ده‌بی. ناشکراشه په‌روه‌ردگار هه‌موو شتی‌ک ده‌زانی چی شتی‌ک رویدا، پیش نه‌وه‌ی رویدا ناگای لییه‌تی. به‌لام دابو نه‌ریتی خودا وا هاتوو که هیچ که‌س نه‌خاته به‌ر لی پرسینه‌وه‌و حیساب له‌گه‌ل کردن هه‌تا به‌ناشکرا نه‌و شته‌ی که‌له‌زانستی بی سه‌ره‌تای خودادا چه‌سپاوه نه‌وان نه‌نجامی نه‌ده‌نو نه‌ی هی‌ننه‌ساراو. هه‌رکاتی به‌ویستی خۆیان کاره‌که‌یان کرد نه‌مجار حیسابو لی‌کۆلینه‌وه‌یان له‌گه‌ل ده‌کا.

جۆره کانی سزادانی پهروه ردگار له دونیادا بو فیرعه ونو

داروده سته که ی.

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ

﴿۱۳۰﴾ فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا

بِمُوسَى وَمَنْ مَّعَهُ إِلَّا إِنَّمَا نَطَّيَّرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

﴿۱۳۱﴾ وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ

﴿۱۳۲﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ

مُفَصَّلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿۱۳۳﴾

خوێنه‌ری هه‌ژا نێستا سییاقی قورئانه که په‌رده به‌سه‌ر دیمه‌نی موسا و شۆینکه‌وتوانی دا ده‌داته‌وه، بۆ نه‌وه‌ی له‌لایه‌کی تره‌وه په‌رده له‌سه‌ر دیمه‌نیکی تره‌له‌داته‌وه: دیمه‌نی فیرعه‌ون داروده‌سته‌که‌ی، که خودا به‌هۆی بوغرا بونو سته‌مکاری بانه‌وه له‌ناویان ده‌با، واده‌ی موسا بۆ قه‌ومه‌که‌ی ده‌هینیته‌ جی، نه‌و به‌لێته‌ی که له‌وه‌پێش موسا به‌شۆینکه‌وتوانی دابوو دێته‌ جی!

دیمه‌نی که به‌هیدی و له‌سه‌ره‌خۆ ده‌ست پێ ده‌کات، به‌لام ورده‌ورده ره‌شه‌بای مهرگی سته‌مکاران تی‌یدا هه‌لده‌کا، پێش نه‌وه‌ی په‌رده‌که دابدرێته‌وه ره‌شه‌باو زریانکه په‌رده‌هسینی و هه‌موو شتی که رایپێج ده‌کا و لولی ده‌دا و له‌ناوی ده‌با، سه‌ر رووی زه‌وی له‌بوغرا و مله‌سوو سته‌مکارو داروده‌سته‌کانیان خالی ده‌بی و پاک ده‌ییته‌وه!! نه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌وی که نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیل سه‌ه‌برو ئارامیان گه‌رت و پاداشی خوێان و هه‌رگه‌ته‌وه، فیرعه‌ونو داروده‌سته‌که‌ی یاخی بوون سزای یاخی بوونه‌که‌یان له‌ناوچون بوو! په‌روه‌ردگار واده‌و هه‌ره‌شه‌کانی هینانه‌دی، دابو نه‌ریتی خۆی له‌ته‌نجامدانی له‌ناویردنی به‌دروخه‌ره‌وه‌کان دو‌باره کرده‌وه، پاش نه‌وه‌ی سته‌مکارانی

به‌ناخوشی و خوشی به‌تاقی کرده‌وه، جورده‌ها گۆرانکاری له‌ژیانیان‌دا نه‌نجام‌داو
 ته‌وان په‌ندیان وهرنه‌گرتو نه‌هاتنه سمر ریبازی جه‌قو راستی! ته‌مجار له‌ناوی
 بردنو ناسه‌واری برینه‌وه و خستنیه زیلدانی میژوو‌وه. ده‌ی با‌بازنین
 په‌روه‌ردگار چۆن ته‌م دیمه‌نه نمایش ده‌کاو چۆنی راده‌نوین؟! باب‌ه‌دلیکی
 هوشیار‌وه گۆی بۆ قوربان بگرینو به‌وریایی‌یه‌وه سه‌یری دیمه‌نه‌که بکه‌ین؛ که
 ده‌فهرموی: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ
 يَذْكُرُونَ﴾. پاش ته‌وه‌ی که حه‌زهره‌تی موسا عليه‌السلام مزگینی به‌قه‌ومه‌که‌ی
 خۆی‌دا که هومید وایه په‌روه‌ردگارمان دوژمنه سهرسه‌خته‌که‌مان له‌ناو‌به‌ری،
 لی‌ره‌دا جو‌ری عه‌زابه‌که‌ی (که پیش عه‌زایی له‌ناو‌بردنو خنکاندنیان) بۆیان
 تیردراوه رون ده‌کاته‌وه، بۆ ته‌وه‌ی بینهرانو بیسه‌هران له‌هه‌موو روژگاریک‌دا
 له‌سزای خودا بترسینی و خۆپارێزن له‌کوفرو سهرپچی کردنو به‌دروختنه‌وه‌ی
 پیغه‌مبه‌رانو په‌یامه‌که‌یان، ده‌فهرموی: به‌راستی ئیمه‌ داروده‌سته‌که‌ی
 فیرعه‌ونمان به‌گرانی و که‌م بارانی و هه‌ژاری گرت به‌روبو‌مان که‌م کردنه‌وه،
 به‌لکو بیریک له‌وه‌زع‌ی خۆیان بکه‌نه‌وه، هه‌ست به‌بی ده‌سه‌لاتی و زه‌بوونی
 خۆیان بکه‌ن له‌به‌رامبه‌ر هی‌زی ره‌های په‌روه‌ردگار، بۆیان ده‌ریکه‌وی که
 فیرعه‌ونی مله‌پوو پاشایانو خودا درۆزنه‌کانیان چه‌ند بی ده‌سه‌لاتن له‌به‌رامبه‌ر
 ده‌سه‌لاتی خودای بالاده‌ستو بی هاوه‌ل‌دا. بۆ ته‌وه‌ی وازی‌نن له‌سته‌م کردن
 له‌نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل و به‌پیر بانگه‌وازییه‌که‌ی موساوه بچنو موسولمان بین!
 چونکه به‌تاقیکردنه‌وه ده‌رکه‌وتوو که به‌لاو موصیبه‌تو ناخوشی دل نه‌رم
 ده‌کاو سروشت پالفته ده‌کاو ده‌روون والی ده‌کا هانا بۆ په‌روه‌ردگار به‌ری و
 هه‌ولی و ده‌سته‌ینانی ره‌زامه‌ندی زاتی پاکی خودا بداو پارانه‌وه و لالانه‌وه
 ته‌نیا ناراسته‌ی ته‌و بکاو به‌ندایه‌تی و ملکه‌چی هه‌ر بۆ ته‌و بنوین!

په‌روه‌ردگار له‌سوره‌تی (الإسراء) دا ته‌وه راده‌گه‌یه‌نی: که جو‌ری سزا‌کان
 نو جو‌ر سزای ناشکراو نو‌مایان بوون؛ ده‌فهرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى
 تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾ (الإسراء/ ۱۰۱)، به‌لام لی‌ره‌دا حه‌وت جو‌ر سزای تری دیاری
 کرده که ده‌فهرموی: ﴿وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَأَتْهُ
 زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاتِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا

اَظْمَسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ، وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوْا
 الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿یونس/۸۸﴾، نهم جوړه‌ش ده‌خړته پال حه‌وته‌کان! به‌یضاوی
 ده‌فهرموئ: نو جوړه نایه‌ته‌کانی که درابوون به‌موسا و پیان نیردرابوو بۆ سهر
 نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل هه‌ندیکیان بریتی بوون له‌چند حوکمو یاسایه‌ک فهرمانیان
 پی کرابوو که پابه‌ندیان بن، هه‌روه‌ها هه‌نیکیشیان نیشانه‌و نایاتی سزابوون
 فیرعه‌ونو داروده‌سته‌که‌ی پی سزا دران، نو نایه‌ته‌که ته‌مانه بوون: عه‌صا،
 ده‌ستی سپی و ورشه‌دار، کولله، نه‌سپی، بۆق، خوین، هه‌لقولانی ناو له‌به‌ردی
 ره‌ق، لیک جو‌دابوونه‌وه‌ی ناوی ده‌ریا، راگرتنی کیوی طور له‌ژوور سهری
 نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل. هه‌ندیک له‌جیاتی ته‌و سی نیشانه‌ی دواپی سی شتی تریان
 ده‌ست نیشان کردوه (طوفان - گرانی - که‌مبوونی به‌روبووم).

ته‌فسیری مونیر دواي راگواستنی بۆچونه‌که‌ی به‌یضاوی ده‌فهرموئ:
 له‌راستی‌دا لیک جیابوونه‌وه‌ی ناوی ده‌ریا له‌دواي ته‌واوبوونی نیشانه‌کان بووه،
 هه‌لقولانی دوازه‌ده سهرچاوه له‌به‌رده‌که پاش له‌ناوچوونی فیرعه‌ونو
 داروده‌سته‌که‌ی بووه، ناگونجی بکری به‌نیشانه‌و به‌لگه بۆ فیرعه‌ونو
 قه‌ومه‌که‌ی که نیمان به‌موسا یینن! عه‌صاو ده‌ستی سپی و شوعله‌وه‌ر
 موعجیزه‌ی حه‌زهره‌تی موسا بوون، نیشانه‌ی سزا نه‌بوون. که‌وابی سهرجه‌م
 نایه‌ته‌کانی به‌م جوړه ریزه‌ند ده‌کړن. گرانی، که‌مبوونی مالو سامانو
 که‌مبوونی ژماره‌ی خودی خو‌یانو که‌مبوونی به‌روبووم، طوفان، کولله، نه‌سپی،
 بۆق، خوین.

حه‌وت نیشانه‌ لیره واته له‌سوره‌تی (الاعراف) دا ده‌ست نیشان کراون،
 نیشانه‌یه‌ک له‌سوره‌تی یونس دا باس کراوه،

بایی‌ینه‌وه سهر یاسی رافه‌کردنی نایه‌ته‌کانی نیره که ده‌فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ
 أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالْسِّنِينَ وَنَقَّصْنَا مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ داروده‌سته‌که‌ی
 فیرعه‌ونمان گرتن به‌که‌م بارانی و گرانی و برسیایه‌تی، به‌که‌مبوونه‌وه‌ی به‌روبووم
 میوه؛ له‌لادیکان دا کشتوکال که‌م بووه‌و به‌روبوومی نه‌ده‌دا، له‌شاره‌کان دا
 میوه به‌روبووم که‌م بووه‌وه. به‌م ته‌نگو چه‌له‌مانه به‌تاقیمان کردنه‌وه
 ﴿لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾ به‌لکو به‌خو‌یان دا بچنه‌وه، په‌ندو عیبه‌رت وه‌ریگرن،

له‌کوفرو سهرپچی کردن پاشگمز بینه‌وه، پیغه‌مبهر و نایه‌ته‌کانی خودا به‌درۆ نه‌خه‌نه‌وه، واز له‌سته‌مکاری و چه‌وساندنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی نیسرا تیل به‌ینن، برپا به‌خودایه‌تی په‌روهر دگار بکه‌نو به‌پیر بانگه‌وازی مووساوه بچن، چونکه دابو نه‌رتی خودا واهاتوره که‌به‌نده‌کانی به‌جۆره‌ها به‌لاو موصیبه‌ت تاقی بکاته‌وه تادلیان نه‌رم بی‌و به‌خۆیان‌دا بچنه‌وه و بگه‌رینه‌وه بۆ لای خودا.

جا ته‌گه‌ر گه‌رانه‌وه و ریگی هیدایه‌تیان گرت نه‌وه خێرو به‌ره‌که‌ت و خوشییان به‌سه‌ردا ده‌باری، ته‌گه‌ر هه‌ر له‌سه‌ر کوفرو بی‌دینی خۆیان به‌رده‌وام بوون نه‌وه گرانی و به‌لاو موصیبه‌تیان له‌سه‌ر توندتر ده‌بی‌و له‌ناکاما له‌ناوچوون.

بی‌گومان فیرعه‌ونو داروده‌سته‌که‌ی پشتیان له‌بانگه‌واز هه‌ل‌کرد و گوتیان به‌هه‌ره‌شه‌و نامۆزگاری مووسا نه‌دا، نه‌وه بوو سه‌ره‌نجام ریشه‌کیش کرانو له‌ناوچوون!! ته‌مجار په‌روهر دگار نه‌وه رون ده‌کاته‌وه که نه‌وه هه‌موو به‌لاو موصیبه‌تانه کاریان له‌فیرعه‌ونو داروده‌سته‌که‌ی نه‌کرد، به‌ل‌کو زیاتر شیت‌گیر بوونو یاخی بوونو سهرپچی‌کردنیان په‌ره‌پیدا ته‌نانه‌ت ﴿فَإِذَا جَاءَهُمْ الْحُسْنَىٰ قَالُوا لَنَا هَذِهِ﴾ ته‌گه‌ر هه‌ر زانیان بۆ ده‌هاتو رزق و رۆژیان زۆر ده‌بوو، ناژه‌لیان زاووزتیان باش ده‌بوو له‌نه‌خۆشی و به‌لاو موصیبه‌ت پارێزراو ده‌بوون؛ ده‌یان‌گوت: ته‌مه مافی خۆمانه‌و به‌کرده‌وه و زانیاری خۆمان به‌ده‌ستمان هیناوه، شانمان هه‌لی ده‌گری، ﴿وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ﴾ ته‌گه‌ر به‌لاو ناخۆشی‌یه‌ک روی تێ‌یکردنایه، گرانی و هه‌ژاریان تووش بوایه، ﴿يُطْغَرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ﴾ ره‌شبینی‌یان به‌مووسا و شوێنکه‌وتوانی ده‌کرد و وایانده‌زانی سوچی موسایه؛ واته: ده‌یان‌گوت: ته‌مه شومی مووسا و داروده‌سته‌که‌یه‌تی، ته‌مه پی‌و قدومی نه‌وانه ئیمه تووشی ته‌م هه‌موو به‌دبه‌ختی و نه‌گه‌به‌تیانه بووین! له‌وه بی‌ناگابوون که ده‌بوایه نه‌وان سوپاس‌گوزاری نیعه‌ته‌کانی خودا بوونایه و کوفرانی نیعه‌تیان نه‌کردایه؛ بی‌ناگان له‌وه که نه‌وه به‌لاو موصیبه‌تانه به‌هۆی خراپه‌کاری نه‌وانو شه‌ره‌نگیزی و دلو ده‌روونی پیسیان توشیان بوون!

نمونه دی نهم نایه ته نایه تیکی تره که هه لوئستی کافره کانی مه که
 بهرام بهر پیغه مبهری نیسلام دیاری ده کاو ده فرموی: ﴿وَأَنْ تُصِيبَهُمْ
 حَسَنَةٌ يَقُولُوا: هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ، وَأَنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا: هَذِهِ
 مِنْ عِنْدِكَ قُلْ: كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ النساء/۷۸.

نه مجار پهروه ردگار بۆچونه بی بناغه که دی داروده سته ی فیرعه ون رهت
 ده کاته وه ده فرموی: ﴿إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ﴾ ناگادار بنه وه همرچی
 که توشیان دی له خپرو شهر نه وه به قهزاو قه ده ری خودایه، پهروه ردگار خپرو
 خوشی که ده دا به بنده کانی بۆ نه وه یه ده ری بخا کی سوپاسگوزاره کی
 سپله و پی نه زانه، که به لاو ناخوشی به سهر به بنده کانی دا دینی بۆ تاقیکردنه وه
 تیمتیحانه بۆ نه وه یه: ده ری بخا کی خۆگرو به صه برو نارامه، کی نارازی و
 گلهیی بازه، بۆ نه وه یه تی سهر پیچیکاران له گومرایی و فساد و سهرلی شیواوی
 خویان پاشگهز بینه وه، واز له کرداری چهوتو نا قولاً بینن، به خویان دا بچنه وه و
 رویکه نه خدا و پابه ندی فرمان و نه هی به کانی بین.

زومه خشمی ده لی: مانای (طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ) واته: هوکاری خپرو
 شهر که توشیان ده بی لای خودایه که بریتی به له بریار و وستی زاتی بیچونی!
 واته: همرچی توشیان ده بی له خپرو شهر، له خوشی و ناخوشی به گویره ی
 قهزاو قه ده ری خودایه، چونکه پهروه ردگار یاسا و نیظامی بۆ که ون داناوه، بۆ
 هه موو شتییک هوکاری خوی بۆ دیاری کرده، هه موو معلوماتیک عیله تی
 خوی هدی، به گویره ی نهم یاسا و نه خشه یه به لاو موصیبه تیان بۆ دین و به تاقی
 ده کړینه وه، بۆ نه وه ی تویه بکه نو بۆ لای خودا بگمړینه وه، ده ست
 له سته مکاری و چهوساندنه وه ی ژیر ده سته کانیان هه لېگرن، زیده ره وی نه کهن!!
 ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لام زوربه ی زوری نه وان هیکه ته و
 نه ینی کاره کانی پهروه ردگار له بوونه وه رد نا زانن، هوکاری خپرو شهر
 نادوزنه وه، نه وه نازانن که هه موو شتییک له بوونه وه ردا به ویستو نیراده ی
 خودا دیته جی. که وایی نه و به لاو ناخوشیانه ی تووشی قهومی فیرعه ون
 هاتوه به هوی شوومی موسا و قهومه که ی نیه، هوکاره که ی خراپه کاری و
 سپله یی خویانه؛

جا و پرای نیم هه‌موو گۆرپانکارییه‌ی به‌سهریان هات، نهو هه‌موو خوشی و ناخوشی‌یه‌ی پی‌ی تاقی کرانه‌وه نه‌وان په‌ندو عیبره‌تیان وه‌رنه‌گرتو نه‌وه‌ی پی‌ویست بوو به‌رامبهر به‌خودا بی‌کهن ته‌نجامیان نه‌دا، به‌لکو رۆژ له‌دوای رۆژو سات له‌دوای سات زیاتر شیت‌گیر ده‌بوونو په‌ریان به‌یاخی بوونو سهرپچی کردن‌دا؛ به‌ره‌نگاری هه‌قو راستی بوونه‌وه له‌سهر بیرویاوه‌ری به‌تالو پوچی خۆیان سوور بوونو به‌ناشکرا نیم سوور بونه‌ی خۆیان راگه‌یاندا. ﴿وَقَالُوا﴾ به‌حه‌زهره‌تی مووسایان گوت: ﴿مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ چه‌ندی‌ک تو به‌لگه‌و نیشانه‌و نایه‌تمان بۆ بی‌نی! هه‌رچی به‌لگه‌و نیشانه‌ه‌یه‌یه‌ی بی‌هینی بۆ سه‌لماندن نه‌وه‌ی که تو له‌سهر هه‌قی و بانگه‌وازیه‌که‌ت راسته‌و به‌هوی نیمه‌ی تیقناع بکه‌ی له‌نایینی خۆمان لابده‌ینو بی‌ینه‌ی سهر نایینی تو؛ نیمه‌ی ره‌تی ده‌که‌ینه‌وه‌و قبولمان نیه‌و بپروات پی‌ی ناکه‌ین، به‌هیچ جوریک پرا به‌قسه‌و په‌یامه‌که‌ت ناکه‌ینو شوینت ناکه‌وین!

بۆیه په‌روه‌ردگار له‌تۆله‌ی به‌رده‌وام بوونیان له‌سهر کوفرو سوور بوونیان له‌سهر هه‌لو‌تستی ناقولۆ تاوانکارییان جۆره‌ها سزای بۆناردن وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ﴾ له‌سزای نه‌و تاوانکارییه‌یان‌دا ((توفان)) مان بۆ ناردن، واته: نه‌وه‌نده‌مان باران بۆ باراندن که کوشتوکالی له‌ناو بردن، زه‌وی و زاری تی‌ک دان، گۆرگیاو به‌روبو میان هه‌موو به‌ئاو که‌وتو رزی و پۆلکا،

﴿وَالْجَرَادَ﴾ کولله‌مان ناردنه‌ سهر، هه‌رچی کشتوکالیان هه‌بوو هه‌موویان خوارد، ته‌نانه‌ت ده‌رگا و هه‌لاشی خانه‌و کانیشیان خواردن، ته‌نانه‌ت پۆشاکیشیان خواردن، به‌لام هیچ کامی له‌م کولانه‌ نه‌چونه‌ مالی نه‌ته‌وه‌ی نیسراتیلی به‌کانه‌وه.

دوایان له‌حه‌زهره‌تی مووسا کرد که داوا بکا نیم به‌لایه‌یان له‌سهر هه‌لگری، نه‌ویش بۆیان له‌خودا پارایه‌وه‌و نه‌و به‌لایه‌یان له‌سهر لاچوو له‌واده‌ی خۆیان په‌شیمان بونه‌وه‌و وتیان نیمه‌ی له‌نایینی خۆمان لانه‌ده‌ین!

﴿وَالْقُمَّلَ﴾ نه‌مجار په‌روه‌ردگار نه‌سپی‌ی به‌سهردا زال کردن هه‌رچی

مابوه له خواره مه نی و کولله نه یگه یشتبویه نه وان خواردیان، نه م ته سپی به جوړیک بووه همرچی شیناوه ردو کشتو کالیک مابوه وه کولله کان نه دیا ن خواردبو نه وان روتان دیان هوه وه قه لاچویان کرد، دویاره هانایان بو حه زه تی موسا برده وه داویان لی کرد له خودا پیارپته وه نه م به لایانه یان له سمرلابهری! نه ویش نرای بو کردنو به لایان له کول بووه، که چی دویاره ژوان بوونه وه واده ی خو یان نه برده سمر، نه مجار یه زدان ویستی به به لایه کی تر به تاقیان بکاته وه، وه کوو ده فمرموی: ﴿وَالضَّفَادِعُ﴾ واته: بو قمان ناردنه سمر، هه موو ماله کانایان پریون گوزه و دیزه و قابو مه نجه لایان پریون له بو ق. ته نانه ت نه گهر یه کیکیان بیویستایه قسه بکا خیرا بو قیک بازی ده دایه ناو ده میه وه ده می ده گرت! که بو ق همراسانیان لی هه لگرتن، مه نجه لایان له سمر ناگر ده کولا، ته نوریان له کلی ناگر دا بوو بو قه کان خو یان تی فری ده دانو به هه موو جوړیک تینیان بو هینان نه وانیش هانایان بو حه زه تی موسا برده و تیان: نه گهر نه مجار ره حمان پی بکه ی، تیتر توبه یه کی راستالانه ده که یز ژوان نایینه وه، نه ویش واده به لینی لی وهرگرتنو بو یان له خودا پارایه وه، خودا به لای له سمر لابردن، که چی سمر له نوی پهمانی خو یان شکاندو پابه ندی به لینه کانایان نه بوون!! نه مجار یه زدان به خوین سزای دان وه کوو ده فمرموی: ﴿وَاللَّهُمَّ﴾ واته: به خوین سزیمان دان، همرچی ناوی هه یانبوو بوو به خوین، له جوگه و جو یار ناویان هه لده گرت ده بوو به خوین، له هر شوینیک ناویان هه لنجایه یه کسمر ده بوو به خوین! له لای فیرعه ون شه کوای حالی خو یان کرد نه ویش وتی: نه وه سیحری لی کردون، ته نانه ت نه گهر قیبطی یه که نیسرا نیلی یه که له یه که مه نجه ل ناویان هه لنجایه لای قیبطی یه که ده بوو به خوین!

هه موو نه م نیشانانه ((آیاتِ مَفَصَّلَاتِ)) نیشانه ی ناشکراو نمایان بوون، هه موو خاوه ن عه قلیک ده یزانی که له خودا وه ناراسته کراونو که سی تر نه م ده سه لاتمی نیه و نه وه خودا بو یان ده نیری بو نه وه ی پهن دی لی وهریگرتنو تو له ی سوور یونیانه له سمر کوفر! به لگه ی نه وه یه: که حه زه تی موسا پیغه مبه ره و همر شه کانی یه که یه که دینه جی و پیویسته به خو یان دا بچنه وه و

ملکه‌چی فرمانو نه‌یه‌کانی بن!!

شایانی باسه له‌وه پیش حه‌زه‌تی موسا یه‌که یه‌که هه‌ره‌شه‌ی به‌هاتنی
 نهم به‌لایانه لی کردبون. به‌لام نه‌وان ﴿فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾
 به‌رده‌وام بوون له‌سمر کوفرو بی‌دینی خویان، له‌ناستی عیبادت کردن بۆ خودا
 لوت‌به‌رزیان کردو گهلو نه‌ته‌وه‌یه‌کی تاوانبار بوون به‌رام‌به‌ر خویان خه‌ل‌کانی
 تریش، سورر بوون له‌سمر تاوان کردنو مله‌پوری.

هانا بردنیان بۆ موسا بۆ لای بردنی به‌لاو په‌یمان شکینیان و

خنکاندنی فیرعه‌ون و قه‌ومه‌که‌ی

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَمْوَسَىٰ اٰدُعْ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عٰهَدَ عِنْدَكَ لَئِنْ
 كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءٰٓءِیْلَ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا
 كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ اِلٰٓى اٰجَلٍ هُمْ بَدِلْغُوْهُ اِذَا هُمْ يَنْكُثُوْنَ ﴿١٣٥﴾ فَانْتَقَمْنَا
 مِنْهُمْ فَاَغْرَقْنَاهُمْ فِی الْیَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوْا بِاٰیٰتِنَا وَكَانُوْا عَنْهَا غٰفِلِیْنَ

﴿١٣٦﴾

له‌م نایه‌تانه‌شدا په‌روهر دگار به‌شیکی ترمان له‌چیرۆکی حه‌زه‌تی موسا
 له‌گهل فیرعه‌وندا بۆ ده‌گیریته‌وه، نهم به‌شه‌ی چیرۆکه‌که نه‌وه باس دکا:
 کاتی‌ک نه‌و به‌لاو موصیبه‌تانه‌ی له‌وه‌پیش ناما‌ژه‌مان بۆ کردن یه‌ک له‌دوای
 یه‌ک‌و له‌کاتی جیا جیادا نیردرانه خوارئ بۆ سمر فیرعه‌ونو قه‌ومه‌که‌ی،
 ژبانیان لی‌تی‌ک چوو هه‌راسانیان لی هه‌ل‌گیراو ته‌نگیان پی هه‌ل‌چنرا، داویان
 له‌حه‌زه‌تی موسا کرد له‌خودا بی‌پارێته‌وه نه‌و سزایه‌یان له‌سمر لایه‌ری،
 په‌یمانیان دایه که نه‌گهر سزایان له‌سمر هه‌ل‌گیری بپروا به‌په‌یامه‌که‌ی ده‌که‌ن،
 که حه‌زه‌تی موسا دو‌عای بۆ ده‌کردنو به‌لاکه‌یان له‌سمر لاده‌چوو هه‌موو
 جارێک په‌یمان‌ه‌کانی خویان هه‌ل‌ده‌وه‌شانه‌وه، تا له‌ناکامدا خودا له‌ده‌ریادا
 خنکاندنی و له‌ناوی بردن. وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا

يَا مُوسَى اِذْ غَلَا رَبُّكَ بِمَا عٰهَدَ عِنْدَكَ ﴿۱﴾ که سزای به نیش و نار هه تیان هاته
 سمر، نهو جوړه عه زابانه ی که له نایه ته کانی پی شو دا ناما ژه یان بو کرا یه ک
 به دوا ی یه کدا هاتنه سمریان، نیت ژیان یان لی ده شیواو ترسیان لی ده نیش تو
 به ته واه تی تینیان بو ده هاتو هه موو جاری هانایان بو حه زره تی موسا
 ده بر دو ده یان گوت: نهی موسا بو مان له خودا بپاړیره وه، به هو ی نهو واده
 به لینه نه ی پی ی داو ن، به هو ی نهو نه رکه ی خسته ویه تی ه سمر شانت که
 پیغه مبرایه تی و رابرایه تی یه، له بر نهو ریزو پله وپایه ی پی ی داوی، له بر
 نهو تو خو شه ویستی لای خودا، بو مان بپاړیره وه که نه م تهنگو چه له مو
 به لاو ناخوشیانه مان له سمر لابه ری. سویندیان بو خوارد وتیان: ﴿لَنْ كُشِفَتْ
 عَنْ الرِّجْزِ لَوْ مَنَّ لَكَ﴾ ته گمر نه م سزاو نار هه تی ه مان له سمر لابه ری، بپوا
 به پیه یامه که ت ده که ی ن، نیمانت پی ده هینینو شوین ری بازی توده که وین.
 ﴿وَلَوْ سَلَطْنَا مَعَکَ بَنِي إِسْرَٰئِیْلَ﴾ وپرای نهو ه نه ته وه ی نیسرائیل له گه لدا
 ده نیر ی ن بو خاکی فله ستین که به قسه ی حوتان زیدی حوتانه و نیشتمانی واده
 پی دراوتانه! بو خوت له مو پیش داوی ته وه تی لی کرد بو ی ن، نیمه ری گه یان
 ده ده ی ن بگمرینه وه بو زه وی واده پی دراویان باله وی به ناره زوی خو یان خودا
 به رستی بکن!

که چی وپرای نهو هه موو واده به لینه نه ی که به موسایان ده دان ﴿فَلَمَّا
 كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ اِلٰی اَجَلٍ هُمْ بِالْغَوٰی اِذَا هُمْ يَنْکُثُوْنَ﴾ هه موو جاری که
 عه زابمان له سمر هه لده گرتن بو ماوه یه کتو (تاکاتی هاتنی ته جه لی که که پی ی
 ده گن که خنکاندنیانه) ده که و تنه وه حالی پی شو یان، نهو ناکه س به چانه واده
 به لینی خو یان هه لده وه شانده وه، ژوان ده بو نه وه .. واته: نیمه عه زابمان
 له سمر لبردن تاما وه یه کی دیاری کراو، که ماوه که ته و او بوو کاتی دیاری کراو
 هات؛ عه زابمان له سمر هه لگرتن به لکو به خنکاندن به هیلا کمان بردن!

ماموستا سه یید ده فمر مو ی: لیره دا قورثان عه زابه کانی وا راده نوی نی که
 به یه کجاری هاتبو ژوان بو ونه وه کانیشیان یه کجار روی دابی، چونکه
 تاقیکردنه وه کان هه موویان یه که بوون، ناکامه کانیشیان یه که بوون! نه مه ش

جۆرنکه لهرانواندن قورئانی پیرۆز بۆ چیرۆکه کان، سهره تا کانیان کۆده کاتهوه چونکه لیکن ده چن کۆتایی و ئاکامه کانیشیان کۆده کاتهوه چونکه لیکن ده چن! چونکه دلی داخراو کۆیره وه بوو تاقیکردنه وه جۆراو جۆره کان بهیه ک جۆر ده زانی و هیچ که لکی لی وهرناگری و پهن دنامیز نابی!

ماوه ته وه بزانی نهم نیشانه وه عه زابو سزا جۆراو جۆرانه چۆن بونو چۆن توشی فیرعه ونو قوممه که ی بوون! جگه له ده قه که ی قورئان، هیچ سهرچاوه یه کی ترمان به ده سه ته وه نیه، بۆیه ئیمه له م جۆره باسانه دا جگه له ده قه کان قورئانو فهرمووده کان قیغه مبه ر ﷺ پشت به هیچ سهرچاوه یه کی تر نابه ستین، بۆ ته وه ی خۆمان له چیرۆکو قسه و یاسی بی بناغه ی جوله که بیاریزین، قسه و ریوایه تی پرپوچ و نه خهینه نیو ته فسیری قورئانه وه، که به داخه وه زۆر له و چیرۆکه ئیسرا ئیلیانه و قسه و باسه بی بناغانه خزانته نیو ته فسیره کۆنه کان قورئانه وه ته فسیریک نیه له م خرافاته خالی بی، ته نانه ت ته فسیری پیرۆزی طه به ری له گهل ته و به نرخی به ی ته فسیری ئیبنو که ثیر له گهل ته و پله به رزی به ی که هیه ته ی له م دیارده زیان به خشه یه زرگاریان نه بووه!! بیگومان ریوایاتو سهرگوروشته ی جوی جوی له م باره وه له ئیبنو عه باسه وه له سه عیدی کوری جوبه یه وه له قه تاده وه له ئیبنو ئیسحاق وه گپر دراونه وه ئیبنو جهریری طه به ری له ته فسیره که ی داو تاریخه که ی دا گپرا ونیه وه، نه مه ی دوا یی که ی که له و ریوایه تانه!! (ئیبنو حه مید بۆی گپراینه وه، وتی: به عقوبی قوممی بۆی باس کردین، نه وه یش له جه عفری کوری موغه یه وه له سه عیدی کوری جوبه یه وه، وتی: کاتی حه زره تی مووسا هاته سهر فیرعه ون وتی: نه ته وه ی ئیسرا ئیل مه ره خهس بکه باله گهل دایین بۆ فه له ستین، فیرعه ون نه یکرد، خودا توفانی بۆ ناردن؛ بارائیک بلیزمه و دریو خایه نیان به سه ردا باری، ترسان که ته و بارانه عه زاب بی، به حه زره تی مووسایان گوت: بۆمان له خودا بیاریره وه با نهم بارانه مان له سه ر لایه ری تیمانت پی ده هینین و به نو ئیسرا ئیلی به کانت له گهل دئیرینه وه بۆ فه له ستین حه زره تی مووسا بۆیان له خودا پارایه وه، بارانه که وه ستایه وه که چی ژوان بوونه وه تیمانیان نه هینا و جوله که کانیشیان مه ره خهس نه کردن، له و ساله دا

کشتوکالیان هاتی بوو! همرگیز لهوه پيش کشتوکالو زه راعه تی وایان بهخۆوه نه دیبوو، ئەمە ئەو زەرعاتو بهروبومیه که ئاواته خوازی بووین! پهروهردگار سنو کولله ی ناردنه سهری، کشتوکالێ که یانی خوارد، که دیتیان وا کولله ده می ژه نیوته کشتوکالیان، زانیان که هیچ شتیکیان بۆ پاشه کهوت ناکرێ وتیان: ئەمى موسا! بۆمان لهخودا بپارێوه ئەم سنو کولله یه مان لى دوور بختاهوه ئیمانت پى ده ئینن نه ته وه ی نيسرا ئیلیشت له گه ل ده ئیرینه وه، تهویش لهخودا پاراپیه وه سنو کولله ی لى دوور خستنه وه، که چی پاشان له واده و به لئینی خۆیان ژوان بوونه وه؛ ئیمانیان پى نه هیئاو جوله که کانیاان مه ره خهس نه کردن. کشتوکالیان دروینه کردو وه به ره میان هیئاو له مال دا په زمه نده یان کردو هه لیا نگرته وتیان: سه رکه وتنمان به ده ست هیئا! نه مجار خودا نه سه پی ی بۆ ناردن دانه وێله که یان له عه مبارو که ندودا نه سه پی لى دا، پیاوی وایان هه بوو (۱۰) قسناغ که نمی ده برد بۆ ئاش بیهاری سى گۆیلکی ئارد نه ده هیئا یه وه؛ وتیان: ئەمى موسا! بۆمان لهخودا بپارێوه با ئەم سزایه مان له سه ر هه لێگرێ ئیمانت پى ده هیئینو جوله که کانیش له گه ل ده ئیرینه وه بۆ فه له ستین، هه زه ته موسا دوعای بۆ کردو سزاکه یان له سه ر لاچوو که چی له واده و به لئینی خۆیان پاشگه ز بوونه وه جوله که کانیاان له گه ل نه نار د نه وه بۆ خاکی واده پیدراویان!! نه مجار پهروهردگار بۆقى بۆ ناردن، وه کوو ریوایهت کراوه ده لێن: کاتیک هه زه ته موسا لای فیرعه ون دایشتبوو گۆی له ده هنگی بۆ قیک بوو، به فیرعه ونی گوت: ئاخۆ خۆتو گه له که ت له م ده عبا یه چیتان تهووش دی؟ فیرعه ون گوتی: جا ده بی پۆلی ئەم گیانداره بى هیزه چی بى؟! ئەو رۆژه هیشتا ئیواره دانه هات بۆق هه راسانی کردن ته نانه ت پیاو هه بوو داد نه یشت تا بینه قاقای بۆق دایان پۆشی بوو، پیاو هه بوو ده می ده کرده وه قسه بکات خیرا بۆ قیک خۆی فرێده دایه ناو ده میه وه!! تینیان بۆ هاتو داوایان له هه زه ته موسا کرد بۆیان لهخودا بپارێته وه، ئەم بۆقانه یان له کۆلێکاته وه، ئیتر ئیمانی پى ده هیئینو جوله که کانیشی بۆ مه ره خهس ده که ین پۆنه وه بۆ فه له ستین. پهروهردگار ئەو سزایه شی له سه ر هه لگرته که چی ئیمانیان نه هیئاو له به لئینی خۆیان په شیمان بوونه وه. نه مجار

په‌روەردگار سزای خوینینی بۆ سەر ناردن، به‌جۆریک له‌سەر سەرچاوه‌و بیرو
 جۆگاو رویاریک ناویان بخواردایه‌وه یان بیان کردایه ده‌فرو گۆزه‌و دیزه‌و
 مهرکانه‌ی خۆیانه‌وه یه‌کسەر ناوه‌که ده‌بووه خۆنیککی گه‌ش! هاواریان بۆ
 فیرعه‌ون برد، وتیان: ئەم دیارده‌ی خۆینه ته‌نگی پی هه‌لچنیوین، ئاومان
 ده‌ست ناکه‌وی بۆ خواردنه‌وه، فیرعه‌ون وتی: دلنایام سیحری لی کردون! وتیان:
 سیحری چی؟! له‌کوێ سیحری لی کردوین. ئیمه له‌هیچ شوینیک ئاومان
 ده‌ست ناکه‌وی جگه له‌خۆنی گه‌ش! نه‌مجار وتیان: نه‌ی موسا! دوامان بۆ
 بکه ئەم سزیامان له‌سەر لابه‌ری و ئەم دیارده‌ی خۆینه‌مان له‌سەر نه‌میێ!
 ئیتر ئیمه ئیمانته پی ده‌هینین و نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیلیشت له‌گه‌ل داد نه‌تیرنه‌وه،
 حه‌زهره‌تی موسا دوای کردو سزاکه‌یان له‌سەر لاچوو که‌چی ژوان بونه‌وه‌و
 ئیمانیان پی نه‌هینا و جوله‌که‌کانیشیان بۆ مهره‌خه‌س نه‌کردن^۲ نه‌مجار
 به‌گوێره‌ی سونه‌تی خودا له‌تاقیکردنه‌وه‌و گیرۆده‌ کردنی به‌درۆخه‌ره‌وه‌کان
 به‌خۆشی و ناخۆشی، پاش ته‌وه‌ی که‌هاتنی جۆره‌ها سزایه بۆ سهریانو رزگار
 بوونیان له‌و سزایانه‌و ته‌نبی نه‌بوونیانه، ناکامی سهرنج راکیشیان دیو
 کاره‌سات ده‌قه‌ومی، پاش ته‌وه‌ی په‌روەردگار ترساندن، مۆله‌تی دانو سودیان
 لی نه‌بینی و فرسه‌تیان له‌کیس‌چوو گه‌یشتنه ته‌جه‌لی خۆیان که ده‌بوايه پی
 بگه‌ن! کاتی له‌ناوبردنیان هات ﴿فَأَتَقَمْنَا مِنْهُمْ﴾ تۆله‌مان لی ستاندن، به‌و
 جۆره که ﴿فَاغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ﴾ له‌ده‌ریادا خنکاندمانزو ئاسه‌وارمان برینه‌وه
 ﴿بِأَنَّهُمْ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ چونکه نه‌وان نایاتی جۆراو جۆری ئیمه‌یان
 به‌درۆخستنه‌وه، به‌هیچ شتیکی پروایان نه‌ده‌کردو بیران له‌نیشانه‌کانی
 خودایه‌تی ئیمه نه‌ده‌کرده‌وه، رویان لی وه‌رگیرانو هیچ گرنگییان پی نه‌داون
 ﴿وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ﴾ وه‌کوو که‌سیک وابوو که‌غافل بی! واته: نه‌وان
 له‌کاتی هاتنی هه‌موو نایه‌تیکیدا، له‌و ماوه‌دا که عه‌زابه‌که‌یان له‌سەر بوو،
 ئیمانی خۆیان ده‌رده‌خست، واده‌ی ئیمان هینانیان ده‌دا، که عه‌زابه‌که‌یان
 له‌سەر نه‌ده‌ما ژوان ده‌بوونه‌وه! تاماوه‌ی دیاریکراو ته‌واو بوو ته‌جه‌لیان هات،

^۲ في ظلال القرآن ج ۳/ ۶۱۸-۶۱۹ به‌ده‌ستکارییه‌وه.

نیتر تۆلّه مان لیستاندنو له ناومان بردن، چونکه نهوان هه موو نایه ته کانیان به درۆختنه وه و بی ناگا بوون له وهی که به درۆختنه وه که یان ده بیته هوکاری سزای دونیاو قیامت بۆیانو خه ساره تمه ندی دونیاو قیامت ده بن. چونکه نهو موعجیزه و نایه تانه بهراو بۆچوونی زور به یان شتی که بوون له جووری سیحرو ده سترکدا! بۆخویشیان له بواری سیحرو سیحریازیدا گه یشتبونه پلهو پایه یه کی بهرز، بۆیه له گهل هاتنی هه نایه تی که دا هه ولیان ده دا که ساحیره کانیان زانا کانیان به ره له لستی بکه نهو دژی بوه ستینو وینه ی به خه نه روو، شتی وا بکه ن، که بۆشیان نه ده کرا ده یانگوت : خه تای مووسایه و نهو له سحر یازی دا به سهر ساحیره کان دا زاله، پییان وابو که هه زه ته ی مووسا هه موو شت که بۆ خودا ده گهر پینته وه و پال نهوی ده دا، وه کوو نهو پال دانه ی نهوانه که له ریگه ی لاسای کردنه وه و شته کانیان پال خودا درۆزنه کان ده دا، له کاتی که دا هوکه ماو پیاهه عاقله کانیان پروایان بهو خودا درۆزنه یان نه بوو، به لام بۆ ژیره هه سته کردنی ره شه خه لکه که پاریزگاریان لهو نایه پووجه ی خوین ده کرد.

به لام هه ندیکیان به لگه و موعجیزه کانی هه زه ته ی مووسایان له دل دا چه سپابوو، بریکیان لهوانه که گه وه ساحیرکان بوون به تاشکرائیمانیان به په یامی مووسا هیناو سوژده ی به ندایه تییان بۆ خودا برد، هه شیان بوو به دزییه وه له دلی خوین دا موسولمان بوو بوون

وه کوو نهو که سانه که له ناو داروده سته ی فیرعه ون دا په نجه ی ناره زامه ندییان هه لبری دژی تیروژ کردنی هه زه ته ی مووسا. هه شیان بوو به نه نقه ستهو له بهر لوتبه رزیو و تینکاری په یامی مووسایان کرد وه کوو فیرعه ونو گه وه لیپسراوانی ده رباری فیرعه ونو وه زیره کانی.

جاوه کو چۆن داروده سته ی فیرعه ونو کار به ده سته کانی یارمه تیده ر بوون بۆ ره شه خه لکه که له سهر بلاو بوونه وه ی بیروبا وه ری پووچ و په ره پیدانی له ناویان دا، ده سه لاتداره کانی جیهانی نیسلامی و حکومته کانی به ناو موسولمان هاوکاری ره شه خه لکه که ده که ن بۆ هه رشتیک که له نایین دا په یدای بکه ن. با له نایینیش دا نه بی، بۆ نمونه حکومته نیسلامیه کان مالو سامانیکی زۆر خه رج ده که ن بۆ نا هه نگه بیده ته تاسایی به کان که سالانه

نه‌نجام ده‌درین و به‌ناه‌نگی نی‌سلامی حلیب ده‌کرین وه‌کوو ناه‌نگی مه‌لورو‌نامه که هر له ماموستا ناینی به‌کانه‌وه تار‌شه‌خه‌لکه‌که تیگرابه‌شداری تیداده‌کهن له‌کاتی‌کدا نهم جور‌ناه‌نگانه چهند تاوانی گه‌وره‌یان تیداده‌کری به‌ناشکرا نایینی نی‌سلام دژی نه‌و تاوانانه‌یه‌وه‌که‌سی به‌لایه‌وه تاوان نه‌بن به‌کوپای زانایانی نی‌سلام له‌تایین ده‌رده‌چی و ده‌چیته ریزی کافرو هه‌لگه‌راوه له‌تایین! زوریه‌ی جه‌ماوه‌ر بی‌تاگان له‌زبانی نهم جور‌بیدعه‌تانه که‌کراون به‌شه‌عائیری نی‌سلام ناه‌نگیان به‌بونه‌وه ده‌گپ‌دری و سه‌فهری دورو دریزیان بو ده‌کری و مالو سامانی زورو زه‌بهنده‌یان تیدا خرج ده‌کری، جاری واده‌بی گه‌وره‌ترین شه‌عائیری نی‌سلام که‌نوژه به‌بونه‌ی گپ‌رانی نه‌و جور‌ناه‌نگانه‌وه پاشگوئی ده‌خری، خویندنو قیرکردنی زانیاری پیوست له‌مزگه‌وتو خویندن‌گان‌دا راده‌گیری!^۲

من خوم کاتی قوتابی کولیزی (ئیمام نه‌عظمه) بوم له‌به‌غدا سالانی (۱۹۷۲ی ز) و له‌وه پاشیش له‌ناه‌نگی مه‌لورو‌دا له‌نه‌عظه‌مییه دیارده‌ی ناپه‌سندی وام بینیه که له‌و ناه‌نگه‌دا نه‌نجام ده‌دران پیاو شهرمی به‌خودا ده‌هاته‌وه، لیم روون بوو که ده‌ستی کوفرو نه‌زانی نه‌و ناه‌نگه هه‌لده‌سورینی. ته‌نانه‌ت تا ئیستاشو له‌وه پیشیش هه‌موو سالی نهم ناه‌نگه به‌و شیوه‌ی ناشهرعییه نه‌نجام ده‌دری، هر له‌گوره‌پانی عه‌تسه‌روه تا مزگه‌وتی (اعظمیه) نه‌و هه‌موو کوروکچه به‌تی‌که‌لایو بی‌پهرده پال‌په‌ستوو ترانجاندنو خولیک خشان‌دنیانه، هر له‌نوژی عه‌سره‌وه تانیوه شه‌وتکی دره‌نگ ده‌وروهری مزگه‌وتی (اعظمیه) به‌و هه‌شاماته زوره‌وه له‌کوپری گه‌نچو نافرته‌ی سفور ناپووره ده‌دری و غزه‌بیارینه!

ره‌نگه له‌ولاتانی وه‌کوو مه‌غریبو میسر نهم دیارده‌یه زور له‌هی (اعظمیه) تیپه‌راندبی! بویه ماموستای خوالی‌خوش‌برو، ماموستا محمد غزالی کتیبیکی نوسیوه ناوی ناوه ((ثَلَاثَةُ لَيْسَ مِنَ الْإِسْلَامِ)) سی شت له‌تایینی نی‌سلام‌دا نین یه‌کیک له‌و سی شتانه‌ی که نایینی نی‌سلام لییان

^۲ بو زیده زانیاری له‌م باره‌وه سه‌یری (تفسیر المنار ج ۹/۹۶) بکه.

به‌ریه‌و له‌نایین‌دا نین به‌ناهنگی مه‌لولودی له‌قه‌لم داوه‌و زۆر به‌توندی دژی ته‌نجامدانی تاهه‌نگی مه‌لولودی به‌و شیوه‌و ناشه‌رعیه‌یه‌ داوه‌. که‌سیک مه‌به‌ستی بی‌ باسه‌یری کتیبی ناوبراو بکا.

نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل دوای فیرعه‌ونه‌کان و عه‌مالیقه‌کان خاکی

میسرو شام به‌میرات ده‌گری

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشْرِقَ الْأَرْضِ وَمَغْرِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ ﴿١٣٧﴾

ئه‌مه‌ به‌شیکی تره‌ یان بلێین به‌شی ده‌یه‌مه‌ له‌چیرۆکی هه‌زهره‌تی موسا له‌گه‌ل فیرعه‌ون‌دا.

لێره‌دا سییاقی قورنان لاپه‌ره‌یه‌کی تر ده‌خاته‌ سه‌ر شاشه‌و نمایشی ده‌کا، نه‌ویش لاپه‌ره‌ی جیگیر کردنی هه‌ژارو بی‌ نه‌وایه‌کانه‌ له‌سه‌ر زه‌وی.

جا هه‌رچه‌نده‌ نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل له‌و رۆژگارو سه‌رو به‌ندانده‌دا که‌ بپیک له‌خۆشی‌دا بوونو هه‌شتا به‌ته‌واوی له‌خودا یاخی نه‌بوو بوونو ژێر ده‌سته‌و په‌رته‌وازه‌ نه‌بوو بوون، نه‌وان دانیشه‌توی ولاتی میسر نه‌بوونو له‌خاکو نیشتمانی فیرعه‌ونو داروده‌سته‌که‌ی‌دا نیشته‌جی نه‌بوون، به‌لکو نه‌وان له‌ولاتی شام‌دا نیشته‌جی بوون! دوای ده‌یان سال له‌روداوی خنکانه‌نی فیرعه‌ونو له‌ناوچوونی، نه‌مجار خاکی میسریان به‌میرات ده‌ست که‌وتوه‌.. دوای وه‌فاتی هه‌زهره‌تی موسا دوای ری‌ لی‌تیکچوونو سه‌ر لی‌ شێوانیان له‌ده‌شته‌ کاکی به‌کاکی‌یه‌که‌دا بۆ ماوه‌ی چل سال، نه‌مجار بوونه‌ جیگیرو میراتگری فیرعه‌ونو له‌ولاتی میسر شام‌دا نیشته‌جی بوون! به‌لام لێره‌دا سییاقی قورنانه‌که‌ رۆژگارو روداوه‌کانی ده‌پێچینه‌وه‌و لولیان ده‌داو خه‌یرا لاپه‌ره‌ی میراتگرتو جیگیر بوونیان نمایش ده‌کا بۆ نه‌وه‌ی لاپه‌ره‌ی دیمه‌نه‌ لیک جیاکان (فه‌وتانی فیرعه‌ونو جینشین بوونی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل له‌و شوێنو

جیگایانه) پیکهوه بگونجینی و ده فرموی: ﴿وَأَوْزَتْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا﴾ به میرات خاکی پریتو بهره کتو پیروزمان دا به نه تهوه ی بی ده سلاتو چوساوه و ژرده سته ی نیسرائیل. نهو نه تهوه یه ی که فیرعه ون ده یچوساندنوه، کوره کانی ده کوشتن، نه ی ده هیشت تیره کانیا ن دوا ی له دایکبوون برین، می یه کانیشیانی ده هیشته وه، کاره کیری و خزمت چیه تی پی ده کردن، سمرانه و مپرانه ی لی ده ستاندن، نهو پیاوانه که به زیندوی ده یه یشته وه خزمتکاری پی ده کردن!

خاکی پیروزی میسرو شامان دا به نهو نه تهوه ژرده سته زه بوونه و کردمائن به جینشینی فیرعه ونی مله ورو داروده سته ی ستمرکاری. خوره لاتی نهو خا که پیروزه که له سنوری شامه وه ده ست پی ده کا تا خورناوای که سنوری میسره هه موومان خسته ژسر ده سلاتی نهوانه وه، نهو خاکی که به پیروزمان داناوه، خاکی پریتو بهره کتو به ووبومو میوه جاته، خاوه نی سمرچاوه و کانیاو و جوگه و جو بارو روباره، ولاتیکی دلگیرو ههوا سازو پر باخو دارستانه، نهوه ش بو به جیه یانی واده و به لینی خومان که له وه پیش دابوومان به نه تهوه ی نیسرتیل!

واده و به لینه کesh نهویه که ده فرموی: ﴿وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ، وَنُفَعِّلَهُمْ فِي الْأَرْضِ، وَنُرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ﴾ القصص ۵-۶.

۱- شیخ حه سنی به سروی قه تاده: له راشه کردنی ﴿مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا﴾ فرمویانه مده ست بهو خا که خاکی ولاتی شامه.

۲- زهیدی کوری نه سلم ده فرموی: مده ست گونده کانی شامه. عه بدوللای کوری شه وذهب ده لی: مده ست خاکی فهله ستینه.

۳- که عه بولنه حبار ده لی: په وهره دگار پیروزی بهره کته خستوته

ولآتی شاموه له فوراته ده تا ((عیش)).

نه‌وی که پالپشتی نه‌و ریوایه تانه ده‌کا فدرموده‌ی په‌روردگاره: که
له‌چیرۆکی حه‌زهره‌تی نیبراهیمدا ده‌فهرموئ: ﴿وَنَجِّنَا وَلَوْطًا إِلَى الْأَرْضِ
الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾.

یان له‌چیرۆکی حه‌زهره‌تی سوله‌یماندا ده‌فهرموئ: ﴿وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ
تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا﴾ یان له‌باسی شه‌وره‌وی
پیغه‌مبه‌ردا ده‌فهرموئ: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ﴾.

۴- نیمامی له‌بشی کورپی سه‌عد ده‌فهرموئ: مه‌به‌ست به (الأرض)
له‌نایه‌ته‌که‌دا خاکی میسره، نه‌و خاکی که نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیلی تیدا بوون.

۵- برئ رافه‌که‌رانی تر ده‌فهرمون: مه‌به‌ست به (الأرض) خاکی میسرو
فه‌له‌ستینه.

۶- برئکی تر پێیان وایه: مه‌به‌ست به (الأرض) جینسی زه‌ویه،
چونکه حه‌زهره‌تی داودو حه‌زهره‌تی سوله‌یمان که له‌ته‌وه‌ی نیسرائیلن
فهرمانه‌وایی هه‌موو زه‌ویان کردوه!!

﴿وَمَتَّ كَلِمَةً رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا﴾ واته:
جئ به‌جئ کراو ره‌هابوو که‌لیمه‌ی خودای تۆ به‌ناکام گه‌یشت. مه‌به‌ست
به (که‌لیمه) لێره‌دا واده‌و به‌لێنی په‌روردگاره بۆ نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیل به‌وه که
دوژمنیان بۆ له‌ناو به‌ریو خۆیان بینه جیگرو میراتگری دوژمنه‌کانیان له‌سهر
زه‌وی، نه‌و واده‌و به‌لێنه‌ی که قورئان ناماژه‌ی پئ ده‌کاو له‌سهر زوێانی
حه‌زهره‌تی موسا ده‌فهرموئ: ﴿عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَهْلِكَ عَدُوُّكُمْ
وَيَسْتَخْلَفَكُمْ فِي الْأَرْضِ...﴾ الاعراف/۱۲۹، هه‌روه‌ها نه‌م واده‌یه‌ی که نایه‌تی
﴿وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ﴾ القصص/۵.

به‌لئ: ﴿وَمَتَّ كَلِمَةً رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا﴾
فهرمانی په‌روردگاری تۆ جئ به‌جئ بوو، واده‌و به‌لێنی خودای تۆ به‌باشی و
ته‌واوی هاته جئ به‌سهر نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیلدا، به‌مرادی گه‌یانندو رزگاری

کردن، چونکه له‌به‌رامبەر سته‌مکاری فیرعه‌ون‌دا خۆیان گرتو به‌صه‌برو نارام بون، زۆریان نه‌زیه‌تو چه‌رمه‌سه‌ری له‌ده‌ستی فیرعه‌ون‌و داروده‌سته‌که‌ی بی‌نی! به‌لام نه‌وان خۆیان راگرتو گوئی بیسی چه‌زهره‌تی موسا بوون: که‌فه‌رمانی پی‌کردن: داوای کۆمه‌کی له‌خودا بکه‌نو خۆگر بن ﴿قَالَ مُوسَى: اِسْتَعِينُوا بِاللّٰهِ وَاصْبِرُوْا﴾ الاعراف/۱۲۸، به‌لای صه‌برو نارام گرتن له‌به‌رامبەر به‌لاو ته‌نگانه‌دا کللی پزگار بوونه! که‌سیک له‌به‌رامبەر به‌لاو مو‌صیبه‌ت‌دا دادو فیغان‌بکاو هاواری لی‌هه‌لستی، په‌روه‌ردگار کۆمه‌کی پی‌ناکاو به‌به‌لاک‌هی ده‌سپیری.

که‌سیک‌یش له‌به‌رامبەر به‌لاو مو‌صیبه‌ت‌دا به‌صه‌برو نارام بی، په‌روه‌ردگار رینگای پزگاریوونی بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌کاو سه‌رنه‌نجام به‌مراز ده‌گا. ﴿وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ﴾ نه‌وه‌ی فیرعه‌ون و داروده‌سته‌که‌ی بنیاتیان نابوو رو‌خاند‌مان تیک‌ماندا هه‌رچی باله‌خانه‌و خانوو به‌ره‌ی دروستیان کردبوو، هه‌رچی باغو داری به‌رداری په‌روه‌رده‌یان کردبوو، هه‌رچی که‌پرو سابات‌ی دروستیان کردبوو بۆ داره‌به‌رداره‌کانیان، بۆ باغه‌کانیان داره‌کان لقو پۆسی خۆیان به‌سه‌ر نه‌و که‌پرانده‌دا په‌خش ده‌که‌ن. هه‌مو‌مان تیک رو‌خاندن! هه‌روه‌ها هه‌رچی فرتو قیلو سی‌حریازیه‌کی به‌کاریان هینا هه‌مو‌مان پو‌وچه‌ل کردنه‌وه‌و له‌ناومان بردن! هۆکاری ته‌م رو‌خاند‌نو تیک‌دانه‌ چه‌ند شتیکن:

۱- نه‌و نایه‌تو نیشانانه‌ی که‌په‌روه‌ردگار بۆ پالپشتی کردنی چه‌زهره‌تی موسا نیشانی فیرعه‌ون‌و قه‌ومه‌که‌ی دان‌وه‌کوو توفانو کولله‌و خۆینو گرانیو نه‌سپییو ته‌م جو‌ره‌شتانه.

۲- رزگارکردنی نه‌ته‌وه‌ی نیس‌رائیل له‌چنگی فیرعه‌ون، مه‌ه‌روو‌مبوونی فیرعه‌ون‌و داروده‌سته‌که‌ی له‌به‌کاره‌ینانو چه‌وساند‌نه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌ی نیس‌رائیل و سوود نه‌بینیان له‌کارو کرده‌یان.

۳- له‌ناو‌بردنی فیرعه‌ون‌و داروده‌سته‌که‌ی مه‌ه‌روو‌مبوونی گه‌لو ولات له‌به‌روبو‌می نیشو کاره‌که‌یان له‌بواری ئاو‌ه‌دان‌بو‌نه‌وه‌ی ولات‌دا.

خۆینه‌ری هیژا! سه‌یری‌که‌ قورئانی پی‌روژ چون‌په‌رده به‌سه‌ر دیمه‌نه‌کان‌دا

ده‌داته‌وه، له‌لایه‌ک پهرده‌ی دیمه‌نی له‌ناوچونی فیرعه‌ونو داروده‌سته‌که‌ی و پوخانی خانوبه‌ره و قه‌صرو باله‌خانوه، ویرانبونی باغو پمبانی که‌پرو ساباتی نیو باغه‌کان که بۆ داره‌به‌رداره‌کان دروست‌کرا‌بون؛ ده‌داته‌وه!!

له‌لایه‌کی تره‌وه دیمه‌نی جی‌گریو میرات‌گرتنی نه‌ته‌وه‌یه‌کی ژێرده‌سته‌و چه‌وساوه له ولاتی‌کی پرپیستو به‌ره‌که‌تدا پاده‌نوینی که ده‌بنه میرات‌گری فرمان‌په‌وا‌یه‌کی سته‌مکارو مله‌پور! ته‌وه‌تا له چاولی‌کنایتی‌کدا له‌دوتوی چهند وشه‌تی‌کدا دیمه‌نی له‌ناوچونی فیرعه‌ونی مله‌پور سته‌مکارو داروده‌سته‌که‌ی به‌هۆی خنکانیان له‌ناو ده‌ریادا، پوخانو ویرانبونی خانو به‌ره‌و باله‌خانوه باغو باغاتیان هه‌موو نه‌مانه پاده‌نویندری و لاپه‌ره‌ی روپه‌شی میژوو‌یان ده‌پێچ‌ریته‌وه ده‌بنه په‌ندو عیبه‌رت بۆ هه‌تاه‌تایه!!

په‌ند وهر‌گرتن لهم نایه‌تانه به‌دوو‌جۆره:

۱- ده‌بی تیه‌که که ته‌م نایه‌ته پیرو‌زانه ده‌خوینینه‌وه ته‌وه‌مان بۆ ده‌ریکه‌وتی که بیرو‌یا‌وه‌ری راسته‌قینه چ رۆلی‌کی کاریگری هه‌بووه له‌هه‌لس‌وک‌ه‌وتی حمزه‌تی موساو حمزه‌تی هارونی برایا (دروودی خوایان لی بی) که به‌هوزو تینی ته‌و بیرو‌یا‌وه‌ریان به‌گژ پاشایه‌کی مله‌پوری سته‌مکاری وه‌کوو فیرعه‌وندا چوونه‌وه. به‌ناش‌کراو بی پهرده داوایان لی کرد که واز له‌سته‌مکاری و کوفرو یاخی بوون بینی. چی دی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل به‌کۆیله سه‌یر نه‌کاو نه‌یان‌چه‌وسینیته‌وه، نه‌ک هه‌ر ته‌وه‌نده و به‌س! به‌ل‌کو هه‌ره‌شه‌یان لی کردو ترسان‌دی‌انو به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر به‌ریه‌ره‌کانی کردنی و به‌ل‌گه هینانه‌وه و بۆ‌ردانی! تا سه‌ره‌نجام به‌سه‌ری دا سه‌رکه‌وتزو نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیلیان له‌چنگی خۆی داروده‌سته‌که‌ی رزگار کرد. که‌وابی پتو‌سته موسولمانان؛ ته‌وانه‌ی پروایان به‌خوداو پێغه‌مبه‌ر هه‌یه که سه‌رنجی ته‌م جۆره روداو سه‌رگوروش‌تانه ده‌ده‌ن، به‌یر له‌واده‌و به‌لینی په‌روه‌ردگار بکه‌نه‌وه که له‌سه‌ر زویانی پێغه‌مبه‌ران به‌لینی یارمه‌تی دانو کۆمه‌کی پی کردنو سه‌رکه‌وتنی پی‌داون به‌مه‌رجیک پابه‌ندی فرمانی خودا بنو شوین په‌یامی پێغه‌مبه‌ر بکه‌ون، نابێ جگه له‌خودا له‌هیچ هی‌زیک بترسن، چونکه هی‌زی راسته‌قینه ته‌نها هی‌زی په‌روه‌ردگار، ته‌و هی‌زه‌یه که گه‌وره‌ترین دیکتاتۆرو

ملهوری به دوو کس له ناو بردا گه وره ترین ده سلاتو حوکومه تی نه و
روژگار هی به دوو کس ژترو زه بر کردا!

په وره دگار بۆ خوی ده فرموی: ﴿إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ﴾ هه وره ها
ده فرموی: ﴿وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ﴾

۲- عیبره تی دووهم: نه ویه: له روژگاری نایمه دا ململانییه کی سامناک
له گورپییه له سهر نه و خاکه ی په وره دگار به خاکه ی پیروزو موقه ده سی داناوه.
نه وها: نیستا نه و خاکه ی پیروزه به دهستی جولوکه ویه، موسولمانانی لی
وه در نراونو جولکه داگیری کرده، مزگه وتی قدوس که یه که م قیبله ی
موسولمانانو سییه م حهره می پیروزه که وتوته ژترو چنگی نه و خوانه ناسو
ناپه سهندو ناشوویگیرانه وه کردویانه به پایته ختی فیتنه و ناشووبو، گالته
به هه ستو شعوری زیاد له ملیاریک موسولمان ده که نو، روژ له دوا ی روژ زیاترو
زیاتر ده سلاتی خویان ده سه پینو فراوانی ده که نو هه ولی دامه زرانندی
حکومه تی نیسرائیلی گه وره ده ده نو ده یانه وی هه موو ولاتی نیوان نیلو
فورات کونترول بکه ن! روژانه خه لکی موسولمانی فله ستینی له زیدو
نیشتمانی خویان وه در ده تین خانو بهر یان داگیر ده که نو ده روختین، له ههر
چوار لای دنیاوه جولکه که کۆده که نه وه بهر وه فله ستین راکیش ده که نو
کۆمه لگای هاوچرخیان بۆ دروست ده کری و نیشته جی ده کری

هۆکاری نه مه ش ناشکراو نمایانه، هه موو موسولمانیکی خاوه ن بیرو
هۆش ده زانی که هۆیه که ی دورکه وتنه وه ی موسولمانانه له پهیامی قورشان،
وازه یانه له جیهاد، دروست بوونی پارتو نه حزابی عیلمانی و بیگانه په رسته،
که وه کوو دارده ستو مقاش وان به دهستی داگیرکه رانه وه، موسولمانان بۆ
خویان بوونه ده به ها حکومتو سه ده ها تا قمو حیزبو گروهو ریکه خراوی جیسا
جیاو هه ریه که یان له هه وایه که ده خوینی و شاده به لایه که دینی، هه موویان له ناو
خویان دا شهرو هه راو کیشو نیزاعیانه: برپر بوونو تیک بهر سوون، دوژمنیان
پالی لی داوه ته وه سه بیریان ده کا، کابرا وته نی: نه گهر میشان کیشه یان
تیکه وی پیاو خوی لی ده که وی!

قورثانیش به ناشکراو نمایان فرمان به موسولمانان ده کا که په رته وازه

نه بن، کیشیه یان تی نه که وی ده فرموی: ﴿وَلَا تَنَازَعُوا فَعَشَلُوا وَتَذَهَبَ رِيحُكُمْ﴾ به کورتی همتا نهو گیانه ی که عومری کوری خه ططابی هه لئاو هات قودسی رزگار کرد، ههروه ها نهو گیانه ی که (صلاح الدین) ی هه لئا بۆ رزگار کردنه وهی قودس له چنگی خاچ پهرستان نه که پرتیه وه بۆ ناو موسولمانانو بهو بیروباوهره وه جاریکی تر رانه بنه وه موسولمانان هه سودیان پی نابری و قودسی پیروزیش رزگاری نابی!!

سپله یی نه ته وهی ئیسرائیل به رامبه ر نیعمه ته کانی خودا
 وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ
 قَالُوا يَنْمُوسَى أَجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿١٣٩﴾
 قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٠﴾ قَالِ
 أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤١﴾ وَإِذْ
 أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يَقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ
 وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤٢﴾

پاش نه وهی پهروه رزگار جوهره کانی نیعمه قی خوی که دابوونی به نه ته وهی ئیسرائیل رون کردنه وه، بهم شیوه دوژمنی سه سه ختی له ناویردنو خاکه ولاتو شارو دیهاتی فیرعه ونو قهومه که ی به میرات پیدانو، کردنی به جیگری نهوان. نه مجار به شوین نه وه دا باسی نیعمه تیکی تری گه وه ده که که پی ی به خشین؛ نه ویش بریتی بوو له وه که به سه لامه قی له ده ریا په راندنیه وه! که چی له جیاتی شوکرانه ژمیری و سپاسگوزاری هه لگه پرانه وه، داوایان له حهزیه قی موسا کرد بته پرستی بکه نو بتیان بۆ دیاری بکا.

نه مه ش دلدا نه وهی پیغه مبهری ئیسلامه بۆ نه وهی به هه لوستی جوله که کانی مه دینه دلته نگ نه بی، چونکه نهوان له گه ل پیغه مبهری خویان:

حه‌زره‌تی مووسا) کاری خرابترین کرده، هه‌لوئستی ناشیرینترین نواندوه؛ له ههمان‌کاتدا هه‌لنانی موسولمانانی تیدایه بۆ نه‌وه‌ی سوپاسی خودا بکه‌ن له‌سهر نیعمه‌ته‌کانی و وه‌کوو نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیل سپله‌و ناکه‌سه‌به‌چه نه‌بن.

به‌لّی په‌روه‌ردگار نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیلی له‌چنگی فیرعه‌وزو داروده‌سته‌که‌ی رزگارکرد، به‌سه‌لامه‌تی له‌ده‌ریا په‌رینه‌وه به‌سهر بنکی ده‌ریادا به‌رویشتن- به‌بی‌که‌شتی و به‌لهم په‌رینه‌وه! نه‌مه‌ش دوای نه‌وه‌ی که یه‌زدان نیگای بۆ هه‌زره‌تی مووسا کرد که له‌ده‌ریا‌بدا، نه‌ویش لی‌ی داو ده‌ریا ری‌ی‌و کۆلان کۆلان بوو، ناوه‌که‌ی نیوان ری‌گاکان وه‌کوو کپوی گه‌وره به‌رز بو‌وه، هه‌زره‌تی مووسا و نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیل به‌ری‌بازه‌کاندا رویشتن و نه‌و به‌رکه‌وتن، فیرعه‌وزو له‌شکره‌که‌ی شوئینیان که‌وتن ویستیان پیان بگه‌ن، هیشتا سه‌ره‌تای له‌شکری فیرعه‌ون نه‌گه‌یشتبوونه که‌ناری نه‌ویه‌رو پاشه‌تاکه‌شیان له‌په‌ر چو بوونه ناو ده‌ریاکه‌وه، نیتر ده‌ریا ویکه‌اته‌وه و ناو دایبۆشین و خنکان! په‌روه‌ردگار نه‌م روداو سه‌سه‌وره‌یه‌نه‌یه‌ی له‌شوئینیکی تر دا باسکرده ده‌فرموی: ﴿فَاَوْحَيْنَا اِلٰى مُوسٰى اَنْ اَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ، فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ. وَاَزْلَفْنَا ثَمَّ الْاٰخِرِينَ، وَاَنْجَيْنَا مُوسٰى وَمَنْ مَعَهٗ اَجْمَعِينَ، ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاٰخِرِينَ، اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً وَّمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ﴾ الشعراء/ ۶۲-۶۷، لیره‌شدا زنجیره‌یه‌کی تر له‌چیرۆکه‌که ده‌گیرێته‌وه ده‌فرموی: ﴿وَجَاوَزْنَا بِبَنِي اِسْرَآئِيْلَ الْبَحْرَ﴾ له‌ته‌ک هه‌زره‌تی مووسادا نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیلمان له‌ده‌ریا نه‌ویه‌ر خستن، به‌سه‌لامه‌تی و بی‌ده‌ردی سه‌ری له‌ده‌ریا تیپه‌رین، زۆر نیشانه‌ی گه‌وره‌یی خودایان به‌چارای خۆیان بینی، ده‌ریا بۆیان شق بوو ری‌بازی تیکه‌وتن، به‌وشکانی‌دا رویشتن، به‌چارای خۆیان بینیان فیرعه‌وزو له‌شکره‌که‌ی له‌ناو ده‌ریادا خنکان. پاش په‌رینه‌وه‌یان له‌ده‌ریا، ﴿فَاَتَوْا عَلٰى قَوْمٍ يَعْكِفُوْنَ عَلٰى اَصْنَامٍ هُمْ﴾ به‌لای گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌ک دا تیپه‌رین که بتیان ده‌په‌رستن. -ده‌لێن: نه‌و نه‌ته‌وه بتپه‌رسته عه‌ربه‌که‌نعه‌نیه‌کان بوون- جا که دیتیان نه‌و قومه‌ به‌ته‌کانیان ده‌په‌رستن نه‌وانیش یادی بت په‌رستی کۆنی خۆیان کرده‌وه، داوایان له‌هه‌زره‌تی مووسا کردو ﴿قَالُوْا يٰمُوسٰى اجْعَلْ لَّنَا اِلٰهًا كَمَا هُمْ اِلٰهَةٌ﴾ وتیان: نه‌ی مووسا! بتو ته‌فسیری ره‌وان

صه‌نه‌ممان بۆ په‌یدا بکه بۆ ته‌وه‌ی بته‌پرستی بکه‌ین! وه‌کوو چۆن نه‌وگه‌له
بتیان هه‌زو ده‌یان په‌رستن!

وادیاره سروشتی نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیل- وه‌کوو قورئان له‌ چه‌ند شوئینکدا
رای ده‌نوئیی- سروشتی لاه‌وازی له‌ قووک بووه، گیانیکی له‌رزوکتو دلیکی
راپایان هه‌بووه، رینگای هیدایه‌تیاں دۆزیوه‌ته‌وه که می‌ک پێیدا روشتوونو
خیرا رینگایان لی گوم بووه، توژیک به‌رزوونه‌وه نا هیکیان تیگه‌راوه‌ته‌وه
که چی له‌پر سه‌ریان لی شیواوه‌ته‌وه که تونه‌ته زه‌لکای گومراییه‌وه! نه‌گینا
چۆن به‌و جووره هه‌لسوکه‌وتیاں ده‌کرد؟! ته‌وه‌تا له‌گه‌ل ته‌وه‌دا که هه‌زهره‌تی
موسا بیست سال له‌هه‌ندی ریوايه‌تدا بیستو سی سال بوو هه‌میشه‌ ده‌رسی
داده‌دازو فیتری خودا په‌رستی ده‌کردن، که چی هه‌ر به‌وه‌نده که ته‌وه‌گه‌لیان
بینی، هه‌موو مو‌عجیزه‌و نیعمه‌ته‌کانی خودایان له‌بیر چووه‌وه‌و داویان
له‌موسا کرد بتیان بۆ دیاری بکا بیپه‌رستن!

سه‌یره! نه‌گه‌ر هه‌ر بۆ خویان بتیکیان دیاری بکردایه‌و بیان په‌رستایه
کاره‌که‌یان ته‌وه‌نده سه‌رسوپه‌ینه‌ر نه‌ده‌بوو، به‌لام لی‌ره‌دا سه‌یره‌که له‌وه‌دایه که
داوا له‌هه‌زهره‌تی موسا بکه‌ن پیغه‌مبه‌رو فروستاده‌ی خودا که ته‌وه‌رازیبی
به‌بت په‌رستیانو بۆ خوشی نه‌رکی ده‌سنیشان کردنی بته‌که‌یان بۆ بگرتیه
ته‌ستۆ! ته‌وه‌له‌جیاتیی خودای په‌روه‌ردگار بتو صه‌نه‌میان بۆ دیاری بکاو بیان
په‌رستن. به‌لام ده‌لێتی چی ته‌وه‌ نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیله‌و ته‌وه‌ هه‌لسوکه‌وتیاں بووه!
پاش زیا‌د له‌بیست سال بانگه‌وازی هه‌زهره‌تی موسا بۆیانو ده‌رس دادازو
فیرکردنیاں هه‌ر ته‌وه‌نده له‌یه‌کتا په‌رستی حا‌لی بوونو ته‌وه‌نده فیتری خودا
ناسی بوون! ناشکرایه ته‌م جووره داویانه‌ نیشانه‌ی گیلی و نه‌زانی و زه‌بونی
شاده‌میزاده له‌هه‌موو چه‌رخو روژگارێکدا، بۆیه هه‌ندی له‌هاوه‌لانی
پیغه‌مبه‌ر ﷺ که تازه موسولمان بوون داویاکی له‌م جووره‌یان له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ
کرد چونکه هیشتا ده‌ماری بت په‌رستی له‌ناخیاندا مابوو!

نیمامی نه‌حه‌ده‌و نه‌سائی له‌ته‌بو واقیدی له‌یثیه‌وه ده‌گیرنه‌وه ده‌لی:
له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا به‌ره‌و حونه‌ین روشتین به‌لای دره‌ختیکی سیدردا

تیپهرین، وتم قوریان تۆیش نهم دره‌خته‌مان بۆ بکه به (خاوه‌ن نۆط) ^۴ وه‌کو چۆن کافره‌کان دره‌ختی (خاوه‌ن نۆط) یان هه‌یه، پیغه‌مبەر ﷺ فرموی: (لله اکبر) نهم داوه‌یه‌ت ده‌ق وه‌کو داواکاریه‌که‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل وایه که به‌حه‌زهره‌تی مووسایان گوت: ﴿إِجْعَلْ لَنَا إِهْأَ كَمَا هُمْ آهَةٌ﴾ ئیوه به‌ریبازی نه‌وته‌وانه‌ی پیئش‌خۆتان‌دا ده‌رۆن.

به‌داخه‌وه ئیستاش موسولمانان نهم ره‌گه به‌تپهرستی‌یه‌تیدا‌ماوه، له میسر داری حه‌نه‌فی و داری (ست المنصورة) به‌ناوبانگ بوون، خه‌لکی ریزی لی گرتوونو به‌پیرۆزیان زانیون تا له‌م سالانه‌ی دوایی‌دا داری حه‌نه‌فی‌یان له‌بیخ ده‌ره‌ینا. ^۵ نازانم دره‌ختی (ست المنصورة) ماوه یان‌نا؟! له‌سلیمانی خۆشمان داریک له‌مزگه‌وتی گه‌وره‌دا هه‌بوه نزیك نارامگای کاک نه‌حه‌مه‌دی شیخ خه‌لکی به‌پیرۆزیان ده‌زانی، له‌دوای سالانی: ۱۹۶۵ی زاینیه‌وه که مزگه‌وته‌که تازه‌کرایه‌وه داره‌که‌ش سه‌ری تیدا چوو به‌لام تا سالی ۱۹۷۸ی کۆلکه داره‌که‌ی بنکی مابوو، خه‌لکی ته‌لاش ته‌لاش لی‌یان ده‌کرده‌وه بۆ موته‌فرک، ته‌نانه‌ت من بوخۆم به‌چاوی خۆم بینیومه‌ پرۆپیرۆن زه‌وییه‌که‌یان بۆ هه‌لده‌کۆلی بۆ نه‌وه‌ی به‌ته‌ندازه‌ی نینۆکیکیان له‌بنه‌ تۆله‌که‌ی وه‌گیر بکه‌وی بۆ ددان هیشه‌و سکه‌هیشه‌و مندالبوونو نهم جۆره‌ شتانه به‌کاریان ده‌هینا. چونکه به‌موته‌فرکیان ده‌زانی! باش بوو له‌ده‌وره‌ی سه‌ری سالی ۱۹۸۳ی دا شوینه‌که‌یان کۆنکریتو کاشی کردو تاسه‌واری نه‌ماو له‌بیرچوه‌وه.

نه‌ک ههر نه‌وه‌نده به‌لکو ئیستاش له‌زۆر شوینی جیهانی ئیسلامی‌دا خه‌لکی نارامگایه‌ک یان دره‌ختیک یان به‌ردیک به‌پیرۆز ده‌زانن له‌ده‌وری کۆده‌بنه‌وه، به‌ده‌ورییا دینو ده‌چن، ماچی ده‌که‌ن، خۆی تی هه‌لده‌سوون ده‌لیسنه‌وه لی‌ی ده‌پارینه‌وه نه‌خۆشیان بۆ چاک بکاته‌وه، دوژمنیان بۆ

^۴ کافره‌کان له‌ده‌وری دره‌ختی سیدر رمه‌کانیان ده‌مانه‌وه، شمشیرو رمه‌کانیان پی‌دا ده‌که‌ن به‌م جۆره دره‌ختیان ده‌گوت: (ذات أنواط).

^۵ تفسیر المراغي ج ۳/ جزمی ۵۲/۹.

له‌ناوهری، نه‌زۆک مندالی بیی فلان سوودیان پی‌یگه‌یه‌نی، فیساره‌ زانیان لی
دوور بختاموه. له‌کاتی‌کدا نه‌مانه‌ به‌نه‌صصی قورشانو به‌گوێره‌ی فەرموده‌ی
پی‌یغه‌مبه‌ر ﷺ حه‌رامن نایین به‌ناپه‌سندیان ده‌زانی، نه‌مه‌ بیانه‌وێ و نه‌یانه‌وێ
جوړیک له‌ به‌تپه‌رستی و شه‌ریک بۆ خودا دانانه‌، چونکه‌ حه‌قیقه‌تی عیباده‌ت
بریتیه‌ له‌ وتنی قسه‌، یان کردنی کار: که‌ ناراسته‌ی ریز لی گیراوێکی بکه‌ی و
هێوای سودت پی‌ی یان ترسی زیانت لی هه‌بی!

حه‌زه‌ره‌تی موسا که‌ نه‌م داوا نابه‌جیه‌ی له‌نه‌ته‌وه‌که‌ی به‌رگوێ که‌وت
رقی هه‌لساو توپه‌بوو ﴿قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ كَاهِلُونَ﴾ وتی: به‌راستی ئیوه‌ گه‌لو
نه‌ته‌وه‌یه‌کی نه‌فامو تینه‌گه‌یشتون پله‌و پایه‌ی خودایه‌تی و یه‌کتا‌په‌رستی
نازانن، به‌ته‌واوی گه‌لو گه‌وجن، تانیستا فی‌ری نه‌وه‌ نه‌بوون که‌ ته‌نیا خودا
شیای پهرسته‌وه‌ هه‌ر ته‌و عیباده‌تی بۆ ده‌کری. نه‌مجار هه‌زه‌ره‌تی موسا
دریژه‌ به‌ره‌تکرده‌وه‌ی داواکاریه‌که‌یان ده‌داو زیاتر نه‌زانی و گه‌وجییان
ده‌ستنیشان ده‌کاوه‌وه‌ل ده‌دا وه‌هۆش خۆیان بیتیته‌وه‌ له‌هه‌لوێستیان ژوان
بینه‌وه‌ نه‌وه‌کو به‌ده‌بختو چاره‌ ره‌شی دونیاو قیامه‌ت ببزو فەرمو‌ی: ﴿إِنَّ
هَؤُلَاءِ مُتَبَرِّجُونَ فِيهِمْ بُاطِلٌ ۖ مَا كَانَُوا بِعَمَلُونَ﴾ بی‌گومان ته‌و به‌تپه‌رستانه‌ی
که‌ له‌دووری به‌تکه‌انیان کو‌بو‌نه‌وه‌و به‌تپه‌رستی ده‌که‌ن، بریاری له‌ناوچوونیان
دراوه‌ و سه‌رته‌نجام به‌ره‌و فه‌وتان ده‌رۆزو کرده‌وه‌کانیان پو‌و‌چو به‌تاله‌و هه‌یج
سوودی لی نایینن، ته‌و دیاره‌ی به‌تپه‌رسته‌یه‌ی که‌ ته‌وانه‌ نه‌نجامی ده‌ده‌زو ته‌و
فره‌ خودایی و شه‌ریک دانانو لادان له‌ یه‌کتا‌په‌رستی و په‌یره‌و کردنی رای پو‌و‌چو
هه‌لانه‌ هه‌موویان به‌تاله‌زو ده‌فه‌وتینو به‌ره‌قرار نابن.

نه‌مه‌ مژده‌یه‌ که‌ له‌حه‌زه‌ره‌تی موساوه‌: که‌ ته‌و ولاته‌ به‌تپه‌رستی تیدا
نه‌مینی! مژده‌که‌ش وه‌دی هاتو شکور به‌تپه‌رستی له‌و خاکه‌دا ناسه‌واری
نه‌ماوه‌.

نه‌مجار هه‌زه‌ره‌تی موسا زیاتر غیره‌ت ده‌یگری و سه‌رسوپه‌مانی زیاتر لی
دیاری ده‌داو پی‌ی سه‌یره‌ که‌ گه‌له‌که‌ی ناوا به‌زویی ته‌و هه‌موو نیعمه‌تو
به‌خشانه‌ی خودایان له‌یاد کردو ناره‌زۆی به‌تپه‌رستیان که‌وتوته‌وه‌ سه‌رو ﴿قَالَ

أَعِزَّ اللَّهُ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضْلُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۱﴾ فدرموی نایا چۆن ده گونجی من جگه له خودای پهروهردگار په ستراونکی ترتان بۆ دیاری بکه مو ریگه بده مو رازی بم ئیوه بته پرستی بکه من، له حالیکدا که پهروهردگار به دیهینهری ناسانه کازو زه وییه، ئەم هه موو نازو نیعمه تانه ی به ئیوه به خشیون، له دهستی دوژمنو سته مکارو مله پوری وه کوو فیرعه ون رزگاری کردن، به هۆی یه کتاپه رستی و خودا ناسینه وه به سهر هه موو ناده میزادانی هاوچه مرخی خۆتان دا ریزداری کردون، به کورتی: هه زه رتی موسا سهره تا وه لامه که ی به وه دانه وه که نه وان نه فام نه زانو گیلن، پله و پایه ی خودایه تی یه کتاپه رستی نازانن، نه مجار نه وه ی روونکرده وه: که نه وه ی نه وان داوای ده که ن به تالو پوچه و پایه دارنیه و له ناوده چی، نه مجار نه وه ده چه سپینی که عیباد هتکردن بۆ غهیری خودا شتیکی نه گونجاو و نادروسته، به هیچ شیوه یه ک نابی بیر له وه بکه نه وه، جا په ستراره که مه خلوقیتی ریزدار بی وه کوو فریشته و پیغه مبه ران؛ یان دروستکراونکی بی ریز بی وه کوو بتو صه نه م، نه مجار نا ره زامه ندی خۆی ده رپری به رامبه ریان که وه نده گیلن داوایان لی کرد نه و خۆی بتو صه نه میان بۆ دیاری بکا! بۆ نه وه ی تییان بگه یه نی که داواکردنی ئەم جوړه کارانه نیشانه ی نه وه یه هیشتا له مانای پیغه مبه رایه تی تی نه گه یشتوون نه مجار پهروهردگار باسی منه تو نیعمه ته کانی خۆی به سهر نه ته وه ی نیسرائیل دا ده کاو ده فهرموئ: ﴿وَإِذْ أَخْبَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ نه ی نه ته وه ی نیسرائیل! یادی نه و نیعمه ته گه وره یه ی ئیمه بکه نه وه: که به هۆی ناردنی موسا و پالپشتی کره مان بۆی، ئیوه مان رزگار کرد له چنگی فیرعه ونو داروده سته که ی: که سزای به تیشیان پی ده چه شتنو ده یانچه وساندنه وه به م جوړه درپدانه که ﴿يَذَبْحُونَ آبْنَائِكُمْ﴾ هه مر مندالکی ئیرینه له دایک بوایه خیرا ده یانکوشتو له ناویان ده برد ﴿وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾ مندالی میینه یان ده هیشته وه بۆ نه وه ی زیاتر هیزو تواناتان که م بیته وه باشترا ناماده باشیتان تیدابی بۆ خرمه تکردن، ﴿وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ﴾ له و سزاو نازاردانه تان به وشیه

دڤندانو نامروڤانه‌یه، نه‌مجار رزگار بوتتان له‌ چنگی نه‌و مله‌پوره‌ سسته‌مکاره‌و
ریژدار کردنتان به‌سەر هه‌موو ناده‌میزادانی هاوچه‌رخ‌ی خۆتانو جیگیر بوتتان
له‌سەر خاکی پیروز، تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌ بۆ ئێوه، په‌روه‌ردگار به‌و ئالو
گۆڤه‌ تاقیتان ده‌کاته‌وه، به‌پراستی به‌تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی مه‌زنو به‌سووده‌ له‌لایه‌ن
خودای خۆتانوه‌!

ئای که‌ جی‌ خۆیه‌تی ئێوه‌ سوود له‌ رودای میژوو وه‌ریگرن، چونکه‌
که‌سیک دوا‌ی ناخۆشی خۆشی بدریتی، له‌ کۆیلایه‌تی رزگاری بی‌و نازادی
سەرفرازی ده‌ست بکه‌وی پێویسته‌ سوپاسگوزاری خاوه‌ن نیعمه‌ت بی. ده‌ی له‌
هه‌موو شتی‌ک سه‌یرتر نه‌وه‌یه: که‌ سه‌رباری نه‌و هه‌موو نیعمه‌تو خۆشی‌یه‌ی
خودا به‌ئێوه‌! دوا‌ی نه‌و هه‌موو موعجیزه‌و نیشانه‌ی به‌چاوی خۆتان بینیتان
له‌ سه‌ر ده‌ستی موسا که‌چی یێن دوا‌ی نه‌وه‌ی لی‌ بکه‌ن که‌ له‌ په‌ستترین
مه‌خلوقات سه‌نه‌متان بۆ ده‌ست نیشان بکا بۆ نه‌وه‌ی بی‌په‌رستن، بۆ نه‌وه‌ی
بی‌که‌نه‌ واسیته‌و وه‌سیله‌ له‌نیوان خۆتانو په‌روه‌ردگارا!!

گفتوگۆ کردنی هه‌زه‌تی موسا له‌گه‌ڵ په‌روه‌ردگارا

قَالَ يٰمُوسٰى اِنِّىْ اَصْطَفَيْتَكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِيْ وَبِكَلِمَتِيْ فَخُذْ مَا
ءَاتَيْتَكَ وَكُن مِّنَ الشَّاكِرِيْنَ ﴿١٤٤﴾ وَكَتَبْنَا لَهُ فِى الْاَلْوَا حٍ مِّنْ كُلِّ شَيْءٍ
مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَّاْمُرْ قَوْمَكَ يٰاْخُذُوْا بِاَحْسَنِهَا
سٰوْرِىْكُمْ دَارَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿١٤٥﴾

پاش نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار کۆمه‌لێک نیعمه‌تی خۆی به‌سەر نه‌ته‌وه‌ی
ئیسرائیلدا ژماردن، وه‌کوو رزگار کردنیان له‌ کۆیلایه‌تی کردنی فیرعه‌ون،
وه‌ده‌سته‌پێنانی سه‌ربه‌خۆییو سه‌رفرازی، نه‌مجار لێره‌ یاسی هاته‌نه‌ خواره‌وه‌ی
ته‌ورات ده‌کات بۆ سه‌ر موسا، نه‌و ته‌وراته‌ی که‌ ده‌ستوو یاسای ژیان بوو،
روونکه‌ره‌وه‌ی شه‌ریعه‌تو حوکمی خودا بوو بۆیان..

وه‌کوو ریوایه‌ت کراوه: هه‌زه‌تی موسا هێشتا له‌ میسر بوو، واده‌ی

به‌به‌نو نیسرائیل دا: که نه‌گمر خودا دوژمنی سمرسه‌ختی له‌ناویرد، له‌لایهن خوداوه پمراوئیکیان بۆ ده‌هینئ هه‌موو یاساو حوکمیکی تیدا بی چی ده‌که‌نو چی ناکهن تییدا روون کرایتسه‌وه؛ جا که فیرعه‌ون به‌هیلاکچوو، هه‌زهره‌تی مووسا داوای نامه‌ی ناسمانی له‌په‌روه‌ردگاری خۆی کرد.. نیتر نه‌م نایه‌تانه‌ی ئیره‌ی باسی چۆنیه‌تی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ته‌ورات ده‌که‌نو ده‌فرموی: ﴿وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِّمَقَاتٍ رَبِّهِ اَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾

واته: په‌روه‌ردگار واده‌ی گفتوگۆ کردنی له‌گه‌ل مووسادا داوای ته‌واو بوونی (سی) شه‌و، فرمائی پی کرد که نه‌و سی رۆژه به‌رۆژوو بی، نه‌ویش به‌رۆژوو بوو، سی رۆژه که له‌مانگی (ذی القعیده) دا بوو، که ته‌واو بوو مووسا بۆنی ده‌می خۆی پی ناخۆش بوو به‌لقه‌ دارێک سیواکی کرد، په‌روه‌ردگار فرمائی پی کرد که ده‌ رۆژی تر له‌مانگی (ذی الحجّه) به‌رۆژوو بی، کاتی ناخواتن ده‌گفتوگۆ کردن له‌گه‌ل په‌روه‌ردگارا به‌رۆژوو بی. نیتر کاتی گفتوگۆ که که‌وته‌ کۆتایی ته‌واو بوونی چل شه‌وه‌که.

نیستا قۆناغی یه‌که‌م له‌و ئهرکه‌ی هه‌زهره‌تی مووسای بۆ روانه‌ کرابوو ته‌واو بوو، قۆناغی رزگار کردنی نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیل له‌ژیانی کوله‌ مه‌رگی و چه‌وسانه‌وه‌ و نازار چه‌شتن به‌ده‌ست فیرعه‌ونو دارو ده‌سته‌که‌یه‌وه‌ کۆتایی هات، له‌ژیانی ژیر ده‌سته‌ی به‌ندایه‌تی رزگاری کردن به‌ره‌و ساری به‌رفراوانو هه‌وا ساز ره‌وی پی کردن بۆ خاکی پیروژ... به‌لام هیشتا نه‌و گه‌له‌ تازه‌ رزگار کراوه‌ ناماده‌ باشی نه‌وه‌یان تیدا نه‌بوو که‌نه‌رکی جینشینی بگرته‌ نه‌ستوو پابه‌ندی نایینی په‌روه‌ردگاریان بن!!

ته‌ی نه‌وه‌ نه‌بوون بینیمان هه‌ر به‌وه‌نده‌ که‌ چاویان به‌گه‌لیک که‌وت بتیان ده‌په‌رستن نه‌وانیش خیرا دلیان بۆ به‌ته‌رستی کورکانه‌ی ناره‌زۆی هاوه‌لدانان بۆ خودایان جولا، نه‌و بیروباوه‌ره‌ی مووسا فی‌ری کردبوون ده‌ریاره‌ی یه‌کتا به‌ته‌رستی و خوداناسی کرمۆل بوو لییان تیکچوو! بۆیه‌ پێویست بوو کتیبیکی فراوانیان بۆی، په‌یره‌و پرۆگرامیکی دورو درۆیان به‌خریته‌ به‌رده‌ستو به‌سه‌ریان دا بخویندریتسه‌وه‌و له‌ژیر روشنایی نه‌و نامه‌ ناسمانیه‌دا په‌روه‌رده‌ بکړن، ناماده‌ بکړن بۆ نه‌و ئهرکه‌ گرنگه‌و کاره‌گه‌وره‌یه‌ی

له‌پیشیان، جا بۆ ده‌سته‌به‌ریونی نهم په‌راوه پیرۆزه په‌روه‌دگار واده‌ی به‌حه‌زه‌تی موسادا که بجیته سهر کیوی (طور) به‌خودا بگاوپه‌یامی لی وه‌ریگری؛ نهم واده پیدانه‌ی په‌روه‌دگار بۆ حه‌زه‌تی موسا بووه قوناغیک که موسا خۆی تیدا ناماده بکا بۆ نهم مه‌وقیفه سامناکه گه‌وره‌یه‌و ناماده‌باشی نهم‌ی تیدا بی له‌په‌روه‌دگار په‌یامی ناسمانی وه‌ریگری.

ماوه‌ی خۆناماده کردن سی شه‌و بوو دواپی ده‌شه‌وی تریشی خراشه‌سهر، ماوه‌که بوو به‌چل شه‌و، له‌و ماوه‌دا حه‌زه‌تی موسا په‌راوه‌ی به‌نه‌فسی خۆی ده‌کرد بۆ نهم موقابله‌ پیرۆزه‌ی که‌واده‌ی پی درابوو، له‌و ماوه‌دا له‌گشت مه‌شغه‌له‌تیک‌ی دونیایی گوشه‌گیر بویوو، له‌کاروباری سهر زه‌وی دا‌پرابوو بۆ نهم‌ی رۆچی له‌نیگای ناسمانی‌دا، له‌و ماوه‌دا دووره‌په‌ریز بوو له‌دروستکراوان بکه‌ویته‌ حاله‌تیکه‌وه رۆچی له‌وه‌رگرتزو بیستنی که‌لامی دروستکهره به‌دییه‌نهری تاکو ته‌نیا، بۆ نهم‌ی گیانی مشتو مال بیی، چاوی دلی روناک بیی، هی‌زو تواناو عه‌زیمه‌تی بگاته ناستیک بتوانی روه‌پروی نهم مه‌وقیفه چاوه‌روانه‌کراوه بییته‌وه، ناماده‌باشی نهم‌ی تیدا بی نهرکی وه‌رگرتزو گه‌یاندنی په‌یامی واده‌په‌دراو له‌نه‌ستۆ بگری؛

جا پی‌ش نهم‌ی حه‌زه‌تی موسا به‌نو ئیسرائیلی‌یه‌کان به‌جی‌پیلی‌و په‌روا بۆ سهر کیوی ((طور)) حه‌زه‌تی هارونی برای کرده جینشیننی خۆی نامۆزگاری کرد ﴿وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ واته: حه‌زه‌تی موسا کاتیک وستی بۆ گفتوگو کردنی په‌یام په‌روا بۆ سهر کیوی ((طور)) به‌حه‌زه‌تی هارونی برای گوت که له‌ته‌مه‌ندا بالاتر بوو، نه‌ی برای خۆشه‌ویستم بیه به‌جینشینمو تا دیمه‌وه له‌شوینی من کاروباری قه‌ومه‌که‌م به‌ریوه‌به‌ره، ههر په‌رسیارو کاروباریکی نایینی هاته پیشیان بۆیان رون بکه‌ره‌وه‌و شتی نارێک‌ئوپێکیان بۆ راست بکه‌ره‌وه، ناگات له‌خۆت بی‌و ورپابه شوین ریبازی ناشوب‌گی‌پران مه‌که‌وه له‌خراپه‌کاری و فیتنه جویی‌دا هاویه‌شییان مه‌که.

هه‌لبه‌ته حه‌زه‌تی موسا ده‌زانی که هارون پیغه‌مبه‌ره‌و له‌خوداوه ره‌وانه کراوه، به‌لام پیوسته موسولمان نامۆزگاری برای موسولمانی بکا، که‌وا بی

نهم ناموژگاری و ده‌سییه‌تنامه‌یهی موسا بۆ هارون ناگادار کردنه‌وه و ده‌بیره‌ینانه‌وه جه‌خت کردنه ویه. نه‌گینا جه‌زه‌تی هارون لای خودا پیغه‌مبهریکی ریزدارو خاوه‌ن پله‌وبایه‌وه له‌سمر داواکاری جه‌زه‌تی موسا، هارون کرا به‌وه‌زیرو یارمه‌تده‌رو پالېشتی؛ وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿وَاجْعَلْ لِي زَئِيرًا مِّنْ أَهْلِي، هَارُونَ أَخِي اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي، وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي﴾ طه/۲۹-۳۲.

سمرۆکایه‌تی نه‌ته‌وهی نیس‌رائیل به‌جه‌زه‌تی موسا سپێرد‌رابوو، جه‌زه‌تی (هارون) یش وه‌زیرو یارمه‌تیده‌ری بوو!!

﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ﴾ کاتی‌ک موسا هات بۆ نه‌و شوینه‌ی بۆی دیاری کرابوو، بۆ نه‌وهی ناخاوتن له‌گه‌ل خودای خۆی بکاو شهره‌ته‌تی بداتی، په‌روه‌ردگاری خۆی به‌بی ناوه‌ندو واسیته‌ی فریشته له‌گه‌لی‌داوا به‌شیوه‌یه‌ک ناخاوتنی له‌گه‌ل‌دا کرد که به‌رێکتو پیکی له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ده‌نگه‌که‌ی ده‌بیست.. نیتر نه‌فسی جه‌زه‌تی موسا هیمن بویه‌وه به‌ته‌واوی ئولفه‌تی به‌خوداوه گرتو ئارامی گرت! نه‌مجار ئاره‌زۆی نه‌وهی کرد که په‌روه‌ردگار خوشی نیشان بدا، بۆیه عمرزی باره‌گای بی نیازی کردو ﴿قَالَ رَبِّ ارْنِيْ اَنْظُرْ اِلَيْكَ﴾ وتی: په‌روه‌ردگارا! خۆتم نیشان بده، با بۆت به‌پروانه‌و به‌دیدارت شاد بم، زاتی پیروزت بینم، هی‌زو توانام بده‌ری بتوانم تیت به‌پروانم! ﴿قَالَ لَنْ تَرَانِيْ﴾ په‌روه‌ردگار فرموی: نه‌تۆ ئیستاو له‌روژگاری داهاتۆش دا من نابینی، چونکه ئاده‌میزاد له‌دونیادا توانای نه‌وه‌یان نیه به‌پروانه‌و مزو بم بینن! نه‌مجار په‌روه‌ردگار نه‌رمو نیانییه‌کی له‌گه‌ل به‌کار دینی و بۆی شی ده‌کاته‌وه که هۆی چیه ناتوانی ببینی، بۆ نه‌وهی که‌می‌ک له‌قورسای و له‌لامی پرسیاره‌که‌ی که‌م بکاته‌وه، نه‌و شته‌ی که ده‌ریاره‌ی سونه‌نی خودا نه‌یزانیبوو قیری بی، بۆی ناشکرایبی که هیچ شتی‌ک له‌بونه‌وردا نیه بتوانی خودا ببینی! وه‌کوو له‌حه‌دیشی نه‌بو موسا دا هاتوه‌و نیمامی موسلیم ریوایه‌تی کردو ده‌لی: پیغه‌مبهر ﷺ فرمویه‌تی: (حِجَابُ النُّورِ، لَوْ كَشَفَهُ لَأَحْرَقَتْ سَبْحَاتُ وَجْهِهِ - اَنْوَارُهُ مَا اَنْتَهَى اِلَيْهِ بَصَرُهُ مِنْ خَلْقِهِ).

فهرمووی: (وَلَكِنْ اَنْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنْ اسْتَقَرَّ مَكَانُهُ فَسَوْفَ تَرَانِي) وهلی: نه تو پروانه بو نمو کیوه، پرتهوی زاتی خومی نشان ددهم نه گهر له کاتی دهرکهوتنی زاتی مندا بوی، له شوینی خوی مایه وهو خوی راگرت، نمو تهیش له وه بهولاره ده مبینی، جا نه گهر کیوه که بهو هه موو پتهوی سه ختیوه خوی رانه گرت نمو تهو چۆن خوراده گری بو پرتهوی زاتی من!! ﴿فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكَاةً﴾ جا کاتی که پهره وردگار که می که له جیلوهی نووری خوی نیشانی کیوه که دا، کیوه که ی وردو خاش کردو بوو به خوله میش، وه کوو سورمه ی چار نهرم بوو! ﴿وَاَخْرَجَ مُوسَىٰ صَعِقًا﴾ هه زه تهی موسا که نه مه ی بینی له هه بیته له مرزه گرتی وه هوش خوی چوو بهر وه ده م کهوتو بی ناگابوو! ﴿فَلَمَّا اَفَاقَ﴾ کاتی موسا وه هوش خوی هاته وه به خوی دا روانی وه یزو توانای خوی بو دهرکهوتو زانی که نمو له پرسیار کردنه که دا زیده رهوی کرده وه له سنوری تیپه پرانده ﴿قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ وتی: پهره وردگار! نه تو پاکو بی باکتو گهر وه بی هاوه لو بی وینه ی. نه من تهیه م کردو په شیما نم له داوا کردنی بینینی زاتی پاکت، ههر گیز شتی که داوا ناکه م که نه گونجی بیته جی! نه من یه که م که سم له نه ته وه ی نیسرانیل له سهر ده می خوم دا که پروام هه یه به گهره یی وه بهرزی شکومه ندی زاتی پاکت.

تیبنو عه باس ده فهرمووی: واته: من یه که م که سم که پروام هه یه له دونیادا که س ناتبینی تاروژی قیامه ت.

نه مجار پهره وردگار دلدا نه وه ی هه زه تهی موسای کردو ریزو پلهو پایه ی که هه یه تی لای خودا ناشکرای کردو ﴿قَالَ يَا مُوسَىٰ اِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلٰى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي﴾ فهرمووی نه ی موسا! من تهوم هه لیژاردوه به سهر ئاده میزادانی سهر ده می خوت دا زیده له هه موو که س به بی ناوه ندو فریشته گفتو گوم له گه لدا کردی، پلهو پایه ی پیغه مبهرایه تیم پی به خوشیوی شریعه ت و یاسام پی داوی ﴿فَاَخْذُ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ﴾ نمو شریعه ت و یاسایه ی پی داوی - که ته وراته - به باشی وه ری بگره و جی به جییان

بکهو کاریان پی بکه، له‌تاقم کومه‌لی سویاسگوزاران به: سویاسی
نیعمه‌ته‌کانی من بکه که داومه به‌تقو به‌گه‌له‌کەت؛ چاکه و فه‌ضلی من
به‌سرخۆتموه ببینمو یادیان بکه‌وه!

﴿وَكُنْتُمْ لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ﴾
واته: چەند پارچه ته‌خته‌یه کمان پی‌دا، له‌هه‌موو جوړیک حوکمو نامۆزگاری
کاریگرممان بۆ تیدا نویسیوو، کاروباری نایینمان له‌حه‌لالو حه‌رامو بنه‌مای
عه‌قیده و ئاداب بۆ رون کردبوه‌وه، به‌دورو درێژی نه‌صیحه‌تو نامۆزگاری
پیوستمان تیدا بۆ شی کردبوه‌وه، هه‌رشتیگ ئاده‌میزاد هه‌لبنی بۆ
طاعه‌تو له‌توان دووری بخاته‌وه، تیدا بوو. ئهم پارچه ته‌ختانه ته‌وپاتیان
تیدا نووسراو بوو، به‌که‌م شه‌ریعه‌تو یاسا بوو، درا به‌موسا!

﴿فَخَذَهَا بِقُوَّةٍ﴾ پیمان گوت: ئه‌مه وه‌سییه‌تو بنه‌مای شه‌ریعه‌تی
ئیمه‌یه به‌هیزی دلو نیشاطی جه‌سته‌وه وه‌ری بگه‌ره، به‌عه‌زم نییه‌تیکی
راسته‌قینه‌وه په‌یره‌وی بکه! ﴿وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا﴾ فه‌رمان
به‌گه‌له‌که‌شت بکه فه‌رمانو نه‌هییه‌کانی په‌یره‌و بکه‌ن، له‌په‌ندو
نامۆزگارییه‌کانی ورد ببنه‌وه، شته جوانه‌کانی وه‌ریگرن -هه‌رجی تیدا‌یه
جوانو به‌که‌لکه- په‌یره‌وی فه‌رمانه‌کانی-وه‌کوو قیصاص، لی‌بوردن،
یارمه‌تیدان، خۆراگرتن...هتد- بکه‌ن. به‌راستالی خودا په‌رستی بکه‌ن، چونکه
خودا په‌رستی راستی عه‌قل جوان ده‌کاو نه‌فس مشتومال ده‌کا. ﴿سَأُرِيكُمْ
دَارَ الْفَاسِقِينَ﴾ واته: نه‌گه‌ر ئیوه پابه‌ندی نه‌و په‌یامه‌ نه‌بن که بۆمان
ناردوون، شوین یاسا جوانه‌کان نه‌که‌ون، ئه‌وه ده‌چنه پی‌پی سه‌ری‌چیکارانو
لاده‌ران له‌ری‌بازی خوداو ده‌بن به‌هاونشیینی فاسقان، نه‌و سزایه‌ی به‌سه‌ر
فاسقان‌دا درا که داروده‌سته‌ی فیرعه‌ون بوون، ده‌که‌وتیه سه‌ر ئیوه‌ش.

له‌وه به‌ولاره خانوو به‌ره‌ی فاسقه له‌دین ده‌رچوه‌کانتان له‌قیامه‌تا نیشان
ده‌ده‌م چۆن سزا ده‌درین؛ یان له‌دونیادا له‌کاتی ها‌تو‌چۆیان لی‌ره‌و له‌وی
به‌ولاتان‌دا شوینو نیشتمانی له‌نایین ده‌رچوه‌کانتان نیشان ده‌ده‌م؛ هه‌تا بزائن
چۆن وێران بووه‌و دارو به‌ردی به‌سه‌ریه‌کندا ترشاهه‌.

نیینو کثیر ده‌فرموی: مانای ﴿سَارِیْکُمْ دَارَ الْفَاسِقِیْنَ﴾ واته: له‌وه به‌ولاه سهره‌نجامی نه‌وانه‌تان نیشان ده‌دهم که سه‌ریچی فرمائی نیمه ده‌که‌ن، به‌چای خوتان ده‌بینن چۆن له‌ناویان ده‌به‌ینو خانو به‌ره‌یان خاپور ده‌که‌ین!

قه‌تاده ده‌فرموی: واته خانو به‌ره‌ی نه‌و کافرانه‌تان نیشان ده‌دهم که له‌پیش ئیوه ژیاون له‌ناومان بردون، وه‌کوو جه‌بابیره‌و عه‌مالیقه‌کان.... بۆ نه‌وه‌ی په‌ندیان لی وه‌ریگرن، مه‌به‌ست شوینه‌واری گه‌لی عادو نه‌موودو گه‌له‌کانی تره که به‌هۆی فیسقو خراپه‌کاری له‌ناوبراون.

مامۆستا سه‌یید ده‌فرموی: وا پێ‌ده‌چی (دار الفاسقین) ناماژه‌بی بۆ خاکی پیروژ ((الأرض المقدسة)) که له‌و رۆژگاره‌دا به‌تهرستی تیدا نیشته‌جی بوون، نه‌وه مژده‌ بووه بۆ نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل که ده‌چنه‌ ناوی. هه‌رچه‌نده له‌سه‌رده‌می موسادا نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل نه‌چونه‌ ناو نه‌و خاکه پیروژه‌وه، چونکه هیشتا پێویستیان به‌په‌روه‌رده‌کردن پێگه‌یانندن هه‌بوو، نه‌وه بوو له‌سه‌ر سنووری نه‌و خاکه راوه‌ستانو قاچیان چه‌قاندن به‌پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان گوت ﴿يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ. وَإِنَّا لَن نَدْخُلُهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا، فَإِنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ﴾ المائدة/۲۲.

پاشان که دوو پیاوه موسولمانه له‌خودا ترسه‌کان پێکیشی‌یان لی‌کردن سه‌رکۆنه‌یان کردن هه‌لیان نان بۆ هی‌رش بردن وه‌لامی موسایان به‌شیوه‌یه‌کی ناشرین دایه‌وه، وه‌لامی‌کی ترسنۆکانه‌و حیزانه: ﴿قَالُوا: يَا مُوسَى إِنَّا لَن نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا، فَادْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا، إِنَّا هَاهُنَا قَاعِيدُونَ﴾ المائدة/۲۴، به‌راستی نه‌م جو‌ره هه‌لو‌یسته‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل ره‌نگدانه‌وه‌ی تێک روخاوی داوه‌شاوی نه‌و کۆمه‌لگایه‌ بوو، نیشانه‌ی ترسنۆکی و بێ هی‌زی هه‌یج له‌بارانه‌بووی نه‌و گه‌له‌ بوو، که پێویست بوو عه‌قیده‌و شه‌ریعه‌تێکی وایان بۆ بێ ده‌رمانی ده‌رده‌کانیان بکا، بۆیه که په‌روه‌ردگار ته‌وراتی دا به‌حه‌زهره‌تی موسا پێی فرموو: به‌هه‌یزو توناو نیشاته‌وه نه‌م شه‌ریعه‌ته وه‌ریگه‌ره، فرمان به‌ گه‌له‌که‌شت بکه که به‌ته‌واوی به‌نیشاتو دلسۆزییه‌وه پابه‌ندی فرمانو

نه‌هیه‌کانی بنو خویان وا ناماده بکهن: له‌ناستی نه‌و نمرکه‌داین!
 به‌لی: ناشکرایه، ده‌بی شەریعت به‌عه‌زیمه‌تو هیزو تواناو نیشاته‌وه
 وه‌بگیرئ، به‌لیه‌تویی و لی‌بور‌دویی‌یه‌وه جی‌بی جی بکری، بۆ دروست‌کردنو
 دامه‌زراندنی نه‌ته‌وه‌ی خوداپەرست به‌شی‌وازیک‌ی تازه‌بابه‌ت! یه‌که‌م که‌سی‌کیش
 که نه‌نجامدانی نه‌م نمرکه‌ی به‌وشی‌وه لی‌چاوه‌پروان ده‌کری، پی‌غه‌م‌بەرو
 بانگه‌وازی‌کەری نه‌و شەریعه‌ته‌ن، ده‌بی به‌کرداو گو‌فتار مامۆستاو رابەرو
 پی‌شه‌نگ بئ، نه‌مه‌ سوننه‌تی خودایه‌ بۆ به‌پ‌وه‌چوونی هەموو ئینقلابو
 شۆرشیک؛ بۆ تازه‌کردنه‌وه‌و دامه‌زراندنی هەموو سیسته‌میکی کۆمه‌لایه‌تی
 یان رامیاری..... ته‌نانه‌ت نه‌گەر سیسته‌مه‌که‌ ئایینی بوو نه‌وه‌ زۆر زیاتر
 پی‌وستی به‌وه‌ هیه‌ که‌ ئینقیلاب له‌ناوه‌وه‌و ده‌ره‌وه‌ی ئاده‌میزاده‌کان‌دا بکا!
 بی‌گومان سه‌له‌فی صالحی ئیمه‌ قورئانیان به‌حه‌زمو عه‌زیمه‌ته‌وه
 وه‌رگرتوه، به‌وپەری لی‌هاتویی و لی‌بور‌دویی‌یه‌وه کاریان پئ کردوه، بۆیه‌ فی‌ری
 بوون کاری پئ بکهن، نه‌ک بۆ مو‌ت‌فەرک‌تو ته‌به‌روک‌تو به‌ده‌نگ خویندنی
 له‌ته‌عه‌زییه‌و مونا‌سه‌بات‌دا، یان له‌پەرۆیه‌کیه‌وه پی‌چنو له‌لای ئافره‌تی زه‌ییستان
 داینن بۆ نه‌وه‌ی شه‌وه‌ ده‌ست له‌زارۆکه‌ ساواکه‌ی نه‌وه‌شی‌نی‌و، ئافره‌ته‌
 نه‌خۆشه‌که‌ نه‌ترسینی؟!

بۆیه‌ موسولمانان له‌ماوه‌یه‌کی کورت‌دا له‌ژێر رۆشنایی قورئان‌دا هەموو
 نه‌و گه‌لو ئیمپراتۆرییه‌ته‌ خاوه‌ن هیزو تواناو چه‌ک‌تو جبه‌خانه‌یان خسته‌نه‌ ژێر
 رک‌یفی خۆیا‌نه‌وه‌و، ژیا‌نی کامه‌رانی و خۆشه‌ختی دونیاو قیامه‌تیان به‌ده‌ست
 هی‌نا!! به‌لام کات‌ی پشتیان له‌په‌یامی قورئان هه‌ل‌کردو پا‌به‌ندی فەرمانو
 نه‌هیه‌کانی نه‌بوون ئاکامیان به‌م حا‌له‌ گه‌یشته‌ که‌پ‌ی‌ی گه‌یشته‌تون!

سزای لوتبه‌رزی و کوفر نه‌وه‌یه که دلی لوتبه‌رزی کافره‌کان
 لاده‌دری له‌تیگه‌یشتنی به‌لگه‌کانی نیشانه‌ی خودایه‌تی
 سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا
 كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ
 يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا
 عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿١٤٦﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤٧﴾

نهم نایه‌تانه باسی سروشتی لوتبه‌رزه‌کانی رابوردو و هاوچه‌رخ ده‌که‌ن. که
 له‌نایه‌ته‌کانی پیشوودا په‌روهردگار نه‌وانه‌ی رون کرده‌وه. که به‌سهر فیرعه‌ونو
 قه‌ومه‌که‌ی هات، به‌هوی لوتبه‌رزیو سته‌مکاریه‌وه و سه‌ره‌نجام له‌ناوچوون!
 نه‌وه باس ده‌کا که تیمان نه‌هینانی قوره‌یشیه‌کان به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌مبه‌ر
 لوتبه‌رزیو خۆبه‌زل زانییانه، نه‌مه‌ش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که هوی پشت هه‌لکردن
 له‌تیمان هینانو سووربوون له‌سهر مانه‌وه‌ی به‌کافری خۆبه‌زل‌زانینو لوتبه‌رزییه.
 لوتبه‌رزیی ناده‌میزاد له‌حق لاده‌داو هه‌لیان ده‌نی بۆ به‌درو‌خسته‌نه‌وه‌ی حه‌قو
 وا ده‌کا لوتبه‌رز له‌نیشانه‌کانی خودایه‌تی خودا بی‌تاگا بی‌و تییان نه‌فکری‌و
 لییان وردنه‌بیته‌وه.

واته: نهم نایه‌تانه روونکردنه‌وه‌ی سونه‌تی خودان له‌بوونه‌وه‌ردا ده‌رحه‌ق
 به‌و ناده‌میزادانه‌ی به‌هوی لوتبه‌رزییه‌وه بانگه‌وازی‌که‌رانی حه‌قو خیر
 (پیغه‌مبه‌رانو شو‌نکه‌وتوانیان) به‌درو‌خه‌نه‌وه‌و گوی بۆ تاموژگاری و
 په‌یامه‌که‌یان ناگرن. چونکه ره‌وشتی لوتبه‌رزیی هه‌میشه ده‌بیته‌هۆکاری
 نه‌وه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی رو له‌تیفکری‌و به‌لگه‌ی حه‌قو راست وهریگێرنو شو‌نی
 په‌یامی خودا نه‌که‌ون، له‌به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خودایه‌تی خوا بی‌تاگابن! نه‌مه
 دیارده‌یه‌کی ناشکراو حالو چۆنیه‌تی پاشاو سه‌روژک‌و مله‌وپره‌ گو‌مرا‌کانی

وه‌کوو فیرعه‌ونو دارود هسته‌که‌ی و نه‌مرودو سته‌مکارانی میژوه. ده‌فرموی: ﴿سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ له‌وه به‌ولاه-وه‌کو له‌وه‌پیشه‌وه کردو ومانه- دلی لوتبهرزو خویه‌زلزانه‌کان: نه‌وانه‌ی لوتبهرزی ده‌که‌ن له‌به‌ندایه‌تی کردن بۆ مزو له‌ناستی ناده‌میزادان خویان به‌زل ده‌زان، دلّیان لاده‌هین له‌تیگه‌یشتنی به‌لگمو ده‌لیلی جوراو جور له‌سمر گه‌وره‌یی و به‌ده‌سه‌لاتی و خودایه‌تی خوم، چای دلّیان کویر ده‌که‌مین به‌جوریک که‌هیدایه‌تی ناو شریعه‌تی نیمه‌ نابین، سود له‌ناموژگاری پیغه‌مبهر وهرناگرن، به‌پیر بانگه‌وازی پیغه‌مبهر وه‌ نایه‌ن، چونکه نه‌وان به‌هوی لوتبهرزی خویانه‌وه روویان له‌بانگه‌وازی خودا وهرگیراوه، خوداش دلی نه‌وان له‌حق لاده‌دا وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ الص/۵.

خیطایی نایه‌ته‌که هه‌موو نه‌ته‌وه تاکیک ده‌گریته‌وه به‌مهرجی لوتبهرزی بکه‌ن.

بۆ نمونه فیرعه‌ونو دارو ده‌سته‌که‌ی چونکه لوتبهرزیان کرد په‌روه‌دگاریش دلی لادان له‌وه‌ی که له‌موعجیزه و نیشانه‌کانی راستی پیغه‌مبهرایه‌تی هه‌زه‌تی مووسا حالی ببین! واده‌بی له‌هه‌ندیکی حالی ده‌بن، به‌لام له‌بهر له‌خویایی بوونو خویه‌زلزانیان نینکاری ده‌که‌نو گوئی پی ناده‌ن، حقو راستی لای نه‌وان نرخه‌ی نه‌وه‌ بایه‌خی پی ناده‌ن نایانه‌وی تی بگه‌ن، بۆیه په‌روه‌دگار ده‌رحق فیرعه‌ونو تا‌قمه‌که‌ی ده‌فرموی: ﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾ النمل/۱۴، هه‌روه‌ها کافره‌کانی قوره‌یش دلّیا بوون که پیغه‌مبهر ﷺ ره‌وانه‌ کراوی خودایه‌وه پیغه‌مبهرایه‌تی‌ه‌که‌ی حقو راسته، وه‌لی له‌بهر لوتبهرزی و خویه‌سندیان دلّیان نه‌ده‌دایه موعجیزه‌کانی و تییان نه‌ده‌فکرین. بیرو بۆچونیان وابوو: که نه‌وان له‌پیغه‌مبهر به‌رزترن، پییان وابوو: نه‌وان پیاو ماقولو سه‌روکتو ده‌وله‌مه‌ندی قوره‌یشن، که‌وابوو شایانی نه‌وان نیه: که شوین که‌سیک بکه‌مون له‌ته‌مه‌نو هیژو توانا و سامانداری و که‌سداری دا له‌وان نرم تری.

نه‌مجار په‌روه‌دگار حالو ره‌وشتی خویه‌زلزانو لوتبهرزه‌کان دیاری ده‌کاو

ده فرموی: ﴿وَإِنْ يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا﴾ نمو لوتبهرزو له خوایی
 بوانه ره وشتیان وایه همر نایه تو موعجیزه یه ک بیینن که به لگه بی له سمر
 حه قو حه ق سهرین بی، نهوان بر وای پی ناکهن، چونکه موعجیزه سسود
 به که سیک نایه خشی که ناماده باشی تیدا نه بی بو تیگه یشتنو تیفرکرسو
 وهرگرتنی حه قو راستی! وه کوو له نایه تیکی تردا ده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ
 حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ، وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا
 الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ یونس ۹۶-۹۷.

پهروهر دگار دهریاره ی نهوانه ی به ناحق له سمر زهوی لوتبهرزی ده نوینن
 نیعلانی ویستو دابو نه پیتی خوی ده کا: دلایان لاده دا له ورد بوونه وه له حه قو
 تیگه یشتنی راستی، هیدایه تیان نادا بو تیگه یشتنو پیگه یشتن، همر
 به ننده یه ک له به ننده کانی خودا به ناحق له سمر زهوی خو بهزل بزانی بهر بهر کانی
 خودا ده کا، چونکه (تکبر) صیفه تیگه تنها بو خودا ده شی که سی تر مافی
 ته که بور کردنی نیه، خراپترین لوتبهرزی و خو بهزل زانی نه وه یه کابرا نییدیعی
 مافی خودایه تی بکاو حه قی ته شریع دانان پدا به خوی و جهخت له ناده میزادان
 بکا پابه ندی نمو یاساو ته شریعه بن که نمو بو یان داده نی، زوریان لی بکا واز
 له شریعه تو یاسای حه قو راستی ناسمانی بهیننو پابه ندی شریعه تو یاسای
 به تالو ده ستر کردی پووجی نهوین!

ره وشتیکی تری نمو لوتبهرزانه نه وه یه ﴿وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ
 لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا﴾ نهوانه نه گهر ری بازی هیدایه تو سهر فرازی به دی بکه ن
 لی لاده ده نو لی دوور ده که ونه وه، نایکه نه ری بازی خو یان، شه قامه رتی
 سهر فرازی و رزگار یون واز لی دینن، ﴿وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغَيِّ يَتَّخِذُوهُ
 سَبِيلًا﴾، هه ندیکیان به نه نقه ستو هه ندیکیان به نه زانی ری گای گومپایی
 ده گر نه بهر، نهوانه ی ره وشتیان بهو جو ره بهو نه وه هه لسو که وتیانه، نهوانه
 خودا دهر گای دلی داخستورنو گو یچکه ی هاخنیونو موری کردونو، په رده ی
 به سمر چاودا هیناون، ری بازی حه ق لایان ناخوشو قیزه ونه، روی تی ناکه نو
 پی تیدا نارونو رقیان لییه تی. بویه همر له گهل ری بازی گومپایی و فسادیان چاو

پیّ ده‌که‌وی خیرا ده‌یگر نه‌بهر و پی‌یدا ده‌رۆن، شوین هه‌واو هه‌وه‌سی خۆیان ده‌که‌مون... نه‌مجار هۆکاری نه‌م چالو چۆنیه‌ته‌ی تسی که‌وتوون دیاری ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ﴾ نه‌و وازه‌ینانه‌یان له‌ریگه‌ی حه‌قو گرته‌بهریان بۆ ریبازی گومپایی و هیدایه‌ت نه‌دانی ئیمه‌ بۆیانو دل لادانیان له‌حەق، به‌هۆی نه‌وه‌یه‌که به‌لگه‌و نیشانه‌کانی خودایه‌تی ئیمه‌و راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه، بی ناگان له‌تیف‌کری و وردبوونه‌وه له‌نایه‌ته‌کانی خودا!

به‌کورتی په‌روه‌ردگار نه‌و لوتبه‌رزو به‌فیزانه‌ی وا دروست نه‌کردوه که به‌سروشت ناویته‌ی کوفرو گومپایی بووین! به‌لکو نه‌و حاله‌ته‌یان به‌هۆی کرده‌وه و هه‌لۆیستی خۆیان بۆ هاتۆته‌دی، نه‌وان به‌ویستو ئیراده‌ی خۆیان به‌لگه‌و نیشانه‌و موعجیزه‌ی پیغه‌مبه‌رانیان به‌درۆ خستۆته‌وه، به‌حه‌زو ئاره‌زۆی خۆیان نغزۆی شه‌هوه‌تو گومپایی بوون، په‌رده‌یان به‌سه‌ر چاوو دلو نامیری بیستنی خۆیان دا‌داوه‌ته‌وه! حەق ناییسزو راستی نایینزو وازیان له‌شه‌قامه‌پیی به‌خته‌وه‌ری و رزگار بوون هیناوه، وه‌کو له‌شوینیکی تردا ده‌فرموی: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ، لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا، وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَانُوا لِنِعْمِ بَلِّ هُم أَضَلُّ، أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾ الاعراف/۱۷۹، نه‌وانه به‌ته‌نقه‌ست دلو چاوو گوچکه‌ی خۆیان له‌کارخستوه، دلیان هه‌یه بۆ تیگه‌یه‌شتن به‌کاری ناهینن، چاویان شتی پی نایینن، گوچکه‌یان شتی پی نایست، نه‌وانه وه‌کو ئاژهل وه‌هان! به‌لکو له‌ئاژهلش زیاتر بی هۆشو هه‌ستو تیف‌کری! نه‌وانه نیشانه‌کانی بوونی خودا (که هه‌موو بوونه‌وه‌ر نیشانه‌ی هه‌بوونی خودایه‌) به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه، موعجیزه‌ی هاوکاتی پیغه‌مبه‌ران ره‌تده‌که‌نه‌وه، ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ؟﴾ نه‌وانه‌ی ئایه‌ته ئیرداوه‌کانی ئیمه‌یان به‌درۆ خستوه و ده‌خه‌نه‌وه نه‌و ئایه‌تانه‌ی به‌حه‌قو راستی نارومانی بۆ سه‌ر پیغه‌مبه‌رانمانو نه‌وان ره‌تیان کردۆته‌وه و پابه‌ندی نامۆزگاری و فرمانو نه‌هیه‌کانی په‌یامی پیغه‌مبه‌ران نه‌بوونو سه‌ره‌نجام زیندو بوونه‌وه و سزاو پاداشی رۆژی قیامه‌تیشیان به‌درۆ له‌قه‌لم‌دا، ته‌فسیری ره‌وان

تهوانه ﴿حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ﴾ کرده ده کانیاں پوچمل کراونه وه مانه دیوونیاں به فیروز ده چی چونکه تهوان کرده ده کانیاں بو غمیری خودا بوون، خویان له شتیکندا ماندو کرده که خودا پی رازی نه بوه، کرده ده کانیاں ده بنه هوی سزاو ناره حمتی بویان. ﴿هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ نایا تهوانه پاداشیاں ده دریتسه وه جگه له وهی له دونیادا ده یکهن؟ واته تهوانه سزاو پاداشیاں نادریتسه وه جگه له کارانه ی بمرده وامن له سمرته نجامدانیان، تهوانه بمرده وامن له سمر کوفرو سمر پیچی کردنی فمرمانی خودا؛ که وایی همر سزای خراپه کاری خویان وهرده گر نه وه، کوفرو بی دینی دلو ده ورونو روحی پیس کردونو تیکی داوه، سوننه نسی خوداش وها هاتووه و ده بی سزاو پاداش له قیامتدا به گویره ی کرده وهی دنیا ده بی؛ چاکه به چاکه و خراپه به خراپه خودا-ته نانه- به نه ندازه ی گهر دیله به کیش ستم له کهس ناکا!!

چیرۆکی به خودا دانانی گۆله که له لایهن سامیرییه وه

وَأَتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلَیِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلَمٌ يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿١٤٨﴾
وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤٩﴾

له نایه ته کانی پیشوودا چیرۆکی گف تو گو کردنی موسای له کهل بهر وهرد گاردا بو گپراپه وه، باسی نازل بوونی تهوراتی کرد بو سمر موسا! نه مجار لیته دا باسی تهو روداوه سهیرو سمرنج راکیشه ده کا که له کاتی گف تو گو که دا له ناو گه له که ی روی دا؛ که بریتی بوو له وهی سامیری له خشل و گواهیر لاشیه کی دروست کرد له ونه ی گۆله که و، وتی: نه مه خودای موسا و ئیوه یه موسا لی هون بووه!! ئیتر بر وایان پی کسردوو ده ستیان کرد به گویره که بهرستن. بهراستی هه لو ئیستیکی سهیره و رودا و ئیکی سمرنج راکیشه،

نه‌ه‌تا له‌و کاته‌دا که حه‌زه‌تی مووسا ﷺ له خزمه‌ت په‌روه‌ردگاردا یه‌و
خهریکی گف‌تو‌گو‌و ک‌ردنه له‌گه‌ل زاتی حق‌ ناله‌و مه‌وقیفه‌ بی‌ وینه‌یه‌دا که د‌لو
هه‌ستو شعور له‌ هه‌ول‌ی تی‌گه‌یش‌تنو به‌دیک‌ردن دانو چاو ک‌ول‌ه‌واره له‌ دی‌ستن،
روح‌ هه‌ستی پی‌ده‌کاو ه‌وش‌ تی‌یدا سه‌رگه‌ردانه، له‌و کاته‌ ناوازه‌و نرخ‌داره‌دا
که حه‌زه‌تی مووسا راسته‌و‌خ‌و په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل په‌روه‌ردگاردا به‌و شی‌وه
بی‌وینه‌یه‌ هه‌یه‌و سه‌رگه‌رمی ناخاوت‌زو وه‌رگرتنی په‌یامو یاسای یه‌زدانی یه‌...
گه‌له‌که‌ی سات به‌ سات نزم ده‌بنه‌وه‌و دیارده‌ی خو‌پ‌یه‌تی و گیل‌ی و نه‌فامیان
زیاد ده‌کا، له‌جیاتی خوداپه‌رستی و سوپاس‌گوزاری و شوکرانه ژمی‌ری، لاشه
گ‌وله‌که‌یه‌کی بی‌گیان. که به‌پ‌ره‌ب‌وری لی‌وه دی‌ ده‌یکه‌نه خودای خو‌یانو
ده‌په‌رست‌نو، واز له‌ خوداپه‌رستی و، یه‌کتاپه‌رستی ده‌هینن!

لی‌ره‌دا سییاقی قور‌نان دیارده‌یه‌کمان نیشان ده‌دا که ز‌ور له‌ دیارده‌و
حاله‌تی نایه‌ته‌کانی پ‌یش‌وو جی‌اوازه، گواستنه‌وه‌و گ‌وزان‌کاریه‌کی سه‌رنج
راک‌یش دی‌تی‌ته‌ گ‌وز‌ی، له‌ که‌شو هه‌وایه‌کی به‌رزو عاله‌می‌کی بال‌ای باره‌گای
ته‌قدسیه‌وه، له‌ باسی پ‌له‌وپایه به‌رزک‌ردنه‌وه‌ی حه‌زه‌تی مووساوه که خودا
گه‌یان‌دیه‌ نه‌وه گ‌وف‌تو‌گو‌و له‌گه‌ل زاتی حق‌دا بکا، سییاقه‌ قور‌نانیه‌که
ده‌مان‌گ‌وز‌یت‌ه‌وه ب‌و که‌شو هه‌وایه‌کی پی‌سو پ‌وخ‌لی نوغ‌ر‌وسو له‌گوم‌رای‌ی‌دا،
دی‌مه‌نی گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌کی سه‌ر‌لی شی‌واو پ‌روپ‌ووچو خو‌یری سه‌له‌مان ب‌و
ده‌کی‌شی‌و ده‌فر‌م‌وی: ﴿وَإِتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلَیْهِمْ عِجْلًا
جَسَدًا لَهُ خُورٌ﴾ واته: نه‌ته‌وه‌ی ئی‌سرائیل -د‌وای نه‌وه‌ی حه‌زه‌تی مووسا
له‌سه‌ر واده‌ی په‌روه‌ردگار چوو ب‌و سه‌ر کی‌وی (ط‌ور) ب‌و گف‌تو‌گو‌و ک‌ردن له‌گه‌ل
خودای مه‌زن‌دا- له‌خش‌لی ز‌ی‌رو زی‌وی قیبطی‌یه‌کان که به‌ته‌مانه‌ت لی‌یان
وه‌رگرت‌بون لاشه گ‌وی‌ره‌که‌یه‌کیان دروست ک‌رد ب‌وره‌ ب‌وری لی‌وه ده‌هات! ده‌نگ‌و
ره‌نگی له‌گ‌وی‌ره‌که ده‌چوو! ده‌ستی‌ان ک‌رد به‌په‌رست‌نی! وه‌کوو ده‌لین: نه‌و خش‌له
هی قیبطی‌یه‌کان بوو د‌وای نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار فی‌رع‌ه‌ونو قیبطی‌یه‌کانی
خنکاند له‌لای نه‌ته‌وه‌ی ئی‌سرائیل ماب‌وبه‌وه!

سامیری که پیاو‌یکی قسه‌ رو‌یش‌ت‌وو بوو له‌ناو نه‌ته‌وه‌ی ئی‌سرائیل‌دا نه‌و
ز‌ی‌رو زی‌وه‌ی ک‌وک‌رده‌وه‌و لاشه‌ی گ‌وی‌ره‌که‌یه‌کی لی‌ پ‌یک‌ هی‌ناو ب‌وره‌ ب‌وری لی‌وه
ته‌فسیری ره‌وان

ده‌هات! وتی: ئەمە خودای موسایەو لی‌ی هون بوو، نیتەر ئەوانیش دەستیان کرد بە‌گوێرە‌که پەرستن!!

لێ‌ره‌دا پرسیاری‌ک دێ‌ته‌ کایه‌وه: ده‌گوتری: سامیری خشله‌که‌ی کۆ‌کرده‌وه‌و لاشه‌ی گوێره‌که‌که‌ی لی‌ پێ‌ک هینا، ئە‌دی بۆ‌چی کاره‌که‌ وه‌پال هه‌موان دراوه‌؟؟ له‌وه‌لام‌دا ده‌لێن: چونکه‌ سامیری ئە‌و کاره‌ی به‌رای زوریه‌یان نه‌نجام داو، که‌سیان ناره‌زایی به‌رامبه‌ر کاره‌که‌ی سامیری ده‌رنه‌بڕی هه‌موویان رایان له‌سه‌ر بوو، وستیان ئە‌و لاشه‌ گوێره‌که‌یه‌ به‌رستو پێ‌ی رازی بوون! که‌وابێ‌ جێ‌ی خۆیه‌تی که‌ کاره‌که‌ پال هه‌موویان به‌ری!

نیبنو که‌ ئێ‌ر ده‌فه‌رموی: رافه‌که‌رانی قورئان، ده‌رباره‌ی ئە‌م لاشه‌و گوێره‌که‌یه‌ کێ‌شه‌یان تی‌ که‌وتوه‌: له‌وه‌دا نایا ئە‌و جه‌سته‌یه‌، بووه‌ به‌‌گۆشتو ئیسقانو خوێ‌نو گیانی تێ‌دا بوو، بۆ‌ره‌که‌ی سروشتی بووه‌؟؟ یان لاشه‌که‌، هه‌ر به‌زێ‌و‌زیوی ماوه‌ته‌وه‌و، ناوه‌که‌ی بۆ‌ش بووه‌و که‌ به‌ره‌و هه‌وا دانراوه‌و هه‌وای تی‌ چوه‌؛ ده‌نگی لێ‌وه‌ هاتوه‌و وه‌کوو گوێره‌که‌ بۆ‌راندویه‌تی؟! دوو را هه‌یه‌:

۱- قه‌تاده‌و حه‌سه‌نی به‌صری کۆمه‌لێ‌کی تر پێ‌یان وایه‌: که‌ لاشه‌که‌ بووه‌ به‌‌گۆشتو خوێ‌نو ئیسقانو گیانی تێ‌گه‌راوه‌ته‌وه‌و بۆ‌ره‌ بۆ‌ره‌که‌ی سروشتی بووه‌. ده‌لێن: ئە‌و کاته‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل له‌ده‌ریا ده‌په‌رنه‌وه‌ سامری حه‌ززه‌تی جویرانیلی بینی سواری نه‌سپێ‌ک بوو، نه‌سپه‌که‌ی قاچی له‌هه‌ر شوێ‌نێ‌ک دابنایه‌ یه‌کسه‌ر ژبانی تی‌ ده‌گه‌راو گیاو کژی لی‌ شین ده‌بوو؛ سامری هه‌ندێ‌ک گلی له‌ شوێ‌ن پێ‌ی نه‌سپه‌که‌ هه‌لگرت، جا که‌ دوایی جه‌سته‌ی گوێره‌که‌که‌ی دروست کرد لوێ‌چێ‌ له‌و گله‌ی هاویشه‌ ناو جه‌سته‌که‌و لاشه‌که‌ بوو به‌‌گۆشتو خوێ‌نو ئیسقانو جارێ‌ک بۆ‌راندی، سامری وتی: ئە‌مە خودای ئێ‌وه‌ خودای موسایه‌!

۲- زوریه‌ی زۆری رافه‌که‌رانی موخته‌زله‌ پێ‌یان وایه‌: که‌ کاره‌که‌ی سامیری چاوبه‌سته‌کی تێ‌دا بووه‌و شیوه‌ سیحری‌ک بووه‌، سامیری لاشه‌که‌ی ناو کلۆر دروست کردبو، له‌ژێ‌ر ئە‌و شوێ‌نه‌ی که‌ لاشه‌ گوێره‌که‌که‌ی لی‌ دانرا بوو به‌‌نه‌ینی ناده‌میزادیکێ‌ لی‌ بوو فووی پێ‌دا ده‌کرد ده‌نگیکێ‌ وه‌کوو بۆ‌ره‌ی گوێره‌که‌ی له‌کلۆرای لاشه‌ له‌خشل دروستکراوه‌که‌دا په‌یدا ده‌کرد.

۳- هندیکی تر پییان وایه بۆره که له‌وه پهیدا ده‌بوو که هه‌وا ده‌چوو ده‌کۆرای لاشه‌که‌و له‌ده‌میه‌وه ده‌رده‌چوو نه‌و شتیه بۆره‌یه‌ی لێوه ده‌هات: ده‌لێن: سامیری په‌یکه‌ری گوێره‌که‌یه‌کی دروست کرد‌بوو ناوه‌وه‌ی کۆر بوو، به‌شێوه‌یه‌کی فه‌ننی و کارسازی چهند بۆریه‌کی تیدا دانابوو، به‌ره‌و هه‌وا دانرابوو که هه‌وا ده‌چوو ناو کۆرای په‌یکه‌ره‌که‌وه ده‌نگیکه‌ی لێوه ده‌هات له‌بۆره‌ی گوێره‌که‌ ده‌چوو، نه‌مجار سامیری نه‌وه‌ی خسته دلیانه‌وه: که نه‌م گوێره‌که‌یه‌ خودای نه‌وانو خودای موسایه، نیتر جگه له‌حه‌زه‌تی هارون- هه‌موو به‌نو نیسرائیلی‌یه‌کان ده‌ستیان به‌گوێره‌که‌ په‌رستن کرد!!

ماموستا سه‌یید قوطب ده‌فه‌رموی: که به‌نو نیسرائیلی‌یه‌کان نه‌و لاشه‌ گوێره‌که‌یان بینو گوێیان له‌بۆره‌و قۆره‌ی بوو لێ کۆیونه‌وه‌و ده‌وریان‌دا؛ که سامری پێی گوتن: ﴿هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى﴾ نه‌مه خودای ئێوه‌و خودای موسایه‌که‌ چوو به‌ ناخاوتن له‌گه‌ڵی‌دا. موسا مه‌وعیده‌که‌ی لێ تیک چوو- ره‌نگه‌ به‌هۆی زیاد کردنی ده‌ رۆژه‌که‌ی کۆتای بووی که سی شه‌وه‌که‌، کرا به‌چل شه‌و، به‌نو نیسرائیلی‌یه‌کان به‌مه‌یان نه‌ده‌زانیو، هه‌زه‌تی موسا دوا‌ی سی شه‌وه‌که‌ نه‌گه‌رپه‌وه‌ ناویان‌و، ده‌ رۆژی تر دواکه‌وت! نیتر سامیری پێی گوتن: موسا، مه‌وعیده‌که‌ی له‌گه‌ڵ خواکه‌ی‌دا له‌بیر چۆته‌وه‌و، نه‌مه‌ خوداکه‌یه‌تی! نیتر هه‌موویان ده‌ستیان کرد به‌گوێره‌که‌ په‌رستن!!!

سه‌یره به‌نو نیسرائیلی هه‌موو راسپێری و سه‌یته‌کانی هه‌زه‌تی موسایان له‌بیر کردو نه‌وه‌یان له‌یاد چوو، که موسا پێی گوتن: ئێوه خودایه‌ک ده‌په‌رستن که به‌چار نابیندری و په‌روه‌ردگارو به‌دییه‌نم‌ری بوونه‌وه‌ره‌، هیچ له‌حه‌قیقه‌تی نه‌م لاشه‌ گوێره‌که‌یه‌ ورد نه‌بوونه‌وه‌ که سامیری بۆی دروست کرد‌بوون. بۆیه په‌روه‌ردگار نه‌و گومرایی به‌یان ر‌ه‌ت ده‌کاته‌وه‌ و لۆمه‌و سه‌ره‌زه‌نشتیان ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يَكْلَمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا﴾ نایا نه‌وانه له‌وه وردنه‌بوونه‌وه‌ که نه‌و گوێره‌که‌ هیچ صیفه‌تیکی خودایه‌تی تیدا نیه، زمانی ناخاوتنی نیه، ناتوانی قسه‌یان له‌گه‌ڵ بکا، شاره‌زایان نا‌کا بۆ ر‌بازی خێرو چاکه، ناتوانی خۆشه‌ختی دونیاو قیامه‌تیان

بۆ دابین بکا؛ ﴿اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ﴾ نهوان نمو گویره که یه‌یان له‌روی به‌لگمو ده‌لیله‌وه به‌خودا نه‌زانی، به‌لکو له‌روی لاسایی کردنه‌وه‌ی میصریه کۆنه‌کان که له‌وه‌پیش گویره که پهرست بوون، هه‌روه‌ها لاسایی کردنه‌وه‌ی نمو قه‌ومه‌ی که بینیان بتیان ده‌پهرستن له‌فه‌له‌ستینا! که‌وابی نهوان که نمو گویره که یان به‌خودا داناو پهرستیان سته‌میان له‌خودی خۆیان کرد، چونکه شتیکیان پهرست که سوودی پی نده‌که یاندن به‌لکو زیانی بۆیان هه‌بوو! نهوان هه‌رچه‌نده حه‌زهره‌تی هاپون (دروودی خوی لی بی) له‌ناویان‌دا بوو هه‌ولێ‌دا له‌و گه‌وجی و گومرایی به‌ بیانگیرپته‌وه هه‌ولێ‌کانی بی سوود بوون، هه‌ندی عاقل مه‌ندی تریشیان وستیان به‌رگری له‌م کاره ناپه‌سه‌نده بکه‌ن به‌لام هه‌چیان بۆ نه‌کرا، به‌تایبه‌تی که گویره که له‌ناالتون دروستکرا‌بوو، نه‌ته‌وه‌ی (نیسرائیل) یش به‌سروشت ئالتون به‌رستن.

﴿وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا﴾ کاتی‌ک به‌هۆش خۆ هاتنه‌وه حه‌قیقه‌تیان بۆ روون بووه، زانیان هه‌له‌یان کردوه و گومرا‌بوون. نه‌مجار نۆره‌ی په‌شیمانی و په‌نجه‌شکانده‌وه هات، په‌شیمان بوونه‌وه و شه‌رمه‌زارو خه‌فه‌تبار بوونو نه‌یانده‌زانی چون ئه‌م هه‌له‌یه‌یان چاک بکه‌نه‌وه، دانیان به‌هه‌لخلیسکانی خۆیان داناو ﴿قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ وتیان: نه‌گه‌ر په‌روه‌ردگارمان به‌زه‌یی پیمان‌دا نه‌یه‌ته‌وه و لیمان خۆش نه‌بی و تۆیه‌مان لی وهرنه‌گرێ ئه‌وه ئیمه مالۆیرانی دونیاو قیامه‌ت بووین، ده‌چینه‌پی ئه‌وانه‌ی خۆشه‌ختی و کامه‌رائی دونیاو قیامه‌تیان له‌ده‌ست داوه؛ له‌دونیا‌دا سه‌ربه‌خۆی و سه‌رفرازی و ئازادی واده پێدراومان له‌خاکی پی‌روژدا له‌کیس ده‌چی، له‌قیامه‌تیشا نازو نیعمه‌تی به‌هه‌شتمان نادریتی!

مامۆستا سه‌بیید لیره‌دا ده‌فه‌رموی: ئه‌م گه‌رانه‌وه دان به‌هه‌له‌ دانا‌یه‌یان ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که تاته‌و کاته بری ئاماده باشییان تیدا بووه بۆ صالح بوون، وایاره تا ئه‌و کاته نه‌گه‌یشتونته ئه‌و دلره‌قییه‌ی که په‌روه‌ردگار ده‌یاره‌یان ده‌فه‌رموی: ﴿فَهِیَ کَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً﴾.

رق هه‌لسانی مووسا و سه‌ززه‌نشت کردنی بو هارون له‌سه‌ر

گویره‌که په‌رستی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل!!

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ
بَعْدِي أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ
إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِثْ بِيَ
الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي
وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾

له‌وه پێش په‌روه‌ردگار چیرۆکی سامیری باس کرد: که گویره‌که‌ی کرد
به‌خودا بو نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل، دوا به‌دوای نه‌وه باسی کاریگه‌ری نه‌م رووداوه
ده‌کا له‌سه‌ر دلی هه‌ززه‌تی مووسا!! چونکه نه‌وه که گه‌راپه‌وه ماندوو شه‌که‌ت
بوو، هه‌یشتا نه‌وه له‌سه‌ر کێوی طور بوو په‌روه‌ردگار نه‌م هه‌واله‌ی پێ راگه‌یاند،
جاکه نه‌وه واقیعه تاله‌ی بیننی له‌قه‌ومه‌که‌ی، رقی هه‌لسا و خه‌فه‌تی زۆری
خوارد، په‌لاماری هه‌ززه‌تی هارونی براهی دا، به‌قسه سه‌ززه‌نشتی کردو،
به‌ده‌ست سه‌ری گرتو رایکیشا! وتی: بۆچی هه‌یشتت نه‌ته‌وه‌که‌م له‌خودا
په‌رستی هه‌لگه‌رپه‌نه‌وه گویره‌که په‌رستی بکه‌ن!!!

به‌لێ: وه‌کوو له‌سوره‌تی (طه) داهاتوه: هه‌یشتا هه‌ززه‌تی مووسا
له‌سه‌ر کێوی طور بوو، په‌روه‌ردگار هه‌والی هه‌لگه‌رپه‌نه‌وه‌ی قه‌ومه‌که‌ی
پێ راگه‌یاندن: وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿قَالَ: فَإِنَّا قَدْ قَدَفْتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ
وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ، فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانٌ أَسِفًا، قَالَ:
يَا قَوْمُ! لِمَ يَعْبَدُكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدَّا حَسَنًا، أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ، أَمْ أَرَدْتُمْ
أَنْ يَجَلَ عَلَيْكُمُ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ، فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي﴾ طه: ۸۵-۸۶.

لێره‌ش دا ده‌فرموی: ﴿وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانٌ أَسِفًا﴾
کاتی هه‌ززه‌تی مووسا، له‌کێوی طور وه‌وه به‌غه‌مباری گه‌راپه‌وه بو ناو

قهومه که ی؛ بهرق هه لئساری له هارونی برای تووړه بوو، چونکه هیشتا ههر له میقاتدا بوو، خهریکی گفتوگۆ بوو، له خزمهت پهروهر دگاردا، زاتی حق ههوالی پیدا که قهومه کهت پاشگمز بونه وه و دهستیان کردوه به گوړه که په رستی! بهو حالته توړه یی و غه مبارییه وه گه یشته وه ناو قهومه که ی، که نه و واقعیه تالهی پاشگمز بونه وه ی به چاوی خوی بینی؛ نه وه نده ی تر په قی هه لئساو تووړه بونی زیاد بوو؛ ده هری بوونو تووړه یی له گفتارو کرداری دا دیاری دا: حه زره تی مووسا، مافی خوی بوو که تووړه یی پړودا وه که سامناکه، گۆرانکارییه که زۆر کاریگهره، بویه: روی کرده گه له که یی و ﴿قَالَ: بِئْسَمَا خُلِقْتُمُوْنِيْ مِنْ بَعْدِيْ﴾ و تی: به راستی به ناشیرن تر شیوه، به خراپترین کار، دوی چونم بۆ خزمهت باره گای خودا جیگای منتان گرتوه، که من لیږه نه بوم کاری ناشیرن تنان کردو، جیگری خراپ بوون! من به جیم هیشتن هیدایه تدر اوو نایین پهروهر بوون، که چی دوی من گومر ابون، سهرتان لی شیوا، من به خودا په رستی جیم هیشتن، ئیوه جیگری منتان به گوړه که په رستی نه نجام دا؛ ناموژگاری منتان له یاد چوه و شوین سامیری کهوتن!! وازتان له عیباده تو یه کتاب په رستی پهروهر دگار هینا، دهستان کرد به گوړه که په رستن! نه من یه کتاب په رستی و خودا ناسیم قیر کردن، دلود هروونم له بت په رستی و هاوه لدانان بۆ خودا پاک کرد بوه وه، ترساند بوو من له وه ی وه کوو نه وه و بت په رسته ی که دوی رزگار بونتان له چنگی فیرعه ون به لایاندا تپه پریزو بینیتان په یکهری مانگیان ده په رستو ویستیان ئیوه ش چاو له نه وانه بکه نو بت په رستی بکه ن! داواتان لی کردم بتیکتان بۆ ده ست نیشان بکه مو بیپه رستن. له بیرتانه چۆن نه هیم لی کردنو ناموژگاریم کردنو خودا په رستی و یه کتاب په رستیم قیر کردن؟!

کویرا نه و ناموژگاریانه تان له بیر خوتان برد وه و له نایین پاشگمز بونه وه؟!

﴿اَعَجَلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْ﴾ و اته: نایا په له تان له هاتنی واده ی خودا کرد خوتان رانه گرت؟ چونکه نه وان که حه زره تی مووسا له سه هری سییه مین شه و نه هاتمه و، وایان مه زنده کرد مردوه؛ بهو هیان نه زانی بوو که ماوه ی مانه وه ی ته فیسیری رهوان (۹۳)

مووسا له‌میقاتا ده‌ شه‌وی تری لی زیاد کراوه‌ بووه‌ به‌ چل شه‌وا!! واته‌:
په‌له‌تان کرد به‌وه‌ که زوو بریاری مردنی منتاندا.

زومه‌خشەری ده‌فەرموی: واته‌: په‌له‌تان له‌فەرمانی خودا کرد که بریتی
بوو له‌وه‌ چاوه‌روانی هەزرەتی مووسا بکەنو پارێزگاری عەه‌دو په‌یمانەکانی
بکەنو په‌په‌ره‌وی نامۆزگارییه‌کانی بکەن. که‌چی ئیوه‌ دوا‌ی ته‌واو بوونی سی
شه‌وه‌ که‌ واتان مه‌زه‌نده‌ کرد، ماوه‌ی مانه‌وه‌ی من له‌میقاتا ته‌واو بووه‌،
نه‌گه‌راومه‌وه‌ بۆ ناوتان، ئیتر -به‌بی به‌لگه‌- منتان به‌مردوو داناو، بۆ خۆتان
پاشگەز بوونه‌وه‌، وه‌کوو چۆن نه‌ته‌وه‌ی پیش ئیوه‌ دوا‌ی له‌دوینیا ده‌رچوونی
پیغه‌مبه‌ره‌کانیان له‌تاینه‌کیان هه‌لگه‌رانه‌وه‌!

ریوایه‌ت کراوه‌ که‌ سامیری گوێره‌که‌که‌ی بۆ دروست کردن وتی: ﴿هَذَا
الْهَکْمُ وَاللهُ مُوسَى﴾ طه‌/ ۸۸. نه‌مه‌ خودا‌ی ئیوه‌ خودا‌ی مووسایه‌، وتی:
مووسا، تازه‌ ناگه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ ناوتانو نه‌وه‌ له‌دوینیا ده‌رچووه‌،

نه‌ی قه‌ومه‌که‌م! ئیوه‌ فەرمانتان پێ کرا که‌ من رویشتم بۆ میقات، ئیوه‌
له‌شوینی خۆتان، له‌سه‌ر نایینی یه‌کتاپه‌رستی، له‌سه‌ر یاساو حالو چۆنیه‌تی
خۆتان به‌رده‌وام بن، ده‌ی بۆچی وا خۆتان به‌دبه‌ختو چاره‌ ره‌ش کردو دلی
منیشتان بریندار کرد؟

نه‌مجار تووه‌ بوونه‌که‌ی زیاتر بوو، رقی هه‌لساوی گه‌ییشه‌ نه‌وه‌
نه‌ندازه‌یه‌: که‌ ﴿وَأَلْقَى الْأُلُوحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ﴾ نه‌وه‌ له‌وه‌
حانه‌ی که‌ په‌روه‌ردگار پێی دابوونو ئادابی نایینیان تیدا بوو فریسی دانو
په‌رتو بلاوی کردنه‌وه‌، په‌لاماری هەزرەتی هارونی داو، قژی سه‌ری گرتو،
بۆلای خۆی رایکیشا! چونکه‌ پێی وابوو: هەزرەتی هارون که‌ مه‌ترخه‌می
کردووه‌، سه‌رکی پێویستی سه‌رشانی خۆی نه‌نجام نه‌داوه‌، به‌رگری
له‌قه‌ومه‌که‌ی نه‌کردووه‌: به‌م جو‌ره‌ نه‌هێلی گوێره‌که‌ په‌رستی بکەن!
سه‌رزه‌نشتی بکردنایه‌و گوێره‌که‌که‌ی له‌ناو به‌ردایه‌: وه‌کوو چۆن هەزرەتی
مووسا بۆخۆی په‌یکه‌ری گوێره‌که‌که‌ی سوتاندو فریادیه‌ ناو ده‌ریاوه‌. یان که‌
هیچ نه‌بی شوین هەزرەتی مووسا بکه‌وتایه‌ بۆ سه‌ر کێوی طوور... وه‌کوو
له‌شوینیکی تردا قورنان ناماژه‌ی بۆ کردووه‌ ده‌فەرموی: ﴿قَالَ: يَا هَارُونُ!

مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا إِلَّا تَتَّبِعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿۹۲﴾ طه/۹۲.

حه‌زره‌تی موسا که گه‌بیشته‌وه ناو قه‌ومه‌که‌ی باسی گویره‌که په‌رستی له‌نزیکه‌وه بیستو، به‌چاوی خۆی بینن: گه‌له‌که‌ی سه‌رگرمی گویره‌که په‌رستن!! عمرزی به‌چاوی خۆی نه‌دیو له‌تاوی نایینه‌که‌ی جامی غه‌زه‌بی پر بوو، به‌ته‌واوی غیره‌تی جوولا! چونکه حه‌زره‌تی موسا هر له‌سروشتی خۆی دا پیاوړیکی رق نه‌ستور بوو، حه‌زره‌تی هارون له‌شو نه‌رمو له‌سه‌ره‌خوتر بوو، بۆیه له‌ناو نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیل‌دا هارون خۆشه‌یستر بوو،

نیبنو نه‌بی حاتم له‌ نیبنو عه‌بباسه‌وه ده‌فرموی: پیغه‌مبهر ﷺ فرموی: خودا ره‌حم به‌ موسا بکا، بیستن وه‌کوو دیتن نیه، په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر کیوی طور هه‌والی پیدا که گه‌له‌که‌ی توشی فیتنه‌یی کراونو سامیری گومرایی کردون، که‌چی به‌بیستنی نه‌و هه‌واله‌ له‌وی له‌وحه‌کانی فری نه‌دان، که‌هاته‌وه به‌چاوی خۆی بینن قه‌ومه‌که‌ی گویره‌که ده‌په‌رستن له‌وحه‌کانی فری‌دان!

له‌وحه‌کانی فری‌دانو قژی سه‌ری حه‌زره‌تی هارونی برای گرتو بۆ لای خۆی راکیشی کرد؛ نه‌م هه‌لسو که‌وته نیشانه‌ی توو په‌بوونیکی زیاد له‌نه‌ندازه‌بوون، چونکه له‌وحه‌کان په‌یامی خودایان تیدا‌بوو، هیدا‌یه‌تو ره‌حمه‌تی یه‌زدانیان تیدا تو‌مار کرابوو، هه‌لبه‌ته نه‌که‌رتوو په‌بونی حه‌زره‌تی موسا نه‌گاته نه‌وپه‌ری نیفیع‌ال، نه‌و له‌وحانه فری نادا!! هه‌روه‌ها په‌لاماردانی بۆ حه‌زره‌تی هارونی برای پیغه‌مبهر به‌نده‌ی راستالی خودا، به‌وجۆره قژ راکیشانی و سه‌رزه‌نشت‌کردنی، نیشانه‌یه‌کی تری نه‌ویه: که رق هه‌لسانه‌که‌ی گه‌یوه‌ته نه‌وپه‌ریو له‌تاوانا که‌وا پاش شو هه‌موو ماندوبوونه‌ی له‌گه‌ل قه‌ومه‌که‌ی دا، ناوا پاشگه‌زی‌بوونه‌وه، نه‌یتوانیوه دان به‌خۆیا بگریو به‌شپوه‌یه‌کی هیمنانه به‌ره‌و روی واقعی که بیته‌وه!

هه‌لبه‌ته حه‌زره‌تی موسا عوزری هه‌بوه، نه‌و له‌بهر خاتری حق ره‌قی هه‌لساوه روداوه‌که ته‌وه‌ی هیناوه نه‌و پیغه‌مبهر ناوا به‌وجۆره به‌ره‌و روی بیته‌وه، ته‌وه‌تا پیغه‌مبهری نیسلام حه‌زره‌تی موحه‌مه‌د ﷺ له‌بهر خودی خۆی رقی هه‌لنه‌ساوه، به‌لام هه‌رکاتی بی‌دیتبا سوکایه‌تی به‌نایینی خودا

ده‌کری، به‌وپیری رق هه‌لساوییه‌وه به‌ر‌نگاری بو‌ته‌وه.

به‌لام حه‌زره‌تی هارون له‌به‌رامبه‌ر نه‌وه‌لسو که‌وته‌ی حه‌زره‌تی مووسادا، هه‌لوئستیکی نه‌رمو نیسانی نواند، جاری سۆزی برایه‌تی ده‌خاته کارو وه‌کوو ناویکی سارد بۆ ده‌روونی گهرمی حه‌زره‌تی مووسا به‌کاری دینی، بۆ نه‌وه‌ی رقه‌که‌ی بنیشینیته‌وه. ته‌مجار راستی هه‌لوئستی خۆی له‌به‌رامبه‌ر کاری ناهه‌مواری گه‌له‌که‌یاندا بۆ حه‌زره‌تی مووسا شی ده‌کاته‌وه: بۆی روون ده‌کاته‌وه: که نه‌وه‌هیچ که‌مته‌رخه‌می نه‌کردوه، وه‌کوو پیوست نه‌رکی سه‌ر شانی خۆی ته‌نجام داوه‌و، توانای خۆی به‌کار هیئانه‌و!

﴿قَالَ: يَا ابْنُ أُمِّ إِبْرَاهِيمَ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوكُنِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي﴾

حه‌زره‌تی هارون له‌وه‌لام‌دا وتی: نه‌ی کۆری دایکم! تۆ مۆلتم بده‌ با روداوه‌که‌ت بۆ روون بکه‌مه‌وه، په‌له‌ مه‌که له‌سه‌ر زه‌نشست کردنه‌و، لیم توو‌ره مه‌به‌، وا مه‌زانه که‌مته‌رخه‌م بووم بۆ ته‌نجامدانی نه‌رکی سه‌رشانم به‌رامبه‌ر خودا و نایینی خودا، چونکه من دژیان وه‌ستم به‌ر‌نگاری کاره‌که‌یانم کرد، نامۆژگاریم کردن، به‌لام نه‌م گه‌له‌چه‌قاوه سووه هیچ بایه‌خیان به‌ نامۆژگاریه‌کانم نه‌دا، به‌ته‌نیا بوومو ده‌ره‌قه‌تیان نه‌هاتم، گوئیان به‌قه‌سه‌کانم نه‌دا، به‌بی هیئو تواناو بی پالپشتو که‌سو کاریان زانیم، ته‌نانه‌ت نه‌وه‌نده‌م کیشمه‌ کیشم له‌گه‌ل‌دا کردن نزیک بوو ده‌ستم بۆ درێژ بکه‌ن بمکوژن؛ نیتر من له‌به‌ر بی ده‌سه‌لاتی و ناتوهانی خۆم وازم لی هیئان!!

نه‌ی برای شیرینم: ﴿فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ، وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ

الظَّالِمِينَ﴾ کاریکی وه‌هام له‌گه‌ل مه‌که دوژمن پیم خوش بی، هیواو ناواتیان مه‌هیئنه‌دی، مه‌مخه‌ره ریزی سته‌مکارانه‌وه نه‌وانه گویره‌که‌یان په‌رستو له‌پیری نه‌وان حلیم مه‌که، رقت له‌من هه‌لنه‌ستی وه‌کوو له‌وان رقت هه‌لساوه، من له‌هیچ شتی‌که‌دا له‌گه‌ل نه‌وان نیمو لیئان به‌ریم!!

ته‌مجار په‌روه‌ردگار کاریگه‌ری نه‌م سکا‌لایه‌ی حه‌زره‌تی هارون له‌دلی مووسادا دیاری ده‌کاوه‌فرموی: ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾ که مووسا له‌واقیعه‌که‌حالی بوو، گه‌رايه‌وه

بۆ سهر حالّی سروشتی خوئی، له‌خودا پارایه‌وه‌و وتی: په‌روه‌ردگارا! له‌من خوشبه‌و چاوپۆشی بکه‌ له‌و کردارو گوفتارانهم که دلشکانی هارونی برامی تیدا بوو، نازارم به‌دلو ده‌روونی گه‌ياند، هه‌روه‌ها له‌هارونی براشم خوشبه‌ نه‌گهر له‌کاتی جیگري من‌دا که مته‌رخه‌مییه‌کی کردبێ و وه‌کوو پتیوست به‌ره‌نگاری گه‌له‌که‌ی نه‌بۆته‌وه‌و ترساوه‌ که نه‌گهر زیاتر پیکیشییان لی بکا بیکوژن! هه‌ردو کمان بخه‌ره‌ نیو ره‌حه‌مه‌تو به‌زه‌یی خۆته‌وه‌. که به‌شی هه‌موو که‌س ده‌کا، به‌فه‌ضل و گه‌ره‌یی خۆت، به‌ره‌حه‌مه‌تی خۆت، دامان پۆشه‌! زاتی پاکت له‌هه‌موو خاوه‌ن ره‌حه‌میک به‌ره‌حم ته‌ره‌ بۆ به‌نده‌کانی. په‌روه‌ردگارا! وا بکه‌؛ ره‌حه‌مه‌تو به‌زه‌یی خۆت هه‌میشه‌ به‌سه‌رمان‌دا برژی و له‌دونیاو قیامه‌ت‌دا لی بی‌به‌ش نه‌بین!

حه‌زه‌ته‌ی موسا ته‌م نزاو پارانه‌وه‌ی کرد؛ بۆ ته‌وه‌ی دلی هارونی برای رازی بکا، بۆ دوژمنانیشی به‌سه‌لمینی که له‌هارون رازییه‌و دلی لی نهره‌نجاوه‌ بۆ ته‌وه‌ی پی خۆش نه‌بن!

ته‌م چیرۆکه‌ ته‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی که حه‌زه‌ته‌ی هارون به‌ته‌ندازه‌ی حه‌زه‌ته‌ی موسا عه‌زیمه‌تو ئیراده‌ی به‌هیز نه‌بوه‌، عوزرخواهی به‌که‌ی حه‌زه‌ته‌ی (هارون) یش ناماژه‌ی ته‌وه‌ی تیدا به‌که‌ ته‌و له‌تاوانی گوێره‌که‌ په‌رستی به‌رییه‌و، ته‌وه‌نده‌ی له‌تاوانی‌دا بوه‌ که مته‌رخه‌می له‌به‌رگری و نامۆژگاری کردنیان نه‌کردوه‌، به‌گوێره‌ی توانای خوئی ته‌رکی سه‌رشانی خوئی ته‌نجام داوه‌! په‌روه‌ردگاریش لی خۆش بووه‌! دوعا که‌ی حه‌زه‌ته‌ی موسای قبول فهرمووه‌.

ته‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ته‌وه‌ی که چیرۆکی ناو ته‌ورات (که دروستکردنی گوێره‌که‌که‌ پال هارون ده‌دا) درۆیه‌و بنه‌مایه‌کی راستی نیه‌.

سزای ستمکارانی گویره‌که پهرستو قبول کردنی توبه‌ی توبه‌کاران

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيِّئًا لَهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴿١٥٢﴾ وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا
مِّن بَعْدِهَا وَعَامَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٥٣﴾

پدیوه‌ندی نیوان نهم نایه‌تانهو نایه‌ته‌کانی پی‌شوو ناشکرایه، دوی نه‌وه‌ی
په‌روه‌دگار باسی سه‌ره‌نشتو لومه‌کردنی هه‌زه‌تی موسای کرد له‌هارونی
برای، نه‌مجار نزاو پارانه‌وه‌ی له‌خودا بۆ خۆیو بۆ هارونی برای، نه‌مجار باسی
سزادانی نه‌و ستمکارانه ده‌کا، که گویره‌که‌یان پهرستو کردیانه خودای
خۆیان، هه‌روه‌ها باسی نه‌وه‌ش ده‌کا که توبه‌ی نه‌وانه‌ی قبول کرد که به‌دل
توبه‌یان کردو گه‌رانه‌وه‌و ده‌فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيِّئًا لَهُمْ
غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ بی‌گومان نه‌وانه‌ی دوی رو‌یشتنی
پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یان (هه‌زه‌تی موسا) بۆ سه‌ر کتوی طوور گویره‌که‌یان کرد
به‌خودای خۆیانو، له‌سه‌ر گویره‌که‌ پهرستی به‌رده‌وام بوون؛ وه‌کوو سامیریو
داروده‌سته‌که‌ی، نه‌وانه له‌لایهن خوداوه سزایه‌کی کوشنده‌یان پی ده‌گا!
سزاکه‌شیان نه‌وه‌یه: که له‌سوره‌تی (البقرة) دا باسی کراوه، بریتیه له‌وه که
توبه‌که‌یان لی وه‌رناگیرئ هه‌تا یه‌کتری نه‌کوژن، ده‌بی شه‌ریان بی‌و
هه‌ندیکیان هه‌ندیکیان بکوژن! وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿فَتَوَبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ،
فَأَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ، فَتَابَ عَلَيْكُمْ، إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ البقرة/۵۴.

هه‌روه‌ها توشی زه‌لیلو په‌راگه‌نده‌یی ده‌بن، له‌زیدو نیشتمانی خۆیان
وه‌ده‌رده‌نرین، له‌پیش چاوی ئاده‌میزادانی تر سووکتو ریسوا ده‌بن، به‌چاوی
سووکتو بی‌ریزی سه‌یریان ده‌که‌ن، هه‌میشه هه‌لپه‌ی کۆکردنه‌وه‌ی سامانی
ته‌فسیری ره‌وان (۹۸)

دونیایانه، هه‌میشه چا و چنۆکو ماده‌ی پهرستن، له‌ناو هه‌موو گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌کندا بێ ریزو قیز لیکراونو به‌چاوی ریزه‌وه سه‌یر ناکرێن! نه‌مه‌ش له‌مانادا نه‌به‌ری زه‌لیلی و سوکایه‌تی پێ کردنه، وه‌کوو له‌شوێنیکێ تردا ده‌فرموی: ﴿وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاوُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ﴾ البقره/۶۱. جا نه‌م زه‌لیلی‌یه‌ نزیك بێ، یان دوور بێ، هه‌ردی و هه‌ردی، واده‌ی خودایه‌و به‌دی نه‌هاتنی محاله، دروست بوونی ده‌وله‌تۆکه‌ی ئیسرائیل له‌سه‌ر خاکی فه‌له‌ستین، نه‌وه‌ می‌خه‌ته‌ بۆ موسولمانان. نه‌گینا توێژینه‌وه‌ زانستی‌یه‌کان، نه‌وه‌ یان سه‌لماندوه‌ که‌ مانه‌وه‌ی حکومه‌تی جوله‌که‌ له‌فه‌له‌ستیندا شتیکی محاله، بارودۆخی رۆژگار له‌به‌رژه‌وه‌ندی مانه‌وه‌ی نه‌و ده‌وله‌تۆکه‌ نیه، زۆر فرموده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ن که‌ مزگینی له‌ناوچوونو ده‌رکردنی جوله‌که‌ له‌خاکی فه‌له‌ستین ده‌گه‌یه‌نن! هه‌موو شتیك نه‌ج‌ه‌لو ماوه‌ی خۆی هه‌یه!

نه‌گه‌ر له‌چم‌رخو رۆژگارێکی تایبه‌تی‌دا جوله‌که‌ ده‌سه‌لات به‌سه‌ر هه‌ندی ولاتو شوێن‌دا بگرن، هه‌ندی‌له‌مالو سامانی جیهانیان بکه‌وته‌ ژێر ده‌ست، له‌ده‌زگا‌کانی راگه‌یاندنو پرۆیاگه‌نده‌ی جیهان‌دا ده‌سه‌لات په‌یدا بکه‌نو قسه‌ رویشتنو بن، وه‌زعو چۆنیه‌تییه‌کیان بۆ بره‌خسێ بتوانن نه‌وه‌ی ده‌یان‌ه‌وێ نه‌نجامی بدن، هه‌ندی گه‌لو نه‌ته‌وه‌ بخه‌نه‌ ژێر ده‌ستی خۆیانو له‌خاکو زیدی خۆیان وه‌ده‌ریان بنێن، هه‌ندی ده‌وله‌تی جیهان‌خۆرو ئیستیعمارو گومرا پالېشتییان بکه‌نو یارمه‌تییان بدن.... وه‌کوو نه‌م‌پۆ به‌چاوی خۆمان ده‌یبینین نه‌مه‌ مانای وانیه‌ واده‌ی خودا نایه‌ته‌جێ، یان نه‌وه‌ی خودا له‌چاره‌ی نووسیون له‌زه‌لیلی و ژێرده‌سته‌یی نایه‌ته‌ دی...!!

جوله‌که‌ به‌هۆی نه‌و ره‌وشته‌ ناشیرینانه‌ی هه‌یانه‌ رۆژ دوا‌ی رۆژ رقو کینه‌ی خه‌لک بۆ خۆیان په‌زمه‌نده‌ ده‌که‌ن! به‌ده‌ستی خۆیان پلانی له‌ناوچونی خۆیان ده‌کێشن، رقو غه‌زه‌بی خودا له‌خۆیان زیاتر ده‌که‌ن.... نه‌وان که‌ ئیسته‌ له‌سه‌ر خاکی فه‌له‌ستین نه‌وه‌ه‌موو تاوان بارییه‌ ده‌که‌نو به‌رواله‌ت سال دوا‌ی سال به‌هێزتر ده‌بن، نه‌وه‌ هۆیه‌که‌ی نه‌وه‌یه: خه‌لکه‌که‌ پشتیان له‌تایین کردوه، موسولمانی راسته‌قینه‌ نه‌ماوه، کۆمه‌ل کۆمه‌لو گه‌ڕو گه‌ڕو هه‌ر تاقمه‌و خۆی

خزاندوته ژیر شیعارو نالایه‌کی نه‌ته‌وه‌یی، نژادی، نایمن همه‌موویان له‌ژیر نالای
 نایینی نیسلام‌دا کۆبینه‌وه، بۆیه ده‌بینین له‌هه‌موو هه‌لو‌ئێستو کاروبار‌یکیان‌دا
 سه‌رکه‌وتوو نین، ئیسرائیل لییان بو‌ته‌ته‌ مو‌ران‌ه‌و کنه‌یان لی ده‌کا! به‌لام
 پێویسته‌ ته‌وه‌ بزانری: ته‌مه‌ حاله‌تیکه‌ به‌رده‌وام نابێ، ته‌مه‌ حاله‌تیکه‌
 نا‌ناسایی به‌ موسولمانان‌تی‌ی که‌وتون، هۆکاره‌که‌شی ته‌وه‌یه: که‌ وازیان له‌و
 چه‌که‌، له‌و مه‌نه‌ه‌جو پرۆگرامه‌ هی‌ناوه‌ که‌ پێش‌چوارده‌ سه‌ده‌ به‌هۆیه‌وه
 سه‌رکه‌وتنیان به‌ده‌ست هی‌نا، ته‌وه‌ شیعارو نالایه‌ی له‌ژیر سایه‌یان‌دا هه‌موو
 دونیایان خسته‌ ژیر ده‌سه‌لاتی خزیان ئیستا وازیان لی هی‌ناوه‌و پاش‌گو‌ییان
 خستوه‌، ته‌وه‌ نالایه‌یان فری داوه‌ که‌ له‌ژیر سایه‌یدا له‌وه‌ پێش‌ سه‌رکه‌وتن!
 ته‌مه‌ بارودۆخیکه‌ به‌رقه‌رار نابێ، هه‌ر ده‌بێ روژگارێک بێته‌ پێشه‌وه
 موسولمانان له‌خه‌وی غه‌فلت رابین، ده‌بێ روژگارێک بێ ته‌وه‌ی دا‌هاتووی
 موسولمانان تاوده‌نه‌ چه‌کی کاریگه‌ری موسولمانانی پێشوو، هه‌مان
 سه‌رکه‌وتنی ته‌وان به‌ده‌ست بێنن!

کێ نالێ هه‌موو مرۆفایه‌تی روژی له‌روژان دژی مله‌ه‌پو‌ی له‌خۆبایی
 بوونی جووله‌که‌ رانه‌په‌ری؟! بۆ ته‌وه‌ی واده‌ی په‌روه‌ردگار بێته‌ جی‌و هه‌ر ده‌بێ
 بێته‌ جی!! ده‌بێ ته‌وه‌ زه‌له‌یلی و ژیر ده‌سته‌یی‌یه‌ی خودا بۆی نویسون تووشیان
 ببی‌و بێته‌ دی! ته‌مه‌ له‌لای موسولمانان شتیکه‌ قاییلی مونا‌قه‌شه‌ نیه‌!!

﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْسِرِينَ﴾ وه‌کو‌و ته‌وه‌ سزایه‌ی که‌ له‌دونیادا به‌سه‌ر
 سه‌ته‌م‌کاره‌کانی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل‌مان دادا؛ سزای هه‌موو گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌کی
 بوختانکه‌رو هاوه‌لدانه‌ر بۆ خودا ده‌ده‌ین، له‌هه‌موو چه‌رخو روژگارێک‌دا، واته‌:
 هه‌ر که‌سی‌ک له‌نایینی خودادا به‌درۆ شت هه‌لبه‌سته‌ی و هاوه‌ل بۆ خودا دانێ،
 راستی له‌تاده‌میزادان بشارته‌وه‌، خه‌لکی گومرا بکا، سزای تاوه‌نه‌کانی
 غه‌زه‌بی خودایه‌ لی‌و زه‌له‌یلی و ژیرده‌سته‌یی‌یه‌ له‌ دونیادا. وه‌کو‌و چۆن
 سامیری و هه‌واداران‌ی ریسوا‌بو‌وزو درۆکه‌یان ده‌رکه‌وت، هه‌رکه‌سی‌ک بوختانو
 درۆ له‌ نایین‌دا هه‌لبه‌سته‌ی به‌ه‌و‌جۆره‌ ریسواو فم‌ض‌ح ده‌بی!

(ابو قلابه‌ الجره‌ی) که‌ ته‌مه‌ نایه‌ته‌ی خۆنده‌وه‌، فه‌رموی: سس‌و‌ئ‌ند‌م
 به‌خودا ته‌مه‌ هه‌موو که‌سی‌کی بوختانکه‌رو بیدعه‌ت دا‌هین‌ه‌ر ده‌گرته‌وه‌

تاروژی قیامت.

(سوفیانی کورپی عوینه) فمرویه‌تی: هه‌موو (بیدعه‌ت) داهینه‌ریک
زه‌لیلو ژێرده‌سته‌یه!

ئوسلوبی قورئان زۆر جار به‌رامبهری شته‌کان ده‌کا به‌دژی خوێان، واته:
که باسی موسولمانی کرد، باسی کافریش ده‌کات، باسی دونیای هینا باسی
قیامه‌تیش ده‌کا.... هتد جا لێره‌دا دواي نه‌وه‌ی باسی سزای سته‌مکارانی کرد،
نه‌مجار ده‌رگای هیوا له‌ به‌رده‌م تۆبه‌کاراندا ده‌کاته‌وه‌ ده‌فهرموئ: ﴿وَالَّذِينَ
عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا﴾ نه‌وانه‌ی له‌وه‌ پێش کرده‌ی
خراپیان نه‌نجام داوه، تاوانی گه‌وره‌یان کردوه، تاوانی کوفرو شیرکیان لی
رۆدراوه، پاشان له‌و کرداران‌ه‌یان په‌شیمان بوونه‌وه‌، بۆلای خودا گه‌ران‌ه‌وه‌،
نه‌گه‌ر کافر بووبی نیمانی هینابی، نه‌گه‌ر خراپه‌کار بووبی وازی له‌خراپه‌که‌ی
خۆی هینابی، به‌شێوه‌یه‌کی ریکو پێک پابه‌ندی شه‌ریعه‌تی خودا بی،
نیمانیکی راستالانه‌ی هینابی، وێرای بڕواکه‌ی کرده‌وه‌ی چاکیشی هه‌بی،
نه‌وه ﴿إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بێگومان په‌روه‌ردگاری تو (نه‌ی
موحه‌مه‌د!) دواي تۆبه‌کردن له‌و تاوانانه‌ لیخۆشبوو لێبورد‌یه، تاوانیان
داده‌پۆشی به‌ره‌حمو به‌زه‌یی‌یه، پاداشی چاکه‌یان ده‌داته‌وه‌ به‌چهند چهندانه‌و ده
چهندانه.

پرسار له‌عه‌بدوڵلای کورپی مه‌سعود کرا ده‌ریاره‌ی پیاوێک زینا له‌گه‌ل
نافره‌تی‌که‌دا ده‌کاو دوايی ماره‌ی ده‌کا، نه‌ویش نه‌م نایه‌ته‌ی خوێنده‌وه
﴿وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ، ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا، وَآمَنُوا، إِنَّ رَبَّكَ مِنْ
بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ عبه‌دوڵلا ده‌ جار نه‌م نایه‌ته‌ی خوێنده‌وه، نه‌فهرمانی پێ
کردن، نه‌نه‌هی لی کردن. نه‌مه‌ نه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی: نه‌گه‌ر یه‌کی‌ک خراپه‌یه‌کی
کرد، پێوسته‌ پێش هه‌موو شتی‌ک په‌شیمان بێته‌وه‌ تۆبه‌ بکا، واز له‌و کاره
ناشرینه‌ بێنی بۆی نه‌گه‌ر پته‌وه‌، نه‌مجار بڕوای به‌خودا پته‌وینی، لی
یه‌قین‌بی که جگه‌ له‌ په‌روه‌ردگار هیچ خودای ترنن... نه‌م نایه‌ته‌ ناماژیه‌ بۆ
نه‌وه‌ که هه‌موو گوناھێک (با زۆر گه‌وره‌ش بی) قبولی لیخۆشبوون ده‌کاو

ده‌کری تویه لی‌بکری، نه‌مه‌ش خوی له‌خوی دا مزگینی‌یه‌کی گه‌وره‌و
دل‌خوش‌کمره بۆ تاوانباران!

کۆتایی چیرۆکی گویره‌که په‌رستی

وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَا حَ وَفِي نُسَخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ

لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ ﴿١٥٤﴾

پاش نه‌وه‌ی یه‌زدان حالو چۆنیه‌تی نه‌ته‌وه‌ی نیس‌رائیلی به‌یان کردو،
کردنی به‌دوو تاقم، تاقمیکیان سوور بوون له‌سەر گویره‌که په‌رستی،
تاقمیکشیان په‌شیمان بوونه‌وه‌و بۆ لای خودا گه‌رانه‌وه‌، نه‌مجار باسی حالو
وه‌زعی هه‌زه‌تی موسا ده‌کا: دوا‌ی نه‌وه‌ی که رقه‌که‌ی نیشته‌وه‌و هاته‌وه
سه‌ر حالی ناسایی خۆی؛ وادیاره‌ هه‌زه‌تی موسا چهند زوو تووره‌ بووه‌ هه‌ر
به‌و جو‌ره‌ش زوو رقی نیشتۆته‌وه‌و ناسایی بۆته‌وه‌!

﴿وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَا حَ﴾ کاتی‌ک موسا

په‌قه‌که‌ی نیشته‌وه‌و به‌هۆی عوزر هینانه‌وه‌ی هاپونی برایو تویه‌کردنی زۆریه‌ی
قه‌ومه‌که‌ی ژێوان بوونه‌وه‌یان له‌ گویره‌که په‌رستی‌وتویه‌کردنیان، نه‌مجار
گه‌راپه‌وه‌ بۆلای له‌وحه‌فێدراره‌کانو هه‌لی گرتنه‌وه‌، ته‌و له‌و حانه‌ی که
گه‌راپه‌وه‌و قه‌ومه‌که‌ی بینی گویره‌که ده‌په‌رستن له‌ عه‌یبه‌تان چاوی عه‌ززی
نه‌بینی و فێری دان! که له‌وحه‌کانی هه‌ل‌گرتنه‌وه‌و گه‌راپه‌وه‌ سه‌رباری ناسایی و
رێنمونی قه‌ومه‌که‌ی.

﴿وَفِي نُسَخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَوْهَبُونَ﴾ له‌نوس‌راوی

سه‌ر ته‌و له‌وحانه‌، یان له‌ هه‌ر نووس‌خه‌یه‌ک که له‌به‌ر ته‌وله‌وحانه‌ بنووس‌رێته‌وه‌
رێنمونی و شاره‌زایی کردنی تیدا هه‌بوو، ره‌حه‌مه‌ت و به‌زه‌یی خودا بۆ
به‌نده‌کانی نومایان بوو تی‌یدا، ته‌م رێنمونی و ره‌حه‌مه‌ت بۆ ته‌و که‌سانه‌یه‌ که
به‌دل له‌ په‌روه‌ردگاری خۆیان ده‌ترسن، خۆیان ده‌پارێزن له‌و بیروباوه‌پو کرده‌وه
ناله‌بارو نه‌گونجاوانه‌ که خودا له‌ ئاده‌میزادنی قه‌ده‌غه‌کردون!

هه لبراردنی موسا ﷺ که جهفتا کهسی هه لبرارد بو چوون بو

میقاتو ناخاوتنو گفتوگو له گهل خودادا

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِّمِيقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ

رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِنِّي أَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِن

هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا

وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿١٥٥﴾

نهم نایه‌ته درنژهی نهو باسدهیه که په‌یوه‌ندی به‌گفتوگوی هه‌زره‌تی موساوه هه‌یه له خزمه‌ت خودادا له‌سه‌ر کیوی طوور. له‌سه‌ره‌تاوه په‌روه‌ردگار چیرۆکی ناخاوتنی موسا له‌گهل خودادا باس ده‌کا، نه‌مجار داواکردنی بینینو شادبون به‌دیدار، نه‌مجار چیرۆکی گویره‌که‌په‌رستی هینایه پێشه‌وه، پاشان گه‌راپه‌وه بو چیرۆکی روداوی میقاته‌که که بریتی‌یه له میقاتی گفتوگو داواکردنی بینین. واته: نهم میقاته‌ی لی‌رده‌ا هاتووه هه‌مان میقاته که له نایه‌تی (۱۴۳) دا ده‌فرموی: ﴿وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا...﴾ نه‌مجار لی‌رده‌ا ده‌فرموی: ﴿وَاخْتَارَ مُوسَى.....لِمِيقَاتِنَا﴾ که‌وابی مه‌به‌ست به‌م میقاته‌ی تیره نهو میقاته‌ی نه‌ویییه!

مامۆستا سه‌بیید، ده‌فرموی: ریوایه‌تی جو‌راو جو‌ر هه‌ن ده‌رباره‌ی ده‌ست نیشان کردنی نهم میقاته. وی ده‌چی نهم چۆن بو میقاته بو ئیعلانی تۆیه‌و دا‌وی لی‌خۆش‌بوون بو نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل بوو بی، له‌ناکامی نهو کوفرو تاوانه‌ی تیی که‌وتوون له‌سوره‌تی (البقرة) دا نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی: که که‌فاره‌تی لی‌خۆش‌بوون لی‌یان به‌کدی کوشتن بووه، خودا په‌رسته‌کان هه‌ل‌گه‌راوه‌کان بکوژن؛ نه‌وه بوو ده‌ستیان به‌یه‌کتر کوشتن کرد تا په‌روه‌ردگار فەرمانی پی کردن که کۆتایی به‌کوشتاره‌که‌یان به‌یننو تۆیه‌که‌یان لی وه‌رگیرا!!

﴿وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا لِمِيقَاتِنَا﴾ واته: په‌روه‌ردگار نیگای

بؤ مووسا کرد که هفتا کس له قهومه که ی هه لېږدې بؤ میقات، نهویش له ناو قهومه که ی دا هفتا که سی پیاو ماقولو ریزداری هه لېږد بؤ نهو میقاته ی که خودا بؤی دیاری کردبوو، هینانی بؤ کیوی طور، لهوی حمزه ته ی مووسا گفتوگوی له گهل خودادا کرد، فهرمانی پی کردن که رۆژوو بگرن، خویان پاکو خاوین رابگرن، پۆشاکیان خاوین بی!

به گوږه ی زنجیره ی ثایه ته کان وا پی ده چی هه لېږداری نه م ژماره یه و چوونیان له گهل حمزه ته ی مووسا بؤ میقات لهو سهر و به ندانه دا بووه که مووسا داوای بینینی په روه ردگاری کرد، واته: پیش گوږه که په رسته که یان بووه، بؤیه ش له گهل خوی دا بردونی بؤ نهو ی گوږیان لی پی که مووسا له گهل یزدان دا ناخاوتن ده کا، لییان یه قین بی که مووسا راست ده کاو پیغه مېهره، بیستنی ناخاوتنه که به لگه بی له سور راستگویی حمزه ته ی مووسا! کاتی هاتن بؤ میقات وتیان: نه ی مووسا! نیمه هه تا خودا به چاوی خومان نه بینین پروات پی ناکه یز و نیمانت پی ناهینین، نه تو ناخاوتن له گهل دا کرد، وه پیشانمان بده! نیتر زور پیکیشیان لی کردو داوای بینینی په روه ردگاریان کرد، تا کیوه که لمرزه ی پی که وتو رایته کاندزو هه موویان له هوش خویان چوون!

﴿فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ﴾ که نهو لمرزه و راتله قانده ی کیوه که گرتنی و هه موو له هوش خویان چوون لالو پال که وتن، ﴿قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلُ وَإِيَّاي﴾ موسا وتی: په روه ردگارا! ناواته خوازی نهو م: که نه گمر لهو په یشو پیش هاتنیان له گهل من دا نیراده و مه شینه تت وای و یستوه و وات بریار داوه له ناویان به ری، نه گمر خواستت ببوايه نه وانیشو منیشت له ناو ده برد له پیش نه ودا بی ین بؤ میقاتو من گیروده ی نه م ریسوايه نه ده بووم! نیسته من که وتومه حاله تیکی به خودا شانوه و هزار سویندیان بؤ بخو م قسه یان بؤ بکه م گه له که م پروام پی ناکه نو ده لئین: موسا قیلی لی کرد یزو به پیلان نهو هفتا که سه ی که پیاو ماقولی نه ته وه که مان بوون بردنی بؤ کیوی طور و له ناوی بردن. واته: جا چونکه ذاتی پاکت لهو په یشو نهو نیراده یه ت نه کردوه و له ناوت نه بردون، نیستا من دا واکار م هیوام به ره حمه تت نهو یه: که نیستاش له ناویان نه به یو نه یانقه وتینی!

نه‌مجار حمزه‌تی مووسا دریژه‌ی به‌تکاو پارانه‌وه و قسه‌کانی داو وتی:
 ﴿أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السَّفَهَاءُ مِنَّا﴾ پروه‌ردگار! نه‌تو به‌هوی کرده‌وی
 نه‌فامه‌کانمان نییه له ناومه‌به.

پارانه‌وه داوا کردنه‌که به‌شیوه‌ی نیستی‌فهام هیندراوه، بۆ شه‌وی زیاتر
 داوای له ناونه‌بردنه‌که جه‌خت بکاته‌وه، واته خودایه! لهره‌حمه‌تو
 عه‌داله‌تکاری بی‌تو دووره که به‌هوی کرده‌وی خرابی نه‌فامه‌کانمانو هه‌لسو
 که‌وتی بی‌ته‌ده‌بو ناشیرینیان نییه له‌ناو به‌ریی.

نه‌مه‌ناماژه‌ی شه‌وه‌شی‌تیدایه که عاقل مه‌ندو خاوه‌ن بیرو فامه‌کانی
 نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل گویره‌که‌یان نه‌په‌رستوه، نه‌وانه‌ی گویره‌که‌ی په‌رستیان کرد
 بی‌عاقلو نه‌فامه‌کانیان بوون که زۆریه‌ی نه‌ته‌وه‌که‌یان پی‌ک ده‌هینا!

﴿إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنِ تَشَاءُ وَتُهْدِي مَنِ تَشَاءُ﴾
 نه‌و کرده‌وه هه‌لو‌یسته‌ی که بوو به‌هۆکاری شه‌م لهرزه‌و راتله‌قاندنو له‌هۆش
 خۆچونی شه‌م حه‌فتا که‌سه هه‌لبێژراوه‌ی قه‌ومه‌که‌م؛ جگه له تاقیکردنه‌وه‌و
 نیم‌تی‌حانکردنی زاتی پاکت بۆ نه‌وان هیچی ترنیه. شه‌م کاره‌ساته ده‌خولقی‌نی
 بۆ شه‌وه‌ی به‌نده‌کانت به‌تاقی بکه‌یه‌وه، ده‌ری به‌خی که‌تا چ نه‌ندازه‌یه‌ک
 ناماده‌باشیان بۆ هیدایه‌تو گومرایی‌تیدایه، چی له دل‌یاندا شیردراوه‌ته‌وه،
 کامیان شیاوی سزاو تۆله‌یه، کامیان شیاوی پاداشو به‌خشیشه! نه‌مانه
 هه‌موویان به‌گویره‌ی سوننه‌تی خۆت له بوونه‌وه‌ردا نه‌نجام ده‌درێن شه‌م
 روداوانه ده‌خولقی‌نی بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی به‌نده‌کانت، جا نه‌وانه‌ی که هه‌ست
 به‌سروشتی روداوه‌کان ده‌که‌نو ده‌زانن که شه‌و کاره‌ساتانه نیم‌تی‌حانی خودایی‌نو
 حیکمه‌تی‌کی‌تیدایه، سنووری خۆیان ده‌زاننو زنده‌په‌وی نا‌که‌ن نه‌وانه
 له‌تاقیکردنه‌وه‌که ده‌رده‌چنو سهر‌فرازو به‌مراز گه‌یش‌توون. نه‌وانه‌شیان که
 هه‌ست به‌سروشتی روداوه‌کان نا‌که‌نو بی‌نا‌گیانه هه‌لسو که‌وتیان له‌گه‌ل‌دا
 ده‌که‌ن له‌تاقیکردنه‌وه‌که‌دا گومراو سهر‌لی‌شی‌واو ده‌بن.

فرمان فرمانی تۆیه‌و بریار بریاری تۆیه، شه‌و که‌سه‌ی خواستت له‌سهر
 گومرا کردنی بی، لهری‌گه‌ی به‌لاوه گومرای ده‌که‌ی شه‌و که‌سه‌ی به‌هوی
 هیدایه‌تی به‌ی هیدایه‌تی ده‌ده‌یو رینمونی ده‌که‌ی. که شه‌ویان گومرا ده‌که‌ی

سته‌می لی ناکه‌یو که نه‌میان رینمونی ده‌که‌ی مەرایی بۆ ناکه‌ی. به‌لکو همر دو حالته‌که (گومرایی کردنو هیدایه‌تدانه‌که) موافیقی سروشتو که سبو ویستی خویانه، نه‌گهر همر دو لایه‌نه‌که وازیان لی بهینری همریه‌که‌یان بۆ خوی کاری بۆ دیاری کراوی خویان نه‌نجام ده‌ده‌ن.

حه‌ره‌تی موسا به‌وه‌زانی که قومه‌که‌ی له‌نایین هه‌لگه‌رانه‌وه که په‌روه‌ردگار پی‌ی فمرموو: ﴿فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ﴾ طه/۸۵.

شایانی باسه‌ هه‌ره‌تی موسا گومرا کردنو هیدایه‌تدانه‌که‌ی پال خودادا، فمرموو: ﴿تَضِلْ مِنْ تَشَاءُ وَتَهْدِ مِنْ تَشَاءُ﴾ که‌سیک بته‌وی گومرای بکه‌ی، گومرای ده‌که‌ی، که‌سیکیش بته‌وی رینمونی بکه‌یو هیدایه‌تی بده‌ی هیدایه‌تی ده‌ده‌ی! چونکه‌ تاقیکردنه‌وه‌و می‌هنه‌ته‌ خودایی‌یه‌که‌ بۆیان هۆکاری گومرا بوون، یان هیدایه‌تدانایانه. نیتر به‌شیوه‌ی مه‌جاز گومرا بوونو هیدایه‌ته‌که‌ی پال خودا داوون.

﴿أَنْتَ وَلَيْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ﴾ په‌روه‌ردگارا! نه‌تۆ سه‌ره‌رشتیارو چاودیری کاروباری نی‌مه‌ی، ناگاداری کردارو گوفتارمانی، ده‌زانی نه‌فسو ده‌رومان چۆنه‌و چی تیدایه، خودایه! خوش‌ببه‌ له‌و تاوانه‌ی له‌ ناکامی کردارو گوفتارمان دیته‌ کایه‌وه‌و ده‌بیته‌ سه‌ره‌پیچی کردنی سونه‌تی تۆ له‌گه‌ل به‌نده‌کانتدا، یان که‌مه‌ترخه‌می ده‌که‌ین له‌ ذیکرو سوپاسگوزاری به‌ندایه‌تی بۆ کردنت دا.

خودایه‌ تاوانو هه‌له‌مان په‌رده‌پۆش بکه، به‌ عه‌فوو لی‌بور دنت وایان لی‌بکه‌ که‌ هه‌ر نه‌مان‌کردن، هه‌رچه‌نده‌ نی‌مه‌ که‌مه‌تر خه‌میمان کردبی تۆ لی‌مان خوش‌به، به‌مانخه‌ره‌ به‌ر ره‌حه‌ته‌و به‌زه‌یی تایبه‌تی خۆت زیاد له‌ ره‌حه‌ته‌ی گشتیت که‌ به‌سه‌ر مه‌خلوقاتی خۆتدا رشتوته. به‌راستی نه‌تۆ باشت‌ترین لی‌خوش‌بووی، گه‌وره‌ترین داپۆش‌ری تاوانی به‌نده‌کانتی، هه‌رتۆی له‌ تاوان خوش‌ده‌بی و هه‌رتۆ به‌راستی چاوپۆشی له‌ تاوانو هه‌له‌ ده‌که‌ی، ره‌حه‌ته‌و به‌زه‌ییته‌ به‌شی هه‌موو شتی‌ک ده‌کاو، لی‌خوش‌بوونو ره‌حه‌ته‌ی تۆ به‌مه‌به‌ستی به‌رژه‌وه‌ندی و هۆکارو عیوه‌ض نیه، غه‌یری تۆ که‌ لی‌خوش‌بوونیکی رواله‌تی بنوینی، به‌حه‌تمی مه‌به‌ستیکی له‌ لی‌خوش‌بوونه‌که‌دا هه‌یه،

بەرژه وه ندییه کی خۆی تیدا به دی ده کا، بۆیه خۆشده بۆ. به لām لیخۆشبوونی تو له روانگهی فضل و گه وه یی و سه خاوه تو که ره می بی شماری هه لده قولی و هیچ بهرژه وه ندی زاتی پاکت لهو لیخۆشبوونه دا نیه.

قیبیلی: پتویسته نه وه بزانی که مه به ست به گومرا کردن له فرمایشتی قورنان دا ﴿تَضِلُّ بِهَا مِنْ تَشَاءُ﴾ زۆره ملۆ و زهخت لی کردن نیه بۆ گومرا بوون؛ واته: مانای نه وه نیه خرده نه وان به تیزی گومرا ده کا. وه کسو جهریه کان ده لێن. چونکه نه یقه مووه: ﴿تَضِلُّ بِهَا مِنْ تَشَاءُ مِنْ عِبَادِكَ عَنْ الدِّينِ﴾ به لکو فرمووی ﴿تَضِلُّ بِهَا﴾ واته: بهنده کانت به (رجفه) به تاقی ده که یه وه، چونکه ناشکرایه پهروه دگار به (رجفه = راتله قاندن) خه لک گومرا ناکا، که وابوو ده بی له (تضل) مانای (تعاقب) یان (تهلك) وه ریگرین، نه و کاته: مانا که بهم جۆره ده بی: که سیك مه یلت لی بی سزای ده ده ی به مهرجی نیمان نه هینی، یان که سیك مه یلت لی بی به و راتله قاندن له ناوی ده به ی! ههروه ها وشه ی هیدایه ت له فرمایشتی ﴿وَتَهْدِي مِنْ تَشَاءُ﴾ مه به ست ته و فیک دانو شاره زایی کردنه بۆ لایه نه کانی هیدایه ت و ریبازه کانی.

ناشکراشه نه و که سه ی به دیهینه ره بۆ داخوازی نیمان یان کوفر پهروه دگار، ناده میزاد به هۆی نه و توانایه وه که هیده تی بۆ نیمان، یان بۆ کوفر، لایه کیان هه لده پزیری، که وابوو: هیدایه ت و گومرایه ی به دروستکردن و به دیهینان له خورده وه نه و به دیهینداریانه، به کرده وه هی ناده میزاده و که سه به که نه و ده یکا!

باقی مانده‌ی دوعاو پارانده‌وی حمزرتی موسا له ناکامی
راتله‌قاندنه‌که‌داو، په‌یوه‌ندی نیمان به پیغه‌مبه‌رایه‌تی حمزرتی
موسا و حمزرتی موحده‌مه‌د ﴿۱۵۷﴾

﴿۱۵۷﴾ وَأَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا إِلَيْكَ
قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا
لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ
﴿۱۵۶﴾ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ
مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ
وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي
كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ
الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۵۷﴾

نهمه له ته‌واوکمری پارانده‌وی حمزرتی موسایه له ناکامی [ره‌جفه‌]
راتله‌قاندنه‌که‌دا] نهمه‌بو: له سمره‌تادا نیعلانی نه‌وی کرد که هیچ که‌س
وله‌لیو پالپشتی نه‌وان نیه جگه له خودا، نهمه‌بو: فرموی ﴿أَنْتَ وَلِئْنَا﴾
همرتو وله‌لیو چاودیری تیمه‌ی! نه‌وی له‌وله‌لیو چاودیرمه‌چاوه‌پروان ده‌کری
دووشته: .یه‌که‌میان زیان لی دوورخستنه‌ویه. دوه‌میان: . سوود پی
که‌یاندنه. چاچونکه زیان لی دوورخستنه‌وه له سوود پی‌که‌یاندن له‌پیش‌ترو
گرنگتره؛ سمره‌تا داوای زیان لی دوور خستنه‌وه‌ی کردو فرموی: ﴿فَاغْفِرْ﴾

لَنَا وَارْحَمْنَا ﴿۱﴾ نه مجار داوای سوود پیگه یاندنی لی کردو فمرموی: ﴿وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ﴾ پمروه ردگار! بمره حمهتو فمهلو کمره می خوت ژبانیکی خوشو پر کامرانو سمر فزازیمان بده ری، رزقو روژیمان گوشاد بکه، توفیقمان بده بزو خودا پمرستی له دونیادا، پاداشتو شهوایی چاکمان له قیامتدا بده ری، بمانخمره بهه شتموه، بمانگه یه نه بمره زامه ندی خوت، نهم پارانه ویه وه کوو نهو پارانه وه وایه که له شوینیکی تردا قورنان قیرمان ده کا: که ده فمرموی: ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً﴾ البقرة/۲۰۱ چونکه بمریوومی تایین له سمر زویانی هه موو پیغه مبران بریتیه له ده هسته بمریوونی خوشبه ختی دونیاو قیامت.

﴿إِنَّا هَذَا إِلَيْكَ﴾ خودایه! نیمه تویه مان کردوه و گه پراینه وه بزو قایی ره حمهت، په شیمانین له وهی که قوممه که مان داوای نهو هیان کرد که ریگیان بده مو بتيک دیاری بکه م بویان بیهرستن، نه مجار نه فامو بی عه قله کانی قوممه که م گویره که یان پمرستو عاقله مهنده کانیان که متمرخه مییان کردو ریگیان لی نه گرتن، همره ها پیوا ماقولانی قوممه که م داوای نهو هیان کرد به چاری خویان خودا ببینن، چهنده ها هه له و تاوانی تریش.

خودایه! لهو کردارو گوفتاران به شیمانین و گه پراینه وه بزو ژیر نالای نیمانو له وه به ولاره کرداری باش ده که یزو سمر پیچی فمرمانو نه هیه کانت ناکمین، خودایه! وه کوو چوون تویهت له باب به گهره مان ((ناده م)) وهرگرت هیدایهت داو هه لت بژارد، خودایه! بهه مان شیوه تویه له نیمهش وهریگرو بمره حمهتی خوت دامان پو شه! پمروه ردگار بهم شیوه وه لامی دایه وه ﴿قَالَ: عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾ فمرموی: سزای من تایبه ته بهو که سانهی ده مهوی سزایان بدهم له کافرو یاخی بسوان، همرکه سی بمره وی سزای بدهم سزای منی ده گاتی! به لام ره حمه تم به شی هه موو کهس ده کا له بوونه وهر داو لییان زیاده، بیگومان ره حمهت صیفه تیکی نهزه لی منهو کاروباری بوونه وهر بهو صیفه ته بهنده، عذاب صیفه تی من نیه به لکو لهو کرده وانه مه، که له صیفه تی داد پمروه ریمه وه پهیدا ده بی و سمر چاوه

ده گری، ره حمه تم گشتی یه بو هه موو که سه. نهو ره حمه ته گشتی یه نه بوایه هه موو کافرو خودا نه ناسی ک دوا به دوا بی دینی یه که ی یه کسر له ناوم ده برد!! وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ فاطر/۵۸، مه به ست له م نایه ته ی ئیره که باسی عزاب ده کا، نهو یه ده فرموی: من هه رچی به مو ی ده یکم، هه هو کیم بوی بریاری ده ده مو که س نیه بتوانی بیته له مپرو ده ستم بگری.

وه لی له هه موو کردارو بریاری کم دا حی کمه تو دانایی و عه داله تکاری به کار ده هینم، نه مجار دلی به نده کانی خوش ده کا بهو ی که ره حمه تی پیش خه شهو قاری که وتوه، ره حمه تی زاله به سهر غه زه بی دا، ره حمه تی گشتی و شامیله هه موو شتی ک ده گریته وه به شی هه موو که س ده کا. نه م نایه ته وه کوو نایه تیکی تر وایه که له سهر زویانی هه لگرانی عهرشی پهره ردگار ده فرموی: ﴿رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا﴾ غافر/۷۰.

نه مجار پهره ردگار وه صفی نهوانه ده کا که شیایو نهو ره حمه ته نو به شیوه که باسیان ده کا و نیشانه کانیان ده فرموی: ده ق نوممه تی پیغه مپهری نیسلام؛ حه زه تی موحه ممه د ﴿﴾ ده گریته وه، ده فرموی: ﴿فَسَأْ كُتِبَها﴾ لهو به ولوه نهو ره حمه تم تایبته ده که مو ده یچه سپینم بو:

۱- ﴿لِلَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ بو نهو ناده میزادانه ی خویان له هاوه لدانان بو خوداو تاوانکردن ده پاریزن، سهر پیچی فرمانی پهره ردگار ناکهن.

۲- ﴿وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ زه کاتی مالو سامانی خویان ده رده که ن دلو دهروونی خویان له رژیو به خیلی پاک ده که نه وه، بویه به تایبه تی (له نیو عیباد ته کان دا) باسی زه کاتی کرد؛ بو نهو ی نه خوشی دهروونی مادییه سوود خوره کانی جوله که چاره سهر بکا، ههروه ها چونکه به گشتی دهروونی ناده میزاد رژیو به خیلی تی دایه.

۳- ﴿وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ﴾ ههروه ها بو نهوانیه که بریایان به هه موو نهو نایه تانه هیه؛ که نیشانه ی تاکو ته نهایی نیمه یه، به لگهن

له سمر شه که شهرعتو یاسای نیمه بی عهیبو بی که مو کورپیو گونجاوه
بۆ کارپیکردنو به که لکی هه موو نه تهویه کت دتو بۆ هه موو رۆژگارکت ده بی.
بروایان به پیغه مبهرایه تی پیغه مبهرا نمان ههیه.

ئو ناده میزادانه ی ئو سۆ ره وشته یان تیدان: نهوانه: ﴿اللّٰدینَ یَتَّبِعُونَ
النَّبِیَّ الْأُمِّیَّ﴾ که سانیکن شونکه وتوو پیغه مبهرتکی نه خوینده وارن، نهم
صیفه ته نیشانه یه که تایبه ته به حه زه تی موحه ممه ده وه ﷺ هیه کامی
له پیغه مبهرا نی تر ئو ره وشته یان نه بو، نه خوینده واری نیشانه یه کت بسوه
له نیشانه کانی پیغه مبهرایه تی حه زه تی موحه ممه ده ﷺ نهم زاته پیروزه وێرای
ئوه ی که نوسینو خوینده وه ی نه زانیوه، په یامیکی هیناوه به سوود ترینو
باشترین زانیاری له خۆ گرتووه، کاملترین زانیاری له باره ی عه قیده و خودا
پهرستی و رامیاری و کۆمه لایه تی نابوو ری نه خلاقو ره وشته وه تیدایه؛ به و
شهرعتو یاسایه ی هیناوه تی ده توانی بیرو ساوه ری ناده میزاد راست
بکرتیموه نه خلاقو ره وشته ی جوان قیر بکرتین، کرده و هیان به سوود بی ژانیان پر
کامهرا نی و به خته وه ری بی!

همر وه کوو چۆن پیغه مبهر ﷺ به و شهرعتو یاسایه توانی ره و ره وه ی
رۆژگار بگۆرێ و دپ به تاریکی شه وه زهنگی کوفرو نه زانی بدا؛ ناینیکی بلاو
کرده وه که کایه گهریه کی ته واری له ژانی که لانی ده ورو بهردا هه بوو، ته نانه ت
ئو کاریگهریه شتیکی کاتی وا نه بوو که به له دنیا ده رچوونی پیغه مبهر ﷺ
به تپهر بوونی سهرده مو رۆژگاری ها وه لانی، ئو کاریگهریه بیو کیتته وه،
به لکو ئوه چواره سه ده زیا تره ئو کاریگهریه زیندویه تی خۆی له ده ست
نه داوه!!!

به راستی ته مه هه وائیکی گرنه، گه واهی شه وه ده دا که نه ته وه ی
نیسرائیل هه وائی هاتنی پیغه مبهرتکی نه خوینده واریان پیدراوه، زۆر له میژه
نهم هه واله یان له سمر زو یانی پیغه مبهری خۆیان حه زه تی مووسا و حه زه تی
عیسا پی راگه یان دراوه، خه بمری یه قینیان به وه وانه کردنی پیغه مبهری نیسلام،
ره وشته نیشانه کانی ئو پیغه مبهره یان بۆ شی کرا وه ته وه، شهرعتو

پیغمبرایه‌تی و تاییه‌تمه‌ندی نه‌تیه‌ک‌هی بۆ شه‌وان رونکراوه‌تیه‌وه و پییان
راگه‌یاندراره همرکاتّی نه‌و پیغم‌مبیره ره‌وانه‌کرا خیرا پروای پی بکهنو شوینی
بکهنو. صیفات‌ه‌کانیشی نه‌مانه‌ن!

۱- نه‌و زاته: پیغم‌مبیری که نه‌خوینه‌وار؛ نه‌خوینه‌نده‌وه ده‌زانی نه‌نووسین.
۲- ﴿الَّذِينَ يُجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ نه‌و
پیغم‌مبیره‌یه که نه‌تیه‌وه‌ی نیسرائیل ره‌وشته‌کانی له‌ناو ته‌وراتو نینجیل‌دا
به‌نوسراوی ده‌بینزو هیچ گومانیان له‌وه‌دا نیه که نه‌و وه‌صفانه‌هی نه‌م زاته‌ن
که ناوی موحه‌مه‌ده‌و پیغم‌مبیری نیسلامه، چۆن کورپی خو‌یان ده‌ناسن ناوا
نه‌و پیغم‌مبیره ده‌ناسن. به‌لکو زیاتریش ده‌یناسن.

۳، ۴- نه‌و زاته پیغم‌مبیری که فرمان ده‌کا به‌چاکه‌وه نه‌هی ده‌کا له‌خرابه،
همر شتی‌ک عه‌قلی ساغو سه‌لیم به‌باشی بزانی، طه‌بیعه‌تی ساغ پی‌ی چاک بی،
نه‌و پیغم‌مبیره فرمانی پی ده‌کا وه‌ولی چه‌سپاندنی ده‌دا، همر شتی‌ک
ده‌روونی صافو بی گمرد قیزی لی بکاته‌وه، عه‌قل به‌باشی نه‌زانی نه‌و
پیغم‌مبیره نه‌هی لی ده‌کا!! به‌کورتی نه‌و پیغم‌مبیره که فرمان ده‌کا ته‌نها
فرمان به‌چاکه ده‌کا!! که نه‌هی ده‌کا ته‌نها نه‌هی له‌خرابه ده‌کا.

بۆیه عه‌بدوللای کورپی مه‌سه‌عوود ده‌فرموئ: همر کاتّی په‌روه‌ردگار
له‌قورئان‌دا ده‌فرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ باش گوئچه‌کی خو‌تی بۆ کلور
بکمو دلّی به‌ری؛ چونکه یان فرمان به‌چاکه ده‌کا، یان نه‌هی له‌خرابه ده‌کا.
بیگومان گرنگ‌ترین نه‌و شتانه‌ی په‌روه‌ردگار فرمانی پی ده‌کا
عیباد ته‌کردنی په‌روه‌ردگاره به‌شتیه‌یه‌کی به‌کتابه‌رستی! گرنگ‌ترین نه‌و
شتانه‌ش که نه‌هی لی ده‌کا، به‌ندایه‌تیه‌کردنه بۆ غه‌یری خودا، هه‌موو
پیغم‌مبهران ﷺ یه‌ک به‌دوایه‌ک نه‌م راستی‌یه‌یان دوویات کردۆته‌وه: وه‌کوو
قورئان له‌شوئینیکی تر‌دا ده‌فرموئ: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ
اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ النحل/۲۶.

۵- ۶- ره‌وشتی‌کی تری نه‌و پیغم‌مبیره نه‌ویه: ﴿يُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ﴾
همر خواردنو خواره‌مه‌نییه‌ک ته‌بیعه‌تی میانه‌ره و به‌پاکو خاوتنی بزانی نه‌و

بۆیان حەلال دەکا، وەکوو لەشوینی تردا قورئان دەفرموی: ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ البقره/۵۷، ۱۷۲ - الاعراف/۱۶۰ - طه/۸۱، ئەو شتانی که بۆ خۆیان لەخۆوه لەسەر خۆیان حەرام کردبوو وەکوو ((بەحیره و سائبە و وەیلە و الحام)) شتی تریش که خۆیان لەسەر خۆیان یاساغ کردبوو.

هەر وەها هەر خواردن و خواردنەوه یەک که تەبیعەتی میانە، بەناچارو ناشرینی بزانێ و لێ نەیان بێ؛ وەکو: ((مردارە وە بوو گوشتی بەرازو خوینی رەوانو هەر مالو سامانیەک که بەناحەق وەردەگیری وەکوو ریبو و بەرتیل و داگیرکردن و خیانه‌تکردن)) لێیان یاساغ دەکا و نەهیان لێ دەکا که نزیکی بکەن و نەه.

۷- رەوشتیکی تری ئەو پیغەمبەرە ﴿يَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ ئەو ئەمر که قورسانە که لەسەر شانیان بوو وەکو: قیصاصی قەتل، که بکوژ بە ئەنقەست یان بەهەڵە ئەو کارە ی لەدەست بچە و مایە دەکوژایە، خوێن وەرگرتن لەیاسای ئەواندا نەبوو، یان خۆکوژی بۆ تۆبە کردن، یان نەگەر یەکیکیان تاوانیکی بکردایە، دەبوو ئەو ئەندامە ی تاوانەکی پێ کراو بەبردێ. نەگەر پۆشاکیان پیس بوایە دەبوو بیسپرن چەندەها ئەمرکی قورسی تریش) ئەم ئەمرکانەیان لەسەر لادەبرێ!

بەگورتی ئەو پیغەمبەرە ئایینی ئاسانو لەتوانادا بوو یان بۆ دەهێنێ! وەکوو لەفرمودە یەکنەدا که خەطیب لەجایی رەو ریاوەتی دەکا: پیغەمبەر ﷺ فرمویەتی: ((بُعِثْتُ بِالْخَنَفِيَةِ السَّمْحَةِ)) من بە ئایینیکی بێ خەوش و ئاسان رەوانە کراوم، هەر وەها پیغەمبەر ﷺ کاتیەک مەعازو ئەبو موسای ئەلئەشعەری ئاردن بۆ یەمەن پێی فرموی: ((يَسِّرَا وَلَا تُنْقِرَا، وَيَسِّرَا وَلَا تُعَسِّرَا، وَتَطَاوَعَا وَلَا تُخْتَلِفَا)) مزگینی بەدەن خەڵک مەپەتێن، شت ئاسان بکەن قورسی مەکەن، بەگوێی یەکتەری بکەن بەرەبەرەکانی یەکدی مەکەن!

ئەمجار پەر وەردگار چۆنەتی شوێنکەوتنی ئەو پیغەمبەرە دیاری دەکا و پلەو پایە ی شوێنکەوتنەکان و پاداشیان لەلای پەر وەردگار رۆن دەکات و هەر

ده فمرموی: ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ
مَعَهُ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ جا نمو ناده میزادانه ی نیمانیان هیناوه بهو
پیغه مبهردی که خاوه نی نهم ره وشتانه یه، له قهومی موسا و قهومه کانی
تریش، وپرای نیمان هینانیان پی ی به چاوی ریزه وه سهیری ده که نو له دوژمنو
ناحه زانی ده بیاریژنو پاریزگاری لی ده کهن، به زویانو به شمشیر یارمه تی
ده دن، په پره وی نمو نوو رو ناکیه ده کهن که بوی نیردراوه ته خواری؛ شوین
نمو قورئانه ده کهون که له گمل پیغه مبهرایه تیبه که ی دا بوی نیردراوه. نمو
ناده میزادانه روژی قیامت سمر فرازو به مرز گه ییشتون، هر نمو ان رزگاریان
ده بی و ره حمد تو ره زامه ندیی خودایان ده ست ده که وی.

پیغه مبهرایه تی حذر ه تی موحه مده د گشتی یه و بو هه موو که سه
قُلْ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّي رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَالْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِيْ وَيُمِيتُ فَتَاْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ
الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهِ وَاتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ﴿۱۵۸﴾

پاش نمو هی له وه پیش په وړه دگار نمو هی روون کرده وه که ناو نیشانو
ره وشتی پیغه مبهردی له ته وراتو نینجیل دا دیاری کراون، باسی نمو هشی
فهرموو: که هر که سیک شوین پیغه مبهردی نیسلام بکه وی؛ خوشبه ختی
دونیو قیامه تی بو ده سته بهر ده بی، نه مجار لایه نیکي گرنگی ریساله ی
نیسلامی روون ده کاته وه؛ نه ویش نمو یه که په یامی نیسلام گشتی و بو
هه موو که سه، حذر ه تی موحه مده د کراوه به پیغه مبهردی هه موو ناده میزادو
بو سهریان ره وانه کراوه، بانگیان ده کا بو نیمان هینان به په یامه که ی و
هر که سیکی شوی بکه وی و پابه ندی په یامه که ی بی خوشبه ختی و
کامرانی هر دوو دنیای ده ست ده که وی؛ ده فمرموی: ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ
اِنِّي رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ نه ی موحه مده د! به هه موو ناده میزاد
رابگه یه نه، به هه موو عمره بو غهیری عمره ب، به ره ش پیستو سپی پیستیان

به هم موو چینو توژیو گهلو نه ته وه یه ک بلی: من ره وانه کراوی خودام بۆلای
 هه موانتان، پیغه مبهری خودام بۆ هه موو کاتو شوینیک تا رۆژی قیامت،
 ره وانه کراوم بۆ سر هه موو ناده میزاد به گشتی! وه کوو له شوینیکی تردا
 ده فرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ الانبیاء/۱۰۷، یان
 ده فرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾ سبا/۲۸،
 یان ده فرموی: ﴿وَأَوْحِي إِلَىٰ هَٰذَا الْقُرْآنِ لِأُنذِرْكُمْ بِهِ، وَمَنْ بَلَغَ﴾ الانعام/۱۹.

زۆر فرموده ی چه سپاوو سه حیجی پیغه مبهری نیسلام ﷺ هه ن جهخت
 له سر نه وه ده که ن که پیغه مبهرایه تی پیغه مبهری گشتی و بۆ هه موو که سه ...
 وه کوو نه وه فرموده یه که بوخاری و موسلیمو نه سائی له جابیری کوری
 عه بدوللاوه له پیغه مبهره وه ﷺ ده یگیر نه وه: که فرموده تی ((أُعْطِيتُ حَسًّا
 لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ مِّنَ الْأَنْبِيَاءِ قَبْلِي: نَصَرْتُ بِالرَّغَبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِي
 الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهُورًا، فَإِنَّمَا رَجُلٍ مِّنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ فَلْيُضَلِّ،
 وَأُحِلَّتْ لِي الْفَنَائِمُ وَلَمْ تَحِلْ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُعْتَرُ
 إِلَىٰ قَوْمِهِ خَاصَّةً وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً)) پینج به هره م پی دراو ن به هیج
 کامی له پیغه مبهرائی تری پیش خۆم نه دراو ن؛ مانگه ریه ک دوژمن لیم
 ده ترسی، سر زه ویم بۆ کراوه به شوینی نوژیو پاکه وه کمر؛ هه ن ناده میزادیک
 له تۆمه تی من نوژی پی گه یشت له هه ن شوینیک بوو بانوژده که ی بکا.
 غه نیمه تم بۆ حه لال کراوه بۆ هیج پیغه مبهریکی پیش من حه لال نه بووه، پله و
 پایه ی شه فاعه تکرده م پی دراوه پیغه مبهرائی تر نیردراو ن بۆ سر
 نه ته وه کانیا ن به تایبه تی! نه من نیردراو م بۆ سر هه موو ناده میزاد به گشتی!
 نه مجار پهروه ردگار تا کو ته نهایی خۆی له ربووییه تو تلو هییه ت دا
 ده چه سپینی و ده فرموی: بلی: من ره وانه کراوی خودایه کی نه تو م ﴿الَّذِي لَهُ
 مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ که هه رچی ملکو
 سه لته ته تی ناسمانه کانو زه وی هیه هی نه وه، هیج خردا نین جگه له زاتی
 پاکی، ده مرینی و ده ژینی، واته: مردنو ژیا ن به ده ستی خۆیه تی، دوا ی مردن
 رۆژی قیامت هه موو مردوان زیندو ده کاته وه،

نایه‌ته که همرسیک بنه‌مای سهره‌کی عه‌قیده‌ی له‌خۆ گرتوه: که نیمان به‌تاکو ته‌نهایی خودایه له‌پرووییه‌تو توله‌یه‌تدا نیمان به‌پیغه‌مبه‌رایه‌تی حه‌زهره‌تی موحه‌مه‌د ﷺ پیغه‌مبه‌رانی تریشه.

نیمان به‌زیندوبوونه‌وه‌ی رۆژی قیامه‌ته.

ئه‌مجار دوا به‌دوای چه‌سپاندنی ئه‌و سێ بنه‌ما سهره‌کییانه بانگه‌وازی هه‌موو ئاده‌میزاد ده‌کاوه‌فرموی: ﴿فَأَمِنُوا بِاللهِ﴾ ئه‌ی ئاده‌میزادینه! هه‌موتان نیمان یێنن به‌خودای تاکو ته‌نیاو بێ شه‌ریک له‌پرووییه‌تو توله‌یه‌تدا! ئه‌و خودایه‌ی که هه‌رچی شیاوی ژیاو بێ ده‌یژنێ، هه‌رچی شیاوی مردن بێ ده‌یمرنێ ﴿وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ﴾ نیمان یێنن به‌ره‌وانه‌کراو پیغه‌مبه‌ره نه‌خۆینه‌واره‌که‌ی که ره‌وانه‌ی کردوه بۆ سهر هه‌موو ئاده‌میزاد به‌گشتی بۆ ئه‌وه‌ی فی‌ری قورئانۆ حیکمه‌تیان بکا، له‌بیروباوه‌ری پرۆپۆچو شه‌ریک دانان بۆ خودا، له‌بیروباوه‌ری نه‌فامی و دوژمنکاری پاکیان بکاته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی به‌هۆی شاره‌زایی کردنی پیغه‌مبه‌ر بۆیان بینه‌یه‌ک ئومه‌ته‌ی پته‌وی خودا په‌رستو هاریکار له‌ناوخیزانداو، هه‌موویان به‌چاوی براهه‌تی سه‌یری یه‌که‌تر بکن، ﴿الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمَاتِهِ﴾ ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ی بۆخۆی پیش هه‌موو که‌سیک بروای ته‌واوی به‌تاکو ته‌نهایی خودا هه‌یه، هه‌روه‌ها نیمانی به‌و که‌لیماته ته‌شریعیانه هه‌یه که ئێردراونه‌ خوارێ بۆ هیدایه‌تدانی ئاده‌میزادو دیارده‌یه‌کن له‌دیارده‌کانی عیلمو ره‌حمه‌تی په‌روه‌ردگار بۆ ئاده‌میزاد. هه‌روه‌ها بروای به‌که‌لیماتی ته‌کوینی خودا هه‌یه؛ که نیشانه‌ی ده‌سه‌لاتو ویستو حیکمه‌تی یه‌زدانن، بروای ته‌واویشی به‌و نیگایه هه‌یه که بۆ سهر خۆی ئێردراوه له‌لایهن په‌روه‌ردگار هوه.

مه‌به‌ست به‌که‌لیمات: له‌نایه‌ته‌که‌دا ئه‌و نه‌حکاچو نامۆژگاریو به‌لگه به‌هیزانه‌ن له‌سهر هه‌بوونی خوداو تاکو ته‌نیا یی و ده‌سه‌لاتو توانای ره‌های، که له‌ته‌وراتو ئینجیلو قورئاندا خۆیان ده‌نوێن.

تائیره‌ فرمان به‌نیمانه‌ییان بوو ئه‌مجار فرمان ده‌کا به‌نیسلام بوونو ده‌فرموی: ﴿وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ ئه‌ی خه‌لکینه! شوێن رێبازی

پیغمبر بکهون، پایه‌ندی فرمانو نه‌هیه‌کانی بن. همرچی پیتان ده‌لئو بۆتان
دینئ: وه‌ری بگرن، به‌لکو هی‌دایدت بدرئین بۆ شه‌قامدیرتی خوداپهرستی؛ که
هیچ که‌ندو له‌ندی تیدا نیه! یان به‌لکو هی‌دایدت بدرئین به‌هزی نیمانو
شوتنکه‌وتنی شریعت‌ه‌وه بۆ ریبازی‌ک که خوشبه‌ختی دونیاو قیامه‌تی تیه‌وی
تیدا یه.

له‌راستی دا هی‌دایدتی سه‌حیح و ببردوام له‌قورئان دا نه‌بی، ده‌ست
ناکه‌وی، خیر و خوشی هر له‌نایین دا هیده، ته‌نها به‌شوتنکه‌وتنی شریعتی
سرداری پیغمبران خوشبه‌ختی و کامدیرانی دونیاو قیامت ده‌سته‌بر ده‌بی،
چه‌ندیک ئاده‌میزاد پایه‌ندی شریعت بی نه‌وه‌نده به‌خته‌وه‌ری دونیاو
قیامه‌تی ده‌ست ده‌که‌وی! چونکه نه‌م نایینه ته‌نیا بیروباوه‌ریک نیه
له‌ده‌روون دا خۆی بچه‌سپینئ و به‌س! هر وه‌کوو چۆن بریتی نیه له‌نه‌نجامدانی
شه‌عانیرو طوقوسیکی بی گیانو به‌س! به‌لکو نایینی نیسلام بریتییه
له‌شوتنکه‌وتنی ته‌واو بۆ ریبازی پیغمبر ﷺ بۆ همرچی له‌خوداوه ده‌به‌یتنئ و
ده‌یگه‌یه‌نی بۆ همرچی شریعت و یاسایه‌ک که له‌خوداوه پیمان ده‌گه‌یه‌نی!
پیغمبر ﷺ هر نه‌وه‌نده نه‌بوه فرمان به‌خه‌لکی بکا نیمان به‌خوداوه
پیغمبر به‌یتنئ و به‌س، هر وه‌کوو چۆن فرمانی پی نه‌کردون شه‌عانیبری
خوداپهرستی نه‌نجام به‌ده‌نئ و به‌س! به‌لکو نه‌و پیغمبر به‌گوفتار و کرده‌وه
شریعتی په‌روه‌ر دگاری پی راگه‌یاندون به‌لئ به‌ناخاوتنئ و به‌کرده‌وه
به‌شیوه‌یه‌کی کوللی و بنه‌ره‌تی و له‌ناخه‌وه!

نه‌وه‌شمان له‌یاد نه‌چی که تاناده‌میزاد شوتن پدیامی پیغمبر نه‌که‌ونئ
به‌گوفتار و کرده‌وه ریبازی پیروزی نه‌و ره‌چار نه‌که‌ن، به‌هیدایدت ناگه‌نو
به‌خته‌وه‌ر نابن! ئانه‌مه‌یه نایینی خوداوه ده‌بی به‌و شیوه په‌یره‌ویی بکری! جگه
له‌م شیوه په‌یره‌وی کردنه هیچ شیوه‌یه‌کی تر په‌سند نیه.

نهتهوهی نیسرائیل ههندیکیان شوێن حهق کهوتن، پهروهردگار لهچۆلهوانییه کهدا نیعمهتی خۆی بهسهر نهتهوهی نیسرائیلدا رشت

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْذِلُونَ ﴿١٥٦﴾ وَقَطَّعْنَهُمْ
أَشْنَئَىٰ عَشْرِهٖ أَسْبَاطًا أُمَمًا ۖ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَنَهُ قَوْمُهُ أَنِ
أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ ۖ فَانفَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ
أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ ۖ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ ۖ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّٰنَ وَالسَّلَٰوِي ۖ كُلُوا
مِمَّن طَيَّبْتُمْ مَا رَزَقْنَكُمْ ۖ وَمَا ظَلَمُونَا وَلٰكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

دوای نعوہی پھروہر دگار لہنایستہ کانی پیشوودا نعوہی تیسراتیلی
ہلنا بؤ شوینکوہوتنی نایینی حوزہتی موحہ ممد ع وہ صفی نوانہی کرد
کہ ریزی لی دہ گرنو پارزگاری لی دہ کھنو یارمستی دہ دن، فرمووی: نوانہ
رزگار بوو بہ مزاز گمیشتون، نہ مجار سی حالتیان بؤ دیاری دہ کا:

۱- ههنتیکیان شوێن پهیامی حمزه تهی مووسا کۆتووێ ههروه ها شوێن
پهتغمبهری ئیسلام کۆتووێ پابهندی نایینی حق بووێ کاربان پێ کردوه.

۲- پسر و مردگار کردنى بدوانزه کومللو گروو هوز؛ بدمندازه‌ی ژماره‌ی
کوپه‌کاني نيسرا تيل.

۳- بفرموده که ای که حنزه‌ری موسی عه‌صا که ی پیدادا دوانزه سدرچاوه‌ی لی هدلقولا به نمدازه‌ی ژماره‌ی کوبه‌کانی نیسراییل. ده فمرموی: ﴿وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْتَوُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾ کومه‌لیک لعنتموه‌ی نیسراییل لفسرده‌می موساداو پاش له دنیا دهرچونونیشی شوتن حلق کهوتزو به حقو عدالت حوکمیان کردوه، یابندی فرمانزو نه‌یه‌کانی نایینی خودا

بوون، نه‌وانه خاوه‌ن باوهره تۆبه‌کاره‌کان بوون له‌نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل، ئیمانیان به‌موسا هیناوه، نه‌وانه بۆ عوزر هینانه‌وه‌و داوای لیخۆش‌بوون له‌په‌روه‌ردگار، بۆ نه‌وه‌ی له‌گوێره‌که‌ په‌رستی نه‌ته‌وه‌که‌یان خۆش ببی له‌گه‌ل هه‌زه‌ته‌ی موسادا چون بۆ میقات.... نه‌وانه کۆمه‌لیک بوون دلو ده‌روونی خۆیان به‌نیشان به‌هیز کردبوو، خه‌لکیان شاره‌زا کرد بۆ نایین، له‌پیناو تایینه‌که‌یاندا تیده‌کوژان، پابه‌ندی نامۆژگارییه‌کانی ته‌ورات بوون، به‌گوێره‌ی نه‌و کتیبه‌ ناسمانیه‌ له‌ناو نه‌ته‌وه‌که‌یاندا حوکیان ده‌کرد، هه‌ر له‌م تاقبو گرووه‌انه که‌سانێک هه‌بوون پیشوازیان له‌په‌یامی پیغه‌مبهری ناخه‌زه‌مان کرد، نایینی ئیسلامیان قبول کردو، گه‌ردنکه‌چی فه‌رمانو نه‌هیه‌کانی بوون؛ چونکه له‌ته‌وراتی خۆیاندا ناماژه به‌هاتنی پیغه‌مبهری ئیسلام کرابوو، نیشانه‌و ره‌وشته‌کانی پیغه‌مبهری تیدا شی کرابوه‌وه به‌هۆی نه‌و ناوونیشانه‌و پیغه‌مبهریان وه‌کوو کوپی خۆیان ره‌ناسی! له‌ریزی هه‌ره‌ پیشه‌وه‌ی نه‌و جوله‌کانه‌ی ئیمانیان به‌پیغه‌مبهر ﷺ هینا، هاوه‌لی به‌ریزی پیغه‌مبهر ﷺ عه‌بدوللای کوپی سه‌لام بوو، که رۆلێکی گرنگی هه‌بوو له‌بانگه‌یشتنی جوله‌که‌کان بۆ ئیمانه‌ینانو، به‌ده‌قه‌کانی ته‌ورات پیغه‌مبهرایه‌تی هه‌زه‌ته‌ی موحه‌ممه‌دی پێ ده‌سه‌لماندن.

وه‌کو له‌شونێکی تردا په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾ آل عمران/۱۱۳. یان ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ...﴾ آل عمران/۱۹۹، یان ده‌فه‌رموی: ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ، وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا﴾ آل عمران/۷۵، به‌کورتی: نه‌و هه‌واله‌ی له‌م نایه‌ته‌ وه‌رده‌گیری په‌یوه‌ندی به‌کۆمه‌لیکی خاوه‌ن باوهره‌وه‌ هه‌یه له‌نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل له‌سه‌رده‌می هه‌زه‌ته‌ی موساو داوای له‌دونیا ده‌رجوونیشی! ته‌م کۆمه‌له‌ ده‌بنه‌ سێ تاقبو گرووه‌!!!

۱- تاقمێکیان هاوچه‌رخێ هه‌زه‌ته‌ی موحه‌ممه‌د ﷺ بوونو به‌خه‌مه‌تی گه‌ییشتوونو ئیمانیان پێ هیناوه ته‌مانه: نه‌و کۆمه‌له‌ن که ناماژیان بۆ کراوه؛

لهم نایه‌ته‌دا که ده‌فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ، أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ﴾ البقرة/۱۲۱.

۲- کۆمه‌لیکیان نه‌وانه‌ن، که نیمانیان به‌هزرتی موسا هیناو دوايش شونن نه‌و پیغه‌مبه‌رانه که‌وتون که به‌دوا موسادا هاتونن. نه‌مانه نه‌و کۆمه‌لن که لهم نایه‌ته‌ی تیره‌دا نامازهیان بۆ کراوه.

۳- تاقمیکیان ده‌گونجی له‌کۆمه‌لی یه‌که‌م بن یان له‌کۆمه‌لی دووهم بن، نه‌وانه به‌م نایه‌ته نامازهیان بۆ کراوه که پیش که‌میگ نویسیمان ﴿مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ، يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ.....الآیة﴾.

نه‌مجار دوا‌ی هاتنه‌وه له‌میقات بۆ جاری دووهم داوا‌ی دامه‌زرانی نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیل له‌خاکی فه‌له‌ستینو جیگیربون تی‌یدا ﴿وَقَطَعْنَاهُمْ اِثْنَيْ عَشَرَ مَسْبَاطًا اُمَّةً﴾ نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیلمان کرد به‌دوازه کۆمه‌ل، حالو چونیه‌تی نه‌مانه وابوو له‌نه‌ته‌وه‌ی دوازه کۆره‌که‌ی نیسرائیل بون، همر کۆمه‌لیکیان نوممه‌تی بون له‌ناو خویان‌دا، همر کۆمه‌له‌و دابو نه‌ریتیکی تایبه‌تی هه‌بوو، له‌بهر نه‌وه له‌و جیگه‌دا له‌یه‌کمان جودا کردنه‌وه، بۆ نه‌وه‌ی نه‌وه‌ی همر کۆریک له‌وانه خزمه‌تی خویان بکه‌ن، له‌ناو خویان‌دا گه‌وره‌و بچوکی خویان دیاری بکه‌ن، گه‌ره‌لاوژی و همرچی و په‌رچی له‌ناویان‌دا په‌یدا نه‌بی، و، فیتنه‌و ناشوییان تی‌نه‌که‌وی! بۆ همر قه‌بیله‌و هۆزیکیان هه‌زرتی موسا رابه‌رو پیشه‌وایی دابنی، چاودیری یاسای دینو دونیایان بکا.

﴿وَاَوْحَيْنَا اِلٰی مُوسٰی اِذَا اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ اَنْ اَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ، فَاَنْبَجَسَتْ مِنْهُ اِثْنَا عَشْرَةَ عَيْنًا.... قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ﴾ نیگامان بۆ موسا کرد له‌و کاته‌دا که قه‌ومه‌که‌ی له‌ده‌شتی فه‌له‌ستین داوا‌ی ناوی خۆشو گوارایان لی کرد، پیمان گوت: به‌عه‌صاکه‌ت له‌و به‌رده گه‌وره بده که‌وا له‌کۆی (حوریب)ی شیوی سینادایه!

هه‌زرتی موسا به‌فهرمانی خودا به‌عه‌صاکه‌ی دای له‌به‌رده که، دوانزه سه‌رچاوه‌ی لی هه‌لقولا، هه‌ریه‌کی لهم سه‌رچاوانه‌ی بۆ به‌ره‌بابو هۆزیکیان دیاری کرد، بۆ نه‌وه‌ی له‌سه‌ر ناو تیگ به‌رنه‌بنو ناشووبو ناژاوه‌یان تی‌دا په‌یدا

نهی، همر بمره بابو هۆزیکیان ده یانزانی سمرچاوه‌ی تاییه‌تی خویان کامه‌یه‌و
لییان تییک نه ده چوو!

رافه کمرانی قورنان گه‌لی راوو بۆچونی جیا جیا یان ده‌ریاره‌ی قه‌باره‌ی نه‌و
بمرده‌و شوینه‌که‌ی باسکرده‌و، زۆریه‌یان مۆرکی خه‌رافاتی ئیسرائیلیاتیان پیوه
دیاره‌و عه‌قل وه‌ری ناگری!

له‌واقیع‌دا ده‌بی نه‌و بمرده‌و بمردیکی گه‌وره‌و زه‌به‌للاحی وابوو سی
که‌جیگای دوازه‌و سمرچاوه‌ی جیاوازی تیدا جی بوو یته‌وه‌و خه‌لکه‌که
توانییتیان به‌ناسانی به‌شیوه‌یه‌کی ریکو پیک ناویان لی وه‌ریگرنو پاله
په‌ستوو قهره‌بالغی دروست نه‌بی.

جا چونکه‌ نه‌وان له‌وه‌ پێش له‌میسردا ناوو هه‌وای خۆشیان هه‌بوو، کاتی
هاتنه‌ نه‌و ده‌شته‌ گهرمه‌لانه‌ی سینا زۆر به‌گهرماکه‌ی ناره‌حه‌ت بوون زه‌حه‌مه‌ت
بوو بتوانن تییدا هه‌لبکه‌ن، بۆیه ﴿وَوَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ﴾ هه‌ورمان کرد
به‌چه‌ترو سیبهر به‌سهریان‌دا، له‌گهرمای خۆر ده‌پیارستن، نه‌گهر سیبهری
هه‌وره‌که‌ نه‌بویه، گهرمای خۆر ده‌یسوتاندن!! چونکه‌ له‌وه‌ ده‌شته‌ گهرمه‌دا
دارو دره‌خت نه‌بوو سیبهریان لی بکا....!

سهرباری نه‌و نیعمه‌تانه‌ (هه‌لقولانی ناوو سیبهری هه‌ور) ﴿وَأَنْزَلْنَا
عَلَيْهِمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى﴾ خواردنو خواردنه‌وه‌مان بۆ ئاسان کردن، له‌باتی نان
گه‌زۆمان به‌سهردا باراندن،^۶ له‌جیاتی گوشت په‌له‌وه‌ری ((شه‌لاقه‌)) مان بۆ
ناردن به‌ناسانی بۆیان ده‌گیرانو، سهریان ده‌برینو، گوشته‌که‌یان ده‌خواردن، ئه‌م
خواردنو خواردنه‌وه‌مان بۆ دابین کردنو له‌سهر زمانی موسا پیمان گوتن:
﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ بخۆزو بخۆنه‌وه‌ له‌وه‌ رزقو رۆژه‌ خاوتنه‌ی
که‌ پیمان داو نه‌وه‌ نیعمه‌تی ئیمه‌یه‌و به‌تاییه‌تی به‌ئیه‌وه‌مان به‌خشیه‌و،
پیویسته‌ ئیه‌و سوپاسگوزارو شوکرانه‌ ژمیر بن!

که‌چی وێرای نه‌و هه‌موو رزقو رۆژییه‌ی که‌ پیمان دابوون!! نه‌و نه‌ته‌وه‌

^۶ گه‌زۆ ماده‌یه‌کی شیرینه‌ وه‌کوو شه‌ونم ده‌که‌وێته‌ سهر گه‌لادارو (شوکه‌ی) ده‌که‌وێته‌
سهر بمرده‌و، له‌کوردستان ناخرو ئۆخری به‌هارو هه‌وین به‌زۆری هه‌یه‌.

به‌دب‌خته، کوفرائی نیعمه‌تی نیمه‌یان کردو، پهره‌یان به سهریچی‌کردنو
 نافرمانی نیمه‌دا ﴿وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ نه‌وان
 به‌وه‌ی که کوفرائی نیعمه‌تی نیمه‌یان کرد سته‌میان له‌نیمه نه‌کردو زیانیان پی
 نه‌گه‌یاندین، به‌لکو سته‌میان له‌خودی خو‌یان کرد، چونکه پهره‌ردگار بی
 تاجه له‌ده‌موو عالم، نه‌گهر هه‌موویان تیکرا نافرمانی خودا بکه‌ن هیچ
 له‌خودایه‌تی خودا که‌م ناکا، نه‌گهر هه‌مووشیان کوبینه‌وه وه‌له‌سهر
 خوداپهرستی، هیچ له‌خودایه‌تی زاتی پاکی زیاد ناکا.

فه‌رمان کردن به‌نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل که (بیت المقدس) بکه‌ن

به‌نیشته‌مه‌نی خو‌یان

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا
 حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ
 ﴿١٦١﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
 رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٦٢﴾

دوای نه‌وه‌ی یه‌زدان حالو وه‌زع‌ی نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیلی به‌یان کرد، جو‌ری
 نیعمه‌ته‌کانی پی دابوون رای‌نواندن، سهریچی و سته‌مکردنیان ده‌ست نیشان
 کرد؛ گونجاو بوو که جو‌ریکی تر له‌سهریچی و سته‌مو نافرمانییان بو خودا،
 باس بکاو فه‌رمووی: ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌دا!
 باسی نه‌وه بو‌گه‌له‌که‌ت بکه، که له‌لایه‌ن مووساوه به‌نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل
 گوترا: پرۆن نیشته‌جی بن له‌و شاره ناوه‌دانه‌ی که شاری به‌یتولمه‌قدیسه،
 ﴿وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ﴾ به‌ناره‌زوی خوتان له‌هه‌ر شو‌نی و‌یستان
 له‌رزقو روژی نه‌و شاره بخۆزو بخۆنه‌وه‌و سوودی لی وه‌ریگرن ﴿وَقُولُوا
 حِطَّةٌ﴾ بلین خودایه‌! تاوانمان لی بته‌کینه‌و له‌گونا‌همان خوش بیه؛
 ﴿وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا﴾ به‌شیوه‌ی خو به‌که‌م زانی‌و سوپاس‌گوزاری بو

په‌روه‌دگارو سهر نه‌وی کردنو کړنووش بردنو لالانه‌وهو پارانه‌وه له‌خودا بچنه ده‌رگای باره‌گای نه‌و شاره پی‌روزه‌وه، به‌جاری هاوار له‌په‌روه‌دگار بکمن لیتان خوش بی‌و، کامه‌رانی‌و به‌خته‌وه‌ریتان پی‌یداو، تی‌یدا بچه‌سینه‌وه، ده‌ست بکمن به‌کارو کاسپی‌و هه‌ل‌دان بۆ دابین کردنی پیداو‌یستی ژیان، هه‌روه‌ها پتویسته جیهاد بکمن بۆ نه‌وه‌ی نیشتمان‌که‌تان له‌دورژمن وه‌ریگرنه‌وه‌و به‌سهر‌به‌ستی‌و نازادی تی‌یدا ژیان به‌سهر‌به‌رن!!

نه‌گه‌ر وا بکمن ﴿نَفَقُوا لَكُمْ خُطِيئَاتِكُمْ﴾ له‌پادا‌شی پابه‌ند بوونتان به‌غفرمانی تیمو له‌پادا‌شی نه‌و جیهاده‌تان‌دا له‌تاوانه‌کانتان خوش ده‌بینو چاو پوشتیان لی ده‌که‌ین، زیاد له‌وه‌ش ﴿وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ﴾ پله‌و پایه‌ زیاد ده‌که‌ین بۆ نه‌وانه‌ی به‌دلسوزی‌و نی‌خلاصه‌وه‌و نه‌رکی سهرشان‌یان نه‌نجام ده‌ده‌نو چاکه‌کارن!

پتویسته ناماژه بۆ نه‌وه بکړی: که‌نم چیرۆکه له‌سوره‌تی (البقرة/۵۸) - ۵۹ دا هاتوه‌و، به‌سهرمان‌دا تی‌په‌ری، به‌لام له‌گه‌ل جوداوازی له‌ده‌قه‌که‌یان‌دا، بۆ نه‌وه‌ی بگونجی له‌گه‌ل به‌لاغه‌تو نوسلووی قورئانو سهرناسایی نه‌و نامه‌ ناسمانییه، چونکه دووباره کردنه‌وه‌ی وشو رسته به‌هه‌مان ده‌قی پی‌شوو ناچېته چوار چپه‌وه‌ی به‌لاغه‌توه‌و به‌لکو به‌لاغه‌ت نه‌وه‌یه: که‌مانایه‌ک به‌چه‌ند نوسلووبو شیوازی جیا‌جیا بگه‌یه‌ندری:

تیمای رازی هشت خالی جوداوازی نیتوان ده‌قه‌که‌ی تی‌ره‌و ده‌قی سوره‌تی (البقرة) ده‌ست نیشان کرده به‌م جوړه‌ی:

۱- لی‌ره‌دا فهرمووی: ﴿أَسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ﴾ له‌وی فهرمووی ﴿أَدْخُلُوا.....﴾. فانیده‌ی مانای نایه‌ته‌که لی‌ره ته‌واو تره! چونکه: نی‌شته‌جی بوون، مانای چونه ناویشی لی وه‌رده‌گیری به‌لام پی‌چه‌وانه‌که‌ی وانیه.

۲- لی‌ره فهرمووی: ﴿وَكُلُوا﴾ له‌وی فهرمووی: ﴿فَكُلُوا﴾ چونکه ده‌ست کردن به‌خواردن پاش چوونه ناوه‌وه ده‌بی! که‌واپی وا جوانه به‌(فانسی) ته‌عقیب بی نه‌ک به‌واو، چونکه وا نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که‌خواردنه‌که له‌گه‌ل

نیشته جی بوون ده‌سته‌بر ده‌بی نه‌ک پاش نیشته جی بوون.

۳- له‌وی وشدی ﴿رِغْدًا﴾ هی هیناو کردی به‌صیفه‌تی (الا) به‌لام لی‌ره‌دا وشدی ﴿رِغْدًا﴾ نه‌هیناوه.

۴- لی‌ره‌دا وتنی ﴿حِطَّة﴾ پیش فرمان به‌چونه ژوره‌وی خست، به‌لام له‌وی به‌پی‌چموانمه هینانی.

۵- لی‌ره‌دا فرمووی: ﴿لِنَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ﴾ له‌وی فرمووی: ﴿نَغْفِرُ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ﴾.

۶- لی‌ره‌دا فرمووی: ﴿سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌بی وار، له‌وی فرمووی: ﴿وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ﴾ به‌واوه.

۷- لی‌ره‌دا فرمووی: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا﴾. له‌وی فرمووی: ﴿فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾.

۸- لی‌ره‌دا فرمووی: ﴿بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ﴾ له‌وی فرمووی: ﴿بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾.

به‌کورتی مانای نایه‌ته‌کی ئیره نه‌ویه: په‌روه‌دگار هه‌لسو‌کوتی جو‌له‌که پیشینه‌کانی وه‌بیر جو‌وله‌که هاو‌چرخه‌کانی سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ر ده‌هینیتمه‌وه: که فرمانی پی‌ کردن بر‌ونه ناو شاری قودسه‌وه (یان شاریکی تر بووه) له‌خودا بی‌پارینه‌وه که له‌گوناهیان خوش بی، گه‌ردن‌که‌چی خویان بو‌ خودا بنو‌تینزو کړنو‌وش به‌رنو شو‌کرانه بی‌ژی بکه‌ن! په‌روه‌دگار له‌پاسای نه‌وه‌دا دوو شتی پیداون؛ لی‌خو‌شبو‌ونو زی‌ده چاکه‌یان ده‌داتی، ﴿فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ﴾ به‌لام نه‌وانه‌ی سه‌مه‌کار بوون له‌نه‌ته‌وه‌ی نی‌سرائیل نه‌وه‌ی بی‌یان گو‌ترابو‌و گۆ‌ری‌یان، له‌جیاتی (حطه) ده‌یان‌گوت (جه). له‌جیاتی نه‌وه‌ی مل‌که‌چ بکه‌نو کړنو‌وش به‌رنو به‌سه‌ردانه‌واندنه‌وه به‌چنه ناو قودسه‌وه به‌قنگه خشکی چو‌ونه ناو قودسه‌وه!!

سروشتی جو‌وله‌که هه‌میشه بریتی بووه له‌سه‌ری‌پی‌چیکردنو یا‌خی بو‌ونو هه‌ل‌گه‌رانه‌وه له‌پاسای خوداو نا‌فرمانی کردنو سپ‌له‌ییو هه‌ل‌په‌کردن بو‌و سه‌ری‌پی‌چیکردنی فرمانی خودا به‌گو‌فتارو کردار. نه‌وه بو‌و له‌جیاتی نه‌وه بل‌ین:

(حطه) ده يانگوت: (حبة في شعرة) له جياتى نه وهى به مملکه چى و خوشو و
 اېخسوه وه برونه ناو به يتولمه قديسه وه به قنگه خشکى و چاو له حهوا چوونه
 ژووره وه ((رويشتنه ناو شاره که وه)).

دهى بابزانين ناکام چون بوو سمره نجام چييان به سمرهات... ﴿فَأَرْسَلْنَا
 عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ﴾ له سزای نهو سمرپيچى و
 سمرسه ختى و بى گوى ييه ياندا عه زاييکى زورمان بۆ سمر ناردن؛ نهو تاسمانه
 که له وه پيش لييه وه که زوو گوشتى په له وه رى ((شهلاقه) يان بۆ ده نيردرايه
 خوارى، هور سيپهرى لى ده کردن، نيستا به هوى سمرپيچى و سته مکار ييان وه
 عه زاييان لييه وه بۆ ده نيردرى! عه زاييک دلوه دروون به لهرزه دئى و،
 کاروبارى ژيانيان لى دشيتوئى!

نه ته وهى ئيسرائيل له کاتيکدا موسا چوو بۆ کئوى (طوور) بۆ
 ناخوتن له گهل پمروه ردگار، نهوان هيچ گوئيان به ناموژگارى هه زره تى موسا و
 هه زره تى هاروون نه داو گوئره که يان پمرست! دوايى خودا عه فوى کردن!
 له ميقاتدا داوايى بينينى خودا يان کردو (ره جفه) گرتنى و دوايى که وه هوش
 خو هاتنه وه خودا عه فوى کردن، چهند نيعمه تو به خششى پيدان، که له وه
 پيش چهند جارک ناماژه مان بۆ کرد که چى نه وه تا نهوان نافرمانى ده که ن،
 قسه ده گوڤن فهرمانيان پى ده کرى بچنه ناو شارکى تايبه تيه وه وه هه موو
 رزق و رۆژى خيروخييراتى نهو شوئنه يان بۆ حه لال ده کرى به مهرجى دوعاو
 نزيه کى تايبه تى بکه نو به شيوه کړنووش بردن بۆ خودا به مملکه چى بچنه ناو
 شاره که وه، به مه به ستى ئيعلانکردنى گهردنگه چى بۆ خودا له کاتى سهرکه وتزو
 زال بوون به سمر دوژمندا کوچى نه يان کرد (وه کو چون پيغه مبه رى ئيسلام
 لهرزگار کردنى شارى مه که ده کاتى چووه ناو شاره وه، له سمر پشتى
 ولاغه کهى سوجه دى بۆ خودا بردو بهو شيوه مملکه چييه وه بۆ خودا چووه ناو
 مه که وه).

له بهر امبه ر فهرمان به ردارى نه ته وهى ئيسرائيل بۆ فهرمانى خودا، واده يان
 ده داتى که له گونا هيان خوش بى و له چاکه ي چاکه کاران زياد بکا. که چى
 ده بينين: کۆمه ليکيان شيوايى دوعاو پارانه وه که ده گوڤن، نهو شيوه چوونه

ژوروه‌هی فرمانيان پى کراوه ده‌یگۆزنو به‌شیوه‌یه‌کى تر ده‌يانه‌وى بچنه‌ ناو
شاره‌که‌وه، چونکه‌ نه‌وان لاریو سه‌ری‌چی‌کردن بو‌ته‌ به‌شیک له‌سروش‌تییانو
هه‌میشه‌ ده‌يانه‌وى له‌ری‌گه‌ی راست لایه‌دن. بۆیه‌ په‌روه‌ردگار سزای دانو
عه‌زایی زۆری بۆ سه‌ر ناردن!

به‌کورتی هه‌زه‌تی موسا به‌نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیلی فرموو: نه‌گه‌ر ئیوه
به‌راستی ده‌تانه‌وى به‌ندایه‌تی خودا بکه‌نو پله‌و پایه‌ی له‌وه‌پێشتان وه‌ده‌ست
به‌پێننه‌وه‌و نیشتمانی خۆتان نازاد بکه‌نه‌وه، پێوسته‌ جیهاد بکه‌نو به‌رامبه‌ر
به‌دوژمن بجه‌نگین... پڕۆن شاری قودس وه‌ریگرنه‌وه‌و دوژمنی لی وه‌ده‌رنێنو،
ناوه‌دانی بکه‌نه‌وه‌و فرمانه‌وایی خۆتانی تیدا بچه‌سپێنین، نه‌وسا خودا
له‌تاوانتان خۆش ده‌بێو پله‌ویا‌یه‌ی دونیاو قیامه‌تتان پى ده‌به‌خشی؛ به‌لام
نه‌وان گۆییان به‌قسه‌کانی هه‌زه‌تی موسا نه‌داو جیهادیان نه‌کردو، خودا
له‌سارای سینادا گیرۆده‌ی کردن، به‌سه‌ر شۆری ژانیان برده‌سه‌ر، پاش له‌دونیا
ده‌رجونی موسا به‌خۆیاندا چوونه‌وه‌و ده‌ستیان کرد به‌جیهاد له‌گه‌ل نه‌ته‌وه‌ی
یوشعدا عليه السلام توانیان قودس وه‌ریگرنه‌وه.....

فرتو فیلی جوله‌که‌ بۆ راوکردنی ماسی له‌روژی شه‌مه‌داو

سزای سه‌ری‌چی‌کاران!!

وَسَأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ
تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ
نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١١٣﴾ وَإِذْ قَالَتْ أُمَةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعْطُونَ قَوْمًا
اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُم وَلَعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿١١٤﴾ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِم أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ
السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعِصِّ بَعِيسٍ بِّمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١١٥﴾

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَآئِهِمْ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٦٦﴾

نهم نایه‌تانه باسی جوړنکی تر لیاخی بوونو سه‌پېچی کردنسی نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیل ده‌کمن، دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌وه‌پیش باسی فرمان پی‌ کردنیان بۆ چوونه ناو به‌یتولمه‌قدیس کرا، نه‌مجار لی‌ره‌دا چیرۆکی قیل کردنیان له‌بوا‌ری ماسی گرتن‌دا ده‌گیریته‌وه؛؛ شایانی باسه نهم چیرۆکه له‌سوره‌تی (البقره) دا به‌کورتی ناما‌ژه‌ی بۆ کرا: که فهرمو‌وی: ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ﴾ البقره/۶۵. له‌سوره‌تی (النساء) دا له‌نایه‌تی (۱۵۴، ۴۷) دا ناما‌ژه‌ی بۆ کرا، لهم سوره‌ته‌ش‌دا واته: سوره‌تی (الاعراف) ه، که‌سوره‌تیکی مه‌که‌بی‌یه‌و پیش نه‌وه‌ی پی‌غه‌مبهر ﷺ و‌تو‌یژ له‌ک‌ل جوله‌که بکا، نازل بو‌وه تا به‌ل‌گه بی له‌سهر سهر ناسایی قورشان. چونکه پی‌غه‌مبهر ﷺ پیا‌ویکی نه‌خو‌ینده‌وار بو‌وه، هیچ زانیاری و‌ زانستیکی نه‌خو‌یندوه، له‌هیچ کتیبیکی نه‌روانیوه، که‌هوا‌بی هه‌وال‌دانی به‌و چیرۆکه موع‌جیزه‌و نیشانه‌ی پی‌غه‌مبهرایه‌تی و‌ به‌ل‌گه‌یه له‌سهر نه‌وه که نه‌و چیرۆکه له‌خودا‌وه‌یه‌و که‌لامی په‌روه‌رد‌گاره!

هینانی نهم چیرۆکه سو‌ودیکی تریشی هه‌یه، نه‌ویش هو‌شیار کردنه‌وه‌یه له‌سهر نه‌وه که به‌درۆ خستنه‌وه‌ی حه‌زه‌تی مو‌حه‌مه‌د ﷺ ره‌ت‌کردنه‌وه‌ی موع‌جیزه‌کانی شتیکی تازه باب‌ه‌ت نیه؛ به‌ل‌کو کو‌فرو سو‌ور بو‌ون له‌سهر کو‌فر دابو نه‌پیتی پیشینانیانه، له‌کو‌ننه‌وه نه‌وه پیشه‌یانه!

ریوا‌یه‌ت کرا‌وه که نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیل فرمانیان پی کرا که ریزی روژی جو‌معه بگرنو بیکه‌نه روژی پشوی خو‌یان نه‌وان روژی شه‌مه‌یان هه‌ل‌ب‌ژارد، نه‌و روژه بۆ نه‌وان بو‌و به‌تاقی‌گه‌و تاقی‌کردنه‌وه، نه‌وه بو‌و له‌و روژه‌دا را‌وه ماسییان لی قه‌ده‌غه کرا‌و فرمانیان پی کرا که ریزی نه‌و روژه، واته: روژی شه‌مه بگرنو هیچ کاریکی تیدا نه‌نجام نه‌ده‌ن، تاقیمان کردنه‌وه به‌و حال‌ته‌ که له‌روژانی شه‌مه‌دا، که روژی ریز‌گرتنه ماسییه گه‌وره‌کانی ده‌ریا ده‌هاتنه قه‌راغ ده‌ریا‌و به‌ناسانی بۆیان به‌یده‌ست ده‌بو‌ون، ته‌نانه‌ت له‌بهر زو‌ری

ماسی به کان تاوه که نه ده بینرا! لهو روژانه شدا که روژی شه ممه نه بویه، ماسی به کان ده رنده که وتزو خویان ون ده کرد، بهم جوړه ماوه یه کی زور مانه وه، شهیتان هاته لایانو پیی گوتن: ئیوه له روژی شه ممه دا ماسی گرتنتان لی قه ده غه کراوه، نه ستیراو دروست بکهن له روژی شه ممواندا ماسی به کان کیسش بکهن بۆ ناو نه ستیراوه کان که خستتانه ناو نه ستیراوه کانه وه ناتوانن لییان ده ریچن، روژی یه کشه ممه راویان بکهن.

یه کیکیان ماسیه کی گرت، گوشتیکی له کلکی خستو به دره ختیکی نزیك قهراغ ده ریاوه به ستیه وه، نه مجار روژی یه کشه ممه برژاندی، جیرانه که ی بونی کرد، ته ماشای ته ندوره که یانی کردو پی گوت: من وه ده زانم خودا له سمر نهم کارهت سزات ددها، که سزا نه درا له شه ممه ی داهاتوودا دوو ماسی گرت!! که بینیان عهزاب نایه ته سمریان، ده ستیان کرد بهراو کردنی ماسی و برژاندنو خواردنو فروشتیان، نهم بهنو ئیسرائیلی یانه نزیکه ی هفتا هزار کهس بوون!! دانیشتووی شو شاره بوون که نزیك ده ریا بوو، وه کوو نهم چیروکه باسیان لیوه ده کا نزیکه ی هفتا هزار کهس بوون، له ناکامی نهم قیله یاندا بوون به سی تاقم، تاقمیکیان نه هییان لی کردن ته مانه نزیکه ی دوازه هزار بوون. تاقمیکیان وتیان: ﴿لَمْ تَعْظُونْ قَوْمًا اَللّٰهُ مَهْلِكُهُمْ﴾. بۆچی کهسانیک ناموژگاری ده کهن که خودا به هو ی تاوانه کانیا نه وه له ناویان ده با؟؟

تاقمیکیان نه وانه بوون: که تاوانه که یان نه نجام ددها: که نهم کو مه لیان وازیان له تاوانو بی گوویی نه هینا، موسولمانه کان پتیان وتن: ئیمه له گه ل ئیوه دانانیشین، شاره که یان به دیوار ناوان کرد، بۆ موسولمانه کان ده رگای تایبه تی هه بوو، بۆ کافره کان ده رگای تایبه تی هه بوو، حمزه تی داوود نه فرینی لی کردن، روژیک موسولمانه کان له دانیشتنیکدا بوون روانیان شو روژه هیچ کهس له تاوانباره کان به ده ره وه نیه، وتیان ره نگه ئیشیکی گرنگو گشتیان هه بی، که سهیریان کردن، هه موویان بووون به مه یموون!! ده رگیان کردنه وه و چون بۆ ناویان، مه یموونه کان خزمه ناده میزاده کانی خویان ده ناسینه وه، به لام ناده میزاده کان مه یموونه کانیا ن نه ده ناسینه وه،

مه‌یمونه‌کان یه‌که‌یه‌که ده‌هاتنه لای خزمه ناده‌میزاده‌کانو بۆنیاں پی‌وه ده‌کردنو ده‌گریان.. نه‌وانیش پی‌یاں ده‌گوتن: نه‌ی ئیمه نه‌هیمان لی نه‌کردن؟ پی‌مان نه‌گوتن نافهرمانی خودا مه‌که‌ن! مه‌یمونه‌کان به‌سهر نیشاره‌یاں ده‌کردو ده‌یانگوت: به‌لی پی‌تان گوتین به‌لام ئیمه بی گوی‌ییمان کرد!!

هه‌ندی ده‌لین: گه‌نجه‌کان بوون به‌مه‌یموونو پیره‌کان بوون به‌به‌راز.

حه‌سه‌نی به‌صری ده‌فهرموئ: به‌راستی نه‌وانه خراپ‌ترین خواردنیاں خوارد، به‌هوی نه‌و خواردنه‌وه قورس‌ترین ریسواییان به‌سهر هات له‌ژیانی دونیادا، درێژترین سزایان له‌قیامه‌تدا بۆ خۆیان هینا!! سویندم به‌خودا تاوانی ماسی گرتنی‌ک که گرتیا‌نو خواردیاں لای خودا له‌کوشتنی موسولمانی‌ک گه‌وره‌تر نه‌یه؛ به‌لام خودا بۆ بکوژ ناکاته مه‌یموون؟؟ نه‌وه ویستی خۆیه‌تی چۆنی ده‌وی نه‌وه ده‌کا، سزای قیامه‌تی بۆ داناوه، دیاره سزای قیامه‌ت قورسترو به‌نیش تره.

مامۆستا سه‌یید قوطب ده‌فهرموئ: نه‌که‌تری نهم روداوه کۆمه‌لی‌ک به‌نو ئیسرائیلی بوون؛ که له‌شاریکی قه‌راغ ده‌ریا نیشته‌جی بوون به‌نو ئیسرائیلی‌یه‌کان بۆ خۆیان داویان کرد که له‌هه‌فته‌دا رۆژکیان بۆ دیاری بکری بی‌که‌نه جه‌ژنی خودا په‌رستی و له‌و رۆژدا هیچ کارو کاسپی‌یه‌ک نه‌که‌ن، رۆژی شه‌مه‌یان بۆ دیاری کرا.....

قورتانی پی‌روژ خیطاب ئاراسته‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ده‌کاوه ده‌فهرموئ: ﴿وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د! له‌جوله‌که‌کانی هاوچه‌رخت پرسیار بکه، ده‌ریاره‌ی چیرۆکو به‌سهرهاتی دانیش‌توانی نه‌و شاره‌ی که له‌قه‌راغ ده‌ریا هه‌لکه‌وتبوو، سه‌ری‌چی فهرمانی په‌روه‌ردگاریان کرد، ئه‌یش له‌تۆله‌و سزای نه‌و کرده‌وه ناشرینه‌یاندا؛ عه‌زایی سه‌ختی خۆی به‌سهردا دان، تۆله‌ی کرده‌وه‌ی ناله‌بارو قیلۆ ته‌له‌که‌بازیانی لی سه‌ندن. پرسیاره‌که بۆ لۆمه‌کردنو سه‌ره‌نشت کردنیانه، به‌یان کردنو روون کردنه‌وه نه‌وه‌یه: که کوفرو سه‌ری‌چی کردنی جوله‌که هاوچه‌رخه‌کانی رۆژگاری هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د، شتیکی تازه بابه‌تو تازه قه‌للا نه‌یه، به‌لکو دابو نه‌ریتو سروشتی باو‌کو باپیرانیانه به‌میرات بۆیان ماوه‌ته‌وه، بی‌گومان

پیشینه‌کانیان تاوانی گه‌وره‌یان نه‌نجام داوه به‌ناشکرا سه‌ریچی فره‌مانی
خودایان کردوه.....

نه‌و جوله‌کانه‌ی هاوچه‌رختو نه‌وانه‌ی له‌دوا نه‌وانیش دین بیانترسینه
له‌وه‌ی سه‌ریچی فره‌مانو نه‌هیه‌کانی په‌یامه‌کەت بکه‌ن، بۆ نه‌وه‌ی نه‌و سزاو
عه‌زابه‌ی تووشی پیشینه‌کانیان بووه، تووشی نه‌مانیش نه‌یه،

پرسیار له‌جوله‌که‌کانی هاوچه‌رخت بکه‌ ده‌باره‌ی دانیش‌توانی نه‌و شاره‌ی
قهراغ ده‌ریای سوور که‌ که‌وتوبوه نیوانمه‌دیه‌زو طوور، ﴿إِذْ يَعْدُونَ فِي
السَّبْتِ﴾ کاتی‌ک سنوور به‌زینیان کردو، له‌روژی شه‌مه‌دا (که‌ به‌لایانه‌وه
پیروز بوو، کاریان تیدا نه‌ده‌کردو کردبوویه‌ روژی خودا په‌رستی) ئاله‌و
روژه‌دا سه‌ریچی فره‌مانی خودایان کردو، قیلیان له‌راوه‌ ماسی‌دا کردو،
ماسییان تیدا گرتزو فره‌مانی خودایان شکندا! ﴿إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ
سَبْتِهِمْ شُرْعًا﴾ نه‌وه‌یان بۆ بگی‌روه که‌ به‌قودره‌تی خودا بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی
نه‌ته‌وه‌ی نیسرائیل له‌روژی شه‌مه‌دا که‌ راوه‌ ماسییان لی‌ یاساغ کرابوو
تی‌یدا، ماسی‌یه‌کی زۆر ده‌هاتنه‌ قهراغ ده‌ریاو، بۆیان به‌یده‌ست ده‌بوونو،
گرتنیان زۆر به‌ناسانی ده‌بوو، ﴿وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ﴾ له‌روژه‌کانی تردا
جگه‌ له‌شه‌مه‌، ماسییه‌کان گوم ده‌بوونو ده‌رنه‌ده‌که‌وتن وه‌کوو روژی شه‌مه‌مه
سه‌رئاو نه‌ده‌بوونو نه‌ده‌هاتنه‌ قهراغ ده‌ریا!

نه‌وانیش هاتن قیلیان کرد به‌له‌قهراغ ده‌ریا نه‌ستی‌راویان دروست کردن که
شه‌پۆلی ده‌ریا روژی شه‌مموان ده‌هات له‌گه‌ل خۆی‌دا ماسی ده‌هینان
ده‌که‌وتنه‌ حموزه‌کانه‌وه‌و ناخی ده‌بوونو ریگای چوونه‌وه‌ بۆ ناو ده‌ریایان
نه‌ده‌بوو؛ ته‌مجار روژی یه‌کشه‌مه‌ نه‌و قیلی‌زانه، ده‌هاتن ده‌یان‌گرتزو راویان
ده‌کردن! ﴿كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ وه‌کوو نه‌و تاقیکردنه‌وه‌ی
که‌ نه‌نجامان دا: به‌وه‌ی که‌ ماسییه‌کان له‌روژی شه‌مه‌دا (که‌راوکردنیان
تی‌یدا لی‌ قه‌ده‌غه‌ کرابوو) به‌ده‌رکه‌تزو له‌روژانی تردا (که‌ بۆیان ره‌وا بوو راوه‌
ماسی بکه‌ن) ماسییه‌کان خۆیان گوم ده‌کردو دیار نه‌ده‌مان!! ئاوا به‌و جوړه
جوله‌که‌ پیشینه‌کانو جوله‌که‌ هاوچه‌رخه‌کانو خه‌لکانی تریش به‌تاقی

ده‌کهینهوه، واته؛ وایان مامه‌له له‌گه‌ل ده‌کهین وه‌کوو نه‌وه بلی‌ی به‌تاقییان ده‌کهینهوه (نه‌گینا خودا بۆخۆی پتیوستی به‌تاقی کردنه‌وه نیه، په‌روه‌ردگار بۆخۆی ده‌زانئ سهره‌نجامو ناکام چۆن ده‌بی) بۆیه‌ش نه‌وه مامه‌له رواله‌تیه‌یان له‌گه‌ل ده‌کا، بۆ نه‌وه‌ی هه‌موو یه‌کیک له‌وان به‌گویره‌ی کرده‌وه‌کانی سزای بدریته‌وه، هه‌ریه‌که‌یان به‌هۆی خراپه‌کاری به‌رده‌وامیانو ده‌رچوونیان له‌تاعه‌تی په‌روه‌ردگار سزا بدرین، چونکه سوننه‌تی خودا واهاتوه: هه‌ر که‌سیک تاعه‌تی خودا بکا خودا له‌دونیدا کاریان بۆ ناسان ده‌کاو له‌قیامه‌تیشدا پاداشیان ده‌داته‌وه، که‌سیکیش له‌خودا یاخی بی تووشی جوهره‌ها ته‌نگو چه‌له‌مه‌و به‌لاو مو‌صیبه‌تیان ده‌کا.

کاتی‌ک فی‌له‌کایان کردو تاوانه‌که‌یان نه‌نجامدا، دانیش‌توانی شاره‌که بسون به‌سی گروهو تاقبو سی هه‌لو‌ست وهر‌گیران؛ کۆمه‌لێکیان تاوان‌کارو کۆمه‌لێک نامۆزگاری‌که‌رو کۆمه‌لێک بی‌لایه‌ن. وه‌کوو ده‌فسرموی: ﴿وَاذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اَللّٰهُ مُهْلِكُهُمْ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا﴾ نه‌ی مو‌حه‌مه‌د! په‌رسیاریان لی بکه ده‌رباره‌ی حالو چۆنیه‌تی دانیش‌توانی نه‌و شاره، کاتی‌ک: کۆمه‌لێک له‌و دانیش‌توانه، که‌بی‌لایه‌ن بسونو پییان وابوو نامۆزگاری کردنی سه‌ری‌پچیکاران چ سوودی تیدا نیه‌و سه‌ره‌نشستی نامۆزگاری‌کارانیان کردو پییان وتن: نه‌وه ئیوه بۆچی نامۆزگاری کۆمه‌لێک ده‌که‌ن که په‌روه‌ردگار په‌ریاری له‌ناو‌بردنی داوون؟؟ ئیوه ده‌زانن که خودا له‌دونیدا به‌هیلاکیان ده‌باو له‌قیامه‌تدا سزای سه‌ختیان ده‌دا، ده‌ی که‌وابی بۆچی خۆتانیان پی هه‌له‌و‌گیر ده‌که‌نو سه‌ری خۆتانیان پی ده‌هیشینن؟

کۆمه‌لی نامۆزگاری‌که‌ران وه‌لامیان ده‌ده‌نه‌وه‌و: ﴿قَالُوا: مَعْلُومَةٌ اِلٰی رَبِّکُمْ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ ده‌لین: بۆیه نامۆزگاریان ده‌که‌ین، بۆ نه‌وه‌ی لای خودا عوزرمان هه‌بیو بلیین: ئیمه‌ نه‌رکی سه‌رشانی خۆمان نه‌نجام داوه‌و به‌زویان به‌ره‌هه‌ستی کاری خراپمان کردوه له‌عاستی کاری خراپ بی‌ده‌نگ نه‌بوین، وێرای نه‌وه‌ش ئیمه‌ نا‌هو‌مید نابین له‌گه‌رانه‌وه‌یان بۆ لای حه‌قو هاتنه‌وه‌یان بۆ سه‌ر ریبازی راستو به‌لکو به‌م نامۆزگاری کردنو نا‌په‌زایی

دهربینه مان واز لهو خراپه کاریو سهریچی کردنه یان بهینزو بگه پنهوه بؤ لای خوداو توبه بکن، نهو کاته پهرودگار توبه یان لی قبول بکاو ره حمیان پی بکاو لیان خوش بی!!

جا ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ﴾ کاتیک راو کمره کان گوتیان به ناموژگاری کردنه که نه داو، رویان لی وهر گپراو، هیچ سوودیان له نه صیحه ته که یان نه بینو هیچ کاریگر نه بوو بزیان ﴿انجینا الدین ینھون عن السوء﴾ نهوانی نه هیان له خراپه و سهریچی کردن کرد؛ که کومه لی ناموژگاری کارن، همرچهنده کومه لی ناموژگاری کمر برپا پته و ترو خاوهن هه لوستر بوون؛ چونکه نهوان به گوftarو به کردار به ره هستیان کردو دژی سنوور به زنی به که ی سهریچی کاران وهستان، بویه قورثانی پیروژ دهستیشانی رزگار بوونی نهو کومه لی کردو به صهراحت رزگار بوونیانی راگه یاند! کومه لی دووهم همر به دل دژی سنوور به زنی به که وهستان، بویه قورثان لیان بی دهنگ بووه، نهوان شیایو مهدح نین تا مهدح بکرن، تاوانیشیان نه کرده تا زهم بکرن.

﴿وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ﴾ تا قمی سییه م که کومه لی سهریچی کاران سنزامان دان به سزایه کی به تیش، به هوی بهرد هوام بوونیان له سهر فیسقو سهریچی کردنو سنوور شکاندن.

به کورتی نایه ته که صهریحه له وهدا که کومه لی سته مکاران؛ سهریچی کاران به هیلاکچونو کومه لی ناموژگاری کمران رزگاریان بوو، نهوانی نه هیان له کاری خراپ کرد سهر فیراز بوون. شایانی باسه له ناکامی نهو کومه لی که نینکاری کاری ناموژگاری کمرانیان کرد، بی دهنگه، همرچهنده نهوانیش رزگار بوون چونکه نینکاری خراپه کاریان کردو بویه ش نه هیان لی نه کرد پیان وابوو نه هی بی سووده، نه گهر بیانزانیایه بی سوود نابی نهوانیش به گوftarو کردار دژی سنوور به زنی به که ده وهستان!

﴿فَلَمَّا عَتَوْا عَمَّا نُهِوا عَنْهُ فُلْنَا لَهُمْ كُونًا قِسْرَةً﴾ کاتیک نهو کومه له سنوور به زینه سته مکاره یاخی بوونو گوتیان به ناموژگاری به که ی

نه‌داو، فیزو لوت‌بهرزیان نواند ناماده نه‌بوون واز له‌کاره خراپه‌کانیان به‌یئنو به‌قسه‌ی نامۆژگاری‌که‌رانیان نه‌کرد، ئیمه‌ش قارمان لی گرتزو پیمان وتن: بینه مه‌یموونی زه‌لیلو قیز لی‌که‌راو سووکتو گالته پی‌که‌راو! واته: ویستو ئیراده‌مان وای خواست که نه‌و کۆمه‌له‌ سه‌رپی‌چیکاره بینه مه‌یموونی قیز لی‌که‌راوی ناشیرینو دوور خراوه له‌کۆمه‌لگای ئاده‌میزاد واته: شیوه‌ی ئاده‌میزادمان له‌وانه‌ گۆری به‌شیوه‌ی مه‌یموون! ئه‌مه‌ سزای دونیا‌یانه، سزای قیامه‌تیشیان زۆر به‌ئیش ترو تووندتره. زۆریه‌ی زۆری زانایانی ئیسلام پییان وایه: نه‌وانه به‌حه‌قیقه‌ت بوون به‌مه‌یموونو شکلو شیوه‌ی سروشتییان بووه‌ته مه‌یموونی به‌راستی، چونکه سه‌رپی‌چی فه‌رمانی خودایان کردو سوور بوون له‌سه‌ر یاخی بوونو سه‌رپی‌چی کردنی فه‌رمانی یه‌زدان.

ئه‌م‌ج‌ار ئایا نه‌و مه‌یموونانه‌ی ئیستا وه‌چه‌ی نه‌وانن؟ یان نه‌وان که بوون به‌مه‌یموون دوا‌یی به‌هیلاک‌چوونو وه‌چه‌یان لی نه‌که‌وتۆته‌وه؟! قورئان هیچ ناما‌زه‌یه‌ک بۆ ئه‌مه‌ ناکا..

موجاهید ده‌فه‌رموئ: نه‌و به‌نو ئیسرائیلیانه له‌ره‌وشتو سروشتدا وه‌کوو مه‌یموونیان لی هات، نه‌ک شکلو شیوه‌یان بگۆر‌د‌پ‌ی به‌مه‌یموون!

مامۆستا عه‌بول‌که‌ریمی بیاره لی‌ره‌دا ده‌فه‌رموئ: به‌بیری من گۆرانی نه‌خلاق زۆره‌و تایبه‌تی به‌نی ئیسرائیل نه‌بووه‌و نیه، گه‌لی که‌س هه‌یه: به‌هۆی بی‌دینیو بی‌شه‌رمییه‌وه ره‌وشتیان چوه‌ته سه‌ر ره‌وشتی ر‌ی‌وی گورگ‌و مه‌یموونو به‌رازو مارو دوو‌پ‌ش‌ک، به‌ل‌کو ئه‌مانه خراپ‌ترین! چونکی ئه‌م حه‌یوانانه زیانه‌که‌یان که‌مه‌و ته‌جاوه‌ز ناکا له‌ته‌بیعه‌تی نه‌و جۆره، به‌لام زیانی ئاده‌میزادی ناهه‌موار، به‌قه‌ی زیانی چوار پ‌ین‌ج جۆر گیانه‌له‌به‌ری درنده‌یه: فیل‌بازه وه‌کوو ر‌ی‌وی نه‌ین‌نگیره وه‌ک سه‌گی هارو، بی‌نامووسه وه‌کوو به‌راز، خائینه‌و وه‌کوو گورگ.....

په‌نا به‌خودا! وه‌هه‌موو ئه‌م ده‌ردانه له‌ سه‌ر ته‌ماعی م‌ال‌ی دونیاو دارایی، یا تاره‌زوی شه‌ه‌وت رانی، یا پایه‌و شانی به‌رز... وه‌کوو حه‌زره‌ت ﷺ فه‌رمویه‌تی: خۆشه‌ویستنی دنیا سه‌ری هه‌موو تاوان‌یکه. که‌وابی نه‌و مه‌سخه وه‌کوو جوم‌ه‌و‌ور فه‌رمویانه: هه‌ر مه‌سخی شیوه‌ بووه هه‌تا ببین به‌په‌ند

بۆته ماشا کمران!!^۷

نایه‌ته‌کان ناماژه بۆ ئەم خالانه ده‌که‌ن:

۱- گێڕانه‌وه‌ی ئەم چیرۆکه‌ نیشانه‌ی راستی پێغه‌مبهرایه‌تی هه‌زره‌تی موحه‌مه‌ده: ﷺ تاشکرایه‌ خودا به‌سه‌ر ئەم روداوانه‌دا ناگاداری کردوه، نه‌گینا چۆن به‌نه‌ خوێنده‌واری ئەم روداوانه‌ی زانیین؟!

۲- هه‌ر فرتو قیلتیک سهر بکیشی بۆ راگرتنی نه‌حکامی شه‌رع هه‌رامه‌و نابێ بکری.

۳- هه‌ر هۆکاریک، هه‌ر وه‌سیله‌یه‌ک سهریکیشی بۆ شتی مه‌منوع و نا شه‌رعی هه‌رامه‌و نابێ بکری.

۴- هه‌رمانکردن به‌ چاکه‌و نه‌هی کردن له‌ خراپه‌ ئه‌رکی سهر شانی هه‌موو که‌سه‌و هه‌رکه‌سه‌ له‌ عاست خۆیه‌وه‌ ده‌بێ پێی هه‌ستێ. هه‌روا پێویسته‌ موسوڵمان له‌ پێری نه‌هلی فه‌ساد دووره‌ په‌ریزیی و هاوکارییان نه‌کا.

۵- که‌ده‌فه‌رموێ: ﴿كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ﴾ به‌لگه‌یه‌ له‌ سهر نه‌وه‌ هه‌رکه‌سیک به‌نده‌ایه‌تی خودا بکا، خودا کاری دونیاو قیامه‌تی بۆ ئاسان ده‌کا، که‌سیک له‌ خودا یاخه‌یی په‌روه‌ردگار جوژه‌ها ته‌نگو چه‌له‌مه‌ی توش ده‌کا.

۶- نایه‌ته‌که‌ ده‌یینه‌ به‌لگه‌ بۆ نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت که‌ ده‌لێن: خودا له‌سه‌ری پێویست نیه‌ چی باشه‌ بۆ ئاده‌میزاد نه‌وه‌ بکا واته‌: له‌ سهر په‌روه‌ردگار واجب نیه‌ چی به‌رژه‌وه‌ندی ئاده‌میزادی تێدایه‌ له‌ باره‌ی دین‌دوینیا نه‌وه‌ بکا!! چونکه‌ په‌روه‌ردگار ده‌یزانی که‌ زۆر بوونی ماسی‌یه‌کان له‌ رۆژی شه‌مه‌دا به‌نوێسرا ئیلی‌یه‌کان هه‌لده‌نی بۆ سهرپێچیه‌کردن و کافریون، ده‌ی نه‌گه‌ر له‌سه‌ری واجب بوایه‌ که‌ موراعاتی به‌رژه‌وه‌ندی ئاده‌میزاد بکا ده‌بوایه‌ له‌و رۆژه‌دا ماسی‌یه‌کان زۆر نه‌کا تا نه‌وانه‌ نه‌که‌ونه‌ هه‌له‌و تاوانه‌وه‌!

^۷ ته‌فسیری نامی ج/ ۳/ ۳۱۵

به زر کردنه وهی کیو بو سهر سهری به نوئیسرا نیلی و ژیر دهستی و

پهرته وازه بوونیان به سهر زهوی دا

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ

سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٦٧﴾

وَقَطَّعَتْهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِّنْهُمْ الصَّالِحُونَ وَمِنْهُمْ ذُنُوبٌ ذَلِكُ

وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ

مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ

هَذَا الْأَذَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِّثْلُهُ يَأْخُذُوهُ

أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِّيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ

وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالِدَارُ الْأُخْرَىٰ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾

وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ

الْمُضِلِّحِينَ ﴿١٧٠﴾ * وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ

وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَّأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾

باش نهوهی پمروهر دگار بری خراپه کاری جوله که یی باس کردو پاشان باسی
سزادانی بهوه که کردنی بهمه یعموئ رانواند، نه مجار لیبره دا باسی نهوه ده کا:
که خودا بریاری خوی دهریاره یی نهوه جوله کانه داوه: که تاروژی قیامت
بهزه لیلی و ژیرده سته یی بژین، نه مهش له سزای کرده وه کانیا ن دا، نه مجار
باسی نهوه ده کا: که پمروهر دگار به سهر زهوی دا پهرته وازه یی کردو ونو کردو ونی

به کۆمه لو کۆمه لو پارچه پارچه، وه چه کانیاں هه موو هه لپسو هه و ئێکیان بۆ وه ده ست هینانی مادده یه و تهوان مادده پهرستو دونیا پهرست ده بن، پیشینه کان له ترسی کهوتنه خواره و هی کێو بۆ سهریان پابهندی تهورات بوون، ههر گه لو نه ته و یه که له فرمانی خودا ده رچزو سهر پیچی فرمانی نایین بکه ن نه م چۆره سزایانه و سزای تریش چاوه روانیاں ده کا.. وه کوو ده فرمانی: ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُعَذِّبَنَّهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ يَسُوءُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ﴾ نهی موحه مه ده! یادی نه وه بکه و باسی نه وه بکه، کاتی که پهره ردگاری تۆ به پیشینهانی یه هوودی راگه یاند له سهر زویانی پیغه مبه رانیان یه که به دوا ی یه که دا نه وه ی بۆ رون کردنه وه: که له زانستی خو ی دا وای پر یار دا وه عه زمی نه وه ی کرده: که له هه موو سهر ده مو روژگار ی که دا تاروژی قیامه ت که سانیکیان به سهر دا زال بکا؛ که به نا هه مواری و ناله باری مامه له یان له گه لا بکه نو، سزای به نیشیان پی بجیژنو، ژیر ده سته یی و کۆیلا یه تییا ن بۆ به ره وای بزانن، سهرانه یان لی بستینن، پیگاریان پی بکه ن، مالو سامانیان لی زه وت بکه ن، یه کیه تی ریزه کانیا ن تی که بده نو زه لیلو بی لانه ژیا ن به سهر به رن!

نه مه نی علانیکی یه زدانیه یی، له و کاته وه راگه یه ندر اه ته نفیز بو وه نه وه تا میژوو شایه ته: که پهره ردگار ناو به ناو له روژگاری رابرد و دا، که سانیکی بۆ سهر جوله که ره وانه کرده: که به رده وامه و ته نجام ده در ی؛ پهره ردگار ناو به ناو که سانی که له به نده کانی زال ده کا به سهریا ن دا که سزایان بده ن. ههر کاتی نا هیکیان ها ته وه به رو لو تبه رزی و بو غراییا ن به خۆ وه بی نی و له سهر زه و ی طو غیا نیا ن کرد له لایه ن نه و که سانه ی زال کرا ون به سهریا ن دا زله یه کی کوشنده یان لی ده در ی و ده خرینه وه قاوغی خۆیا ن!! چونکه جوله که ده سته و تا قمیکی بو غرا و خۆیه زلزانو نا که سه به چه و سه لئو تا وانکارن، له تا وانی که رزگار نابن ده که ونه ناو تا وانیکی تره وه، له سهر پیچی و لا دانی که ته و او نابن هه و لی یاخی بوونیکی تریانه،

جاری و اهیه و گومان ده بر ی که نه فرین و چه و ساندنه وه ی گه لی جوله که کۆتایی ها تو وه، بالا ده سته و سهر فرا زییا ن به ده ست هینا وه، ده ست رو یش ته و

خاوَن شانوَ شه‌وکه‌رتن به‌لام له راستی‌دا شه‌و بالآ ده‌ستی‌یه‌یان شتیکی کاتی‌یه‌و پایه‌دارنیه، جگه له خودا که‌سی تر نازانی کییان به‌سهردا زال ده‌بی‌و ده‌یانچه‌وسپینیتشه‌و! بیگومان نه‌مه ئیعلانیکی خودایی هه‌میشه‌یی‌یه تارژی قیامت به‌رده‌وامه، په‌روه‌ردگار له‌قورئانی خو‌ی‌دا هه‌والی به‌پیغه‌مبه‌ر داوه‌و..!

نه‌مجار به‌شوین شه‌و هه‌واله‌دا، دوو صیفه‌تی خودا ده‌رباره‌ی هه‌موو ناده‌میزاد راده‌گه‌یه‌نی‌و ده‌فهرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ﴾ بیگومان خودای تو نه‌ی موحه‌مه‌د! زۆر زوو تو له‌ستی‌نه بو شه‌و گه‌لو نه‌ته‌وانه‌ی که سهرپیچی فهرمانی ده‌که‌نو فه‌سادو ئاژاوه له‌سهر زه‌وی به‌ریا ده‌که‌ن، شه‌و سزادانه‌ی بو گه‌لو نه‌ته‌وه یاخی بووه‌کان دوانا‌که‌وی، وه‌کوو هه‌ندی جار په‌روه‌ردگار به‌و سزا حازر به‌ده‌سته‌ی نه‌وانه ده‌گری: که برپاری سزادانیان ده‌دا، وه‌کوو چۆن تاقمیکی له‌دانیش‌توانی شاری قه‌راغ ده‌ریاکه به‌سزا گه‌یاندن؛ سزایه‌کی عادلانه. ﴿وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ بیگومان زاتی په‌روه‌ردگار لی‌خۆ‌ش‌بووه بو شه‌وانه‌ی له‌خراپه‌کاری ده‌که‌رتنه‌وه تو‌یه ده‌که‌نو واز له‌تاوان ده‌هینن، به‌ره‌حمو به‌زه‌یی‌یه بو شه‌وانه‌ی پایه‌ندی فهرمانی خودانو، تو‌یه‌کارو راستان. بیگومان مانای شه‌م نایه‌ته هاتۆته‌دی؛ چه‌زهره‌تی مووسا یه‌که‌م که‌س بسوه که خه‌راجی له‌سهر دانانو لی‌ستاندن، پاشان یۆنانییه‌کانو که‌لدانییه‌کانو بابلی‌یه‌کانو نه‌مجار رۆمه‌مه‌سیحی‌یه‌کان سه‌رانه‌و خه‌راجیان لی‌ستاندن پاشان موسولمانه‌کان سه‌رانه‌و خه‌راجیان لی‌ستاندن، له‌م سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌ش‌دا نه‌لمانیه‌کان به‌سه‌رو‌کایه‌تی هیتله‌ر زۆری لی‌کوشتن و بریکی زۆریشی په‌رته‌وازه‌ی هه‌نده‌ران کردن!!

نمونه‌ی شه‌م نایه‌ته نایه‌تیکی تره که ده‌فهرموی: ﴿وَقُضِيَٰنَا اِلٰیٰ بَنِيۤ اِسْرَٰئِیْلَ فِی الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِی الْاَرْضِ مَرَّتَیْنٍ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا کَبِیْرًا.....الایات﴾ الاسراء/۴-۸.

پیوسته‌ برپای پته‌ومان به‌وه هه‌بی؛ که هه‌بوونی ده‌وله‌تۆکه‌ی جووله‌که له‌سهر خاکی فه‌له‌ستین له‌م رۆژ‌گاره‌دا دیارده‌یه‌کی کاتی‌یه‌و هه‌رده‌بی له‌ناو‌بچی‌و مانه‌وه‌ی مه‌حاله‌و نابی پایه‌دار بی!!

نهو هی باس کړا له باره ی ژیر ده سته یی و سمرانه لی ستاندنو چه و سانه و هیان
جوړیک بووه له سزادانیان له پاسای سهریچی کردنو یاخی بوونیان
له خودا.....

جوړیکی تر له سزادانیان نهو هیه که ده فرموی: ﴿وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ
أُمَمًا﴾ بهنو نیسرائیلی به کانمان پهرته وازه کردن به ناو زهوی دا، کرد نمانن به گرو
گرو و هوزو خیل جیا جیا، هر کومه لیک له وانه مان خسته نار ولاییکه وه،
هریمیک نیه جووله که ی تیدا نه بی، به لام ده سله لاتو شه وکه تیان نیه،
نهمه ش موعجیزه یه کی قورنانه

﴿مِنْهُمْ الصَّالِحُونَ﴾ نهو بهنو نیسرائیلی یانه کومه لی وایان تیدان
صالحو خودا پرستو چاکه کارن، پروایان بهو پیغه مبرانه ی دوا مووسا
هیناوه، تیمانیان به حه زره تی موحه ممد ﷺ هیناوه، به خته وری قیامت
به سمر دنیا دا هله ده بژیرن، وه کوو نهو ده سته و تاقمه ی که نه هیان
له راو کردنی ماسی له شه ممد ا کرد، ههروه ها وه کوو عه بدولای کوری سه لامو
نهو هاوه لانه ی که موسولمان بوون! ﴿وَمِنْهُمْ دُونُ ذَلِكَ﴾ هی وایان ههیه
له باره ی صه لاحو تایین پهروه ریبه وه له خوار پله ی کومه لی پیثونو به نه ندازه ی
نهوان پابه ندی فرمائی خودا نین..... هی وایان ههیه بیذینو سمر ره قو
توندره وو فاسقو بی واده و به لنین! وه کوو نهوانه ی به ناحق پیغه مبرانیان
شه هید کردن، هی وایان هه ن درو ده له سه ده بیسنو بلاوی ده که نه وه،
سوودخورو به رتیل خورن! ههولو ته قه لایان داوه نه حکامی خودا بگورن، حوکم
به غهیری یاسای خودا بکری!!

﴿وَبَلَّوْنَاَهُم بِالْأَحْسَنَاتِ﴾ نهو گروهو تاقمو کومه لانه ی نه تهو هی
نیسرائیلیمان به تاقی کردنه وه: نیعمه تو خوشیمان پی به خشین، تا ده ریکه وی
ناخو ناماده باشی گه پانه وه خودا په رستییان تیدایه و شوکرانه ژمیتری ده کهن؟
﴿وَالسَّيِّئَاتِ﴾ نه مجار به لاو موصیبه تمان به سمر دا باراندن ناخو به صه برو
خوپا اگرن؟ ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ نه م تاقی کردنه وانه مان به سمر دا هینان بو
نهو هی له تاوانکاری بگه ریته وه، واز له خراپه کاری بینن، شوکرانه ژمیتری

نیعمه ته کانمان بکهنو صهبر له سمر ناخوشی بگرنو لیخوشبونو ره جو به زه یی
خودا بؤخویان ده سته بر بکهن!

﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا
الْأَدْنَى﴾ پاشان لهو کومه له صالحو باشانه ی نه ته وه ی نیسرائیل و نه وانه ی
له صالحو باشی دا له خوار نه وانه وهن نه وه و ه چه یه کیان له پاش به جی ما،
له پیشینه کانیا تهوراتیان به میرات که و ته لا، خوئندیانو دیراسه تیان کرد،
به لام له گمل یاساکانی دا نه گونجان کاریان پی نه کردو کاریگر نه بوو
له سلو و کیان دا، به سمر سمره کی ده قه کانی تهوراتیان توتی ناسا ده خوئنده وه،
حوکم یاساکانیان ده زانین نه مانه نهو جوله کانه بوون که له سمر ده می
پیغه مبهری نیسلام دا بوون!! و پرای زانیاریسان به تهورات، حوکه کانیا
پاشگوئی خستبوون، ژبانی دونیا و پرویتالی نهو ژبانه یان به سمر ژبانی
قیامت هه لبرارد بوو، زور به لیبرایوی هه لپه ی وه ده سته یانی کالای
دونیا ییان ده کرد، گوئیان به حرامو حلال نه ده دا، کویان له سوود و هرگرتزو
به رتیل خواردن نه کرده وه، همردهم خمریکی بازرگانی کردن به نایینو
گورانکاری کردن له ده قه کانی تهورات دا بوون، هر قازانچو سوودیکی
دونیا ییان به دی بکر دایه په لاماریان ده داو هه لپه یان بؤ ده کردو ده یانقوز ته وه؛
نه مجار ته نوتیلیان ده کردو ﴿وَيَقُولُونَ﴾: ده یانگوت: ﴿سَيُغْفَرُ لَنَا﴾
رزگارمان ده بی و سزا نادرین، ده یانگوت: نیمه کوری خوداینو خوشه ویستی
نهوین، نه ته وه ی هه لبرارد هی یه زدانین، نه وه ی پیغه مبهرائی په روه ردگارین
له سمر کرده وه ی خراب عذاب نادرین؛ نه مه له حالیکدا که دان به توانی
خویان دا ده نینو به هومیدی لیخوشبونو. ﴿وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ
يَأْخُذُوهُ﴾ نه گمر نه ندازه یه کی تر له کالو مالی حرامی دونیا و به رتیلیان
له لایه ن گموره کانیا نه وه بؤ بی وهری ده گرنو هیچ گوئی به وه ناده ن که به رد وهام
بوون له سمر تاوانکاری ده بیته مایه ی شهرمه زاری!

نه وانه به هیوان، خودا لییان خوش بی، که چی به رد وهامن له سمر
تاوانکردنو سوورن له سمر یاخی بوونو سمر پیچی کردن. کو له وه ناکه ن که

حرام بخنده پال حرام! له حالیکدا نهمان ده زانن وادهو به لئینی خودا به لئیکو شویون تاییه ته بهو که سانه ی که توبه ده که نو واز له خرابه کاری به که یان ده هینن!

نه مجار پمروه ردگار پرسیارکی نینکار نامیز ده کاو ده فرموی: ﴿أَلَمْ يَأْخُذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ﴾ چۆن واده که ن؟ به چ عه قلیک هه لوئستی ئاوا ده نوئینن؟ ئایا وادهو به لئینیان له تموراتدا لی وهرنه گیراوه: که نابی جگه له حقو راستی به ولواوه هیچی تر له سمر خودا بلین: ئایا به لئینیان لی وهرنه گیراوه که نابی ده قه کانی تهویل بکه ن، ده بی حيله شمرعو فرتو فیل به کار نه هینن بو قوتار بوون له نمر که کانی ئایین.

نابی نومیدی نهو هیان به خودابی که لهو تاوانه یان خوش بی که توبه یان له سمر چه سپاوه و لایان ناشکرایه که همر که سیک تاوانیکی گه وره بکا به بی توبه لی کردن خودا لی ی خوش نابی. هه وره ها نمو په یمانه یان لی وهرگیراوه که ده بی حقو راستی بو خه لک روون بکه نه ووه نه یشارنه ووه. نابی له پیناو به رتیل وهرگرتن دا ده قه کانی تمورات بگۆرن، نابی گۆرانکاری له شمر یه تی خودا بکه ن! وه لحال نه وانه دیراسه ی تموراتیان کردوه و تی گه یشتووونو ده زانن چی نیداوه: ده زانن خواردنی مالی خه لک به نا په واه حرامه، درۆ هه لبه ستن به دهم خودا وه تاوانه ....

نه مجار پمروه ردگار چوله که کانی هه لنان بو وده دست هینانی پادا شو نرساندن له سزای کوشنده و فرموی: ﴿وَالْأَذَارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ﴾ واته: ئایا نازانن: که خانوی قیامه تو نمو خوشی و له زه ته ی له به ده شتدا هیه، زۆر باشتره له پرو بیتالی دنیا بو نهو که سانه ی خو یان له تاوان ده پارێزن به گوئی هه واه هه وه سی خو یان ناکه نو، رووده که نه خودا په رستی و، ناچن له ریگه ی به رتیل و ریا و سووده ووه مالی حرام کو بکه نه ووه، ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ئایا عه قلیان به ووه ناشکی؟ نازانن که ژانی به خته وهری قیامه ت زۆر باشتره له وده دست هینانی کالای بی بایه خی دنیا؟ خو

نه ناکار نه وه شتيکی ناشکراو نمايانمو همرکه سي عهقلو هوشیکی هه بی نهو راستی به ده زانی!! نه دی نیوه بچی نایزان؟؟

نایه ته که ناماژه ی نه وه ی تیدا یه: که ته ما عو هه لپه کردن بۆ وه ده سته پنانی کالای دنیایی هۆکاریکی سهره کی بووه بۆ فساد کردن نه ته وه ی نیسرائیل، خۆشه ویستی دنیا دلۆ دهروونی داگیرکردنو عهقلو هوشی له کار خستوون. پیویسته موسولمانان پهند وهریگرنو نهو ریبازه ناراستی جووله که ره چاو نه کهنو، ژيانی دنیای بی به قاو بی بایه خ هه لنه بۆ ترن به سهر قیامت دا!! به ته مای شفاعتو لیخوشبوون پهره به تاوانه کانیا ن نه ده نو نه چن بهو هیواو تاواته پالی لی بده نه وه.

نه مجار پهروهر دگار په سنی نهوانه ی راگه یاند: که پابه ندی کتیبی ناسمانین: که ته وراته و، رپه وانی هه لده نی بۆ شوپنکه وتنی پیغه مبهری ناخر زه مان که موحه ممه ده ﷺ ده فرموی: ﴿وَالَّذِينَ يُنْسِكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ﴾ نهوانه ی پابه ندی فرما نو نه هییه کانی کتیبی یه زدانینو ده ستیان به ده سته ندی نهو کتیبه وه گرتو وه، ره فتاری پی ده کهن برپوا به پیغه مبهری ناخر زه مان ده کهنو، نوږه کانیا ن بهر یکو پیکي نه نجام ده دن، نهوانه له پیری راستالو خیرخواهو پیاوچاکانن، نیمه پاداشی چاکه کاران زایه ناکه یزو به زیاد وه پاداشیان ده ده ینه وه.

هه رچنده نه وه ی له ناو کتیبی خودا دایه، نوږیش ده گرتو وه، به لام که به تایبه تی باسی نوږی کرد بۆ نه وه یه بزاندی: که پله ی نوږ پله یه کی به رزو تایبه تییه و دوا تیمانه پنان گه وره ترین عیباد ته. به لکو کۆله کی نایینه و فرقی نیوان کوفرو تیمان بریتیه له نوږ!!

نه مجار پهروهر دگار کۆتایی چیرۆکه که به وه ده هینی: که وه بیران ده هینیه وه: که له کاتی نازل بوونی ته ورات بۆ سهریان حالو وه زعیان چۆن بووه ده فرموی: ﴿وَإِذْ نَقْنَا الْجَبَلِ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ﴾ نه ی موحه ممه ده! باسی نه وه ش بۆ جووله که کان بکهو، بیران بخه ره وه که به راستی نهوان گه لیکی سهر ره قو دل سه ختو سپله و سهر پیچیکار بوون!

له کاتی خۆیان بۆ ئەو بە توانایی و بە دەسه لاتی خۆمیان نیشان بدهم! کۆی
 طورم له بیخ هه لکه ندو به رم کرده وه بۆ سه ریان وه کوو چه تر له سه ر سه ریان
 رمان گرتو، گومانیان بردو ترسان له وه ی به سه ریان دا بکه وێو بیانفه وتینی!

ئیمه له کاتی کدا په یمانمان لی وه رگرتن: که به چوستو چالاکی
 شه ریه تی ناو ته ورات وه رگرنو، به دلسۆزی و گورجو گۆلی جی به جی کهن،
 که چی پێچه وانهی واده و به لینی خۆیان ره فتاریان کرد، ئاماده نه بوون
 حوکه کانی ته ورات ته نفیذ بکه ن، وتیان: ئه رکه کان قورسنو ناتوانین
 ته نجامیان بدهین.. ئیمه یش کۆی طورمان له بن هه لکه ندو وه کوو هه ور
 له عاستی سه ریان وه رمان گرتو پێیان وابوو به سه ریان دا ده که وێ، له سه ر
 زوبانی موسا پیمان گوتن: ﴿خُلِدُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ﴾ نه و کیتابه ی بۆم
 ناردوون به هه موو هیزی دلتانو به ته وای و چوستو چالاکیانه وه وه ری بگرنو
 ره فتاری پێ بکه ن، چی له و کتیه ده هیه: له بیرویا وه رو کردارو گوftarو
 به ندایه تی و خۆو ره وشت وه ری بگرنو به ده رس بیخوینزو، به خه لکی
 رابگه یه نزو، فیری ماڵو مندالتانی بکه نو، له ژیر روشنایی نه و کتیه په رۆزه دا
 مندالو نه وه کاتتان په روه رده بکه ن. ﴿وَأَذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ بیر
 له و شتانه بکه نه وه که له و کتیه ده هه ن له فرمانو نه هی و له بیر خۆتانی
 مه به نه وه، هه میشه خۆفو ره جاتان هه بی، به ته مای پاداشی گه وره و زۆرو
 زه به نه ده ی بن، بترسین له سزای به ئیشو سامناکی، به لکو گیانو دلتان رووناک
 بیته وه، ترسی خودا له دلتان جی خۆی بکاته وه، له کردارو گوftarان دا
 له چوار چیه ی نایین ده رنه چن، سه رفرازی هه ردو جیهانتان ده ست بکه وێ!!

به لینی گشتی که له ناده میزاد و هر گیاره

وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى
 أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا
 عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾ أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً
 مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْآيَاتِ
 وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٧٤﴾

نم نایه تانه: ده سترکرنه به سییاقیکی تازه دهر باره ی کارویاری
 ناده میزاد به گشتی که په یوه ندی هیه به هیدایه تدانی په روه ردگار بۆ
 ناده میزاد؛ له روه که له سروشتیان دا ناماده باشی بۆ ئیمان هیواز خودا
 ناسی رسکاندوه؛

بۆ په روه ردگار دوا به دوا ی به یانکردنی هیدایه تدانی خوی بۆ به نده کانی
 به هو ی ناردنی پیغه مبرانو ناردنی نامه ناسمانییه کان بۆ سمر نه ته وه ی
 ئیسرا ئیل، نه مجار باسی وهرگرتنی به لینی گشتی ده کا که په روه ردگار
 له هه موو ناده میزادانی وهرگرتوه، له کاتی کندها نه وان له پستی باره ناده میان دا
 بوون، نه وان هیشتا له عالمی زورییه تدا بوون به سروشتو ره چه له ک دانیان
 به خودایه تی په روه ردگار دا ناوه به ندایه تی خویان بۆ زاتی پاکی را گه یاندوه!
 وه کوو ده فرموی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ
 وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ؟﴾ نه ی موحه ممه د! نه وه بۆ
 ناده میزادان باس بکه که په روه ردگار له عالمی زورییه تدا به لینیکی گشتی
 له ناده میزادان وهرگرتوه، خویانی کردوه به شایهت به سمر خویان داو پی ی
 فرموی: نایا من خودای ئیوه نیم؟ زورییه تو ره چه له کی ناده میزادان
 به گشتی و تیکرا ﴿قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا﴾ وتیان: به لئی، شایه تی ده دین تو
 خودای ئیمه ی، تو شیای خودایه تی و شایانی نه وه ی ئیمه به ندایه تیت بۆ

بكهين، هم نيعترافو دان پيدانانديان بهزوياني حال بوو، بهزوياني ناخاو تن نه بوو، واته: هم نيعترافه لهعالمه مي تمثيل دا بسوه نهك لهعالمه مي حقيقيه تو بينراودا، بويهش هم نيعترافه مان لي وهرگرتنو هم شايه تيه م پي دان ﴿أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ: إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾ بونهوي (نهگمر شهريكتان بونهو خدا دانا) روژي قيامت بههانه تان نه مينوي نه لين: نيمه له شيوه يه كتاپهرستي بي ناگا بويينو نه مانزانويه پيوستي يه كتاپهرستي چونهو چون نه نجامي بدين؟! كهس نه بوه له شيوه يه كتاپهرستي ناگادارمان بكا نه وه. واته: دواي هي ناني بهلگه له سمر تاكو تنه نايي خداو هه بويوني عه قلو هوش له لاتانو دارشتني سروشتان له سمر خدا ناسي و دانانتان به تاكو تنه نايي خداو شايه تيدانتان بهوي نهو زاته خوداي نيويه، نيتر نهگمر نيوه شهريك بونهو خدا دابنين نهوه روژي قيامت هيچ عوزرو بههانه يه كتان به دهسته وه نابي! ﴿أَوْ تَقُولُوا: إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ يان لهو روژه دا بلين: باوكو باپيرمان موشرېك بوونو نهوان هاوه ليان بونهو خدا دانارهو نيمه نه مانزانويه كه ري بازه كه يان هه له يه به ناچاري كو يرانه شوين ري بازي باوكو باپيري خومان كه وتوينو شاره زاي ري بازي يه كتاپهرستي نه بووين.

﴿أَفْتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْبَاطِلُونَ؟﴾ نايا به تاوانبارمان ده زانيو به هيلاكمان ده به يي و سزامان دده ي به هوي داهيناني هاوه لدانان بونهو خدا له لايمن باوكو باپيراني گومر امانه وهو نيمه ش وه كوو نهوان سزا دده ي؟؟ له كاتي كدا نيمه حوسني ظه نمان به نهوان هه بوه!

به كورتي (پهرو دگار عوزريان لي قبول ناكو، بههانه ي شوينكه وتنيان بونهو باوكو باپيرانيان لي وهرناگري، چونكه تهقليدو لاسايي كړنه وه كاريكي ناپه سندهو نابي په نايان بونهو، به تايه تي كه بهلگه هه بونو تواناي تيفكرينو بهلگه هي نانه وه هه بي، له لايه كي تره وه عوزر هي نانه وه به نه زانينو بي ناگايي (پاش نهوي بهلگه ي سروشتي و عه قلي جوړاو جوړيان له سمر راست كرايه وه) وهرناگيري و رت ده كړيته وه!

﴿وَكَذَلِكَ نَقُصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ بهم شیوه شیکردنه‌وه ره‌وانه، به‌لگمو نیشانه‌ی خۆمان بۆ کۆمه‌لی ئاده‌میزاد شی ده‌که‌ینه‌وه، بۆ نه‌وه‌ی عه‌قلو هۆشی خۆیان به‌کار بێنن، واز له لاسایی کردنه‌وه‌ی کوێرانه بێنن، خۆیان له‌کۆتو زنجیری نه‌زانی رزگار بکهن.

ئهم نایاتانه له‌وه‌ته‌ریکی حه‌ساس ده‌ده‌نو باسیکی گرنگه‌ نمایش ده‌کهن، قورئانی پیروژ قه‌ضیه‌کی سروشتی و عه‌قیده‌یی له‌شیوه‌ی دیمه‌نیکی بی وینه‌دا راده‌نوتی! دیمه‌نی گه‌رای ئاده‌میزاد که له‌عاله‌می نه‌ینی‌دا شار دراوه‌ته‌وه له‌پشتی ئاده‌میزادا خۆی حه‌شارداوه و نه‌هاتۆته‌ گۆرپه‌انی جیهانی بیندراوه‌وه. دیمه‌نیکی؛ زرویتی ئاده‌میزاد تی‌یدا وه‌لامی پرسپاری په‌روه‌ردگار ده‌داته‌وه، وه‌لامی ﴿أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ؟﴾ به‌وشه‌ی ﴿بلی﴾ ده‌داته‌وه، ئیعتراف به‌خودایه‌تی خودا ده‌کا، دان به‌به‌ندایه‌تی خۆی‌دا ده‌نی بۆ زاتی پاکی په‌روه‌ردگاری بی هاوه‌لو خاوه‌ن ده‌سه‌لات. به‌راستی دیمه‌نیکی که‌ونی گرنگو قه‌شه‌نگه، زمان په‌ی پی ناباو تی‌یدا کۆله‌واره و ناتوانی ته‌عبیری لی بداته‌وه، دیمه‌نیکی عه‌قل له‌ده‌رک پی کردنی‌دا سه‌رگه‌ردانو کۆله‌واره، نازانی چۆن ته‌سه‌ووری نه‌و خانه ئاده‌میزادیانه بکا که له‌ژماره نایه‌نو کۆکرانه‌وه وه‌کوو عاقل‌مه‌ند خیطاییان ئاراسته ده‌کری! چونکه تاییه‌تمه‌ندی‌یه‌کی شیردراوه‌یان تی‌دا رسکیندراوه له‌لاین به‌دییه‌نهری به‌تواناو کارسازوه بۆیه وه‌لامی عاقلانه‌و ئیعترافی ژیرانه ده‌ده‌نه‌وه و عه‌دو په‌یمان ده‌ده‌نو دان به‌خودایه‌تی په‌روه‌ردگارا ده‌نن.

بێگومان کیانی ئاده‌میزادی وه‌له‌رزه ده‌که‌ویو له‌ناخه‌وه ده‌هه‌ژێ که به‌خه‌یال له‌و دیمه‌نه سه‌رسوڕه‌یه‌نهره ده‌روانیو نه‌و زرویته به‌شه‌رییه دینیته به‌ر عه‌ده‌سه‌ی کامی‌رای ته‌سه‌وورو خه‌یالی!! سو‌بجانه‌للا هه‌موو خانه‌یه‌ک زیندوه، هه‌موو خانه‌یه‌ک ئاماده باشی بۆ ئیعتراف کردن به‌خودایه‌تی په‌روه‌ردگار تی‌دا حه‌شار دراوه، له‌هه‌موو خانه‌یه‌ک‌دا نمونه‌ی ئاده‌میزادیکی خاوه‌ن هه‌ستو هۆش که چاره‌روانی نه‌ویه: رێگای پی‌بدری بێته عاله‌می بوونه‌وه‌وه نه‌شو‌نما بکاو نه‌رکی خۆی نه‌نجام بداو، له‌عاله‌می میثاله‌وه بگو‌نیزیته‌وه بۆ عاله‌می واقعی، بۆ بوونه‌وه‌ری بیندراو به‌دی کراوه!

دیمه نیکه سروشتو ره چه له کی ناده میزاد له عالیه می میثالو نهینی دا واده و به لئین به سهر خوی دا دده او پابه ندی فرمانی یه زدانی ده بی و به دیه پنه ری بوونه وهر به خودای خوی ده ناسی...

سوبحانه للا قورثانی پیروژ نهم دیمه نه سه یرو سهر سوورپه پنه ره راده نوینی و، نهو حه قیقه ته گرنگه قولله له قولایی سروشتی ناده میزاد داو له قولایی وجود دا کیش ده کا بۆ سهر شاشه ی ته له فیزیونی بونه وهر و رایده نوینی! قورثانی پیروژ پیش چواره سه ده و نه و نه ده ساله نهم دیمه نه بهو شیوه سهر سوورپه پنه ره نمایش ده کا!! که نهو کاته ناده میزادی که نه بووه ده رباره ی چۆنیه تی پهیدا بونی ناده میزاد به شیوه یه کی زانستی شتیکی وابزانی له سنووری وه هه و خه یال ده ریچی.

پاشان ناده میزاد له زانست دا پیشکه وتنی به ده ست هینا و زانست گه بیشته پله یه ک نهو به چه سپینی که ((ناسلات)) له خانه کانی زویتی دا خویان ده نوین و پاریزگاری نژادی ناده میزاد ده کهن لهو کاته دا که هیشتا خانه خا نه له پشت دان تایه تمه ندی تاکه کانی ناده میزادیان تیدا حه شار دراوه، نهم ((ناسلات)) انه که پاریزگاری نژادی چوار هه زار ملیون ناده میزاد ده کهن و هه موو تایه تمه ندیه کی تاکه کانی ناده میزادیان تیدایه، قه باره یان له ساتیمه تریکی دوو جا تیپه پرناکه ن..

تیبنو جه یرو هی تریش له تیبنو عه باسه وه ربوایه ت ده کهن که پیغه مبه ر ﷺ فهرمویه تی: ((مَسَحَ رَبُّكَ ظَهْرَ آدَمَ، فَخَرَجَتْ كُلُّ نَسَمَةٍ هُوَ خَالِقُهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ..... فَأَخَذَ مَوَاقِفَهُمْ، وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ)) (أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ؟ قَالُوا: بَلَى)) واته: پهروه ردگار دهستی قودره تی به پشته ی ناده م دا هینا، گه رای هه موو مرو قیک که تاروژی قیامه ت خودا دروستیان ده کا له پشته ی ناده م هاتنه ده ری.. واده و په یمانی لی وهر گرتن و خویانی کرد به شایه ت له سهر خویانو پیی فهرموون: نایا من پهروه ردگاری تیوه نیم؟ وتیان: به لی: تو خودای ئیمه ی. ده ی نهم نمایشه چۆن نه نجام دراوه؟ چۆن پهروه ردگار واده و به لئینی له ناده میزادان وهر گرت که هیشتا نهوان زویتی بوون و له پشته ی باوه ناده م دا بسوون؟ چۆن خودا خیطابی ناراسته کردن و چۆن

وہ لآمیان دایه وه؟؟؟ له وه لآم دا ده توانین بلین: کرداری خودا وه کوو خودی زاته کهی نهینینو نیمه په یان پی نابین، زانستو زانیاری شاده میزاد ناتوانی چۆنیه تی کرده وه کانی خودا بزانی ههروه کوو چۆن ناتوانی ده رکی چۆنیه تی زاته کهی بکا. چونکه وه کوو له ئیصطیلاحی زانستی (مه نطیق) دا هاتوه ته صه ووری چۆنیه تی شتی که له ته صه ووری ماهیه ته که یه وه په یدا ده بی. که و ابو هه رک ده وه یه که له جوره شتانه که پال خودا ده در پی وه کوو ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ اِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾ یان ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلٰی الْعَرْشِ﴾ یان ﴿يَمْحُو اللّٰهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ﴾ ... یان ﴿وَالسَّمَاوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ﴾ یان ﴿وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا﴾ زوری تری له جوره ده قانه که کرداری که وه پال خودا ده دن پیوسته ته سلیم بیستو پروات پی یه هه بی، به بی نه وه ی هه ول بده ی بزانی چۆنیه ته که ی چۆنه! چونکه وه کوو گوترا: ته صه ووری چۆنیه تی کرده وه که فمرعه بۆ ته صه ووری ماهیه ته که. ده ی په وهر دگار نه له کهس ده چی نه کهس لهو ده چی، که و ابو هه چی ری بازیک نیه بتوانی به هۆیه وه ده رکی زاتی پاکی بکری یان ده رکی چۆنیه تی کرداره کانی بکری.

هه هه ولو ته قه لایه کیش بدر پی بۆ نه وه ی ته صه ووری کرداره کانی بکری بهو شیوه ی که ته صه ووری کرداری بهنده کانی ده کری، هه ولدانیکی گومرایی بهو نه گونجاوه و رت ده کرتیه وه، چونکه ماهیه تی خودا جودا وازه له ماهیه تی بهنده کانی، بیلاته شبیه نه مه کورد و ته نی [قییاسی که شک یه له مه شک ی!!].

زانایان له مانای نه م نایه ته دا ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ...﴾ بوونه دوو تاقبو دوو پریان هیه.

یه کهم رای زانایانی سه له ف. دوو هم رای زانایانی خه له ف:

۱- زانا سه له فیه کان له راقه کهمران، ده لین: په وهر دگار باوه شاده می دروست کرد، زرویت وه چهو نه وه کانی وه کوو گمردیله له پستی شاده م هینایه ده ریو ژبانی پیدانو عه قل و هۆشو ههستی تیدا دروست کردنو نهو پرسیاره ی

ناراسته کردنو نمو وه لاهه‌شی خسته دلپانه‌وه عه‌ده‌و په‌یمانی لی وه‌رگرتن: به‌وه‌ی که هر خوی پهره‌ردگاریانه، نه‌وانیش ئیعترافیان کردو دانیان به‌م راستیه‌دا نا!

نم مانایه به‌چهند شیوه‌یه‌کئو له‌چهند زنجیره‌و ریبازنکه‌وه له‌پیغه‌مبهره‌وه ﷺ ریوایه‌ت کراوه، بری له‌و ریبازانه لاوازی و پچرانیان تیدایه، کۆمه‌ئیکیش له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبهر ﷺ نم مانایه‌یان په‌سهند کردوه،

۲- رافه‌کمرانی ((خه‌لف)) ده‌لین: نه‌مه وه‌کو ته‌مثیل و ته‌صویر وایه، نه‌پرسیار کراوه نه‌وه‌لام هه‌بوه، به‌لکو پهره‌ردگار به‌لگه‌ی زۆرو زه‌به‌نده‌ی له‌بوونه‌وه‌ردا داناون هه‌موویان گه‌واهی تاکئو ته‌نهایی و پهره‌ردگارییه‌تی یه‌زدانو خودایه‌تی نمو بۆ بوونه‌ور ده‌چه‌سپینن!

عه‌قل و هۆشی داوه به‌ناده‌میزاد، به‌هۆی نمو عه‌قل و ئاوه‌زه‌وه شایه‌تیان داوه‌وه ده‌دن: که زاتی پاک، پهره‌ردگار و به‌دیه‌پنهر و خودای تاکئو ته‌نیایه!! وه‌کو نه‌وه بلین: به‌خه‌لکه‌که‌ی فهرمووه: دان به‌وه‌دا بنین: که من خودای ئیوه‌و جگه له‌من هیچ خودای تر نین، خوشیانی کردوه به‌شایه‌ت له‌سهر خۆیان و پی‌ی فهرموون: ئایا من خودای ئیوه‌و نیم؟ نه‌وانیش وتیان: به‌لی تو خودای ئیمه‌ی و ئیمه‌ت له‌نه‌بوو هیناوه‌ته گۆرپانی ژیان‌ه‌وه، ئیمه‌ نم په‌یمانمان قبول کرد!

مامۆستا مه‌لا عه‌بدو له‌کهریم ده‌فهرموئ: نمو په‌یمانمان درۆه‌که‌ی و مه‌عنا راسته‌که‌ی ته‌مه‌یه: خودای ته‌عالا پاش ده‌رکردنی نمو نه‌ته‌وانه‌و موشهره‌ف.. ف کردنیان به‌عه‌قل، پی‌ی فهرموون: من پهره‌ردگاری ئیوه‌و له‌سهر باری واقع پهره‌ردگار ده‌بی پهره‌رده‌کراوه‌کانی خۆی ته‌می و ته‌ریبه‌ بکا و ناماده‌ی بکا بۆ پیرۆزبای و به‌ختیاری، یانی توانای چاکه‌و خرابه‌ی بی‌ی و هی‌زی عه‌قل و کرده‌وه و عه‌زمی پی‌یدا و هۆش و گۆش و تیگه‌یشتن و ته‌وانای تیگه‌وشینی بی‌ی، وه‌بی‌جگه له‌مانه ره‌ه‌به‌ریکی پیرۆزو دلسۆزو سهر گهر و دل نه‌رم ره‌وانه‌ بکا بۆ سه‌ری و به‌قه‌ی حال یارمه‌تی بدا و نادگاداری بکا له‌ حالێ خۆی و له‌ گه‌وره‌یی خودا و یاسای ژین و دینی پی‌یدا.

جا پێیان به‌فهرموئ من نه‌وه‌ی شیاوی پهره‌ردگاری پی‌ی، نه‌یکه‌مو ته‌به‌ی

نه‌ویش شیایو به‌نده‌یی و په‌روه‌ده کراویّ ئیوه به‌جیّ بیّنزو فەرمانی ره‌ه‌بهره‌که به‌جیّ بیّنزو، نه‌گمر یه‌کیّ مه‌نعتان بکا له‌چاکه ده‌ری بکه‌زو، نه‌گمر له‌چینی پیشینانتان دا یاسای ناحق دامه‌زرابو، پاش راگه‌یاندنی فەرمانی ره‌ه‌بهر موبالات نه‌که‌ن به‌و یاسا ناپه‌سندانه، نه‌وانیش وتیان: باشه؛ تو خودای ئیمه‌یی و، نه‌م فەرمووده‌مان وه‌رگرتو، عه‌هدو په‌یمانی قه‌بولی خودایی توو ئیتاعه‌کردنی ره‌ه‌بهرمان گرته‌گه‌ردنو، به‌و تاری ره‌وانسی زمانی پاکو جوان نه‌م په‌یمانه رابورد^۸

تییینی: نایه‌ته‌کان ناماژه‌یان بۆ نه‌م خالانه تیدایه:

۱- په‌روه‌ردگار ئاده‌میزادی وا دروست کردوه: که به‌سروشست یه‌کتاپه‌رستن، هه‌موو که‌سیک که له‌دایک ده‌بیّ به‌فیطره‌ت خودا ناسه‌و یه‌کتاپه‌رسته، دوا‌یی باو‌کتو دای‌کتو کۆمه‌لگا بیروباوه‌ری ده‌گۆرن. وه‌کوو له‌صه‌حیحه‌ین دا له‌ئه‌به‌و هوره‌یره‌وه (ره‌زای خوی لی بی) ده‌لی: پیغه‌مبهر ﷺ فەرموه‌تی: (كُلُّ مَوْلٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبْوَاهُ يَهُودَانِهِ وَيُنْصَرَانِهِ وَيُمَجْسَانِهِ كَمَا تُولَدُ بِهَيْمَةٍ جَمْعَاءَ هَلْ تُحْسِنُونَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ).

۲- نه‌ناسینی خودا به‌بیانوی نه‌زانینه‌وه وه‌رناگیرئ، که‌سیک بانگه‌وازی پیغه‌مبهری پیّ نه‌گه‌یشتبئ، رۆژی قیامت ده‌رباره‌ی شریک دانان بۆ خودا و نه‌نجامدانی کرده‌وه‌ی ناشیرین که ته‌بیعه‌تی سه‌لیم قیزی لی بکاته‌وه‌و عه‌قلی ساغ زیانه‌که‌ی هه‌ست پیّ ده‌کات عوزری لی وه‌رناگیرئ. چونکه پیویسته ئاده‌میزاد به‌فیطره‌ت یه‌کتا په‌رست بی‌و دژی کاری ناشیرین بی.

۳- که‌سیک به‌مندالی بمرئ، به‌هه‌شتیه‌ چونکه له‌په‌یمانی یه‌که‌می دا، ئیعترافی به‌تا‌کتو ته‌نیایی خودا کردوه، له‌عاله‌می زرو‌تدا ئیمانی هیناوه. که‌سیک‌یش ره‌سیده بی‌و به‌عاقلی گه‌وره‌ بیّ، ده‌بیّ ئیمان بیئی و موسولمان بیّ، نه‌گمر له‌عاله‌می ظهوردا ئیمان نه‌هینئ، ئیمان هینانو ئیعتراف کردنی سروشتی و خودا ناسینی فیطره‌تی له‌عاله‌می میثال دا دادی نادا. به‌م پییه

^۸ ته‌فسیری نامی ج ۳/ ۳۲۱

مندالی موشریکه‌کان که به‌مندالی بمرن به‌هشتین.

۴- پوچدل بوئنه‌وی به‌لگهی موشریکه‌کان لمرۆزی قیامت‌دا که ده‌لین: پیغه‌مبهرمان نه‌هاتۆته سهر، کهس نه‌بوه قیری یه‌کتاپهرستیماں بکا؛ واته: لاسایی کردنه‌وی باوکنو باپیرانیان لی وهرناگیرئ، وه‌کوو چۆن عوزری نه‌زانی بۆ به‌لگهی یه‌کتاپهرستی مه‌قبوول نیه، عوزری لاسایی کردنه‌وی باوکنو باپیرانیش مه‌قبوول نیه. چونکه به‌لگهی سروشتی و عه‌قلی همن له‌سهر ناسینی خوداو تاکنو ته‌نهایی زاتی پاکی

چیرۆکی به‌لعامی کوری باعوراءو هاویننه‌ی گومراکان
وَأَنزَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي ءَاتَيْنَاهُ ءَايَاتِنَا فَانْسَلَخَ مِنْهَا فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَسِ كُنْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ وَآتَّبَعَهُ هَوْنَةً فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكُهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِءَايَاتِنَا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٧٦﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِءَايَاتِنَا وَأَنفُسُهُمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ ﴿١٧٧﴾

پاش نه‌وی په‌روه‌ردگار باسی عه‌هدو په‌یمانی وهرگرتنی کرد له‌ئاده‌میزادان به‌گشتی و، هه‌موو دانیان به‌وه دانا که (الله) په‌روه‌ردگاریانه، نه‌مجار نمونه‌ی نه‌وانه دینیته‌وه که نایه‌تی خودا به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه، نایاتی ناردراو بۆ سهر پیغه‌مبهر ﷺ ره‌ت ده‌که‌نه‌وه، پوخته‌ی نه‌م نمونه‌ی هینانه‌وه نه‌ویه: که‌سیک شاره‌زای نایاتی خودا بی‌و کاریان پی‌ نه‌کا، وه‌کوو چۆن مار توێژ فری ده‌داو له‌پیسته‌که‌ی ده‌رده‌چی و له‌سهر زه‌وی فری ده‌دا، نه‌ویش ناوا له‌نیماں ده‌رده‌چی. نه‌مه نمونه‌ی لادانه له‌سرشت، هه‌له‌وه‌شاندنه‌ویه بۆ عه‌هدو په‌یمانییک که لی وهرگیراوه، هه‌لگه‌رانه‌ویه له‌نایه‌تی خوداو ژوان

ما مړستا سهييد (ده فرموي: نایا نه مه هوالیکه له هوالان ده خوندريته وه؟ یان (ضمه) بولمه ته له) له شپوهی هوالدا چونکه زور پرده دا؟؟؟

هه ندی ریویات ده لیس: نه مه هوالو به سرهاتی صالحیکی فله ستینیه، که پیش نه وه نه ته وهی نیسرائل بچنه ناوی، نه وهی نیشته جی بووه. به دورو درژی چیروکی سر لی شپوانو لادانی نه م کابرایه تومار کراوه، به جوړیک که له نیسرائیلیات خالی نیه، یان به لای که مه وه دل له هه موو چیروکه که ناو ناخواتمه وه هه ندیکی هزم ناکری، وپرای نه وه ش نه م ریویاته نه نه وه نده یان جو دواوازی نه گونجان پیکه وه هیه، وامان لی هکا به حه زه روه مامه له یان له گلدلدا بکهین.

نه وه تا: ریویات کراوه: نه م کابرایه له نه ته وهی نیسرائیل بووه و ناوی (به لعامی کوری باعوراء) بووه.^۱

ریویاته تیکی تر، ده لی: له دانیش توانی فله ستین بووه و له پیری جه بابیره کان بووه.

ریویات هیه، ده لی: عمره ب بووه ناوی (أمیة ابن الصلت) بووه.

هه ندی ریویاته تی تر ده لیس: کابرایه ک بووه هاوچهرخی پیغه مبر بووه ﷺ ناوی (ابو عامر الفاسق) بووه. ریویات هیه، ده لی: هاوچهرخی حه زه تی موسا بووه ﷺ. ریویات هیه ده لی: دوا زه مانی حه زه تی موسا بووه و

---

^۱ به لعامی کوری باعوراء به کیک بووه له زانایانی به نو نیسرائیلی و له سرده می حه زه تی موسادا بووه.

ثبنتو مونزیرو ثبنتو نهی حاتم ریویاتیان کرده له مالیکی کوری دیناره وه ده لیت: حه زه تی موسای کوری عیمران ﷺ به لعامی کوری باعورای نارد بؤ لای پاشای (مه دین) بؤ نه وهی ناموژگاری بکاتو ده وه تی بکا بؤ نیما نه پنان، جا کاتی گه ییشته لای کابرا، زور ریزی به لعامی گرتو مولکتو مالی زوری پیداو رازی کرد: که له ولاتی نه ودا به ییته مه، نه ویش رازی بوو! له لای پاشای مه دین مایه وه.

جا حه زه تی موسا به نه مری خودای په روه ردگار شاریه ده ری کردو نه و پیاوه بینا موسه ی لی دهرجوو. سهیری ته فیسری نامی جرمی سیه م ل ۲۳۰ بکه.

هاوچهرخی یوشعی کوری نون بووه: نهوهی که دواي سهرگردانی نهتهوهی
ئیسرائیلو سارا نشینیان بۆ ماوهی چل سال سهرکردایهتی نهتهوهی ئیسرائیلی
کردو بهسریاندا زال بوو!

دهربارهی نهو ئایهتانهی پیی دراوژو لهئایهتهکهدا ئاماژهیان بۆ کرا،
ریوایهت ههیه دهلی ئایهتهکان ئیسمی ئعظم بوون که بهوناوه داوای شتی
دهکرد دوعاکهی گیرا بوو.

ههندی ریوایهت ههن، دهلی: ئایهتهکان بریتی بوون له نامهی ئاسمانیو
کابرا پیغهمبهر بووه.

ئهمجار ماموستا سهید دهفرموی: بۆیه ئیمه لهمهنهجی خۆمان (فی
ظلال القرآن) دا وامان بهباش زانی که نهچینه ناوئهم جوژه ریوایاتانهوه
باشگوئیان بهخهین، چونکه دهقیکی قورئانی نیه نهوهمان بۆیه کالاً بکاتهوه،
فرمودهیهکی مرفوعو گهیشته به پیغهمبهر ﷺ لهو بارهیهوه نههاووه.
کهوابوو لهپاش پهردهی ههوالهکه دهوئینو، بابزانی چى لهژیر خۆیدا
ههشارداوه؟ ههوالهکه تهمثیلی حالو چۆنیهتی نهو کهسانه دهکا، که ئایاتی
خودا بهدرۆ دهخندهوه، پاش نهوهی تییان دهگهزو دهیانزانن، لییان پاشگهز
دهبنهوه بهگۆرهی تێگهیهشتنی خۆیان کارناکهن.

ئای کهوتنهی ئهم ههواله لهژیانی ئادهمیزادا روده داو دووباره دهیتهوه!
ئای کهزۆرن نهوانهی زانیاری ئایینی خودایان قیر دهکریو هیدایهت بهدهست
ناهینزو زانیاریهکهیان زانیاری بهختهوهریو هیدایهتی حهقیقی نیه! نهو
زانیارییه دهکهنه هۆکار بۆ گۆڕینی دهقهکانی ئایینی خوداو شوێنکهوتنی
ههواو ههوهسی خۆیان! بۆ رازی کردنی ئاغاکانیان، بۆ دنیا خۆریو وهدهست
هینانی کالای دنیایی. چهند زانای ئایننیمان بیینی حهقیقهتی ئایینی
خودایان دهزانیو لییان لادا، ملکچهی یاساو نیظامی تریون. زانیاریهکهیان
بهکارهینا بۆ گۆرانکاری مهدهستو بهتهنقهست لهئاییندا، بۆ دهکردنی فتوای
نابهجیو رازی کردنی کار بهدهستانو ملهورانو دنیا خواردن. زۆرمان لهو
زانایانه بینى: دهیانزانو دهیانگوت تهشریع دانان مافی خودایهوه بهس،
کهسیک ئیدیعی نهوه بکا نهوه ئیدیعی خودایهتی دهکا، کهسیکیش ئیدیعی

خودایه تی بکا کافر ده بی، همرکه سیکیش پالپشتی نهو که سه بکاو شوینی بکه وی نهویش کافر ده بی دهی نهو زانایه له گهل نهو ده دا که تم حقیقه ته ده زانی و ناگای لیته تی، بانگه واز بو ربازی نهو مله وره طاغیانه ده کا که ئیدیعی حقی ته شریع دانان بو خویان ده کهن! به موسولمان ناریان ده باو دوعای سمرکه و تنو ته مندر ژبیان بو ده کا.. زورمان لهو زانایانه بینسی نه مپوژ باسیک ده نوسی ربا حرام ده کا، سبهینی باسیک ده نوسی حلالی ده کا، بینیمان هدیانه ده ست خوشی له بلاو کردنه وی فیسقو فجور ده کا به ناو موسولماناندا. پو شاکي تایینی به بهر داده کاو بانگه شهی بو ده کا.

هندی له زانایان ده فمر موون: تم نایه ته له شانی نهو که سانه دا هاتوته خواری که پهروه ردگار زانستو زانیاری پی دابی و که چی پله و پایه ی خوی نه ناسی و هیچ سودو به هره یه که لهو زانیاری و پله و پایه وهر ناگری، له شوینی خویدا خرجی ناکا، رو بکاته ربازی چه وتو ناله بارو گومپایی، به چاری خومان ده بینینو بینیمانه مه لایه کی خوینده وار، شیخیکی مورشیدو خاوهن پله و پایه ده بیته نه نداسی پارتیکی عیلمانی، پالپشتی حیزیکی کومه نیستو شیوعی ده کا، له سر مینبهری مزگهوت دوعای سمرکه و تنو ته مندر ژبی بو سمر وکیکی فاسقو خودا نه ناس ده کا! به راستی نه وانه زانایانی بی دینو پیشه وایانی تایین فروشن، له تایین دارندراونو لی ده رچوون!

﴿وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا﴾ ته گهر خواستمان ببویه، نهو کابرایه مان به هوی نهو نایه تانه ی که پیمان دابوو له پله و پایه ی خوداناسی دا بهر زمان ده کرده و، پله و پایه ی شاره زاو پابه ند به تانمان پی ده به خشی! هیدایه تمان ده دا که کار بهو نایه تانه بکا که پیمان داوون! ﴿وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ﴾ به لام نهو به ده بخته مهیلی پهستی کردو حمزی له نزم بوونه و بهو، خوی دایه لای زه وی و سوکی و ریسوایی هه لیزاردو، که وته شوین هه واه هه وه سی دونیا پهستی خوی.... کاری بو سهر فزازی قیامت نه کردو به نایه ته کانمان هیدایه تی به ده ست نه هینا، به ره و ناسوی بهرزی به خته وهری ملی نه ناو کوفرائی نیعمه ته کانی خودای کردو بو ره زامه ندی خودا به کاری نه هینا.

﴿فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ: إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرَكْهُ يَلْهَثْ﴾ حالو

ره‌وشتو وینه‌ی نمو کابرا په‌ستی خوازه لهره‌وشتی خویره‌تی و زه‌لیلای دا وه‌کوهی سه‌گت وایه له‌په‌ست ترین ره‌وشتو سووکایه‌تی‌دا؛ که حاله‌تی هانکه هانکو زمان ده‌رکیشانیه‌تی: نه‌گهر هی‌رش ببه‌یته سه‌ری زمانی له‌ده‌م ده‌ردینی‌و ده‌ست ده‌کات به‌هانکه هانک، نه‌گهر وازیشی لی بی‌نی له‌بهر حیرصو ته‌ماعی خو‌ی نمو ههر زمان ده‌ردینی‌و هانکه هانکی خو‌ی ده‌کا، نه‌م ره‌وشته، په‌ست ترین ره‌وشتی سه‌گه، حالو ره‌وشتی نمو که‌سه‌ی پی‌ شوبه‌ینراوه که له‌زانی نیایاتی خودا دارندری‌و خو‌ی له‌و پله‌و پایه به‌رزه دینیته خواری!!

﴿ذَلِكَ﴾ نمو مه‌ئه‌ل هی‌نانه‌وه سه‌یرو سه‌مه‌ره‌یه؛ نه‌وه‌ی باسما‌ن کرد له‌حالو چۆنیه‌تی سه‌گت، نمو ﴿مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ مه‌ئه‌لو نمونه‌و حال‌ی نه‌وانه‌یه، که نیایاتی نیردراوی منو موعجیزه‌ی پی‌غه‌مبه‌ره‌کانم به‌درؤ ده‌خه‌نه‌وه، له‌ناستی نیایاتی خودا لوتبه‌رزی ده‌نۆنن، به‌ناموژگاری ده‌رس دادان ته‌می‌ خواردو نابن، نه‌وانه هه‌میشه هه‌لپه‌ی دونیا خواردنیانه ناره‌زۆی شانو پله‌و پایه‌ی دونیایی ده‌که‌نو هه‌میشه له‌هانکه هانکو ده‌مه‌لا‌سکی دان به‌دوای ناره‌زۆی خو‌یان‌دا، نه‌وانه: نه‌ته‌وه‌ی جووله‌که‌ی دونیا په‌رستن؛ نه‌وانه له‌ته‌ورات‌دا ره‌وشتو نیشانه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ریان خو‌یندبوه‌وه مزگینیان به‌خه‌لکی دا، که هاتنی پی‌غه‌مبه‌ریکی ناوا نزیکه، ده‌یانگوت: ههر له‌گه‌ل نمو پی‌غه‌مبه‌ره هات ئیمه ده‌یناسینو خیرا بر‌وای پی‌ ده‌که‌ینو ده‌چینه ژیر نالا‌که‌یه‌وه، نه‌مجار به‌سه‌ر دوژمنه‌کانمان‌دا سه‌رده‌که‌وین، که‌چی که پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ره‌وانه‌کرا نیشانه‌کانی هه‌موو تیدا بوونو نه‌وان لی‌یان روون بوو: که نه‌و زاته نمو پی‌غه‌مبه‌ره‌یه که له‌ته‌ورات‌دا موژده‌ی هاتنی راگه‌یاندر‌او‌ه؛ وه‌کوو چۆن کو‌ری خو‌یان ده‌ناسی ناوا نه‌ویشیان ده‌ناسی، به‌لام له‌ترسی نه‌وه‌ی که دونیا خو‌ریان له‌کیس بجی، تینکاریان کردو تیمانیان پی‌ نه‌هینا!

﴿فَاقْصُصِ الْقَصَصَ﴾ نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر! چیرۆکی نمو کابرایه بگپه‌وه که

حالو ره‌وشتی ده‌شویه‌یه حالو ره‌وشتی ئەو کەسانە‌ی کە ئایاتی ئیمە بە‌درۆ ده‌خەنە‌وه؛ چونکە نە‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل؛ ئەوانە‌ی ئاگاداریان بە‌سەر حالو چۆنیەتی بە‌لعماسی کورپی با‌عوراءا هە‌یه، دە‌زانن چی بە‌سەر هاتو چۆن خودا گومرای کرد ئەو بە‌دە‌بە‌ختە بە‌هۆی ئە‌وه‌وه؛ کە ئەو نی‌عمە‌تە‌ی خودا پێ‌ی بە‌خشیبوو، کە زانی‌نی ئیسمی ئە‌ع‌ظە‌م بوو؛ هەر دا‌وایە‌کی پێ‌ی بک‌ردایە جی‌بە‌جی دە‌بوو لە‌غە‌یری طاعە‌تی خودادا بە‌کاری هێ‌نا، خودا لە‌ره‌حمە‌تی خۆی دووری خستە‌وه. جا تۆ ئە‌م سەر‌گورشتە‌یان بۆ بگ‌ێ‌رە‌وه ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ بە‌لکو ئەو جوله‌کانە بیرێک لە‌دوا رۆژی خۆیان بکە‌نە‌وه، هە‌ول بە‌دن بە‌دە‌ردی بە‌لعماسی کورپی با‌عوراءا نە‌چ‌زو وە‌کوو ئەو بە‌دە‌بە‌ختی د‌ونیاو قیامە‌ت نە‌بن. چونکە پە‌روە‌ردگار لە‌تە‌وراتدا بە‌ره‌وشتو نیشانه‌کانی پێ‌غە‌مبە‌ری ئیسلام؛ مو‌حه‌مە‌د ﷺ ناشای کردوون. کە‌وابوو؛ ئە‌وان شیا‌وترین ئادە‌میزادن بۆ ئە‌وه‌ی شوێنی بکە‌ونو یارمە‌تی بە‌دە‌نو پ‌شتی بگ‌رن.

﴿سَاءَ مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الدِّينِ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنفُسِهِمْ كَانُوا يَظْلِمُونَ﴾ خراب نمونە‌یه‌کە، نمونە‌ی ئەو گ‌رۆهانه‌ی ئایاتی نێ‌رداوی ئیمەیان بە‌درۆ خستە‌وه، ئە‌وانە بە‌هۆی بێ با‌وه‌ری و بێ مو‌بالاتی بە‌ئایاتی ئیمە، سته‌میان لە‌خۆیان کردو، ئە‌وانە سته‌میان لە‌ئیمە نە‌کرد؛ چونکە ئیمە سته‌ممان لی نا‌ک‌ری زیانمان لی نا‌که‌وی، ئادە‌میزادان هە‌موویان خواناس بن ئیمە سو‌ودمان پێ‌ نا‌گا، تە‌گەر هە‌موویان سته‌م‌کارو کافر بن هیچ لە‌خودایە‌تی ئیمە کە‌م نا‌کا..

مە‌به‌ست لە‌م چیرۆکە پە‌ندو ئامۆ‌زگارییه بۆ هە‌موو ئەو کە‌سانە‌ی پ‌شت لە‌ئیمان هێ‌نان هە‌ڵ‌دە‌کە‌نو سەر‌پێ‌چی فەرمانو نە‌ه‌یه‌کانی خوداو پێ‌غە‌مبەر دە‌کە‌ن، پاش ئە‌وه‌ی حە‌قو راستیان ناسی لی‌ی پاشگە‌ز بو‌ونه‌وه، کە‌سی‌ێک خودا عیلمو دینی پێ‌ بە‌خشی، بە‌پێ‌ی عیلمو ئایینی خودا هە‌ڵ‌سو کە‌وت نە‌نوێ‌نی و بۆ لای خودا بە‌ر‌زە‌فر نە‌بی‌و روو بکاته د‌ونیا پە‌رستی و بە‌ره‌و زە‌وی خۆی نزم بکاته‌وه، ئە‌وه دە‌شوبه‌یتە پە‌ست‌ترین ئا‌ژە‌ل کە سە‌گی زمان دەر‌کی‌ش‌را‌و دە‌م دا‌پ‌چ‌را‌وه، کە هە‌ر دە‌م خە‌ریکی کاری نا‌شرینو هە‌ڵ‌سو کە‌وتی

قیزلیکراوه. په‌روه‌دگار له‌م نایه‌ته‌دا ته‌شبییه‌ی حالو چۆنیه‌تی هه‌موو کافرو بیدینیکی کردوه به‌حالو چۆنیه‌تی پیاوێک له‌نایاتی خودا شاره‌زا بووبی و له‌نایین حالی بی که‌چی وازی لی بینیی و لی پاشگه‌ز بیته‌وه، نه‌م په‌ند هینانه‌وه به‌به‌لعامی کورێ باعوراء هه‌موو نه‌وانه ده‌گرێته‌وه: که نه‌و ره‌وشته ناشیرینه‌یان تیدا بن.. نایه‌ته‌که ده‌ست نیشانی نه‌و که‌سه‌ی نه‌کردوه که نه‌م مه‌مله‌لو په‌نده‌ی پی هینراوه‌ته‌وه؛ تیتیر گرنگ نیه له‌گه‌ل نه‌و ریوایه‌ته، یان نه‌م ریوایه‌ته یه‌ک ده‌گرنه‌وه یان نا. نه‌و کابرایه له‌نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل بووه، یان که‌نعانی بووه یان یه‌مه‌نی، یان.....

نایه‌ته‌که هه‌م‌په‌شه‌یه له‌هه‌موو نه‌و که‌سانه‌ی که‌شوین هه‌واو هه‌وه‌سی خۆیان ده‌که‌ونو روو ده‌که‌نه دنیا په‌رستی و تاره‌زو بازی؛ وازی له‌نایینی خودا ده‌هینن بپروا به‌خوداو به‌په‌یغه‌مبه‌ری خوداو به‌روژی قیامت پاشگویی ده‌خه‌ن! نیمام فه‌خری رازی ده‌فهرمویی: نه‌م نایه‌ته توندترین هه‌م‌په‌شه‌ی تیدایه بو زاناو شاره‌زایانی نایین، چونکه زانا به‌نایین ته‌گه‌ر به‌پیی عیلمه‌که‌ی خۆی نه‌جولایه‌وه، پیستو به‌ره‌که‌تی زانینه‌که‌ی نامیینی، زۆر له‌خودا دوور ده‌که‌وتنه‌وه...

ده‌یله‌می له‌کتیبی (الفردوس) دا فهرمووده‌یه‌ک له‌نیمامی عه‌لی‌یه‌وه ده‌گیرێته‌وه: که په‌یغه‌مبه‌ر فهرموویه‌تی: (مَنْ اَزْدَادَ عِلْمًا، وَلَمْ يَزِدْ زُهْدًا لَمْ يَزِدْ مِنْ اللَّهِ إِلَّا بُغْدًا) که‌سی‌ک زانیاری زیادی کردو خودا په‌رستیو دنیا به‌هه‌ستی زیاد نه‌بوو، جگه له‌خودا دوور که‌وتنه‌وه نه‌بی هیچی تری بو زیاد نابێ.

هۆکاری هیدایەتو گومرایی

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٧٨﴾
 وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا
 وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ
 بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٧٩﴾

دوای ئەوەی پەروردگار نمونەی ئادەمیزادی لەتایین دەرجووی
 هێنایەوه: بۆ ئەوەی واز لە گومرایی خۆیان بێنێو بگەرێنێوه بۆ رێبازی حەقو
 راستی، ئەمجار هۆکاری هیدایەتو گومرایی دیاری دەکا؛ کە بریتین لەبەکار
 هێنانی عەقڵو هەستو شعورو بەکارهێنانی هیدایەتی سروشت بۆ
 پەرورده کردنی یەکی لەم دوو رێگایە؛ رێگای خێر، یان رێگای شەر،
 دەفەرموی: ﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ﴾ کەسێک خودا هیدایەتی بدات بۆ
 نیمان هێنانو خێرو شوێنکەوتنی شەرعو قورئان بە هۆی بەکارهێنانی عەقڵو
 حەواسی بەرێکبو پێکی، ئەوە هەر ئەو بەراستی هیدایەت دراوه و کەسی تر
 هیدایەت دراوێه. ﴿وَمَنْ يُضِلِّ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ کەسێکیش خودا
 ریسوای بکا و توفیقی نەداو، شارەزای نەکا بۆ خێرو شوێنکەوتنی قورئان؛ بە
 هۆی لەکارخستنی عەقڵو شعوری لەتێفکیرینی نیشانەکانی بونەوهرو
 تێگەیشتن لەئایەتە شەرعیکان، ئەوە ئەو جوۆرە کەسانە
 خەسارەتمەندن و دوورن لەرێبازی هیدایەتو بەختەوهری دونیاو قیامەتیان
 لەکیس چوو، گومراو سەرلی شیوان. هیدایەتی خودایی یەک جوۆرە ئەویش
 نیمان هێنانە، کە کردەوهی چاک لەوهوه سەر چاوه دەگری، بەلام جوۆرەکانی
 گومرا بون زۆرو زەبەندەن وەکوو لەسورەتی (الانعام) دا دەفەرموی: ﴿وَأَنَّ
 هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ، وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَن
 سَبِيلِهِ﴾ بۆیە وشە (المهتد) بەتاک هێنار وشە (الخاسرون)

به‌کۆهیناوه!

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار ته‌و مه‌فه‌ومه‌ی که له‌نایه‌تی پێشودا به‌کورتی هینای
لێره‌دا شی ده‌کاته‌وه‌و درێژه‌ی پێده‌داو ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ
كَثِيرًا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ﴾ سوێندی! نێمه زۆرمان له‌ئاده‌میزادو جندۆکه
دروست کردون، که ناماده‌باشی نه‌وه‌یان تێدایه‌ کرداریک بکه‌ن شیایوی چونه
دۆزه‌خ بنو تی‌یدا بمێنه‌وه. هه‌روه‌ها ئاده‌میزادو جندۆکه‌ی تریشمان دروست
کردوه که ناماده‌باشی نه‌وه‌یان تێدایه‌ کرده‌وه‌ی واته‌نجام بده‌ن بچنه
ناویه‌هه‌شته‌وه، چهنکه ئاده‌میزاد به‌ سروشت ناماده‌باشی نه‌نجامدانی کاری
خێرو کاری شه‌ری تێدایه، کرداری چاک به‌هه‌شتی یه‌و کرداری خراب
دۆزه‌خیه، وه‌کوو له‌شوێنیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿فَرِيقٌ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٌ
فِي السَّعِيرِ﴾ الشوری/ ۷ یان ده‌فه‌رموی: ﴿فَمِنْهُمْ شَقِيٌّ وَ
سَعِيدٌ﴾ هود/ ۱۰۵.

ئه‌مجار هۆکاری چوونه‌ ناو دۆزه‌خو ناماده‌باشییان بۆ نه‌و کرده‌وه
خراپانه‌ دیاری ده‌کا ده‌فه‌رموی: ﴿هُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا﴾ ته‌وانه: دلیان
هه‌یه به‌لام بۆ تیگه‌یشتن به‌کاری ناهینن، عه‌قلۆ هۆشیان به‌شیوه‌ی رێکو
پێک به‌کار ناخه‌ن تا بگه‌نه‌ حه‌قیقه‌تی ئیمانۆ دلو ده‌روونیان له‌ژه‌نگی
گومپایی پاک بێته‌وه؛ هه‌ست به‌خۆشیو به‌خته‌وه‌ری ژبانی دویاو قیامه‌ت
بکه‌ن، ته‌وانه به‌وردی له‌شته‌کان وردنا به‌وه، تیروانییان بۆ ژبان تیروانییکی
سه‌طحی و سافیلکانه‌یه، وه‌کوو له‌شوێنیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿يَعْلَمُونَ
ظَاهِرًا مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ غَافِلُونَ﴾ الروم/ ۷ ته‌وان
وه‌کوو که‌سیک وان که له‌هیچ تی‌ناگه‌ن؛ چونکه نه‌به‌ته‌مای پاداشتی باشن،
ئه‌له‌ سزای دۆزه‌خیش ده‌ترسن.

﴿وَلَهُمْ اَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا﴾ ته‌وانه چاویان هه‌یه پێی نابینن، واته‌:
به‌چاوی وردبینیو تی‌فکرینه‌وه سه‌یری شته‌کان ناگه‌ن، له‌نایاتی که‌ونیو نایاتی
قورنانی وردنا به‌وه، تا شاره‌زایی رێبازی خۆشه‌ختی ببن. ﴿وَهُمْ آذَانٌ
لَّا يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ گوێچکه‌یان هه‌یه پێی نابیسن، گوێ ناگرن بۆ نایاتی خودا

که بۆ پیغه مبه رانی ناردوه، هه والو به سهرهاتی گه له پیشینه کان نابیسن، ناکامو سهره نجامی نهوانه ی رویان له هیدایه قی خوداو شاره زایی کردنی پیغه مبه ران وهرگپرا، ناگادار نین، واته: په ندو عیبره ت له سهره نجامی گه له پیشینه کان وهرناگرنو ته می خواردو نابن.

جا نهو که سانه ی که نهو ره وشتو هه لسو که وتیان نهوا عه قلو
 ههواسی خویان له کارخستوو **﴿أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ﴾** نهوانه
 وه کوو خوشتر و ره شه وه لاخو مهرو بزن وان، هه خه می خواردنو
 خواردنه وه یانه، به لکو گو مر اتریشن، چونکه نهو ناژه لانه هه ولی نهو شتانه
 ده ده ن که سوودیان پی ده گه یه نی و خو ده پاریزن لهو شتانه ی زیانیان پی
 ده گه یه نن. زیده رهوی ناکمن له خواردنو خواردنه وه دا، که چی نهو ناده میزاده
 به ده به ختانه، به نه نه قه ستو ره قه به ری نهو کارانه ده که ن که به ره و دۆزه خیان
 ده با، زیده رهوی له هه موو خواردنو خواردنه وه یه ک ده که ن چی زیان به خش پی
 بۆ ژبانی دونیاو قیامه تیان نهوه ره چاو ده که ن. **﴿أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ﴾**
 نهوانه به ته وای بی ناگان له نایاتی خودا، نازانن چون هه ستو شعورو عه قلیان
 به خه نه کار، نهوانه نه زاننو گیلو نه فامو که وه ده نن. به ته وای رویان له دونیا
 په رستی کرده، خه ریکی خواردنو خواردنه وه ن، وازیان له هه ولدان بۆ ژبانی
 قیامه ت و خوشی هه تاهه تایی هی ناوه، چ باکیان له به هه شتو دۆزه خ نیه ....
 به پیچه وانه ی عاقل مه نده کان، نهوان هه ولی وه ده سه تهنانی به خه وه ری ژبانی
 قیامه ت ده ده نو پیو یستیاتی ژبانی دونیا ش پاشگو ی ناخه ن، به گو ریه ی نه م
 نایه ته پیروژه هه لسو کهوت ده که ن که ده فیرمو ی: **﴿وَاتَّبِعْ فِيمَا أَتَاكَ اللَّهُ
 الدَّارَ الْآخِرَةَ، وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا، وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
 إِلَيْكَ، وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ، إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
 الْمُفْسِدِينَ﴾** القصص/۷۷.

لیره دا په رسیاریک دیته پیشه وه، ده لی بۆچی زوریه ی نهو خه لکه
 (تاده میزادو جندۆکه) بۆ چوونه ناو دۆزه خو تیدا مانه وه ی دروست کراون؟

له وه لام دا ده گو تر ی: په ره ردگار به عیلمی نهزه لی خو ی زانیو یه تی نهو
 خه لکه به ره و ریبازی دۆزه خ ری ده که ن، نه مه ش پیو یست به وه ناکا نهو

کرداره‌ی که ده‌بیته هۆکاری چوونه ناو دۆزه‌خیان بیته عالهمی واقعیعه‌وه، عیلمی خودا شامیلو ره‌هایه حمدیجی به‌زه‌مانو مه‌کان نیه.

یان ده‌لّین: خاوه‌نی نهم عیلمه نه‌زه‌لییه ره‌هایه (که پیویستی به‌زه‌مانو جموجۆلی جیهانی ناده‌میزادی تازه پیدابوونیه) نه‌وه‌نیه که مه‌خلوقات هه‌لده‌نی بۆ گومراییه‌کی که ده‌بیته هۆی چونه ناو دۆزه‌خیان به‌لکو هۆکاره‌که له‌حقیقه‌تدا. وه‌کوو نایه‌ته‌که که ده‌فهرموی: ﴿هُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا، وَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُصَرُّونَ بِهَا وَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا﴾ نه‌وانه نه‌و دلانه‌ی پییان دراوه نایانکه‌نه‌وه به‌کاریان ناهینن بۆ نه‌وه‌ی تیبگهن. دلّی کراوه و چاوی بینا نیشانه‌ی ئیمان هینانو هیدایه‌ت له‌بوونه‌وردا، له‌په‌یامی پیغه‌مبراندا، به‌دی ده‌کار تیی ده‌گا!

به‌لام نه‌وان له‌ناستی نایاتی کهونی دا دلّی خۆیان داخستوه، چاوی خۆیان نوقاندوه، گوچکه‌ی خۆیان هاخنیوه، نهم نامیرانه‌یان له‌کار خستوونو له‌شوینی خۆیاندا به‌کاریان نه‌هینان، ژیان به‌بی ناگایی و گیلی به‌سهرده‌به‌ن، که‌وابو نه‌وان وه‌کوو ناژهل وه‌هان به‌لکو له‌ناژه‌لّیش گومراترو گیل ترو، نه‌فام ترن.

بی ناگان له‌و نیشانانه‌ی کهون که رۆژانه‌و مانگانه‌و سالانه‌و دووباره ده‌بنه‌وه، بی ناگان له‌و روداوانه‌ی که به‌سهریان دیو پییا تیپهر ده‌بنو ده‌ستی قودره‌تی خودایان تیدا به‌دی ناکهن؛ نه‌وان به‌ساده‌یی سهیری ژیان ده‌کهن، به‌بی ناگایی و گیلی سهیری رۆژگار ده‌کهن، دلّیان ناکه‌نه‌وه ماناو مه‌به‌ستی ژیان تیبگهن، چاویان ناکه‌نه‌وه دیمه‌نه‌کانی بوونه‌ور ببینن، گوچکه‌یان ناکه‌نه‌وه قسه‌ی حه‌قو راست ببیسن، که‌وابو نه‌وان (هه‌روه‌کو له‌عیلمی نه‌زه‌لی خودادا دیاری کراوه) شیاوی نه‌وه‌ن بچنه ناو دۆزه‌خه‌وه و بکرنه سوته‌مه‌نی نه‌و ناگره بی تامانه..

تیپینی: موخته‌زیله‌و نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ت له‌باره‌ی کرده‌وه‌ی ناده‌میزاده‌وه را جیاییان هه‌یه:

۱- موخته‌زیله‌کان پییان وایه، ناده‌میزاد به‌دیپهنه‌ری کرده‌وه‌ی خۆیه‌تی و ده‌سه‌لاتی ره‌های هه‌یه له‌کردن یان نه‌کردنی کرده‌وه‌کانی دا.

۲- ته‌هلی سوننهو جه‌ماعه‌ت، پییان وایه: خودا به‌دیه‌تسره بۆ کرده‌وه‌کانی نادمیزاد خه‌لقی خودی کرده‌وه‌که خودا ده‌یکا، ناده‌میزاد له‌باره‌ی که‌سبه‌وه موختاره بی‌کا، یان نه‌یکا، به‌لام بری شتی سمره‌کی همن وه‌کوو مردن، ژیان، به‌رزوونه‌وه، زه‌لیلی، رزقو رۆژی، نه‌وانه ناده‌میزاد که‌سبو نیختیاری تییان‌دا نیه..

هیدایه‌ت له‌خوداوه دوو مانای هه‌یه:

۱- شاره‌زایی کردن.

۲- گه‌یاندن به‌مه‌به‌ست. واته: په‌روه‌ردگار ناده‌میزادی شاره‌زا کرده بۆ ریگای خێرو پاش، به‌جۆره هیدایه‌تیکی تر توفیقی داوه بۆ نه‌وه‌ی بگاته مه‌به‌ستو نامانجی خۆی. وه‌کوو نه‌وه سایه‌قیکی نه‌شاره‌زا پرسیار له‌پۆلیسیکی هاتوچۆ بکا، نه‌گهر پۆلیسه‌که ریگاکه‌ی پی بلی: نه‌وه جۆره هیدایه‌تیکه، نه‌گهر پۆلیسه‌که له‌گه‌لی سوار بوو گه‌یاندیه‌سه نه‌و شوینه‌ی که مه‌به‌ستی بوو، نه‌مه‌ش جۆره هیدایه‌تیکه...

ناده‌میزاد به‌ویستو نیراده‌ی خۆی نه‌و تواناو ده‌سه‌لاته‌ی په‌روه‌ردگار تییدا دروست کرده، ناراسته‌ی ده‌کا، جا یان بۆ خیر یان بۆ شمر!! ناده‌میزاد له‌سهر نهم ناراسته‌ کردنه پاداش له‌سهر چاکه وهرده‌گرته‌وه، یان له‌سهر خراپه سزا ده‌دری!

ناوه جوانه‌کانی په‌روه‌ردگار

وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِیْنَ یُلْحِدُوْنَ فِیْٓ اَسْمَیْهِۥ

سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا یَعْمَلُوْنَ ﴿۱۸۰﴾

پاش نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار وه‌صفی نه‌و خه‌لکه‌ی کرد که شیایوی چوونه ناو دۆزه‌خنو بۆ نه‌وی دروست کراون، به‌غافل و بی ناگاو گومرا له‌قه‌له‌می دان، چونکه عه‌قل و دلو چارو گوچه‌کی خۆیان وه‌کوو پیوست به‌کار نه‌هیناون تا له‌نهایی‌تی خودا حالێ ببزو دلیان به‌نیمان مشتو مال بکریو، زانستی به‌سوود قیر ببین.....

ته‌مجار دواى شهوه فرمان ده‌کا به‌یادو زی‌کری خودا، چونکه‌زی‌کری
خودا ده‌واى ده‌ردی بی‌ناگیی و گومراییه‌و ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ
بَهَا﴾ هر بۆ خودایه‌و بۆ که‌سی تر نیه‌ چهند ناویک که‌ جوانترین مانایان
له‌خۆ گرتوون. به‌و ناوه‌ جوانانه‌ بانگی بکه‌نو هاواری لی بکه‌ن یان بۆ په‌سنی و
وه‌صفو ستایش وه‌کوو ﴿اَللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ﴾ البقرة/۲۵۵،
یان بۆ دوا‌اکاری و دایینه‌کردنی پی‌ویستی و لایردنی به‌لاو موصیبه‌ت..
بی‌گومان ناوه‌ جوانه‌کانی خودا (اسماء الله الحسنی) له‌چوار سوره‌ت‌دا
باس کراون:

۱- له‌سه‌ره‌تای ته‌م سوره‌ته‌دا.

۲- له‌کۆتایی سوره‌تی (الاسراء) دا که‌ ده‌فرموی: ﴿قُلْ: ادْعُوا اللّٰهَ
اَوْ ادْعُوا الرَّحْمٰنَ، اَيَّامًا تَدْعُوْا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی﴾ الاسراء/۱۱۰.
۳- له‌سه‌ره‌تای سوره‌تی (طه) دا که‌ ده‌فرموی: ﴿اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ
الْاَسْمَاءُ الْحُسْنٰی﴾ طه/۷.

۴- له‌کۆتایی سوره‌تی (الحشر) دا که‌ ده‌فرموی: ﴿هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ
الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی﴾ الحشر/۲۴.

وه‌کوو ریوایه‌ت کراوه‌ پرێک له‌ موسولمانان له‌نوێژدا هاواریان له‌خودا
ده‌کرد، به‌ ناوی (الله)، یان (الرحیم) جاری واش ده‌بوو به‌ (الرحمن)
بانگیان لی ده‌کرد، کافره‌کان، وتیان: موحه‌مه‌دو هاوه‌لائی سه‌یرن؛ پییان
وايه: نه‌وان عیبه‌ده‌تی یه‌ک خودا ده‌که‌ن، نه‌دی بۆچی هاواری دوو
خودا ده‌که‌ن؟؟ تیتتر په‌روه‌ردگار ته‌م نایه‌ته‌ی نارده‌ خواری، شه‌وه‌ی روون
کرده‌وه: که‌ ته‌و ناوه‌ جوانانه‌ هی یه‌ک خودان؛ نه‌ک هی چه‌ندخوايه‌ک.

ناوه‌ جوانه‌کانی خودا نه‌وه‌دوو تۆ ناون، له‌صحیحی موسیلمو بوخاری دا
هاتوه‌ که‌ ته‌بو هوپه‌یه‌یه‌ (ره‌زای خوای لی بی‌ت) ریوایه‌تی ده‌کا، ده‌لی:
پیغه‌مبه‌ر فرمویه‌تی: (اِنَّ لِلّٰهِ تِسْعًا وَتِسْعِيْنَ اِسْمًا، مِائَةٌ اِلَّا وَاحِدًا، مَنْ
اَحْصَاها دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَهُوَ وَتُرْ يُحِبُّ الْوَتْرَ) واته‌: خودای گه‌وره‌و بالا
ده‌ست نه‌وه‌دو تۆ ناوی هه‌یه: سه‌د ناویه‌ک که‌م، که‌سیک بیان ژمی‌ری،

له‌بهریان بکا، بیر له‌مانا که‌یان بکاتم‌وه، ده‌چیته به‌هسته‌وه نه‌و تاکه، جنوب
نیه، تاکی خوش ده‌وی

ناوه جوانه‌کانی خودا به‌گویره‌ی ریوایه‌تی تیرمزی له‌طهریقی (الولید)
کوری موسلیم له‌شوعه‌بیه‌وه نه‌مانه‌ن:

((هو الله الذي لا اله الا هو الرحمن، الرحيم، الملك، القدوس،
السلام، المؤمن، المهيمن، العزيز، الجبار، المتكبر، الخالق،
البارئ، المصور، الغفار، القهار، الوهاب، الرزاق، الفتاح، العليم،
القابض، الباسط، الخافض، الرافع، المعز، المذل، السميع،
البصير، الحكيم، العدل، اللطيف، الخبير، العظيم، الشكور، العلي،
الكبير، الحفيظ، المقيت، الحسيب، الجليل، الكريم، الرقيب،
المجيب، الواسع، الحليم، الودود، المجيد، الباعث، الشهيد،
الحق، الوكيل، القوي، المتين، الولي، الحميد، المحصي، المبدئ،
المعيد، المحي، القيوم، الواجد، الماجد، الواحد، الصمد، القادر،
المقتدر، المقدم، المؤخر، الاول، الاخر، الظاهر، الباطن، الوالي،
المتعالی، البر، التواب، المنتقم، العفو، الرؤوف، مالك الملك،
ذوالجلال و الاكرام، المقسط، الجامع، الغنى، المانع، الضار،
النافع، النور، الهادي، البديع، الوارث، الرشيد، الصبور)).

زانایانی شاره‌زا له‌بوارى فەرموده‌دا ده‌ریاره‌ی ریوایه‌تی ئەم ناوه جوانانه
له پیغه‌مبەر‌وه که‌وتونه‌ته راجیایی‌یه‌وه: هه‌ندی‌ک ده‌لێن: فەرموده‌که
مەرفوعه، هه‌ندی‌کیش ده‌لێن: موده‌پر‌ه‌جه، نه‌مه‌شیان وێ چوت‌ره، بۆ‌یه
شه‌یخان (موسلیم بوخاری) ته‌خریجیان نه‌کرد‌وه، چونکه‌ وه‌لید به‌ته‌نیا
ریوایه‌تی کرد‌وه و گومانێ ته‌یه‌ل‌کیشی تیدا ده‌کرئ، وه‌کوو زانای گه‌وره
ئیب‌ن‌وحه‌ج‌ری عه‌سقه‌لانی له‌کتیبی فه‌تح‌ولباری‌دا فەرمویه‌تی و به‌مودره‌جی
داناوه.

﴿وَذُرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ واز
له‌وانه بی‌نن که‌ گۆران‌کاری له‌ناوه جوانه‌کانی‌دا ده‌که‌ن، وشه‌کانیان یان
مانا‌کانیان له‌راستی خۆیان لاده‌ه‌ن ته‌حریفو گۆران‌کاریان تیدا ده‌که‌ن، زیاده‌

که میان تیدا نه نجام د ده دن.

تیلحاد به سی جور ده بی:

۱- به گۆرانکاری کردن تیاندا وه کوو موشریکو بتهرسته کان ده یانکردو
بته کانیان بهو نارانه نار نابوون؛ لهه فظی (الله) وشه ی (اللات) یان داهینا
بوو، لهوشه ی (العزیز) (العزی) یان داهینا بوو، لهوشه ی (المناف) وشه ی
(مناة) یان داهینا بوو.

۲- دانانی ناوو صیغه تیک که خودا بقو خوئی له قورناندا خوئی پی ناو
نه هینابی، یان پیغه مبهی ﷺ له فرموده ی صه حیخی خوئی دا نه یفر موی،
وه کوو مده سیحیه کان به خودا ده لئین: باوکی مده سیح!! چونکه نه هلی حه قو
زانایانی نیسلام کۆکن له سر شه وه که ناوه جوانه کانی خودا ته وقیفین، واته:
ده بی قورنان یان فرموده ی پیغه مبهی ﷺ ده ست نیشانیا بکه!

۳- کم کردن زیاد کردنی ناوه جوانه کانی، ناو هینانی خودا به ناو تیک
که لهو ناوانه به دهره وهر خوئی بقو خوئی دانه ناوه، یان ناو نه هینانی بهو ناوه ی
بقو خوئی دانه ناوه، وه کوو شه ناوه میزاد به ناو تیک هاوار له خودا بکا که
ماناکه ی نه زانی، ته صه ووری ناو لئیراوه که نه کا.

شه موحه ممه د! تو واز لهو که سانه بینه که گۆرانکاری له ناوه
جوانه کانی خودا دا ده کهن، نه وانه سزای کرده وه کانیا ده درتته وه، پیش هاتنی
قیامت له دونیا دا سزا ده درتن

قییینی: نایه ته که نه مانایانه ی له خو گرتوون:

۱- ههر خودا ناوی جوانی هه نو ناوی جوان ههر هی پهروهر دگاران!
که وایی ههر نار تیک جوانه هی خودایه، ناوه جوانه کانی خودا ده کړی له غیری
خودا بندرتن، جگه له ناوی (الله) و (الرحمن) که نابی که سیان پیوه
نارینری. واته: نابی شاده میزاد تیک هه بی ناوی (الله) ی لی بنی یان
(الرحمن). به لام (عبدالله) یان (عبد الرحمن) شه وه له شه عدا ناوی
په سندن.

هه ندی له ناوه جوانه کانی خودا ده کړی به ته نیا هاواریا لی بکه ی وه کوو
(یا الله) (یا رحمن) (یا حکیم) هه ندی ناوی جوان هه ن نابی به ته نیا

هاواریان لی بکهین به‌لکو ده‌بی بلیین: (یامحي یاممیت)، (یاضار یانافع). پیویسته نموده‌ش بزائین که ناوه جوانه‌کانی پروه‌ردگار هر نموده‌و نۆنین به‌لکو خودا هندی ناوی هنن یه‌که‌سی پی ناشنا نه‌کردن. به‌لکه‌مان له‌سر نهمه نمو فرموده‌ی پیغه‌مبیر ﷺ که نیمامی نه‌حمده‌و نه‌بیر حاتمی کوری حیبانی نه‌لبه‌ستی له‌صه‌حیحی خویدا له‌عه‌بدولای کوری مه‌سعووده‌وه (ره‌زای خوای لی بیت) ده‌گیریتسه‌وه: که پیغه‌مبیر ﷺ فرموده‌تی: ((.....أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ الْعَظِيمَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَتُورِ صَدْرِي، وَتَجْلِبِّ حُزْنِي، وَتَهَابَ هَمِّي، إِلَّا أَذْهَبَ لَكَ حُزْنُهُ وَهَمُّهُ، وَأَبْدَلَ مَكَانَهُ فَرْجًا)).
گوترا: نه‌ی پیغه‌مبیری خودا! نایا تیمه قیریان نه‌بین؟ پیغه‌مبیر ﷺ فرمودی: (بَلَى يَنْبَغِي لِكُلِّ مَنْ سَمَّيْتُهَا أَنْ يَتَعَلَّمَهَا) که‌وابوو جگه له‌و نموده‌و تو ناوه پروه‌ردگار ناوی تریشی هنن.

تیبنولعه‌ره‌بی سده‌و چلو شه‌ش ناوی له‌ناوه پیروژه‌کانی خودا بو پارانه‌وه‌و هاوار لی کردن هیئان، له‌شوتینیکی ترده‌سی ناوی پیروزی تری لی زیاد کردن، واته: بوون به‌سده‌و هفتاو شه‌ش ناو. وه‌کوو (الطيب، المعلم، الجمیل...).

شاعیری خوداناسو هه‌ست ناسک سه‌یید عبدالرحیمی مه‌وله‌وی ده‌فرمودی:

ئه‌سمای (خالق الارض و الفلک)
ئه‌هرچی مه‌شه‌ورن به‌هه‌زارو یه‌ک
به‌شه‌ر عیج یه‌کی که‌م صه‌د مه‌ذکورن
لاکین وه‌ک صیفات غه‌یره مه‌حصوورن
بوچ؟ ئه‌ر ئه‌سمیه، ئه‌گه‌ر صیفات
مه‌نشهنی هه‌موو هه‌ر که‌مالاته

خود که مالاتی خالیتی نه کبهر
غیره مه حصوره و له غیبت نه ودهر

هەر ئیسمی که شهرع ئیزنی نه داوی

نیطلاق و هه شهر خودا دا ناوی

نهم قهوله موختار، یه کجار قه ربه

بهس بینای نه سماء له سهر ته و فیه

موعته زیله له پرستهی کوتایی نایه ته که، که ده فرموی: ﴿سَيَجْزُونَ

مَآثِرًا يَوْمَئِذٍ﴾ ده ئین: نه مه به لگه یه له سهر نه وه که کرده وه هی
تاده میزاده، پاداش و سزا له سهر کرده وه ی بهنده یه وه سهره لده دا.

ماوه ته وه ناماژه به نه وه بکهین که دوعاو پارانه وه شتیکی مه شروع

په سنده وه به عیبادهت حسیبه، به لکو کاکلهی عیبادهت و خوا په رستیبه

په روه دگار ده فرموی: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي، فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ

دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ البقرة / ۱۸۶. له قورنانی پیروژدا که باسی پرسیارو

نیستیفته له گۆری بی وه لآمه که ی واده داته وه ده فرموی: ﴿فَقُلْ.....﴾

واته: نهی موحه مه ده! پییان بلتی: نه وه وه لآمه که یه تی .. به لام لیله دا نه وه

ناوهنده ناهیلی و یه کسهر ده فرموی: ﴿فَأِنِّي قَرِيبٌ﴾ نهی موحه مه ده!

ته گهر بهنده کانم ده رباره ی من پرسیارت لی بکهین نه وه من لییان نزیکم،

وه لآمی بانگهر ده ده مه وه همرکاتی هاوارم لی بکهین، واته: با راسته و خو

بانگ له من بکهین ناوهنده و واسیته و هسیله به کارنه هیین بانگ کردنو هاوار

کردن له غیری خودا له هیچ مه خلوقیکی تر (زیندو بی یان مردو) دروست

نیه، ته دنیا خودا هاواری ده کرتتی، ههر نه وه مه مه ده، واته: بۆ پیوستی و

به هانای هاتن هاواری لی ده کری و په نای بۆ ده بری، که سی تر ناتوانی به هانای

لیقه و ماوو داماوانه وه بی، ناخو شییان له سهر لایه ری، به خسته وه ری خو شییان

^{۱۱} عه قیده ی مرضیه، دانراوی سهید عبدالره حیمی مهوله ی، لی کۆلینه وه ی مه لا

عبدالکریمی موده ریس ل / ۲۴۰.

بداتی وه کوو ده فرموی: ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَا، وَيَكْشِفُ السُّوءَ، وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ، إِلَهُ مَعَ اللَّهِ﴾ النمل/۶۲، واته: جگه لپهروهردگار که سی تر نیه به هانای لیقوموا وانه و بی، هر خودا شیاری عبادت بو کردندو دوعار پارانه و بی ناراسته ده کری.

حاکم له (المستدرک) دا ریوایه تیکی هیئاره ده لی: پیغمبر ﷺ به فاطیمه ی کچی فرموی: (مَا يَمْنَعُكَ أَنْ تَسْمَعِي مَا أَوْصِيكَ بِهِ؟ أَنْ تَقُولِي إِذَا أَصْبَحْتَ إِذَا أَمْسَيْتِ: يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ، أَصْلَحَ لِي شَأْنِي، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ).

بروادارانو به درو خهروهه کان له تومته تی بانگ لیگراو

به بانگه وازی نیسلام

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿١٨٤﴾ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٥﴾ مَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٦﴾

لهه پیش پهروهردگار نه و بی راگه یاند: که خه لکیکی زوری بو دوزه خ دروست کردوه، چونکه دلو چاوو گوچک کی خویان له کار خستون، نه مجار ناده میزادانی رینومایی کردن بو شتی که نیمانیان به هیژ ده کا؛ نه ویش یاد کردنی پهروهردگار له روانگهی ناره پیروزه کانیه و، لیره شدا باسی نه و ده کا: که تومته تی موحه مه د ﷺ دوو تا قمن؛ تا قمی هیدایه ت دراو. نه وانه ی به حق و عدالت حوکم ده کمن، تا قمی گو مپراو به دروخه کمره و ده کان، نه مجار

په نړۍ کې ناده میزادانی بڼه وه راکیشا؛ که ټیټ کریزو ورد بوونه وه له هماغه کازو زهوی بڼه ټیټ گیشتنو به لکه هیڅانه وه له سمر تاکنو ته نهایی خپلواو: راستی پیغه مېرمنه ښه ده ښه ده ښه ده ښه ده شتیکی واجبه کاریکی پیوسته، کوتایي هم کومه له نایه ته به وه ده هیڅی که به ته مای نیمان هیڅانی واته ښه ده، که به یی سوننه تی خودا گومراو سمر لی شتوان، په وروډگار په وروډگار گومرایي دا فراموشی کردون وازی لی هیڅان، تاکاتی دپلرېکاو له زانستی خوی دا که ده یا نخته ناو دوزخه وه و سزایان ده دا. ده فرموی: ﴿وَمِنْ خَلْقِنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْذَلُونَ﴾ له ناده میزادانی نیمه دروستان کردون، له ناو نهو گله نه ته وهی که به دیمان هیڅان؛ گله نه ته وهی که به ده؛ که پیک هاتوه له چنده ورو خپل و نژاد و ره گزو نه ته وهی جیا، رنومایی ربازی حق ده کهنو به کرده وه و به قسم و خاموژگاری ناده میزادان هله دین بڼه پابه ندبون به حق و عه دالتکاری، بانگه وازی خه لکی ده کهن بڼه خودا پرستی و گورپایه لی فرمانه کانی یه زدان، کردار و هلویتیان حق و، حوکم و بریاریان عه دالت و دادپروهریبه، لادانو ستمکاری له گوشتارو کرداریان دا نیه، ربازیان یه که، چونکه حق یه که و نابی به دوو، نهو گله هلویت په سنده کردار باشه تومه تی موحه مده ښه ده.

زور فرموده ی پیغه مېرمنه ښه ده همن که مانای نایه ته که به سمر گله ی رئیسلا م دا ده چه سپینن. له و فرمودانه: نهو فرموده یبه، که شه یخه یی له صه حیحه یی خویان دا له مو عاویبه ی کوری نه بو سه فیانه وه ده گیرنه وه ده لی: پیغه مېرمنه ښه ده فرموی: ﴿لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ، وَلَا مَنْ خَالَفَهُمْ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ﴾ له ریوایه تیکی تر دا (حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ عَلَى ذَلِكَ).

نیبو جریرو نیبولو نډیرو نه بو ششخ له نیبو جوړه یجه وه، ریوایه ده که. ده لی: پیغه مېرمنه ښه ده له باسی نایه تی ((وَمِنْ خَلْقِنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ)) فرموی: ((هَذِهِ أُمَّتِي، بِالْحَقِّ يَحْكُمُونَ وَيَقْضُونَ، وَيَأْخُذُونَ لَوْ يَعْطُونَ)) نه بو ششخ نیبو حییان له عه لی کوری نه بو طالبه وه

فمرموده یه کی دهره یناوه، که فمرموده تی: (لَتَقَرَّبَنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا فِرْقَةً، يَقُولُ اللَّهُ: وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ) تنها هر نمو نه تموده یه کی که نموده ره وشتو هه لوئستیانه رزگاریان ده بی.

به کورتی: که پمروه ردگار لهوه پیش فمرمودی: ﴿وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾ پاشان لیله دا هه مان رسته ی دووباره کرده وه، زوریه ی رافه کمرانی قورئان ده لین: مهبه ست بهو تومه ته، تومه تی موحه ممه ده ﴿﴾ به لگهش نمو فمرمودانه که نویسیومانزو هی تریش زورو زه به ندهن.

ته مجار دوا ی ده ستیشا نکردنی تا قمی یه که م، باسی تا قمی دوو هه م ده کاو ده فمرمودی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ نموانه ی قورئان به درو ده خه نموه (که قوره یشیه بی باوره کانن) له گومرایی و سرگردانی خویان دا ده یانه یلینه وه، نیستدرجیان ده که یین وازیان لی دینین له گومرایی و سرگردانی دا زیاتر روچسنو نه زانن سهره نجامی کاریان به چی ده گاو ناکامیان چی ده بی، چونکه نازانن دابو نهریتی خودا له ناستی کیشه ی نیوان هه قو به تالدا چونو چون نیه؟ بی ناگان لهوه ی که هه میشه هه قو راستی، به تالو پووج راده مالیو، نمو شته ی سوودی بو ناده میزادان هه به سهر شتی زیبانه خرودا زال ده بی! وه کوو له شوینیکی تردا ده فمرمودی: ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ، فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾ الانبیاء/۱۸، یان ده فمرمودی: ﴿فَأَمَّا الزُّبْدُ فَيَدْمَغُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ﴾ الرعد/۱۷. نیستیدراجیان ده که یین بو سزادان، به جوریک که به خویان نازانزو بی ناگان لهوه ی بوچی وایان لی ده کری، نزیک ده خرینه وه لهو شتانه ی دینه هو ی به هیلاک چونو فموتانیان، نیعمه تو خوشیان ده دریتی، رزو روژیان به سهردا ده رژیندری، هوکاری ژنیان بو خوش ده کری، هر کاتی تاوانیک بکمن، کرده وه یه کی خراب نه نجام بهن زیاتر ژنیان دونیایان بو خوش ده کری، نیتر خویان له خو

قورپو زیاتر له‌زه‌لکای گوهرایی دا رۆده‌چزو روو ده‌که‌نه تاوانو تاوانکاری، چونکه تا نه‌وان پی‌ی لی هه‌لبړنو درێژه به‌تاوانو یاخی بوون بده‌ن، زیاتر نیعمه‌تو خوشییان به‌سهردا ده‌رژێ، نازانن که نه‌وه پشی پشی کردنیانه بو نه‌وه‌ی به‌داوه‌که‌وه ببن، وه‌کوو له‌شویئیکی تردا ده‌فرموی: ﴿أَيَحْسَبُونَ أَنَّمَا نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مَّالٍ وَبَنِينَ، نُسَارِعُ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ﴾ المؤمنون/۵۵-۵۶. یان ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ، فَتَحْنَا عَلَيْهِمُ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ، حَتَّىٰ إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ الانعام/۴۴.

موسلیمو بوخاری فرموده‌یه‌کان له‌ته‌بو موسای نه‌لئه‌شعه‌رییه‌وه زه‌رگپرله‌ته‌وه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموویه‌تی: ((إِنَّ اللَّهَ لَيُفْلِي لِلظَّالِمِ، حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَهُ لَمْ يَفْلِتْهُ)) په‌روه‌ردگار مۆلته‌ت به‌سته‌مکار ده‌دا، سه‌ته‌مکاری خۆی نه‌نجام ده‌دا، هه‌تا که گرتی نیتر به‌ره‌لدا‌ی ناکاو مه‌ره‌خه‌سی ناکا.

بیگومان مانای ته‌م ئایه‌ته‌و وینه‌کانی، ده‌ریاره‌ی کافره‌کانی قورپه‌یش هاته‌ دیو، له‌سه‌ریان جی‌به‌جی بوو، نه‌وه بوو له‌شهری به‌درو خه‌نده‌قو فه‌تحي مه‌که‌کو شه‌ره‌کانی تریش‌دا، ژیر که‌تنو، خودا پیغه‌مبه‌ری خۆی به‌سهردا زال کردن.

حه‌زه‌ته‌ی عومه‌ری کورپ خه‌تتاب کاتی گه‌نچه‌و خه‌زێنه‌ی کیسه‌رایان بو برده‌وه، که‌وته‌ پارانه‌وه‌و لاله‌وه‌ه‌وتی: خودایه‌! په‌نا‌ده‌گرم به‌تۆ له‌وه‌ی که‌ ته‌م غه‌نیمه‌تو ده‌سه‌که‌وتنۆ سه‌ره‌که‌وتنه‌ نیسته‌دراج بی! چونکه‌ زاتی پاکی ده‌فرموی: ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿وَأَمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ﴾ مۆلته‌تی نه‌و گرو‌هه‌ به‌درو‌خه‌ره‌وانه‌ ده‌ده‌م، ته‌مه‌نیان درێژ ده‌که‌م، هو‌کاری ژبانیان بو زۆر ده‌که‌مو، ماله‌و سامانیان ده‌ده‌می، به‌لام بیگومان نه‌خشه‌و ته‌گبیری من بو له‌ناو بردنۆ تۆله‌ لی‌ستاندنیا‌ن به‌هێزو تۆکه‌میه‌!

به‌کورتی نیعمه‌ت پی به‌خشینۆ رزقو رۆژی پێدان نابێته‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر راستی و راستالی ئاده‌میزاد، به‌لکو جاری واده‌بی نه‌و نیعمه‌ت پی به‌خشینه‌ بو

نیستیدراجہ، بۆ خستنه ناو داوو به ته له وه بوونه. سته مکار که له سته مکارییه که ی ده ست له عاست تو له ی لی نه سه ندرا پیویسته له خوی بایی نه بی و هه لنه خه له تی، چونکه وا ده بی وازی هیئانه که ی بۆ نه وه یه زیاتر مله سوړو سته مکاری بۆ خه لکه ده ریکه وی، بزائن چ به د ره فتا بو به د نه تواریکه!! وه کوو چون له م روژگاره دا دارو ده سته ی ئاسایشو چاودیری، موراقه به ی هه لسو که وتی گومان لی کراوان ده کهن، تاماوه یه که چا و له خرا به کاران ده پوژشن، پاشان که وه ختی دیاری کراو هات، راپیچی ژهن دانو لی کو لینه وه یان ده کهنو سزایان ده دن.

جا وه کوو نیبنو نه بی حاته مو نه بو ششه یخ؛ نیبنو حه ییانی نه لئه نصاری له قه تاده ی کوړی دو عامه وه ده ریان هیئاوه ده لی: بۆی باسکردین که پیغه مبهر ﷺ چوه سهر صه فاو بانگی قو ره یشی به کانی کرد، یه که یه که و بنه ماله به بنه ماله بانگی لی کردن نه ی نه وه ی فلان! نه ی نه وه فلتان! له به لاو رودای روژگارو غه زه بی خودا ده یترساندن یه کی له قو ره یشی به کان وتی: وادیاره هاوه لی ئیوه واته: موحه مده شی تو نه فامه ته م بانگه بانگوهاوار هاواره ی له چییه؟؟ شهو هه تا به یان خه ریکی بانگ کردنه؛ ئیتر په ره ردگار ته م نایه ته ی نازل کرد که ده فمر وی: ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ حِنَّةٍ، اِنْ هُوَ اِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ نایا نه و کومه لو تاقمه به درو خه ره وانه ی که نایاتی ئیمه به درو ده خه نه وه، بیریان له وه نه کردو ته وه که هه قاله که یان که موحه مده ﷺ هیچ جو ره شی ته کی له گه ل نه؟! بۆ فکر له حالی رابووردوی ناکه نه وه هه ره له سه ره تای ژیا نیه وه! خو یاش ناگاداری سه ره مه کانی پیش ئیستاینی، له سه ره ده می مندالی و گه نجی و پیاوه تیدا باش باش ده یناسن، حه قیقه ته ی بانگه وازه که شی ده زائن، به لگه ی پیغه مبهرایه ته نه ویان له لا ناشکراو نومایانه، نه و پیغه مبهری خودایه به راستی، بانگه واز بۆ حه ق ده کا! نه وان نه گه ر بیر له رابووردوی بکه نه وه، خو یان له ده مارگیری و تاره زو بازی دوو ر به خه نه وه، حه قو راستییان بۆ ده ره که وی راستی پیغه مبهرایه ته نه ویان له لا ناشکراو عه یان ده بی! ده زائن که شاعیر نیه و، دیارده ی شی تی

پتوه دیار نیهو، هیچ جزوه شیتو بی ناگایی به کی پتوه نیه،

قورنانی پیروز له زور نایه تا نیه مان بو ده گیریتوه که موشریکه کان
 پیغه مبریان به شیت ده زانی و نهو حاله تیان و ه پال ددها و ه کوو چوون
 تومه ته کانی تریش هه مان حاله تیان پال پیغه مبره کانیان داوه. بویه قورنانی
 پیروز چند جار به دروی خستنه و ه پا کانه ی بو پیغه مبر سوره کرد و ه کوو
 ده فرموی: ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾ التکویر/۲۲، یان ده فرموی:
 ﴿قُلْ: إِنَّمَا أَعْطَاكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِيَ وَفَرَادَى، ثُمَّ
 تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ، إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ
 شَدِيدٍ﴾ سبا/۴۶، یان ﴿أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ، بَلْ جَاءَهُم بِالْحَقِّ
 وَكَثُرَهُمُ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ﴾ المؤمنون/۷۰، یان ﴿وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ
 عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ﴾ الحجر/۶، یان ﴿وَيَقُولُونَ: إِنَّا لَنَرَاكَ فَا
 إِلَهِنَا لِشَاعِرٍ مَجْنُونٍ﴾ الصافات/۳۶، هه موو نایه ته کان نیهو ده چه سپینن
 که پیغه مبر سوره شیت نیه، ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ به لکو ترسینره و
 ناموزگاری کهره، به نه مانه توه په یامی خوی ده گیه نی و نه کی سرشانی
 نه نجام ددها، نهو له سزای دونیا و قیامت ده تانترسینن، پیتان راده گیه نی:
 که نه گهر به پیر بانگه وازی به کیه و نه یه ن توشی سزای دونیا و قیامت ده بن!
 که له نایه ته که دا و شهی ﴿بِصَاحِبِهِمْ﴾ هیناوه بو نهو هینا ویه تی که
 بیر قوره یشی به کان بینیتوه: که نهوان له سره تای ژیا نیه و ده یناسن تا
 له ته مهنی چل سالی تیپه ریوه، که رابوو نهوان همر نهو نده یان له سره که بیر
 له ژیا ننامه ی رابووردوی بکه نه و بو نه و ی بزائن که دابو نه پیتی
 موحه ممه د سوره درو کردن نیه، له و پش دروی لی نه بیسراوه، پیوا
 ماقوله کانیان بو خویان شایه تی نه و ده دن که هر گیز موحه ممه د له گهل
 که سدا دروی نه کردوه، نه دی چوون درو له سر خودا هه لده به ستنی، به لی:
 نه گهر موشریکه کانی مه که له شیوه ی به و رده بوونی موحه ممه د
 ورد بوونایه و، نهو نه مانه تپاریزی و راستگوئی و ره وشت جوانیه ی نه و یان
 بهینایه و پش چای خویانو نه مجار بیران له بانگه وازی به کی بگردایه و،

که بریتیه: لیه کتابرستی و عیاده تکردن بۆ خوداو، چاک کردنی حاله تنی نایینی و شارستانی و کۆمه لایه تنی خویان.. بۆیان ناشکرا ده بوو که نهم هه لسو کهوتو داخوازیانه له پیاوێکی شیتموه ده رناچن، به لکو عقل و انیشان ده دا بیروفر وای بۆ ده چی که نهمه نیگای خوداییه تیردراوه بۆ سمر دلی نمو پیغه مبه ره نه خویندواره.

نه مجار قورنانی پیروژ سمرنجیان بۆ به لگه یه کی تر راده کیشیوه ده فمرموی: ﴿أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ﴾ واته: نایا نه وانه نمو پیغه مبه ره به درۆ ده خه نموه که ده زانن نه مینو راستگۆیه؟؟ سهیری جیهانی ناسمانه کازو زهوی ناکمن؟؟ له مه له کوتی ناسمانه کازو زهوی دا: به لگه ی به هیزو زۆرو زه به ننده همن له سمر هه بونی به دیه پهنه رکی داناو به تواناو زاناو به ناگا. نه گهر نمو موشرکه به درۆ خه وهانه، سهیری نایاتی نیه بکمن، پروانته ملکوت سه لته نه تنی خوداو کاردروستی و رکتو پیککی له هه موو دروسته کراوێکی دا، نه وه به بی شکو گومان نمو سهر کردنه یان کیشی ده کردن بۆ نیمان هینان به هه بونی خودایه کی تاکو ته نیاو بی هاوه ل، ده یانزانی که هیچ شتی لهم بونه وه ره دا به هه واتته دروست نه کراوه، ههر له نۆره تامه جهره به لگهن له سمر هه بونی خودایه کی بالا ده ستو زاناو دانا.

نه گهر نه وانه به وردی سهیری مه له کوتی ناسمانه کازو زهوی بکمن، ده گه نه نه وه که برپوا به راستی پیغه مبه ریه تنی موحه مه د بکمن. ﴿وَإِنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدًا اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ﴾ نایا بیریان له وه نه کردۆ ته وه که له وانه مردنیان نزیک بی و به م زووانه دنیا به جی به یلن؟؟ با په له بکمن بۆ تیفکرین لهو حاله ته یانو هه ولی وه ده ست هینانی حق بده ن، پیش هاتنی مهرگی ناوه خستو له نکاو با برپوا به پیغه مبه ر بکمنو پابه ندی فمرمانو نه هیه کانی بز و بترسن له سزای به تیشو نه برپاوه ی دۆزه خ!!

به کورتی: له وانه یه مهرگیان نزیک بی و کاتی فهوتانیان هاتبی! ده ی به ته مای چیزو بۆ خیرا نیمان نه یین؟؟ ﴿فَبِأَيِّ حَلِيلٍ بَعْدَهُ يَوْمَئِذٍ؟﴾

ددی نهوانه نهگمر نیمان بهم قورئانه ناهینن بهچ کتیبیکتری تر (پاش قورئان) نیمان دههینن؟ کهسیک به قورئان موسولمان نهیی که تهواو ترینو بههیزترین کتیبه؛ به چی موسولمان دهیی؟! کهسیک نه قورئانه کاری تی نهکاو، پیی موسولمان نهیی بهتهسای نهرومهیه، بهشتی تر موسولمان بی!

﴿مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ﴾ کهسیک خودا گومرای بکا کهس نیه بتوانی هیدایهتی بدا، واته بهروهردگار قورئانی کردوه به گهورهترین هزکاری هیدایهت یو تهقواکاران، پیغه مبریشی کردوه به گهوره ترین پیغه مبرو تهواو ترین عاقل مهندو خاوهنی جوانترین رهوش، جا کهسیک ناماده باشی تیدانه بی نیمان بهو قورئانه بهینسی و پروا بهو پیغه مبره بکا نهوه خودا گومرای کردوه، واته: سونهتو دابی خودا له دروستکردنی ساده میزاداو هاتوه که کرده کانی بابهننن به چهند هزکاری که کار لیکسراوی لی پیدایی، جا کهسیک گومرای به کهی به گویه تی نهو دابو نه پیتو سونهته خودایی به بی، دهیی کی (جگه له خودا) هیدایهتی بدا. واته: هیچ کهس نیه بتوانی نهو دابو نه پیتو بگوری.

نایهته که به لکیمیه له سر نهوه که هیدایهتو گومرای له خودا وهن واته: بهروهردگار به ده پینهری کرده دهی ساده میزاده، جا کردوه که خیر بی یان شهر.. ﴿وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ واته: بهروهردگار شهر گومرایانه له زلکای گومرای خویاندا فراموش دکاو سه گردانو سر لی شیواو، ریگای رزگار بیون نادزنه له زلکای سر لی شیواوی دا دینو ده چن، هله به سوچی خویانه و خهتا له خودی خویانه و ناکامی بوغرای و سنور به زینی و سته مکاری و ملهوری خویانه.

به کورتی مانای نایهته که نهوه نیه که خودا به تو بزی گومرایان بکا و ناچاران بکا یو گومرا بیون، به لکو مبهست نهوه به؛ نهوانه که دلان ناوخته کوفرو بیدینی بوو، زنده ره بیان له گومرای دا کرد، تا گه یشتنه نه ندازه نهوهی چاری دلان کویر بی و ریگای هیدایهت ره چار نه کن، وایان لی دی به هیچ روشنایی و نوریک شاره زا نه بنو ریگای سه فرازی و هیدایهت بهدی نه کن!

نه‌وانه نه‌گمر نیمان به‌م قورئانه ناهینن به‌ج کتیییکی تر (پاش قورئان) ده‌هینن: که‌سیک به قورئان موسولمان نه‌بی که ته‌واو ترینو به‌هیزترین سینه‌یه چی ، وسولمان ده‌بی؟! که‌سیک نه‌م قورئانه کاری تی نه‌کاو، پی‌ی وسولمان نه به‌ته‌مای نه‌وه‌مه‌به، به‌شتی تر موسولمان بی!

﴿مَنْ يَلِلِ اللّٰهَ فَلَا هَادِيَ لَهُ﴾ که‌سیک خودا گومرای بکا که‌س نه‌ نی هیدایه‌تی بدا، واته پمروه‌ردگار قورئانی کر. یوه به‌گوره‌ترین هوکاری ایته بق ته‌قواکاران، پیغه‌مبیریشی کردووه به‌گوره‌ترین پیغه‌مبیرو ترین عاقل، مه‌ندو خاوه‌نی جوانترین ره‌وشت، جا که‌سیک ناماده‌باشی نه‌بی نیمان به‌و قورئانه به‌ینن و پروا به‌و پیغه‌مبیره بکا نه‌وه خودا گومرای کردووه، واته: سونه‌تو دابی خودا له‌دروستکردنی ناده‌میزاداوا هاتووه که کرده‌وه‌کانی پابه‌ندبن به‌چهند هوکاریک کار لی‌کراوی لی پیدابیی، جا که‌سیک گومراییه‌که‌ی به‌گویره‌ی نه‌و دابو نه‌پرتو سوننه‌ته خودایی‌یه بی، ده‌بی کی (جگه له‌خودا) هیدایه‌تی بدا. واته: هیچ که‌س نه‌ بتوانی نه‌و دابو نه‌پرتو بگویری.

نایه‌ته‌که به‌لگه‌یه له‌سمر نه‌وه که هیدایه‌تو گومراییه له‌خوداوه‌ن واته: پمروه‌ردگار به‌دیه‌ینمیری کرده‌وه‌ی ناده‌میزاده، جا کرده‌وه‌که خیر بی یان شهر.. ﴿وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ واته: پمروه‌ردگار نه‌و گومرایانه له‌زلکاوی گومراییه خویاندا فمرا‌موش ده‌کاو سمرگمردانو سمر لی شیواو، ریگای رزئار بوون نادۆزنه‌وه له‌زلکاوی سمر لی شیواوی دا دینو ده‌چن، هه‌لبه‌ته سوچی خویانه‌و خه‌تا له‌خودی خویانه‌و ناکامی بوغراییه سنوور به‌زینن و سته‌مکاری و مله‌پوری خویانه.

به‌کورتی مانای نایه‌ته‌که نه‌وه نیه که خودا به‌تقیزی گومرایان بکاو چاریان بکا بق گومرا بوون، به‌لکو مه‌به‌ست نه‌وه‌یه؛ نه‌وانه که دل‌یان ویتته‌ی کوفرو بی‌دینی بوو، زی‌ده ره‌وییان له‌گومراییه‌دا کرد، تا گه‌یشتنه ندازه‌ی نه‌وه‌ی چاوی دل‌یان کویر بی‌و ریگای هیدایه‌ت ره‌چاو نه‌که‌ن، وایان دی به‌هیچ روشنایی و نووریک شاره‌زا نه‌بنو ریگای سمر‌فرازی و هیدایه‌ت دی نه‌که‌ن!

زانىنى ھاتنى قىيامەت ھەر لاي پەرۋەردگارە

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجَلِّيهَا
لَوْفَتِهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْةٌ يَسْأَلُونَكَ
كَأَنَّا كَافٍ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

ئەمە پېش دەريارەي يەكتاپەرستىو پېغەمبەرايەتىو قەضار قەدەر دوا،
دوا بەدواي ئەمە باسى رۆژى دوايى کرد، ئەمجار لەنايەتى پېشوردا كە باسى
ئەجەلى ئادەمىزادى کردو فەرموى: ﴿وَأَن عَسَىٰ أَن يَكُونَ أَقْرَبَ
أَجَلُهُمْ﴾ بۆ ئەمەي پەلە بکەن لەتۆبە کردنو گەرانەمە بۆ لاي خودا، ديارە
کۆتايى ھاتنى تەمەنى ھەر ئادەمىزادىك قىيامەتتىكى تايبەتییە بۆي،
ئەمجار بەشۆن ئەمەدا، فەرموى: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ﴾ بۆ رەنومايى
کۆرۆ تېفکرىن لەکارو بارى قىيامەتى گەورەو گشتى، كە بەھاتنى ئەمە رۆژەي
تەمەنى دونيا کۆتايى دىو، ھەموو ئادەمىزادو گيانلەبەرى تر (جگە
لەپەرەردگار) گيانيان دەرجىو زىندەوەر بەزىندوى نامىنى. ھەروەھا بۆ
رونکردنەمەي ئەمە كە زانىنى كاتى ھاتنى قىيامەت لەخەلک شىردراو ھەو
جگە لەخودا كەس نازانى كەي دى!!

دەريارەي ھاتنە خوارەمەي ئەم ئايەتە ئىبنو جەرىرى طەبەرى لەقەتادەوہ
رېوايەت دەکا، دەلى: موشرىكەکان لەبەر ئەمەي زۆر مونكىرى ھاتنى
قىيامەت بوون، وتیان: ئەگەر راست دەكەي تۆ پېغەمبەرى ھەوالى قىيامەتەمان
بەرىو پیمان بلى: كەي دى؟؟

ھەر طەبەرى لەئىبنو عەبباسەوہ دەگىریتەوہو دەفەرموى: خەملى كۆپى
قوشەيرو سەمۆئەلى كۆپى زەيد بەپېغەمبەريان گوت: پیمان بلى: قىيامەت
كەيە؟ ئەگەر تۆ (وہكو بۆخۆت دەلىي) پېغەمبەرى! كاتى ھاتنى قىيامەتەمان

بۆ دیاری بکه، ئیمه نازانین قیامت چیه؟ ئیتر په‌روه‌ردگار نهم نایه‌ته‌ی ناردە خواری که ده‌فهرموئ: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ هه‌ندیکیش پێیان وایه، هۆی هاتنه‌ خواره‌وی نایه‌ته‌که نه‌وه بوو که جوله‌که‌کان به‌پێغه‌مبه‌ریان ده‌گوت: نه‌گهر راست ده‌که‌ی تو پێغه‌مبه‌ری؟ پیمان بلئ: قیامت که‌ی دئ؟؟

ئیننو که‌ئیر، نه‌وه‌ی به‌لاوه په‌سه‌نده که‌نایه‌ته‌که ده‌رباره‌ی قورپه‌شیشیه‌کان هاتبێته‌ خواری، چونکه نایه‌ته‌که مه‌که‌کیی‌یه‌و له‌مه‌که‌هه‌تۆته‌ خواری^{۱۲}، نه‌وه بوو قورپه‌شیشیه‌کان له‌روانگه‌ی نه‌وه‌وه که هاتنی قیامه‌تیا به‌لاوه زۆر دوور بوو پروایان به‌هاتنی نه‌بوو ده‌یانگوت: که‌ی دئ؟! وه‌کوو له‌شونێکی تردا ده‌فهرموئ: ﴿وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ سبأ/۲۹، بێگومان قیامت غه‌یبی‌یه‌و زانینی کاتی هاتنه‌که‌ی، خودا تایبه‌تی کردوه به‌خۆیه‌وه، که‌سی له‌به‌نده‌کانی لی ناگادار نه‌کردوه، به‌لام موشریکه‌کان پرسیار له‌پێغه‌مبه‌ر ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی هاتنه‌که‌ی، جا پرسیار کردنه‌که بۆ تاقیکردنه‌وه‌یه یان پرسیار ته‌عه‌ججوبو سه‌رسورمانه، یان پرسیار لاقرتی و گالته‌ پیکردنه ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د! موشریکه‌کان پرسیار لی ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی کاتی قیامت، که‌ی ده‌بی‌و که‌ی دئ؟ که‌ی ده‌فه‌موئ و که‌ی جیگیر ده‌بی؟

و‌شه‌ی (ارساء) واته: راوه‌ستانو جیگیر بوونو په‌یدا بوون. (هرسمی): ئیسمی زه‌مانه واته: کاتی راوه‌ستانی بوونه‌وه‌ر. که‌می‌و به‌لم له‌قهراغ ده‌ریابه‌ حه‌بل ده‌به‌ستری‌نه‌وه بۆ نه‌وه‌ی له‌جوله‌ بکه‌وی‌و راوه‌ستی! جا لی‌ره‌دا په‌روه‌ردگار که و‌شه‌ی (هرسمی) بۆ قیامت به‌کاره‌ینا، ناماژه‌یه بۆ نه‌وه‌ی ناماژه‌ بی که هه‌لسانی قیامت بریتیه‌ له‌کو‌تایی هاتنی جه‌و جۆلی بوونه‌وه‌رو کو‌تای هاتنی ته‌مه‌نی زه‌وی.

﴿قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي﴾ نه‌ی موحه‌مه‌د! له‌وه‌لامی پرسیاره‌که‌یاندا پێیان بلئ: زانینی کاتی هاتنی قیامت ته‌نها لای خودایه‌و

^{۱۲} ته‌فسیری ئیننو که‌ئیر ج ۲/۲۷۱

هەر ئه‌وه‌زانن کە‌ی هه‌لده‌ستن! کە‌س له‌به‌نده‌کانی خودا (ئاده‌میزاد، فریشته، جندوکه) ناگاداریان به‌سەر کاتی هاتنه‌که‌ی دا نیه، کە‌س نازانن به‌ته‌حدید کە‌ی په‌یدا ده‌بن، ﴿لَا يَجْلِيهَا لَوْقَتُهَا إِلَّا هُوَ﴾ کە‌س نیه‌ بتوانن قیامه‌ت له‌کاتی دیاریکراوی خۆی دا بخاته‌ روو بیهێنینه‌ ئاراوه‌ جگه‌ له‌خودای خاوه‌ن ده‌سه‌لات، کە‌س به‌وه‌ختی هه‌لسانی قیامه‌ت نازانن، ته‌نانه‌ت فریشته‌کانی نزیک باره‌گای نه‌قده‌سو پیغه‌مبه‌رانیش هیچ زانیاریکیان له‌و بواره‌دا نیه‌و نازانن قیامه‌ت کە‌ی راده‌برن! وه‌کوو له‌شوێنیکێ تردا ده‌فرموو: ﴿إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ، وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْثَامِهَا﴾ فصیلت/ ۴۷، یان ده‌فرموو: ﴿إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ...﴾ لقمان/ ۳۴، هەر یه‌کێ له‌قیامه‌تی گشتی و قیامه‌تی تایبه‌تی (مه‌رگی ئاده‌میزاد) له‌و نه‌ینی به‌ تایبه‌تیانه‌ن که‌ هەر خودا خۆی کاتو ماوه‌یان ده‌زانن کە‌سی تری به‌سهردا ناگادار نه‌کردونو نایکا،

که‌ له‌نایه‌ته‌که‌دا فرموو: ﴿عِنْدَ رَبِّي﴾ ئاماژه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌ هەر شتێک تایبه‌ت بێ به‌خوداوه‌، مه‌خلووق رایه‌ی ناکه‌وێ هیه‌چی تێدا بلی: ئه‌رکی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وه‌یه‌ خه‌لکی بترسینن له‌هاتنی قیامه‌ت نه‌ک کاته‌که‌ی دیاری بکات، بۆ ئه‌وه‌ی کاروباری دنیا نه‌شیوێ! چونکه‌ نه‌گه‌ر ئاده‌میزاد به‌ ته‌حدید بزانی قیامه‌ت کە‌ی دی خه‌لک ئیشو کاری لی تێک ده‌چێ و ناوه‌دانی ده‌شیوێ. ﴿ثَقُلْتُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ کاتی هاتنی نادیارو نه‌زانراوه‌ گرنگه‌ له‌سەر ئه‌هلی ئاسمانه‌کانو زه‌وی، هیه‌چ که‌سیک له‌فریشته‌ نزیکه‌کانی باره‌گای نه‌قده‌سو پیغه‌مبه‌ره‌ خاوه‌ن پله‌و پایه‌کانیش نازانن کە‌ی په‌یدا ده‌بن و دێته‌ ئاراوه‌، هەر شتێکیش نه‌زانراوێ له‌سەر دلو ده‌روون قورسو گرانه‌.

یان ده‌گوترن: هاتنه‌که‌ی له‌سەر ئه‌هلی ئاسمانه‌کانو زه‌وی گه‌وره‌و به‌سامو هه‌یه‌ته‌، نازانن کە‌ی غافل گیریان ده‌کاو په‌یدا ده‌بن، هه‌موو کاتی ته‌وه‌قوعی هاتنی ده‌که‌نو ترس و ته‌نگو چه‌له‌مه‌ی ئه‌و رۆژه‌یان هه‌یه‌.

ئیه‌بنو عه‌بباس فرموویه‌تی: هه‌موو کە‌س زیانی رۆژی قیامه‌تی توش

دی.

﴿لَا تَأْتِيَكُمْ إِلَّا بَغْتَةً﴾ پەروەردگار وای پرپار داوه که قیامت بەناگهانی و غافل گیر نهبی نهیه، له کاتی کدا پەیدا دەبی ئاده میزادان سەرگه رمی کاروباری رۆژانه یان بن، له ههولێ جی به جی کردن و دابین کردنی پتووستیاتی رۆژانه ی خۆیان دا بن، بوخاری و موسلیم فرموده ده که له نه بوهوره پره وه ده گیر نه وه پوخته ی مانا که ی نه وه یه: که پیغه مبه ر ﴿فَإِذَا فُتِنْتُمْ بِهِ﴾ قیامت هه لئاسی هه تا خۆر له خۆر ئاواوه هه لئیه، که خۆر به و جوړه هه لاتو خه لکی بینیان هه موو نیمان ده هینن، نه وه کاتی که، هیچ که سیك نیمان هینانه که ی سودی نابی که له وه پیش موسولمان نه بووی، یان له نیمان هینانه که ی خیری نه دیبی! سویند بی قیامت وارا ده بی و هنده له نکاو پەیدا ده بی دوو پیاو پارچه قوماشیک لیک ده که نه وه بۆ کرپنو فروشتن ناگه مامه له که یان بکه نو بی پیچنه وه، سویند بی! قیامت راده بی، کابرا جامیکی شیر له مبه ر که ی دۆشیوه بۆ خواردنه وه ناگا چیژی بکا!

سویند بی قیامت راده بی، پیاو خه ریکی سواخدانی ته ستیواوه، ناگا ئاوی لی ده ریینی، قیامت راده بی کابرا پاروه نانی به رز کردۆته وه بۆ ده می ناگا بیخوا!

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ كَأَنكَ حَفِيٌّ عَنْهَا﴾ ته ی پیغه مبه ر! پرسپارت لی ده که ن ده ربه ره ی قیامت چۆنه و چۆن نه وه وه کوو نه وه زۆر گرنگیت پی دابی و بزانی که ی دی و زۆر پرسپارو سوراخت لی کردبی، یان زۆر لی ناگاداری و ده یزانی، ﴿قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ پێیان بلێ: من هیچ ده ربه ره ی کاتی هاتنی قیامت نازانم، زانیاری نه وه لای پەروەردگار، هه ر نه و نه یینی ئاسمانه کازو زه و ده زانی. هه ر نه و له نه بوونی به وه به دیه یناونو هه ر نه و ده توانی وێرانیان بکا، هه ر نه و ده زانی که ی کۆتایی دنیا دی! دووباره بوونه وه ی وه لام ﴿عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ﴾ پاش دووباره بوونه وه ی پرسپار، بۆ زنده موباله غه و جه خت کردنه که زانیاری، ده ربه ره ی کاتی هاتنی قیامت و چۆنه تی هاتنه که ی ته نه لای خودایه و به س!

نیینو عه بیاس رستهی (حَفِیُّ عَنْهَا)ی وا رافه کردوه ده فرموی: وه کوو
 نهوه، تو دل خوش بی بهر سیاره که یان، وه کوو نهوه له نیوان ته تو نهواندا
 خزمایه تی هه بی، دوستایه تی هه بی له نیوان ته تو نهواندا، چونکه کافره کان
 به پیغه مبریان ده گوت: له نیوان نیمه تو دا خزمایه تی هه بی، ده کاتی هاتنی
 قیامه تمان پی بلی:

﴿وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ واته: زانینی کاتی هاتنی قیامه ت
 لای خودایه بهس! به لام زوریه ی تهو ناده میزادانه نهوه نازانن که هه خودا
 بهو نه پنی به ده زانی و هه تهو تایبه ته بهو زانینه، زوریه یان نه پنی و حیکمه تی
 تهو تایبه تمه ندیه نازانن، دابو نه پتی پرسیار کردن نازانن. ته نه که میکیان
 نهوه ده زانن: که زانینی کاتی هاتنی قیامه ت تایبه ته به پهره دگاره وه،
 نهوانهش تهو که سانهن که پروایان به قورئان هیناوه له پیغه مبره وه فیری تهو
 ته ده بو زانینه بوون.

موسلیم بوخاری فرموده یه کیان ریوایت کردوه له حه زره تی عومهری
 خه تابه وه، ده فرموی: کاتیک جویرائیل پرسیاری له پیغه مبر ﷺ کرد
 ده رباره ی کاتی هاتنی قیامه ت، پیغه مبر ﷺ فرموی: (مَا أَسْأَلُ عَنْهَا
 بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ) واته: منو تو وه کوو یه ک واین له نه زانینی کاتی هاتنی
 قیامه ت و هیچی لی نازانین. (پرسیار لی کراو له پرسیار کمر زانا تر نیه)،
 به لام پیغه مبر ﷺ هه والی نزیک بوونه وه ی هاتنی رۆژی قیامه تی داوه.
 له فرموده یه ک که تیر میذی ریوایتی کردوه به صه حیجی داناوه، هاتوه
 که پیغه مبر ﷺ فرموده تی: (بُعِثْتُ أَنَا وَالسَّاعَةُ كَهَاتَيْنِ) ته مه ی فرمود:
 په نجه ی شایه تمانو په نجه ی په نای جووت کردن. جا وه نه بی هه کاتی هاتنی
 قیامه ت له ناده میزادان نه پنی بی، به لکو غه بیه کان هه موو هه خودا
 ده یان زانی، زانینی غه ب تایبه ته به خودا وه که سی تری به سهردا ناگادار نا کا
 مه گهر بو که سائیک بیه وی به شیک لهو غه بیه بزانه. شه ویش له کاتیک
 تایبه تی داو به ته ندازه یه کی دیاری کراو له لای خوی. هه بو یه ناده میزادان دارای
 نهوه نین، بزانه: فلان کار سوودی هه بی بو یان، یان زبانی هه بی، جاری وا هه بی

کاریک ده کهن به خه یالی خویان سوودی لی وهرده گرن؛ که چی ناکامه که ی زیانبه خش ده بی، واده بی کاریک ده کهن پییان ناخوشه، که چی سهره نجامی خیر و خوشیه، بویه له شوینیکی ترده ده فرموی: ﴿وَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾، وَعَسَىٰ أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ﴾ ته نانهت پیغه مبر ﷺ له گهل نهو پلهو مه قامه ی لای خدا هه یه تی، فرمانی پی کراوه که له بهرامبر خه لکدا نهو ره بگه یه نی که له ناستی غه یبدا ناده میزادی که له ناده میزادان، دارایی نهو ی نیه (به بی ویستی خودا) سوودو زیانی داهاتوو بو خوی دیاری بکا، چونکه به سهر غه یبدا ناگدار نیه، پیش وهخت، ناکامو سهره نجامی روداوو کاره کانی نازانی، واته: ناتوانی بهراشکاوی به ته حدید سهره نجامی کار بزانی: بهم جوړه بللی نه م کاره ناکامه ی خیره ده یکم نهو نیشه ناکامه که ی خراپه نایکه م!! وه کوو له م سهره باسه ی داهاتوودا به دریزی له م باره وه ده دویین..

هه موو شتیک به ده ست خودایه، عیلمی غه یب نایه ته

به په روه ردگاروه

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَأَسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ

يُؤْمِنُونَ ﴿۷۸﴾

ده رباره ی هاتنه خواره وه ی نه م نایه ته: ربوایهت کراوه که دانیشتوانی مه که و تیان: نه ی موحه مه ده! نه ری خودای تو هوالی همرزانی و گرانیت ناداتی؟ هه تا کالا بکریزو قازانج بکه ین، پیت نالی چ زه وی یه کن بی به ره که ته تالی ی بگویننه وه بو شوینی به پیتو به ره که ت!!! ئیتر په روه ردگار نه م نایه ته ی ناره خوار ی.

په یوه ندی نیوان نه م نایه ته و نایه تی پیشوو نهو یه: که په روه ردگار له نایه تی پیشوودا هوالی نهو ی راگه یاند که (جگه له خوی) که سی تر نازانی

که ی قیامت راده بی، نه مجار لیږده دا فرمانی به پیغه مبر ګرځېد، نه وه بڼ
خه لکی روون بکاته وه: که هه موو شتیګ به ده ست خودایه، زانیاری غه یب
هه مووی لای خویه تی و تایبه ته به ذاتی خویه وه. وه نه و پیغه مبره، تر سینډرو
مژده دهره، لافسی زانینی غه یب لی ناداو هیچ له باره ی عیلمی غه یبه وه
نازانی و، فرمانی پی ګرځېد که رویرو ی نه و خه لکه نه م حقیقه ته نیعلان بکا و
رایبګه یه نی و پی ګرځېد: ﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ
اللَّهُ﴾ ته ی موحه مبه دا! به ګرځېد ناده میزاد بللی: من نه بڼ خڼو نه بڼ غه یری
خڼو ده سه لاتی نه و ده نیه خیرو خڼی، سوودو قازانچ بڼ خڼو بینم یان زیانو
ناخڼی له خڼو دور بخه مبه وه، مه ګرځېد خودا مه یلی لی بی و بیه وی له باره وه
شتیګم بخاته دلته وه و توفیقم بدا بڼ نه نجامدانی؛ همدرو له خڼو مبه وه هیچ
شتیګی په نامه کی نازانېو ناګاداری رودا وه کانی داهاتو نیم، مه ګرځېد خودا
به تواناو ویستی خوی شتیګم تی بګه یه نی و نیشانم بدا.

بیګومان موسولمانه کان (به تایبه تی تازه موسولمانېوه کان) پییان و ابوو:
پله و پایه ی پیغه مبریتی داخوازی نه و یه ناګاداری شته په نامه کییه کان بی و،
یزانی قیامت که ی راده بی، همدرو ها ده توانی خیر بڼ خوی و که سانی تر کیښ
بکا و، زیان له خوی و که سانی دیکه دور بخاته وه. نیتر په روه رد ګار فرمانی
پی ګرځېد: که بڼ خه لکی روون بکاته وه: که پله و پایه ی پیغه مبریتی داخوازی
نه و شتانه نیه، نه رکی پیغه مبریتی راګه یاندنی په یامی خودایه که بڼی
نیږدرا وه و، فیږګرځېدو نا موژګاری ګرځېدو شاره زایی ګرځېدنی ناده میزادانه بڼ
نه و ی پابه ندی په یامی نیسلام بېن. له وه به و لا وه پیغه مبر ګرځېد و ګو و
ناده میزادانی تر وایه: چ له زانیاری غه یب نازانی، مه ګرځېد خودا شتیګی له و
باره وه فیږ بکا! وه ګو و له شوننیکی تر دا ده فرمو ی: ﴿قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ...﴾ الکف/۱۱۰.

به مبه ش پیغه مبر ګرځېد به ندایه تی خوی راده ګه یه نی و ته به پرا ده کا له و ی
که لافسی زانینی عیلمی غه یب لی بدا!! ده فرمو ی: من شتی په نامه کی
نازانېو ناګاداریم به سر غه یبدا نیه ﴿وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبُ لَا سْتَكْثَرْتُ

مَنْ الْخَيْرُ وَمَا مَسَّنِيَ الشُّوْءُ ﴿۱﴾ نه‌گمر من به‌قامی خۆم شتی په‌نامه‌کیم بزانیایه‌و بزانیایه‌ چ شتیک بۆم به‌سووده، چ شتی زیانم پی ده‌گه‌یه‌نی زۆر شتی به‌سوودم بۆ خۆم په‌یدا ده‌کردو همرگیز زیانم پی نه‌ده‌گه‌یی! واته: پیش وه‌خت خۆم له‌و شتانه ده‌پاراست که شه‌رو زیانیان لی ده‌که‌و‌یته‌وه، که‌چی نه‌وه‌تا: وانیه‌و گه‌لی شتی به‌سوودم له‌کیس ده‌چی‌و، زۆر جار زیانم پی ده‌گا‌و تووشی ته‌نگو چه‌له‌مه ده‌بم!

نه‌مجار پاسای نه‌بوونی جودا‌وازی خۆی له‌ئاده‌میزادانی تر ده‌داته‌وه‌و نه‌توانایی خۆی بۆ کیش کردنی سودو دور خسته‌وه‌ی زیان دو‌وبات ده‌کاته‌وه‌و ده‌فهرمو‌ی: ﴿إِنَّا إِنَّا لَا نَذِيرُ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ من هیچ زیده‌ توانا و نیم‌تیا‌زیکم له‌ئاده‌میزادانی تر نیه، مه‌گمر نه‌وه‌نده نه‌بی که من ئاده‌میزادیکم نه‌رکی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی و را‌گه‌یا‌ندم خرا‌وته ته‌ست‌وو ترسی‌نه‌رو موژده‌ه‌رم بۆ نه‌و گرو‌هانه‌ی تیمانیان پیم هی‌نا‌وه‌و با‌وه‌رم پی ده‌که‌ن.

من به‌نده‌یه‌کم کرا‌وم به‌پی‌غه‌مبه‌رو له‌خودا‌وه ره‌وانه کرا‌وم: بۆ نه‌وه‌ی ئاده‌میزادانی خرا‌په‌کار بترسی‌نم له‌سزای دۆزه‌خو موژده‌ی به‌هه‌شت بده‌م به‌موسو‌لمانان!!

به‌کورتی و پوختی پی‌غه‌مبه‌ران ﷺ به‌نده‌ی ریزداری په‌رو‌ه‌رد‌گارن، ها‌ویه‌شی خودا نا‌که‌ن نه‌له‌صیفاتدا نه‌له‌کرده‌وه‌دا، هیچ توانا‌و ده‌سه‌لات‌و زه‌ختی‌کیان به‌سه‌ر خودا‌وه نیه، نا‌توانن هیچ کاری‌گه‌ری‌یه‌ک له‌زانیاری نه‌خشه‌ی خودا‌دا بکه‌ن، نه‌وه‌نده هه‌یه خودا ریزی دا‌ونی به‌وه که نی‌گای بۆ کرد‌ون‌و هه‌لی‌بژارد‌و‌ون بۆ پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی و گه‌یا‌ندنی په‌یا‌مه‌که‌ی! کرد‌ونی به‌را‌به‌رو پی‌شه‌وا بۆ ئاده‌میزادان بۆ پا‌ه‌ند بو‌ون‌و کار‌کردن به‌و په‌یا‌مه‌ی که له‌خودا‌وه هی‌نا‌ویانه بۆ ئاده‌میزادان.

باش‌ترین به‌لگه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ غه‌یب زان نیه، نه‌وه‌یه: ده‌لێین: نه‌گمر پی‌غه‌مبه‌ر په‌نامه‌کی بزانیایه، خێ‌رو خۆشی د‌ونی‌ای بۆ خۆی کیش ده‌کرد ما‌لو سامانی زۆری بۆ خۆی دا‌بین ده‌کرد، مه‌جد‌و ریزی فه‌رمان‌ره‌وایی و سه‌رکه‌وتنی جه‌نگی و قازان‌جو سو‌ودی زۆری بۆ خۆی ده‌سته‌به‌ر

ده کرد، زور نه خوشی و تنگنو چله مدهی له خوی دورور ده خسته وه، نهیده هیشت ههزاری و نه خوشی و برینداری و تیشکاندن و خزم کوژران و خوشه ویست مردن و له ده ستدانی خزم کس و کاری تووش بیی. ده یتوانی جیاوازی یتوان نهوانه بکا که به پیر بانگه وازییه که یه وه دین و نهوانه ی به پیر بانگه وازی حقه وه نایم.

یادکردنه وهی په یه ابوونی ناده میزاد و فه رمان به یه کتاپه رستی و

شوینکه وتنی قورئان

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّيْهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾ فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ دُشْرًا كَأَنَّ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩٠﴾ أَیُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُواكُمْ﴾

سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَالِمُونَ ﴿١٩٣﴾

ناوه روکی تهه نایه تانه دووباره کردنه وهی نهو مده ستانه یه که له سه ره تایی تهه سورته دا چه سپاندنی.....

نهو هبوو سورته که به باسی یه کتاپه رستی و شوینکه وتنی قورئان ده ست پیکر او به باسی یه کتاپه رستی و شوینکه وتنی قورئان و چۆنیه تی په یدا بوونی ناده میزاد له یه کهم جاردا کوتایی پی ده هیندری، ته مهش بو نه وهی برپا به هه بوونی خوداو تاکنو ته نیایی نهو زاته زیاتر له دلو ده روونی نهاده میزادان دا خو دابکو تی و دورر بکه ونه وه له شیرکنو، خو پیا ریزن له وه سه وه سه و ختو که ی

شهیتان. فرمودی: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا﴾ پدروہردگار خودایہ کی وہہایہ تیوہی لہبنہرتدا لہتاکہ نہفسیک دروست کردوہ؛ زوریہی رافہکمرانی قورنان دہلین: مہبہست بہو تاکہ نہفسہ ہزرتی نادمہ. پاشان ہمر لہو نہفسہ یان لہگروپی نہو نہفسہ جہوای ہاوسہری بۆ دروست کردوہو لہگہل نادمہدا بیون بہجوتیکی نیرو می تا لہگہل یہکتردا نارام بگرنو پیکہوہ ژیان بہسہریہرن. نہمجار نادمہیزادیان لی کہوتہوہ؛ وہکوو لہشوینیکی تردا دہفرمودی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ، وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا﴾ الحجات/۱۲، یان دہفرمودی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ، وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا، وَبَثَّ مِنْهَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً﴾ النساء/۱.

بری لہرافہکمران دہلین: ﴿خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ﴾ واتہ: لہیہک رہگہزو لہیہک سروشت دروستی کردون. خیزانو ہاوسہریشی بۆ نہو نہفسہ ہمر لہو رہگہزہ بہدیہیناوہ، بۆ نہوہی نارامی لہگہلا بگریو ناوتیہی یہکتر بین. کہوابو نادمہیزاد لہسروشٹو پیدابوونیا لہیہک رہگہز دروست کراون ہمر چہندہ ٹہرکہکانیان جیاوازی ہدیہ لہنتیوان نیرو می دا، نہم جیاوازیہش بۆ نہوہیہ: نیرو لہتہک می دا نارام بگریو نیستیراحت بکا.

خوینہری ہیژا! نہمہیہ تیروانینی نیسلام بۆ حقیقہتی نادمہیزاد، بۆ ٹہرکی نیرونہو میینہیی و چۆنیہتی دروست بوونیان، بہراستی تیروانینیکی واقعیانہو راستگوینہیہ تیروانینیکی تہواو کاملہ، پیش چوارده سہدہو تہوہندہ سالہیہ، نہم نیسلامہ ہیٹاویہتی، لہچ روژگاریکدا؟ لہسہردہمیکندا، نایینہ شیواوہکان ٹافرہتیاں بہبنہمای بہلاو موسیبت دادہنا بۆ کۆمہلگای نادمہیزاد، پتیاں وابو: ٹافرہت بناغہی نہفرینو داوو کہپکی گومراییہ، بہپیسو قیتز لیکراویان دادہنا، یان بہلانی کہمہوہ بہکالایہکی بی بایہخو کہم نرخیان دہزانی، یان دہیانگوت: کارہکہرو خزمہتچی پیارہو، چ حیساییکی نادمہیزادی بۆ ناکری!!

که لیره‌دا ده‌فرموی: ﴿لَيْسَ كُنْ إِلَٰهًا﴾ له‌سوره‌تی ((الروم)) یش‌دا ده‌فرموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا، وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ (الروم/۲۱)، ناماژیه بۆ ته‌وه که ناده‌میزاد (به‌نیرو مییوه) همر کاتی گه‌یشتنه ته‌ه‌نی ژسانی (ژنو می‌داید‌تی) خولیا‌ه‌ک ده‌که‌وتیه سهریه‌وه، ناتارامیه‌ک روی تی ده‌کا، نه‌و خولیاو ناتارامیه لاناچی تا نه‌یته‌هاوسهری یه‌کیکی تر لهره‌گزی خویو، خیزانیک پی‌که‌وه نه‌نین، نه‌م حه‌زی به‌یه‌ک گه‌یشتنو تا‌وتیه بسوزو هاوسهری‌کردنه، له‌ناخی ههریه‌کی له‌پیاو و نافرته‌دا خوی داکوتا‌وه، له‌ناخه‌وه ده‌ینه‌ژنتی، له‌سهرده‌می گه‌نجی‌دا ده‌روونی ههریه‌کی له‌کوپو کچ نارام ناگری؛ تابه‌تا‌که‌که‌ی تره‌وه جووت نه‌بی و تیکه‌لاو یه‌کتر نه‌بن! هیج خوشه‌ویستی‌ه‌ک ناگاته خوشه‌ویستی نیوان ژنو می‌رد، هه‌موو ره‌گه‌زیک به‌بی سروش‌تی تابه‌تی خوی حه‌زی له‌تزی‌کبوونه‌وه تا‌وتیه بوون هه‌یه له‌گهل هاو ره‌گه‌زی خوی‌دا، هاریکاری له‌سهر به‌سهر بردنی ژسانو پهره‌پیدانی پی‌ویستی به‌هاوسهریه‌تی شهرعی هه‌یه، هه‌روه‌کوو چۆن مانه‌وه‌ی ره‌گه‌زی ناده‌میزاد له‌سهر زه‌وی پابه‌نده به‌به‌رقه‌رار بوونی نه‌م په‌یوه‌ندییه جنسی‌یه له‌نیوان نیرینه‌و میینه‌دا،

ته‌مجار په‌روه‌دگار باسی به‌روبوومی هاوسهریه‌تی و به‌یه‌ک گه‌یشتنی ژنو پیاو ده‌کا و ده‌فرموی: ﴿فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيفًا﴾ واته: کاتیک ره‌گه‌زه نیرینه‌که سواری ره‌گه‌زه مییه‌که بوو، کاری جینسی و سهرجیبیان ته‌نجام‌داو ناویان تیکه‌لاو بوو، کۆریه‌له له‌ناو مندا‌لدانی نافرته‌که‌دا دروست بوو، سکی بوو، نه‌م سکت بوونه‌ی له‌سهره‌تا‌دا سووکتو بی‌ ته‌رکه، له‌وانه‌یه هه‌ستی پی نه‌کا و به‌خوی نه‌زانی، مه‌گهر به‌وه بزانی سکی هه‌یه که عاده‌تی مانگانه‌ی نامینی. نه‌م کۆریه‌له سهره‌تا دلویه ناوه‌و دوا‌یی ده‌بی به‌خوینپاره‌و ته‌مجار ده‌یته‌ گۆشتپاره‌....

﴿فَمَرَّتْ بِهِ﴾ به‌م جزره نافرته‌که له‌گهل حه‌مله‌که‌ی‌دا کات به‌سهر ده‌با و ته‌رکی سهرشانی خوی ته‌نجام ده‌داو، به‌بی ته‌وه‌ی هه‌ست به‌ماندو بوون بکا، کاروباری خوی به‌پرتوه ده‌با!!

﴿فَلَمَّا أَثْقَلَتْ﴾ جاکه نافرته‌که قورس بوو سکه‌که‌ی گه‌وره بوو، کاتی مندالبوونی نزدیک بوه وه ﴿دَعُوا اللَّهَ رَبَّهُمَا﴾ همدروک ژنو می‌رده‌که له‌خودای خویان پارانه‌وه وهانیان بۆ بردو سوئندیان خوارد: ﴿لَئِنْ آتَيْنَا صَالِحًا لَنُكَوِّنَنَّ مِنَ الشَّارِكِينَ﴾ وتیان: پهره‌ردگار! نه‌گهر مندالیک‌ی صالحو باشمان بده‌یتی ریکنو پیکنو ته‌واو بی نیمه به‌کر دارو گو‌فتارو بیروباوه‌پ‌وهه سوپاسی نیعمه‌تو میهره‌بانیت ده‌که‌ین! ﴿فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلْنَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا﴾ جاکه پهره‌ردگار نا‌واته‌که‌ی هی‌نانه دیو داوا‌که‌یانی بۆ جی‌به‌جی کردن؛ مندالیک‌ی صالحو نه‌ندام ته‌واووجه‌سته ساغی پیدان، نه‌و ژنو می‌رده هاوه‌لو شهریکیان بۆ خودا بریار دا، گومانی نه‌وه‌یان برد که جگه له‌خودا هوی تر هه‌یه بۆ په‌یدابوونی منداله‌که‌یان. ﴿فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ خودا پاکنو به‌رزو دووره له‌وه‌ی هاوه‌لی هه‌بی، مونه‌ززه‌هه له‌وه‌ی که‌سانی تر هه‌بن یارمه‌تیده‌ری بزو، هاویه‌شی بکه‌ن له‌کاره‌کانی‌دا!!

هه‌ندی له‌موفه‌سسرین؛ وینه‌ی شیخی سیوطی ده‌لین: نهم هه‌لو‌سته پال ناده‌مو حه‌وا دراوه‌و مه‌به‌ست نه‌وه‌کانیان. هه‌سەنی به‌صری ده‌لی: مه‌به‌ستیش به‌نه‌وه‌ی ناده‌مو حه‌وا هه‌ندیکیان که جوله‌که‌و گا‌وره‌کانن، خودا مندالی پی به‌خشین کردیانن به‌جوله‌که‌و مه‌سیحی. نه‌مجار نیبنو که‌ثیر ده‌فرمو‌ی: نیمه به‌گوت‌ره‌ی نهم رایه‌ی هه‌سەنی به‌صری که باشت‌ترین ته‌فسیره بۆ نایه‌ته‌که‌و نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که مه‌به‌ست به‌سیاقی نایه‌ته‌که ناده‌مو حه‌وا نیه، به‌لکو مه‌به‌ست نه‌وه وه‌چه هاویه‌شپه‌یدا که‌ره‌کانیانن بۆیه دوا به‌دوا نه‌وه فرمو‌ی: ﴿فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ به‌شیو جه‌مع هی‌نایو له‌شیوه‌ی ته‌ئینه لای‌دا؛ واته: ناده‌مو حه‌وای بۆ نه‌وه باس کردن بیان‌کاته پی‌شه‌کی و ریخ‌وشکه‌ره و پرد بۆ ته‌وانه‌ی دوا ته‌وان که نه‌وه‌کانیانن. واته: فیکری شه‌خصه‌و مه‌به‌ست جینه‌نه. وه‌کو نه‌وه که له‌شوئیتیکی تردا ده‌فرمو‌ی: ﴿وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ، وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ﴾ الملك/۵، ناشکراشه نه‌وه مه‌صاییحانه‌ی ناسمانیان جوان کرده نه‌وه تیره‌سته‌تیرانه نین که بۆ شه‌یاتینیان ده‌هاو‌ژنو ته‌وانیان پی ره‌جم ده‌کر‌تن!! به‌لکو نه‌مه جو‌ره

توسلویتکی قورئانه، بهمه جاز له شه خصی مه صایحه کانه وه ده گوژریته وه بۆ جینسه که یان^۱.

به کورتی شهریک دانانه که که پال ناده مو حهوا دراوه، وه لی مه به سته که نه وه کافره کانینان وه کوو جوله کهو گاورو بتپرسته کان، چونکه ناده مو حهوا همرگیز شهریکیان بۆ خودا بهر هوا نه زانیوه.

زومه خشمی ده فمرموی: ((که لام له حهزفی موصافه)) واته: رسته ی ﴿جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ﴾ بهم جوژه بووه ﴿جَعَلْ اَوْلَادَهُمَا لَهُ شُرَكَاءَ﴾ وشه ی ﴿اَوْلَادَهُمَا﴾ که موصافه حهزف کراوه موصافوئیله یه ی له شوئنی دانراوه. ههروه ها رسته ی ﴿فِيْمَا اَتَاهُمَا﴾ بهم جوژه بووه ﴿فِيْمَا اَتَى اَوْلَادَهُمَا﴾..... نه وه ی که پالیشتی نهم بۆ چونه ی زومه خشمی ده کا؛ رسته ی دوایی به که ده فمرموی: ﴿فَتَعَالَى اللّٰهُ عَمَّا يُشْرِكُوْنَ﴾ ضه میره که ی به جهمع هینا، نافمرموی: ﴿عَمَّا يُشْرِكَان﴾ که و ابو ناده مو حهوا له ها وه لدانان بۆ خودا دوورن، مانای نه وه: که نه وه کانی ناده مو حهوا، شتی تریان کرد به شهریکی خودا، نه وه به: که هاتن له جیاتی نه وه ی که خودا مندالی پیدان، ناوی (عبدالله عبد الرحمن عبد الرحيم) یان لی بنین، ناویان نان (عبد الحمزی عبد المناة عبد الشمس)...

هه لبه ته ریوایه تی جوژاو جوژ هه ن نهم روداوه شهریک دانانه که وه کوو حه قیقه تیک پال ناده مو حهوا ده دن گوایه مندالی شیواوو ناکاملیان ده بسوون، شهیتان هات حهوا ی هه لحه له تاندو پی ی گوت: نه وه ی له سکت دایه ناوی لی بنی (عبد الحارث) (الحارث ناویکی شهیتان خو به تی) بۆ نه وه ی منداله که ت ریکو پی ککو کامل له دایک ببی، حه واش به گوئی کردو ناده میشی هه لحه له تاند.....

ماموستا سه یید که نهم ریوایه ته دینی، ده فمرموی: ظاهیری نهم جوژه ریوایه تانه مۆرکی ئیسرا ئیلییان پیوه دیاره، چونکه هه موو کاتی ته صه ووری

^۱ ته فسیری مه نار ج ۹/ ۵۲۴-۵۲۵

ته فسیری ئیبنو که ثیر ۲/ ۲۷۵

نیسرائیلی و مه‌سیحی (وه‌کو چۆن نایینی خۆیان شیواندوه) تاوانی
گومراییه‌که ده‌خاته ته‌ستۆی هه‌وا؛ ته‌مه‌ش سه‌ده ده‌رسه‌د پیچه‌وانه‌ی
ته‌سه‌وری نیسلامییه!

ته‌مجار ده‌فه‌رموئ: ئیمه‌ بۆ ته‌فسیر کردنی ته‌م ده‌قه‌ پیوستیمان
به‌ریایاتی نیسرائیلی نیه، ده‌قه‌که جۆرو شیوه‌ لادانه‌کانی نه‌فسی ئاده‌میزاد
وینه‌ ده‌گریۆ قوناغه‌کانی دیاری ده‌کا.....

بیگومان موشریکه‌کان له‌سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌رو ﷺ پیشتیش هه‌ندی
له‌کوپه‌کانی خۆیان نه‌ذر ده‌کردن بۆ خواکانیان، یان ته‌رخانیان ده‌کردن بۆ
خزمه‌تکردنی په‌رستگای بته‌کانیان، به‌خه‌یالی خۆیان به‌مه‌، له‌خودا نزیک
ده‌بنه‌وه هه‌رچه‌نده له‌سه‌رده‌تاوه مه‌به‌ستیان بۆ خودا بوو، به‌لام پاش نه‌وه‌ی که
له‌قه‌لای یه‌کتا په‌رستی هه‌لکه‌نדרانو بوونه بته‌په‌رست؛ ده‌ستیان کرد به‌نه‌زر
کردنی کوپه‌کانیان بۆ بته‌کانیان به‌هیوای نه‌وه‌ شه‌و بتانه‌ رۆله‌کانیان له‌به‌لاو
ته‌نگانه‌ بیاریزنو، له‌شساغو ته‌مه‌ن درێژ بن! هه‌ر وه‌کوو چۆن ته‌مپۆ که‌سانیک
هه‌ن به‌شییک له‌جه‌سته‌ی منداله‌کانیان ده‌که‌نه‌ قوربانی بۆ فلان گۆپو فلان
شیخ؛ وه‌کوو نه‌وه: مووی سه‌ری منداله‌کانیان ده‌هیکنه‌وه نایتاشن تانه‌چه‌
سه‌ر گۆپی پیاو چاکیک ته‌مجار له‌وئ یه‌که‌م جار قژه‌کانیان ده‌تاشن، کورتیان
ده‌که‌نه‌وه، یان هه‌یه: منداله‌که‌ی خه‌ته‌نه‌ ناکا تانه‌چیته‌ سه‌ر گۆپی پیاو
چاکیکو له‌وئ خه‌ته‌نه‌ی ده‌کا. جا هه‌رچه‌نده ته‌مپۆ خه‌لک نیعتراف به‌تاکنو
ته‌نهایی خودا ده‌که‌ن. به‌لام وێرایی شه‌و نیعتراف کردنه ته‌م هه‌لسو که‌وته
شیرک نامیزانه‌ش ده‌که‌ن.

برئ له‌موفه‌سه‌سرين ده‌لێن: خیطابی نایه‌ته‌که له‌گه‌ل شه‌و قوپه‌یشییانه‌ی
سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ره ﷺ که بریتین له‌به‌ره‌بابی (قصی) و خیزانه‌که‌ی که
هه‌ردووکیان قوپه‌هیشی بوون داویان له‌خودا کرد کوپی باشیان پی‌ بدا، کاتی
خودا کوپه‌کانی پێدان، له‌جیاتی شه‌و ناویان بنێن (عبدالله عبد الرحمن
عبد الرحیم) ناویان نان (عبد المناف عبد العزی عبد القصی
عبد لات).

ته‌مجار په‌روه‌ردگار بیرو بۆچوونی موشریکه‌کانی قوپه‌هیش پووچه‌ل

ده‌کاته‌وه، ده‌فهرموئ: ﴿أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا﴾؟ نایا شتیئک ده‌کمن به‌شهریکو هاوشانی خودا که لمراستی‌دا ناتوانی هیچ شتیئک به‌دی بیننی؟ پهرستراویئک ده‌کمن به‌شهریکی خودا که هیچ دروست نا‌کاو ناتوانی دروستی بکا! ﴿وَهُمْ يُخْلِقُونَ﴾ به‌لکو نه‌و بتانه خو‌ریان دروست‌کراونو تاشراون. نه‌ک هر نه‌وه‌نده به‌لکو هر پهره‌ردگار به‌دییه‌نمره بو‌خو‌ریانو بو منداله‌کانیشیانو بو‌هه‌موو موخلوقاتیک‌ی تریش.

﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ هُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ نه‌و بتانه ده‌سه‌لاتو توانای نه‌وه‌یان نیه یارمه‌تی نه‌وانه بده‌ن که عیباده‌تیا‌ن بو‌ده‌کمن، هر کاتی نه‌و بتپهرستانه به‌لایه‌ک روی تی کردن یه‌کیئک ده‌ستدریژی کردنه سهر، بته‌کانیا‌ن ناتوانن هیچ به‌رگریه‌کیان لی بکمن، نه‌ک هر نه‌وه، به‌لکو نه‌گهر ده‌ستدریژی‌یه‌که بکریته سهر خودی بته‌کان خو‌شیا‌ن، ناتوانن به‌رگری له‌خو‌ریان بکمن، یارمه‌تی خودی خو‌شیا‌ن پی نادری! وه‌کوو له‌شو‌ئینیکی تردا ده‌فهرموئ: ﴿..... إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا، وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ، وَإِنْ يَسْأَلْهُمْ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ، ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ﴾ الحج/۷۳.

نه‌مه هه‌موو نار‌ه‌زامه‌ندی ده‌رپرینه، له‌لایه‌ن خوداوه به‌رامبهر نه‌و موشریکانه‌ی له‌ته‌ک پهره‌ردگارد شتی تر ده‌پهرستن، هه‌موو بتپهرستیئک ده‌گریته‌وه، موشریکه‌کانی قوره‌یشو غه‌یری قوره‌یشیش ده‌گریته‌وه نه‌وانه‌ی هاوچهرخی هاتنه خواره‌وه‌ی قورثان بوون، سهرزه‌نشت کردنیا‌نه به‌وه که نه‌وان شتیئک ده‌پهرستن که تواناو ده‌سه‌لاتیا‌ن پیچه‌وانه‌ی نه‌و هومیدو هیوایه‌یانه که پییا‌نن. نه‌وانه شتیئک ده‌پهرستن هیچیا‌ن به‌ده‌ست نیه، نه‌زیا‌ن ده‌گه‌یه‌نن نه‌سوود، نه‌ده‌بیستن نه‌ده‌بینن، هیچ یارمه‌تیدانئیکیا‌ن له‌ده‌ست نایه بو عیباده‌تکمره‌کانیا‌ن، به‌لکو نه‌و پهرستراوانه بی گیا‌زو بی جهو جوئن؛ عیباده‌تکمره‌کانیا‌ن له‌خو‌ریان ته‌واو ترن؛ چونکه نه‌وان گیا‌ندان، ده‌بیسن ده‌بینن، ناخاو‌تن ده‌کمن، هه‌لمه‌ت ده‌بن.

نه‌مجار پهره‌ردگار نه‌وه باس ده‌کاوه ده‌چه‌سپینی که نه‌و بتانه به‌که‌لکی نه‌وه نایه‌ن بیننه شو‌ئینکه‌وتوو، چ‌جایی بیننه رابهر خوداوه پهرستراو،

تیوه شوینیان بکهون! ده فمرموی: ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَىٰ الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُواكُمْ﴾
 واته: نه گمر تیوه بانگهوازی خوتان ناراسته تیوه بتانه بکهن بۆ ریگهی
 هیدایه تو خوداپهرستی، یان نه گمر داوایان لی بکهن شاره زاتان بکهن: بۆ
 شتیك كه مه به ستانه، وه لامتان ناده نه وه، سودتان پی ناگهی نه، نه وانه
 له همدوو حالته كه دا سودتان پی ناگهی نه، نه گمر داوایان لی بکهن (وه كو
 داوا له خودا ده كه) بۆ خیرو هیدایه، نه وه بیگومان ناتانگهی نه
 مه به ستو داوا كه تان بۆ جی به جی ناكه! نه گمر داوایان لی بکهن به لایه كتان
 له سمر لاهرنو به هانا تانه وه بین نه وه هیچیان پی ناکری و به هانا تانه وه نایه!
 وه كو له شوینیکی تردا ده فمرموی: ﴿فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنَّ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ الاعراف / ۱۹۴.

نه مجار بی كه لكو هیچ له بارا نه بوویان دووباره ده كاته وه
 ده فمرموی: ﴿سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ أَدَعَوْتُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ﴾ یه كسانه بۆ
 تیوه بانگیان لی بکهنو هاواریان بۆ بهرن، یان بیدهنگ بنو هاواریان نه كه نی!
 له همدوو حالته كه دا تیوه هیچتان ده ست ناكه وی، چونكه نه وان دهنگی تیوه
 نایستو له پارانه وه هاوارو لاله وه ی تیوه حالی نابزو، نازانن چییان پی
 ده گوتری و چییان ناراسته ده كری!

به كورتی ناگونجی شتیك نه وه هیزو توانای بی، نه وه تیگه یشتو
 بیستنی بی، به خودا بزانی و عیباده تی بۆ بكری، به لكو خودای
 په رستراوشیاو بۆ خودایه تی كه سیكه، سود بگهی نه ی به و به ندانه ی
 ده په رسترو، زیان بگهی نه ی به وانه ی سه ریچی فرمانه كانی ده كه ن، خودا
 ده بی كه سیك بی بتوانی یارمه تی خوشه و یستانی بداو ناحه زانی ریسوا بكا،
 كه سیك شیای خودایه تی به به نده فرمانه بیره كانی هیدایه بداو دوعاو
 پارانه و یان بیستی و به هانا یانه وه بی...

پیناسه کردنی بتو صه نه مه کان

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٤﴾ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ
 بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلِ
 ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظِرُونَ ﴿١٩٥﴾ إِنْ وَلِيَ اللَّهُ
 الْأَمْرَ لَنَزَلَ الْأَكْتَبُ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿١٩٦﴾ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ
 مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٧﴾
 وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا
 يُبْصِرُونَ ﴿١٩٨﴾

نهم نایه تانه ته و او کهر و جهخت کهره وهی مانای نایه ته کانی پیتشورنو
 نه وه دوویات ده که نه وه که بتو صه نه مه شیایو خودایه تی نینو به که لکی
 په رستن نایه نه، مه به سستی سهره کی له هینانی نه مه نایه تانه چه سپاندنی
 یه که تپه سستی له ده روونی ناده میزاد داو، هه لکه ندنی ره گنو ریشالی کرفرو پاقر
 کردنه وهی دله کانه له چلکی شیرکو گومراییو ده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ
 تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ﴾ نه و بتو صه نه مانهی (جگه له خودا)
 ئیه ده یان په رستن و به خودایان حلیب ده که نه و ناوی خودایه تیتان به سهردا
 بریون، بو لبردنی ناخوشتی و کیش کردنی سوودو قازانج هاواریان ده که نه و
 هانایان بو ده بن، له راستی دا نه و انیش به نه و دروستکراو یکن وه کوو ئیه،
 نه و انیش وه کوو ئیه گهر دکه چه بی ده سه لاتن له ناست ده سه لاتو ویستی
 په و هرد گاردا، به لکو عیباده تکران له عیبادهت بو کراوان به ده سه لاتترن
 چونکه به لانی که مه وه عیباده تکره کان بیستن و دیستن و هه لمه و

تیکۆشانتیکیان هه‌یه، به‌لام بته‌کان ههر هیچیان له‌ده‌ست نایه، جاکه‌وابی ئیوه به‌ج عه‌قلێک داوا له‌و دارو به‌ردانه ده‌که‌ن ئیشتان بۆ جی‌یه‌جی بکه‌نو به‌هاناتانه‌وه بی‌ن؟ چۆن رینگا به‌خۆتان ده‌ده‌ن دروستکراویکی په‌ست تر له‌خۆتان به‌پیرۆز تر بزائزو به‌ندایه‌تیان بۆ بکه‌ن؟؟ ئیوه چۆن داوا له‌و بتانه ده‌که‌ن کاریکتان بۆ نه‌نجام به‌ده‌ن که به‌خۆتانو وینه‌ی خۆتان نه‌نجام نادری؟؟ له‌کاتیکندا ئیوه له‌و شته‌ بێ گیانانه به‌ده‌سه‌لات ترزو ته‌واو ترن... به‌لکو نه‌وه‌ی شیاوی خودایه‌تیو په‌رستبو به‌ندایه‌تی بۆکردنه په‌روه‌ردگاری به‌دییه‌نهر و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتو توانای ره‌هایه‌نه‌و خودایه‌ی هه‌موو بوونه‌وه‌ر گه‌ردنکه‌چیه‌تی هه‌موو شتیکی له‌ناستی ده‌سه‌لاتو توانای دا زه‌بوونو لاوازه، هه‌ج ده‌سه‌لاتو توانایه‌ک نیه‌ بیه‌ته‌ له‌مپه‌رو کۆسپ له‌به‌رده‌م و یستو ئیراده‌ی دا!! ده‌ی چۆن ئیوه پشت له‌په‌یامی پیغه‌مبه‌ریک هه‌لده‌که‌ن که په‌روه‌ردگار ناردوویه‌تیو په‌یامه‌که‌ی به‌زانستو زانیاری رازاندۆته‌وه، بیروباوه‌ری به‌نوورو رووناکی جوان کردوه؟؟ چۆن نه‌و به‌هره‌و پیرۆزییه‌ فهرامۆش ده‌که‌نو عیباده‌تی به‌ردو دارکی وا ده‌که‌ن نه‌سوود نه‌زیانیان هه‌یه‌؟؟

که ده‌فهرموی: ﴿عِبَادُ امَّاٰلِکُمْ﴾ بۆ گالته‌ پیکردنه، واته: نه‌و بتانه گریمان زیندوو بوون عه‌قلیشیان هه‌بوو؛ نه‌گه‌ر واشبێ خۆ به‌نده‌یه‌کن وه‌کوو خۆتان چ زیده‌ ریزیکیان به‌سه‌ر ئیوه‌دا نیه... ده‌ی که ئیوه راست ده‌که‌ن نه‌وانه خودانو شیاوی عیباده‌ت بۆ کردنزو سوودو زیانیان لی چاوه‌پوان ده‌کریو به‌که‌لکی په‌روه‌ردگاریه‌تی دین ﴿فَادْعُوهُمْ﴾ ده‌بانگیان لی بکه‌نو، هانایان بۆ به‌رنو داویان لی بکه‌ن. ﴿فَلْيَسْتَجِیْبُوْا لَكُمْ اِنْ کُنْتُمْ صَادِقِیْنَ﴾ باوه‌لامتان به‌ده‌نه‌وه‌و به‌هاناتانه‌وه بی‌ن، نه‌وه‌ی ئیوه به‌هی‌زو توانای ئاده‌میزادیتانه‌وه بۆتان نه‌نجام نادری باهه‌وان بۆ خۆیان بۆتان ده‌سته‌به‌ر بکه‌ن، یان کار له‌په‌روه‌ردگار بکه‌نو نه‌و بۆتان بکا!

جاکه‌ بۆ هه‌موو هۆشمه‌ندی ده‌رکه‌وت: که نه‌وان ده‌سه‌لاتو توانای وه‌لامدانه‌وه‌یان نیه، دیاره که به‌که‌لکی عیباده‌ت بۆ کردن نایه‌نو شیاوی خودایه‌تی نین.

شایانی باسه پمروه ردگار به ﴿إِنَّ الَّذِينَ﴾ ته عبیری لیدایه وه نه یفرموو ﴿إِنَّ آتِي﴾ همرچهنده نهوان جه ماداتزو خاوهن عه قل نین؛ چونکه مامه لئی عاقل مه ندانیان له گهل کراوه موراعاتی باوه پی بته مرسته کان کراوه، که پییان وایه: سووو زیانیان هیه!

نه مجار پمروه ردگار، پی له وه هه لده بریو نه وه روون ده کاته وه: که نهو شتانه ی نهوانه ده یانپهرستن نه ک همر دروستکراویکی وه کوو نهوانزو بهس! به لکو زور له خوار نهوانه وه نو پله وایه پیان زور نرم تره.

سه بر بکه نهو پییان بفکرن: ﴿أَلَمْ أَرْجُلُ يَمْشُونَ بِهَا، أَمْ هُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا، أَمْ هُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا﴾ نایا نهوان قاچیان هه ن پییان برۆن؟ ده ستیان هه ن په لاماری شتی پی بدهن....؟ واته: نهوان قاچیان نین پییان برۆن بو لبردنی زیانو هینانی سووو، ده ستیان نین په لاماری پی بدهن بو دابین کردنی خیر بویان، لبردنی زیان لپیان، چاویان نین شتی پی ببینزو حالو وه زعی نهوان (واته: عیباده تکه ره کانیان) بزائن، گوچکه شیان نین گوتیان له دوعا وپارانه وهیان بی!! ده ی که نهو بتانه نهوه حالو وه زعیانه وه نهو تواناو ده سه لاتیان، ته دی چون نهوانه ده یانکه ن به خوداو ده یانپهرستن؟! خو نهوان ناماده نین هیدایه ته و رینومایی له پیغه مبه ره وهرگرن ده لپن: ته ویش ناده میزادیکه وه کوو نیمه وه نه دیکیان به ه نه دیکیان ده لپن: ﴿مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ، وَيَشْرَبُ مِمَّا تَشْرَبُونَ، وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَاسِرُونَ﴾ المؤمنون/۳۳. ده ی نیوه ی بته مرست به چ عه قل و بیریک رازی نین خپرو هیدایه ته له ناده میزادیکی وه کوو خوتان وهرگرن که موحه ممه ده و خدا پله و پایه ی پیغه مبه ریه تی پی به خشیوه و کردویه تی به ری نیشاندرو هو ی هیدایه ته بو گرو هی ناده میزاد. نیوه به چ عه قل ویک دارو به ردی بی گیان ده گه یه ننه ناستی خودایه تی و ده یانپهرستن؟!

له گهل هه موو نه م راستیانه دا پمروه ردگار فرمان به پیغه مبه ره ﷺ ده کا: که ته حه ددای بته مرسته کان بکاو بانگیان بکا بو به تاقیقردنه وه ی عه مه لی و

ده فرموي: ﴿قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُونِ فَلَا تُنظَرُونَ﴾ نهی مووچه ممهه! بهو بته پرستانه بلای: ده نیره بانگی تهو شتانه بکهن که کردوتانن به هاوه لو هاوشانی خوداو، به خودایان ده زانن! داوایان لی بکهن دژی من یارمه تیتان بدهن. کومه کیتان پی بکهن بۆ زیان گهیاندن به من، بی منهت بن چاو تروکاندنیك موله تم مه دهنو هه موو هیزو تواناتان بخه نه گهر، چیتان له دست دیو چوتتان بۆ ده لوی، تاوا زیانم پی بگهیانهن ده فرمون! نه مه عمرزو نه مه گز! منه تتان نه بی ساته وه ختیك دواي مه خه چیتان پی ده کری ته خسیری مه کهن!! من هیچ گرینگیتان پی نادهم! هه لبه ته که سیك نه ته حه ددا زه که ده کا که به ته واوی دلنیا بی که خودا ده پیاریزیو سهری ده خا.

به ممش شاته شاتو هه پرده شعی کافره کانی رت کرده وه که ده یانگوت: ﴿إِنَّا نَخَافُ عَلَيْكَ مِنْ اهْلِيَّتِكَ﴾ نیمه به زه ییمان پیستدا دیو ترسی ته وه مان هه یه خواکانمان بتگرنو زیانت پی بگهیانهن!!

نه مجار پیغه مېهر ﷺ ثیقه ی ته واوی خوی به خودا نیعلان ده کا وپرای که می یارمه تدهرو بی هیزی موسولمانان له مه کهه پرپو وچی بته کانی کافره کان راده گهیانه یو ده فرموي: ﴿إِنِّي وَلِيُّ آلِ اللَّهِ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾ بیگومان سهر پرشتیارو یارمه تیده ری من بهرزو پیروزو بالا ده سته، تهو خودایه ی نامه ی تاسمانی بۆ ناردوم که بانگه وازی ناده میزادان ده کا بۆ یه کتاپه رستی و عیباده تکردن بۆ خودایه ک که شیاوی په رستنو به ندایه تی بۆ کردنه، هه زاتی پاکی شیاوی هاوار لی کردنه له کاتی ته نگانه و ناخوشی دا!

هه زاتی پاکی سهر پریشتیارو چاودیری به نده صالحه کانی خویه تی. به نده ی صالح که سیكه بیرو باوه ری پاکو خاوتن بی، خرافاتو خدیالی پرپو وچی تیدانه بی، کردارو گوفتاری ریکو پیك بن. دابو نه ریتو سوننه تی خودا واهاتوو که یارمه تی به نده راستاله کانی بدو ریسوایان نه کا، به سهر بهرزی و مهردانه بژین، که لانه و سهر فرازانه بهرن. به پیچه وانه وه موشریکو کافره کان سهر پریشتیارو خوشه ویستیان شه یسانی نه فرین لی کراوه! وه کوو

لَهْ شَوْنِیْکِی تَرْدَا دَه فَرْمَوِی: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ، وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولِیَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ﴾ البقرة/۲۵۷.

ته مجار پمروه دگار نه توانایی بته کان بۆ سوود گه یاندنو زیان لیخستن دوویات ده کاته وه دَه فَرْمَوِی: ﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ﴾ نه بوت صه نه مانه ی ئیوه ده یان پهرستن عیباده تیان بۆ ده کمن؛ جگه له خوداو، هاواریان لی ده کمن بۆ یارمه تیدانو زیان لی دور خستنه وه تان، دلنیا بن هیچیان له ده ست نایه و ناتوانن یارمه تیتان بدهن، ته نانه ت ناتوانن یارمه تی خوشیان بدهن دژی نه و که سانه ی سوو کایه تیان پی ده کمن، نه وه تا نه و شتانه ی پیان وه یه له خشل و بۆنی خوش نه گهر لییان بفرینن هیچیان بۆ له گهل رفینه ره که نار کیم نه وه تا حه زره تی ئیبراهیم بته کانی شکاندنو نه و پهری سوو کایه تی پی کردن، نه یان توانی بهرگری له خویان بکمن، نه یان توانی تۆله ی خویان له حه زره تی ئیبراهیم بکه نه وه، وه کوو قورنان له شوونیکه تَرْدَا دَه فَرْمَوِی: ﴿فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ﴾ الصافات/۹۳، یان دَه فَرْمَوِی: ﴿فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ﴾ الانبیاء/۵۸.

موعازی کوپی عه مری کوپی نه لجه مووح و موعازی کوپی جبهه له، که ههردووکیان له ته نصار بوونو دواي کوچکردنی پیغه مبهر ﷺ بۆ مه دینه، موسولمانان بوون، نه م دوو گه نهجه موسولمانه شهوانه هه لمه تیان ده برد بۆ سه ر بته کان ده یان شکاندنو ده یان کردن به داری ناگر کردنه وه بۆ پیریژنان بۆ نه وه ی خه لکی عیبه ره تیان لی وه ر بگرنو بیریک له خویان بکه نه وه و رای خویان بگۆرن!

عه مری کوپی نه لجه مووح. سه رۆکی خیله که ی خۆی بوو، نه م پیاوه بتيکی هه بوو زۆری ریز لی ده گرت، نه م دوو گه نهجه شهوانه بۆی ده هاتن سه ره و بنیان ده کرد، پیسایییان تیهه لده سوو! عه مر به یانی که ده بیینی بته که ی وای به سه ر هینراوه، ده یشۆرد وه و بۆنی خوشی پتوه ده کرد، ته مجار شمشیریکه له لا داده ناو ده یگوت به م شمشیره پارێزگاری له خۆت بکه، بۆ

شهو ی دوایی شو دوو گه نجه ده هاتنه وه و زه ی وه مان حالیان به سمرده هینایه وه، نهویش دوو باره پاک ی ده کده وه و بونی خو شی لی ده دایه وه، هه تا جارکیان بته که یان برد له گه ل سه گه تو پیو یک تیکیان به ستو له حه بلکیان به ستزو فرییان دانه ناو بیریک، که دوایی عه مر هاتو بته که ی بهم شیوه بین ی، زانی که شو نایینه ی شو له سمریه تی به تالو شم شیعه ی خوینده وه:

تالله لو كنت إلهًا مُسْتَدَنَّ ۖ لم تك والكلب جميعاً في قرن.

پاشان موسولمان بوو، بووه پیاوکی باشو له جهنگی نوحوداو شههید کرا! خوای لی رازی بی^۲

جاوه کو چون شو بتانه ده سه لاتی یارمه تیدانیان نیه، ده سه لاتی هیدایه تو رینمونیشیان نیه، له م بواره شدا بی ده سه لاتو هیچ له باره نه بوون! وه کوو ده فمرموی: ﴿وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُونَ﴾ ته گهر هاوار لهو بتانه بکه نو لییان پیارینه وه که هیدایه تتان بده نو، ریگای واتان نیشان بدهن که سمرکه وتزو به خته وه ری تیدا به ده ست بینن، گو ییان له نزاو پارانه وه که ی تیوه نیه، چ جای بتوانن یارمه تیان بدهن. وه کوو له شو نیکی تر دا ده فمرموی: ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ، وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ﴾ فاطر/۱۴، ته گهر بانگیان بکه ن گو ییان له بانگی تیوه نیه، ته گهر لییان پیارینه وه گو ییان لی نیه، ته گهر (له فمرزی مه حالدا) گو ییان لی بی توانای وه لامدانه وه یان نیه، ﴿وَوَرَاءَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُصِرُونَ﴾ نه ی موخاطه ب! تو ده بین ی شو بتانه بهروالته سده رت ده که ن، به هو ی شو چاوه له شوشه مه عده ن دروستکرا وه یانه وه وا ده زانی بۆت ده پروانن، به لام له راستی دا شو بتانه هیچ نایینن چونکه نهوانه بی گیانن، نهوان شکلی چاریان هیه نه ک چاری بینین، چونکه چاری بینین (یان هیزی بینین) تاییه تمه ندی زیندوبی و گیانه، هیزیکه ته نیا خودا توانای هیه لهو نه ندامه ی گیانه له بر دا

^۲ تهفسیری مهراغی ج ۳/ ۱۴۶

تهفسیری تیبنو که ئیر ج ۲/ ۲۷۶

دروستی بکا.. نه‌وانه به قولنگو قه‌له‌مو نامیری تاشین چاوکی زه‌قی نه‌قوچاریان بو کراوه، هیزی بینینی تیدا نیه، بی گیانو بی هه‌ستو بی شعورن!

بنه‌ماکانی ره‌وشتی کومه‌لایه‌تی و خو‌پاراستن له‌شه‌یتان
 خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿۱۹۹﴾ وَإِنَّمَا يَنْزَعُكَ مِنَ
 الشَّيْطَانِ نَزْعٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۰۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا
 مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿۲۰۱﴾ وَإِخْوَانُهُمْ
 يَمُدُّوْنَهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ ﴿۲۰۲﴾

دوای نه‌وه‌ی پهره‌ردگار له‌نایه‌ته‌کانی پێش‌وو‌دا نه‌وه‌ی روون کرده‌وه که
 هه‌ر خۆی سه‌ره‌پرشتیارو چاو‌دیری پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی موسو‌لما‌نه راست‌له‌کا‌نه،
 پشت‌گیریان لی ده‌کا‌و رین‌مو‌ییان ده‌کا بو رینگای هیدایه‌ت خۆشه‌ختی و
 کامه‌رانی! هه‌روه‌ها نه‌وه‌شی روون کرده‌وه که بته‌کانو بته‌پرسته‌کان ناتوان
 زیان به‌که‌س بگه‌یه‌نن یان سوود به‌خه‌ش‌ین. نه‌مجار له‌م نایه‌ته‌دا رینگای راست
 نیشان خودا په‌رستان ده‌داو په‌یره‌وو پرۆگرام‌یکسی سوود به‌خه‌ش فی‌ری
 ناده‌میزادان ده‌کا؛ رین‌مو‌ییان ده‌کا چۆن هه‌لسو که‌وت له‌گه‌ل خۆیان‌دا
 بکه‌منو په‌یوه‌ندی ئیوانیان چۆن بی و چۆن نه‌بی. سه‌ره‌تا به‌نایه‌تیک بنه‌ماکانی
 نه‌خلاقو ره‌وشتی جوان دیاری ده‌کا؛ که له‌راستی‌دا نه‌م جو‌ره ره‌وشتانه
 بنه‌مای شریعه‌تنو دوا بنه‌ماکانی بی‌رویا‌وه‌ری یه‌که‌تا په‌رستی دین که‌له‌وه‌پیش
 به‌جوان‌ترین شیوه نه‌م لایه‌نه‌ی روون‌کرده‌وه.

نه‌مجار باش فه‌رمان‌کردن به‌ موسو‌لما‌نان: که روو له‌نه‌فامو نه‌زانان
 وه‌رگێن فه‌رمان ده‌کا به‌خو‌پاراستن له‌ختوکه‌ی شه‌یتانه‌کانو ده‌فه‌رمو‌ی:
 ﴿خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ﴾ په‌روه‌ردگار له‌م
 نایه‌ته‌دا فه‌رمانی به‌پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی کرد به‌سی شت؛ به‌نه‌نجامدانی سی

روشتی بهرز! که لهراستی دا بنه‌مای گشتی و سهره‌کین بۆ شریعه‌تی نیسلام
چ له‌بوارى نادابو هه‌لسوکه‌وتی ده‌روونییه‌وه بی، یان له‌بوارى نه‌حکامی
عه‌مه‌لییه‌وه بی. نه‌م سی ره‌شتانه‌ش نه‌مانه‌ن:

۱- خوئارايشندان به‌عه‌فوو لیبورددووسی بهرامبهر ئاده‌میزادان.. واته:
نه‌ی پیغه‌مبهر! تو به‌گوێره‌ی یاسای ره‌سای په‌روه‌ردگارت بژی، ههر ریگه‌یی
ناسانه بۆ به‌رده‌وام بوونت له‌سهر نه‌و یاسایه، پی‌یدا برۆ، نه‌وه‌نده خۆت مانده
مه‌که که نه‌توانی په‌ره به‌نه‌رکی سه‌رشانت به‌ده‌ی، بهرامبهر په‌یره‌وکارانت
چاپۆشی و لیبورددنت هه‌بی، ههر خزمه‌تی که ناسایی و ناسانه‌و به‌وان ده‌کری،
لییان وه‌ریگه‌ره، داوای نه‌نجامدانی کاری قورسو ناباریان لی مه‌که،
فه‌رمانیان پی بکه به‌چاکه کردنو نه‌نجامدانی کرده‌وه‌ی سوود نامیز، ههر
کاروگفتاریک ئاده‌میزاد جوان ده‌کا و له‌چارچیوه‌ی بیروباوه‌ری چاکو
خووره‌وشتی کۆمه‌لایه‌تی به‌رزوه هه‌لده‌قولی بانه‌وان پییه‌وه پابه‌ندبو
نه‌نجامی به‌ده‌ن.. پیغه‌مبهر ﷺ ههر کاتی له‌نیوان دووشتدا سه‌ریشک کرابی
لایه‌نه ناسانه‌که‌ی هه‌لبژاردوه.

پیغه‌مبهر ﷺ له‌فه‌رموده‌یه‌کدا ده‌فه‌رموی: ((يَسْرُوا وَلَا تَعْسِرُوا، وَبَشِّرُوا
وَلَا تَنْفِرُوا))^۳ ناسانه‌خوایین گرانخواز مه‌بن، مژده ده‌ریزو گه‌شبین بن
ره‌شبینو ته‌ره‌که‌ر مه‌بن؛ خه‌لک له‌ناین ته‌ره‌مه‌که‌ن. په‌یه‌وه‌ندی کردنه‌وه له‌گه‌ل
نه‌وانه‌ی ده‌نگیان لی‌ک دابریه به‌تایبه‌ت ته‌گه‌ر خزم بن، چاپۆشی کردن
له‌تاوانباران، هه‌لسو که‌وتی هه‌منانه له‌گه‌ل موسولماناندا به‌عه‌فوو
لیبورده‌یی ده‌ژمی‌ری! واز هه‌نان له‌دل‌په‌قی و روگرژی له‌گه‌ل موسولمانان به
عه‌فوو حلیب ده‌کری! بۆیه په‌روه‌ردگار پیغه‌مبهر به‌وه هه‌لده‌نیته‌وه که
ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ
حَوْلِكَ﴾ آل‌عمران/۱۵۹.

۲- نه‌مر به‌مه‌عرف: . نه‌مه بریتییه له‌فه‌رمان به‌چاکه، فه‌رمان به
چاکه‌ش بریتییه له‌و شتانه‌ی شمرع فه‌رمانی پی‌کردوه، عورفو عاده‌تی

^۳ الحدیث أخرجه: احمد والشیخان والنسائي عن انس بن مالك.

موسولمانان به‌خیری ده‌زانن، عاقل مه‌ندان به جوانی حسیب ده‌کهن، وشه‌ی (مه‌عرووف) وشه‌یه‌که: هه‌موو خیرو چاکه‌یه‌ک ده‌گریتسه‌وه وه‌کوو گوپ‌پایه‌لی بو فرمانه‌کانی خوداو چاکه کردن له‌گه‌ل ناده‌میزادان. بی‌گومان وشه‌ی (معروف) له‌قورئاندا له‌سوره‌ته مه‌ککی و مه‌دینییه‌کانیشدا هاتووه له‌سوره‌ته مه‌دینییه‌کاندا له‌جوارچیوه‌ی حوکه شهرعییه عه‌مه‌لیه‌کاندا هیندراوه وه‌کوو نه‌و نایه‌ته‌ی که وه‌صفو نه‌نای نه‌ته‌وه‌ی نیسلامو حوکی نیسلام ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿الَّذِينَ اِنْ مَكَنَاهُمْ فِي الْاَرْضِ اَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَامَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ الحج/۴۱، یان که ده‌فرموی: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ آل‌عمران/۱۰۳، یان که باسی ژنو می‌ردایه‌تی ده‌کا، وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾ البقرة/۲۲۸، یان ده‌باره‌ی نه‌حکامی له‌لاق و ریجه که ده‌فرموی: ﴿..... فَاَمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْرِيحٌ بِاِحْسَانٍ﴾ البقرة/۲۲۹. یان که ده‌فرموی: ﴿فَاَمْسِكُوْهُنَّ بِمَعْرُوفٍ اَوْ سَرِّحُوْهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ البقرة/۲۳۱ زۆر شوینی تریش. له‌مه‌وه بو‌مان مه‌علوم ده‌بی که وشه‌ی (معروف) له‌قورئاندا له‌حوکه‌و کاری گرنگدا به‌کار هیندراوه مه‌به‌ستیش به‌مانای نه‌و وشه‌یه نه‌و مامه‌له‌و دابو نه‌پیتانه‌ن که له‌ناو خه‌لکی دا باون. گومانیش له‌وه‌دا که دابو نه‌پیت به‌گویره‌ی ولاتو ناوچه‌و گه‌لو نه‌ته‌وه ده‌گۆردرین. بۆیه بری له‌زانیانی نیسلام فرموویانه: مه‌عرووف نه‌وه‌یه: عه‌قل کردنی به‌جوان بزانی.

۳- رو وه‌رگیپ‌ران له‌نه‌فامو نه‌زانان: به‌م جوژه خۆتیان لی دووره په‌ریز بگه‌وه، تیکه‌لاویان مه‌به، سه‌رمه‌نیره سه‌ریانو خۆتیان له‌گه‌ل ماندو مه‌که، نه‌گه‌ر کرداریکی ناشرینیان له‌گه‌لدا کردی وه‌لامیان مه‌ده‌ره‌وه، چاوپۆشیان لی بکه‌و گوپ‌چکه‌ی خۆتییان لی بهاخنه، لییان گه‌پۆ، چه‌رخه‌ی گه‌ردوون نه‌رمی ده‌کاو به‌ر شه‌قی رۆژگار ده‌که‌وی، جا یان ده‌مری له‌کۆل ده‌بیته‌وه، یان مل راده‌کیشی بو فرمانی نایینو دپته سه‌ر ریگای راستو ره‌وان!

به‌لی: له‌راستی دا لی‌بووردووی و رق خواردنه‌وه ره‌وشتی موسولمانی

راستاله. وه‌کرو قورئان له‌یه‌سنی موسولماناندا ده‌فرموئ: ﴿وَالْكَافِرِينَ
الْغِيظُ، وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (ال عمران/ ۱۳۴).

ئهم سئ بنه‌مایه بناغی هه‌موو قه‌واعیدی شه‌ریعه‌تن، چاکه‌یه‌ک نیه
ئهم نایه‌ته له‌خۆی نه‌گرتبئ، فه‌ضیلهو به‌هایه‌ک نیه ئهم نایه‌ته شه‌رحی
نه‌کردبئ، ره‌وشتیکی جوانو په‌سند نه‌ماوه ئهم نایه‌ته نه‌یگر تبتت‌هوه.

عی‌کریمه ده‌لئ: که ئهم نایه‌ته هاته خوارئ، پیغه‌مبهر ﷺ به‌جویرانیلی
فه‌رموو: نه‌مه‌ چیه؟ جویرانیل فه‌رمووئ: نه‌ی موحه‌مه‌ده! خودای تو
ده‌فه‌رمووئ: نه‌وه مانای نه‌وه‌یه: صیله‌ی ره‌حم به‌جئ بینئ، په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل
ته‌وانده‌ا بکه‌ی که ده‌نگیان لیت داب‌یوه، به‌خشنده‌ بی به‌رامبهر ته‌وانه‌ی
چروکیان له‌گه‌لدا کردووی، لی‌بووردو بی بو ته‌وانه‌ی سته‌میان لی کردووی!

تیمام جه‌عفهری صادق ده‌فه‌رمووئ: په‌روه‌ردگار فه‌رمانی به‌پیغه‌مبهری
خۆی کردوه که نه‌خلاقو ره‌وشتی جوان بی له‌گه‌ل ناده‌میزاداندا، له‌قورئاندا
نایه‌تتیکی تر نیه وه‌کوو ئهم نایه‌ته نه‌وه‌نده مانای ره‌وشتی جوانی له‌خۆ
گرتبئ!

عه‌بدو‌لای کوری زویه‌یر ده‌فه‌رمووئ: سویند به‌خودا! په‌روه‌ردگار ئهم
نایه‌ته‌ی ته‌نیا ده‌رباره‌ی ره‌وشتی ناده‌میزاد ناردۆته خوارئ. تیرمیزی
فه‌رمووده‌یه‌کی ریوایه‌ت کردوه ده‌فه‌رمووئ: پیغه‌مبهر ﷺ فه‌رموویه‌تی: (أثقل
شيء في الميزان: خلق حسن تام) قورستین شت له‌ته‌رازووی نه‌عمالدا
ته‌خلاقی جوانو ته‌واوه.

نه‌مجار دوا‌به‌دوای فه‌رمان‌کردنی به‌رو وه‌رگێپان له‌نه‌فامو هه‌رزه‌ گۆیان
به‌مه‌به‌ستی خۆپاراستن له‌شه‌رو نه‌گبه‌تیان: گونجاوو مونا‌سیبه‌ که
په‌روه‌ردگار فه‌رمانمان پئ بکا به‌خۆیه‌ناگرتن له‌شه‌یاتی‌نینی بو ته‌وه‌ی نه‌که‌وینه
داوی شه‌رو فه‌سادییانه‌وه ده‌فه‌رمووئ: ﴿وَأَمَّا يَنْزَغُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ
فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾ هه‌ر کاتئ به‌هۆی کاره‌ساتئ روژگار، یان به‌هۆی گیرۆ ده‌بوون
به‌نا‌ده‌می ناهه‌موار، نه‌گه‌شیتیه‌ مه‌به‌ستی خۆتو شه‌یتان فرسه‌تی لی
هینایو ختوکه‌و دالعه‌ی خسته‌ دلت‌هوه، ناگری شه‌رو فه‌سادئ له‌ده‌رووتنا

هه لگيرساند، رغو ئاره زۆت جۆشان، نزيك بوو له ريبازي راست لات بداو
 بتخاته زلكاوي تاوانه وه يان واي ليكردي رو له نه فام وهر نه گيرپرو وه لامى
 بدهيه وه، رقى هه لساندى ويستت تۆله بكهيه وه! نه وه گورج په نابره بو
 خودا، په ناي نه مان داوا بكه لهو زاته خاوهن ده سه لاتهي كه ناوي (الله) يه.
 به دل رو بكه ره خودا بو نه وهى لهو شه ره بتيپاريزى نه كه مويه زلكاوي
 سه رپيچيكر نه وه، نه كه هه به دل به لكو به زويانيش نهو په نابردنه بدر كينه وه
 بلى ((اعوذ بالله من الشيطان الرجيم)) په ناده گرم به په روه ردگار
 له شهيتاني نه فرين ليكراو، ﴿إِنَّهُ مَعَ عَلِيم﴾ بيگومان په روه ردگار نه وهى
 داواي لى ده كهى ده بيبيسى وگويسى لى يه، زاناو ناگاداره به وهى كه
 له ده روونتدا ديتو ده چى، بريارى نه وهى داوه فرياي ره هبه راني خوى بكه وي،
 هه كه سى په ناي بو به رى په ناي بداو بيخاته ژير حيمايهى خويه وه،
 به تاقيكردنه وه نه وه چه سپاوه كه په نابردن بو خوداو ياد كردنى به دل و به زويان،
 ختو كهى شهيتان له ده رووني ناده ميزاد دهر ده هاوي و كال يگه رى نامي نى،
 (كافى خيطاب) له ((وَأَمَّا يَنْزَغَنَّكَ)) و ننه كانى دا هه موو موكه لله قيك
 ده گرته وه پيش هه مووشيان ناراسته ي پيغه مبه ر ﴿فَلَا كَرَاهٍ﴾ شهيتانيش دابى
 وايه وه سه وه ده خاته دلى هه موو ناده ميزاد يكه وه،، نيمامى موسليم
 فه رمووده يه كه له خاتو عايشه وه نيبنو مه سعد وه ده گيرپته وه: كه
 پيغه مبه ر ﴿فَهَمْ مَوِيهَتِي﴾ (مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ وَكَّلَ بِهِ قَرِينَهُ مِنْ
 الْجِنِّ، قَالُوا: وَآيَاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ وَآيَايَ إِلَّا أَنَّ اللَّهَ أَهَانَنِي عَلَيْهِ فَأَسْلَمْتُ
 مِنْهُ)) هيج كه سيك له نيوه نيه مه گه ر شهيتان يكي هه يه وه سه وه سه
 ختو كهى ده خاته دل و ده روونه وه وتيان: نه ي پيغه مبه رى خودا! بو جه نايشت
 هه يه؟ فه رمووى به لى بو منيش هه يه، به لام من خودا يار مه تى داوم
 به سه رى دا زالمو ناتوانى كارم تى بكا..

نه مجار په روه ردگار ريگاي رزگار بوون له وه سه وه سه ي شهيتان ديارى
 ده كاو ده فه رموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ
 تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ﴾ واته: بيگومان نه وانه ي بنده ي له خودا ترسزو،

پابه‌ندی فرمانی پهره‌ردگارن، په‌یوه‌ندی راستیان له‌گه‌لدا هه‌یه، هه‌ر کاتی وه‌سوه‌سه‌ی ختوکه‌یه‌کی شه‌یتان لییان بداو هه‌لیان نی بۆ کردنی تاوانیک، یان به‌ریابوونی فیتنه‌یی و ناخۆشی له‌ناو خۆیان‌دا، یه‌کسه‌ر بیریان ده‌که‌وتیه‌وه که نه‌وه ختوکه‌و گومرایی شه‌یتانه، ده‌زانن خودا فرمانی چی پی کردونو له‌چی نه‌هی لی کردون، ریگای حقو خیر نامیز ده‌دۆزنه‌وه، وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتان له‌دلی خۆیان ده‌رده‌هاونو، تیر شوین هه‌واو تاره‌زۆی خۆیان ناکه‌ون، هانا بۆ خودا ده‌به‌زو په‌نا به‌نه‌وه ده‌گرن، پهره‌ردگاریش به‌هانا یا نه‌وه دێو له‌و په‌ریشان‌حالییه رزگاریان ده‌کاو ده‌یاتخاته حاله‌تی دل‌شارامی و شادمانیه‌وه، له‌و سه‌رگه‌ردانی و نه‌فامیه‌یه قوتاریان ده‌بی و ده‌که‌ونه‌وه سه‌ر حالی ناسایی خۆیان، تیر چاریان ده‌کرته‌وه ریگه‌ی راست ده‌بینن.

بێگومان په‌ناگرتن به‌خودا له‌شه‌یتان. کاریکی خۆپارێزییه، ناشکرشه خۆپارێزی باشتره له‌ده‌رمانکردن، عه‌ره‌ب وته‌نی ((الوقایة خیر من العلاج)) جا هه‌ر کاتی ئاده‌میزاد تووشی تاوانیک بوو، پتویسته خیرا یادی خودا بکاته‌وه، تۆبه بکاو بگه‌رپته‌وه بۆ لای خودا، بۆ نه‌وه‌ی کاریگه‌ری تاوانه‌که نه‌می‌نی، چونکه هه‌یج شتیک به‌نه‌ندازه‌ی یادی خودا به‌هه‌یز نه‌یه بۆ ده‌رکردنی وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتان له‌ده‌روونی ئاده‌میزادا، له‌م روه‌وه که یادی خودا خۆشه‌یستی حقو خیرخوازی له‌نه‌فس‌دا به‌هه‌یز ده‌کا، تاره‌زۆی شه‌رو تاوان لاواز ده‌کا، ده‌بیته نمونه‌ی موسوڵمانی خودا په‌رستی راستال که شه‌یتان ناتوانی گومرای بکا، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر ختوکه‌و وه‌سوه‌سه‌ی بخاته ده‌له‌وه کاریگه‌ری نابێ؛ نمونه‌ی نه‌وه، ئاده‌میزادی له‌شساعی جه‌سته ته‌واوو میزاج خاویزو پۆشاک خاوین که فایرووس توخنی ناکه‌وی، خو نه‌گه‌ر فایروسیکیش ریگای خۆی کرده‌وه چوه‌وه ناو جه‌سته‌یه‌وه، نه‌وه مه‌ناعه‌ی به‌هه‌یزه‌وه زوو نه‌وه جهازی مه‌ناعه‌یه قه‌لاجۆی ده‌کا.

ناشکرشه له‌ناخی ئاده‌میزادا هه‌ز بۆ خیر و هه‌ز بۆ شه‌ر هه‌یه چه‌ند ئاده‌میزاد کۆشش بکاو بیه‌وی به‌سه‌ر هه‌واو تاره‌زۆ بۆ شه‌ردا سه‌ریکه‌وی، نه‌وه‌نده خیر و ئه‌وابی ده‌گاتی و له‌خودا نزیک ده‌بیته‌وه... پیغه‌مه‌به‌ر ﷺ وه‌کوو تیرمیزی و نه‌ساتی و تیبو حه‌بیان له‌تیبو مه‌سه‌ود وه‌ ده‌گه‌رنه‌وه:

پیغمبر ﷺ فرموده تی: (ان للشیطان لمة بابن آدم، وللملك لمة، فامالة الشیطان فایعاد بالشز وتکذیب بالحق، وأما لمة الملك فایعاد بالخیر وتصدیق بالحق فمن وجد ذلك، فلیعلم أنه من الله، فلیحمد الله علی ذلك، ومن وجد الأخری فلیتعوذ من الشیطان ثم قرأ (الشیطان یعدکم الفقر، ویأمرکم بالفحشاء))

نه مجار پروه ردگار کاریگری وه سوه سدی شهیتان له ده روونی نه فامو ناشوبگریه کانداس ده کاو ده فرموی: ﴿وَأَخْوَانُهُمْ یَمْدُونَهُمْ فِی الْغَیِّ ثُمَّ لَا یُقْصِرُونَ﴾ برایانی شهیاتی نی به کان؛ نه وان له خودا ناترسنو ته قوا کارنین نه وه شهیاتی نی فرسه تیانی لی دینو گومرایان ده کمن، پشتگیریان ده کمن بو درتزه دان به گومرایو سسر لی شیوان، ساته وه ختی که مترخه می ناکمن له هله نانیان بو گومرایو پره پیدان به سسر لی شیوانو تیکدانی بیروبا وه پریان، هه تاوایان لی ده کمن خو به گومرایو یه وه ده گرنو سوور ده بن له سسر پره پیدانی. چونکه نه وان که شهیتان به هله ی بردن یادی خودا ناکمن، له شهر وه سوه سدی شهیتان پهنا به خودا ناگرن؛ جاییان تیمانیان به خودا نیه، یان دلیان له ته قوا خالییه، یان پروایان به وه نیه که هه مو ناده میزادی که شهیتانی کی هه یه وه سوه سسو ختو که ی ده دا بو نه نجامدانی کاری شهر.

پیغمبر پابه ندی نیگای خودایه و شوین قورئان ده که وی

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآیَةٍ قَالُوا لَوْلَا آجْتَبَيْتَهَا قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَیَّ مِنْ

رَبِّی هَذَا بَصَآئِرٌ مِنْ رَبِّکُمْ وَهُدًی وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُونَ ﴿٢٠٣﴾

له نایه ته کانی پیشوودا پروه ردگار باسی نه وه ی کرد که شهیتانه کانی ناده میزادو جندو که هه میسه خهریکی گومرا کردنو سسر لی شیواندن..... نه مجار لی ره دا به شوین نه وه دا باسی جوریک له گومرایو تایبه تی ده کا، نه ویش بریتییه له وه ی که کافره کانی قوریش داوای موعجیزه ی سسر سیریان له پیغمبر ده کرد، بو رقه بهری و نه زیه تدانی پیغمبر ﷺ داوای موعجیزه ی

کهونی جوراو جوریان لی ده کرد، وه کوو قورنان لیان ده گیریتسه وه ﴿وَقَالُوا:
لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا، أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ
مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَبٍ، فَتَفْجُرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا﴾ الاسراء/۹۰-۹۱.

ناوا بهو جوړه موشریکه کان کولیان نه ده داو داوای شتی نا ناسییان
له پیغه مبر ده کرد؛ سییاقی قورنان لیړه دا بری داواکاری وه لئس وکه وتیان
ده ده خا: که نه وه ده گه یه نی: نه وان حه قیقه تی پیغه مبر ایه تیان نه زانیوه و
شاره زای سروشتی پیغه مبر نه بوون؛ ته گمر نه وه حه قیقه ته سروشته تیان بزانیایه
هر گیز نه وه جوړه داوایه تیان له پیغه مبر نه ده کرد؛ وابه یی نه ده بی و نه فامانه
له گه لی دا نه ده جولانه وه، وه کوو ده فمر موی: ﴿وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا
اجْتَبَيْتَهَا؟﴾ قوریه یشییه کان داوات لی ده کمن، یان ته گمر ماو یه ک نیگات بو
نه هات، ده لئین: نه وه بوچی داوات له خودا نه کردو نیلحاحت لی نه کرد
موعجیزه که بنیړی، یان نایه ته قورنایه کان بنیړیته خواری، یان ده لئین: بوچی
بوخوت نه وه کاره ت نه نجام نه دا؟ چما تو پیغه مبر نی؟.. چونکه پییان وایه:
قورنان هه لبه سترای موحه مده، وه نه وه ده توانی نایاتی کهونی،
موعجیزه ی تایبه تی بیتیته دی!

له راستی دا نه وان سروشتی پیغه مبرو لمرکی سهرشانی نازانن چیه وچ
نیه! همره ها نازانن نه ده بی پیغه مبر له گهل خودا دا چونه وچون نیه، نازانن
که پیغه مبر راگه یه نه وه چی پی بگو ترئ: له خودا وه نه وه راده گه یه نی! هیچ
له سمر خودا فمرز نا کاو پیشنیاری بو نا کا، هیچیش له خرمه وه نالی ویشی
خویه سهریش نا کا! بویه په روه ردگار فرمان به پیغه مبر ده کا که راستییان بو
روون بکاته وه و حه قیقه تی فرستاده بی خوی بو نه وان شی بکاته وه و ده فمر موی:
﴿قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي﴾ نه ی پیغه مبر! بلئ: من رایه ی
نه وم نا که وی پیشنیار بو خودا بکه مو ریگای نیشان بده و شتی له سمر فمرز
بکه م، من شوین نیگای خودا ده که وم، چاوه روانی نه وه په یامو نیگایه م که
له خودای خومه وه بوم دی، همر شتییک به فمضلو گه وره یی خوی بو ی ناردم
ده یلیمو شوینی ده که وم، له خومه وه هیچ شتییک هه لئابه ستمو ناتوانم به خودی
خوم هیچ موعجیزه و خاریقه یه ک نیشان بده م. ناتوانم له خومه وه نایه تی

دروست بکهم، هر کاتی موعجیزه یه ک له منموه رویداو به لگه بی له سهر پیغه مبرایه تیم؛ نموه لهو به لگانه یه که له خوداوه بوم هاتووه. نمونه ی نهم نایه ته نایه تیکی تره که ده فرموی: ﴿وَإِذَا تُلِّیْ عَلَیْهِمْ آیَاتُنَا بَیِّنَاتٍ قَالَ الَّذِیْنَ یَرْجُونَ لِقَاءَنَا انْتِ بِقُرْآنٍ غَیْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلْهُ، قُلْ: مَا یَكُونُ لِیْ أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِی، إِنْ أَتَّبِعُ مَا یُوحِیْ اِلَیَّ﴾ یونس/۱۵.

به کورتی: من بۆ خۆم ده سه لاتو توانای هی نانی نایاتی که ونیم نیه، نیلحاحیش له خودا ناکهم بۆ موعجیزه و نایات، من شوین نمو نیگایه ده که وم که بۆم دیو خودا به فده ضلو و گه وره یی خوی منی کردوه به راگه یه نهر و پیغه مبر!!

نه مجار پهروه ردگار سی صیفت بۆ قورنانه دیاری ده کاو ده فرموی:

۱- ﴿هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّکُمْ﴾ نهم قورنانه چرای روشنو ریگا

نیشانده ره، به لگه و نیشانیه له سهر یه کتا په رستی و پیغه مبرایه تی و زیندو بوونه وه، واته: نهم قورنانه ی خودا بۆ منی ناردوه ری پیشانده ره و به لگه یه له خوداوه بۆمان هاتووه، که سیتک به جوانی تی بفریو لی و وردیته وه عه قلی تیژو هوشیار ده بی؛ وه کوو نموه پیان بلی: نموه چیتانه داوای شتیک ده که ن که سودتان پی بگه یه نی؟؛ له کاتی کدا نهم قورنانه تان بۆ نیردراوه که دلو ده روون روشن ده کاته وه، به لگه و نیشانیه له سهر راستی پیغه مبرایه تی مزو هاتنی نهم په یامه له خوداوه. پی بی ناو شاره زا ده بن، چاوی دلتان ده کریتسه وه، زاناو شاره زا ده بنو راستی به کان وه کوو خویان ده بینن! وه کوو له شوینیکی ترده، ده فرموی: ﴿قَدْ جَاءَكُمْ مِنْ رَبِّکُمْ، فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ، وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا﴾ الانعام/۱۰۴.

به لی: نهم قورنانه: چرایه، ری نیشانده ره، ره حمه ته، فدیضو به خششه بۆ که سانییک تیمانی پی بهینن، نهم خیر و بیر له کیس خویان نه دن، بیکه نه بهرنامه ی ژبانی خویانو کاری پی بکه ن، له کارویارو هه لسو که وتیانزا ره نگ بداته وه.

۲- ﴿وَهْدًی﴾ نهم قورنانه هیدایه تده ره بۆ حه قو ریگای راست. نهم

قورنانه ی که هیچ موعجیزه و خاریقه ی مادی که ونی ناگه نه ناستی سهر

ناسای نهو، له هیچ رۆژگارو شوینیک موعجیزه نیه پیشی بکهوئو به نه ندازهی نه هیدایهت نامیز بی!

۳- ﴿وَرَحْمَةُ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ نه قورئانه، رهحهته وه یضو نیحسانی یهزدانییه له دونیاو قیامهت دا بو نهو که سانهی نیمانی پی ده هیئن، وه کور له شوینیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ، فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ الانعام/ ۱۵۵، جا که سییک یابهندی فرمانو نه هیه کانی بیو کاری پی بکا، نهوه سهر فرازو به مراد گه ییشتوو هر نهوانزو که سی تر نهو به هرهو به هایهی ده ست ناکهوی!

گوی گرتن بو قورئانو شیوهی یادکردنی خودا

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۲۰۴﴾
وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿۲۰۵﴾
عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿۲۰۶﴾

لهوه پیش پهروه ردگار باسی نهوهی کرد که قورئان چراو ری نیشاندهره، به لگمو نیشانهی ناشکرایه بو ره هنومایی کردنی موسولمانان، هیدایهتو رهحهته بویان، نه مجار لییره دا فرمان ده کا: به موسولمانان، که له کاتی خویندنی قورئان دا گوئی بو بگرنو دلی بدهنی، به مه بهستی نیحترامو ریز لی گرتزو گه ییشتن به رهحهتهی خوداو به مرار گه ییشتن ده سکه وتنی نهو سوودو قازانجانهی له خوی گرتون.

ده ربارهی هاتنه خواره وهی نایهتی ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا..... (الآیه)﴾ نه بوحاته مو هی تریش ده سکه وتنی و توویانه: دهنگ بهرز کردنه وهی خویندنی قورئانی ناو نوئژ له کاتی نوئژ کردن له پشت پیغه مبه ره وه هاتوته خوارئ.

همر تهبو حاتم نموهی دهرهیناوه: که هاوه لانی پیغه مبسر ﷺ له نوژدا قسهیان ده کرد. نیتر نایهتی ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ...﴾ هاته خواری...
همر تهبو حاتم له عه بدوللای کوری موغه فقه له وه شتیکی له م جوړه ریوایت کرده. نیبنو جهریری طه به ری له عه بدوللای کوری مه سعوده وه هه مان شت ریوایت ده کا؛

نیمامی زوهری ده لی: نهم نایهته دهرحق به کومه له لایکی نه نصاری هاتوته خواری که دابو نه پرتیان وابوو همر کاتی پیغه مبسر ﷺ شتیکی له قورنان بخویندایه، نهوانیش له گه لیدا ده یا نخویند.

شیخی سیوطی دوی ریز کردنی نهم ریوایه تانه ده فرموی: وای پی ده چی نهم نایهته مه دینهیی بی.

له م ریوایه تانه نموه مان بۆ دهرده که وی: که نایهته که له باره ی نوژده وه هاتبیته خواری، نیبنو مه سعودو تهبو هورهیره و جابیرو زوهری عوبه یدوللای کوری عومهریو عه طای کوری ره باحو سه عیدی کوری موسه یه ب نه مدهیان ریوایت کرده. سه عید ده فرموی: موشریکه کان له مه که ده هاتنه نزیک پیغه مبسر ﷺ، که نوژی ده کرد هه ندیکان به هه ندیکان ده گوت: ﴿لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوْا فِيهِ﴾ فصلت / ۲۶، گوئی بۆ نهم قورنانه مه گرن هانی هانی بخه نه سر، با که س لی حالی نه بی، نیتر پهروه ردگار وه کوو وه لامدانه و به ک بویانو ناموژگاری بۆ موسولمانان: نهم نایهته ی ناره خواری: ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ نه ی گروهی موسولمانان! همر کاتی قورنانی پیروژ خویندراو گوستان لی یبوو، گوئی بۆ بگرنو دلی بده نی، بۆ نموهی له مانای نایهته کانی حالی ببزو په ند له ناموژگاریه کانی وهریگرن، که قورنان خویندرا، واز له قسمو ناخاوتن بینن، به هیدیو هیمنی، به ترسو وریایی یه وه گوچکه تانی بۆ کلور بکن، بۆ نموهی تی ی بگرنو یزانن چیتان ناراسته ده کری. بۆ نموهی له روانگهی تیگه یشنو پاپه ند بوونتان به په یامه که ی به مرز بگرنو ره حمه توفه ضلی خوداتان به سردا پرژی! سر فرازی دونیاو قیامت بسبن.. له کاتی خویندنی قورناندا

ده‌نگه ده‌نگو له‌غوه به‌ریا مه‌که‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی تۆی بگه‌ن، بزانی: ئه‌رکی سه‌ر شانتان چیه‌و چی‌نیه‌، چونکه که‌سیک بۆ ده‌نگ بوو گوئی بۆ خویندنی قورتان گرت، شیاوی ئه‌وه‌یه که به‌ر رۆژنه‌ی ره‌حمه‌تی خودا بکه‌وی.

نایه‌ته‌که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه که بێده‌نگ بوونو گوئی گرتن بۆ خویندنی قورتان واجبه‌، جا خویندنه‌که له‌نۆژدا بۆ، یان له‌خاریجی نۆژدا بۆ، فه‌رمانه‌که گشتی و بۆ هه‌موو کاتیکه‌، به‌لام له‌نۆژدا پیتیست تروجه‌خت له‌سه‌ر کراوتره‌، ته‌گه‌ر ئیمام به‌ده‌نگی به‌رز قورتانی ده‌خویند.. به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه جگه له‌مانای خودی نایه‌ته‌که ئه‌و فه‌رمووده‌یه‌یه که ئیمامی موسلیم له‌ئهبو موسای نه‌شعه‌رییه‌وه ریوایه‌تی کردوه‌، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: (إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ، فَإِذَا كَبَّرَ فَكَبِّرُوا، وَإِذَا قَرَأَ فَأَنْصِتُوا) (پیش نۆژ بۆیه دانراوه: که چاری لی بکری، که نه‌للاهوه نه‌که‌به‌ری کرد ئیوه‌ش نه‌للاهوه نه‌که‌به‌ر بکه‌ن، که قورتانی خویند بۆ ده‌نگ بسو گوئی بۆ بگرن...) شایانی باسه‌ خاوه‌نانی سونه‌ن له‌ئهبو هوپه‌یه‌وه هه‌مان فه‌رمووده‌یان ریوایه‌ت کردوه‌. ئه‌مه‌ی گوته‌را: ده‌ریاره‌ی ئه‌وه که گوئی گرتن بۆ قورتان هه‌موو کاتو شوینیک ده‌گرێته‌وه‌و فه‌رمانیکی گشتی و هه‌مه‌کاتییه‌ رای شیخ حه‌سه‌نی به‌صریه‌.. نه‌گینا زووره‌ی رافه‌که‌ران ده‌لێن فه‌رمان به‌گوئی گرتن بۆ بێده‌نگ بوون له‌کاتی خویندنی قورتاندا، تایبه‌ته به‌خویندنی قورتان له‌لایه‌ن خودی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌رده‌می خۆیدا و هه‌روه‌ها بۆ دوا پیغه‌مبه‌رش تایبه‌ته به‌خویندنی قورتان له‌نۆژدا و خویندنه‌وه‌ی خۆتبه‌ی رۆژی جومعه‌، چونکه واجب کردنی بێده‌نگ بوونو گوئی گرتن له‌دوا رۆژگاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌غه‌یری نۆژو خویندنه‌وه‌ی خۆتبه‌ی جومعه‌دا ئه‌رکیکی قورسه‌و زه‌حمه‌ت نه‌نجام ده‌دری، چونکه به‌جی‌هینانی ئه‌م جوړه ئه‌رکه ده‌بیته هۆی ئه‌وه‌ی خه‌لک واز له‌زۆر کاروباری رۆژانه‌ی خۆیان به‌ینن! قوتابی واز له‌خویندنو مامۆستا واز له‌وانه گوتنه‌وه بینن، داده‌ور ده‌ست له‌کاری خۆی هه‌لگریو شوڤیر له‌لیخویرینی ئوتومبێله‌که‌ی بوه‌ستی.....هتد. به‌لام گوئی گرتن بۆ قورتان خویندنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ جیاواز بووه‌، بڕیکی ئامۆژگاری و رێنمونی

بسووه، بۆ هیچ موسولمانیک ره‌وانه‌بوه گوئی له‌قورئانخویندنی پیغه‌مبهریو بی‌و پستی لی‌ه‌ل‌کرد بی، یان له‌و کاته‌دا قسه‌ی کرد بی و خوی له‌گوینگرته‌که بی‌ناکا کرد بی، یان هی‌تری بی‌ناکا کرد بن، بۆ دوا له‌دونیا ده‌رجوونی پیغه‌مبهر ﷺ هه‌مان حوکه‌و یاسا بۆ نوێژکمر له‌گه‌ل ئیماو خه‌تیبه‌دا ره‌چاو ده‌کرئ، چونکه‌ بیده‌نگی و گوینگرته‌ن بۆ قورئان خویندنی پیش نوێژو خوتبه‌ خوین واجب و پیوسته‌ نه‌مپۆ هه‌لس و که‌وتی زوربه‌ی موسولمانان که‌ له‌ته‌عزیبه‌و مونا‌سه‌باتو رۆژانی جومعه‌دا قورئان ده‌خویندری و نه‌وان گوئی بۆ ناگرنو خه‌ریکی گه‌توگۆن له‌گه‌ل یه‌کتی‌دا، به‌قسه‌ کردنه‌که‌یان که‌راهه‌تی هه‌یه‌و تاوان نه‌نجام ده‌ده‌ن! به‌تایبه‌تی بۆ که‌سیک له‌قورئانخویننه‌که‌وه‌ نزیک بی‌و به‌باشی گوئی لی‌بی، هه‌روه‌کوو چۆن دروست نیه‌ بۆ قورئانخوین که‌ قورئان بۆ کۆمه‌لیک بخوینئ که‌ گوئی بۆ نه‌گرن، نه‌گه‌ر زوربه‌ی خه‌لکه‌که‌ گوئیان بۆ ده‌گرتو برێکیان جار جار به‌بی شیواندنی کۆره‌که‌ قسه‌یان ده‌کردو گوینگرته‌که‌یان له‌وانی تر نه‌ده‌شیواند نه‌وه‌ نایسته‌ بیانوو بۆ واز هێنان له‌قورئانخویندن.

نه‌وه‌ی پیوسته‌ له‌سه‌ر موسولمانان به‌رامبهر قورئان نه‌وه‌یه: که‌ هه‌ول بده‌ن کاتی خویندنی قورئان گوئی بۆ بگرنو له‌مانا و مه‌به‌سته‌کانی ورد بینه‌وه، یان بۆ خویان بیخوینن. به‌رپزه‌وه‌ له‌کۆری قورئانخویندن‌دا دابنیشن! پوخته‌ی قسه‌ له‌م شوینه‌دا نه‌وه‌یه: گوینگر کاریک نه‌کا به‌بروای خوی، یان به‌گویره‌ی دابو نه‌ریتی خه‌لک به‌بی ته‌ده‌ب حلیب بکری..

چ خرابی‌یه‌ک له‌وه‌دا نیه‌ کابرا به‌راوه‌ستانه‌وه، یان به‌دانیشه‌نه‌وه، یان به‌راکشانه‌وه، یان له‌کاتی رۆشتن‌دا یان به‌سواری و لاخو رۆیینده‌ قورئان بخوینئ، هه‌روه‌کوو چۆن دروسته‌ کابرا به‌بی ده‌ستنوێژ یان به‌پۆشاک پیسه‌وه‌ قورئان بخوینئ، هه‌رچه‌نده‌ سوننه‌ت نه‌وه‌یه: ده‌ستنوێژی هه‌بی له‌کاتی قورئان خویندن‌دا، به‌تایبه‌تی بۆ که‌سیک که‌ له‌قورئان‌دا بخوینئ. واپه‌سنده، قورئان خوین به‌شیوه‌ی له‌سه‌ره‌خویی و ته‌رتیله‌وه‌ به‌ده‌نگو ئاوازیکی و قورئان بخوینئ که‌ خوشووع کاریگه‌ری پیوه‌ دیاری، زۆر له‌خۆ کردنو روا‌له‌تکاری تیدا نه‌بی، قاعیده‌و یاسای زانیاری ته‌جوید به‌رچاو بگری، زنده‌په‌وی

له‌مه‌ده‌و شه‌ده‌کان‌دا نه‌کا.

هه‌ردو پیری فەرمووده موسلیبو بوخاری فەرمووده‌یه‌کیان له‌ته‌بو
هوره‌یره‌وه به‌مه‌رفووعی ریوایه‌ت کرده، که پیغه‌مبەر ﷺ ده‌فەرمووی:
(مَا أذنَ لِلَّهِ لشيءٍ مَا أذنَ النَّبِيَّ حَسَنَ الصَّوْتِ، يَتَغَنَّى بِالْقُرْآنِ). خیرو
پاداشی گوئیگرتن وه‌کوو پاداشی خویندن وایه.

نیمامی نه‌حمه‌د له‌ته‌بو هوره‌یره‌وه (ره‌زای خوای لی بیست)
فەرمووده‌یه‌کی ریوایه‌ت کرده: که پیغه‌مبەر ﷺ فەرموویه‌تی: (مَنْ اسْتَمَعَ
إِلَى آيَةٍ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ، كَتَبَتْ لَهُ حَسَنَةً مِثْلَهَا، وَمَنْ تَلَاهَا كَانَتْ لَهُ
نُورًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ) که‌سیک گوئی له‌نایه‌تیکی قورئان بگری چاکه‌ی دوو
چه‌ندانه‌ی بۆ ده‌نوسری، که‌سیک نایه‌تیکی بخوینیته‌وه بۆی ده‌بیته‌ روناکایی
روژی قیامه‌ت!

ته‌مجار په‌روه‌ردگار فەرمان به‌یاد‌کردنه‌وی خۆی ده‌کا، له‌سه‌ره‌تای روژو
له‌کو‌تایی روژداو ده‌فەرمووی: ﴿وَإِذْ كُنَّا فِي نَفْسِكَ تَصَرُّعًا وَخِفَّةً
وَأَنْتَ أَجْهَرُ مِنْ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾ واته: یادی خودای خۆت بکه،
نه‌و خودایه‌ی دروستی کردوی به‌نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌رده‌ی کردوی، له‌دلی
خۆت‌دا یادی بکه، ناوه‌ جوانه‌کانی، صیفات‌ه‌کانی بینره‌ پیش‌چاوی دلت،
به‌دل یادی بکه، سوپاس‌گوزاری‌به، داوای لی‌خۆشبوونی لی‌بکه؛ به‌یادی خودا
دل‌نادام ده‌گری. وه‌کوو له‌شوینیکی تردا ده‌فەرمووی: ﴿إِلَّا بِذِكْرِ اللَّهِ
تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد/۲۸)، یادی خودا بکه، به‌لیپارانه‌وه‌ گم‌کردن‌که‌چی
هانای بۆ به‌ره، له‌سزاو تۆله‌ی بترسه؛ به‌ته‌مای پاداشو فه‌ضلو ره‌حه‌ته‌ی به‌!
به‌زوبان یادی بکه به‌شیوه‌یه‌کی مام‌ناوه‌ندی، نه‌زۆر ده‌نگ به‌رز که‌روه،
نه‌زۆر ده‌نگ نزم بکه‌روه، وه‌کوو له‌شوینیکی تردا ده‌فەرمووی: ﴿وَلَا تَجْهَرُ
بِصَلَاتِكَ وَلَا تَخَافُتْ بِهَا، وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا﴾ (الاسراء/۱۱۰)،
خیطاب له‌نایه‌ته‌که‌دا ناراسته‌ی پیغه‌مبەر ﷺ کراوه.

هه‌ندیکیش ده‌لین: بۆ گوئیگری قورئانه، رای په‌سند نه‌وه‌یه: که بگوئری
خیطابه‌که گشتی‌یه‌و هه‌موان ده‌گریته‌وه.

(چونکه عیبرت به‌عمومومی له‌فعله نەك به‌خصوصی سه‌به‌ب) یادکردنی خودا به‌زمانو به‌بێ یادکردنی به‌دل، بێ‌سووده، زۆر سوفیلکه و ده‌رویشۆکه زیکری خودا به‌سه‌دانو هه‌زاران نه‌نجام ده‌ده‌ن، به‌ته‌سییحی سه‌دویه‌ك ده‌نکی، رۆژانه‌و هه‌فتانه‌ چه‌ند جار ناوی خودا ده‌لێنو زیکری ده‌که‌ن، به‌لام هیچ سوودیان بێ ناگا؛ چونکه زیکرو یادکردنه‌وه‌ که‌یان هه‌ر به‌زمانه‌و دلێان ناگای لی‌نیه، نه‌وانه به‌عه‌اده‌ت نه‌وه ده‌که‌ن عیباده‌ت نیه، بۆیه په‌روه‌ردگار به‌واجبی داناوه که به‌دلو زویان یادی بکړی، به‌زویان یاده‌که نه‌نجام به‌درو و له‌دلو ده‌روون دا ئاماده بکړی و مانای به‌رجاو بگێری! دل پییه‌وه خه‌ریک بێ!

گونجاو ترین کات بۆ زیکرو یادی خودا کاتی به‌یانی و کاتی ئیواره‌یه، واته: سه‌ره‌تاو کۆتایی رۆژ باشتترین کاتی یادکردنه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار ه، چونکه باقی ماوه‌ی رۆژ بۆ کار کردنو هه‌ول‌دانی ژبانه. به‌لام ده‌بێ هه‌موو کات یادی خودا له‌دل دا بێ. که‌سی‌ک سه‌ره‌تای رۆژ به‌خودا په‌رستی و یادکردنی خودا ده‌ست بێ‌یکاو کۆتاییشی به‌و زیکرو یاده به‌یانی، له‌وانه‌یه له‌باقی رۆژه‌که‌دا خودای له‌بیر نه‌چی و یادی بکاته‌وه. بړی له‌ته‌م زیکرو یاده، له‌نوێژی به‌یانی و نوێژی عه‌سردا نه‌نجام ده‌درێن له‌ته‌م دوو کاته‌دا فریشته‌ی چاودێری کرداری شه‌وو فریشته‌ی چاودێری کرداری رۆژ ئاماده ده‌بنو، ده‌بنه‌ شایه‌ت لای په‌روه‌ردگار که‌کاتی چوونه لایان له‌خودا په‌رستی دا بوون، کاتی‌کیش به‌جیان هه‌شتوون خه‌ریکی خودا په‌رستی بوون!

یادی خوداو زیکر کردنی له‌کاتی به‌به‌یانو ده‌مه‌و ئیواره‌دا به‌تایبه‌تی (هه‌رچه‌نده هه‌موو کاتی‌ک یادی خودا پێوسته) له‌م باره‌وه‌یه که‌هه‌ستی ئاده‌میزاد له‌م دوو کاته‌دا گۆرانکارییه‌کی ناشکرا له‌صفه‌حی بوونه‌وه‌ردا ده‌بینی، بوونه‌وه‌ر له‌حاله‌تی تاریکی‌یه‌وه بۆ حاله‌تی رووناکی و به‌پێچه‌وانه‌شه‌وه ده‌بیندری! دلی ئاده‌میزاد په‌یوه‌ندار ده‌بێ به‌بوونه‌وه‌رو ده‌رویه‌ری خۆیه‌وه، به‌ناشکرا ده‌بینی ده‌ستی قودره‌ت، شه‌وو رۆژ ده‌گۆرێ، دیارده‌و حاله‌ته‌کانی ئالوگۆر ده‌کات.

په‌روه‌ردگار ده‌زانێ که‌ دلی ئاده‌میزاد له‌م دوو کاته‌دا (به‌یانی و ئیواره)

پتر ناماده باشی تیدایه بځ خودا پرستی و ملکه چی و پابه ند بوون،... بځیه جه ند جار له قورنان دا خیطابی ناراسته ی به ند کانی کرده؛ که به تاییه تی له م دوو کاته دا ذیکرو ته سبیحاتی خودا بکه ن، هاویه شی بوونه وهر بکه ن له گمردنکه چی و پابه ند بوون بځ فمرمانی یه زدان، بځ نه وه ی دلّیان نمرم بی و نه فسیان مشو مال بکری بځ په یوه ندی به خاوه ندی بوونه وهر و دارای ده سه لاتی نه م گورانکاریه . وه کوو له شوینکی تر دا ده فمرموی: ﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ، وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ﴾ ق/۳۹، یان ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا، وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ الاحزاب/۴۱ یان ﴿وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ الانسان/۲۵.

نه م ته سبیحاتو ذیکره ی که نه م نایه تانه ده یگه یه ن، له ذیکرو ته سبیحاتی ناو نوځه کان فراوان ترزو کاته که شیان له سمر کاتی نوځی به یانی و نوځی عه سر کورت هه لنه هیندراون، هه وهر کوو چو ن له شیوه ی غیری شیوه ی نوځی شدا نه نجام ده درن، چونکه نه م ذیکرو ته سبیحاته؛ جاری واده بی به دل ده بی، جاری واهیه به دل و زیان ده بی!! نه وه ی پتویسته له سمر ناده میزاد نه وه یه: ده بی هه موو کاتی خودای له یادی بی، به نه ینی و ناشکرا مورا قبه ی په وهر دگار بکا، له هه موو کارو کردار یکی دا، له گشت هه لسانو دانیشتنی دا، له جه وچو ل و ه ستانی دا، له کرده و هه له نییه تی دا و ابزانن خودا چاوی لییه تی و ناگاداری هه ل سو که وتییه تی. که به تاییه تی باسی ده مه و به یازو ده مه و تیواره ی کرد؛ نه وه ده گونجی له م کاته دا کاریگه ری تاییه تی هه بی و خودا بوخوی ده زانی چو ن دلی ناده میزادان ده گورپ و کاربان لی ده کری!! چونکه په وهر دگار خوی به دیه ی نمری ناده میزاده و ده زانی چی کاریگه ره تی دا!!

نه ی پیغه مبر! نه وه ی پیت راگه یه ندرا نه نجامی بده و ﴿وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ له پیری غافل و بی ناگایان مه به، نه ک هه ر به ده مو زیان به لکو به دل و گیان! ذیکرو یادی که نه نجام بده، دلّت گه شه ی پی بکا، خاوه نه که ی و لی بکا هه میسه و ابزانن خودا چاوی لییه تی، هه ر هه نگاو یک بنی، هه ر جه وچو لیک نه نجام بدا، لایه نی خودای له دل و ده روون دا هه بی، حیساب بځ نه و

چاودیره بکا، شهرمو حهیا بکا لهووی کاریک ته نجام بدا خودا پیی ناخوش بی! یادی خودا بکهو بی ناگا مهبه له چاودیری موراقه به کردنی، چونکه ناده میزاد، هه موو کاتی پیویستی بهو ههیه که په یوه ندی به پهره وردگار وه هه بی، هه موو ده می ناتاجی یارمه تی و کومه گی خودایه بو زالبوون به سهر وه سه سهو ختوکه ی شهیتان دا!

ته مجار پهره وردگار دواي فرمان به یاد کردنی خوداو گوینگرتن بو قورتانو نه هی کردن له غه له تی جهخت کرده وه نمونه ی به فریشته ی نزیک باره گای ته قدهس هینایه وه نهو فریشتانه ی له سروشتیان دا شه هوه تو ناره زو نیه، شهیتان ناتوانی وه سه سهو ختوکه یان بدا، که چی هه رده م خهریکی ذیکرو ته سییحاتی یه زدانو ساته وه ختیکی له یادی خودا غافل نینو ده فهرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ﴾ بیگومان نهو فریشته به ریزانه ی نزیکی باره گای ته قدهسن؛ نزیکی یه ک که هه خودا بو خوی ده زانی چهنده و چونه و چیه، نهو فریشته نزیکانه له عیباده تکردن دا لوتبه رزی نانوتن، ساته وه ختیکی له خودا بی ناگا نین ﴿وَيُسَبِّحُونَهُ﴾ به رزی و پیروزی بی شهریکی پال خودا ده دن، له هه موو عه یبو ناته واری یه ک به دوری ده گرن. ﴿وَلَهُ يُسْجَدُونَ﴾ هه بو خودا نوئژ ده کهنه هه بو زاتی پاکی سوژده ده بنه و کهس ناکهن به شهریکو ها وه لی، هه موو عیباده ت به ندایه تیکیان خالص بو خودایه.

عیباده ت و ذیکرکردن لایه نیکی گرن گن له پهره و و پرۆگرامی نه م نایینه دا، چونکه نایینی نیسلام مهنه جیکی تیوری نیه، پرۆگرامی بزتنه وه یه کی واقعی یه بو گۆرینی واقعی ناده میزاد، هه له به ته گۆرینی نهو واقعی نه فامییبه و ناراسته کردنی بو په پره و کردنی کومه لگای ناده میزاد به ره و مهنه جی ره بیانی: نه رکیکی قورسو گرانه و پیویستی به تییکوشانو هه لدان ههیه، صه برو نارامییبه کی زوری گهره که، پیویستی به تویشوو پشتگیری خودا وه ند ههیه، وه و توانایه کی تایبه تی ده وی، عیباده ت بو خوداو داوای پشتگیری لی باشتترین تویشوو چاکترین پشتیانو کومه گییه بو نهو ریگا نه سته مو زه حمه ته یه. بۆیه له سه ره تای سوره ته که دا که ده فهرموئ:

﴿كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَلَاتِكَ حَرْجٌ مِنْهُ، لِيَسْتَذِرَ بِهِ وَذِكْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾^۴ لیره‌ش‌دا کۆتایی سوره‌ته‌که‌ی به‌و نایه‌ته پیرۆزانه هیئا!!

قییینی: نه‌وی له‌م نایاته‌نانه وهرده‌گیری نه‌ویه: پیوسته ناده‌میزاد له‌خدمت قورنان‌دا به‌ته‌ده‌بو وبقار بی‌و ریزی لی بگری. ناشکرایه نایه‌ته‌که به‌روونی نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که له‌کاتی خویندنی قورنان‌دا بی‌ده‌نگی و گوی بۆگرتنی، له‌هه‌موو حالیکه‌دا له‌نوژی غه‌یری نوژی‌دا پیوسته.

وه‌لی شهرعزانان له‌بارهی خویندنی مه‌نمووم له‌پاش تیمامه‌وه سی رایان هه‌یه، نایا خویندنی تیمام له‌نوژی‌دا خویندن له‌سهر مه‌نموومیه‌کان لاده‌با؟ بری خویندنه‌که‌یان ده‌که‌وی له‌هه‌موو نوژی‌دا چ نوژی جه‌هری بی‌یان نوژی سپری بی‌یان پیوسته مه‌نموومیه‌کانیش بیخوینن، یان خویندنه‌که تاییه‌ته به‌و نوژانه‌ی که تیمام تییان‌دا به‌ده‌نگی به‌رز ده‌خوینی؟

۱- حه‌نه‌فیه‌کان، ده‌لین: مه‌نمووم له‌دوا تیمامه‌وه هیچ کاتی قورنان ناخوینی نوژه‌که جه‌هری بی‌یان غه‌یری جه‌هری بی‌چونکه ظاهیری نایه‌ته‌که داوای بی‌ده‌نگی و گۆگرتن ده‌کا، له‌نوژی جه‌هری‌دا هه‌ردووکیان دینه‌جی. له‌نوژی غه‌یره جه‌هری‌دا بی‌ده‌نگی‌یه‌که دینه‌جی و هه‌ر نه‌وه‌ش له‌توانادا هه‌یه، تیمام ده‌خوینی و مه‌نمووم پیوسته بی‌ده‌نگ بی‌نه‌وی پشتگیری نه‌م رایه ده‌کا نه‌و فرموده‌یه‌که ئیبنو نه‌بی شه‌یه له‌ته‌بو هه‌ره‌یره‌وه ریوایه‌تی کرده، ده‌لی: پیغه‌مبەر ﷺ فرمویه‌تی: (تیمام بۆیه دانراوه که شوینی بکوی، که نه‌للاهونه‌کبه‌ری کرد ئیوه‌ش نه‌للاهونه‌کبه‌ر بکه‌ن، که قورنانی خویند ئیوه بی‌ده‌نگ بن..^۴)

هه‌ر ئیبنو شه‌یه له‌جابه‌یره‌وه ریوایه‌تی کرده، ده‌لی: پیغه‌مبەر ﷺ فرمووی: (من کان له‌ امام، فقراءه له‌ قراءه) که‌سیک له‌پاش تیمامه‌وه نوژی کرد خویندنی تیمام بری خویندنی نه‌و ده‌که‌وی. نه‌م حه‌دیشه هه‌رچه‌نده مورسه‌له به‌لام لای حه‌نه‌فیه‌کان ده‌یته به‌لگه، نه‌بو حه‌نیفه بو خوشی

^۴ تیمام موسلیم ریوایه‌تی کرده.

به‌مصرفوعی و به‌سنددی راست ریوایه‌تی کرده.

زوربه‌ی هاوه‌لانیس: عه‌لی، ئیبنو مه‌سعود، سه‌عد، جابیر، ئیبنو عه‌بباس، نه‌بو داود، نه‌بو سه‌عیدی خودری، ئیبنو عوممر، زه‌یدی کوپی ثابیت، نه‌نس. (خودا له‌ه‌موویان رازی بی) نه‌و رایه‌یان هه‌بوه.

۲- مالیکییه‌کانو حه‌نه‌فییه‌کان، پێیان وایه: نوژکهری دوا نیمام نه‌گهر نوژده‌که له‌و نوژانه‌بو، که نیمام تێیان‌دا ده‌نگ به‌رز ناکاته‌وه نه‌وه ده‌بی (فاتحه) یان سوره‌تی تری قورئان بخوینی، نه‌گهر نوژده‌که جه‌هری بو واته: نیمام ده‌نگی تیدا به‌رز ده‌کرده‌وه، نه‌وه نابێ مه‌ئوممی هیچ بخوینی. نه‌مه رای عورو‌هی کوپی زوبه‌یرو قاسمی کوپی موحه‌مه‌دو زوهریشه.

۳- شافیعییه‌کان، ده‌لێن: هه‌موو کاتی نوژکهر ده‌بی فاتحه بخوینی، نیمام بی یان مه‌ئوموم بی، یان به‌ته‌نیا نوژده‌که بکا. چهند به‌لگه‌یه‌کیان له‌سه‌ر مه‌ذه‌به‌که‌یان هیناوه‌ته‌وه: له‌و به‌لگانه: نایه‌تی: ﴿فَاقْرَؤُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾ الزمر/۲۰، هه‌روه‌ها نه‌و حه‌دیثه‌یه‌ی که نه‌حه‌مدو خاوه‌نانی شه‌ش کتێبه‌کانو هی تریش له‌عباده‌ی کوپی صامیته‌وه ریوایه‌تیاں کردوه: پێغه‌مبهر ﷺ فرموویه‌تی: (لاصلاة لمن لم يقرأ بفاتحة الكتاب) به‌نوژ حلیب نا‌کری؛ که‌سی‌ک نوژ بکا و فاتحه‌ی تیدا نه‌خوینی.. نیمامی بوخاری و به‌یه‌ه‌قیس نه‌م رایه‌یان په‌سند کردوه!!

نایه‌تی: ﴿واذکر ربک....﴾ نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که نابێ له‌کاتی ذکر کردن‌دا ده‌نگ به‌رز بکریته‌وه، واته: ذکرده‌بی به‌ده‌نگی نزم بکری و نابێ ده‌نگی تیدا هه‌ل‌بێ! نایه‌تی: (.... وله یسجدون) نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی: که هه‌ر که‌سی‌ک نه‌م نایه‌ته بخوینیته‌وه، یان گوئی لی‌بی ده‌بی سوژده‌ بو خودا به‌ری، سوژده‌ی خویندنه‌وه‌ی قورئان (سجدة التلاوة) دانراوه: بو ملک‌ه‌ج کردنی نه‌وانه‌ی موشریکو خوانه‌ناسو سوژده‌ نابهن، هه‌روه‌ها بو شوینکه‌وتزو چاو له‌فریشه‌ کردنو رانواندن به‌ندایه‌تی کردن بو په‌روه‌ردگار.

نیمامی موسلیم فرمووده‌یه‌کی له‌نه‌بوهوره‌یره‌وه ریوایه‌ت کردوه، ده‌لی: پێغه‌مبهر ﷺ فرمووی: (اذا قرأ ابن آدم السجدة، فسجد، اعتزل

الشیطان یبکی، یقول: یاویلہ، امر ابن آدم بالسجود فسجد، فله الجنة، وامرت بالسجود، فأبیت فلی النار). هر کاتی ناده میزاد نایه تیکی خویند سوجهی تیدا بو سوجهی برد، شهیتان گۆشه گیر ده بیو ده گریاو هاوار ده کاو ده لی: هاوار بو خۆم؛ ناده میزاد فرمانی پی کراوه به سوژده بردن سوژدهی برد، به ههشتی ده دریتی! من فرمانم پی کرا به سوژده بردن، سهر پیچیم کرد ده خرتمه دۆزه خهوه.

ئیبینوماجه فرموده یه کی له ئیبینوعه بیاسهوه ریوایت کردوه: ده لی: پیغه مبهر ﷺ له سوژدهی قورئان خویندن دا نهم دوغایه ی ده فرموو: ((اللهم! احطط عني بها وزراً، واكتب لي بها أجراً، واجعلها لي عندك ذخراً)) خودایه! بهم سوژده یهم گونا هم لی هه لوه رینه، پاداشم بو بنووسه، له لای خۆت بۆم بکه به پزمه نده و تویشوو.

له ریوایه تیکی تر دا هاتوه: که پیغه مبهر ﷺ فرموویه تی: ((اللهم! لك سجد سوادى، وبك آمن فؤادى، اللهم ارزقنى علماً ينفعنى، وعملاً يرفعنى)) خودایه! جه ستم سوژدهی بو زاتی پاکت برد، دلم ئیمانی پیت هیناوه، خودا زانیاریه کم بدهیه سوودم پی بگه یه نی، نیشو کاریکم پی ده چار بکه ریزم بداتی.

ئه مجار ماوه ته وه ته وه ئایا سوژدهی تیلاره و واجبه یان سونه ته؟؟
ئیمامی مالیکو ئیمامی شافیعو ئیمامی نه حمده ده فرموون: واجب نیه. چونکه نه و فرموده یه ی حه زره تی عومر چه سپاره و له صه حیجی بوخاری دا هیه، که ((روژیک نایه تی سه جده ی له سر دوانگه خوینده وه نیتر له سر دوانگه هاته خواره و سوژدهی بردو خه لکه که ش له گه لیا سوژده یان برد، له روژیک هیه نی تر دا له سر دوانگه هه مان نایه تی خوینده وه، خه لکه که خۆیان ناماده کرد بو سوژده بردن، به لام عومر دانه بمزیو به خه لکه که ی و ت: خه لکه نه! هیواش بن، خودا نه مه ی له سر پتویست نه کردوین، له م جوژه کاتانه داو له کاتی خویندن نایه تی سه جده دا حه زمان لی یوو سوژده ده به یینو حه زمان لی نه بوو ناچینه سوژده، نه مه رووی دا به بهر چاوی هاوه لان

له کۆچکارانو یارمه تیده ران (خودا لییان رازی بی)

پیغمبهر ﷺ که سوور بووه له سهر سوژده بردن، نیشانهی نهوهیه سوننهت بووه.. فرموده ی پیغمبهر ﷺ که ده فرموی: (امر ابن آدم بالسجود) نهوه ههوالدانه له سوژدهی واجب. نه بوحه نیفه، ده فرموی: سوژدهی تیلاوهت واجب، چونکه نهمر کردن به سوژده بردن، وجوب ده گهینهی، ههروه ها هه دیته که ی پیشوو که ده فرموی: (اذا قرأ ابن آدم سجدة، اعتزل الشيطان يبكي يقول ياويله) له ریوایه تی نه بوکوره یبدا (یاویلی). ههروه ها فرموده که ی پیغمبهر ﷺ که له شهیتانهوه ده گیریتنهوه موسلیم ریوایه تی کردوه: که ده لی: (امر ابن آدم بالسجود فسجد فله الجنة وامرت بالسجود فأبیت علی النار) نیشانهن له سهر نهوه که سوژده واجب.

هه موو زانایانی نیسلام کۆکن له سهر نهوه که سوژدهی تیلاوهت وه کوو نوژده پیوستی به هه بوونی ده ستنوژوو پاکوو خاوتنی پۆشاکوو شوین ههیه، ههروه ها پیوستی نییه تو روکردنه روگهو کاتیش ههیه!

ده رباره ی کات: شافیعییه کازو کۆمه لیک له زانایان پییان وایه: سوجهی تیلاوهت هه موو کاتی دروسته نه نجام بدری چونکه وه کوو (صلات ذات السبب) وایه.

هه نه فییه کازو وتهیه کی مالیکییه کانیش ههیه ده لێن: نابی سوژدهی تیلاوهت لهو کاتانه دا به بری که نوژی سوننهتی تیدا مه کروه وه کوو دوا نوژی عه صرو دوا نوژی به یانی.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره‌تی نه‌نفال

سوره‌تی نه‌نفال سوره‌تیکی مه‌دینه‌یی‌یه، ده‌بار‌ه‌ی نه‌حکامی جیه‌ادو تیکۆشان له‌ریگه‌ی خودادا ده‌دوی. باسی یاسای جه‌نگو خۆناماده‌کردن بۆ جیه‌اد شی ده‌کاته‌وه. ده‌بار‌ه‌ی هه‌لبژاردنی ناشتی به‌سهر شه‌ردا، ده‌دوی ههر کاتی دۆژمن ملی بۆ ناشتی‌دا، هه‌روه‌ها حوکمی شوێنده‌ستی شه‌رو کاریگه‌ری له‌ته‌ش‌خاسه‌کان (دیله‌کان) داو له‌مالو سامان (ده‌ستکه‌وتی شه‌ر) دا ده‌ستنیشان ده‌کا. سوره‌تی نه‌نفال له‌دوا سوره‌تی (البقرة) هاتۆته خواری، به‌لام نه‌مه به‌ته‌واوی ناچه‌سپۆ ناییته حه‌قیقه‌تیکی حاشا هه‌لنه‌گر، چونکه سوره‌تی (البقرة) هه‌مووی به‌جاری نه‌هاتۆته خواری؛ به‌لکو هه‌ندیکی له‌سه‌ره‌تای سه‌رده‌می کۆچکردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ مه‌دینه هاتۆته خواری و هه‌ندیکیشی له‌ناخرو تۆخری ئهم سه‌رده‌مه مه‌ده‌نییه‌دا هاتۆته خواری؛ ماوه‌ی نیوان سه‌رتاو کۆتایی سه‌رده‌می مه‌دینه نزیکه‌ی نۆ سال بووه. ناشکراشه سوره‌تی (الانفال) له‌نیوان ئهم سه‌ره‌تاو کۆتایی‌یه‌دا هاتۆته‌خواری، که‌واته سوره‌تی (البقرة) هه‌ندیکی له‌پیش هاتنه‌خواره‌وه‌ی سوره‌تی نه‌نفال نازل بووه و هه‌ندیکی دوا‌ی ئهو هاتۆته‌خواری!

به‌ههر حال سوره‌تی نه‌نفال پاش روداوی جه‌نگی به‌دری گه‌وره هاتۆته‌خواری، یه‌که‌م جه‌نگیک بوو که سه‌رفرازی و سه‌رکه‌وتنی بۆ موسوڵمانان (هه‌رچه‌نده که که‌م‌بوون) به‌سهر کافره‌کان‌دا (هه‌رچه‌نده زۆر بوون) تیدا بوو، جه‌نگیک بوو میژووی بزوتنه‌وه‌ی نیسه‌لامی گوپی، میژووی ئاده‌میزادی گوپی، جه‌نگیک بوو فه‌قیرو هه‌ژارو بۆره‌ پیاو تیدا به‌ره‌نگاری مله‌پوڕو ده‌ره‌به‌گه‌کانی ئهو پڕگاره‌ بوونه‌وه‌و به‌سه‌ریاندا زال بوونو تیکیان شکاندن بۆیه‌قورئان: ئهو رۆژه‌ی ناو ناوه‌ رۆژی (الفرقان) واته: جیاکه‌ره‌وه‌ی حه‌قو به‌تال، رۆژی سه‌رکه‌وتنی حه‌قو راستی به‌سهر به‌تالو ناحه‌ق‌دا. رۆژی سه‌رکه‌وتنی کۆمه‌لی که‌مو هه‌ژارو نه‌دارا به‌لام خاوه‌ن باوه‌رو خودا په‌رست؛ به‌سهر کۆمه‌لی زۆرو پرچه‌کو سامانداری قوڕه‌یشی (به‌لام بته‌پرست)، رۆژیک

بوو؛ بناغهی شکومهندي نیسلامی تیدا دارژرا، پۆزی کوفری تیدا شکیندرا؛ رۆژی به‌در رۆژیکي میژووی بوو، به‌راستی رۆژی فورقان بوو، نه‌ک همر له‌دونیا داو به‌س! یان له‌میژووی ناده‌میزاداو به‌س! به‌لکو له‌قیامه‌تیش داو بو هه‌تا هه‌تایی حقو به‌تالی لیک جیا کردوه! هه‌رچه‌نده ئهم جهنگه ئه‌وه‌نده به‌نرخو به‌هایه، به‌لام به‌نرخو و گرنگی به‌که‌ی ناتوانی مه‌به‌سته به‌نهره‌تی و حه‌قیقه‌یه‌کانی ده‌ربخا، مه‌گهر کاتیک ده‌ریکه‌وی که ئیمه طه‌بیعه‌تو چۆنیه‌تی ئه‌و جهنگه تی‌بگه‌ینو به‌قوناغیک له‌قوناغه‌کانی جیهادو تی‌کۆشانی نیسلامی بزانی، واته: به‌راستی هۆکارو مه‌به‌ستی ئهم جیهاده تی‌بگه‌ین، هه‌روه‌ها ناتوانین سروشتی جیهاد له‌نیسلام داو هۆکارو مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی تی‌بگه‌ین هه‌تا سروشتی ئهم نایینه وه‌کوو خۆی نه‌ناسین.

هه‌ر کاتی ئیمه وه‌کوو پتویست له‌نیسلام حالی بووین، سروشتی ئهم نایینه مان ناسی؛ به‌ورد بینی نیسلامو نایینی راسته‌قینه وه‌سه‌یری جیهادو تی‌کۆشان له‌نیسلام دا بکه‌ین به‌باشی لی‌ی حالی ده‌بینو هۆکارو مه‌به‌سته‌کانی تیده‌گه‌ین!!

مامۆستا سه‌یید ده‌رباره‌ی سروشو قوناغه‌کانی جیهادو تی‌کۆشان له‌نیسلام دا له‌کتیپی (زاد المعاد) ی ئیبنو لقه‌ییم راده‌گوێزی و ده‌لی: یه‌که‌مه‌جار که په‌روه‌ردگار نیگای بو حه‌زه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ نارد: فه‌رمانی پێ کرد به‌خوێندن، بو خۆی له‌گه‌ل نه‌فسی بخوێنی، فه‌رمانی پێ نه‌کرد ته‌بلیغو بانگه‌وازی بکا، پاشان نایه‌تی ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنْذِرْ﴾ ی نارد سه‌ری! پیغه‌مه‌برایه‌تی به‌که‌ی به ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ ده‌ست پێ کرد، ره‌وانه‌کردنی به ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ بوو. ئه‌مه‌جار فه‌رمانی پێ کرد به‌ره‌بابو خزمو که سوکاری نزیکي بترسینی، ئه‌مه‌جار عه‌ره‌به‌کانی ده‌ورو به‌ر هۆشیار بکاته‌وه، ئه‌مه‌جار بانگه‌وازی ئاراسته‌ی هه‌موو عه‌ره‌ب بکا به‌گشتی و بیانترسینی، ئه‌مه‌جار هه‌موو عاله‌م بانگ بکا بو خودا په‌رستی و له‌سزای خودا بیانترسینی!

نزیکه‌ شێزه‌ سه‌ل به‌سه‌ر بوون به‌پیغه‌مه‌بری دا تپه‌ری به‌نامۆژگاری

ترساندنو به‌ته‌ماکردن بانگ‌ه‌وازی کرد، نه‌جه‌نگی له‌گه‌ل نه‌یارانی به‌ریا کرد، نه‌داوای سهرانو جیزی‌هی لی‌کردن، په‌یتا په‌یتا له‌خوداوه نیگای بو ده‌هاتو فرمانی پی‌ده‌کرا که به‌نارام بی‌و چاوپوژی بکا.

پاشان ریگای پی‌درا به‌کوچکردنو ریگه‌ی پی‌درا به‌شهر کردن. پاشان فرمانی پی‌کرا که شهر له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا بکا که شهر ی له‌دژ به‌ریا ده‌کهن، واز له‌وانه بینئ که گوشه‌گیرنو جه‌نگی له‌دژ به‌ریا نا‌کهن. نه‌مجار فرمانی پی‌کرا که جه‌نگ له‌گه‌ل موشریکو خودا نه‌ناسان به‌ریا بکا و هه‌ول بدا هه‌موو که‌س ملکه‌چی تایینی خودا بی..

له‌داوای نه‌وه‌ی فرمان به‌پیغه‌مبهر کرا به‌جیهادو تی‌کوشانو جه‌نگان دژی کافره‌کان. کافره‌کان له‌ناستی‌دا بوون به‌سی‌تاقم. کۆمه‌لیکیان په‌یمانی صلح و ناشتیان له‌گه‌ل‌دا مۆر کرد، تاقمیکیان تی‌علائی جه‌نگیان له‌دژی راگه‌یاند. بریکیشیان بوونه نه‌هلی ذیممه‌و سهرانه‌یان‌داو پابه‌ندی نه‌حکامی تایبعت به‌ته‌هلی ذیممه‌و بوون!

فرمانی پی‌کرا که پابه‌ندی په‌یمان و عه‌دی خۆی بی‌و و هه‌ا به‌به‌ئینی خۆی بکا، له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا که په‌یمانیان له‌گه‌ل ده‌به‌ستی، نه‌گهر له‌په‌یمان له‌گه‌ل به‌ستراوه‌کان ترسا که خییانه‌تی له‌گه‌ل بکهن، نابئ جه‌نگیان له‌گه‌ل‌دا بکا، هه‌تا به‌ناشکرا په‌یمان‌که‌یان له‌گه‌ل هه‌ل‌نه‌وه‌شینیته‌وه. فرمانی پی‌کرد که شهر له‌گه‌ل نه‌وانه‌دا بکا که په‌یمان هه‌ل‌ده‌وه‌شینیته‌وه.

که سوره‌تی (براءة) نازل بوو، هه‌موو نه‌و حوکمو یاسایانه‌ی تیدا بوو که چۆن پیغه‌مبهر ﷺ هه‌ل‌سو‌کووت له‌گه‌ل کافره‌کان‌دا بکا، فرمانی پی‌کرا که له‌گه‌ل جووله‌کمو گاواره‌کان‌دا بجه‌نگی تا سهریان پی‌شۆر ده‌کا و سهرانه ده‌ده‌ن، یان موسولمان ده‌بنو دینه ژیر ئالای نی‌سلامه‌وه، هه‌ر له‌سوره‌تی (براءة)‌دا فرمانی پی‌کرا: جیهاد له‌گه‌ل کافرو دوورووه‌کان بکا و دل‌ره‌ق بی‌ به‌رامبهریانو توندوتیژی به‌کار به‌ینی! پیغه‌مبهریش ﷺ به‌شمشیرو تیر دژی کافره‌کان جه‌نگاو له‌گه‌ل دوورووه‌کانیش به‌به‌ل‌گه‌و ده‌لیل جیهادی کرد، هه‌ر له‌م سوره‌ته‌دا فرمانی پی‌کرا که نیتر هه‌موو په‌یمان و به‌ئینیکی له‌گه‌ل کافره‌کان‌دا هه‌ل‌وه‌شینیته‌وه و چی‌تر پابه‌ندی به‌ئینه‌کانی نه‌بی له‌گه‌ل‌یان‌دا. نیتر

په یمان له گڼل به ستروان له بهرامبیری دا بوون به سیّ تاقم؛ ده ربار هی تاقمیکیان
 فرمانی پی کرا که دژ یان بجهنگی و شریان له گڼلدا بکا، نه مانه نهو
 کۆمه له بوون که له وه پش په یمانیان هه لوه شانديو وه، شری له گڼلدا
 کردون به ستریاندا زال بوو، پرتکیان په یمانی کاتی له گڼلدا به سستبوونو
 پابهندی به لیزو په یمانی خویان بوون، ده رحق به نه مانه فرمانی پی کرا که
 تاکاتی دیاریکراو په یمانه کیان له گڼلدا به ستریری.. هندیکی تریان
 نه په یمانیان له گڼل پیغه مبردا ﷺ به سستبوو نه شریان له گڼلدا کردبوو، یان
 عه هلو په یمانی ره هایان له گڼلدا به سستبوو، ده رحق به نه مانه فرمانی پی کرا
 که بۆ ماوه ی چوار مانگ مۆلتیان بدا، دواي چوار مانگه که شریان
 له گڼلدا بکا، نه وه ی په یمانی شکانديوو شری له گڼل کردن، نه وه ی په یمانی
 نه بوو، یان په یمانی بی سنوورو ره های هه بوو چوار مانگ مۆلتی دان،
 فرمانی پی کرا که هر کامی له مانه پابهندی په یمانی خوی بوو
 په یمانه کیان موسولمان بوونو له سر کوفری خویان نه مانه وه،... سمرانه ی
 له سر نه هلی ذیمه داناو به گویره ی یاسای خودا له گه لیاندا جولایه وه.

هه لئس که وتی کافره کان، دواي نازل بوونی سوره تی (براءه) له گڼل
 پیغه مبردا ﷺ له سی جوردا رهنگی دایه وه:

دوژمن، په یمان له گڼل به ستران، نه هلی ذیمه.

پاشان نه هلی به لیزو صولح موسولمان بوون، دوو تاقم مانه وه دوژمن
 (محاریبن) و نه هلی ذیمه. دوژمنه کان هه میسه لی ده ترسانو نه یاننده زانی
 له ترسانی چی بکمن!

تیت هر موو دانیش توانی سر زه ی له ناست پیغه مبردا ﷺ بوون به سی
 تاقم؛ موسولمانو پروادار (نه هلی ذیمه و سمرانه ده ر) دوژمنو ناحز وه لی
 ترساو له پیغه مبر.

به لام هه لئس که وتی له گڼل دوو پرووه کاندا، نه وه بوو فرمانی پی کرا بوو
 که شایه تو تیمانی ظاهیریان لی قبول بکاو، بیرویا وه پی ناو دلو ده روونیان
 به خودا بسپیری، به هوی زانستو به لگوه له گه لیان بدوی هه ول بدا بیانکاته

موسولمانو خاوه‌ن باوه‌ری ته‌واو، فرمانی پی‌ کرا که روویان لی‌وه‌رگیرپو
توندوتیزییان له‌گهل‌دا به‌کارینیو به‌لگهو ده‌لیلی کاریگه‌رو به‌هیز ناراسته‌ی
دلّیان بکاو بو‌ریان بدا، نه‌هی لی‌ کرا که نویژ له‌سه‌ر لاشه‌ی مردویان بکاو
بچیته‌ سه‌ر قه‌برانیان. هه‌والی یه‌زدانی پی‌ راگه‌یه‌ندرا: که نه‌گه‌ر داوای
لی‌خشبوونیشیان بو‌ بکا خودا لی‌یان خو‌ش نابو؛ نه‌مه‌ به‌کورتی شیوه‌ی
هه‌لسوکه‌وتی پی‌غه‌مبه‌ر بوو ﷺ به‌رامبه‌ر به‌کافرو دووروه‌کان.

به‌یوه‌ندی نیوان نه‌م سوره‌ته‌و سوره‌تی (الأعراف) نه‌ویه‌ سوره‌تی
(الأعراف) باسی به‌سه‌ره‌اتو چیرۆکی پی‌غه‌مبه‌ره‌ ناوداره‌کانی تیدا بوو
له‌گهل‌ گهل‌و نه‌ته‌وه‌کانیان، نه‌م سوره‌ته‌ش واته‌: (الأنفال) باسی حالو
چۆنیه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کا له‌گهل‌ قه‌ومه‌که‌ی!

تی‌مه‌ له‌پیشه‌کی به‌رگی یه‌که‌می نه‌م ته‌فسیره‌ پی‌روژه‌دا، نه‌وه‌مان
نووسیوه‌ که دانانی سوره‌ته‌کانی قورئان، هه‌ر یه‌که‌یان له‌شوینی خۆی،
کاریکی (ته‌وفیقی) یه‌و له‌خوداوه‌ ده‌ست نیشان کراوه‌و پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ شوینی
هه‌موو سوره‌ته‌و ئایه‌تیکی دیاری کرده‌، که دوایی له‌سه‌رده‌می حه‌زره‌تی
ته‌بویه‌کرداو پاشان له‌روژگاری جینشینی حه‌زره‌تی عوسمان‌دا قورئان
کو‌کرایه‌وه‌و نووسرایه‌وه‌و ته‌رتیب کرا؛ نیشی هاوه‌لانی نووسه‌ره‌وه‌، بریتی بوو
له‌جی‌به‌جی‌ کردنی فرمانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ.

به‌لام لی‌ره‌دا واته‌: ده‌ریاره‌ی دانانی سوره‌تی (الأنفال) له‌م شوینه‌دا
جی‌گای سه‌رنجی زانایانی ته‌فسیرو علوومی قورئانه‌.

ته‌فسیری مه‌نار له‌ته‌فسیری (روح المعانی) یه‌وه‌ نه‌قل‌ ده‌کاوه‌ ده‌لی: وا
پی‌ ده‌چی، دانانی سوره‌تی (الأنفال) له‌م شوینه‌دا (ته‌وفیقی) بی، هه‌روا
دانانی سوره‌تی (براءة) له‌دوایه‌وه‌ (ته‌وفیقی) بووه‌، که‌وابوو نه‌م دوو
سوره‌ته‌ش وه‌کوو سوره‌ته‌کانی ته‌وفیقین، نه‌مه‌ رای زۆرینه‌ی زانایانه‌،
که‌چی جه‌لالی سیوطی ده‌لی: نه‌م سوره‌تی نه‌فاله‌ لی‌ره‌دا (ته‌وفیقی) نیه‌،
به‌لکوو به‌نیجته‌یه‌ادی حه‌زره‌تی عوسمان بووه‌، به‌ظاهیری عه‌قلیش وا گونجاو
بوو که‌ دوو سوره‌تی (الأعراف) دا سوره‌تی یونسو هودو بی‌ن! چونکه‌
نه‌وانیش چیرۆکی پی‌غه‌مبه‌رانیان له‌خۆ گرتوه‌، له‌مه‌که‌ش هاتونه‌ خواریو

فرموده‌ی پیغمبریش هدیه ده‌رباره‌ی گهره‌یی حهوت سوره‌ته دریژه‌کانو سوره‌تی (یونس) یان به‌حهوتهم داناه، ده‌ی ناوانخستن له‌نیوان سوره‌تی (الأعراف) و سوره‌تی (یونس) دا به‌و دوو سووره‌ته، جودا کردنه‌وه‌ی هاویننه‌یه له‌هاویننه. زیاد له‌وه‌ش سوره‌تی (الأنفال) له‌چاو سوره‌تی (الأعراف) و (براءة) دا کورته. همریژه‌ش کاتی خوی حهبری نه‌ته‌وه‌ی نیسلام؛ عه‌بدوللای کوری عه‌بباس نهم نیشکاله‌ی گرتو پرسپاری ناراسته‌ی نیمامی عوسمان کردو وتی: چی وای له‌نیوه کرد سوره‌تی (الأنفال) که پی‌ری (مه‌ثانییه) و سوره‌تی (براءة) که له‌پی‌ری (میثین) ه‌جوتتان کردوزو، (بسم الله الرحمن الرحيم) تان له‌نیوان دا نه‌نوسیه‌وه خستوتاننه پی‌ری حهوت سوره‌ته دریژه‌کانه‌وه؟ هه‌لبه‌ته نیمامی عوسمان وه‌لامی (حبر الأمة) ی داوه‌ته‌وه. کتیبه ته‌فسیره‌کانی (مه‌نار) و (روح المعانی) به‌دورو دریژی نه‌مه‌یان یاس کردوه به‌لام نیمه راگوژی نیره‌مان نه‌کردن.

یه‌کی له‌وه‌لامه‌کان نه‌ویه: که (الأنفال) بویه پیش (براءة) خراوه چونکه: (بسم الله) ی له‌پیشه‌وه‌یه (براءة) ش (بسم الله) نه‌که‌وابی (الأنفال) و (براءة) همدوکیان به‌یه‌ک سوره‌ت حسیب ده‌کرینو به‌یه‌که‌وه ده‌چنه پی‌ری سوره‌ته دریژه‌کانه‌وه!!

یاسای دابه‌شکردنی ده‌سکه‌وتی شه‌رو ده‌ستیشانکردنی ره‌وستی

موسولمانان

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا
ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾ إِنَّمَا
الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تَلِيَتْ عَلَيْهِمْ
آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ
الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا

لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾

دەربارە ی هۆی هاتنە خوارەو ی ئایەتی یەکم، ئەحمەد و ئیبنو حەببازو حاکیم لەعوبادە ی کۆری صامیتەو ریوایەتیان کردووە دەلی: موسولمانان دەربارە ی دەسکەوتەکانی جەنگی بەدر کیشەیان تیکەوتو لەچۆنیەتی دابەشکردنی دا راجییان تێدا پەیدا بوو، پرسیاریان لەپیغەمبەر ﷺ کرد چۆن دابەشی بکەن و کۆی تێدا بکا، ئایا بۆ کۆچکەرانیان بۆ یارمەتیدەران (الأنصار)ە، یان بۆ هەردو لایانە، ئیتر ئەم ئایەتە هاتە خوارێ.

ئیمامی ئەحمەد لەئەبو ئومامەو ریوایەت دەکا، دەلی: دەربارە ی ئەنفال پرسیارم لەعوبادە ی کۆری صامیت کرد لەو لەمدا وتی: ئەم ئایەتە دەربارە ی ئیمە ی جەنگاوەرانی بەدر هاتۆتە خوارێ، کاتیەک لەبارە ی دەسکەوتی جەنگە کە کیشەمان تیکەوتو روشتی ناشرینمان تێدا نواندا! ئیتر پەروەردگار دەسلالتو دارایی دابەشکردنە کە ی لە دەستی ئیمە دەرھیناو خستیه ژێر دەستی پیغەمبەرەو ﷺ ئەویش بەیە کسانێ بەسەر موسولمانان دا دابەشی کرد.

ئەبوداودو نەسانی و ئیبنو حەببازو حاکیم لەئیبنو عەبباسەو دەگێڕنەو فەرموویەتی: پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: هەرکەسیەک لەئێو، کافرێک بکوژی ئەو ئەو ئەو ی دەدریتی و هێ خۆیەتی، کەسیەک کافرێک دیل بکا، ئەو ئەو ئەو ی هێ خۆیەتی: ئیتر گەنجەکان هەلمەتیان بردو پەلاماری سوپای کافرەکانیان دا، پیرەکان لەلای ئالاکانیان مانەو و پشتی جەبەحیان قایم و پتەو کرد، کە شەر تەواو بوو کافرەکان شکانو دەسکەوت کۆکرایەو، جەنگاوەران هاتن هەریەکیان داوای بەشی خۆی دەکرد، پیرەکان، وتیان: ئیمەتان لەیاد بێ، ئیمە پشتیوانتان بووین، ئەگەر بشارانایە بۆ لای ئیمە دەگەرانەو، ئیمە بەرگریمان لێ دەکردن، کیشەیان تیکەوتو هەریەکیان روژی خۆی لەسەرکەوتنە کەدا دیاری دەکرد، ئیتر پەروەردگار ئەم ئایەتە ی ناردە خوارێ ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْإِنْفَالِ.....الْآيَةِ﴾

نه حمه دو نبو داوودو تسیر میژی و نه سانی له سه عدی کوری
 نه بووه ققاصوه ریوایت ده کمن، ده لسی سه عدی کوری نه بووه ققاص :
 سه عیدی کوری (عاص) ای کوشتو شمشیره که ی هه لگرت، نه مجار داوای
 له پیغه مبر کرد ﷺ که پی پی بیه خشی، نهویش نهیدایه، نه م نایه ته
 ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ.....﴾ ده رباره ی نهوه نازل بوو، پاشان
 پیغه مبر ﷺ شمشیره که ی پی به خشی.

نه م ریوایتانه، هه موویان نهوه ده گینه ن، که نه م نایه ته ده رباره ی
 ده سکموته کانی جهنگی به در هاتوته خواری، وه هیچ دژایه تیه ک له نیوان
 ریوایته کاندایه، نه نیا نهونده هیه، بری ریوایت هۆکاری تاییه تی باس
 ده کمن هه ندیکیان هۆکاری گشتی! چ مانیه یکیش نیه که هه موو هۆکاره که
 هه بووین.

نیامی جه صصاص له نه حکامو لقورناندا ده لی: نهوه ی راستو دروسته
 نهوه یه: پیغه مبر ﷺ پیش روودانی جهنگه که هیچی ده رباره ی
 ده سکموته کانی جهنگ نه فرمووه، کاتیک جهنگ ته واو بوو، هاوه لان
 له چونیستی دابه شکرده که ی دا کیشمیان تیکموت، نیتر بهروردگار
 ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ﴾ ی ناره خواری. ده سه لاتی دابه شکردنی به
 پیغه مبر ﷺ سپارد، به ناره زوی خوی دابه شی بکا، نهویش بهیه کسانی
 دابه شی کرد به سریاندا. شایانی باسه هه لالبوونی ده سکموت بۆ جهنگاوهران
 یاسایه کی تاییه تی به موسولمانان نهوه بۆ هیچ گلهو نه نهوه ی پیغه مبر کی
 تر ره وانیهوه. به لگه مان له سر نه م رایه، نهو فرمووده یه ی پیغه مبر ﷺ که
 له صه حیحین دایمو جابیر ریوایتی کرده: ده لی: پیغه مبر ﷺ فرمووی:
 (اعطيت خمسا لم يعطهن احد قبلي) تاده گاته نهوه: که ده فرمووی:
 (واحلث لي الغنائم، ولم تحل لاحد قبلي) واته: ده سکموتی جهنگ بۆ
 منو نه مته که م هه لال کراوه، بۆ هیچ پیغه مبر کی پیش من هه لال نه بووه..
 به هه ر حال نیستا دیمه سه ر راشه کردنی نایه ته کاندو ده فرمووی:
 ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ﴾ نه ی موحه مه ده! هاوه لانت پرسیارت لی ده کمن

دەريارەي ھوكمى دەسكەوتى شەر، كى ھوكمى تىدا دەكاو چۆن دابەش
دەكرى؟ نايادەدرى بەگەنجەكان، يان بىپىرەكان؟ يان دەدرى بەكۆچكەران يان
بىيارمىتيدەران، يان دەدرى بەھەموانيان؟ ﴿قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ﴾
ئەي پىغەمبەر! پىيان بلى: ھوكمو بىيار دەريارەي دەسكەوت ھەر بۆ خودايمو،
چۆنى بوى ئاوا بىيار دەردەكا، ئەمجار بۆ پىغەمبەرە، بەگۆيرەي فەرمانى
خودا دابەشى دەكا بەسەرتاندا، بىيارو ھوكم دەريارەي دەسكەوتى جەنگو
شتى تىرش عاتىد بەخودايمو پىغەمبەر بەگۆيرەي ھوكمى خودا رەفتارى تىدا
دەكا!!

هذه لبته ثم نايته نايته کی مو حکه مو موجه له، نايته کی تر حوکه
 نيجما ليه کي شي ده کاتوه نديش نايته ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ
 شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ
 وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ الانفال ۴۱/ ثم نايته نسخی نايته پیشو ناکاتوه،
 به لکو چو نیستی دابهش کردنی ده سکو ته که دیاری ده کا، پیچ به کی
 ده سکو ته که بؤ توانیه که نايته که دیاری کردن، چوار بهش له پیچ
 بهش که ی بؤ جهنگاو هرا نه.

سەرکردەو رابەری سوپا (یان بۆلین: نیمام) دەتوانی پێش دەرکردنی پێنج
یەكەكە یزیدە بەش بەدا بەهەندێ جەنگاوەر، بەمەبەستی هەڵنانو تەشجیع
کردن. ئەوەتا لەجەنگی حوێنیدا، وەكوو: شەییخان و ئەبوداودو و تیرمیزی
لەئەبوقەتاد وە رێوایەتیان کردووە دەڵی: پێغەمبەر ﷺ لەو رۆژەدا فەرمووی
(من قتل قتیلًا فله سلبه) هەرکەسێ شەڕ کەریکی کافر بکوژی، تامیری
شەڕکردنی کوژراوە کە بۆ خۆیەتی: یان ئەوەتا (وە کوو لەمەوپێش ناماژەمان
بۆ کرد) رێوایەتکاراوە لەسەعدی کۆری ئەبوو قەصەو دەڵی: رۆژی جەنگی
بەدر عومەیری برام شەهید بوو، ئەمنیش لەتۆلەي ئەو (سەعیدی کۆری
ئەلەعاص)م کوشتو شمشیرەکم هەلگرتو هاتم بۆ خزمەت پێغەمبەر ﷺ
وتم: قوربان! تەسکینی دڵم هاتو تۆلەي خوم لەکافەرەکان کردووە، دە
جەنایشت ئەم شمشیرەم پێی بیه خشه! پێغەمبەر ﷺ فەرمووی ئەمە

نهبه‌ده‌ست منهو نه‌به‌ده‌ست تۆیه. شمشیره‌که دانئۆ بیخهره پال ده‌سکه‌وته‌کانه‌وه، منیش به‌ناچاری دامنا، ههر خودا ده‌زانئۆ چه‌ند دلم ناره‌حەت بوو، براکه‌م شه‌هیدو ده‌سکه‌وته‌که‌شم له‌کیس چوو، له‌خزمەت پیغه‌مبەر ﷺ ده‌رچوم زۆری پی‌نه‌چوو نایه‌تی سوره‌تی نه‌نقال هاته‌ خواره‌وه، پیغه‌مبەر ﷺ بانگی کردبو پی‌فرمووم: ئەی سەعد! داوای ئەو شمشیره‌ت لی کردم، هی منیش نه‌بوو، نه‌متوانی بته‌ده‌می، ئیستا بوو به‌هی من، بۆ خۆتی به!

جاکه کاری ده‌ستکه‌وت تایبەت بی به‌په‌روه‌ردگاره‌وه، حوکمو برپار بۆ ئەو پی‌، پیغه‌مبەر ﷺ به‌پی‌فرمانی خودا هه‌لسوکه‌وت بکا، ئەوا ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ ئیوه ترسی خوداتان هه‌بی له‌گوفتارو کردارتان‌دا، خۆ پیا‌یزن له‌کیشه‌و نیزاعو دژایه‌تیکردنی یه‌کتری، وا مه‌که‌ن خودا لی‌تان بره‌نجی، راجیایی و کیشه‌و دووبه‌ره‌کی هه‌موو دهم زیانتان پی‌ده‌گه‌یه‌نۆ ده‌بی‌ته‌هۆی تیشکانو ژیرکه‌وتنتان له‌به‌رامبەر هیزی دوژمن.

﴿وَأَصْلَحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾ په‌یه‌ه‌ندی ئیوان خۆتان ریک‌نوی‌یکت بکه‌ن، هه‌موو حالو وه‌زعتان یه‌کی‌تی و ته‌بایی و خوشه‌ویستی بی، یه‌کی‌تی و برایه‌تی له‌ناو خۆتان‌دا بلاویکه‌نه‌وه، مه‌هیلن بناغه‌ی برایه‌تی و هاریکاری‌تان تیک بجی،

﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ له‌باره‌ی چۆنیه‌تی دابه‌شکردنی ده‌سکه‌وت پابه‌ندی فرمانی خودا و پیغه‌مبەرینو، به‌لکو بۆ هه‌موو فرمانو نه‌هیه‌کی خودا گه‌ردنکه‌چ بن، فرمانبه‌رداری هه‌موو حوکمو برپاریکی خودا و پیغه‌مبهری خودا بن. ئەم پابه‌ندبوونو فرمانبه‌رداری به‌بناغه‌ی هه‌موو به‌مرازگه‌یشتن و سه‌رفرازییه‌کی دونیا و قیامه‌تتانه! خوشبه‌ختی و کامه‌رانی گۆمه‌لگای ئیسیلامی پی‌وه‌بەنده.

چونکه کارکردن به‌گۆره‌ی په‌یامی خودا و پیغه‌مبەر، مانای یه‌کیه‌تی و برایه‌تی و پابه‌ند بوون به‌ته‌حکامی شه‌ریعه‌ته‌وه به‌نه‌هینی و به‌ناشکرا له‌دژو ده‌روون‌دا

ده چه سپیښتی، طاعتی جه ماوه ر بۆ سهرکردایه تی دلسۆزو لیها توو دهسته بهر ده کات.

سهر پیچی کردنی فرمانی پیغه مبهیر ﷺ سهرده کیښی بۆ ناشووبو پشیوی له ناو کۆمه لداو گهل و لات ده فو تیښتی، سامو شهوکه تی موسولمانان قه لاجۆ ده کات، ته ماع بهر دوژمنان دهنی که په لاماریان بدن.

کهوابی پیویسته ښوه فرمان بهر داری نهو سی فرمانه ښلاهیانه بن ﴿ان کنتم مؤمنین﴾ نه گهر ښوه پرواتان به نامه ی خودا هیهو ښمانتان ته واو کامله، پابه ندی نهو فرمانانه بن، چونکه پروا به خودا به نامه ی خودا داخوازی نهو پابه ند بوونه یه. ښمانی کامل ښم رهو شتانه به دی دینی، که سیک پروای ته واو بی، ته قواو راستالی، ریک و پیکی له هه لسو که وتی داو به گو ښکردنی فرمانو نه هییه کانی خودا پیغه مبهیر ده بیته دروشمو ربازی، شرم ده کا له خودا یاخی بی، بیرو باوه ره که ی هه لیده نی بۆ طاعه تکردنی خودای خۆیو ریک خسترو ریک و پیک کردنی ښوان خۆیو غهیری.....

نه مجار په وهر دگار پیښ رهو شتی موسولمانان باس ده کا: که ده بنه به لگه له سهر پیویستی ته قواو، ریک خستنی ښوان موسولمانانو به گو ښکردنی خودا پیغه مبهیری خودا ده فرموی: ﴿اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ﴾ موسولمانو خاوه ن باوه رانی حه قانیو راستال نه وانه ن: که ښم پیښ رهو شتانه یان تیډا بن:

۱- ﴿الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ نه وانه ی هر کاتی یادی خودایان به دلدا هات، له بهر گه وره یو ده سه لاتو به توانایی نهو په وهر دگار وه ترسان لی موچور که یان پیډا بی، به ته واوی له خودا بترسن، بیرو هره شهو به لینه کانی بکه نه وه، به ته واوی ترسیان لی ښیشیو پیستیان گرځ بیو دیارده ی ترسیان پیوه دیار بی، وه کووو له نایه تیکی ترده ده فرموی: ﴿وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ، الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ.....﴾ (الحج/ ۲۴-۲۵)، ښم به لمرزه که وتنی ویزدانه له ناخه وه، راجه ښینیکه له کاتی که دا ناده میزادی موسولمان خودای بیر ده که ویته وه، نه مرو نه هییه کی نهو زاته ی ده که ویته وه یاد، نهو راجه ښینه به ته وژمه، دلی ده هه ژینیو ترسی نهو ده سه لاتو شهوکه ته

حه‌جمینی لی هه‌لده‌گریو له‌ترسانو له‌عه‌یه‌تان، هانا بو عاعة‌تو خودا
پهرستی ده‌باو ملکه‌چی و به‌ندایه‌تی خوی راده‌گه‌یه‌نی!
نهمه‌ حاله‌تیکه دل راده‌گریو پیوستی به‌دوعاو پارانه‌وه له‌خودا هه‌یه بو
دامه‌زرانو پایه‌ند بوون به‌فرمانو نه‌هی په‌روه‌ردگار.

۲- به‌هیز بوونو زیاد بوونی نیمان به‌هوی قورئانخویندن به‌سهریان‌دا،
وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿وَإِذَا تَلَّيْتُمْ عَلَيْهِمْ آيَاتُہُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ همر کاتی
نایاتی په‌روه‌ردگار (که نی‌دراون بو سهر پیغه‌مبهری خوی) به‌سهریان‌دا
ده‌خویندریته‌وه، نیمانیان زیاد ده‌کاو به‌هیز ده‌بی، بو نه‌نجامدانی کاری
په‌سند چوستو چالاک ده‌بن، یه‌قینو پروایان زور پته‌وه ده‌بی، روده‌که‌نه کردنی
کرداری چاکو په‌سند، چونکه زور بوونی به‌لگوو نیشانه‌و یاد کردنه‌وه‌یان
سهرده‌کیشی بو زیادبوونی یه‌قینو پروا، لهم روه‌وه که بینینی چاو، یان
هه‌سکردن به‌هه‌ستیاره‌کانی تر قه‌ناعه‌تی دلوه‌روون زیاد ده‌که‌ن! نه‌وه‌تا
حه‌زره‌تی تیبراهیم وپرای نه‌وه‌ی که خاوه‌ن باوه‌رپوو، دلنیا‌بوو له‌هه‌بوونی
خوداو گه‌یشتبوه پله‌وپایه‌ی پیغه‌مبهری که‌چی داوای کرد په‌روه‌ردگار
چونه‌تی مردوو زیندو کردنه‌وه‌ی نیشان ب‌داو به‌چاوی سهر بیبینی ﴿قَالَ:
أَلَمْ تُوْمِنْ؟ قَالَ بَلَى، وَلَکِنْ لِّیْطْمَئِنَّ قَلْبِی﴾ البقرة/۲۶۰، په‌روه‌ردگار
پی‌ی فرموو: بوچی پروات نیه که خودا مردوو زیندوو ده‌کاته‌وه؟ حه‌زره‌تی
تیبراهیم له‌وه‌لام‌دا وتی: به‌لی، بروام هه‌یه که په‌روه‌ردگار ده‌توانی مردوو
زیندوو بکاته‌وه‌و زیندوو‌شیان ده‌کاته‌وه. به‌لام ده‌مه‌وی زیاتر دلنیا‌به‌و بروام
پته‌ویی....

نهمه به‌لگه‌یه له‌سهر نه‌وه که پله‌وپایه‌ی دلنیا‌بوون له‌نیمان‌دا له‌ژوو
نیمانی رواله‌تیبه‌ویه، نمونه‌ی نهم نایه‌ته نایه‌تیکه تره که ده‌فرموی: ﴿هُوَ
الَّذِی اَنْزَلَ السَّکِیْنَةَ فِیْ قُلُوْبِ الْمُؤْمِنِیْنَ لِیْزِدَاوْ اِیْمَانًا مَّعَ
اِیْمَانِهِمْ﴾ الفتح/۴ یان نهم نایه‌ته ده‌فرموی: ﴿وَإِذَا مَا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ،
فَمِنْهُمْ مَّنْ یَّقُوْلُ: اَیْکُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ اِیْمَانًا؟ فَاَمَّا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا فَزَادَتْهُمْ
اِیْمَانًا وَهُمْ یَسْتَبْشِرُوْنَ﴾ التوبة/۱۲۴ زانیاری ته‌فصیلی له‌نیمان‌دا به‌هیز
تره له‌زانیاری نیمانی نیجمالی، نیمانیک که له‌ریگه‌ی عیلمو زانسته‌وه

پهیدا بویى بههیزتره له ئیمانی که سیك که کویرانو به لاسایی کردنه وه پهیدا بویى، که سیك ئیمانی وابى که خودا زاناو دانایه وه هموو شتیك ده زانیو سیسته می ناسمانه کانو زهوی به قودرته و دانایی خوی هه لده سوپینى، به لام که پرسیاری لی بکری لایه نیک لهم ده سه لات ه شی یکاته وه نه توانی چ شیکردنه وه یه کی تیدا بکا، نه وه ئیمانو باوه ری نه م کابرایه ناگاته ئیمانو باوه ری زانایه کی شاره زا به چۆنه تی دابو نه ریتی خودا له بونه وه ردا که بتوانی له هه موو جوړوره گه زو کویه کانی مه خلوقاتدا ده سه لاتو زانایی و دانایی خودا ده ست نیشان بکا، به تایبه تی له م سهرده مه دا که زانیاری مروث پیشکه وتوو، گه لی نه یینی بوونه و هریان شی کردۆته وه، زۆر له زانیانی زانسته جیا جیا کان له روانگهی زانیاریه کانه وه موسولمان بوون!!

۳- ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ رهوشتیکی تری نه موسولمانانه نه وه یه: پشتو په نایان هه به خودایه، بتمان هه به نه وه ده کهن، هانا بو لای که سی تر نابهن! پیوستی خویان هه له قایی پهروهر دگار داوا ده کهن! چونکه که سیك دلیا بوو: که خودا هه لسه سوپینه ری کاروباریه تی، به لکو به پویه بهرو کارگیری هه موو بونه وه ره، هه رگیز هیچ شتیك پال غیری خودا ناداو هه موو کارو هه لسه و که و تیکی به پیشتیوانی زاتی پاکی نه وه نه نجام ده دا، جاکه شمرعو عه قل هه ردوکیان پییان وابی: که ئینسان که سبی ئیختیاری هه یه وه، خودا نه رکی خستۆته سهر، که به ویستی خوی له چوار چیوه ی ده سه لاتو توانایدا کاریکاو پاداشو سزای له سهر کرداره کانی ده درتیه وه: چاکه به چاکه و خراپه به خراپه، نه وه پیوسته ئاده میزاد هه ول بدا بو نه نجامدانی کاروباری خوی به گویره ی نهو یاسایه ی خودا دایناوه له نیوان سه به بو موسه به بدا، ده بی پرواشی وابی که په یه ونه دی نیوان (سه به ب) و (سه به ب) یش هه به ده ست پهروهر دگاره، نهو ناکامو نه تیجه ی لییان پهیدا ده بی فمضلو به خششیکی خودایه: که فیری کردوه نهو هوکارانه به کاردینی بو گه یشتن بهو ناکامانه. هه لبه ته وازه ینان له به کاره ینانی نه سبابو خویاراستن له په یه وه کردنی سونه نی پهروهر دگار له بونه وه ردا نیشانه ی نه زانیو نه فامیه بهرام بهر

به خداو بهرامبر به تاینی خداو به دابو نه پرتی خدا له بوونه وهردا که هرگیز گوزانو لادانیان به سهردا نایه.

پیوسته نهوه بزانیان: که نابی پشت به ستن به خدا بیته له مپرو بهر به ست، له به کارهینانی نه سباب بو نه نجامدانی کاره کانمان، به لکو موسولمان هر له روانگهی تیمان به خداو په پره وکردنی فرمانه کانیان نهوه نه سباب به کار دیني؛ به لام پروای نهوه نیه که نه سبابه کان ناکامو نه نتیجه کان به دی ده هیئن! به لکو نهوه ی نه نتیجه که دیني ته دیو سه به به که دهره خسیني بریتیه له قودر ته دسه لاتی په روه ردگار؛ هر دوکیان (مسبب و مسبب) خدا ده یان خولقیني..... که و ابو له ههستی موسولماندا به کارهینانی سه به به عیباده ته خدا په رستیه، به دیهینانی ناکامه که شی به بوستو قه ده ری خودایه، جگه له خدا هیچ که سیکنو هیچ شتیک نیه دسه لاتی به دیهینانی هه بی!!

نابم شیوه ههستی موسولمان رزگاری ده بی، لهوه ی نه سباب به به دیهینر بزانیو پی وابی نهوه هکارانه ناکامه که ده خولقینن، له هه مان کاتدا به گوړه ی توانای خوی هکاره کان به کار دیني بو نهوه ی پاداشی فرمانبرداریه که ی په روه ردگاری ده ست که وی!

۴- ﴿الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾ نه وانه ی نویزه کانیان به ریک؟ و پیکي له کاتی خویاندا به جی دینن، شیوه و نه رکانو هه ینه ته کانی به ته وای نه نجام ده دن، نییه ته وراوه ستان و رکوع سوژده و دانیشتنه کانو خوندنی قورنانو ژیکره کان به ریک؟ و پیکي به جی ده هیئن، به خوشو نهوه به بهوه، به تیفکریزو شیوه ملکه چی نهوه ناخاوتن له گهل په روه ردگاردان نه نجام ده دن، به نه نجامدانی تم هه لس و که وتانه به رو بوومی نویژ دینه دیو نویژ که واز له تاوانو قه حشا ده هیئو له خراپه دوور ده که ویته نهوه.

۵- ره وشتی پی نجه میان نهوه یه که ﴿وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ به ریک له مالو سامانه ی تیمان داوان ده به خشن، زه کاتی واجب دهرده کمن، بزوی خرم ناتاجان ده دن، له پیناو به رزه و نه دی گهل و لاتدا، بو نه نجامدانی به رزه ی

گشتی و سود به خش بریک له مالی خویان ترخان ده کمن، هر کاریک خیری
تیدا به دی بکمن هاوکاری تیدا ده کمنو مالی خویانی تیدا ده به خشن!

نهم ره وشتانه ی باس کران، همموو جوړه خیرو سودیک ده گریتموه، بویه
دوابه دوا ی هیئانی ره وشته کان، فرمووی: ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾
واته: نهوانه ی نهوه ره وشتو هلسوکو تیانه، بیروباوهرو هه لوستیان بهو
جوړه یه، هر نهوان (نهک کهسانی دیکه) موسولمانو خاوهن باوهری راستینو
خاوهنی پله وپایه ی شکومه نندن له لای پروهردگار.

طه بهرانی له (الحارث ی) کوری مالیکی نه لهنه نصاری ده گریتموه ده لای:
به لای پیغه مبردا ﷺ تیپه یریم، بانگی لی کردم و پئی فرمووم: نه ی حارث!
وه زعت چونه؟ منیش عمرزم کرد سوپاس بۆ خودا بوومه خاوهن باوهری تهواو.
فرمووی: بزانه ده لای چی؟ بیگومان همموو شتیک حه قیقه تیکی هه یه،
حه قیقه تی نیما ته وای تو چیه؟! وتم وازم له دنیا هیئاوه زوری ی شو
به خه بمرم خیریکی شو نوژم، بهروژ بهروژ ووم خوم تینوو برسی ده کمن، وام
لی ها تووه ده لای چاوم له عمرشی خودای خومه، چاوم لییه دانیش توانی
به هه شت هاموشوی یه کتری ده کمن، هر ده لای چاوم له دوزه خیانو گویم
له ناله هاوارو دادو فیغانیانه. پیغه مبر ﷺ فرمووی: نه ی حارث! زانیوتوهو
پئی که ییش تووی بهرده وامبه! سی جار نه مه ی فرموو!

ریوایت کراوه: پیاوئیک له حه سه نی برسی وتی: نه ی نه بوسه عید! نه تو
موسولمانو خاوهن باوهری؟ نهویش پئی گوت: تیمان دوو تیمانه. نه گمر له ووم
لی ده برسی تایا تیمان هه یه به خوداو به فریشتو به نامه کانی خوداو
به پیغه مبرانی و به به هه شتو دوزه خو زیندویونه وهو حیسابو کیتاب نهوه
تیمان هه یه و خوم به موسولمانو خاوهن باوهری ده زانم! نه گمر برسیارم
له فرموده ی پروهردگار لی ده که ی که ده فرمووی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ
إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ تاده گاته ﴿أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا﴾
نهوه به خوا نازانم ناخو من لهو پیپه یان نا؟!

نه‌مجار پاش نه‌وه‌ی پهره‌ردگار سیفه‌ته‌کانی دیاری کردن، پاداشی
 په‌زمه‌نده‌کراویان لای خودا ده‌ست نیشان ده‌کاو ده‌فرموی: ﴿هَلُمَّ دَرَجَاتٍ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ نه‌وانه لای پهره‌ردگاری خویان، به‌گویره‌ی کرده‌ه‌کانیان
 پله‌وپایه‌یان هه‌یه، ریزو نرخیکیان بۆ دیاری کراوه، هر خودا بۆخوی ده‌زانی
 چنده‌و چۆنه، هر نه‌و ده‌توانی نه‌و پاداشه‌ ززو به‌نرخه‌ بداته‌وه.. پهره‌ردگار
 هه‌ندی ئاده‌میزادی به‌سهر هه‌ندیکی تریان‌دا ریزدار کرده، هه‌ندی پله‌وپایه‌ی
 هه‌یه ده‌دری به‌بریکیانو نادرئ به‌وانی تر!! ته‌نانه‌ت پیغه‌مبه‌رانیش ریزو
 پله‌وپایه‌یان جوداوازه هه‌ندی پله‌وپایه‌ هه‌یه دراوه به‌ته‌میان نه‌دراوه به‌نه‌وانی
 تریان ﴿وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ هه‌روه‌ها له‌لایه‌ن خوداوه لیخوش‌بوون
 له‌تاوانی پیشوویان ده‌کری به‌خه‌لات، پهره‌ردگار له‌خراپه‌کارییان خوش ده‌بی،
 له‌سهر چاکه‌و کرداری باشیان سوپاس ده‌کرین، رزقو رۆزی به‌هه‌شتیان
 ده‌دریتی، خواره‌مه‌نی به‌تامو خوردنه‌وه‌ی خوش گوارایان پیشکesh ده‌کری!
 نیمامی (ضحاک) ده‌فرموی: مانای ﴿هَلُمَّ دَرَجَاتٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾
 واته: دانیش‌توانی به‌هه‌شت له‌باره‌ی پله‌وپایه‌و ریزوه هه‌ندیکیان له‌ژوو
 هه‌ندیکیانه‌وه‌ن، نه‌وه‌ی پله‌وپایه‌ی به‌مرتره‌ پله‌وپایه‌ی خوار خۆیه‌وه ده‌بینی،
 به‌لام که‌س پله‌وپایه‌ی نه‌وانه‌ی له‌ژوو خۆیه‌وه‌ن نایینی. بۆ نه‌وه‌ی دل‌یان
 به‌خویان نه‌می‌نی و خه‌مو خه‌فه‌ت نه‌خۆن. هه‌ر بۆیه له‌سه‌حیحه‌ین‌دا هاتوه که
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: (ان اهل علیین لیراهم من اسفل منهم، کما
 ترون الکوکب الغابر فی افق من آفاق السماء) دانیش‌توانی عی‌لیین هی‌ند
 دوورن نه‌وانه‌ی له‌خواریانه‌وه‌ن به‌شیوه‌یه‌ک چاویان لی‌یانه، وه‌کوو چۆن
 ته‌ماشای نه‌ستیره‌یه‌ک بکه‌ن که نزیکه له‌که‌ناری ئاسمانه‌وه ئاوابیی. هاوه‌لان
 وتیان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! نه‌وه شوینو مه‌نزل‌گای پیغه‌مبه‌رانه که‌سی دی
 نایگاتی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: به‌لی: سوتندم به‌و که‌سه‌ی که گیانی منی
 به‌ده‌سته که‌سانی دیکه‌ش ده‌یگه‌نی؛ که‌سانیک بر‌ویان به‌خودا هه‌بویی و
 پیغه‌مبه‌رانیان به‌راست زانیبنو شوینیان که‌وتبن..!

له فرموده یه کی تر دا که نه حمده و خاوه نانی سونده نه کان له نه بوسه عیدی خودری یه وه ریوایه تیان کردوه، ده لئ: پیغه مبر ﷺ فرموده تی: (ان اهل الجنة لیتراوون اهل الدرجات العلی، کما تراوون الکوکب الغابر فی أفق السماء، وان ابا بکر وعمر منهم، وأنعماء).

به لئ موسولمانان له قیامه تدا پله و پایه یان جوئی جوئی ه، ههروه ها پیغه مبر انیش شوینو مه نزلگایان خوارو ژووره، هه ره که یان پله و پایه ی تایبه تی خوئی هه یه؛ به لگه مان زۆرن یه کی تکه لهو به لگانه که خوارو ژووری پله و پایه ی پیغه مبر ان دیاری ده کا نه نایه ته یه: ﴿تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ، مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللّٰهُ، وَرَفَعَ بَعْضُهُمْ دَرَجَاتٍ﴾ البقرة/ ۲۵۳، ههروه ها له زیده ریزداری کۆچکرانو موجهیدان دا ده فرمودی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَّاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّٰهِ، وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ التوبة/ ۲۰ ههروه کوو چۆن له جیهانیش دا پله و پایه ی ناده میزادان خوارو ژووره هه ندیکیان ده له مه ندو هه ندی هه ژار، نه م بالا بهرزو نهو کورته بالا، نه م جوانو نهو ناشرین، فلان نازاو لیها توو فیسار تر سنۆکوو هیچ له بارانه بوو.....هتد.

قورتانیش ده فرمودی: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ، وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ، لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ، ان ريك سريع العقاب، وانه لغفور رحيم﴾ الانفال/ ۱۶۵

پی ناخوشبوونی بری له هاوه لانی ده رباره ی شه پرکردن له گه ل

قوره ی شیهه کان له به دردا

كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
لَكَرِهُونَ ⑤ يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ
إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ⑥ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ
أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ
⑦ لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ⑧

سهره تا ده مانه وی له روی نیعرا بو تیکستوه سورپکی خامه به ده وری
﴿کما أخرجکم....﴾ دا به دیزو ده لێین: هه له به ته کافه که بو ته شیهه
لێکچواندنه، نهه لێکچواندنه ش سێ جوړی هیه:

۱- له شوینی (نه صب) بێ، لهه رووه که صیفه تی مه صده ریکی حه زف
کراو بێ، واته: له به نه مادا رسته که بهه جوړه بێ ﴿يُجَادِلُونَكَ جِدَالًا
أَخْرَجَكَ.....﴾.

۲- له شوینی (نه صب) بێ، لهه رووه که صیفه تی مه صده ریکی حه زف
کراو بێ، له ناو ده که ده ناماژه ی بو کراوه ده یگه یه نی واته: رسته که بهه
جوړه ده بێ: ﴿قُلِ الْإِنْفَالُ ثَابِتَةٌ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ ثُبُوتًا كَمَا أَخْرَجَكَ
رَبُّكَ.....﴾.

۳- ده کری: بلیین: صیفه تی (حقا) نه له رسته ی ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ
حَقًّا﴾ واته: وای لی بکری ﴿أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا كَمَا أَخْرَجَكَ﴾

نیمامی زومه خشه ری ده فرموی: وێ ده چی بگوتری ((مه حه لی
کافه که)) مه رفوعه ده خه به ری مو به ده یه کی حه زف کراوه، واته: له نه صله دا

رستەكە بەم جۆرە بوو: ﴿هَذَا الْحَالِ كَحَالِ أَخْرَاجِكَ....﴾ واتە: ئەو
 ھالەى كە لەبېرى ھاوەلانت بېنىت دەربارەى دابەشكردنى دەسكەوتى جەنگى
 پى ناخۆشبوونىيان بەو شىۋە دابەشكردنە ۋەكوو ئەو ھالەيان ۋايە: كە پىيان
 ناخۆشبوو لەمەدىنە دەرچوۋى بۆ شەپ لەگەل قورەيشىيەكان. رستەى ﴿وَأَنْ
 فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لِكَارِهِمْ﴾ لەمەھەلى نەصبدا دەيىتە ھال لەكافى
 ﴿أَخْرَجَكَ﴾.

مۇناسىبە لەنىۋان ئەم ئايەتەئە ئايەتەكانى پىشۋودا لەكافى ﴿كَمَا
 أَخْرَجَكَ﴾ دا خۆى دەنۆتى. چۈنكە كافەكە بۆ لىكچۋاندنەو داخۋازى ئەۋەيە:
 شتىكى تر بەم (اخراج) ە بشۋېتىندى، جۋانتىن شىۋە لىكچۋاندنىش
 ئەۋەيە: پى ناخۆشبوونى ھاوەلان بۆ بىرپارى دابەشكردنى دەسكەوتى جەنگ
 (ھەرچەندە پىشى رازى بوون) بشۋېتىن بەپى ناخۆشبوونى ئەۋان بەرامبەر
 دەرچۈونت لەمال بۆ شەپ كىرەن لەگەل قورەيشىيەكان لەبەدردا. ئەۋان
 بەناچارى بەبىرپارى دابەشكردنى دەسكەوتى جەنگ رازى بوون بەلام لەۋاقىعدا
 پىيان ناخۆش بوو، ھەر ۋەكوو چۆن خۇداى تۆ تۆى. لەمال دەرھىنا بۆ جەنگ
 كىرەن لەگەل كافەكان لەبەدردا ھەرچەندە ھاوەلانت پىيان ناخۆش بوو.

لەلايەكى ترەۋە دەتۋانىن لىكچۋاندنەكە بەم شىۋە ئەنجام بەدىن
 دەلىن: ەلاھىيەتى چۆنىەتى دابەشكردنى دەسكەوتى جەنگ تايەتە بۆ
 تۆۋ بەتۆيە ئەى پىغەمبەر! ۋەكوو دەرھىنانى تۆ لەلايەن، خۇداۋە كە
 لەمالى خۆت بەھەق دەرھىنانى ۋە بەرەجەنگى بەدر رەۋانەى كىردى. واتە:
 دەربارەى دابەشكردنى دەسكەوتى جەنگ دەستەكارى ۋە كارى خۆت ئەنجام
 بەدە با ئەۋانە پىشى رازى نەبن.

ھەندىكىش دەلىن: رستەى ﴿كَمَا أَخْرَجَكَ....﴾ پەيۋەستە
 ((موتەەلەقە)) بەرستەى ﴿لَهُمْ دَرَجَاتٌ﴾ پىشۋو! ئەو كاتە ماناكە بەم
 جۆرە دەيى: ئەم ۋادە بەلىنەى كە ئىمە دىدەيەن بەمۇسۇلمانان دەربارەى
 پەلەۋپايەى رۆژى قىيامەتەيان ھەق ۋە راستەو شكنو گۇمانى تىدا نىە، ۋەكوو چۆن
 بەراستى ۋە ھەقىقەت خۇداى تۆ تۆى لەمالى خۆت دەرھىناۋ لەمەدىنە

دەرچووی بۆ جەنگ کردن لە گەڵ کافەرەکانو بەسەر دوژمندا زالی کردیو
سەری خستی! وەکوو . چۆن ئەم وادەیە لەدوینا بۆ هێنایە دیو راست بوو،
لەقیامەتیشدا ئەو وادەو بەلێنانە ی پێی داو، بۆتان دینیتە دیو بەمراز
دەگەن!

هۆی هاتنە خوارەوێ ئایەتی ژمارە (۵) وەکوو ئیبنو ئەبی حاتمەو
ئیبنو مەردوئەیی لەئەبوئەییوبی ئەلئەنصارییەو ریاویەتی دەگەن دەلی:
هێشتا ئیمە لەمەدینە بوینو پیغەمبەر ﷺ زانی کەوا کاروانی ئەبوسەفیان
لەشامەو گەراوەتەو، پێی فەرموین: ئیو چی دەلێن: ئەگەر پەلاماری ئەو
کاروانە بەدین بەلکو بیکەین بەدەستکەوتی خۆمانو خودا بەنسیبمان بکا؟
ئیتەر چوینە دەرەو وەرۆژیک دوو رۆژ رۆشتین

لەلایەکی ترەو ئەبوسەفیان جاسوس خەفییە ناردبوون لەپیش خۆیەو
رێگای بۆ بەتاقی بکەنەو، پاشان هەوایی پێگەشت کە موحمەد ﷺ
بەهێزیکەو هاتوو پەلاماری کاروانە بەدەزو بتانکەنە دەسکەوت.
کە ئەبوسوفیان بەمە ی زانی هەوایی نارد بۆ مەککە بەهاوارییەو یینو
رێگای کاروانەکەشی گۆپی بەرپێگایەکی تردا بۆی دەرچوو!

قورەیشییەکانیش لەشکریان پێکەو ئەو ناو بەرەو (بەدر) هاتن...
ئەبوئەییوبی ئەلئەنصار ی دەلی: ئەمجار پیغەمبەر ﷺ روی تیکردینو
فەرمووی راتان چیه ئەگەر جەنگیان لەگەڵدا بکەین؟؟ ئیمەش وتمان: ئەو
پیغەمبەر ی خودا! ئیمە توانای شەرکردنی ئەو لەشکرە زۆرە ی ئەوانمان نیە،
ئیمە هاتوین پەلاماری کاروانە بەدەین. ئیتەر میقداد هەلسایە سەریو وتی:
ئەو هەقالینە! ئیو وەکوو نەتەو ی موسا ترسنۆک مەبنو مەلێن: ﴿اذهب
انت وربك فقاتلا انا ههنا قاعدون﴾ تۆ خوداکەت بچن شەر بکەن ئیمە
لێرە دادەنیشین. ئیتەر پەرورەدگار ئایەتی ﴿كما اخرجك ربك من بيتك
بالحق، وان فريقا من المؤمنين لكارهون﴾ ی ناردە خواری.

کورته باسیک دهریاره‌ی چۆنیه‌تی به‌ریابوونی جه‌نگی

(به‌در)

که بانگه‌وازی ئیسلامی له‌مه‌ککه‌دا بلاو به‌وه‌وه، کۆمه‌لێک له‌قوریشیه‌کانو هی تریش موسوڵمان بوون، قوریشیه‌ کافره‌کان ته‌نگیان به‌پێغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی هه‌لچنی، پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ته‌ک هاوه‌لانی‌دا کۆچیان کرد بۆ مه‌دینه، چی مالو سامانیان هه‌بوو له‌مه‌ککه‌ بۆ کافره‌کانی قوریشیه‌یان به‌جی‌ه‌شت. سالی دووه‌می کۆچی بوو، پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌والی بیست: که کاروانیکی قوریش به‌چل قه‌تار چیه‌وه به‌سه‌رکرده‌یه‌تی نه‌بوسوفیان به‌کالو سامانیکی زۆره‌وه له‌شامه‌وه ده‌گه‌ڕێتمه‌وه به‌ره‌وه مه‌ککه، پێغه‌مبه‌ر ﷺ موسوڵمانانی هه‌لنان بۆ نه‌وه‌ی بچن په‌لاماری کاروانه‌که بده‌ن، فهرمووی نه‌وه کاروانیکی قوریش به‌مالو کالایه‌کی زۆره‌وه ده‌گه‌ڕێتمه‌وه بابجین به‌ری رێگیان پێ بگرین به‌لکو خودا نه‌و مالو سامانه‌مان ده‌ست بخا!

پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل سی‌سه‌دو نه‌وه‌نده که‌س له‌هاوه‌لانی رۆژی هه‌شته‌می مانگی ره‌مه‌زانی سالی دووه‌می کۆچی له‌مه‌دینه ده‌رچوو! به‌ره‌وه که‌ناری ده‌ریا له‌سه‌ر رێگای به‌در که‌وتنه‌ری: جه‌نگاوه‌ران هه‌شتاوسی که‌سیان له‌کۆچمان بوون، شه‌صتویه‌ک که‌سیان له‌هۆزی نه‌وس بوون، نه‌وانی تر له‌هۆزی خه‌زه‌ج بوون،

له‌لایه‌کی تره‌وه نه‌بوسوفیان که له‌شامه‌وه گه‌ڕایه‌وه له‌ولاتی حه‌جاز نزیک به‌وه‌وه، جاسوسو خه‌فیه‌ی نارد بۆ نه‌وه‌ی رێگای بۆتاقی بکه‌نه‌وه، ئیتر هه‌والی له‌شکرکێشی پێغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی بیست، بۆیه یه‌که‌سه‌ر ضه‌مه‌ضه‌می کۆری عه‌مری ته‌لغه‌فاری نارد بۆ مه‌ککه‌و داوی به‌پیره‌وه هاتنی لی کردنه‌وه‌والی بۆ ناردن که موچه‌مه‌دو هاوه‌لانی رێگیان له‌کاروانه‌که‌ی گرتوه‌وه. نه‌وانیش خێرا نزیکه‌ی هه‌زار که‌سیان کۆکرده‌وه به‌هانی کاروانه‌که‌وه هاتنه‌وه گه‌یه‌شتنه سه‌ر ناوی به‌در.

نەبووسوفیان ھارکات لە گەل ئەم ھەوال ناردن و داوای کۆمەکی کردنە،
ریڤای کاروانە کەشی گۆڕی و قوتاری کرد و بۆی دەرجو! لە کاتی کە موسولمانان
چاوەڕێی ئەو بوون کاروانە کە بگا و بیگرن، ھەواییان پێ گەشت کە کاروانە کە
تێپەریوە و تازە دەستیان پێ ناگا؛ لە ھەمان کاتدا شەڕ کەسانی قورەیش
لێیان نزیک بوونە و لەوانەیە پەلاماریان بدەن!

نەبووسوفیان کە رزگاری بوو، کاروانە کە قوتار کرد، وەلامی بۆ لەشکری
قورەیشییەکان نارد، وتی: ئێوە بۆ رزگارکردنی کاروان لەشکرتان کردووە، واتە:
لە سایە خوداوە کاروانە کە رزگاری بوو، دە ئێوەش بگەڕێنە و بۆ مەککە.
چەند کەسیکی تریش لە قورەیشییەکان ئەم رایەیان لا گەڵاڵە بویوو، کاتی
سەرکردە لەشکری قورەیش؛ ئەبوجەھل بەمە زانی وتی: نەخەیر شتی
وانیە و نابێ، ئێمە ناگەڕێنە و، تا لە سەر ئاوی (بەدر) حوشتەر سەر نەبەرزو
شەرابو عەرەق نەخۆینە و، ئێمە دە مینینە و دەیکەین بە ناھەنگو سەیران،
ھەموو عەرەب بەم ناھەنگو مانە وەمان بزائن، ئەم لەشکرکێشی و ماتۆرەمان
ببیسزو کەس نەوێری جاریکی تر بە خەیاڵیش ریگە لە کاروانی ئێمە بگەری!
پێغەمبەر ﷺ ئەم ھەوالانە بیستو دەستی کرد بەراویژ کردن لە گەل
ھاوەڵانی دا، حەزەرەتی ئەبوبەکر قسە لە خۆی کردو پەسەند بوو، حەزەرەتی
عوامەر رای خۆی دەربەری پەسەند بوو، ئەمجار میقدادی کۆری عەمر
ھەستایە سەری و وتی: ئەم پێغەمبەری خودا! فەرمانی چی پێ کردوی
ئەنجامی بدە، وەکوو بە نوێسرا ئیلی بە موسایان گوت، ئێمە نا ئین:
﴿اذهب انت وربك فقاتلا انا ههنا قاعدون﴾ المائدة/ ۲۴. ئێمە دە ئین:
فەرموو تۆ و پەروردگارت بچن بۆ جەنگ ئێمەش لە گەڵ تاین، سوێندمان بەو
کەسە تۆی کردو بە پێغەمبەر ئەگەر بمانبە بۆ (برک العماد) (شاریکە
لە یەمەن) لە گەڵ تاین ((نەسەرە و تن تا سەرکە و تن))

پێغەمبەر ﷺ ئەم ھەلۆستە زۆر پێ خۆش بوو دوای خیری بۆ کرد.
ئەمجار پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (اشيروا علی ايها الناس) ئەم
خەلکی ئەمە! رای خۆتانم بۆ دەربەرن، مەبەستیشی یارمەتیدەران بوو، چونکە
لە پەیمانی (العقبة) دا کە پێغەمبەر ﷺ لە گەڵی بەستبوون ئەوێ تێدا بوو کە
تەفسیری رەوان (۲۴۰)

له ناو مه دینه دا بهرگری لی بکه نو یارمه تی بده ن، ترسی شه وی هه بوو که له ده ره وه ی مه دینه شه کو مه کییه ی پی نه که ن، هه ره کووو چۆن شه خاله یان له په یمانه که دا به مه رج گرتبوو..... ئیتر سه عدی کوپی مه عاز وتی: شه ی پیغه مبه ری خودا! وا دیاره مه به ست ئیمه یه؟ پیغه مبه ر ﷺ فرمووی به لی: شه مجا سه عد وتی: پیگومان ئیمه پروامان پی کردوی و شایه تیمان داوه به لئینی خۆمانمان پی داوی، چی بفرمووی: به قسه ت بکه ی نو فرمان به ردارت بین! فرموو: خودا فرمانی چی پی کردوی نه نجامی به! سویندمان بهو که سه ی تۆی به حقو راستی نارده و په لویه ی پیغه مبه ری پی به خشیوی؛ نه گه ر به ره و ده ریا بمانبه ی و خۆتی تی فریده ی ئیمه ییش له خزمه تتا خۆی تی فری ده ده ی نو یه کیگمان ناگه ریینه وه، هیهچ پیمان ناخۆش نیه که سبه دینی به ره ورپی دوژمنمان بکه یه وه، ئیمه له جهنگا خۆراگری نو کاتی به ره و ربه ونه وه له گه ل دوژمن دا راسگوین!! خوا یاری هه لۆستو چالاکی وا له ئیمه ده بیننی که یف خۆش بی و چاوت قینکایی پیدا بی، پشتیوان به خودا فرموو پیتمان که وه بۆ به ره ورپی ونه وه له گه ل دوژمن دا. پیغه مبه ر ﷺ به م وتاره ی سه عد دل خۆش بوو قینکایی به دلی هات. شه مجار فرمووی: به پشتیوانی خودا به رۆن بۆ جهنگ! هه ر له ئیستاشه وه موژده تان ده ده می: که پیگومان به ره وردگار به لئینی یه کیگ له م دوانه ی داومی: یان کاروانی گه راوه و بارگران له شامه وه به سه روکایه تی نه بو سو فیانمان ده سته کو ت ده بی، یان له شکری به هانا هاتوی کاروانه که به سه روکایه تی نه بوجه هل تیگ ده شکینین. سویندم به خودا ئیستا من چاوم له شوینی هه ریبه کی له کوژراوانی دوژمنه، به چاوی خۆم تیگشکانه که یان ده بینم.....

به هه ر حال پاش شه م بهر کو له ریخۆش که ره ده گه ریینه وه بۆ سه ر راقه کردنی ئایه ته کانو ده ست ده یکه یین به ئایه تی ﴿کما أخرجک ربک من بیتک بالحق﴾ واته: وه زوو حالی هاره لان له وه دا که پییان ناخۆش بوو ده سکه وته کانی جهنگ به یه کسانێ دابه ش بکری و ه کوو شه حاله یان وایه: پییان ناخۆش بوو تو له مال ده رجوی له مه دینه بۆ شه ر، به راستی شه م له مال

دەرچوونە شتیکی حەقو راست بوو، دانایی بوو، خیری تیدا بوو، خالی وەچەر خان بوو، جودا کەرەوێ حەقو بەتال بوو، ﴿وَإِنْ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ﴾ بێگومان کۆمەڵێک لەموسولمانان چوونە دەرەویان بۆ شەڕ بەلاو ناخۆش بوو، چونکە نامادەباشی شەریان تیدا نەبوو، خۆیان بۆ جەنگ نامادە نەکرد بوو، کەوابوو پەرەردگار تۆی لەمال هێنایە دەر لەحالیکتدا ئەو تاقمە هاوێلانەت چوونە دەرەوێ کەتیا بەلاو ناخۆش بوو. لێکچواندنە کە لەنیوان دوو حالە کەدا پێ ناخۆشبوونە، چونکە بێی لەموسولمانەکان لە (بەدر) دا دوو شتیان بەلاو ناخۆش بوو:

یەکەمیان: پێیان ناخۆش بوو دەسکەوتەکانی جەنگ وەکوو یەك بەسەریان دا دابەش بکری، ئەم پێناخۆشبوونە لەلایەن گەنجەکانەوە دیاری داو درکاندیان وتیان: ئێمە شەڕمان کردووە دەسکەوتمان هەبۆ.

دووەمیان: پێیان ناخۆش بوو شەڕ لەگەڵ لەشکری قوڕەیش بکەن، چونکە ئەوان لەمەدینە دەرچوون بەمەبەستی گرتنی کاروانو بۆ دەسکەوتنی کالو مालو سامان، خۆیان بۆ شەڕ نامادە نەکردبوو، ئیستا کە کاروان لەکیس چوو لەشوێنی ئەو تووشیان بوو بەتوشی لەشکری زۆرو پرچەکو تەیارکراوی قوڕەیشمەو زۆری هاوێلان پێیان ناخۆش بوو شەڕ لەگەڵ لەشکری قوڕەیش بکەن، بەناشکرا ناپەزاییان پیشان دا، وتیان: ئێمە بۆ گرتنی کاروان هاتوین، هاتوین شەڕ لەگەڵ ئەو کۆمەڵە قەتار چییە کەمە بکەین کە لەگەڵ کاروانە کەدا بوون.. نەهاتوین شەڕ لەگەڵ ئەو لەشکرە زەبەلاحی قوڕەیش دا بکەین کەسێ بەرامبەری هیزی ئێمەیه.

ئێتر پەرەردگار دەربارەى هەردوکت حالەتەکان پێیان دەفەرموی: ئێو دەربارەى چۆنیەتى دابەشکردنی دەسکەوتەکان کێشەتان تێکەوت، پەرەردگار لەژێر چنگی ئێوێ دەرھیناو، صەلاحییەتى دابەشکردنە کەى دا بەپێغەمبەر، ئەویش بەیەکسانی بەسەری دا دابەش کردن، ئەمە بەرژووەندى تەواوی ئێوێ تیدا بوو، هەرەها کاتیەک ئێو پێناخۆشبوونی خۆتان پیشان دا بۆ رۆبەرپوونەوێ دوژمن، ناکامی پێناخۆشبوونە کەتان ئەو بوو خودا ئەو

شەپە ی بۆ رەخساندنو ئیووە دوژمنی سەرسەختانی لەبەردا بەیەک گەیاندا
ئێوە ی بەسەر ئەواندا زال کردو سەرکەوتنو سەرفرازی بەنسیب کردن.

بەکورتی سەرەنجامی هەردوو حالتە کە ئەوە بوو بەگوێکردنی فەرمانی
پێغەمبەر ﷺ خێرو دەسکەوتو تەبایی و شکۆمەندی بوو بۆ موسولمانان!!

یێگومان پێناخۆشبوونی کۆمەڵێک لەھاوەلان دەریارە ی رویەریوونەوێ
کافرەکان بەزەقی دیار بوو، هەرچەندە کاتیەک پێغەمبەر ﷺ راویژی پیکردن،

حەزەرەتی ئەبویە کە حەزەرەتی عومەر و میقداد و سەعدی کوری مەعازو
کۆمەڵێکی تریش قەسە ی باشو گونجاویان کردن، نازیەتی و چاوەنەترسییان

نواندو پابەندبوونی خۆیان بۆ فەرمانی پێغەمبەر ﷺ نیشاندا! بەلام دیارە ی
نارەزایی و پێناخۆشبوون لەدلو دەروونی زۆریە ی ھاوەلاندا بەتەواوی پەری

سەندو کەوتە ناستیک کە قورئان دەریارە ی دەفەرموی: ﴿يُخَادِعُونَكَ فِي
الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ﴾ ئە ی موخەمەدا! ھاوەلانت کێشەت لەگەڵ دەکەن

دەریارە ی رویەریوونەوێ سوپای قورەیش، پاش ئەوە ی بۆیان ناشکرابوو،
زاناییان کە پەرورەدگار بەلێنی یەکیەک لەدوو دەسکەوتی پێداون، جاکە ئیستا

کاروانە کە لەکیس چوو، تەنیا جەنگان لەگەڵ لەشکرەکیان لەبەردەمدا،
پێویستە رویەریو دوژمن ببنەو، ئیتر پێویست ناکا دەمەودەمی بکەنو

بیانوو بەیننەو، پێویست ناکا بلێن: ئیمە ژمارەمان کەمەو پێداویستی
جەنگمان وەکوو ئەوان نابێ، هیچ مافی ئەوەیان نیە جەدەل بەریا بکەن!

بەتایبەتی پاش ئەوە ی کە حەقو راستییان بۆ دەرکەوت؛ ئەو حەقەش بریتی
بوو لەوە ی کە پێغەمبەر ﷺ هەوالی پێداون بەسەرکەوتنو زالبوون بەسەر

دوژمندا کەوابی هیچ بیانوو بەلگەیان بەدەستەو نیە جگە لەترسانو بی
وڕەیی بەرامبەر دوژمن. تەنانت ئەوانە لەکاتی کەدا کە پەڕەو جەنگی

سەرفرازی دەچن ئەوەندە ترسو لەمرزبان پێو دیارە، ﴿كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى
الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ﴾ دەلێ ی پەڕەو مردنی راستی رایان دەکێشنو کێشیان

دەکەنو هۆکاری مردن بەچاوی خۆیان بیننو خەریکە زەندەقیان بجێ!! چونکە
ئەوان کە سەیری هێزو تواناو ژمارە ی خۆیان دەکەنو لەگەڵ ژمارەو هێزو

توانای دوژمن دا بەراوردی دەکەن ئەو حەقیقەتەیان بۆ دەر دەکەوی: بەلام
پەروردگار بەلێنی بەپیغەمبەری خۆی و موسولمانان داو: کە سەرکەوتن
بەدەست دەهێنن، ناشکراشە بەلێنی خودا پاشگەزبوونەوی نیە؛ ئەو ھۆکارە
مادیانە ی ئەوان حیساییان بۆ دەکردن زۆر جار دەوریان نابێ، بەلکو زۆر جار
واتە: دەبێ تاکامو سەرەنجام پیچەوانە دەشکیتەو: ﴿فَکَم مِّن فِئَةٍ قَلِيلَةٍ
غَلَبَتْ فِئَةً کَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ پەروردگار بەسەر ھەموو شتیکدا خاوەن
دەسەلاتە، بەلێ؛ بەو جووڕە پەروردگار؛ بەلێنی خۆی بۆ پیغەمبەر و
موسولمانان ھێناوە دیو سەرکەوتنیان بەدەست ھێناو، ناووشۆرەتیان بەناو
جیھاندا بلاو بوو، لەدوو نزیک دوژمن لێیان دەترسا!!

﴿وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتِ أَنَّهَا لَكُمْ﴾ ئەو موسولمانینە!
لەگەڵ پیغەمبەردا بیر لەوە بکەنەو ئەو بێنەو یادی خۆتان، کە
پەروردگار لەسەر زویانی پیغەمبەر بەلێنی ئەو ی پێدان کە بەسەر یەکیک
لەو دوانە (کاروانە کە، یان لەشکرە کە) دا زالتان دەکاو دەبیته دەسکەوتی
ئێوە و بەتارەزوی خۆتان تەصەرووفی تیدا دەکەن. واتە: یا کاروانە کە بەھەموو
کالا کە یەو دەبیته دەسکەوتتان، یان بەسەر لەشکرە کە دا زال دەبن؛ بەم شیوە
زۆر لەپالەوانەکانیان دەکوژن و زۆریشیان بەدیل دەگرن وەلحال ﴿وَتَوَدُّونَ أَنَّ
غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ﴾ ئێوە داخوای ئەوە بوون کە کاروانە بێ
درکە کە بۆ ئێوە بێ و دەسکەوتتان بێ، چونکە بێ نارەحەتی و بێ مانەو بوون
شەر لەگەڵدا کردن بۆتان دەستەبەر دەبوو؛ تەنیا چل قەتارچی شمشیر
بەدەستی لەگەڵ بوو، ئەوانیش بەرامبەر ھیزی سی سەدو ئەوەندە کەسی
موسولمانان چ نەبوون! بەلام: ئەو ی لای نادەمیزاد خەیاڵە، لای خودا بەتالە!
﴿وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يَحِقَّ الْحَقُّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ﴾
پەروردگار بەم بەلێنە ی کە پێی داو دەیەو شتیک بێتە ناراو کە جو داوازە
لەویستی ئێوە، خودا دەیەو حەق بچەسپێنی و بەھۆی نایاتی نازلکراوی
خۆیەو بەرز ی بکاتەو، خواستی خودا وایە نایینی ئیسلام دا بەمەزنی و
رەگوریشە ی کافرەکان لەبێخ دەریینی، بەکورتی ئێوە ویستان مالو سامانتان

(به‌بی جهنگ) ده‌ست بکه‌وی، ویستی په‌روه‌ردگاریش نه‌وه بوو، که کوفر بروخی و نیسلام سهرکه‌موی، به‌تال پراوه‌و حق بچه‌سپی! ناشکراشه که جهنگی به‌در کلیلی سهرکه‌موتنی نیسلام بوو به‌سهر کوفردا، خالی وه‌چهرخان بوو له‌میژووی پرشانازی و سهره‌ری هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ردا..

زومه‌خشهری ده‌فهرموی: واته ئیوه سودو به‌رژه‌وه‌ندی کاتیتان ده‌وی، نه‌تانه‌ویست خو له‌شتیگ به‌دن که تی‌یدا ماندو ببنو مالی تی‌یدا خهرج بکه‌ن، په‌روه‌ردگاریش خواستی وابوو ئیوه شکۆمه‌ند ببن، تایینتان بچه‌سپی، حق سهرکه‌موی، سهرفرازی دونیاو قیامه‌ت بن. ناشکراشه جوداوازی ئیوان خواستی ئیوه خواستی خودا عاسمانو ریسمانه! بۆیه په‌روه‌ردگار کۆمه‌لی خاوه‌ن درکی بۆ ئیوه هه‌لبژارد ویستی وابوو ئیوه له‌گه‌ل نه‌و له‌شکره به‌هیزه‌ی دوژمن بجه‌نگن، ئیوه‌ی که‌مو بی هیزی به‌سهر نه‌وانی زۆرو به‌هیزدا زال کرد، زۆرو هیزی نه‌وانی به‌که‌میو بی هیزی ئیوه شکاند، ئیوه‌ی سهرفرازو سهرکه‌موتوو کرد نه‌وانی زه‌لیلو ریسوا کرد!!

په‌روه‌ردگار نه‌وه‌ی کرد که کردی، به‌لینی نه‌وه‌ی پیدان که پی‌ی دان، موسولمانانی زال کردو سهرفرازی کردن ﴿لِيُحِقَّ الْحَقُّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ﴾ بۆ نه‌وه‌ی حق بچه‌سپینی، نیسلام دایمه‌رزینیو، بلاوی بکاته‌وه، شیرکو کوفرو بی‌دینی له‌ناو‌به‌ریو پوچه‌لیان بکاته‌وه، ههرچه‌نده کافرو سهریچیکاران پیمان ناخوشبی!!

هه‌لبه‌ته ته‌م مه‌به‌ستو ناکامه پیروژانه به‌ده‌ست به‌سهر‌اگرتنی کاروان ده‌سته‌به‌ر نابن، به‌لکو به‌کوشتن و له‌ناو‌بردنی سهرانی کوفر دێته‌ جی؛ به‌تیشکاندن نه‌وانه‌ی له‌مه‌که‌مه له‌شکریان هیناوه ئیوه له‌ناو‌به‌رزو قه‌لاچۆتان بکه‌ن، نه‌و مه‌به‌سته پیروژانه دینه‌ی!

کۆمه کی کردنی فریشته له جهنگی به دردا، هه نۆز

خه وه نوچکه ی هاوه لانو بارانبارین به سه ریان دا

إِذْ تَسْتَعِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِآلِيفٍ مِّنَ الْمَلَأَةِ

مُرْدِفِينَ ﴿٩﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا

النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿١٠﴾ إِذْ يُغَشِّيكُمُ الْتُّعَاسَ

أَمَنَةً مِّنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَ كُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ

عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ

﴿١١﴾ إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَأَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّثُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا

سَأَلْنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَضْرِبُوا

مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ﴿١٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَن يُشَاقِقِ اللَّهَ

وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٣﴾ ذَلِكَمُ فَذُوقُوهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ

عَذَابَ النَّارِ ﴿١٤﴾

په یوه ندى ته نایه تانه به نایه ته کانی پيشووه وه نه وه یه: په وه ردگار
له نایه ته کانی پيشوودا نه وه ی راگه یاند: که حقو راستی ده چه سپیښی و،
نایینی نیسلام داده مه زړینى، کوفرو بیښینی له بیخ ده ردینى، ته مجار لیږده
نه وه بديان ده کا که کاتى موسولمانان داوای کۆمه کییان لى کرا به هانایانه وه
هاتو فریشته ی نارد ده کۆمه کی!!

ده رباره ی هاتنه خواره وه ی ته نایه تانه، ته حمده و تیرمیدی و
نیینو جهریرو نیینو نه بی حاتم له عومهری کورى خه تابه وه ده گیر نه وه

ده فمرموی: که رژی (بدر) هات، پیغه مبر ﷺ سیریکی هاوه لانی کرد، سیسه دو نهوه نده کهسه بوون، سیری موشریکه کانی کرد له ژووره زاره وه بوون، نیت پیغه مبر ﷺ روی کرده قیبله و عبا و نیزاره که ی به سمر شانوه بوون، پاشان فمرموی: ((اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ إِنَّ تَهْلِكَ هَذِهِ الْعَصَابَةُ مِنْ أَهْلِ الْأِسْلَامِ فَلَا تَعْبُدْ فِي الْأَرْضِ أَبَدًا)) نه مجار حزره تی عومر ده لی: پیغه مبر ﷺ ریژه ی به پارانه وه که ی داو له خودا ده پارایه وه، نهوه نده دوو دهستی بهرز کردنه وه عبا که ی له شانی کهوته خواری، حزره تی نه بو به کر هات عبا که ی به سمر شانی پیروزی دادایه وه وه له پاشیه وه وه ستا، نه مجار فمرموی نه ی پیغه مبری خودا! بهسته پارانه وه له خودا، بیگومان زاتی حق نه واده به نینه ی پی داوی بوت جی به جی ده کا، نیت پیروهر دگار نه م نایه تی ناره خواری ﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ....﴾. جاکه نهو رژه جهنگ بهریا بوو، پیروهر دگار موشریکه کانی شکاندن؛ هفتا جهنگاوه ریان لی کوژرا، هفتا کهسی تریشیان به دیل گیرا!

نیمامی بوخاری له تینوعه بیاسه وه ریوایت ده کا ده لی: پیغه مبر ﷺ رژی بهدر فمرموی: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أُنْشِدُكَ عَهْدَكَ وَوَعْدَكَ، اللَّهُمَّ إِنَّ شَيْئًا لَمْ تُغَيِّبْ)) نیت نه بو به کر به دهست گرتی و تی قوربان پارانه وه بهسه! نیت پیغه مبر ﷺ هاته دهره وه ده ی فمرموو: ﴿سَيُهْزَمُ الْجَمْعُ وَيُوَلُّونَ الدُّبُرَ﴾ البقرة/۴۵.

جا بهم پییه ده بی نیستیغا شهکه له پیغه مبر خویه وه بوو بی نه مهش باوه مه شهوره...

جاوه کوو ده لێن: کاتییک همدوو لهشکر بهرامبر بهیه ک ناماده بوونو ریز بوون نه بوجهل و تی: خودایه! کی له سمر حقه یارمه تی بده! پیغه مبریش ﷺ دهستی بهرز کرده وه هه مان پارانه وه ی فمرموو! قسه یه کی تریش هیه: ده لێن: نیستیغا شهکه له لایهن کۆمه لی موسولمانانه وه بووه، چونکه ترسی نه وان له هی پیغه مبر زۆر تر بوو!

فسه و رای وی‌چوو نه‌ویه: دوعاو پارانه‌وه که پیغه مبر ﷺ کردویه‌تی و موسولمانیش به‌دل هه‌مان دوعایان ده‌کردو به‌ده‌نگی به‌ریش ده‌یان‌گوت: نامین!!!

به‌هه‌رحال له‌ناکامی نه‌و دوعاو پارانه‌وه‌یه‌دا به‌روه‌ردگار نه‌م نایه‌تانه‌ی ناردنه‌ خوارئ که ده‌فرموی: ﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ﴾ نه‌ی گرو‌هی موسولمانان! یادی نه‌و کاته بکه‌نه‌وه که‌هاناو په‌ناتان بۆ به‌روه‌ردگاری خوتان برد، کاتیک زانیتان جگه له‌روه‌روبوونه‌وه‌ی دوژمنو شپ له‌گه‌ل‌دا کردنی، هیچ ریگا چاره‌یه‌کی ترتان نیه، هاوارتان کرده‌ خدو او لی‌ی پارانه‌وه‌و، وتتان: خودایه! به‌سهر دوژمن‌دا زالم‌ان بکه، نه‌ی پشتو په‌نای بی نه‌وایان! فریامان بکه‌وه، بیه به‌فریاد‌رسم‌انو به‌هانا‌مانه‌وه وه‌ره!! مه‌به‌ستی نایه‌ته‌کان بیره‌ینانه‌وه‌ی موسولمانانه به‌فمضلو نیعمه‌تی خودا به‌سهریان‌دا، بۆ نه‌وه‌ی سوپاسی بکه‌زو بزائن نیعمه‌تی خودا به‌سهریان‌وه چهند زۆرو زه‌بنده‌ن!

﴿فَاسْتَجَابَ لَكُمْ﴾ وه‌لامی دوعاو پارانه‌وه‌که‌ی دانه‌وه، به‌وه که ﴿أَنِّي مُدْكُم بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدَفِينَ﴾ من کومه‌کی به‌نیوه ده‌که‌مو یارمه‌تیتان ده‌ده‌م به‌هه‌زار فریشته‌ی به‌ژارده‌و ناودارو پیرو‌زو یه‌کی یه‌کی.. که به‌پریز به‌شوین یه‌کدا دینو بازیکیان به‌شوین بازیکیان‌دا داده‌بهن، بریکیان ده‌گه‌نه جی‌و هی تریشیان به‌شوین‌دا دین! نه‌م هه‌زار فریشته پیشه‌نگو پیشه‌تابوون، نه‌مجار هی تریان به‌شوین‌دا هاتن، ژماره‌یان بوو به‌سی هه‌زار فریشته، پاشان بوون به‌پینج هه‌زار!! نابه‌م شیوه راقه‌کردنه واته: نه‌م هه‌زار فریشته‌یه‌ی تیره به‌ماقو‌لو هه‌لب‌ژارده‌و پیرو‌زو پیشه‌نگ مانا بکه‌ین بۆ نه‌وه‌ی له‌گه‌ل ده‌قی ﴿بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزَلِينَ﴾ ال عمران/ ۱۲۴ و ﴿بَلَىٰ إِن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَذَا، يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ ال عمران/ ۱۲۵، دا بگونجی‌و دژایه‌تی له‌نیوان ده‌قه‌کانی به‌دی نه‌کری.

هه‌لبه‌ته ده‌ریاره‌ی کومه‌کی کردنی فریشته به‌موسولمانان له‌به‌دردا به‌هه‌زار فریشته شتیکی چه‌سپاو‌و قورئان به‌ناشکراو به‌ده‌قیکی روون ناماژه‌ی

بۆ ده‌کا؛ به‌لام ریوایتمی جۆراوجۆر لهم بواره‌دا تیکه‌لاوی شیواندنیکیان تیدا هه‌یه، ریوایته‌کان له‌نیوان ﴿مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ﴾ و ﴿مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنْزِلِينَ﴾ و ﴿مِنَ الْمَلَائِكَةِ مَسْمُومِينَ﴾ دا تیکه‌لاوییه‌کیان تیدایه له‌رسته‌ی ﴿مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرَدِّفِينَ﴾ مه‌به‌ست نه‌و فریشتانه‌ن که: خودا کردنی به‌یارمه‌تیده‌ری موسولمانان له‌جه‌نگی به‌دردا، به‌لام ﴿مُنْزِلِينَ﴾ و ﴿مُسْمُومِينَ﴾ که له‌سوره‌تی (آل عمران/ ۱۲۴-۱۲۵) دا هاتوون، له‌سیاقی جه‌نگی ئو خودا هیندراون، نه‌و بوو: پیغه‌مبهر ﷺ هه‌والی به‌موسولمانان دا که خودا به‌فریشته یارمه‌تییان ده‌دا، به‌لام یارمه‌تیدانه‌کی به‌سته‌وه به‌مهرجیک که خۆپاگری و تقوا بوو! ده‌ی شهرته‌که نه‌هاته دیو هاوه‌لان خۆپاگر نه‌بوون و هه‌یه‌تی پیغه‌مبهریان په‌په‌وه نه‌کرد! که‌وابوو مه‌شروطه‌که‌ش نه‌هاتۆته دیو له‌جه‌نگی ئو خودا به‌فریشته کۆمه‌کی نه‌کراون^۱ ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَتَطْمِئِنُّ قُلُوبُكُم﴾ په‌روه‌ردگار ناردنی نه‌و فریشتانه‌ی که ناردنی بۆ کۆمه‌کی، کردی به‌مزگیانی بۆ ئیوه، له‌سه‌ر زمانی پیغه‌مبهر هاتنی فریشته‌ی پێی راگه‌یاندن، بۆ نه‌وه‌ی موژده‌ی بی به‌سه‌رکه‌وتنتان، وه بۆ نه‌وه‌ی دلتان دا به‌مزرۆ نارام بگری، ترسی زۆری به‌هیزی دوژمنتان نه‌میئی، به‌دلیکی دامه‌زراو پشت نه‌ستوره‌وه به‌رانگاری دوژمن بینه‌وه، دلتیان له‌سه‌رکه‌وتن و تیکشکاندن دوژمن!

له‌راستی دا په‌روه‌ردگار پیغه‌مبهری له‌ناردنی فریشته بۆ کۆمه‌کی کردنی موسولمانان ناگادار کرده‌وه و نه‌ویش به‌هه‌فالانی خۆی راگه‌یانده، نه‌گینا هه‌یج کامی له‌یاران به‌چاو فریشته‌یان نه‌دیوه.

هه‌رچه‌نده ریوایته هه‌ن: که پێی له‌هاوه‌لان فریشته‌کانیان دیون، ته‌نانه‌ت نه‌بووئوسید که یه‌کیکه له‌ئاماده‌بووانی به‌درو دوا‌ی کۆتر بووه، لێیه‌وه ده‌گیرنه‌وه و توو به‌تی: نه‌گه‌ر نیم‌ڕۆ له‌به‌درا له‌گه‌لتان بوومایه‌و چاوم بیه‌نایه نه‌و شوینهم نیشان ده‌دان که فریشته‌ی لی به‌ده‌ر که‌وتن!!

^۱ ئهم باسه‌مان له‌چوارچێوه‌ی راڤه‌کردنی ئایه‌تی (۱۲۴-۱۲۵) ی آل عمران له‌به‌رگی دووهم جزمی سی دا شیکردۆتوه.

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ سرکه‌وتنی راستی و حقیقی له‌جده‌نگدا هر لای پروه‌ردگار، به‌ده‌ست هیچ که‌س نیه بی‌جگه له‌خودا که‌س ناتوانی سرخستن دابین بکاو کومه‌کی فراهم بینی.. جگه له‌خودا، نه‌فریشته و نه‌غیری فریشته له‌هوکاره رواله‌تیه‌کان به‌بی ره‌زامه‌ندی خودا یارمه‌تیدانو سرکه‌وتنیان پی نه‌نجام نادری، هه‌موو کاریکو یارمه‌تیدانیک له‌راستی‌دا خودا ده‌یکاتو ده‌یخولقینی! ﴿إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ بی‌گومان پروه‌ردگار به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا بالا‌ده‌سته و هیچی لی عاسی نابو و هرچی بیه‌وی ده‌یکا، داناو کار دروسته، هرچی ده‌یکا راستو به‌جییه، هه‌موو شتی له‌کاتی خویدا نه‌نجام ده‌دا؛ کاری بی جی ناکا!!
 نه‌بجار لی‌ره‌دا پرسیاریک سر هه‌لده‌داو ده‌لی:

نایا له‌جده‌نگی به‌دردا فریشته به‌فیعلی هاویه‌شی جده‌نگیان کردو دژی کافره‌کان جده‌نگین؟؟

برئی له‌زانیان له‌وانه ماموستا شیخ موحه‌مه‌د عه‌بده و هه‌وا خواهانی پییان وایه: که فریشته‌کان شهریان نه‌کردوه ته‌نیا وره‌ی موسولمانه‌کانیان به‌مرز کردوته‌وه، قه‌باره‌ی سوپاکه‌یان زور کردوه دلی جده‌نگاوه‌رانیان به‌هیز کردوه. نه‌گینا نه‌گهر شهریان بکرده‌یه تاقه فریشته‌یه‌ک به‌س بوو، پئویست به‌هه‌زارو زیاد له‌هه‌زار نه‌بوو؛ فریشته‌یه‌ک ده‌یتوانی هه‌موو جیهان خاپوور بکا! نه‌ی نه‌وه نیه حه‌زره‌تی جویرانیل به‌پهره‌ی بالیکی شاره‌کانی گه‌لی حه‌زره‌تی لووطی تیکو پیکدا، گه‌لی ته‌موودی به‌یه‌ک گرمه له‌ناویرد!.....

زوربه‌ی زانیانی نیسلام ده‌لین: حه‌زره‌تی جویرانیل له‌روژی به‌دردا هاتوته خواری و له‌ناو پینج‌سه‌د فریشته‌دا بسووه، له‌لای راستی سوپای موسولمانانه‌وه بووه و حه‌زره‌تی ته‌بووه‌کریش له‌و جده‌به‌ه بووه.

حه‌زره‌تی میکاتیلش له‌ناو پینج‌سه‌د فریشته‌دا هاتوته خواری و لای چه‌پی سوپای موسولمانانیان گرتبوو عه‌لی کوری ته‌بوو طالیب له‌و جده‌به‌ه بووه. هه‌موو ته‌م فریشتانه له‌شی‌وه و روخساری پیان‌دا بوونو پوشاکی سپی و می‌زه‌ری سپیان به‌سهره‌وه، لفکه‌ی می‌زه‌ره‌کانیان به‌ناو شانیان‌دا به‌ردابوه‌وه به‌فیعلی شهریان کرد!!

نهم رایه باوو مه‌شهوره و له‌ئینوعه‌بیاسهوه ریوایت کراوه، ده‌لی: پ‌روه‌دگار رۆژی به‌در پیغه‌مبیری خۆی و موسولمانانی به‌هزار فریشته یارمه‌تی‌دا، جویرائیل له‌لایه‌کی سویاوه بوو ژماره‌ی نه‌وانی له‌گه‌لیا بوون پینچ‌سه‌د فریشته بوون میکائیل له‌لایه‌کی تره‌وه بوو ژماره‌ی نه‌وانیش پینچ‌سه‌د فریشته بوون.

نهم رایه په‌سه‌نده‌و، ف‌رموده‌ی پیغه‌مبیر ﷺ له‌م باره‌وه زۆرنو پشتگیری نهم رایه ده‌که‌ن نه‌گ‌ر نهم ف‌رمودانه نه‌بو‌نایه، رای شیخ موحه‌مه‌د عه‌بده‌و هاو‌پایانی زیاتر ده‌چینه‌ دل‌ه‌وه.

ده‌گیر‌ن‌ه‌وه ده‌لێن: نه‌بوجه‌هل به‌ئینوم‌ه‌سعودی گوت: نه‌وه‌ده‌نگه له‌کو‌ت‌وه ده‌هات ده‌مان بیستو که‌سمان نه‌ده‌دی؟؟ ئینوم‌ه‌سعود له‌وه‌لام‌دا ف‌رمووی: نه‌وه له‌فریشته‌کانه‌وه بوو، نه‌بوجه‌هل ده‌لی: که‌وابی نه‌وان ئیم‌ه‌یان شکانه‌ نه‌که‌ ئیوه.

ه‌موو زانایانیش له‌سه‌ر نه‌وه کۆکن: که له‌جه‌نگی نوحوودا فریشته هاوکاری شه‌ریان نه‌کردوه، چونکه پ‌روه‌دگار (وه‌ک‌سو وتمان) به‌لێنی سه‌رکه‌وت‌نو ناردنی فریشته بۆ کۆمه‌کی پی کردنی پیدان، به‌لام به‌شه‌رتیک خۆگ‌ری‌نو، ته‌قوا ک‌ری‌نو سه‌رپیچی ف‌رمانی پیغه‌مبیر نه‌که‌ن، ده‌ی زوری‌ه‌ی هاوه‌لان شه‌رته‌کانیان به‌جی نه‌هینا، که‌وابی مه‌شروه‌که‌ش نه‌هات‌وته دی!!

هاوکاری کردنی فریشته بۆ موسولمانان له‌جه‌نگی به‌دردا هیچ له‌نازایه‌تی و نه‌به‌ردی و فیداکاری هاوه‌لان که‌م ناکاته‌وه، چونکه نه‌وان به‌لێبو‌ردوویی و فیداکارییه‌وه به‌رنگاری دوژمن بوونه‌وه، به‌ته‌وه‌پ‌ری نه‌به‌ردی و مه‌ردایه‌تییه‌وه جه‌نگان، به‌جۆریک که‌شایسته‌ی ه‌موو وه‌سپو‌نه‌ناو ریزو نرخیکن!!

نه‌وه‌تا له‌صه‌حیحه‌ین‌دا هات‌وه: کاتیک عوم‌ه‌ری کوری خه‌ت‌تاب که وستی رای پیغه‌مبیر ﷺ وه‌ریگری ده‌ریاره‌ی کوشتنی (حاطب) کوری (ابی ب‌ت‌لعه) پیغه‌مبیر له‌وه‌لام‌دا ف‌رمووی: (انه شهد بدرأ، ومایدریک له‌ل الله قد اطلع علی اهل بدر، فقال: اعملوا ما‌سئتم، قد غفرت لکم) نه‌و

ئاماده‌ی جهنگی به‌در بووه، چوزانی، به‌لکو پەروەردگار به‌ئەهلی به‌دری
فەمووی: چی دەکەن بیکەن مەن لێتان خۆش بووم.

به‌کورتی و پوختی: هەم‌کاتی پەروەردگار بیهوی: فریشتە بنیروی بۆ
یارمەتیدانو کۆمەکی کردن به‌موسولمانان، له‌گەڵ ره‌حمەت و پیرۆزی
مەعنه‌ویی دا ده‌یان‌نێری، چۆنی بوو چەندێک توانایان بداتی به‌و شیوه‌ دین،
ئەوه‌ی پێیان سپێراوه‌ ئەوه‌ ئەنجام دەدەن، له‌جهنگی به‌دردا فریشتە هاتنه
خواری به‌جۆرێک که‌ له‌شکری موسولمانان سەرمەست و سەرفراز کرد،
دنیایان خسته‌ نێو جه‌نگاوه‌رانەوه‌، به‌راستی گۆرەپانی مەیدانیان گرتو
جیهادیان کرد، نێتر پتووست ناکا کاتی فریشتە هاتنه‌ خواری خودا سونەت و
باوی خۆی بگۆڕی، ئەوه‌نده‌ هێزو توانا به‌فریشتە بدا به‌جاری دنیا وێران بکا،
وێستی خودا وابوو که‌ به‌و شیوه‌ هاریکاری بکەن و له‌و سنووره‌ تێپەر
نەکەن.....

بێگومان کاریگەری جه‌نگی به‌در له‌سەر شانی قورەیشییەکان زۆر گران
بوو، چونکه‌ زۆریه‌ی زۆری پیاو ماقول و پالەوان و جه‌نگاوه‌رانان به‌ده‌ست و
شمشیری گەنج و لاوه‌ موسولمانەکان کوژران، لووتی به‌رزیان شکاند و
ریسابوون، ئەم تیشکان و کوشتن و برینه‌ سزای کوفرو سەربێجی و لووتبەرز و
دڵرەقییان بووه‌، پەروەردگار گەله‌ پێشینه‌کانی که‌ پێغه‌مبەرانان
به‌درو‌خستۆتەوه‌ به‌سزای ریشه‌کێش له‌ناوی بردون!! گەلی نووحی به‌تۆفان
له‌ناو برد؛ گەلی عادی به‌رەشەبای سه‌خت و زریان فەوتاند، گەلی ئەموودی
به‌گرمەو نالە و وێرانکەر له‌ناو برد، قەومی لووطی به‌رو‌چوونی زەوی
به‌رده‌باران خپ‌کرد، ئەتەوه‌ی شو‌عه‌یی به‌هه‌وره‌ تریشقەو باوو بۆران فەوتاند،
گەلی فیرعەونی له‌ده‌ریادا خنکاند!!

ئەمجار پەروەردگار دوا وەبیر هێنانەوه‌ی موسولمانان ده‌رباره‌ی
نیعمەتی ناردنی فریشتە بۆ یارمەتیدانی موسولمانان؛ دوو نیعمەتی تری خۆی
به‌سەریان دا به‌یان ده‌کا و ده‌فرموی: ﴿إِذْ يُغَشِّكُمُ النَّعَاسُ أَمْنَةً مِنْهُ﴾ واتە:
بیر له‌نیعمەتەکانی خودا بکەنەوه‌ که‌ به‌سەری دا رشتن؛ که‌ یه‌کیک له‌و
نیعمەتانە هێنانی وەهه‌وز و خه‌وه‌نوچکه‌ بوو به‌سەرتان دا، به‌جۆرێک خه‌وه‌

نوچکه دایگرتن وه کوو. پهرده دایپوشین بۆ نهوهی نه مینی و دلتیایی له سهرکهوتن بکهوێته دلتانهوه، نهو ترسو بیمه ی که له بینینی ژماره زۆری دوژمنو که می خوتانهوه کهوتبوه دلتانهوه بپه ویتسهوه، ماندویه تی و شه که تی ریگایان نه مینی، چونکه که سیک خهوه نوچکه دایگری و هه نوژ بیباتهوه، دیاره ههست به ترس نا کاو نیشاتو هیزی بۆ تازه ده بیتهوه.

بهیههقی له ده لاتیلدا فه مووده یه ک له تیمامی عه لیهوه ده گپرتسهوه که فه موویه تی: رۆژی جهنگی به در جگه له میقداد نه سپ سوارمان تیدا نه بوو! نه گهر تۆ سهیری نیهت بکردایه تیماندا نه بوو نه نووستبی و خهوی لی نه کهوتبی جگه له پیغه مبه ر ﷺ نهو ته شریفی هه تا رۆژ بووه له ژیر دره ختیکندا نوژی ده کرد؟!

ئه م وه نوژو خهوه نوچکه یه لهو شه وه دا بوو که بۆ به یانی شه ره که دهستی پی کرد، خهولیکه و تنو وه نوژ بردن به شیوه یه کی سه رتاسه ری بۆ نهو کۆمه له قهره بالغه و لهو کاته ترسناکه دا شتیکی سه یرو سه رسوپه ی نه ر بوو، وه کوو، مو عجیزه وابوو! و پرای نهو کاره گرنگه ی له پیش نهوان بوو خه و هاتو وه نوژ داگرتن نیشانه ی نهوه بوو خودا نارامی و بی باکی خسته دلو ده روونیانه وه و دلتیایی پی به خشین؛ چونکه وه کوو ده گو تر ی نه مینی و دلتیایی خه و هی نه ره، ترسو دل راوکی خه و په وینه و خه و زپینه!

نیعه ته یکی تر له نیعه ته کانی خودا نهوه بوو که ﴿وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ، وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ، وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ، وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ واته: په ره ردگار باراندی به سه رتان دا له تاسمانه وه بارانیکی زۆر پر خیر، بۆیه ش ئه م بارانه ی به سه ردا باراندن تاله چلکو چه په لی و له بی ده ست نوژی و له سپیسی پا کتان بکاته وه و رزگار تان بکا. هه ره ها بۆ نهوه ی ختو که و وه سه وه ی شه ی تان له دل ده ره هاوی که له وه پیش له بی ناوی تینوایه تی ده یترساندن وه هه ره ها بۆ نهوه ی دلتان قایم بکا و سه به رو نارامی تی بجی، نازایه تی و فیدا کاریتان تیدا بخولقی نی، قاچتان له زه وی قایم بی و وره تان به رز بی.

واته: باران بارینه که چوار جور سودی به موسولمانان گه یاند:

۱- پاکو ته میزی جلو بهرگو روخسار.

۲- غوسلی له شگرانی و لبردنی بی ده ستوژی!

۳- وه ده رنانی وه سوه سدی شهیتان له دلو ده روون!

۴- رامکردنی دلو ده روون له سهر صهبرو نارامی و قاچ وه ستان له سهر

لمبه لان! که به تاسانی ده یانتوانی به سهری دا هاتووچو بکه نو قاچیان

له لمبه که دا رونه چی، ته گمر بارانه که نه بویه نه یانده توانی به سهری دا پرۆن!

ظاهیری نایه ته که نه وه ده گه یه نی: که هه نوزو خه وه نوچکه که پیش باران

بارینه که بووه، که ریکه وتی شوی هه قده ی ره مه زانی سالی دووه می کوچی

بووه!!

موجاهیدو ئیبنو نه بی نه جیح ده لّین: بارانه که پیش هه نوزو

خه وه نوچکه که بووه.

ئیبینو لمو فذیر له پرگه ی ئیبینو جهریری طبریسه وه له ئیبینو عه بباسه وه

(ره زای خویان لی بیت) ده گیرته وه: ده فهرموئ: له سهره تاوه موشریکه کان

سهرچاوه شوینی ناوه کانیان له موسولمانه کان داگیر کردبوو خستبویانه ژیر

کوئترۆلی خو یانه وه. موسولمانه کان له بهر بی ناوی تینویان بوو، به له شگرانی و

بی ده ستوژی نوژیان کرد، شوینه که شیان لمبه لان بوو به ناخوشی ده یانتوانی

به سهری هاموشو بکه ن. شهیتان وه سوه سدی خسته دلی هاوه لانه وه وتی:

ئیه لای خوتان پیغه مبهرتان له ناودایه گوایه خوشه ویستی خودان؟! که چی

نه وه تا ته نانه ت ناوی خواردنه وه ناوی ده ستوژی شتات پی ره وای نایین؟ ئیتر

پهروهر دگار له تاسمانه وه بارانی پر خیرو بهر که تی باراند، لافا وه ستان

له هه موو لایه که وه ناو زور بوو، موسولمانه کان ناویان خوارد وه، خو یان

شتو پاکو خاوینی خو یان نه نجام دا، له هه مان کات دا بارانه که لمبه لانه که ی

کو تایه وه؛ به جوریک که به تاسانی ده یانتوانی به سهری دا هاموشو بکه ن. ئیتر

به ته واری وه سوه سدی شهیتان یان له دل ده رچوو!

ئیبینو لقه یم ده فهرموئ: نه وه پهروهر دگار بارانیکی وای باراند؛ بو

کافره کان بووه توفانو لیزمه یه کی وه ها که نه یانتوانی پیشه روی بکه ن، بو

موسولمانانیش وه کور. رشیتو بارانی به هاری وابوو، خوځان به ناوی بارانه که پاک کرده وه، وه سوه سوه ختوکه ی شهیتانیاں له دل دا نه ما، لمبه لانه که ی کوتاو زه وییه که ی په ستاوت، قاچیان روڼه ده چوو به خوځشی ده یانتوانی به سمری دا برؤن، پیغه مبرو هاوه لانی پیشپه وییان کرد بؤ سمر شو ناوه ی به هوی بارانه که وه کوبیوه وه، نیوه شو خوځان که یانده نزیکی و به نه ندازه ی پیویستی خوځان ته ستیراویان دورست کردن، ناوه که ی تریان پر کردنه وه وایان لی کردن سوودیان لی ورنه گیری! پیغه مبر ﷺ هاوه لانی باره گای خوځان له سمر ناوه که داناو، به سمر تمپولکه یه که وه ده پروانییه گورپه پانی شهره که شوینو سهنگرو ساباتیکیان بؤ باره گای پیغه مبر پیکه ونا، نه مجار پیغه مبر ﷺ به ناو گورپه پانی شهره که دا گپراو شوینی کوژاراوانی کافره کانی یه که یه که ده ست نیشان کردو فرمووی: خودا یار بی نه وه شوینی کوژرانی فلانه و نه مه شوینی سمره نگری بوونی فلانتانه ..... هتد دواپی که شهر دامه زرا، پیغه مبر ﷺ چونی ده ست نیشان کردبوو ناوا همریه که یان له شوینه دا کوژران!

نیبنو نیسحاق له سیره که ی دا همروا نیبنو هیشامیش، ده لین: کاتی که پیغه مبر ﷺ بهرو بهدر بهر پیکه وتو گه شته بهدر، له سمر یه که کم ناو که بینیان بارگه ی خست؛ حویابی کورپی مونزیر چوو خزمه تی و وتی: نه ی پیغه مبری خودا! نایا جه نابت نه شوینه ده بینی؟ نایا نه شوینه شوینی که خودا بؤ دیاری کردوی؟ بؤمان نیه نیمه گورانی تیدا بکهین؟ یان نه مه رای خوتو فرتو فیلی شهره؟ پیغه مبر ﷺ فرمووی: به لی: نه مه فرتو فیلی شهره. حویاب وتی: ده ی که وابی نه شوینه بؤ نیمه ناگونجی و بهرزه و نندی نیمه ی بؤ شهر تیدا نیه، نه ی پیغه مبری خودا! فرمان به هاوه لان به فرموو: باخو بیچینه وه برؤن تا ده کهینه تاخر ناوی که له دوژمنه وه نزیکه له وی باره گا ده خمین گولاو و نه ستیراوه کانی تر پر ده کهینه وه، گولاو و نه ستیاوی ژیر

دەستی خۆمان ریکتو پیک دەکەین، ئیمە ئاومان دەبی و ئەوان ئاویان نابی!!
پیغەمبەر ﷺ رایەکی پەسند کردو فەرمانی دا بەئەنجامدانی.^۲

ریوایەتی تر هەیه، دەلی: باران پارینه که پیش ئەو بوو بگەنە بەدر^۳
﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ واتە:
پەروردگار هێزی ئەزەزتان دەدات و قاچتان لەزەوی قایم دەکا بەهۆی باران
بارین و پەستاونی لێ لێکە؛ لەکاتی شەڕ و بێرەنگار بونەوهی دوژمن، کە لەو
شەڕ و جەنگەدا پەروردگار نیگای بۆ فریشتە کرد کە من وام لە گەڵ ئێوەدا،
بەیارمەتی و کۆمەکی کردن بۆ موسوڵمانەکان ئێوەش ئەم فریشتە! دلی
موسوڵمانەکان قایم بکەن و لەسەر جیهاد کردن و تیکۆشان دایان بەمەز زینن!
مەبەست بە لە گەڵ بوون، لە گەڵ بونی یارمەتیدان و کۆمەکی کردن و پشگیری
کردنە لەکاتی ناخۆشی و جەنگاندا، ئەمە نێعمەتێکی پەنامەکی و شاراوێه
پەروردگار ئاشکرای کرد: ئەوێ موسوڵمانەکان سوپاسی بکەن لەسەر ئەو
نێعمەتە ...

یان ئەم موسوڵمانینە! یادێ ئەو کاتە بکەنەوه که پەروردگار نیگای بۆ
فریشتەکان کرد؛ کە ئەو لە گەڵ موسوڵمان دایەو، ئێوەش ئەم فریشتەکان!
یارمەتیان بدەن و لەمەیدانی جەنگدا جێگیران بکەن!

ئیمامی رازی دەفەرموی: ئەم مانایەکی ئەخیریان وێچوترە؛ چونکە
مەبەست لەناردنی فریشتە لابردنی ترس و بیمە لەدلی موسوڵمانان دا، دەم
خۆ ئاشکرایە که فریشتە لە کافەرەکان نەترسان بەلکو ئەوانەم ترسان و خودا
وێستووەتی ترسیان لەدل دەر بھاون موسوڵمانەکان بوون!

ئێتر فریشتەکان دل ئارامی و خۆگريیان خستە دلی موسوڵمانانەوه و رەو
عەزیمەتیان بەهێز کردن، بەلێن و پەیمانی خودایان وەبیر هێنانەوه؛ کە
بەلێنی داوه یارمەتی پیغەمبەرەکی بێدو موسوڵمانان سەربخا هەرگیز
خوداش لەبەلێنی خۆی پاشگەز ناییتەوه!!

^۲ فی ظلال القرآن ج ۳/ ۸۱۸.

^۳ تەفسیری قورطوبی ج ۷/ ۳۷۳.

نه مجار نایا یارمه تیدانی فریشته چون بوو چون نه بوو. هندیك ده لئین:
 خویان بردو ته شیوه ی پیوانی ناسراو له لای موسولمانه کازو له شیوه ی
 ناده میزاددا یارمه تییان داون، به یه قی له (الدلائل) دا ریوایه تی کرده ده لئین:
 فریشته له شیوه ی پیوانی ناسراو ده هاته لای موسولمانه کازو پی ی ده گوته:
 موژده بی توان هیچ نین، نیوه خوداتان له گه له، مه ترسن هلمه تیان بو بمرن!
 فریشته نازایه تی و چاونه ترسی خستو ته دلی جهنگاوه رانه وه، وه سو سه و
 ختو که ی شه تیانیان له دلی موسولمانه کان وه ده رناوه. واته: وه کوو چون شه تیان
 هیزی وه سو سه خستنی هیه بو ناو دلی ناده میزاد، فریشته ش هیزی
 پوچل کر نه وه ی وه سو سه ی شه تیانی هیه و، صبرو نارامی فری ده داته ناو
 دلی موسولمانانه وه. نه مجار ده لئین مه به ست به رسته ی (انی معکم) نه وه یه:
 ده فرموی: نه ی فریشته کان! منیش له گه ل نیوه ترسو بیم ده خمه ناو دلی
 کافره کانه وه. بزیه دوا به دوا ی نه وه ده فرموی: ﴿سَأَلْنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ
 كَفَرُوا الرُّغْبَ﴾ که مانای (انی معکم) شی ده کاته وه ده فرموی: من
 له گه ل نیوه نه ی فریشته کان! ترسو بیم ده خمه ناو دلی نه وانه ی کافرن.

نه مجار نیوه ش نه ی خاوه ن باوه ران! یان نه ی فریشته کان! (به لام
 خطابه که رویکاته خاوه ن باوه ران باشتره) ﴿فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ
 وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ له سمریان بده نو به شمشیر سمریان بیرن، بده ن
 له گیزه ره ی ملیانو سمریان لی بکه نه وه! له به نجه کانیان بده ن ده ستو قاچیان
 به رتن.

نه مجار به ره ره دگار هو ی یارمه تیدانی موسولمانه کان به یان ده کاو
 ده فرموی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ نه ی یارمه تی و کومه کی
 کردنه به موسولمانان، نه ی کوشتن و برینه، نه وه سو نازارو برینه بو
 کافره کان به هو ی نه وه بوو که نه بو بی پروایانه زور دوژمنایه تی خوداو
 پیغه مبریان کرد، پابه ندی فرمانی خودا نه بوون، شوین پیغه مبر نه که وتن،
 زیاد له وه دژایه تی شیان کردن. ناشکرا شه ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ
 اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ همر که سی سهر پیچی فرمانی خوداو پیغه مبر بکا،

دوژمنایه‌تی و دژایه‌تی نهوان بکا، نهوه خودا بهرامبر به نهوان سزای سه‌ختو بی نامانه ..

کئی لهو که سه شیاو تره به سزا که شیرکئو عیباده تکرده بۆ طاغوت بۆ خۆی هه‌لبژێری و واز لهیه‌کتاپهرستی و به‌ندایه‌تیکردن بۆ خودا بیینی؟؟ ده‌ستدریژی بکاته سهر خۆشه‌ویستانی خودا و به‌رپرچی په‌یامه‌کیان بداته‌وه، له‌سهر مالو سامانی خۆیان وه‌ده‌ریان نی؟؟

﴿ذَلِكُمْ﴾ نهو سزا به‌په‌له‌یه‌ی که پیم نۆشین نه‌ی گروهي کافرو سه‌رپیچیکاران! نهو تیشکانو ریسوا بونه‌ی به‌سهرم هینان له‌سهر ده‌ستی کومه‌لیکی که مو بی چه‌کئو بی تامیری شهر ﴿فَذَوْقُوهُ﴾ له‌دو نیا دا نهو سزایه‌ بجێژنو نهم هیشت به‌سه‌رتانه‌وه بجی و مۆله‌تم نه‌دان، ﴿وَإِنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ﴾ دلنیا بن: که له‌قیامه‌ت دا سزای دۆزه‌خم هیه، نه‌گهر به‌رده‌وام بن له‌سهر کوفرو بی‌دینی، له‌قیامه‌ت دا نهو سزایه‌تان ده‌ده‌م که سزایه‌کی کوشنده‌و نه‌پراوه‌یه!

نایه‌ته‌کان له‌سی ته‌وه‌رده‌ دا ده‌سو پنه‌وه:

۱- ژماردنی نیعمه‌ته‌کانی خودا به‌سهر موسولمانانه‌وه.

۲- قیرکردنی موسولمانان بۆ چۆنیه‌تی شهر.

۳- سزای سه‌رپیچیکاران.

❖ **نیعمه‌ته‌کانی باسکواو له‌م نایه‌تانه‌ دا جه‌وت نیعمه‌تن:**

ا- یارمه‌تیدان کاتی هاواریان لی کردو هانیا بن بۆ برد!

ب- هینانی حاله‌تی هه‌تۆزو خه‌وه‌نوچه‌که به‌سه‌ریان دا له‌و شه‌وه‌دا که بۆ به‌یانی شهر ده‌ستی پی کرد.

ج- باراندنی باران بۆ خۆشتن و ده‌ستنیژ گرتن پاکنو خاوین کردنو ناو خواردنه‌وه.

د- دل قایم کردنو لابردنی ترسو بیم له‌دلیان دا.

ه- جیگیر کردنی قاچیان له‌سهر لمبه‌لانه‌که، که به‌هۆی بارانه‌که‌وه کوترا به‌وه.

و- نیگا کردن بۆ فریشته که یارمه‌تی موسولمانان بدهن.

ز- ترس خستنه ناو دلی کافرانوه.

❀ قیر کردنی موسولمانان بۆ قیر بوونی چۆنیه‌تی نه‌نجامدانی شهر، له‌وه‌دا ره‌نگ ده‌داته‌وه که په‌روه‌ردگار فرمان به‌موسولمانان ده‌کا: که به‌شمشیر له‌ملیان بدهن، ده‌ستو په‌نجه‌یان بقرتینن، قاچیان بپرنه‌وه و کۆله‌واریان بکه‌ن.

❀ سزای سه‌رپیچی کردنو یاخی بوونیان له‌خودا، تیشکانو ریسوا بوونیانه له‌دونیا‌داو، سزای سه‌ختی دۆزه‌خه له‌قیامه‌ت دا. ریزو پله‌وپایه‌ی نه‌هلی به‌در له‌بهر خودی خۆیان نه‌بوه به‌لکو له‌بهر جیهاد و فیداکاریانه.

نیمامی مالیک ده‌فرموئ: بۆیان گیراومه‌وه که جویرائیل به‌پیغه‌مبه‌ری فرمووه: نه‌هلی به‌در له‌نیو ئیوه‌ی ناده‌میزادا چۆن؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموویه‌تی نه‌وان له‌ناو ئیمه‌دا چاکه‌کانمان، جویرائیل فرموویه‌تی له‌ناو ئیمه‌ش دا هه‌مان پله‌وپایه‌یان هه‌یه، نه‌وه‌یش له‌بهر خاتری جیهاد و تیکۆشانیا، گه‌وره‌ترین جیهاد شه‌ری به‌در بو، چونکه ئیسلام دوا‌ی نه‌و جه‌نگه‌ پهره‌ی سه‌ندو بلاو بوه‌وه!

❀ ئایینی ئیسلام ژیر خاک کردنی لاشه‌ی کوژراوانی دوژمنیه‌شی به‌پێوست داناوه، نه‌وه بوو پاش کۆتایی هاتنی جه‌نگی به‌در پیغه‌مبه‌ر فرمانی کرد که کوژراوانی قوره‌یش که هه‌فتا که‌س بوون، بپانخه‌نه ناو چالێکی قووله‌وه.

❀ موسلیم له‌نه‌نه‌سی کورپی مالیکه‌وه ریوايه‌ت ده‌کا: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ کوژراوانی به‌دری سی رۆژ هیشته‌وه، پاشان چوه‌وه سه‌ریانو بانگی کردن! فرمووی: نه‌ی نه‌بو جه‌هلی کورپی هیشام؛ نه‌ی ئومه‌یه‌ی کورپی خه‌لف؛ نه‌ی عوتبه‌ی کورپی ره‌بیعه! تایا نه‌وه‌ی خودا واده‌ی پێ دابوون هاته دی؟ نه‌من نه‌وه‌ی خودا به‌لێنی پێ دابووم هاته دی! نیمامی عوممر گوئی له‌م فرمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر بوو، وتی نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! نه‌وانه چۆن ده‌بیسن؟ چۆن وه‌لام ده‌ده‌نه‌وه؟ خۆ نه‌وانه پۆلکا‌ونو بۆگه‌نیان کردوه؟!

پێغه‌مبەر فرموی: (والذی نفسی بیده، ما أنتم بأسمع لما أقول منهم، ولكنهم لا یقدرون ان یجیبوا) واته سویندم بهو که‌سه‌ی که گیانی منی به‌ده‌سته ئیوه وه‌کوو نه‌وان تهم وتانه‌م ناییسن، به‌لام توانای وه‌لامدانه‌وه‌یان نیه!

نه‌مجار فرمانی کرد رایان کیشانو خستیانه‌م بیریکه‌وه.

قورطوبی ده‌فرموئ: تهم فرمووده‌یه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه مردن: بریتی نیه له‌ناوچوونی ته‌واو، به‌مردن تاده‌میزاد ناچیتته خاندی نه‌بوونه‌وه. به‌لکو مردن بریتییه له‌لیک داپرانی گیانو جه‌سته‌و جودا بوونه‌وه‌ی گیان له‌لاشه! گۆپرانی له‌حاله‌تیکه‌وه بۆ حاله‌تیکێ ترو گواستنه‌وه له‌خانوی دونیا بۆ خانوی قیامه‌ت.

پێغه‌مبەر ﷺ فرموویه‌تی: (ان المیت اذا وضع فی قبره وتولی عنه أصحابه: انه لیسمع قرع نعالهم)^۴ که‌ مردوو خرایه گۆپه‌وه‌و داپۆشراو هه‌قالانی جییان هه‌شت نه‌و گوئی له‌ده‌نگی پیلاره‌کانیانه!

^۴ ته‌فسیری قورطوبی ج ۳۷۷/۷

هه لیهاتن له بهرامبهر له شکری کوفر حه رامه وو، یارمه تی
له خوداوه یه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ
﴿١٥﴾ وَمَنْ يُولِهِمْ يُؤَمِّدِ دُبْرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا لِقِتَالٍ أَوْ مُتَحَيِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ
فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٦﴾ فَلَمْ
تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ
وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَٰلِكُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَ كُفْرُ الْفَتْحِ
وَإِنْ تَنْتَهُوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ
فِتْنَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾

په یوه ندى نهم نایه تانه به نایه ته کانی پیشه وه نه وه یه: که نه مانیش
موسولمانان قیری یاسای شهر ده کهن!

له نایه ته کانی پیشو دا په روه دگار فدرمانی به موسولمانان کرد که
به شمشیر له ملی کافره کان بده نو ده ستو قاچو په نجه یان بقرتینن، لیړه ش
یاسایه کی گشتی بو شهر به یان ده کا: نه ویش حرامی هه لاته نه له بهرامبهر
دوژمن. نابې به هیچ جوړیک له بهرامبهر دوژمن دا موسولمان هه لیبې مه گمر
بو قیلو بو بهرزه وه ندى جهنګه که بې نه وه قهیناکه، چونکه شهر پیلانو فرتو
قیلی تیدا دروسته.

ده فدرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا فَلَا
تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ﴾ نهی نهو که سانه ی پرواتان به خوداو به پیغه مبهره که ی

هیناوه و هرکاتییک ئیوه له‌دوژمن نزیك بوونهوه، بینیتان نه‌وان حالیان وایه:
له‌شیوه‌ی له‌شکرو سوپایه‌ک دا بۆ لای ئیوه ده‌جمینو هه‌لمه‌تیاں بۆ ده‌هینان
ئیوه له‌بهریان هه‌لمه‌یه‌ن! هه‌رچه‌نده نه‌وان زۆرینو ئیوه که‌م لێیان مه‌ترسزو
له‌بهریان رامه‌که‌ن! به‌لکو خۆبگرنو شه‌ریان له‌گه‌ل دا بکه‌نو لێیان ده‌نو
بیانکوژن، خوداتان له‌گه‌له. ﴿وَمَنْ يُؤْمَرْ بِدُبْرَةٍ﴾ که‌سیک له‌روژی
جه‌نگ دا هه‌لبێ، کارێکی خراپ ده‌کاو تاوانه‌، غه‌زه‌بی خودا بۆخۆی دینیو
شوینی حه‌وانه‌ی قیامه‌تی دۆزه‌خه! هه‌لاتن له‌بهر دوژمن هه‌موو کاتی
حه‌رامه، مه‌گه‌ر له‌دوو حال دا نه‌بی ره‌وايه:

یه‌که‌میان: نه‌وه‌یه: شه‌رکه‌ره که به‌قیل خۆیشکیینی و هه‌لبێ و وا پیشان بدا
که هه‌لدی ته‌مجار هه‌لمه‌تیاں بۆ به‌رته‌وه لێیان بدا، ته‌مه جوړیکه له‌پیلانی
جه‌نگ.

دوه‌میان: نه‌وه‌یه بیه‌وی خۆ بگه‌یه‌نیته کو‌مه‌لی موسوڵمانانی ترو
له‌سه‌نگه‌ریکه‌وه بگو‌نیزته‌وه بۆ سه‌نگه‌ریکی تر بۆ نه‌وه‌ی له‌جه‌به‌یه‌کی تروه
شه‌ر له‌گه‌ل دوژمن بکاو یارمه‌تی کو‌مه‌لیکی تری موسوڵمان بداو نه‌وانیش
یارمه‌تی بده‌ن، له‌م دوو حاڵه‌دا هه‌له‌هاتن له‌بهرامبه‌ری دوژمن دا ره‌وايه. به‌لام
نه‌گه‌ر هه‌لاتنه‌که‌ی له‌بهر ته‌م دوو هۆیه نه‌بوو، له‌مه‌یدانی جه‌نگ دا هه‌له‌هات،
نه‌وه ﴿فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ﴾ نه‌وه به‌خه‌شبو غه‌زه‌بی خوداوه
ده‌گه‌ریته‌وه، خودا لێ نارازییه، ﴿وَمَا وَاهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ شوینی
حه‌وانه‌وی روژی قیامه‌تی دۆزه‌خه، دۆزه‌خیش خراپه‌ترین شوینی حه‌وانه‌وه‌یه،
کا‌برا وستی په‌نابه‌ری بۆ شوینییک له‌هیلاکه‌ت رزگاری بی‌و نه‌کوژری، بۆیه
شوینی حه‌وانه‌وه‌ی قیامه‌تی خا‌نوی به‌هیلاکه‌چوونو دۆزه‌خه، واته:
به‌یته‌چده‌وانه‌ی مه‌به‌ستی خۆی پاداشی ده‌دریته‌وه. ته‌مه ته‌گه‌ر دوژمن له‌دوو
چه‌ندانه‌ی موسوڵمانان زیاتر نه‌بوو ته‌گه‌ر له‌دوو چه‌ندانه‌ی زیاتر بوو، نه‌وه
هه‌له‌هاتن تاوان نیه، چونکه خودا له‌م سوره‌ته دا جاریکی تر ده‌فه‌رموی:
﴿الآن خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ

صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ..... الآية﴾ الانفال/ ۶۶.

ئیبینوعه‌بباس ده‌فرموی: که‌سیک له‌بهر سی که‌س هه‌لبی به‌هه‌لاتو حسیب ناکری، که‌سیک له‌بهر دوو که‌س هه‌لبی به‌هه‌لاتو حلیبه.

نایه‌ته‌که به‌رونی نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی: که هه‌لاتن له‌بهرده‌م دوژمن حه‌رامه‌و تاوانیکی گه‌وره‌یه، به‌لکو به‌یه‌کی له‌حه‌وت تاوانه گه‌وره‌کان ده‌ژمی‌دری، شه‌یخان له‌نه‌به‌هوره‌یره‌وه فرمووده‌یه‌ک به‌مه‌رفوعی ده‌گیرنه‌وه: که پیغه‌مبهر ﷺ فرمویه‌تی: (اجتنبوا السبع الموبقات) نه‌ی موسولمانینه! خۆتان له‌حه‌وت تاوانه به‌هیلاک‌بهره‌کان پیاریزن! هاوه‌لان وتیان: نه‌ی پیغه‌مبهری خودا! نه‌و حه‌وت تاوانه چی و چین؟ پیغه‌مبهر ﷺ فرموو: (هاوه‌لدانان بۆ خودا، سیحرو جادو بازی، کوشتنی ئاده‌میزادیک به‌بی تاوان؛ که‌خودا کوشتنی وی حه‌رام کردوه، سود خواردن، خواردنی مالی هه‌تیو، هه‌لاتنو پشت هه‌لکردن له‌بهرامبهر دوژمن، بوختانکردن به‌ئافره‌تی داوینپاکو بی ناگا له‌وه‌ی پالی ده‌ده‌ن!).

نه‌مجار په‌روه‌رگار پاساوی نه‌وه ده‌داته‌وه: که خۆراگری و سه‌نگه‌ر به‌رنه‌دانو سه‌به‌رو نارام له‌بهرامبهر دوژمن دا شتیکی پیویسته‌و فرموی: ﴿فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ﴾ نه‌ی کۆمه‌لی موسولمانان! ئیوه به‌هیچ جوړیک له‌شه‌ر دا پشت له‌دوژمن مه‌که‌ن، ئیوه شیاو‌ترن به‌خۆراگری به‌سه‌رکه‌وتنو پاشان به‌یارمه‌تیدانی خودا بۆتان، سه‌یر بکه‌ن خودا چ سه‌رکه‌وتنیکی پی به‌خشین؟ چۆن له‌گه‌ل نه‌وه دا: که خۆتان بۆ شه‌ر ئاماده‌نه‌کردبوو، ژماره‌و که‌لوپه‌لی شه‌رتان زۆر له‌هی کافره‌کان که‌مه‌تر بوو، که‌چی خودا سه‌ری خستن، بیگومان نه‌وه یارمه‌تیدانی خودایه بۆ ئیوه.. شانازی به‌کوشتنی نه‌و کوژراوانه مه‌که‌ن، چونکه ئیوه به‌هیزو بازوی خۆتان نه‌تان کوشتن، به‌لکوو به‌ده‌ستی ئیوه له‌ناوی بردن، به‌ئیه‌ی به‌کوژدان! هه‌ر نه‌و فریشته‌ی نادره‌ خوارێ بۆ یارمه‌تیدانتان، ترسو بیمی خسته‌ دلی کافره‌کانه‌وه، دلو ده‌روونی ئیوه‌ی به‌هیز کرد، ترسو له‌رزی لی ره‌واندنه‌وه وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ، وَيُخْزِرُهُمْ وَيَنْصَرِّكُمُ عَلَيْهِمْ، وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ التوبة/۱۴.

تہ مجار پھر وہ ردگار لہ خیطاب بڑ نہو موسولمانانہی کہ کافرہ
ملہورہ کانی قورہیشییان کوشتن دہ گونزرتہوہ بڑ خیطاب بڑ پیغہ مبہرو
دہ فہرموی: ﴿وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾ زوربہی رافہ کہمران
(مفسرون) پییان وایہ: کہ نہم نایدتہ دہ ربارہی نہو چنگہ بمردهی کہ
پیغہ مبہر ﷺ رۆژی بہدر بمرہو روی کافرہ کان ہاویشتنی، ہاتوتہ خواری لہو
کاتہ دا کہ چنگہ زیخہ کہی بڑ ہہ لدان، فہرموی: (شاہت الوجوہ) ہمر
بہ کیک لہو موشریکانہ شتیکہی حوہہ جاوانیہوہ!

ثَبِيحُو جَهْرِي طَه بَهْرِي وَ ثَبِيحُو حَاتَمُو طَه بَهْرَانِي لَهُ حَه كِيْمِي كُوْرِي
حِيْزَا مَهْوَه دَه كِيْرِنَهْوَه كَه فَهْر مَوِيَهْتِي: كَه رُوْژِي بَهْر هَات: دَه نَگِي شَتِيْكَمَان
بِيْسْت لَهُ تَاسْمَانَهْوَه كَهْوَتَه سَهْر زَهْوِي، دَه تَگُوْت دَه نَگِي وَرْدَه بَهْرْدَن دَه كَهْوَنَه
نَاو تَه شَتَهْوَه.. پِيْغَه مَبَهْر ﷺ تَهْو وَرْدَه بَهْرْدَانَهِي هَاوِيْشْتَن، ثَبِمَه شَكَايَن...
تَهْوَه يَه مَهْبَهْسْت بَه فَهْر مَوُوْدَهِي پَهْر وَرْدَگَار كَه دَه فَهْر مَوِي: ﴿وَمَا رَمَيْتْ اِذْ
رَمَيْتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمٰى﴾

دەربارەى ھۆى ھاتنە خوارەو ەى ئايەتى (١٩) ش رىوايەت زۆرو
جۆراو جۆرن.

حاکم له عہدوللای کورپی ثہ علہ بہی کورپی صہ غیر ریوایت دہ کا دہ لئی:
کاتیک له شکرہ کان بہیہ ک گہیشتن نہ بوجہ هل گوتی: خودایہ! کام لامان
صیلہی رہ حمی پچرانده، کپہہ مان نایینیکی نہ زانراوی ہیئاوہ، خودایہ
سبحہینی بیفہ وتینہ! نیتہ پدروہ ردگار نایہ تی ﴿إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ
الْفَتْحُ...﴾ تا دہ گاتہ ﴿وَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ کی نازل کرد!

نیب نو نه بی حاتم له عه طیه وه ده گیر پته وه: ده لسی: نه بو جه هل وتی: خودایه! به هیز ترو ریزدار ترمان به سهر لایه نه که ی تردا زال بکه، نیت تر نایه تی ﴿إِنْ تَسْتَفْتِحُوا...﴾ نیردرایه خواری.

(السدي) و كه له بى ده لىن: كاتىك موشى كه كان له مه كهكه ده رچوون بو
بهرنگارى كردنى پىغه مېهرو هاوه لانى، چون په ردهى كه عبه يان راته كاندو وتيان:
خودايه! يارمه تى باشتريڼ سوپاو له شكر بده، كام لايه مان هيډايه تدر او ترو

رئزدار تره و دینه‌که‌ی باشته‌ی خودایه! زالی بکه، نیت‌ر پ‌روه‌ردگار نهم نایه‌ته‌ی ناره خوارئ!

عیکره‌مه ده‌لی: موش‌ریکه‌کان وتیان: خودایه! نیمه نازانین تهو نایینه‌ی موحه‌مه‌د هیناویه‌تی چۆنهو چیه، خودایه له‌نیوان نیمه‌و ته‌ودا به‌راستی حوکم بکهو کیمن له‌سهر حه‌قین زالی بکه! نیت‌ر پ‌روه‌ردگار نایه‌تی ﴿إِنْ تَسْتَفْتِحُوا.....﴾ ناره خوارئ.

تائیره خیطابی نایه‌ته‌کان ناراسته‌ی جه‌نگاوه‌ران کراون، نه‌مجار لی‌ره به‌ولاره خیطابه‌که روده‌کاته پیغه‌مبهر ﷺ ده‌فرموئ: ﴿وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾ نه‌ی پیغه‌مبهراته‌و کاته‌ی که به‌رواله‌ت چنگه خۆلو زیخو ورده به‌رده‌کانت گرت‌ه موش‌ریکه‌کانو ههریه‌که‌یان شتیکی له‌و گّلو خۆلو ورده به‌ردانه به‌رکه‌وتو کاریگری ته‌واویان له‌سویای دوژمن کرد، نه‌وه له‌حه‌قیقه‌تو راستی دا تو نه‌تهاویش‌ت، چونکه هاویش‌تنی تو کاریگری وه‌کوو هی ناده‌میزادانی تر‌وایه‌و ته‌و کاریگرییه‌ی نیه، به‌لکو هاویش‌تنه‌که له‌لایه‌ن خوداوه بوو، واته: خودا ته‌و کاریگرییه‌ به‌هیزه تیدا خولقاندو گّلو خۆله‌که‌ی گه‌یاند‌ه چاوی شه‌رکه‌رانی دوژمنو وره‌ی روخاندن، شیوه‌ی هاویش‌تنه‌ی رواله‌تییه‌که له‌پیغه‌مبهره‌وه بوو، به‌لام کاریگرییه‌که خودا خولقاندی گرن‌گیش کار‌تی‌کردنه!

ریوایه‌ت کراوه: که پیغه‌مبهر ﷺ ته‌و رۆژه چنگی گّلو خۆلی به‌روی سویای دوژمن دا هه‌لداو سی جار فەر‌مووی: ریسوا بنو له‌ناو‌ی‌چ‌نو روره‌ش بن، نیت‌ر دوا به‌دوای ته‌و گّلو خۆل هه‌لدا‌نه به‌رویان دا تیش‌کانو ته‌و حاله‌یان به‌سهر هات که به‌سهریان هات.

له‌عه‌لی کوری ته‌بو طه‌لحه ته‌ویش له‌نیبنوعه‌بیاسه‌وه ریوایه‌ت ده‌کا ده‌فرموئ: کاتی‌ک پیغه‌مبهر ﷺ رۆژی به‌در له‌نزاو پارانه‌وه‌که‌ی دا فەر‌مووی: (خودایه! ته‌گه‌ر نهم کۆمه‌له‌ واته: موسولمانه‌کان) به‌فه‌وتینی نیت‌ر که‌س نامینی به‌ندایه‌تیت بکا. جویرانیل هات پی‌ی فەر‌موو: مشتی خۆل هه‌لب‌گه‌رو به‌هاو‌یژه بو‌و روی دوژمن، ته‌ویش وای کرد، که‌س نه‌بوو

له شمېر کمرانی دوژمن که نهو گلو خوځو زیڅه ی نه چووښته ناو چاوو دهو لو تیا نهوه، نیتړ نه مه کاری لیکردنو وره یان روځاو تیشکان.

جوداوازی نیوان کردهوی پسروردگارو کردهوی پیغه مېرو هاوه لانی له کوشتنی موشریکه کان، نهوه یه: پسروردگار بوځوی خو لقی نه مری حه قیقی به بو هه موو کاریگریو ناکامو نه نجامیک، به لام کردهوی ناده میزاد سدر به خو نیه، به بی خو لقاندنی کاریگری تییان دا له لایمن خوداوه هیچیان پی ناکری! پسروردگار تم کارانه ی نه نجام دانو نهو روداوانه ی خو لقاندن، نهو هه موو میهره بانی به ی له گهل خودانسان دا کرد بو پوکانه وهو پوچانه وهی سوپای کوفرو ﴿وَلِيْلِي الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا﴾ بو نهوه ی نیعمه ته و فاضلی خو ی به خودانسان بناسینی، نیعمه تی سدر که وتن به سدر دوژمن دا، نیعمه تی بلا و بونه وهی تایینو شکاندنی دوژمنی سدر سه ختیان سدره پای زوری دوژمنو که می نهوان، بو نهوه ی فاضلی نیعمه تی خودا به سدر ختیانه وه بیینن، سوپاسی نیعمه ته زورو هه مه جوړه کانی بکن ﴿إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ پسروردگار هه موو قسه و باسیک ده بیسی، که بری لهو قسانه پارانه وهو دوعاو نزای پیغه مېرو هاوه لانی بوو که لهو روژه دا پیش هه لگیرسانی شر له خودا ده پارانه وهو داوای سدر که وتنو زالبوونیان ده کرد به سدر دوژمن دا، زاناو ناگاداره به هه موو هه ستو رازو مده سستیک هیچی لی گوم نابی،

نه مجار پسروردگار مزگینی به کی تر ده دا به موسولمانه کان، ده فرموی: ﴿ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مَوْهِنٌ كَيْدُ الْكَافِرِينَ﴾ نهو به تاقیکردنه وه پیروزو به فدره نهوه بوو: که زانیتانو گویتان لی بوو، سدره پای نهوه ش پیتان راده گه یه نین که پسروردگار له داهاتودا مه کرو فرتو قیلی کافره کان هه لده وشینیتوه، پوچه لیان ده کاته وه، ریگه یان پی نادا پیغه مېرو موسولمانان به فوتینن، له مېر له بمردهم بلا و بونه وهی تایین دا دروست بکن!

نه مجار پسروردگار روی خیطاب ده کاته کافره کانی مه که مو له روی سدر نه نشو ته حقیرو لاقرتی پیکردنه وه ده فرموی: ﴿إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ﴾ نهی خه لکی مه که! نه گمر نیوه داوای سدر که وتنو زالبوون

به سهر موسولمانه کان دا ده که نو، که هاتن بۆ جهنگ چوونه ناو که عبهو له خودا پارانه وه پهرده ی که عبه تان راته کاندو داواتان کرد سهر که وتن بدا به لایه نی حه قخوازو خاوه ن هیدایه ت، نهوا سهر که وتن نه صهره تی خودایی هات بۆ لاتان، به لام نه بوو به مائی ئیوه به لکو بوو به مائی خودا ناسان، بوو به نسیبی شوینکه وتوانی پیغه مبه ر، سهر که وتن بۆ خاوه ن هیدایه ت حه قخوازن بوو، تیشکانو فه وتانو ریسوایی بۆ بتپهرستو مله وپانی قوره یش بوو، نه مه کاری خودایه و خودا هه موو کاریکی پر حیکمه ت و دانایی په نیشی بی جی ناکا!

نه مجار هه ره شه یان لی ده کاو ده فرموی: ﴿وَإِنْ تَنْتَهُوا﴾ نه گهر واز له بتپهرستی و به درۆ خسته نه وهی خودا و پیغه مبه ر به یئن، چی دی دژایه تی و به ره له ستکاری پیغه مبه ری خودا نه که ن، نه وه ﴿فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ﴾ نه وه ره فتاره تان باشته ره بۆ ئیوه له دونیا و قیامه ت دا، نه وه باشته ره له و شه ره سامناکه ی هه لتان گیرساند، که ناکامی نه وه موو کوژراو و دیلو برینه داری لی که وتنه وه.

﴿وَإِنْ تَعُدُّوا نَعْدًا﴾ نه گهر به م تیشکانه عار نه نین و جاریکی تر شه ر له گه ل پیغه مبه رو هاوه لانی دا بکه نه وه، دژی نایینی خودا بوه ستزو بگه رینه وه بۆ سهر نه م حالته گوهرایی و بی دینی به ی نیستا تۆیدان، نه وه ئیمه ش دوباره یارمه تی ده ده ینه وه، وه کوو نه وه ی به چاوی خۆتان بینتانو زانیتان، به و جوړه یارمه تی موسولمانان ده ده ینه وه و ئیوه ده شکینه نه وه، ﴿وَلَنْ تَغْنِي عَنْكُمْ فِتْكُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ﴾ وه له حال نه و کاته ی ئیمه بگه ری نه وه بۆ کۆمه کی کردن به موسولمانان، قهره بالغی و زۆری هیزی هه وخواهانی ئیوه هیچ سوود و قازانجتان پی ناگه یه نن، یارمه تیدانی تاقبو کۆمه لی هه وخواهاتان له ناست ده سه لاتو توانای خودا دا هیچ دادتان نادا و چ به رگریه کتان پی ناکری، هه رچه نه ده زۆریش بن.

چونکه هه موو کاتی زۆری جهنگاوه رانو زۆری نامیری شه ر نابنه هۆکاری سهر که وتن، به لکو جاری وا ده بی (نه گهر لایه نه که مه که پرواپته و خۆگرتو و

بنو پشتیان به خودا قایم بی) به سمر لایه نه زوره بی پرواکه دا زال ده بن چونکه سمرکهوتنو زالبون به دهستی خودایه؛

﴿وَإِنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ باش بزائن خودا یارمه تیده ری موسولمانانو کومه کییان بی ده کا، نه گمر جاریکیش له بمر که مترخه می و هه له یه کی خویان نرم ببینه وه، ثموه هر بمرز ده بنه وه به مرازی خویان ده گمن، چونکه ناشکرایه سمرکهوتنی حه قیقی به ده ست خودایه کی بی بوی سمری ده خاو زالی ده کا، خوداش بوخوی به لینی داوه که سمره نجامو به مراز گیششتن هر بو خودا پرستانه. وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی: ﴿وَإِنْ جُنَدْنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾ الصافات/۱۷۳. یان ده فرموی: ﴿فَإِنْ حِزْبُ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ المائدة/۵۶. یان ﴿إِلَّا إِنْ حِزْبُ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾ المجادلة/۱۹.

فه رمانه رداری بو خوداو پیغه مبه ری خوداو سه ریچی نه کردنی

فه رمانه کانیان

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾

له نایه تی پیشوو دا پهروه ردگار خیطابی خوی ناراسته ی کافره کان کردو فرموی: ﴿وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ﴾ نه مجار به شوین نه وه داو له شیوه ی عاده تی قورنان که هرکاتی باسی شتیکی کرد باسی دژه که شی ده کا. خیطاب ناراسته ی موسولمانان ده کاو فرمانیان بی ده کا که ملکه چی فرمانی خوداو پیغه مبه ری بن، هرکاتی فرمانیان بی کردن به جیهادو

تیکۆشان پیویسته بی سۆدوو پابه‌ندی فرمانه‌که بنو به‌پیر بانگه‌وازی خوداو پیغه‌مبهری خوداو به‌چن.

جا که له‌ئایه‌تی پێشوو دا هه‌ره‌شه‌ی له‌کافره‌کان کرد، لێره‌دا وا گونجاو پیویست بوو: که موسولمانان به‌ناگا بێنیته‌وه‌و هۆشیاریان بکاته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی پالی لی نه‌ده‌نه‌وه‌و ته‌مه‌لی به‌سیپالی خۆی دایان نه‌پۆشی و هه‌میشه ناماده‌باشیان تیدا بی بۆ به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌و به‌رگریکردن، به‌لێپرا‌نه‌وه به‌پیر بانگه‌وازی پیغه‌مبهره‌وه ببنو فرمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئه‌ی ئه‌مو که‌سانه‌ی پرواتان به‌ئایینی حه‌قو راست کردوه، ملکه‌چی خۆتان بۆ فرمانه‌کانی خوداو پیغه‌مبهر ﷺ راگه‌یانده‌وه، زانیوتانه‌و ده‌زانن: که هه‌موو یارمه‌تییه‌ک به‌پێشتیوانی خوداو گوێپایه‌لی پیغه‌مبهر ده‌سته‌بهر ده‌بی، به‌هیچ شتیه‌یه‌ک ره‌فتاری کافرو خودانه‌سان ره‌چاو مه‌که‌ن! ئه‌ی خاوه‌ن برپاو ئیمانداران! ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر گوێپایه‌لی بۆ فرمانی خوداو پیغه‌مبهری خودا کاتی‌ک بانگتان ده‌که‌ن بۆ جیهادو مالبه‌خشین له‌پێناو ئایینی پیروزی ئیسلام دا، فرمانو نامۆزگاریه‌کانی خوداو پیغه‌مبهری خودا پاشگوێ مه‌خه‌ن، هه‌ر کاتی پیغه‌مبهر فرمانی پێ کردن به‌تیکۆشانو مالبه‌خشین له‌ریگای شکۆمه‌ندیی ئایین دا به‌قه‌سه‌ی بکه‌زو گوێ بیسی فرمانه‌کانی بن. وه‌لحال ﴿وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ﴾ ئیوه نامۆزگاریه‌کانی ده‌بیسزو ده‌زانن بۆچی بانگتان ده‌کاو، له‌مه‌به‌ستو مانای په‌یامه‌که‌ی تێگه‌یشتونو ده‌زانن چیتان پێ ده‌لی، قورئانتان گوێ لی‌یه فرمانتان پێ ده‌کا به‌فرمانبه‌رداری بۆ فرمانی پیغه‌مبهر ﷺ. چونکه‌ وا له‌موسولمانان چاوه‌ڕێ ده‌کری: که به‌یه‌که‌دم بێن: ﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا، غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ﴾ البقرة/۲۵۸. گو‌فتارو ره‌فارتان یه‌ک بی ئه‌وه‌ی به‌ده‌م ده‌ی‌لێن به‌کرده‌وه بیسه‌لمێن، ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ﴾ خۆ پیا‌ریزن له‌وه‌ی وه‌کوو ئه‌و کافرو دو‌پروانه‌بن: که ره‌وشتیان وایه به‌قه‌سو سه‌رزاره‌کی ده‌لێن: ئایینی حه‌قمان بیستو لی‌ی حالێ بووینو فرمانبه‌ردارینو په‌یره‌وی فرمانه‌کانی ده‌که‌ین، به‌لام له‌راستی داو

به کرده وه پهیره وی ناکه نو بروایان پی نیه، پابه ندی فمرمانو نه هیه کانی نابن، همدروه کوو هیچیان نه بیستبی و گویان لی نه بووی!

نه مجار پمرو دردگار شه راده گیه نی که نه وانه له ناژه ل بی عقل ترنو به دبه ختترین زنده وه ری سمر زه ویسو ده فمرموی: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصَّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يُعْقِلُونَ﴾ ییگومان خرابترینو بی فمر ترین گیانه بمر و چوار پی لای پمرو دردگار شه ناژه لانه که کمین ناموژگاری حق نابیسن تا پهیره وی بکه، لائن ناتوانن حق بلینو تی بگن، ناتوانن جوداوازی نیوان حقو به تال بکه، خیر و شر لیکه جیا بکه نه وه، هیدایه تو گومرایی پوژین بکه، به ختمه وه ری نیسلامو به دبه ختی کوفر ده ست نیشان بکه!

نه مانه وه که شه ناژه لانه نین: که فیعلن کمرو لال بن، وه لی چونکه ههسته کانی خویان له کار خستوه، له بمر بهرزه وه ندی قازانجی خویان دا به کاریان نه هیان و وه کوو شه وان که همر له بمرهت دا شه ههستانه یان نه بن، شه وان له حقیقهت دا وه کوو ناژه ل وه هانو عه قلیان به قازانجو زبانی خویان ناشکی، شه وان چاوی دلیان کویره و گوچکه ی دلیان کمرو و زویانی دلیان لاله!!!

نه مجار پمرو دردگار شه راده گیه نی: که شه کافرو دوپرووانه نه تیگه بیشتیان ته واه، نه نیازو مبه ستیان پاکو خاوتنه ﴿وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ﴾ نه گمر نه مانه حالیان و ابوايه: پمرو دردگار مبه ستو نیازکی باشی له ده روونیان دا به دی بکرايه، بیزانیایه که ناماده باشیان تیدایه بو خیر و نیمانه یانزو شوینکه وتنی په یامی نیسلامی پیروژ، شه وه ناموژگاریو نیاتی خوی ده خسته دلیانه وه، ته و فقی ده دان که که لامی پمرو دردگار تی بگن، به جوژیک که سوودی همدرو جیهانی لی وهریگرن، به لام شه وانه خیریان تیدا نیه، چاکو نیمانیان لی چاوه روان ناکری، جا خوداش شه جوژه ده رسو بیستنه یان قیر ناکو تییان ناگیه نی، ته نانهت نه گمر قیریشیان بکا قیری بیستنیکی ناسایان ده کا. جاکه شه وانه به و جوژه بن نیازی خیریان

نه بی خودایش پیان نایسینی چونکه ﴿وَلَوْ أَشْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ خدا بخوی ده زانی نه گمر ده رزکی عاده تیشیان دابدو تییان بگهینهی دوی تیگهیشتنیش نهوان به نه نقه ستو قینه بهری پشتی لی هله ده که نو گویی پی نادهن، نهوانه لهوه پیش به دل پشتیان لهوه رگرتنی نهو ناموزگاری و ده رزو ته مبی کردنه هله کردوه و برپاریان داوه کاری پی نه کهن، نهوانه دابو نه پتیان پشت تی کردنو رو وهرگیپانه له حقو راستی. به کورتی نهوانه، نه گمر ناماده بوونایه بو نهوهی ریگای راستو حق بگرته بهرو به دوی نایینی حق دا بگمرانایه خودا شاره زای ده کردنو هیدایه تی ده دان، نهوانه نهوهنده سوورن له سمر پشت هله کردن له نایین ته نانهت نه گمر بهروهر دگار بیخستنایه ته سمر ریگای حقو شاره زای بگردنایه بو پیدارویشتن، بهویستو خواهیشی خویان لهو ریگایه لایان ده داو ربازی گومراییان ده گرتنه بهر!!!!

به پیره وه چوونی نهو نایینهی مایه ی ژیانی خوشبهختی

هه تاهه تاییه

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ اِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاَعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ يَخُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَاَنَّهُٓ ؕ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَاَتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاَعْلَمُوا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾ وَاذْكُرُوا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِى الْاَرْضِ تَخَافُونَ اَنْ يَّتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَءَاوَنَكُمْ وَاَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهٖ وَرَزَقَكُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾

لهوه پیش بهروهر دگار فرمانی به موسولمانان کرد: که پابه ندی فرمانی خوداو پیغه مبهری خودا بن بو جیهادو مالبه خشینو شتی تریش. نه مجار به شوین نهوه دا فرمان ده کا بهوهی که به پیر بانگه وازی خوداو پیغه مبهروه

بچن هم‌کاتی بانگیان بکنن بۆ پهره و کردنی نایینیک که ده‌یته مایه‌ی خوشبه‌ختی و کامرانی ژبانی هه‌تاه‌تایی و نه‌پراوه.....

هم‌ده‌لئی نهم نایه‌تانه هۆکارو به‌لگن بۆ مانای نایه‌ته‌کانی پێشوو که فرمانه به‌گوێکردنی خوداو پێغه‌مبریان تێدایه که به‌گوێکردنیان ده‌یته مایه‌ی ده‌سته‌بهر بوونی خێرو خوشی و کامرانی هه‌میشه‌یی دونیاو قیامت. جاریکی تر بانگه‌وازی بۆ خاوه‌ن باوه‌ران دووباره ده‌کاتهوه، بانگیان ده‌کا بۆ وه‌لامدانده‌ی بانگه‌وازی خوداو پێغه‌مبهر ﷺ بانگ‌کردنه که هه‌لنان هه‌ره‌شه‌ی له‌خۆگرتوه؛ هه‌لنان بۆ به‌پیره وه‌هاتزو هه‌ره‌شه‌ی له‌پشت هه‌لکردن؛ نیعمه‌تی خودایان وه‌بهر ده‌هێنێته‌وه به‌سهریان دا نه‌گه‌ر وه‌لامی بانگه‌وازییه که بده‌نه‌وه. ده‌فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌ی نه‌و که‌سانه‌ی پرواتان به‌حق کردوه و گه‌ردنکه‌چی بوون ﴿اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ﴾ به‌دڵسۆزی لێپراوانه‌وه وه‌لامی بانگه‌وازی خودا بده‌نه‌وه، چیتان فرمان پێ ده‌کا نه‌نجامی بده‌نو پابه‌ندی بن. ﴿وَلِلرَّسُولِ﴾ هه‌روه‌ها وه‌لامی بانگه‌وازی پێغه‌مبهریش بده‌نه‌وه، نه‌وه‌ی له‌خوداوه فرمانتان پێ ده‌کا جی‌به‌جی بکن! ﴿إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ هم‌کاتی بانگی کردن بۆ به‌رنامه و نایینیک که ژبانیکی به‌خته‌وه‌ری هه‌تا هه‌تاییتان پێ ده‌به‌خشی، کامرانی دونیاو قیامه‌تتان بۆ ده‌سته‌بهر ده‌کا، هه‌موو خوشی و سه‌رفرازی خێرو بیریکتان تێدا ده‌ست ده‌که‌وی، رسته‌ی ﴿لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ قورئانو ئیمان و جیهاد و تیکۆشانو زانست و هه‌موو کاریکی خێر ده‌گرێته‌وه،

بێگومان پێغه‌مبهر ﷺ بانگه‌وازی ئاده‌میزاده‌کان ده‌کا بۆ نایینیک که مایه‌ی ژبانی کامرانییه به‌هه‌موو مانای ژبانده‌!

بانگه‌وازیان ده‌کا بۆ وه‌رگرتنی بیروباوه‌ریک دڵو عه‌قل و هۆش زیندوو ده‌کاته‌وه، له‌کۆتو زینجیری نه‌زانی و نه‌قامی و کاریگه‌ری خه‌یالی پووچ رزگارتان ده‌کا!!

بانگه‌وازیان ده‌کا بۆ شه‌ریعه‌تیک که له‌خوداوه نێردراوه؛ بانگی نازادی مرۆف هه‌لده‌دا، ریزی ئاده‌میزاد راده‌گه‌یه‌نی! بانگی ریز گرتنی مرۆف و

یه کسانى نیتوانیان راده گهینى، هه موو بهنده کان بهیه ک چاو سهیر ده کاو، هه موویان یه کسانو ئازادو سهیرهستن له ژیر سایه‌ی شه‌ریعه‌تی خاوه‌نی بوونه‌ور دا، کهس به‌سه‌ر کهس دا زیده فه‌ضل و شکۆمه‌ندیی نیه مه‌گه‌ر به‌ته‌قواو خودا په‌رستی!

بانگه‌وازییان ده‌کا بۆ په‌په‌وه‌و پرۆگرامی ژیان، بۆ پرۆگرامی فیکرو بیروبووچوونی راست، بۆ ته‌وه‌ی له‌هه‌موو کو‌تو زنجیریک ره‌هایان بکا جگه له‌قانونی سرشتو فیطره‌ت که په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر نه‌و فیتزه‌ته ئاده‌میزادی خولقاندوه شوین شتی تر نه‌که‌ون!

بانگیان ده‌کا بۆ به‌هیز بوونو سه‌رکه‌وتنو پیشکه‌وتن به‌هۆی بیروباوه‌رو پرۆگرامی یه‌زدانییه‌وه‌و متمانه‌یان به‌په‌روه‌ردگاری خو‌یانو ئایینی بی‌خوشییان، بۆ ته‌وه‌ی به‌ره‌هایی و هیزو توانا و زانیارییه‌وه له‌سه‌ر زه‌وی هه‌ولۆ ته‌قه‌للای خو‌یان به‌دن بۆ رزگار کردنی ئاده‌میزاد؛ هه‌موو ئاده‌میزاد له‌به‌ندایه‌تیکردنیان بۆ به‌نده‌ی ترو ئاراسته‌کردنیان بۆ به‌ندایه‌تی کردنی خودای په‌روه‌ردگارو گیرانه‌وه‌ی مرۆقایه‌تی و که‌سایه‌تی و سه‌رفرازی بۆ به‌نده‌کان؛ نه‌و مرۆقایه‌تی و که‌سایه‌تی‌یه‌ی خودا پی‌ی داوونو مله‌وره‌کان لییان داگیر کردوون.

بانگیان ده‌کا بۆ جیهادو تیکۆشان له‌پیناو ئایینی خودا دا، بۆ چه‌سپاندنی په‌روه‌ردگاریه‌تی یه‌زدان له‌سه‌ر زه‌وی له‌ژیانی ئاده‌میزاده‌کان دا، بۆ روخاندنی خودا درۆزنه‌کانو قه‌لاچۆ کردنی نه‌و ده‌ستدریژیکه‌رانه‌ی خو‌یان به‌سه‌ر خه‌لک دا سه‌پاندوه‌و حوکم یاسای ده‌ستکردو ناره‌وا‌ی خو‌یان له‌شوینی حوکمی په‌روه‌ردگاری بو‌نه‌وه‌ردا چه‌سپاندوه‌و سه‌پاندوه، بانگیان ده‌کا بۆ جیهادو تیکۆشان له‌پیناو به‌ده‌ست هینانی نه‌و به‌ها سه‌روه‌رییانه، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر له‌پیناو به‌ده‌یه‌ینانی نه‌و به‌ها سه‌روه‌رییانه دا گیانی‌ش له‌ده‌ست به‌ده‌زو پله‌؛ شه‌هاده‌تیان به‌نسیب بی، نه‌و شه‌هید بو‌نه‌یان بۆ ده‌یه‌ته ژیانیکى خوشبه‌ختی و کامه‌رانی و نه‌پراوه‌!

ته‌مه‌یه پوخته‌ی نه‌و شته‌یه: که پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بانگه‌وازی بۆ ده‌کا، نه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بانگی بۆ ده‌کا مایه‌ی خوشبه‌ختی و کامه‌رانی دونیاو ژیا‌نی پر له‌زه‌تی نه‌پراوه‌ی روژی دوا‌یی‌یه، که‌وابی پی‌ویسته هه‌موو خاوه‌ن

باوه ریکی ژيرو هۆشمه ند به نه مېرې د لسوژو پمروشی و لیپرانه وه به پیر نه م بانگه وازییه وه بیت، چونکه بانگه وازییه که بو وەرگرتنی نایینیکه که پروگرامی ژیا نه، مهنه جیکی واقعی و عه مه لیه له ژیر سایه ی دا ژیا ن گه شه ده کاو پیش ده که وی که وایی بانگه وازییه که بو زیندو یو ونه وه گه شه پیدانی ژیا نه به هه موو جوړو شیوه کانیه وه، له هه موو بارو زرو فیک دا. خودای گه وره میهره بازو به لوتغه بهرامبر به نده کانی بویه: بهو نوسلوویه ناسکو هه سته هه ژینه بانگیان ده کا؛ که به ویستو تیراده ی خویان وه لامی بانگه وازی خوداو پیغه مبر به ننه وه، پی خۆشه به نده کانی به خواهی شو پیخوشبوونی خویان به پیر بانگه وازییه که وه بچو گوپرایه لی پیغه مبر ﷺ بکه ن، نه گینا خودا ده توانی به زور پروایان پی بهینی و ملی ریگای راستیان پی بگریته بهر، واته: خودا ریزی به نده کانی ده گریو که سایه تییا ن ده داتی که بانگیان لی ده کا به ویستو تاره زوی خویان به پیر بانگه وازی پیغه مبر وه به سینو نه مری سرشانی خویان نه نجام به دن تاشایسته ی پاداش ببن، که سایه تی و مرو قایه تییا ن بهر ز بیته وه و شیاوی نه وه بن پله ی نه مینداریه تی و جینشین ی سر زه وییا ن نه نجام به دن، نه و سپارده ی که خودا پی خۆ داو ن به جیگای خۆ ی بگه یه نن! نه مری سرشانیان نه نجام به دن.

همر کاتی پیغه مبر ﷺ بانگی کردن همل له کیس مه دن ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ بزائن: که خودای خاوه ن ده سلات ده توانی به زور بتا نخاته سر ریگای راستو گوپرایه لی فرمانه کانی بن، ده توانی بکه ویته نیوان مرو قو دله که یه وه، دله که له مرو ق داگیر ده کاو چونی بو ی ناوا هه لیده سووړ پیئو، خاوه نه که ی هیچ ده سلاتیکی به سهر دا نه. به راستی نه مه وینه کیشانیک ی قورناییه، وینه کیشانیکه داخوازی نه وه یه تاده میزاد هه میسه هۆشیارو به ناگا بی، وریا بی نه و دله له چوار چپوه ی فرمانی خودا ده رنه چی، له خودا بی ناگا نه بی، هه میسه نه و دله هه ساسه په یوه ست بی به پمرو و دگاره وه وهر نه گمړی و به خودا وه په یوه ست بی، همر بویه ه پیغه مبر ﷺ به زوری نه م نزایه ی ده کردو ده پارایه وه ده یفرموو: (اللهم

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ) پهروه دگارا! نهی شو که سہی دلہ کان دہ گوری! دلہ له سر نایینی خوت دامه زراو بکو مه هیله لهو چوارچیوه دهرچی! هاوه لان عمر زیان کرد: نهی پیغه مبری خودا نیتمه پروامان به خوتو په یامه کدت هیه، نایا ترسی نهوت لیمان هیه پاشگه زبینه وه؟ فمر موی به لی: ﴿إِنَّ الْقَلْبَ بَيْنَ أَصْبَعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ اللَّهِ تَعَالَى يُقَلِّبُهَا﴾ دل له نیوان دوو په نچهی قودرتهی خودا دایه چونی بوئی تاوا هه لی ده سوړتی.

نهمه رای زوریه ی رافه کهرانی قورنانه بو مانای نهم نایه تهو زوریاش ده چیته دلہ وه طه بیری و قورطوبی په سندیان کردوه! رافه کهرانی قورنانه تهفسیری تریان بو نایه تی ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ کردوه. وه کو:

۱- په له بکهن بو وه لامدانده وه به پیره وه هاتنی بانگه وازی پیغه مبر ﴿وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ أَمْرٌ شَيْءٌ وَلَا يُصْلِحُ لَهُمْ شَيْءٌ﴾ هه تا به هوئی تهقلتانده ده سه لاتان به سر خوتان دا ده شکي، لهم روه وه که دل کانی عهقلو تی فکرینه. موجهید ده فمر موی: واته خودا ده که ویتنه نیوان مرؤشو دلہ که یموه تاوای لی دی هیچ تی ناگا، واته: خودا ده که ویتنه نیوان مرؤشو عهقلیموه، تاوای لی دی نازانی چی ده کاوچ ناکا. نهم کومه له ده لین: (قلب) واته: (عقل) وه کو له شونینکی تردا ده فمر موی: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ﴾ واته: عهقل.

۲- هندیکی تریان ده فمر موی: خودا به مردن نیوانی مرؤشو دلہ کهی ده کا، ناتوانی تازه شتی له ده دستچووی بو خوی ده سته بهریکا، زومه خشهری ده فمر موی: واته: ده یمړتی و فرسه تی له کیس ده دا.

۳- هندیکی تر له روانگهی جهبرو نیختیار وه نایه ته که بیان مانا کردوه نهوانی پروایان به جهبر هیه: ده لین: مانای ﴿إِنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾ واته: خودا ده که ویتنه نیوان ناده میزادی کافرو طاعه تکردنی دا، ده که ویتنه نیوان ناده میزادی خودا پهرستو تاوانه کانی دا، پیای چاک شو که سده خودا چاکی بکا، گومرا شو که سده خودا گومرای بکا.

نمودی که ده بیته پالپشتو پشتگیری نموده ده کا: که مده بست
به نایه ته که هه لئانی ناده میزادانه بۆ به ندایه تیکردنو خودا پد رستی پیش
نمودی هه لئان له کیس بجی! نمو رسته یه کۆتایی نایه ته که ده فمرموی:
﴿وَآَنَّهُ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ واته: پدله بکمن له چاکه کردنو تیشوو ناماده بکمن
بۆ روژی قیامت، چونکه نیوه دلتان له نیو په نجهی خودا دایه، پاشانیش
گه رانه ووه کۆبونه و هتان لای پهره وردگاره، پاداشو سزای کرده و ه کانتان
ده داته ووه. چارتان ناچاره هه ربۆ لای نمو ده گه رپنه ووه ده راوی رونی ترتان نیه،
نه له دونیا دا، نه له قیامت دا په نای ترتان نیه، که چی له گمل نموده ش دا
بانگتان لی ده کا بۆ نموده ی به پیر بانگه وازی به که یه و به چن؛ به پیر ووه چوونی
تازادانو سه ربه ستو پاداشیش په زمه نده و مه چمون! نه ک به پیر ووه چوونی
زۆره ملی و توپزی!

ته مجار پهره وردگار موسولمانان ده ترسینی له وازه یانان له جیهادو
پال دانه ووه ته مبه لی، به پیر ووه نه چوونی بانگه وازی ژپان و هوی سه رکه و تنو
سه رفرازی و ده فمرموی: ﴿وَاقْتُلُوا قِتْلَةً لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾.
ده رباره ی هوی هاتنه خواره ووهی نم نایه ته، زویه روی کوری
عه وامو حه سنی به صری و سوددی هی تریش فمرمو یانه ده رباره ی شه ری
(جه مه ل) هاتۆته خواری که سالی سی وشه شی کۆچی وروی دا، زویه ر
ده فمرموی: نم نایه ته ده رباره ی نیمه هاتۆته خواری سالو عه یامیک
ده مان خوینده ووه نه مانده زانی مبه ست کی به! که چی کاتیک زانیمان: خۆمان
مبه ستین.

حه سنی به صری ده فمرموی: نم نایه ته ده رباره ی عه لی و عه ممارو
طه لحه و زویه ر نازل بووه.

سوددی ده لی: ده رباره ی جهنگاوه رانی به در نازل بووه که هه مان
جهنگاوه ران دواپی له جهنگی روژی (جه مه ل) دا شه ری براکوژی و خۆخوریان
کرد،

ریوایه ت کراوه ده لئین: روژیک زویه ر له خزمه ت پیغه مبه ر دا بوو
پیاسه ی کرد، حه زره تی عه لی هات بۆ لایان، زویه ر به ده میه وه پیکه نی،

پیغمبر ﷺ فرمودی خوشه و یستیت بۆ عه لی چۆنه؟ زویدیر وتی: به باو کتو دایکمه به قوریانت بم، من عه لیم به نه ندازه ی کوره کهم خوش دهوی به لکو زیاتریش. پیغمبر ﷺ فرمودی: تۆ ده لئی چی که روژیک دابی تۆ له دژی بجهنگی؟!

ئیبینو عه بیاس ده فرمودی: ئەم نایه ته ده رباره ی هاوه لانی پیغمبر ﷺ هاتۆته خواری، ده لئی: پهروه ردگار فرمانی به موسولمانان کرد که نه هیلن مونکهر و خراپه کاری له ناویان دا بجه سپی، نه گمر ریگه بدهن خراپه کاری جیگیر بیی خودا به گشتی سزایان ده دا.

حوزه یفه ی کوری (الیمان) ده لئی: پیغمبر ﷺ فرمودی شهرو تاشوب له ئیوان کۆمه لیک له هاوه لانی من دا به ریا ده بی، خودا به هوی هاو ریه تییان بۆ من لییان خوش ده بی، پاشان خه لکی تر چاریان لی ده که نو له ناو خویان دا تاشوب به ریا ده کهن خودا ده یا نخاته دۆزه خه وه^۱

ئەم ته نویلاتو بیرو بۆ چوونانه به فرموده ی صه حیحو راست پشتگیری ده کرتن؛ له صه حیحو موسلیم دا فرموده یه که له خاتو زهینه بی کچی جه حش ده گیر نه وه: که پر سیاری له پیغمبر ﷺ کردو عمرزی کرد: نه ی پیغمبریه ی خودا! نایا ئیمه به هیلاک ده چین وه ل حال پیاو چاکیشمان تیدا هه بن؟ پیغمبر ﷺ فرمودی (نعم اذا کثر الخبث) به لئی: هه رکاتی خراپه زۆر بوو!

له صه حیحو تیرمیزی دا هاتوه: ((هه رکاتی خه لک سته مکاریان بینو و به رچیان نه دایه وه ده ستیان نه گرت، نزیکه خودا به گشتی هه موو خه لکه که؛ بی تاوانو تاوانبار، سته مکارو سته م لیکراو سزا بدا؟!))

له صه حیحو بوخاریو تیرمیزی دا هاتوه: نوعمانی کوری به شیر له پیغمبریه وه ر یوایه ت ده کا: که فرموده تی: (مَثَلُ الْقَائِمِ عَلَى حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهْزَأُوا عَلَى سَفِينَةٍ فَأَصَابَ بَعْضُهُمْ أَعْلَاهَا، وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلُهَا، فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا عَلَى

^۱ ته فسیری قورطوبی ج ۷/۳۹۱.

مِنْ قُوَّتِهِمْ، فَقَالُوا لَوْ أَنَا خَرَقْنَا فِي نَصِيبِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ قُوَّتِنَا، فَإِنْ يَتْرَكُوا وَمَا أَرَادُوا، هَلَكُوا جَمِيعًا، وَإِنْ أَخَذُوا عَلَىٰ أَيْدِيهِمْ نَجَوْا وَنَجَّوْا جَمِيعًا).

﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً﴾ نهی کۆمه‌لی موسولمانان! وریابن، خۆباریزن له هۆکاری سته‌مو تاوانیک که تۆله‌و سزاکه‌ی به‌تایبه‌تی دووچاری نه‌وانه‌تان نابێ که سته‌مو تاوانه‌که‌ی کردوه، به‌لکۆ سزۆ تۆله‌که‌ گشتی ده‌بی‌و ته‌روپوش پیکه‌وه ده‌سووتینی، چاکۆ خراب ده‌گریته‌وه‌و به‌ر هه‌مووتان ده‌که‌وی. له‌هه‌موو تاوانیکیش گه‌وره‌تر که‌نارگیر کردنی شه‌ریعه‌تی خودایه‌و کار پێ نه‌کردینه‌تی.

نه‌مه‌ش وه‌کوو وازه‌ینان له‌جیهادو تیکۆشان له‌ریگه‌ی خودا دا. بیده‌نگ بوون له‌ناست خراپه‌کارانو جله‌وگیری نه‌کردن له‌خراپه‌و به‌رپرچ نه‌دانه‌وه‌ی ناشوب‌گیران، هه‌رکاتی کۆمه‌لگا وای لی هات فەرمان به‌چاکه‌و نه‌هی له‌خراپه‌ی تیدا نه‌ما، که‌س نه‌بوو به‌ره‌نگاری خراپه‌و خراپه‌کاری بوه‌ستی څخودا سزۆ تۆله‌ی له‌هه‌موو خه‌لکه‌که‌ ده‌ستینی، چاکۆ خراب پیکه‌وه تووشی سزۆ ناره‌حه‌تی ده‌کا، هه‌موویان دووچاری نه‌گبه‌تی سزۆ ده‌بن.. که‌واته: نه‌و که‌سانه‌ی خۆیان به‌پیاوی چاک ده‌زانو له‌ناستی خراپه‌ی خراپه‌کاران بیده‌نگ ده‌وستنۆ گۆنی خۆیان که‌ر ده‌که‌زو گۆشه‌گیری ده‌که‌ن، ناگره‌ سووره له‌خۆم دووره، شیاوی نه‌وه‌ن دووچاری نه‌و سزایه‌ ببن که‌ تووشی خودی خراپه‌کاره‌کان ده‌بی، چونکه‌ بیده‌نگی و گۆشه‌گیری نه‌وانیش به‌شیکه‌ له‌خراپه‌کارییه‌که‌، نه‌وانیش وه‌کوو نه‌وان تاوانبارن!

نه‌گه‌ر هه‌رله‌یه‌که‌م رۆژه‌وه‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌و بی ده‌نگی گۆشه‌گیره‌یان نه‌بۆیه‌و چاکه‌کانیان به‌رگری و به‌ره‌لستی نه‌قامو ناشووب‌گیره‌کانیان به‌کردایه‌یه‌که‌م به‌لاو سه‌ر لی شیوانو دووبه‌ره‌کی و شه‌رو ناژاوه‌و کوشتنۆ برین په‌یدا نه‌ده‌بوو، نه‌و هه‌موو به‌لاو ناخۆشییانه‌ به‌سه‌ر کۆمه‌لی موسولمانان نه‌ده‌هات، تاوا کار نه‌ده‌گه‌ییشته‌ نه‌و راده‌یه‌ به‌ناپه‌وا خه‌لیفه‌ی سییه‌م هه‌زره‌تی عوسمان شه‌هید به‌کری: که‌ به‌راستی فیتنه‌ی هه‌زره‌تی عوسمانو شه‌هید کردنی به‌و جوژه‌یه‌که‌م فیتنه‌ی هه‌لگیرسای ناو

موسولمانان بوو تا نیستاش ناسه‌واری ماوه‌ته‌وه و روئی گرنکی هه‌یه
له‌پهرته‌وازه بوونی موسولمانان!

هر نه‌م فیتنه‌یه‌ی عوسمان بوو سهر کی‌شا به به‌ربابوونی جه‌نگو
کوشتار له‌نیوان هاوه‌لانی پیغه‌مبهر داﷺ کار گه‌ییشه نه‌وه هاوه‌لانی وه‌کوو
(طه‌لحمو زویه‌رو عه‌ممار) به‌ده‌ستی هاوه‌لانی تر شه‌هید بکری‌ن، شیر
مه‌یدانی نه‌بهردی و ناموزاو زاوی پیغه‌مبهر شه‌هید بکری‌! ده‌یانو صه‌دان
له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبهر ﷺ له‌جه‌نگی جه‌مه‌لو صه‌فین دا شه‌هید بکری‌ن!!!

نه‌مجار کار گه‌ییشه نه‌وه پیسو ناپاکان ده‌ستیان چوو زاتیکی وه‌کوو
هه‌زهره‌تی حوسه‌ینو شه‌هیدیان کرد! تیتتر فیتنه‌و ناشووب به‌زنجیره به‌دووی
یه‌ک دا هاتن، شه‌رو ناژاوه له‌نیوان موسولمانان دا به‌بهرده‌وامی و نه‌پچراوه‌یی
دریژه‌یان کی‌شاو له‌چه‌ند شیوه‌و شیوازی‌ک دا سه‌ریان هه‌لداو خویان نواند
شه‌ری ره‌گه‌زایه‌تی و چینه‌یه‌تی، دروسبوونی پارتی نایینی و رامیاری جو‌راو‌جو‌ر،
تاوای لی‌ هاتوو نه‌م‌رو به‌چاوی خومان ده‌بینینو به‌گو‌چک‌ه‌ی خومان
ده‌بیسین کۆمه‌لگای موسولمانانو تۆمه‌تی نیسلامی پارچه‌ پارچه‌ بووه به‌سهر
چه‌ند حکومه‌تو ده‌وله‌ت دا، ههر حکومه‌تو ههریم‌یک‌یش چه‌ندان پارتو
ری‌ک‌خراوی نایینی و سیاسی تیدان ههریه‌که‌یان به‌خوینی سه‌ری نه‌وی تریان
تینوو. تالانو برۆ، کوشتن برین گرانی و برسیایه‌تی چه‌وسانه‌وه و ژیرده‌سته‌یی،
خه‌مو خه‌فته‌و دل‌هراو‌کی شه‌رو هه‌راو راوه‌دونانو بگره‌ویه‌رده هه‌موو کونو
قوژنیکی جیهانی نیسلامی گرتۆته‌وه و چاکو خراپ تی‌کرا دوو‌چاری سزاو
تۆله‌ی خودایی بوون،

﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ بزانی: که خودای په‌روه‌ردگارو
بالاده‌ست سزای توندو به‌تی‌شه له‌دونیاو قیامه‌ت دا بو نه‌و گه‌لو نه‌ته‌وه و تاکو
کۆمه‌لانه‌ی سه‌رپیچی فه‌رمانه‌کانی ده‌که‌نو به‌گو‌یره نایینی خوداو شه‌رو
یاسای بی‌ خه‌وشی ره‌فتار ناکهن!

نه‌م هه‌ره‌شه‌و ترسانده‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبهر و غه‌یری نه‌وانیش ده‌گریت‌وه،
هه‌رچه‌نده یه‌که‌م جار خیطابه‌که ناراسته‌ی نه‌وان کراوه.

نه‌وه‌ی نهم هه‌ره‌شه ده‌یگه‌یه‌نی نه‌وه‌یه: موسولمانان هه‌ول بده‌ن نه‌ه‌یلین نه‌و شتانه بینه کایه‌وه که سه‌ر ده‌کیشن بۆ هاتنی سزای گشتی، هه‌ول بده‌ن خراپه‌کاری و مونکمر قه‌لاچۆ بکه‌ن، جیه‌اد و تیکۆشان پاشگۆی نه‌خه‌ن، یه‌کیه‌تی و ته‌بابی ریزه‌کانی خۆیان بیاریزن، فه‌رمان به‌چاکه‌و نه‌هی له‌مونکمر واز لی نه‌ه‌ینن!!

بیگومان زۆر فه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ن موسولمانان له‌به‌ریابوونی فیتنه‌و ناشووب ده‌ترسینی، یه‌کیک له‌و فه‌رموودانه نه‌و فه‌رمووده‌یه‌یه که تیمامی ته‌حه‌دو نه‌بوداود له‌مونژی‌ری کۆری جهریر نه‌ویش له‌باوکییه‌وه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر فه‌رموی: (مَآ مِنْ قَوْمٍ يَعْمَلُونَ بِالْعِصَی، وَفِيهِمْ رَجُلٌ أَعَزَّ وَأَمْنَعُ لَا يُغَيِّرُ إِلَّا عَمَّهُمْ لِلَّهِ بُعِقَابٍ أَوْ أَصَابُهُمُ الْعِقَابُ) هه‌رگه‌لو نه‌ته‌وه و کۆرو کۆمه‌لیک تاوان کردیان تیدا بلاو بیه‌ته‌وه، پیاویکیان تیدا بی ده‌ست رویشتوو به‌توانا، نه‌و پیاوه به‌رگری له‌بلاو بوونه‌وه‌ی مونکمر و تاوان نه‌کاو بی ده‌نگ بی نیلا خودا هه‌موو خه‌لکه‌که سزا ده‌داو چاکو خراب به‌یه‌که‌وه تووشی نه‌و سزایه ده‌بن.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار سه‌رنجی به‌نده‌کانی راده‌کیشی و هۆشیاریان ده‌کاته‌وه که نیعمه‌تو چاکه‌ی خودای خۆیان که به‌سه‌ری دا رشتوون بینه به‌رچاوو سوپاسگوزار بنو ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ بِنَصْرِهِ وَزَرَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ بیری نه‌و سه‌رده‌و روژگارانه بکه‌نه‌وه که ئیوه ژماره‌تان که‌م بوو خودا زۆری کردن، بی ده‌سه‌لاتو نه‌دارا بوون، ترسی دوژمنتان هه‌بوو، له‌مه‌دینه هه‌واندینه‌وه، له‌جه‌نگی به‌درو جه‌نگه‌کانی تردا خودا به‌هیزی کردو یارمه‌تی دان، هه‌ژارو نه‌بوو بوون، خودا ده‌وله‌مه‌ندی کردن، رزقو روژی به‌سه‌ردا رشتن.. واته: نه‌وه حالو چۆنه‌تی موسولمانان بوو پیش کۆچکردنیان له‌مه‌که‌که‌وه بۆ مه‌دینه، پاش نه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار فه‌رمانی به‌موسولمانان کرد به‌به‌ندایه‌تی کردن بۆ خوداو گوپراپه‌لی بۆ نامۆژگاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌مجار فه‌رمانی پی کردن به‌خۆپاراستن له‌تاوانو سه‌ری‌بچی

کردن؛ نه‌مجار جه‌خت له‌سهر شه‌و تهرکانه ده‌کاته‌وه ده‌فهرمووی: نه‌ی
 کۆمه‌لی کۆچهران! یان نه‌ی گرو‌هی موسولمانان! یادی شه‌و سهرده‌مو روژگاره
 بکه‌نه‌وه، که‌ تیره‌و که‌مو بی‌ نه‌واو بی‌ ده‌سه‌لاتو هه‌ژار بوون له‌مه‌ککه‌ دا،
 موشریکه‌کان زۆرو به‌هه‌یزو خاوه‌ن ده‌سه‌لات بوون، سزایان ده‌دان، به‌هه‌موو
 جوړیک نارعه‌تیا‌ن ده‌کردن، تیره‌و ده‌ترسان دل‌ه‌ راو‌کیتان بوو، له‌خۆتان دل‌نیا
 نه‌بوون، ده‌ترسان که‌ له‌ناکاو موشریکه‌کان بتان‌فرشتن، بتان به‌ن بو‌ کوشتن، یان
 پینه‌ سهرتان بو‌ روت‌کردنه‌وه مال‌ تالان‌ کردنتان، وه‌کوو چۆن له‌ده‌ره‌وه‌ی شاری
 مه‌ککه‌ وا با‌وبوو خه‌له‌ عمره‌به‌کان به‌غافل‌گیری یه‌کتریان تالان‌ ده‌کرد،
 له‌یه‌کتریان ده‌فراند، شه‌و کووتی یه‌کتریان ده‌کرد، وه‌کوو له‌شو‌نیه‌کی تردا
 ده‌فهرمو‌ی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا، وَيَتَخَفُّ النَّاسُ مِنْ
 حَوْلِهِمْ﴾ العنکبوت/ ۶۷ یان ده‌فهرمو‌ی: ﴿أَوَلَمْ نَمُكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا يُجْبَى
 إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ﴾ القصص/ ۵۷.

نه‌ی کۆمه‌لی موسولمانان! بیر له‌و روژگاره بکه‌نه‌وه، بو‌ شه‌وه‌ی باش
 دل‌نیا بن: که‌ بانگه‌وازی پیغه‌مبهر ﷺ بو‌ ژیا‌نه‌وه‌تان به‌و کاریکه‌ پی‌ی زین‌دو
 ده‌بنه‌وه، بی‌ری لی‌ بکه‌نه‌وه بو‌ شه‌وه‌ی به‌رام‌بهر خراپه‌و خراپه‌کاران، له‌ناست
 سته‌مو سته‌مکاران له‌رووی ناشو‌وی‌گیران ده‌سته‌و نه‌ژتو دانه‌نیشن!

بیر له‌سهرده‌می زه‌بوونی‌و که‌م ده‌سه‌لاتیتان بکه‌نه‌وه بیر له‌ترسو له‌ری
 پیش شه‌و کاته‌تان بکه‌نه‌وه که‌ هه‌شتا فهرمانتان پی‌ نه‌کرا‌بوو به‌کۆچ‌کردن
 تیزن نه‌درا بوون شه‌ر له‌گه‌ل دو‌ژمن بکه‌ن، پیش شه‌و کاته‌ که‌ پیغه‌مبهر دا‌وای
 لی‌ کردن له‌به‌در له‌گه‌ل له‌شکری کوفر دا بجه‌نگزو تیره‌و ش پیتان ناخۆش بوو!!
 پاشان پروان: گه‌یه‌شته‌ن چ ناستی‌کتو چۆن به‌هۆی به‌پیره‌وه چونتان بو‌
 بانگه‌وازی پیغه‌مبهر ﷺ تیره‌و ژیا‌نه‌وه، به‌هه‌یز بوون، سهرکه‌وتن، لای خودا
 پاداشی باشتان بو‌ نووسرا، رزق روژی زۆرو زه‌به‌نده‌تان به‌سهردا ر‌ژا، خودا
 رزقو روژی پاکو خا‌وینی به‌سهردا رشتن بو‌ شه‌وه‌ی ناماده‌باشیتان تیدا
 بخولقی‌نی بو‌ سوپاس‌گوزاری سوپاسی نیعه‌ته‌کانی بکه‌نو پاداشتان بداته‌وه
 له‌سهر سوپاسه‌که‌.

ئیبینو جهریری طه‌بهری له‌قه‌تاده‌ی کوری ده‌عامه‌ی سه‌دوسی‌یه‌وه ده‌گیریتمه‌وه: که ده‌باره‌ی نایه‌تی ﴿وَاذْكُرُوا اِذْ اَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ﴾ وتوویه‌تی: ئەم خێله‌ی عه‌ره‌ب له‌هه‌موو که‌س زیاتر ژێر ده‌سته‌و چه‌وساوه بوون، ژانیان به‌کوله‌مه‌رگی به‌سه‌ر ده‌برد، له‌هه‌موو که‌س زیاتر برسی و تینوو بوون، له‌هه‌موو که‌س روتو ره‌جال تر بوون، له‌هه‌موو که‌س زیاتر گومراو سه‌ر لی شیواو بوون، له‌نیوان فارسو رۆمدا بسته‌ خاکیکی به‌رده‌لانیان به‌ده‌سته‌وه بوو، سویند به‌خودا له‌ولاته‌که‌یاندا شتیکیان نه‌بوو هه‌سوودییان پی ببری، ته‌وی ده‌ژیا ژیا‌نی به‌دبه‌ختیو چاره‌ ره‌شیو کوله‌مه‌رگی بوو، ته‌وی لییان ده‌مرد یه‌که‌سه‌ر بۆ ناو سزاو ته‌ندیشه‌ گله‌ور ده‌کرایه‌وه. ده‌خوران که‌سیان نه‌ده‌خوارد وه‌لا‌هی له‌و رۆژگاره‌ دا خێلیک نه‌بوو له‌سه‌ر زه‌وی به‌ته‌ندازه‌ی ته‌وان ژیا‌نی کوله‌مه‌رگی بی!!^۲

که‌نیسه‌لام هات حالو وه‌زه‌عی ته‌وانی گۆپی، وایان له‌به‌هات له‌ولات دا جیگیرو سه‌رفرازو خاوه‌ن ده‌سه‌لات بن، رزقو رۆژیان زۆرو زه‌به‌نده‌و ولاتیان پر له‌نا‌سایشو نارامی بوو، بوون به‌پادشاو فه‌رمانه‌وای جیهان. که‌وابی ته‌ی کۆمه‌لی موسولمانان بینیتان به‌هۆی ئیسلامه‌وه چیتان پی دراو چ پله‌ویا‌یه‌که‌تان به‌ده‌سه‌ت هینا! چ نازو نیعه‌تیکتان ده‌سه‌که‌وت ده‌سوپاسی خودا بکه‌ن له‌سه‌ر نیعه‌ته‌کانی، چونکه‌ خودای ئیوه‌ خاوه‌ن نیعه‌ته‌، پی‌ی خۆشه‌ شوکرو سوپاسی بکه‌ن. شوکرو سوپاسیش هه‌موو کاتی نازو نیعه‌ته‌ زیاد ده‌کا!

بیگومان هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل ته‌م دیمه‌نه‌ دا ژیا‌بوونو ده‌ژیان، هه‌میشه‌ بیریان له‌رابوردوی خۆیان ده‌کرده‌وه‌و سه‌یری وه‌زه‌و حال‌ی خۆشیان ده‌کرد دوا‌ی به‌هره‌مه‌ند بوونیان به‌نیسه‌لام، که‌ رابوردو حازری خۆیان به‌رامبه‌ری ده‌کرد، هه‌ستیان به‌نیعه‌ته‌و فه‌ضلی خودا ده‌کرد له‌سه‌ر خۆیان،

^۲ ئەمه‌ به‌نیسه‌ته‌ ته‌و حاله‌یا‌نه‌وه‌ که‌ له‌سایه‌ی ئیسلامه‌وه به‌سه‌ریان هاتو ته‌و ریزو شه‌کۆمه‌ندی‌یه‌ی ده‌ستیان که‌وت ته‌گینا ته‌وان ته‌و کاته‌ خاوه‌نی (به‌یت) بوون (رحله‌ الشتاء والصیف)یان هه‌بوو، حالیان له‌عه‌ره‌به‌کانی ده‌ورو به‌ریان باشت بوو!!

بویه نهم قورئانه تامو چیژیکسی تایبه تی هه بوو له ههستو فیکریان داو
له زه تیکسی تایبه تیان لی ده کرد!! نه مپوش که ناخرو توخری سه ده ی بیسته مهو
رابوونیکسی نیسلا می له سدرتاسدری جیهان دا ههستی پی ده کری. نهرکی
سهرشانی نهو کومه له موسولمانه یه که خویان له گۆره پانی رابوونه که دا
ده بیننه وهو تیده کۆشن بۆ گیرانه وهی نهم نایینه بۆ واقعی ژانی
موسولمانانو ده یانه وی مهنه جی خودا په پیره و بکری و یاسای ده سترکردو
دانراوی رۆمانو فیره نسا وه لا بخری و قورئان بگه ریته وه بۆ شوینی سروشتی
خویو بیته سهرچاوه ی حوکمو یاسا! نانهو کومه له له خویردوه موسولمانه
ههرچهنده ویده چی نهو دوو قوناعه ی به سهر هاوه لانی پیغه مبهر ﷺ ها توو
پییدا تیپهر بوون، نه مان پییدا نه رویشتبن! یان نهو چیژهی لی نه کمن، وه لی
پیوسته که نهم قورئانه بهم حه قیقه ته له گه لیان ده وی و بانگه وازیان ده کا بۆ
به پیره وه چوونی نهم نایینه که مایه ی ژیا نه وهو زیندو بوونه وه یانه، به بی
سی و دوو به پیر بانگه وازی به که وه بچنو به دلنیا یی و بتمانیه ته واوه تی بکۆشنو
چاوه پروانی نهو واده و به لئانه بن که خودا بۆ موسولمانانی پیشووی هیانه
دیو سهرفرازی کردن، دلنیا بن هه مان واده و به لئین بۆ نه مانیش دینیتیه دیو
هه رتاقمو کومه لیک به لی بوردووی و راستالی ریبازی شه قامرپی خودا بگرته
بهرو له پیناو نه نجامدانی نهرکه کانی سهرشانیان خۆگرو بارقوول بن بیگومان
هه مان سهرفرازی و شکومه ندیی که دای به هاوه لانی پیغه مبهر ﷺ ده ییدا
به نه مانیش!

ده با هه لکرانی مه شخه لی رابوونی نیسلا می له هه موو په ناو
پاساریکی سهر زه وی چاوه پروانی هاتنی یارمه تی و کۆمه کی و رزق و
رۆژی خودا بن که به لئینی خودایه و به لئینی خودای په ره و ردکاریش
هه رگیز پاش و پیش نا کاو به درۆ ده رناچی!

خیانه تکرردن له خوداو پیغه مبهرو خیانه ت له سپارده

يَتَّيْهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمْنَتَكُمْ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٧﴾ وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ
اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾

له نایه ته کانی پېشودا پهره ردگار نه وهی راگه یاند: که رزقو روژی پاکو
خاوتنی داوه به بنده کانی، نازو نیعمه تی جوړاو جوړی به سهردا رشتوون..
نه مجار لیره دا جله وگیری نه وه یان لی ده کات. که نه چن خیانه ت
له ده سکه وته کانی جهنگو نمرکه نایینه کان دا بکهن....

هوژی هاتنه خواره وهی نهم نایه تانه، وه کوو: سه عیدی کوری مه نصورو
هی تریش له عه بدولای کوری نه بو قه تاده ده گیر نه وه، ده فهرموی: نایه تی
﴿لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ ده رباره ی نه بولوبابه ی کوری عه بدولومونذیر هاتوته
خواری، که هاویه یمانی هوژی قوره یظه ی جوله که بوو؛ کاتیک پیغه مبهرو
هوژی به نو نه ضمیری شاربده رد کردن، نه مجار نوره ی ده رکردنی به نو قوره یظه
هات، دواي قورمیتنه خستنه سمریان بو ماویه کی درېژ، ویستیان له سهر
له سهر حوکمو شمره فی سه عدی کوری معاز که نه ویش له وه پیش
هاویه یمانیان بوو، له قه لاکه یان بیته ده ری. جا له ته بولوبابه یان پرسى: وتیان:
ده بی سه عد ده رباره ی نیمه چ حوکمیک بدا؟ نه بولوبابه ده ستی بو ملی
خوی برد. ناماژه ی به وه کرد: که سه عد حوکمی سهر برین ده رباره یان ده دا.
نیتر نهم نایه ته هاته خواری. نه بولوبابه ده لی: که نه ویشاره یه م بو
جوله که کان کرد هیشتا له شوینى خوم نه جوولابوم یه کسهر هه ستم به وه کرد:
که خیانه تهم له گهل خوداو پیغه مبهرو خودا دا کرده.

ده گیر نه وه ده لین: پیغه مبهرو پرسیارى له خیزانی نه بولوبابه کرد: نایا
نه بولوبابه بهر ژوو ده بی، نوژ ده کا؟ غوسلی له شپیسى له خوی ده ده کا؟

خیزانه‌کە ی وتی: بەلێ قوریان روژوو دەگرێتو نوێژ دەکا و غوسل لەخۆی
دەردەکا! خوداو پیغه‌مبەریشی زۆر خوش دەوێن.

تیمامی زوهری دەفرموی: کە ئەم نایه‌ته هاته خوارێ: ئەبوولویابه خۆی
بەکوڵه‌کەیه‌کی مزگه‌وته‌وه پێچا، وتی: وەللاهی خواردن ناخۆم و هیچ
ناخۆمه‌وه تا دەمرم یان خودا تۆبەم لی قبول دەکا، نۆ روژ به‌و حاله‌وه
مایه‌وه، لەریوایه‌تی‌ک دا حموت روژ مایه‌وه، هیچی نه‌خوارد تا له‌هۆش خۆی
چوو، ئەمجار خودای میهره‌بان تۆبه‌ی لی قبول کرد، پێیان گوت: ئەی
ئەبوولویابه تۆبەت لی وەرگیرا، وتی: وەللاهی خۆم ناکه‌مه‌وه تا پیغه‌مبەر ﷺ
ته‌شریفی نه‌یه به‌ده‌ستی خۆی نه‌مکاته‌وه، ئیتر ته‌شریفی هاتو به‌ده‌ستی
موباره‌کی کردیه‌وه.

ئەبوولویابه به‌مالو سامانی و خیزانو مندالی له‌ناو جوله‌که‌کانی
به‌نوقوره‌یظه دابوو کە تۆبه‌ی لی وەرگیرا وتی: ده‌بی به‌مه‌به‌ستی ته‌واو کردنی
تۆبه‌که‌م ئەو خانوه‌ی تاوانه‌که‌م تییدا نه‌نجام دا چۆلی بکه‌م هه‌رچی مالو
سامانیشم هه‌یه بیبه‌خشم. پیغه‌مبەر ﷺ فرموی نه‌خه‌یر سێیه‌کی ماله‌که‌ت
بکه‌ به‌خێر به‌سه‌!

ریوایه‌تی تریش هه‌یه ده‌رباره‌ی هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نایه‌ته‌که‌ به‌لام
موفه‌سسیرین به‌لایانه‌وه به‌هێژ نیه‌و ئیهمه‌یش پاشگوێمان خست:

به‌هه‌ر حال هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌که‌ چیڕۆکی ئەبوولویابه‌ بی، یان هۆی
ترین چ له‌مه‌وزوعه‌که‌ ناگوڕی، وه‌کوو چهند جاری تر گوئراوه (عیبره‌ت
به‌عموموی له‌فضله‌ نه‌ك به‌خوصووصیه‌تی سه‌به‌ب). ده‌قه‌كه‌ش
سه‌رله‌نوێ بانگه‌وازیکردنو هوتافه‌ بۆ موسولمانان: که‌ وریابو سوورین بۆ
به‌پیره‌وه چوونی بانگه‌وازی خوداو پیغه‌مبەری خوا ﷺ.....

چونکه‌ مالو مندال زۆر جار ده‌بنه‌ کۆسپو ته‌گه‌ره له‌به‌رده‌م به‌پیره‌وه
چوونی بانگه‌وازییه‌که‌دا، ترسو به‌خیلی ده‌خه‌نه‌ دلی ئاده‌میزاده‌وه.
پیغه‌مبەر ﷺ ده‌فرموی: (الْوَلَدُ مُجِبُّنَةٌ مُبْخَلَةٌ) واته‌: مندال پیاو ترسنۆک
ده‌کاتو رژدو چروکی ده‌کا.

ناشکراشه نمو نایینه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ بانگ‌وازی بۆ ده‌کا و هۆی ژیانه‌وه و زیندو بوونه‌وه‌یه‌وه، ژبانی سرفرازی بۆ مرۆف ده‌سته‌بهر ده‌کا له‌هه‌ردو جیهان دا، پتویستی به‌فیداکاری و له‌خۆبوردنه، پتویستی به‌گیانبه‌خشین و مالبه‌خشین هه‌یه، بۆیه قورنانی پیروژ چاره‌سهری حیرص و ته‌ماعی ناده‌میزاد ده‌کا، به‌وه که ناگاداریان ده‌کاته‌وه: مالو منداڵ کاریان تی نه‌که‌نو پالیان پی له‌جیهاد لی نه‌ده‌نوه، ده‌فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ته‌ی نمو که‌سانه‌ی پرواتان به‌خوداو پیغه‌مبهره که‌ی و به‌قورنان هیناوه: ﴿لَا تُخُونُوا اللَّهَ﴾ خییانه‌ت له‌گه‌ل خودا مه‌که‌ن، به‌م جوژه نمو ئهرکانه‌ی خسته‌یه‌تیه سهر شانتان نه‌نجامیان نه‌ده‌ن، یان سنووره‌کانی بشکینزو سنوور به‌زینی بکه‌ن، ﴿وَالرَّسُولَ﴾ هه‌روه‌ها خییانه‌ت له‌گه‌ل پیغه‌مبهر مه‌که‌ن، به‌م جوژه شوین نامۆزگارییه‌کانی نه‌که‌نو و پابه‌ندی فرمانو نه‌هیه‌کانی نه‌بنو شوین هه‌وا و ناره‌زۆی خۆتان بکه‌نو و لاسای باوکتو باپیرانتان بکه‌نه‌وه. ﴿وَلَا تُخُونُوا أَمَانَتَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ هه‌روه‌ها خییانه‌ت له‌سپاده‌ی ناو خۆش‌ستان مه‌که‌ن، به‌م جوژه پاریزگاری سپارده‌و شتی له‌لا دانراوتان نه‌که‌نو گرنگی پی نه‌ده‌ن، به‌لکو پتویسته وێرای خییانه‌ت نه‌کردن له‌گه‌ل خوداو پیغه‌مبهر ﷺ ناگاداری سپارده‌ی نیوان خۆش‌تان بنو خییانه‌ت له‌نه‌مانه‌ت مه‌که‌ن. ته‌مه‌ش سپارده‌و (وه‌دیه‌ی) مادی و هه‌والی نه‌ینی گشتی په‌یه‌وند به‌گه‌لو ولاته‌وه و نه‌ینی تایبه‌ت به‌تاکه‌کانی کۆمه‌ل ده‌گرێته‌وه. نابێ رێگا بده‌ن دوژمن به‌سهر نه‌ینی گه‌لو ولات دا ناگادار بێ، هه‌روه‌ها نابێ به‌یلتن نه‌ینی تاکه‌کان به‌ناو خه‌لک دا بلاویته‌وه.

ته‌مانه‌ت هه‌موو نمو گوفتارو کرده‌وانه ده‌گرێته‌وه: که خودا به‌به‌نده‌کانی سپاردو و له‌سهری پتویست کردو و بۆ دیاری کردو، خییانه‌ت له‌نه‌مانه‌تیش بریتییه له‌به‌جی نه‌هینانی ئهرکه پتویستییه‌کانی نایینو پابه‌ند نه‌بوون به‌به‌ریاره‌کانی خوداو پیغه‌مبهر و شوین نه‌که‌وتنی سونته‌کانی پیغه‌مبهر و پیشیل کردنی مافی خه‌لک.

﴿وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ وه لحال تیوه که نهو خییانه ته نه نجام ده دهن ده زانن: که خییانه ده که نهو ده زانن سزا که ی به تی شو سامنا که، تیوه جیاوازی چاکو خراب ده که نهو ده زانن: ناکامی خییانه چونه، واته: تیوه که خییانه ده که نهو به نه نقه ست ده ی که نه نه که به نه زانی.

خییانه گونا ه ی بچو و کتو گه وره ده گر تیوه، جا گونا ه که زیانی همر بو خودی گونا ه کاره که بی، یان زیانه که ی بو خه لکانی تریش بی، خییانه ره وشتی دو ورو خوانه ناسانه، همره کوو چو نه مانه ره وشتی موسو لمانه. نیمامی نه حمده له نه نه سی کوری مالی که وه ده گیر تیوه ده لی: که م جار وا بو وه پیغه مبر ﷺ و تار ی خویند تیوه نه یفر موو بی (لا ایمان لمن لا عهد له) نیمانی نه که سی که واده و به لینی خوی به جی نه هی نی.

همر دوو پیری فر مووده (موسلیم بو خاری) له نه بو هوره یروه فر مووده یه که ده گیر نهو ده لی: پیغه مبر ﷺ فر مووی: (آیة المنافق ثلاث: إذا حدث کذب، وإذا وعد أخلف وإذا أؤتمن خان، وان صام وصلی وزعم انه مسلم) نیشانه ی دو وروو سی شته: که قسه ی کرد درو بکا، که واده و به لینی دا نه بیاته سهر، که سپارده ی لا دانرا خییانه تی لی بکا، نهو که سده نه مه ره فتاریه تی دو وروو ته نانه با رزووش بگری و نویژ بکا و پی و بی موسو لمانه.

جا چونکه هویه که له هویه کانی خییانه تکردن، خوشه ویستی مالو منداله، پهروهر دگار به نه دکانی هوشیار ده کاته وه، که خویان له زیانو ناکامی نهو خوشه ویستی به یار یزو فر مووی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾ واته: باش بز انن که بیگومان مالو ساماتان نه موزو تاقیکردنه و نه بو تیوه، پهروهر دگار به تاقیتان ده کاته وه؛ بو نهو ی بوتانی در بخا چو ن پار یز گاری سنوره کانی خودا ده که نهو ره فتارتان چو ن ده بی، که سی که له تاقیکردنه دا سهر که وتوو نه بی، تووشی تاوانو سزا لی ستانن ده بی، چونکه مالو مندال و له تاده میزاد ده کا به ته وای هله وگیری دنیا بی و، واز له هولدان بو قیامت بی نی: له م رووه وه که تاده میزاد به سروشت مالو

سامانی خوش دهوی، به‌ته‌ماو هه‌لپه‌یه بۆ و ده‌ست هیئانی و کۆکردنه‌وه‌ی پهمه‌نده کردنی، جا رژدی و چروکی تیدا ده‌نوونی و حه‌قی خودای لی ناداو، زه‌کاتو سه‌رفیتره‌ی واجبو خیری تری لی ناکا، یارمه‌تی هه‌زاران ناداو، له‌ریگه‌ی خێرو چاکه دا له‌مالو سامانی نابه‌خشی!

هه‌روه‌ها خوشه‌ویستی (مندال) یش یه‌کیکه له‌و شتانه‌ی له‌سروشستی ناده‌میزاد دا ره‌گی داکوتاه، وا ده‌بی نهم خوشه‌ویستییه ناده‌میزاد هه‌لده‌نی بۆ و ده‌سته‌یئانی مالو سامان له‌ریگه‌ی نابه‌جیوه بۆ به‌خێوکردنی خاوو خیزانی، بۆیه پێویسته موسولمان وریا بی، بۆ مالو مندال خۆی نه‌خاته به‌ر لێپرسینه‌وه و سزاو تۆله. به‌لکو پێویسته موسولمان هه‌ول بدا مالو سامان له‌ریگه‌ی هه‌لالو مه‌شروعوه پهی‌دا بکا، نه‌مجار به‌شی لێقه‌وماوانی لی بدا، له‌ریگه‌ی خێرو چاکه دا لی بی به‌خشی، مالو مندالی به‌شتی هه‌لال په‌روه‌رده بکا، هه‌ول بدا به‌خواردنو خواردنه‌وه‌ی هه‌لالو زو‌لال جه‌سته‌ی مالو مندالی گه‌شه بکا و په‌روه‌رده ببین، بۆ شه‌وه‌ی منداله‌کانی نه‌بنه هۆی ترسنۆکی و رژدی و چروکی!

له‌هه‌مان کات دا پێویسته موسولمان له‌ناست په‌روه‌رده‌ی مندالی دا که‌مه‌تر خه‌می نه‌کا، هه‌ول بدا له‌سه‌ر ره‌وشتی به‌رزو پابه‌ند بوون به‌ته‌حکامی شه‌رع نایینه‌وه مالو مندالی پی بگه‌یه‌نی و نه‌هێلی تزی‌ک شتی حه‌را و یاساغ بکه‌ونه‌وه.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار به‌رسته‌یه‌کی سه‌رنج راکیش کۆتایی به‌نایه‌ته‌که ده‌هینی و ده‌فرموی: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ خودا خۆی مالو مندال ده‌به‌خشی به‌ئاده‌میزاد، هه‌رته‌و خودایه‌ی مالو مندال به‌ئاده‌میزاد ده‌به‌خشی، پاداشو ته‌جریکی گه‌وره‌و فره‌ مه‌زنی لایه بۆ ته‌و که‌سانه‌ی که به‌هۆی مالو منداله‌وه تووشی کاری خراپ نابن و له‌تاقیگه‌و ته‌زموونی مالو مندال به‌سه‌ر به‌رزیی ده‌رده‌چو سه‌رکه‌وتوو ده‌بن، مالو مندالیان نایه‌ته کۆسپو ته‌گه‌ره له‌به‌رده‌م به‌جیه‌یئانی شه‌رکی سه‌رشانیانو له‌خۆبه‌ختکردنو جیهاد ساردیان ناکه‌نه‌وه.

واته: بزائن: که پاداشو به‌خششی خوداو به‌هشتی ره‌نگینو رازاوه‌ی
خودا زور باشتهر بۆ تیره له‌مالو مندان، ناگاتان له‌خوتان بی بۆ مالو مندان
ئمو پاداشو به‌خششه له‌کیس خوتان مه‌دهن، هه‌میشه هه‌ول بدهن ره‌زامه‌ندی
خودا به‌دهست بێنن، پابه‌ندی هه‌وکهو شه‌ریعه‌تو نایینی خودا بن؛ به‌گویره‌ی
نایینی خودا مالو سامان په‌یدا بکه‌نو خه‌رجی بکه‌ن مندانان په‌روه‌رده
بکه‌نو پێیان بگه‌یه‌نن. چونکه سامانو مندان تاقی‌کردنه‌وی ناده‌میزادن،
که‌سیک له‌ریگه‌ی هه‌لآله‌وه مال په‌یدا بکاو له‌خێرو چاکه‌ دا خه‌رجی بکا،
خاوه‌نه‌که‌ی له‌تاوانو طوعیان رزگار ده‌بی. هه‌روه‌ها ته‌گه‌ر باوک مندان‌ه‌کانی
به‌په‌روه‌رده‌یه‌کی نایینی و ره‌وشتی جوان په‌روه‌رده بکا، خواره‌مه‌نی پاکو
هه‌لآلیان ده‌رخوارد بدا رۆژی قیامت له‌لێکۆلێنه‌وهو هیساب ده‌ریاره‌ی خاوه‌و
خیزانی رزگاری ده‌بی، ته‌گه‌ر به‌پێچه‌وانه‌ بوو ئه‌وه خۆی تووشی سه‌خته‌ترین
سزاو تۆله ده‌کا!

ته‌قوای خوداو پله‌و پایه‌ی ته‌قواو ته‌قواکاری

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقٰنًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ

سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ﴿٢٩﴾

له‌نايه‌ته‌کانی پێشودا، په‌روه‌ردگار ناده‌میزادانی ترساندن له‌فیتنه‌ی
سامانو مالو مندان. ته‌مجار لێره‌دا خه‌لک هه‌لده‌نی بۆ ته‌قواو خودا
په‌رستیه‌ک که مروّف و لی ده‌کا واز له‌ژنده‌ره‌ویکردن له‌خۆشویستنی مالو
منداندا بێنی و ده‌فهرموی: ﴿يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ تَتَّقُوا اللّٰهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ
فُرْقٰنًا﴾ ئه‌ی ئه‌مو که‌سانه‌ی بپرواتان به‌په‌یامی ئیسلام کردوه! ته‌گه‌ر له‌خودا
بترسن؛ پابه‌ندی فەرمانه‌کانی بنو خۆ بپارێزن له‌جله‌وگه‌رییه‌کانی، به‌گویره‌ی
یاسای په‌روه‌ردگار ره‌فتار بکه‌ن، له‌ناو ده‌روونی خوتان دا، زانیاری
مه‌له‌که‌یه‌کتان بۆ ده‌ره‌خسێنی ده‌توانن به‌هۆیه‌وه هه‌قو به‌تال لێک جیا
بکه‌نه‌وه، قازانچو زیانی خوتان بزائن، ئه‌م زانیاری مه‌له‌که‌و روناکییه‌ به‌بی

ته‌قواو له‌خودا ترسان ده‌سته‌بمر نابیی، که‌وا بوو زانیارییه‌ک که له‌ته‌قواوه
 سه‌رچاوه بگری بریتیه له‌حیکمه‌تو دانایی، که‌سی‌کیش حیکمه‌تی بدریتی
 خو‌شبه‌ختو کامه‌رانه، وه‌کوو له‌نایه‌تییکی تردا ده‌فرموی: ﴿وَمَنْ يُؤْتَ
 الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ البقرة/۲۶۹ یان ده‌فرموی: ﴿وَيَجْعَلُ
 لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ﴾ الحديد/۲۸. که‌سی‌ک ته‌قواي هه‌بی، له‌خودا بترسی،
 په‌روه‌ردگار زانستو زانیارییه‌کی پی ده‌به‌خشی که ری‌گای ژبانی بو‌روناک
 بکا، جیا‌وازی نیوان گومرایو هی‌دایه‌ت بکا، حقو به‌تال لی‌ک جیا بکاته‌وه،
 نی‌سلامی راستو کوفر لی‌ک هه‌لهاو‌ری، به‌جو‌ری‌ک حقانی وره‌بانی بی به‌مو
 له‌شه‌ریعه‌تی خودا لا نه‌داو پابه‌ندی فرما‌نو جله‌و‌گیرییه‌کانی نایینی نی‌سلام
 بی. ﴿وَيَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ هه‌روه‌ها ئی‌وه نه‌گه‌ر ته‌قواي
 خوداتان هه‌بی، تا‌وانه‌کانتان داد په‌وشی و لی‌تان خو‌ش ده‌بی، له‌سه‌ر تا‌وانی
 له‌وه‌پ‌یشان سزاتان ناداو تو‌ل‌تان لی ناسینی: ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾
 په‌روه‌ردگار که نه‌م هه‌موو چاکه‌یه‌تان له‌گه‌ل ده‌کا، فاضلو نی‌عمه‌تی گه‌وره
 گه‌وره‌ی به‌سه‌ر ئی‌وه غه‌یری ئی‌وه‌ش دا هه‌یه، نی‌عمه‌تو به‌خششه‌کانی هینده
 زۆرو به‌رفراوانن به‌شی هه‌موو که‌س ده‌کا!!!

تییینی:

له‌قورنانی پی‌روژ دا فرمان به‌ته‌قوا زۆر جار دووباره بو‌ته‌وه، به‌لام لی‌ره‌دا
 فرمان به‌ته‌قوا له‌شی‌وه‌ی مه‌رج دا هاتووه، په‌روه‌ردگار له‌م نایه‌ته‌دا وا
 خیطابی ناراسته‌ی به‌نده‌کانی کردووه ده‌لی‌ی خویان له‌گه‌ل یه‌کتری دا
 ناخواتن ده‌که‌ن..

هه‌رکاتی به‌نده ته‌قواي خودای خو‌ی کرد؛ به‌م جو‌ره پابه‌ندی فرما‌نو
 جله‌و‌گیرییه‌کانی بی، واز له‌هشتی گومان لی‌کراو‌یش بی‌نی له‌ترسی نه‌وه‌ی
 تو‌وشی حه‌رام نه‌بی، دلو ده‌روونی خو‌ی شه‌حن بکاته‌وه به‌نیازی پا‌کو
 مه‌به‌ستی خا‌وین، نه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی له‌کارو کرده‌وه‌ی باش دا به‌کار
 به‌ینی، خو‌ بی‌اریزی له‌هه‌رشتی‌ک که بۆنی شیرکی نه‌ینی و ناشکرای لی بی!
 خودا پاداشتی باشی ده‌داته‌وه:

لَیْبَرَه‌دا قورنانیس پیرۆز سن جۆر پاداشی بۆ ته‌قواکارن دیاری کردوه:

۱- فرموی ﴿يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا﴾ فرقان: وشه‌یه‌که زی‌ده موباله‌غدی تیدایه، مه‌به‌ست پی‌ی هدرشتیکه که جوداوازی له‌نیوان حه‌قو به‌تال دا بکا، زانیاری به‌سوود، سهرکه‌وتن به‌سهر دوژمن دا پییان ده‌گوتری: (فرقان) نهم وشه‌یه بۆ قورنانش به‌کارده‌هیتری! چونکه هۆکاری سهره‌کی جیاکردنه‌وه‌ی نیوان حه‌قو به‌تالی له‌خۆگرتوه.

۲- فرموی ﴿وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ واته پهره‌ردگار پاشماوه‌ی تاوانه‌کانی له‌وه‌ پێشیان (به‌گه‌وره‌و بچوکه‌وه) پاک ده‌کاته‌وه‌و له‌دوینا دا پهره‌پۆشیان ده‌کا، به‌مه‌رجی تۆبه‌ له‌و تاوانانه بکه‌زو جاریکی تر بۆیان نه‌گه‌رینه‌وه.

۳- فرموی ﴿وَيَغْفِرْ لَكُمْ﴾ واته: له‌روژی قیامه‌ت دا له‌تاوانه‌کانتان خۆش ده‌بی؛ سزاو تۆله‌ی به‌رامبه‌رتان لی ناستینی!

به‌گورتی و پوختی ته‌قوا نوورو روناکیه‌ له‌دویناو له‌قیامه‌ت دا، هۆی خۆشه‌ختی و کامه‌رانی هه‌ردوو دنیا، که‌شتی رزگار بوونه له‌هه‌موو خراپه‌و شه‌رو گێژایک بۆیه پهره‌ردگار له‌شونیکێ تردا ده‌فرموی: ﴿وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ، وَاتَّقُوا يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ﴾ البقرة/۱۹۷.

فیل و پیلانه جۆراو جۆره‌کانی موشریکه‌کان دزی

پیغه‌مه‌هر ﷺ

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ
وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذَا تُثْلَىٰ عَلَيْهِمْ
عَٰيَتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا إِنْ هَٰذَا إِلَّا آسَاطِيرُ

الْأُولَىٰ ﴿٣١﴾

نیمامی نه‌حمده ده‌فرموی: عه‌بدورره‌زاق بۆی گیراینه‌وه: که نه‌هوش له‌موعمره‌وه ده‌گیریتنه‌وه: نه‌هوش له‌عوسمانی نه‌لجهریری نه‌هوش له‌مه‌قسم که مه‌ولای نیبنوعه‌بیاسه، ده‌لی: نیبنو عه‌بیاس ع ده‌رباره‌ی نایه‌تی وَاذْ يُنْكَرُ بِلِك... بۆی گیرامه‌وه فرموی: شه‌ویک قوره‌یشی‌یه‌کان له‌ناو خۆیان دا له‌مه‌ککه ده‌رباره‌ی پیغه‌مبهر ع راو‌ئیزان کرد: هه‌ندیکیان وتیان: به‌یانی که رۆژ بووه‌وه ده‌یگرینو پیوه‌ندی ده‌که‌ین، بر‌ئیکیان وتیان: نا، وا باشه بیکور‌ئین؛ کۆمه‌ل‌ئیکیشیان وتیان: نه‌خه‌یر له‌وه‌لات ده‌ری بکه‌ینو نه‌هت‌لین له‌ناومان دا دانیشی!

په‌روه‌ردگار پیغه‌مبهری خۆی له‌م پیلانو که‌ینو به‌ینه‌ ناگادار کرده‌وه.. پیغه‌مبهر ع بر‌پاری کۆچکردنی دا بۆ مه‌دینه‌ عه‌لی کوری نه‌بوط‌الیبی له‌جیگه‌ی خۆی نواند؛ پیغه‌مبهر ع له‌مه‌ککه ده‌رچو به‌ره‌و نه‌شکه‌وتی حیرا که‌وته ر‌ئو گه‌یشته‌ ناو نه‌شکه‌وته‌که:

له‌لایه‌کی تره‌وه موشریکه‌کان ئیشکیان له‌عه‌لی ده‌گرتو وایان زانی پیغه‌مبهره له‌ناو جیگه‌که‌دا، که رۆژ بووه‌وه دونیا روناک بوو هه‌له‌مه‌تیا بۆ برد بیگرن، که لی‌ئێ نزیکه‌ بوونه‌وه بۆیان ده‌رکه‌وت عه‌لی کوری نه‌بوط‌الیبه. وتیان: کوا موحه‌مه‌د؟ کوا خاوه‌نی ئه‌م جیگه‌یه؟ وتی: نازانم بۆکوی چووه. ئیعر شو‌ئین پ‌ئیان هه‌لگرت تاگه‌یشته‌ ک‌ئوی حیرا، له‌ه‌وئ ل‌ئیان ت‌ئیک‌چوو به‌ک‌ئوه‌که هه‌لگه‌ر‌ان، به‌به‌رده‌م نه‌شکه‌وته‌که‌دا رۆیشتن بینیان جال‌جال‌ئۆکه ده‌رگای نه‌شکه‌وته‌که‌ی ته‌نیوه، له‌ده‌لی خۆیان دا وتیان: نه‌گه‌ر بجوایه‌ ناو نه‌شه‌که‌وته‌که، ده‌رگا‌که‌ی ناوا به‌ته‌ندراوی جال‌جال‌ئۆکه نه‌ده‌مایه‌وه، س‌ئ رۆژ له‌و شاخو ک‌ئوه مانه‌وه ه‌یچیان ده‌س نه‌که‌وت.^۲

نیبنو ته‌بی حاته‌م نیبنو ئیسحاق له‌تیبنو عه‌بیاسه‌وه ده‌گیرنه‌وه: که فرمویه‌تی: چهند که‌سیک له‌قوره‌یشی‌یه‌کانو له‌پیاو ماقولانی هه‌رخ‌ئ‌ئیک ک‌ئوونه‌وه بۆ نه‌وه‌ی بچن بۆ (دار القدوة) شه‌یتان له‌شیوه‌ی پیاو ماقول‌ئیکی ریش سپی پیشی پ‌ئ گرتن، که چاویان پ‌ئ که‌وت، وتیان: جه‌نابت ک‌ئ‌ی؟ وتی:

من پیریکي نه جییم، زانیومه بۆ چ مهبه ستيك كۆده بنه وه، ويستم منيش ناماده بيم، راو بۆچوونو نامۆزگاري خۆم بخه مه پيش چاوتان، وتيان باشه فەرموو: تۆش وەرە ژوورە وه، له گه ليان چووه ناو (دار الغدوة) نه مجار وتی: دهی بابزانين دهرياره ی ئەم پياوه (واته پيغه ميسر) چيتان برپيار داوه؟ يه کيکيان وتی: پتوهندی دهکينو بهندی دهکين تاده مری. وه کوو چۆن شاعيره کانی پيشوو (زوهير، نايغه) له ناو چوون!

شهيتان که له شيوه ی پياویکی پير دا بوو، وتی: نا ئەم رایه پهسند نيه، چونکه خزمه کانی كۆده بنه وه بهزۆر له بهند رزگاري دهکەنو له وانه يه يارمه تی بدهنو ئيوه له ولات دهريکەن، بزائن چاره يه کی تر بۆ ئەم کابرايه بدۆزنه وه!! يه کيکی تر وتی: له ولات دهري بکەنو مه هيلن بيته وه ناو ولاتو بۆخۆتان ئيستراحت دابنیشن. چونکه ئەو که له ولات ده رکرا همرچی بيکا زيان به ئيمه ناگه يه نی!

پيره ميړدی نه جدی (شهيتان) وتی: نه وه لالا نه وه پهسند نيه، ئيوه نازان چەند زمانی لوسه؟ چەند گوڤتوگوڤ خۆشه؟ چۆن دلۆ دهروون داگیر دهکات، سویند بۆ، ته گهر ئيوه نه وه بکەن په يوهندی به عمره به کانی تره وه دهکار کۆيان دهکاته وه و پاشان هه لمه تتان بۆ دینو له ولات ده رتان دهکەن، پياو ماقوله کاتتان ده کوژن!! وتیان: راسته و قسه کهت به جییه، بزائن شتيکی تر بدۆزنه وه، ته بوجه هل وتی: به خودا من ريگا چاره يه کم دۆزیه ته وه باشتري ريگا يه تا ئیستا کهستان په يتان پي نه برده وه، وتیان: ئەو ريگا چاره يه چی يه؟ وتی: بينن له هه موو خيلو بنه ماله يه ک گه نجیکی به هيزو تواناو نازا هه لبرژن، ته مجار ههريه کهيان شمشيریکی برنده ی ده دهينه دهست، هه موويان بچن په لاماری بدهنو به يه کهوه لی راکيشنو بيکوژن، جا که کوشتيان خوینه که ی ده کهوئته سهر هه موو خيلو عمره به کەن، پروانا کهم به نوو هاشم دوايی بتوانن شهر له گه ل ئەم هه موو خيلو عمره به کەن، خو ته گهر ويستيان خوینه که ی ده دهينو به ئيستراحت دوايی داده نیشن.

پيره پياوی نه جدی، وتی: نافه رين نه وه رای باشو ريگا چاره ی چاکه، ته گبير له وه باشتري نابی!

هه موو له سهر نه مه پيک هاتزو رايان له سهر بوو: که نه نجامی بدهن.
 نيتر هه زره تي جو ير ائيل هاته لای پيغه مبرو هه والی ته گبيري
 کافره کانی پی دا، پهروه ردگار ريگه ی به پيغه مبر دا: که کوچ بکا بو
 مه دينه، جا که پيغه مبر ﷺ کوچی کرد بو مه دينه و پاش گه شستنی،
 پهروه ردگار نيعمه تي خوی وه بير دهه نييتنه وه و نه م نايه ته ی بو ده نيتری که
 ده فمر موی: ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا.... (الآیة)﴾.

په يوه ندي نه م نايه تانه به نايه ته کانی پيشيانه وه نه وه يه: که پهروه ردگار
 له وه پيش نيعمه ته کانی خوی به سهر موسولمانان دا به گشتی وه بير هيئانه وه و
 فمر موی: ﴿وَإِذْ كُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ.....﴾ (الانفال/۲۶) گونجاو بوو که
 نيعمه ته تايبه تيه کانی به سهر پيغه مبر ﷺ خوی دا وه بير نييتنه وه: که
 بر يتيه له پو و چهل کردنه و ی قتلې موشريکه کان که ويستيان پيغه مبر تيرور
 بکن. خدا پيلانه که يانی پو وچ کرده وه. ده فمر موی: ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا﴾ نه ی پيغه مبري خو شه ويست! نه و نيعمه ته گرنگه ياد بکړه وه که
 خدا پی دا، بيري نه و کاته بکړه وه که موشريکه کان کو بوونه وه بو
 دار شتنی پيلانيکی خه ترو سامناک دژي شه خصی خو تو په يامه که ت،
 بيگومان پو وچ له کردنه و ی نه و پيلانه نيعمه تيکی نه وه نده گرنگه شياوی
 نه وه يه: تو هه ميشه سوياسگوزار بی؛ روداوړک بوو په ندو عيبره تي لی
 وهرده گيري، به لگه يه له سهر راستی بانگه وازی په يامه که ت، نيشانه ی نه وه
 بوو خودا له کاتی ته نگانه و ناخو شتی دا پشتگيريت ده کا، ناهي لي دژمن
 فرسه ت لی بينن بيگومان موشريکه کان نه خشه و پيلانيان له دژ دار شتی،
 هه موويان له سهر نه وه ريکه و تنو به نه ينی له ناو خو يان دا پر ياريان دا
 ﴿لِيُثَبِّتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ﴾ که به يه کيک له م سی جوړه زيانت پی
 بگه يه نن، يان بتخه نه به ندي خانه وه و نه هي لن په يامه که ت به خه لکی بگه يه نن،
 يان که له کومه کيت لی بکه نو بتکوژن، يان له وه لات دهرت بکه نو نه هي لن
 له زیدی خو ت دابنيشی.

﴿وَمَعْكُرُونَ﴾ نه‌وان به‌نه‌ینی پیلانیان له‌دژ داد‌ه‌پشتی به‌جۆرێك كه تۆ ناگات لى نه‌بوو، ﴿وَمَعْكُرُوا لِلَّهِ﴾ به‌لام په‌روه‌ردگار پیلانه‌كه‌یانی پووج ده‌كردنه‌وه‌ فرتو قیله‌كانیانی هه‌لوه‌شاندنه‌وه، چ پیلانو نه‌خشه‌ی كیشابوویان به‌فیرو چوون، چونكه كۆچكردنى بۆ مه‌دینه به‌ساغ و سه‌لامه‌تى بۆ ره‌خساندى و به‌ناو نه‌وان دا له‌مال هاتیه‌ ده‌ریو پێیان نه‌زانی و له‌ده‌ستیان رزگارت بوو؛ له‌مه‌كه‌مه‌ كۆچت كرد بۆ مه‌دینه. ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ أَلْمَاكِرِينَ﴾ پیلانی خودا باشتتر جی ده‌گریو کاریگه‌رت‌ره به‌لكوو هه‌رنه‌خشه‌ی خودا جی‌به‌جی ده‌بی و هه‌ر پیلانی نه‌و سه‌ركه‌وتوو ده‌بی!

به‌راستی نه‌و تابلۆیه‌ی لی‌ره‌دا قورئان كیشاویه‌تی: ﴿وَمَعْكُرُونَ وَمَعْكُرُوا لِلَّهِ﴾ تابلۆیه‌کی سه‌رنج راكیش‌و کاریگه‌ره، ده‌تۆ به‌خه‌یال كۆرو كۆبوونه‌وه‌ی قوره‌یشیه‌كان یینه‌وه به‌رچاوو تییان به‌فكره كه پیلانو نه‌خشه‌كان داد‌ه‌پێژن، ته‌گبیر ده‌كه‌نو راوو بۆچوون ده‌گۆرنه‌وه، په‌روه‌ردگاری بالا ده‌ستو زاناو به‌توانا له‌پشتیان‌وه پیلانو نه‌خشه‌كانیان پووج ده‌كات‌وه‌و ریسه‌كه‌یان ده‌كات‌وه به‌خوری نه‌وان به‌خۆیان نازانو هه‌ست به‌نه‌خشه‌ی خودا ناكه‌نو ناگایان له‌هیچ نه‌!

نهم تابلۆ قورئانییه له‌سه‌ركه‌مه‌ قه‌شمه‌ری لا‌ق‌رتییان پێ ده‌كاو له‌لایه‌کی ته‌روه‌و له‌هه‌مان كات دا وینه‌یه‌کی ترسناكو دل دا خوڕپینه! چونكه نه‌و ئاده‌میزاده نه‌زانو زه‌بوونو بێ ده‌سه‌لاتانه ده‌بی چی بنو بتوانن چی بکه‌ن؟! زانیو توانای نه‌وان له‌ كوێ و تواناو زانیاری په‌روه‌ردگار له‌ كوێ؟! ده‌بی نه‌و نه‌فامانه چییان پێ بکری به‌رامبه‌ر زانیاری ده‌سته‌لاتی په‌روه‌ردگاری به‌ده‌یه‌نه‌ری بونه‌وه‌ر؟

نه‌مجار سییاقی نایه‌ته‌كه درێژه به‌ه‌رئواندنی ره‌وشتی كا‌فه‌ره‌كان ده‌ده‌نو ره‌فتارو كرده‌وه‌كانیان ده‌خه‌نه‌رو، یروپاگه‌نده‌و درۆ بوختانیان دیاری ده‌كه‌ن، لافو گه‌زافو خۆهه‌لكیشانی نه‌و موشریکانه ده‌گاته‌ ئاستێك؛ كه بلیس: جا قورئان چیه؟ تێمه‌ش (نه‌گه‌ر به‌مانه‌وی) ده‌توانین په‌راویکی ئاوا به‌خه‌ینه‌رو!

قورئان بیریتییه له داستانو چیرۆکی گه‌له‌پیشینه‌کانو تیمه‌ش ده‌توانین له‌و
چیرۆکو داستانانه‌بلین!!

بۆیه قورئانی پیروژ دوا به‌دوای باسکردنی پیلانو نه‌خشه‌کێشانی
کافره‌کان دژی خودی پیغه‌مبەر ﷺ خۆی، دێته سهر باسکردنی پیلانه‌کانیان
دژی نایینو قورئانه‌که‌ی ده‌فهرموئ: ﴿وَإِذَا تَلَّى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ
سَمِعْنَا﴾ نه‌گهر نایاتی قورئانی پیروژ به‌سهر نه‌و موشریکانه‌دا
بخویندرتسه‌وه، (ههرچه‌نده‌ نایه‌ته‌کان وه‌کوو خۆری روناک وان، ناشکراو
نومایانن) نه‌وانه له‌بهر نه‌فامی و سهرره‌قی و بێ هۆشی و لوتبه‌رزنی خۆیان
ده‌لین: گوئمان لی بوو بیستمان، جا نه‌وه چیه‌و گرنگی له‌چی دایه؟ ﴿لَوْ
نَشَاءُ لَقُلْنَا مَثَلًا﴾ نه‌گهر ناره‌زومان لی بێ، تیمه‌ش کتیبی وه‌ک نه‌م
قورئانه‌دا ده‌نئین، ده‌توانین نایاتی ئارا بلین!! نه‌مجار بایسی و ته‌که‌ی
خۆیان ده‌ده‌نه‌وه ده‌لین: ﴿إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ نه‌م قورئانه‌ بریتییه
له‌کو مه‌لێک درۆ ده‌له‌سه‌و چیرۆکو داستانی پیشینان، جگه‌ له‌مه‌هیچی تری
تیدا نیه.

مامۆستا سه‌یید ده‌فهرموئ: ئیبنو که‌ثیر له‌سه‌عیدی کۆری جوهره‌یره‌و له
(السدي) و له‌ئیبنو جوهره‌یج و که‌سانی دیکه‌شه‌وه‌ ریوايه‌تی کردوه که‌ بیژهری
نه‌م وته‌ نابه‌جییانه (الغضن)ی کۆری (الحارث) ده‌لێ: نه‌م پیاوه‌ نه‌فهرت
لێکراوه، له‌کاتی خۆی دا چووه‌ بۆ ولاتی فارس و هه‌ندی چیرۆکو داستانی
پادشاکانی ئێرانی بیستبوو له‌بهری کردبوون، بری سهرگوزشته‌ی روسته‌مو
نه‌سفه‌ندیاری ده‌زانین. که‌ گه‌را بۆه بۆ مه‌که‌که‌ دیتی تازه‌ پیغه‌مبەر ﷺ
ره‌وانه‌کرا بوو، قورئانی پیروژی بۆ قوره‌یشی به‌کانی ده‌خوینده‌وه، وا ده‌بوو
(الغضن)یش ئاماده‌ ده‌بوو، جا که‌ پیغه‌مبەر ﷺ نه‌و کۆرو کۆبوونه‌وانه‌ی
به‌جی ده‌هێشتن نه‌مجار (الغضن)ی مه‌لعوون چیرۆکی پاشا و پاله‌وانه‌کانی
فۆرسی بۆ ده‌گیرانه‌وه‌و دوا‌ی ده‌یگوت: ده‌ی توخوا کێمان چیرۆک بیژهرین؟
من یان موچه‌مه‌ده‌؟

بۆیه که له جهنگی به دردا خودا کردی (الضم) به دیلی گیراو که وته بهردهستی پیغه مبر ﷺ فرمانی دا که به شمشیر له ملی بدری و بکوژی!! فرمانده که جی به جی کراو کوژرا. نهو که سهی (الضم) دیل کرد بوو (المقداد) ی کوری (الاسود) بوو..... جا که پیغه مبر فرمانی دا به تبعیدام کردنی (الضم). (المقداد) وتی: نهی پیغه مبری خودا! نهو من به دیل گرتوومه! بۆ دهیکوژن؟ پیغه مبر ﷺ فرمووی: (ئه مه ده باره ی که لامی خودا واو وای ده گوت). نیتر فرمانی به کوشتنی دا، میقداد دوباره ی وتی: نهی پیغه مبری خودا! نهو دیلی منه! پیغه مبر ﷺ فرمووی: خودایه! به فضل و به خششی خۆت میقداد دهوله مند بکهو ناتاجی نه مینی) میقداد وتی: نهو هی من ده مهویست نه مه بوو...

نهم ثایه ته ده باره ی (الضم) ی ناویراو هاتۆته خوارۆ. بیگومان چهند جار له قورتان دا نهو دهو باره بۆتهو: که موشریکه کان قورتانیان بهو عهیددار ده کرد که چیرۆکنو داستانی پیشینه، وه کوو له شوینیکی تردا ده فرمووی: ﴿وَقَالُوا أَأُطِيعُ الْأَوَّلِينَ أَمْ نَكْتَبُهَا فِيهِ تَمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾ الفرقان/۵. یان ده فرمووی: ﴿..... يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا: إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ الانعام/۲۵.

ئا نهم پرویا گهندهو له دژ دوانه ی موشریکه کان زنجیره یه که بوو له زنجیره دورو درۆه کانی درۆ بوختانو چاوو راوی کافره کان که دژی پیغه مبرو په یامه که ی نه نجامیان ده داو ده یانهویست بهم هوله بیهوده و تیکۆشانه بی ناکامه یان به ره تیشکی خۆری روناک بگرنو په یامی نیسلام به درۆ بخهنه و، قورتان له پیش چاوی خه لک سووک بکهو، بی بایه خ سهیری بکهو له کاریگری بخن!!

بیگومان پیاو ماقولانی قوره ییش سروشتی بانگهوازی پیغه مبریان ده ناسی، مانای رستمو وشه کانی زمانی خۆیان تیده گه یشتن، ده یانزانی شایه تیدانی (أشهد ان لا اله الا الله، اشهد ان محمد رسول الله) مانای وایه: مافی ته شریعو فرمانه وایی هر بۆ خودایه و پتویسته ناده میزاده کان

هم‌موویان تی‌کرا نیعلانی یاخی بوون له‌فهرمان‌په‌وایی ناده‌میزاد بکمن! بچنه ژیر خیمه‌ی فهرمان‌په‌وایی و پهره‌ردگار یسه‌تی ره‌هاو بی سنووری یه‌زدان! نه‌مجار شیوه‌ی نه‌نجامدانی نه‌و به‌ندایه‌تییه بو خودا له‌ریگه‌ی پیغه‌مبهری خوداوه؛ حه‌زره‌تی موحه‌مه‌ده ﷺ وهریگری، نه‌ک له‌وانه‌ی به‌ناوی خودا درۆز نه‌کان، یان به‌ناوی خوداوه قسه‌ده‌کهن!

به‌لی قوره‌یشییه‌کان ده‌یانزانی که‌سیک نه‌و شایه‌تییه بدا تیتر له‌ژیر ده‌سه‌لاتی مله‌وره‌کانی قوره‌یش دا نامینیتیه‌وه، رابه‌رایه‌تی و حاکمیه‌تی نه‌وان ره‌فض ده‌کاو پال به‌نه‌و کۆمه‌لو گروژه رابه‌ریوانه ده‌دا که حه‌زره‌تی موحه‌مه‌ده رابه‌رایه‌تییان ده‌کاو گهردنکه‌چی فهرمانو ده‌سه‌لاتی نه‌و ده‌بنو خۆیان له‌کۆتو زنجیری دابو نه‌ریتی تایه‌فه‌گهری و ختایه‌تی و سه‌رکردایه‌تی نه‌زانی رزگار ده‌کهنو و ه‌لاو گهردنکه‌چی خۆیان بو پیغه‌مبهر نیعلان ده‌کهنو سه‌رکردایه‌تی تازه ه‌له‌ده‌بژیرنو ده‌چنه ریزی نه‌و کۆمه‌له‌ موسولمانه‌ی که نه‌و سه‌رکردایه‌تییه تازه رابه‌رایه‌تی ده‌کا!!

نه‌مه بوو مه‌عنای شایه‌تیدانو وتنی: (أشهد ان لا اله الا الله، اشهد ان محمد رسول الله) نه‌مه واقعی‌ک بوو، مله‌وره‌کانی قوره‌یش هه‌ستیان پی کردبوو، ده‌یانزانی چ خه‌ته‌ریکی هه‌یه بو سه‌ر کییانو باری کۆمه‌لایه‌تی و رامیارو نابوری بیرو باوه‌ریان که کۆمه‌لگاکیان له‌سه‌ری دامه‌زرا بوو!

نه‌وان له‌مانای (أشهد ان لا اله الا الله، اشهد ان محمد رسول الله) نه‌و مانا بی هیزو بۆشه‌ تینه‌گه‌یشته‌بوون که نه‌مرو هه‌ندی که‌سی خۆ به‌موسولمان زان تیسی گه‌یشته‌وونو هه‌ر به‌وه‌نده که به‌زمان نه‌م شایه‌تییه ده‌ده‌زو بری شه‌عائیرو طوقوسی خودا په‌رستی نه‌نجام ده‌ده‌ن، له‌کاتی‌که دا حاکمیه‌تو خودایه‌تی خودا له‌سه‌ر زه‌وی به‌رچاو نه‌گیراوه له‌ژیانی خه‌ل‌که‌که دا ره‌نگی نه‌داوه‌ته‌وه؛ سه‌رکردایه‌تی نه‌زانو یاسادانه‌ری نه‌زان فهرمان‌په‌وایی کۆمه‌لو کاروباریان ده‌کا!!

له‌راستی دا هه‌رچه‌نده نه‌و کاته له‌مه‌که‌که نیسلام نه‌شه‌ریعه‌تی هه‌بوو نه‌حکومه‌تی هه‌بوو، به‌لام نه‌وانه‌ی که نه‌م شایه‌تانه‌یان ده‌هینا، یه‌کسه‌ر

جلموی خۆیان ده دایه ده ست رابرایه تی حه زره تی موحه ممه ده ^(کوت)
خۆشه ویستی و وه لای خۆیان بۆ کۆمه لی موسولمان راده گیاندو، خۆیان
له هه موو وه لاو خۆشه ویستی خیزانو بنه ماله و خیل و هوژو ره گه زیهرستی
سهرده می نهمانی و له وه پیشیان رزگار ده کرد، نه وان که ده یانگوت: (أشهد ان
لا اله الا الله، اشهد ان محمد رسول الله) له ناخی دلپانه وه ده یانگوت و
به کرده وه مانا که بیان ده سه لماندو له ژيانو هه لسوکوتو ره فتاریان دا ره نگي
ده دایه وه .

نەمە بوو ھۆی ئەوێ کە قورەیشییەکان بەبلاو بوونەوێ ئایینی ئیسلام
قەڵس دەسوونو بەیستنی قورئان تەنگەتاو دەسوونو ھەجمینیان لی
ھەڵدەگیرا، دەیانزانی چ خەتەریکیان لەسەرەو چۆن دەسەلاتو
فەرمانرەوااییان لەکەیس دەچی!

ئەوان لەپیش ھاتنی ئیسلام بەو خوداپەرستانە قەلەس نەبوون کە ھۆیان بە (ھونەفا) دەزانی و وازیان لەبیرو باوەری موشریکەکان ھێنا بوو بپەرستیان نەدەکرد و خودا پەرست بوون، چونکە گۆشەگیری و دێر نشینی ئەو ھونەفایانە خەتەری بۆ فەرمانڕەوایی ملھوپی موشریکەکان نەبوو (کوردوتەنی زەرەری بۆ پەزەکان نەبوو)! نا ئەو بەتایینی خودا حلیب ناکرێ!

که‌وابیٔ نهو نیسلامه‌ی که نه‌مپوؤ بریٔ سوفیلکه‌مو به‌ناو موسولمان ده‌یانه‌ویٔ جوړیکه له‌و نایسینه‌ی که حونه‌فاو دیرنشینه‌کانی پیش هاتنی نیسلام په‌پړه‌ویان ده‌کردو به‌نیسلامی راسته‌قینه‌ ناژمی‌دریٔ، نیسلامی راسته‌قینه‌ بریتییه له‌و رابونو بزوتنه‌وه نیسلامییه‌ی که وټ‌پرای گوتنی شایه‌تمان (أشهد ان لا اله الا الله، اشهد ان محمد رسول الله) خو له‌هه‌موو بیرو یوچونو دابو نهریتی کومه‌لگای نه‌زانی ده‌پاریزیٔ، هه‌موو ته‌صه‌وپاتو یاساو شهریه‌تو فرمانپه‌واییو رابه‌رایه‌تی جاهیلیه‌ت رت ده‌کاته‌وه، (وه‌لای) ره‌هاو بیٔ سنوور یو کومه‌لی موسولمانان راده‌گه‌یه‌نیٔو ملکه‌چی فرمانپه‌وای بانگه‌وازی نیسلامی ده‌بی‌ودیه‌ویٔ به‌کردوه نیسلام له‌ژیانی کومه‌ل دا رهنګ بداته‌وه و شهریه‌تی قورشان پایه‌دار بیٔ، کومه‌لگایه‌ک

بخولقی خودایه تی و پروه رد گاریه تی؛ (ربوبیه تو نولو هییه تی) تی یدا تنها بز
خاوه نی بوونه وهر بی!

تا نهم نیسلامه بوو قوره یشیه کانی تهنگه تاو کردبوو حمراسانی لی
هه لگرتبون، بزیه بهه موو جوړیک بمره نگاری بوونه و دژی وهستان،
جوړیک له شتوه بمره نگار بوونه و که میان بلاو کردنه و هی نمو پروپاگهنده و چاوو
پاوو دروو بوختانانه بسون که دژی قورشان نه نجامیان ده دا، ده مییک
ده یانگوت: قورشان چیروکنو داستانی هه لیه ستر اوو سمرگوزشته ی پیشینانه.
چاخیک ده یانگوت: نه گمر بمانه وی قورنائیکی ناوا ده خینرو، یان
ده یانگوت: شیعره و موحه ممد شاعیره، بری کاتیش پیغه مبریان به شیت
له قه لهم ده داو ده یانگوت: قوتاییه کی قیرکراوی شیتو پیته، ههندی جاریش
ده یانگوت: جنوکه درسی پی ده لی و قیری ده کا!

پیوسته نموه بزانی که بلاو کردنه و هی نمو پره پاگهنده و چاوو پاره له ناو
کومه لگای نه فامو ره شه خه لکه که هی مه که دا کاریگری خوی هه بوو،
به تاییه تی له سمره تاوه و پیش نموه ی جوداوازی نیوان نوسلووی قورشانو
چیروکنو داستانه کانی که هی وه کوو نهضری کوپی حاریث ده یانگیرانه و
ده ریکه وی. ته گینا بچی که نهضری کوپی حاریث له جهنگی به دردا دیل کرا،
پیغه مبر ﷺ فرمانی دا به کوشتنی و وه کوو گیراوه کانی تر فیدیه ی لی
وهر نه گیرا. به لام نهم حالته هینده درژهی نه کیشا، بهری خور به پیژنگ
نه گیراوو نمو پروپاگهنده و چاوو راوه کاریگری خویان له دست داو، قورشان
پیروژ به هیزی به لاغته و ره وانی و له بهر نموه ی له خوداوه هاتوه و گونجاو بوو
له گمل سروشتی ناده میزاد داو پیداویتی دهرونی ناده میزادی دابین ده کردو
ده چوه دلانه و له ناخموه ههستی خه لکه که هی ده هژاند، هه موو نمو کوسپو
ته گمرانه ی رامالینو گه سکی لیدان، نیتر موشریکه کان نیان توانی چی دی
به م چاوو راوه خه لکی هه لیه لمتین!!

ته مجار مله و پره کانی قوره یش بهه ناسه سواری و دله تمپه و لیتوه لهرزه و
ده یانگوت: ﴿لَا تَسْمَعُوا هَذَا الْقُرْآنَ وَالْغَوْا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ﴾ گوی بز
نهم قورنانه مه گرن، که خوتندرا بیکه نه گالو بوغل و گرمه گرم، با کهس لی

تی نهگا، بهلکو نه هیلین بلاو بیتوهو و سمرکه وتن به ده ست بینین! لهه مان کاتدا پیاو ماقولو سمرانی قوره یش؛ هی وه کوو نه بو سوفیانو نه بو جه هلو نه خنسی کوری شوره یق، همریه که یان به دزی نه می تران گویان بو قورنان ده گرتو به بیستنی دلیان داده خورپاو ترسو له مرزبان پی ده که وتو نه ژتویان نه ده کردن شه و یکی تر بچنه وه بو نهو شوینه و به دزیسه وه گوی له قورنان خویندنی پیغه مبر ﷺ بگرن؛

نه مجار په یمانیان بهیه کتری داو له سمر خویان پیویست کرد؛ که جاریکی تر نه چنه وه بو نهو شوینه و به هیچ شیوه یکه گوتی بو قورنان نه گرن، نه وه کوو کوره گه نهجه کانیان بیان بینن که ده چن بو گویگرتن له قورنانو نه وانیش چایان لی بکه نو نه قورنانو نایینه کاریان لی بکه نو موسولمان ببن!

نه ناندت قورنان خویندنی پیغه مبر ﷺ نه وه نده کاریگر بوو له سمر ههستی وه لیدی کوری موغیره (که یه کییک بوو له مله وره کانی قوره یش) به ناشکرا له وه سپی قورنان دا، وتی: (اِنَّهٗ یَعْلُوْا وَلَا یُعْلٰی عَلَیْهِ وَاِنَّهٗ یُحْطَمُ مَا تَحْتَهٗ) نیتر عمر به کان ترسان که نه و ته ی وه لید بلاویته وه و کار له خه لک بکا، داویان له وه لید کرد که و ته یه کی وا بلی؛ خه لک له قورنان دوور بکه ونه وه، نه وه بوو خوی جه بابا به داو دهروونی خوی هه لپشکنی تاتوانی نه و ته مه شهو ره ی بلی؛ که گوتی: (اِنَّهٗ سَحَرٌ یُّؤْثِرُ) به راستی نه قورنانه ی موحه ممد ده یخوینیته وه سیحر یکی کاریگره.^۴

پیویسته ناماژه بو نه وه ش بکه ین که هه ولو ته قه لای نه ضری کوری حاریث بو دوور خستنه وه ی خه لک له قورنان دوا هه ولو ته قه لای نه بوو، دایین هه ولو ته قه لای نه نابی..... بیگومان نهو هه ولو ته قه لایانه چه نده ها جاری تر بهلکو میلوتنه ها جاری تر دووباره بوونه وه به لام به شیوه و شیوازی جوړاو جوړو له بمرگتو پو شاکی تردا...

به لی دوژمنانی نایین به درژیایی میژووی پر له شانازی و سمره ره یی نیسلامی، هه میشه له هه ولو ته قه لای جوړاو جوړدا بوون بو نه وه ی خه لکی

^۴ ته فیری مه نار ج ۹/۶۵۴-۶۵۵

له‌قورئان لایده‌نو نه‌هیلن کاریگمری هه‌بی له‌ژانیان دا، به‌ته‌واوی له‌گۆره‌پان
 دووری بڅه‌نه‌وه، که نه‌مه‌یان بۆ نه‌کرا، نه‌مجار هه‌ولیان دا قورئان بکه‌ن
 به‌که‌ره‌سه‌ی ته‌راتیلو شپوه‌گۆرانی که قورئان‌خوینه‌کان له‌کۆرو فیس‌تیقالو
 نێزگه‌و ته‌له‌فیزیون دا برێک له‌و قورئانه به‌ده‌نگی به‌رز به‌خوینن ده‌نگی
 خۆیانی تیدا به‌تاقی بکه‌نه‌وه‌و گۆیگره‌کان به‌ده‌م (نه‌ک به‌دل) (الله الله) یان بۆ
 بکه‌ن، یان هه‌ندێ له‌نایه‌ته‌کانی بکه‌نه‌و نوشته‌و دوعا خه‌لکی بیخاته‌ باخه‌لی،
 یان به‌سه‌ر سنگی خۆیان یان له‌ژێر سه‌رینی نووستنیان هه‌لی بگرنو پێیان وا
 بی موسولمانی نه‌مه‌یه‌و نه‌وه‌ مافی قورئانه‌و قورئان بۆ نه‌وه‌ هه‌تووه‌ که به‌م
 جۆرانه‌ ره‌فتاری له‌گه‌ل بکری. به‌لی قورئان ته‌مه‌رۆ له‌ژانی ئاده‌میزادان دا،
 به‌کانو سه‌رچاوه‌ی ته‌وجیهات نامۆژگاری حلیب ناکری، دوژمنانی نایین وایان
 کردووه‌ موسولمانان ته‌وجیهات ده‌ریاره‌ی کاروباری ژانیان له‌سه‌رچاوه‌ی تره‌وه
 راگۆزنو له‌دادگا‌و بازارو فه‌رمانگه‌و قوتابخانه‌و ناو خیزانو ده‌ره‌وه‌ی خیزان
 دا قانونو یاسا ده‌سکرده‌کان له‌گه‌ر دا‌بنو کاریان پێ بکریو قورئان وه‌لابه‌ریو
 کاری پێ نه‌کری، نه‌مجار بۆ له‌خسته‌ بردنو هه‌لخه‌له‌تاندن ده‌لێن: نیسه‌لام
 نایینی ره‌سمی حکومه‌ته‌و نه‌م نایینه‌ پیرۆزه‌و قورئان په‌راویکی
 موقه‌ده‌سه‌و ریزداره‌، نه‌ی نه‌وه‌نیه‌ به‌یانی و ئیواره‌و هه‌موو کاتیکی به‌بۆنه‌ی
 جیا جیاوه‌ قورئان ده‌خویندريو قورئان‌خوینه‌کان به‌ده‌نگی به‌رز له‌ته‌عه‌زییه‌و
 فیس‌تیقالو کۆرو کۆبوونه‌وه‌ جۆراو جۆره‌کان دا ده‌یخوینن؟ نیسه‌ موسولمانان
 چی تریان ده‌وی؟ نه‌ی نه‌وه‌ نیه‌ که ئافره‌ت مندالی ده‌بی خه‌لکه‌که‌ قورئانی
 نه‌وه‌نده‌ به‌لاوه‌ پیرۆزو موقه‌ده‌سه‌ ده‌یخه‌نه‌ په‌رۆیه‌که‌وه‌و له‌ژوو سه‌ری ژنه
 زه‌ییه‌ستانه‌که‌وه‌ دایده‌نێن؟؟ نه‌ی نه‌وه‌نیه‌ له‌دادگا دانراوه‌ (نه‌ک بۆ حوکم پێ
 کردن به‌لکو بۆ سویند پێ خواردن) هه‌ر شایه‌تیکی بانگ ده‌کری ده‌بی
 سویندی پێ بخوا؟؟ جا شایه‌ده‌که‌ باوه‌ری پێیه‌، ده‌ست‌نوێژی هه‌یه‌، دادگایه‌کی
 نیسه‌لامیه‌ نه‌مانه‌ گرنگ نین؟! به‌لی: نه‌مانه‌ هه‌موویان نمونه‌و لاسایی

کردنه‌وه‌ی چاوو راوه‌که‌ی نه‌م‌م‌ری کورپی حاریشه به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی ترو له‌بەرگنو پۆشاکێکی تردا! به‌لام نه‌وه‌ی سەر سورپه‌ینه‌ره‌و جیگای سەر‌ن‌جه، نه‌م قورئانه پیرۆزه له‌گه‌ل نه‌وه‌وه‌موو پیلانو نه‌خشانه‌ی دژی داده‌پۆژرین، وێرایی نه‌وه‌وه‌موو قیلو چاوو راوه‌ی دژی ده‌کرین، تانیستا له‌وه‌وه‌موو مەملانیو زۆرانبازییه‌ی دا سەرکه‌وتوه‌و، نه‌وه‌وه‌موو یاسا ده‌سکرده‌و بیرو بۆچوونو فەلسەفەو تیۆره‌ی بۆرداون!!

به‌لێ: نه‌م قورئانه تایبه‌تمه‌ندییه‌کی سەر‌سورپه‌ینه‌ری هه‌یه، به‌جۆرێک که توانیویه‌تی و ده‌توانی هه‌موو فرتو قیلێ سەر‌پوی زه‌وی، فرتو قیلێ شه‌یتانه جوله‌که‌و ماسوونی و سه‌لیبی و دارو ده‌سته‌کانیان بۆر بداو له‌گۆرنی!!

به‌لێ: وێرایی نه‌وه‌وه‌موو پرۆپاگه‌نده‌و چاوو راوه‌ی که ده‌زگا جۆراو جۆره‌کانی کوفری عه‌له‌می دژی قورئان بلاوی ده‌که‌نه‌وه، له‌گه‌ل نه‌وه‌وه‌موو دارایی و هه‌یزو تواناییه‌ی خراوه‌ته‌ گه‌ر بۆ گۆشه‌گیر کردنی قورئانو دوورخستنه‌وه‌ی له‌گۆرپه‌انی ژيانو هه‌ولدان بۆ وه‌لاخستن و ریشه‌کش کردنی کاریگه‌ری قورئان له‌سەر دلی موسوڵمانان، هه‌شتا له‌هه‌موو کونو قوژنیکی سەر زه‌وی کۆمه‌ڵێک موسوڵمان هه‌ن یه‌کیان گرته‌وه‌و کار ده‌که‌ن بۆ گه‌رانه‌وه‌ی قورئان بۆ گۆرپه‌انی ژيانو ره‌نگدانه‌وه‌ی له‌ژيانێ نادهمیزاده‌کان داو له‌هه‌ڵسو که‌وتو ره‌فتار و ره‌وشتیان داو چاوه‌روانی واده‌و به‌لێنی خودانو هه‌رده‌بێ بێته‌ جێ هه‌ر ده‌شه‌یه‌ جێ، نه‌م‌پۆ نا سه‌به‌ینی نه‌م رابوونه ئیسلامی به‌ سه‌رانسه‌رییه‌ی نه‌م رۆژگاره‌ش که ئیستا کۆتایی سه‌ده‌ی بیسته‌مه دیاره‌یه‌کی دلخۆشکه‌ریه‌و پشتیوان به‌خودا سه‌ره‌تاو پێشه‌تای نه‌و واده خوداییه.

موشریکه‌کان داوای سزای ناسمان ده‌که‌نو په‌روه‌ردگار له‌به‌ر
خاتری پیغه‌مبه‌ر سزایان نادا

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً
مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ اقْتُلْنَا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٢﴾ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ
وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ
وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنَّ أَوْلِيَآؤَهُ
إِلَّا الْمُتَّفِقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ
الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾

ده‌رباره‌ی هۆی هاتنه خواره‌وه‌ی نایه‌تی (۳۲) ئیبنو جدریری طه‌به‌ری
له‌سه‌عه‌یدی کورپی جوبه‌یر ریوایه‌ت ده‌کا ده‌لی: نایه‌تی ﴿وَإِذْ قَالُوا
اللَّهُمَّ.....﴾ له‌شانی نه‌ضری کورپی حاریث دا هاتوته خوارئ، کاتئ که
گوتئ: (إِنَّ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ) پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: م‌الو‌یرانو
به‌دبه‌خت نه‌مه که لامی خودای بوونه‌وه‌ره، نه‌ویش وتئ: (اللهم ان كان هذا
هو الحق....)!!

ده‌رباره‌ی نایه‌تی ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ نیمامی بوخاری و موسلیم
له‌نه‌نه‌سه‌وه ریوایه‌ت ده‌که‌ن، ده‌لی: نه‌بو جه‌ه‌لی کورپی هیشام وتئ: (اللَّهُمَّ إِنْ
كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ، فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ أَوْ اقْتُلْنَا
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ) نیتر نایه‌تی ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾ هاته
خوارئ.

ئیب‌نو نه‌بی حاتم له‌ئیب‌نو عه‌باسه‌وه ریوایه‌ت ده‌کا و ده‌لی: موشریکه‌کان
به‌ده‌وره‌ی که‌عبه‌دا ده‌سو‌رانه‌وه‌و ده‌یان‌گوت: (غُفْرَانُكَ غُفْرَانُكَ) نیتر
په‌روه‌ردگار ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ ی نارد‌ه خوارئ، داوای لی‌خوش‌ب‌وون

هرچنده لهو بی‌دینو کافرانوه بووه، وه‌لی بووه‌ته هۆی جورّیک له‌لاچوونی زیانو عمزایی دونیایی!!

به‌کورتی دهرباره‌ی بیژهری ﴿وَإِذْ قَالُوا: اَللّٰهُمَّ...﴾ راجیایی هه‌یه، موجاهیدو سه‌عیدی کوری جوبه‌یر: ده‌لّین بیژهره‌که نه‌ضرری کوری حاریشه. نه‌نه‌سی کوری مالیک ده‌لّی بیژهره‌که نه‌بو جه‌هل بووه.

دهرباره‌ی نایه‌تی ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ...﴾ واحیدی له‌نییبنو عومره‌وه ریوایه‌ت ده‌کا ده‌لّی: موشریکه‌کان طه‌وافی که‌عبه‌یان ده‌کردو فیکه‌یان ده‌کیشاو چه‌لّه‌یان لی ده‌دان، نیتر نه‌م نایه‌ته هاته‌ خوارئ.

نییبنو جه‌دیری طه‌به‌ری له‌سه‌عیدی کوری جوبه‌یره‌وه ریوایه‌ت ده‌کا: ده‌لّی: قوره‌یشیه‌کان موعاره‌ضه‌ی پیغه‌مبه‌ریان ده‌کرد له‌ته‌واف کردن داو گالته‌یان پی ده‌کردو فیکه‌یان ده‌کیشاو چه‌لّه‌یان لی ده‌دا. نیتر نه‌م نایه‌ته نازل بوو: به‌هر حال سیاقی نایه‌ته‌کان درّژه به‌رانواندن چۆنیه‌تی عه‌نادو رقه‌به‌ری موشریکه‌کان ده‌ده‌ن، نه‌وه رون ده‌که‌نه‌وه: که‌لوتبه‌رزئیو مله‌پوری نه‌و کافرانه به‌جورّیکه: که‌ریگا به‌خۆیان ناده‌ن گمردنکه‌چی حق ببنو مل شوپکه‌ن له‌به‌رامبه‌ری راستی پیغه‌مبه‌رایه‌تی موخوممه‌ده‌ ﴿يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ﴾ نیمان بینن! ته‌نانه‌ت سه‌ر رقه‌ییان گه‌یشتوته تاستیک له‌جیاتی نه‌وه داوای هیدایه‌ت بکه‌ن، تاوته‌ خوازن خودا له‌تاسمانه‌وه به‌رده‌بارانیان بکاو به‌سزا له‌ناویان به‌ری به‌لام نیمان نه‌هینن.

وه‌کوو ده‌فرموی: ﴿وَإِذْ قَالُوا اَللّٰهُمَّ اِنْ كَانَ هٰذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ﴾ نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست! یادی نه‌وه بکه‌ره‌وه، نه‌و کاته‌ی قوره‌یشیه‌کان وتیان: په‌روه‌ردگارا! نه‌گمرد راسته‌ هه‌ر نه‌م قورنانه‌ جه‌قه‌و له‌ته‌وه هاتوه، ﴿فَاَمْطَرْنَا عَلَيْنَا حِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ اَوْ اٰتَيْنَا بِعَذَابٍ اَلِيمٍ﴾ ده‌سزیمان بده به‌به‌رده‌ بارانکردنو له‌تاسمانه‌وه به‌رده‌بارانمان بکه، وه‌کوو چۆن له‌شکری (ته‌به‌ره‌ه) ت به‌رده‌باران کرد، یان عه‌زاییکی ترمان به‌سه‌ردا بده، به‌سزایه‌کی کوشنده له‌ناومان به‌ره.

نهمه هه‌والدانی په‌روه‌دگاره، هه‌والی کوفرو سهره‌قی قوره‌یشییه‌کانو
یاخی بوونو پشت هه‌لکردن‌یان له‌کاتی بیستنی نایاتی قورنان دا بۆ ئیمه‌ به‌یان
ده‌کا.

به‌راستی دوعاو پارانه‌وه‌که‌یان شتیکی سه‌یرو سه‌مه‌ره‌یه، ره‌نگدان‌ه‌وه‌ی
چۆنیه‌تی سهره‌قی و چه‌موشییه‌نه، که به‌هیلاک‌چوونو فه‌وتانی خۆیان به‌لاوه
باشتره‌ له‌وه‌ی گهردن‌که‌چی حق‌ ببنو پروا به‌نایین بکه‌ن (په‌ندیکی کوردی
هه‌یه: ده‌لی: که‌ری دیز به‌ته‌یینی خۆی و زهره‌ری خاوه‌نی رازییه)!!

بیگومان سروشتی سه‌لیم کاتی ده‌که‌وته‌ شکو گومان‌ه‌وه، داوا له‌خودا
ده‌کا که ریگای راستی نیشان بدرۆ به‌حق بگا. به‌لام که سروشت تیک چوو
لوتبه‌رزیو سهرکه‌شی و سهره‌قی تیدا په‌یدا بوو، نه‌وه‌ فه‌وتانی خۆی به‌لاوه
باشتر ده‌بی له‌گهردن‌که‌چ کردن بۆ حق، نه‌وه‌تا کافره‌کانی مه‌که‌که. سزادانو
تیدا‌چوونی خۆیان به‌لاوه‌ باشتر بوو له‌وه‌ی ئیمان به‌ینو نایینی حق قبول
بکه‌ن!!

تا به‌م جوژه سهره‌قی و عه‌نادییه، موشریکه‌کانی مه‌که‌که به‌ره‌نگاری
بانگه‌وازییه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر بوونه‌وه، به‌لام سوپاس بۆ خودا له‌سه‌ره‌نجام دا
بانگه‌وازییه‌که‌ سهرکه‌هوت.

بیگومان نه‌وان که ده‌لین: (خودایه! نه‌گهر راسته، ههر نه‌م قورنانه
حه‌قه‌و له‌تۆوه هاتوه ده‌بهرده بارانمان بکه....) مه‌به‌ستیان نه‌وه‌یه: که پروا
به‌قورنان ناکه‌نو به‌حه‌قی نازانو پێیان وانیه: له‌خوداوه هاتیبی، ته‌نانه‌ت
نه‌گهر له‌خوداوه‌ش هاتیبی، نه‌وان ههر باوه‌ری پی ناکه‌ن، به‌لکو تیدا‌چوونی
خۆیان به‌لاوه‌ باشتره، له‌وه‌ی که پروای پی بکه‌ن!! گالته‌یان به‌و که‌سانه‌ دی که
ده‌لین: قورنان حه‌قو راسته! نه‌مه‌ش نه‌وپه‌ری سهره‌قی و ئینکارییه. نه‌وان
به‌هۆی نه‌زانی و به‌درۆ خسته‌نه‌ویه‌یان بۆ پیغه‌مبه‌رو په‌یامه‌که‌ی، له‌نه‌حه‌قی و
خرابه‌کارییان دا گه‌ییشتونه ناستیک داواي پيش وه‌خت هاتنه‌ سزا ده‌که‌ن.
وه‌کو له‌شوئینیکی تر دا ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ، وَلَوْلَا أَجَلٌ
مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ الْعَذَابُ، وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً، وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ﴾ العنکبوت/۵۳

ته‌مجار پ‌روه‌ردگار هوی مؤل‌تدانو گیرانه‌بوونی دوعاکیان‌و سزانه‌دانی
 دونیان رون ده‌کاتوه، ده‌فرموی: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ﴾
 ته‌ی پیغه‌مب‌ر! دابو ن‌ریتی خودا وا نه‌هاتوه، باوی وانیه، ره‌حمه‌تو
 دانایی خودا داخوازی ته‌وه نیه: که عذاب بۆ ته‌وانه بنیژی، به‌برده‌باران، یان
 به‌سزای تر له‌ناویان به‌ری له‌کاتی‌ک دا ته‌تو پیغه‌مب‌ریان بۆ بانگه‌وازییان
 ده‌کمی بۆ نیمان هی‌نان، مادام پیغه‌مب‌ر له‌ناویان دا بۆ بانگه‌وازییان بکا بۆ
 نیمان هی‌نان، هومیدی ته‌وه ه‌یه: بریکیان نیمان به‌ینن؛ ته‌وان که مؤل‌ت
 ده‌درینو له‌دونیا دا عذاب‌ی ریشه‌کیش‌ک‌ریان ن‌ن‌یرد‌یت‌ه س‌ر، له‌ب‌ر خاتری
 پیغه‌مب‌ره ﷺ و بۆ ریز لی‌نان له‌و خوشه‌ویسته‌یه، ته‌گینا له‌ناومان ده‌بردن.
 چونکه پیغه‌مب‌ر ﷺ م‌یه‌ی ره‌حمه‌ته بۆ ناده‌میزد به‌گشتی ن‌ایته هۆکاری
 زه‌حمه‌ت..

﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ﴾ پ‌روه‌ردگار له‌روی
 ره‌حمه‌تو فضلو به‌خششی‌خو‌یه‌وه م‌مه‌له له‌گ‌ل تۆمه‌تی پیغه‌مب‌ر ﷺ
 به‌و شیوه ناکا که له‌گ‌ل گ‌له‌پیشینه‌کان دا کردی له‌بیخی ده‌ره‌ینان؛
 له‌حالی‌ک دا ته‌وان داوای لی‌خوش‌بوونو چ‌اوپوشی‌کردن له‌تاوان ده‌کمن.
 لی‌ره‌دا پرس‌یاری‌ک د‌یت‌ه پیش‌ه‌وه ده‌گوت‌ری: ته‌وانه کی بوون داوای
 لی‌خوش‌بوونو چ‌اوپوشی لی‌کردن‌یان ده‌کرد؟!

نیینو عه‌بیاس ده‌فرموی: مه‌به‌ست ک‌اف‌ره‌کانن، که له‌کاتی ته‌واف کردن
 دا ده‌یان‌گوت (غفرانک) خودایه! لی‌خوش‌بوونی توم‌ان ده‌وی: داوای
 لی‌خوش‌بوون ه‌ر چه‌نده له‌ک‌اف‌رو ب‌یدینه‌ته‌وه ده‌رچ‌وه، وه‌لی بری شه‌رو ناخوشی
 لی‌ل‌داون... ه‌ه‌ندیکی تر ده‌ل‌ین: داوای لی‌خوش‌بوونه‌که ته‌و موسول‌مانانه
 کرد‌ویانه که له‌ناو ک‌اف‌ره‌کان دا بوون؛ ته‌و ک‌اته مانای ن‌ایته‌که به‌م جو‌ره
 ده‌بی:

پ‌روه‌ردگار ته‌وان به‌سزا ریشه‌کیش ناکا، له‌حالی‌ک دا له‌نیوانیان دا
 که‌سان‌یک ه‌ب‌ن موسول‌مانو خود‌ا‌پ‌رست‌و داوای لی‌خوش‌بوون ده‌ک‌ن! چ‌ا که
 ته‌وانه له‌ناویان ده‌رچ‌وون کۆچیان کرد بۆ مه‌دینه، خودا ک‌اف‌ره‌کانی سزا داو
 تووشی چه‌ند ناخوشی و له‌ناو‌چوونی وه‌کوو هی روژی به‌دری کردن!

هه نډیکې تر ده لاین: ﴿يَسْتَغْفِرُونَ﴾ به مانا ﴿يَسْلَمُونَ﴾ هیه، واته: یه ک به دواى یه ک دا موسولمان دهن، یان منداو وه چه کانیا ن تیمان ده هیښو داواى لیخو شېوونو لیبور دن له خدا ده کمن!

نه مجار دواى نه وهی که پروه ردگار نه وهی راگه یاند که سزای ریشه کیښیان نادا له دنیا دا نیحتمالیکې تر ده چه سپینى نه ویش نه وهیه: که دوور نیه له کاتى پیوستی و داخوازی دا جوړه سزایه کی تریان به سمر دا بدا، ده فرموی: ﴿وَمَا لَهُمْ آلَا يَعْلَمُهُمْ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ چ شتی که هیه بیته کوسپو ته گره که خدا به جوړه سزایه کی تر سزایان نه دا؟؟ کى هیه بتوانى نه هیلی: خدا نهو جوړه عذابیه یان به سمر بدا؟ له حالیک دا نهوان موسولمانان منع ده کمن له مالى خداو ناهیلن بچنه ناوی شه عاتیری خودا پرستی تیدا ته نجام بدهن! ناما ژیه به وه که کافره کان نه یاند هیشت موسولمانه کان بچنه ناو که عبه وه، پیغه مبر و هاوه لانیښیان له مالى خدا ده رکړدو چونه ناو که عبه یان لی قده غه کړدن. له راستى دا نهوان شیاوی نه وهن که خدا سزایان بدا، به لام که سزایان نادا له مبر ریز لینا نه تی له پیغه مبر ﷺ که له ناویاندا یو بانگه وازیان ده کا بو تیمانه یان.

جا که ساتیک نه مه حالو رهفتاریان بى، شیاوی نه وه نین خاوه نو سمر پر شتیارو لیپر سراوی که عبه بن، به لکو نه وانه شیاوی نه وهن به شمشیر لییان بدری و بکوژین، شهریان له گمل بکری، بویه پروه ردگار له جهنگی به دردا به ده ستی موسولمانان به کوشتی دانو سزای مادی و معنوی لی ستانندن، زوری زوری سهرانی ملهوپیان کوژرانو به دیل گیران، ریسواى دنیا و قیامت بوون!

﴿وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءُ﴾ نه وانه خاوه نو سمر پر شتیارى که عبه نین، نه وانه شیاوی نه وه نین. کافره کان ده یانگوت: نیمه خاوه نو سمر پر شتیارى حمره مین، هر که سی که حمره مان لی بى ناهیلن بیته ناوی، حمره شمان لی بى ده هیلین، تیر خدا ره دی دانه وه و فرموی: نه وانه شیاوی نه وه نین کاروباری که عبه یان به ده ستوه بى و خاوه ن حمره بن، له کاتیک دا نهوان شمریک بو خدا داده نین و دژایه تی پیغه مبر ده کمن. نه وانه دوژمنی که عبه ن

دوژمنی خاوه‌نی که عبه‌ن، داگیرکری که عبه‌ن. خانه‌ی خودا که له‌پوور نیه به‌میراتی و ه‌رگیر، داهاتوو له‌رابوردوان به‌میرات و ه‌ری بگرن ﴿إِنَّ أَوْلِيَاءَهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ﴾ که عبه‌ خانه‌ی خودایه، خانه‌ی خوداش ه‌ر خوداپه‌رستو ته‌قوا کار خاوه‌نو سهرپه‌رشتیارینی، نه‌م ده‌عوایه‌شیان و ده‌کوو ده‌عوای نه‌وه وایه: که ده‌لین: نیمه‌ میراتگری حمزه‌تی شیراهیمین، نه‌وانه درو ده‌کمن میراتگری حمزه‌تی شیراهیم نین، خو‌میراتی شیراهیمو که له‌پوور لی‌گرتنی خو‌ینو ره‌چه‌له‌ک نیه به‌لکو میراتی شیراهیم نایینو بیرو باوه‌ره، کهوابی ته‌نها خودا په‌رستان میراتگری شیراهیمین، خاوه‌نی خانه‌ی خودان، سهرپه‌رشتیاری نه‌و خانوه‌ن که شیراهیم دروستی کرده! ده‌ی نه‌و کافرانه سهریاری نه‌وه‌ی که خاوه‌نی که عبه‌ نین خاوه‌نه ته‌صلیه‌کانیشی لی‌ مه‌نع ده‌کمن، په‌په‌وکارانی ری‌بازی شیراهیم له‌و خانوه‌ یاساغ ده‌کمن، ناهیلن بچنه ناوی شه‌عائیری خو‌یانی تی‌دا ته‌نجام بدن.

نه‌وانه خاوه‌نی که عبه‌ نین ه‌رچه‌نده له‌په‌نایه‌وه نو‌ژی خو‌یان بکمن، نه‌وه‌ی ده‌یکمن نو‌ژ نیه، به‌لکو به‌ده‌م فیکه‌و فیتیه‌یان لی‌ ده‌داو به‌ده‌ست چه‌لیمیان لی‌ ده‌دا، غالو بوغلو تیکه‌وه‌هاویشتنو هاتوچو‌یان بوو، کاره‌که‌یان ری‌ز گرتنی که عبه‌و ترسی خودای تی‌دا نه‌بوو!

نیبنو عومهر ﴿وَهُمْ رَمَوْا دَابِو نَهْرِيَّانَ وَابُو، رومه‌تیا ن ده‌خسته سهر زه‌وی و چه‌لیمیان لی‌ ده‌داو ده‌یانقولاندو فیکه‌یان ده‌کیشا!

به‌راستی نه‌مه نه‌وه‌مان بیر ده‌خاتمه‌ که له‌م روژ‌گاره دا، ه‌ه‌ندی سوفیلکه‌و ده‌رویشی نه‌قام ده‌و چاوی خو‌یان له‌دارو دیواری گۆرو نارامگان ده‌خشینو ده‌ست ده‌کمن به‌ (هاووه‌و حایووه‌و لرفه‌ لرفه‌)!!

﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به‌لام زوریه‌یان نازانن که نه‌وان خاوه‌نو سهرپه‌رشتیاری مالی خودا نین، نازانن که ته‌قواکاران خاوه‌نی که عبه‌نو خو‌شهو‌یستی خاوه‌نی که عبه‌ن که خودایه، نه‌وان له‌سزاو عه‌زایی خودا نه‌مینو نه‌و خوداپه‌رستانه شیایو نه‌وه‌ن سهرپه‌رشتیاری که عبه‌ بن!

جا که نهوه ههلسو کمو تو رهفتارتان بی نهی بی باوه پان! ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ ده بیچیزن سزای کوشتنو دیل کردنو ریسوا بوون، وه کوو نهوهی رۆژی جهنگی بهدر تووشیان هات به دهستی کۆمه لیک موسولمان. به هۆی کوفرو کرداری وا ههر له کافران پهیدا ده بی، به لام عه زابی ریشه کیش کهره له بیخ ده رهینهر نهوه دوا خراوه لییانو ره حمه تی خودایه پییانو له بهر ریزی پیغه مبه ره ﴿﴾.

به فیرو چوونی ماله خشی نی کافره کان بو کۆسپ دانان

له ریگهی خودا دا

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ ﴿٣٦﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٣٧﴾

ده رباره ی هۆی هاتنه خواره وهی نایه تی ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا.....﴾ موحه ممه دی کوپی نیسحاق له زوهری کهسانی دیکه شهوه ده گیریتسهوه، ده لاین: کاتی که قوره یشیه کان له جهنگی بهدر دا تووشی نهو شکستی به بوونو سوپای تیکشکاوو شه که تیان گهراپه وه بو مه که که، نه بو سوفیانیش کاروانه که ی گه یانده وه بو مه که که، عوبدولای کوپی ره بیعه وه عه که ره مه ی کوپی نه بو جه هلو صه فوانی کوپی نومیه، له گه له چهند که سیکی تر دا که باو کئو کوپیان له جهنگی بهدر دا کوژرابوون، رۆشتن چوون ناخواتنیان له گه له نه بو سوفیانی کوپی حهره بو نهو قوره یشیه یانیه که مالو سامانیان له ناو کاروانه که دا هه بو، کرد وتیان: نهی کۆمه لی قوره یش! نه وه تا: موحه ممه د ناوای لی کردن، ههرچی پیاو ماقولو نه شرافتان هه یه کۆمه کیمان بکه ن،

به‌لکو بتوانین تۆله‌ی خۆمان له‌موحه‌مه‌دو هاوه‌لانی بکهینه‌وه، شه‌وانیش رازی بوون. جا وه‌کوو ئیبنو عه‌بباس فهرموویه‌تی: ئەم نایه‌ته‌ ده‌رباره‌ی شه‌وان هاتۆته‌ خواری، واته‌: ده‌رباره‌ی پیتاکو کۆمه‌کی کردن بۆ جه‌نگی ئوحود هاتۆته‌ خواری.

ئیبنو نه‌بی حاتم ده‌لی: ده‌رباره‌ی نه‌بو سوفیان هاتۆته‌ خواری: که چل توفیه‌ زێری به‌کافره‌کان به‌خشی بۆ شه‌ر.

ئیبنو جهریر له‌ئیبنو ته‌بزی سه‌عیدی کۆری جویه‌یره‌وه‌ ریوایه‌ت ده‌کا: که گوتیانه‌: ئەم نایه‌ته‌ ده‌رباره‌ی نه‌بو سوفیان هاتۆته‌ خواری که رۆژی ئوحود دوو هه‌زار شه‌جاشی به‌کری گرت بۆ نه‌وه‌ی دژی پیغه‌مبه‌رو هاوه‌لانی شه‌ری بۆ بکه‌ن، ئەمه‌ جگه‌ له‌و عه‌ره‌بانه‌ی به‌شدارییان کرد.

موقتیلو کوله‌بی ده‌لین: نایه‌ته‌که‌ ده‌رباره‌ی نه‌وانه‌ هاتۆته‌ خواری: که رۆژی به‌در خۆراکیان بۆ شه‌رکه‌ره‌ کافره‌کانیان دابین کرد.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نه‌وانه‌ی کافرو خودا نه‌ناسو پیغه‌مبه‌ر به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه، مالو دارایی خۆیان ده‌به‌خشن بۆ نه‌وه‌ی خه‌لک له‌ربازی خودا مه‌نع بکه‌ن، نه‌هێلن نایینی خودا بلاو بیته‌وه، کۆسپ بخه‌نه‌ به‌رده‌م نه‌وانه‌ی که ده‌یان‌ه‌وی شوین پیغه‌مبه‌ر بکه‌ون! هه‌ر چۆنیک بۆیان بکری ناده‌میزادان له‌ربازی خودا لابده‌ن. جا نه‌وانه‌ که ئەمه‌ ره‌فتارو کرده‌وه‌یانه‌ ﴿فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً، ثُمَّ يُغْلِبُونَ﴾ ماله‌که‌یان ده‌به‌خشن، سه‌ره‌نجامی ماله‌خشینه‌که‌یان بۆ دژایه‌تیکردنی پیغه‌مبه‌رو خه‌لک لادان له‌تایین ده‌بیته‌ په‌شیمانی و خه‌مو خه‌فەت بۆیان، هیه‌چیان ده‌ست ناکه‌ویو مه‌به‌ستیان نایه‌ته‌ دی، به‌لکو پیچه‌وانه‌ی مه‌به‌ستیان دێته‌ دیو په‌نجە‌ی په‌شیمانی ده‌گه‌زن! مالی خۆیان له‌پیناو شه‌یتان دا ده‌به‌خشنو ماله‌خشینه‌که‌شیان سه‌رکه‌وتیان بۆ وه‌دی ناهینن، به‌لکو به‌پچه‌وانه‌وه‌ ﴿ثُمَّ يُغْلِبُونَ﴾ تاکامی ماله‌خشینه‌که‌یان تیکشکانو ژێر که‌وته‌، ئەمه‌ سزای دونیا‌یانه‌؛ مال له‌کیس چوونو تیشکان. ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ جا نه‌وانه‌ی له‌سه‌ر کوفرو بی‌دینی

دهمیننموه موسولمان نابن لهرژی قیامت دا راکیشی دوزخ ده کرتیو فری
ده درینه ناو ناگرهوه. به لام نهوانه موسولمانن نه گمر مالو دارایی خویان
لهریگهی خودادا بیه خشن نموه یان له دونیادا سرکه وتوو ده بن، یان له قیامت
دا پاداشی باشیان ده ست ده کهوی، یان له همدوو دونیا به هره مهند ده بنو
به ختموه ری دونیاو قیامت به ده ست دینن!

بیگومان نه مه بریاری پهره رد گاره، سرکه وتنی بۆ موسولمانان داناوه
تیشکانی بۆ کافران بریار داوه. ویرای مال له کیس چوونیاو خدمو
خهفه تباریان، بۆ؟ ﴿لِيُمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ
عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا، فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ، أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ﴾. بۆ
نموهی کۆمهلو تا قمی پیس له کۆمهلی پاک جیا بکاتمهوه، کافره کان
له خوداناسه کان هه لپاوتی، گروی خوشبه ختو کامهران له گروی به دبه خت جیا
بکاتمهوه، نه مجار پیسه کان هه موو یه ک ده خاو ده یان خاته سهریه کتو
له دوزه خیان ده خزینی، نا نهوانه خه ساره تمه ندو مالویرانی دونیاو قیامت،
رهنج به خه سارو مایه پووچن!!

به لی: تم مالهی ده بیه خشن به تال کۆده کاتمهوه به هیزی ده کا دژی حق،
مۆله تیان ده دری بۆ ده سترژی و خراپه کاری، له بهرام به ریشی دا حق
ده کهوتنه کارو هه ولو تیکۆشان، بۆ نموهی هیزی به تال له پهلویو بخاو جولهی
لی به ری، له به بهرام به ری به گزیه کدا چوونه دا حقو به تال لیکن جیا
ده بنهوه، ته نانهت وره و توانای نهوانهش ده ده کهوی که ههر له سهره تاوه له ژیر
نالای حقو راستی دا پیش تاقیکردنمهوه به گۆدا چوونی به تال، خویان پۆلین
کردبوو، خۆراگرو جهریه زه و ممدو نه بهر دبیان ده ده کهوی، ده ده کهوی ک
شیایو یارمه تی خودایی یه و به کاری هه لگرتنی نه مانهت دی! کس پیایو نه و
گۆر پهانه نیه!

لِيَخْشَوْنَ بُوَ كَافِرَهُ كَانَ تَهْكَرَ مُوسُوْلَمَانِ بِنِ،
 به پیچه وانده شه پرکردن له گه لیان بو نهوهی فیتته بهرپا نه بی
 قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا اِنْ يَنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ وَاِنْ يَعْوُدُوْا
 فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِيْنَ ﴿۳۸﴾ وَقَتْلُوْهُمْ حَتّٰى لَا تَكُوْنَ فِتْنَةً وَيَكُوْنَ
 اَلدِّيْنُ كُلُّهُ لِلّٰهِ فَاِنْ اَنْتَهُوْا فَاِنَّ اَللّٰهَ بِمَا يَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۳۹﴾ وَاِنْ
 تَوَلَّوْا فَاَعْلَمُوْا اَنَّ اَللّٰهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ اَلْمَوْلٰى وَنِعْمَ النَّصِيْرُ ﴿۴۰﴾

جا که سیاقی نایه ته کانی پیشوو گه ییشته نهم ناکامه یه کالا کمره وه یه،
 ناکامو سهره نجامی کوفری هاریکارو سهره نجامی پیسی کوبویه وه یه دیاری
 کرد، خیطاب ناراسته ی پیغه مبهر ﴿۳۸﴾ ده کاو ده فرموی: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ
 كَفَرُوا اِنْ يَنْتَهُوْا يُغْفَرْ لَهُمْ مَّا قَدْ سَلَفَ﴾ نه ی پیغه مبهری خوشه ویست!
 له ژیر روشنایی برپاری پروه ردگار: که له نایه ته کانی پیشوو دا راگه یاند،
 دهرپاره ی مالویرانی کافره کانو خه ساره تمه ندیو خه فته تباریو بیهوده یی
 مالبه خشینیان، وپرای ریسواییو تویه لکردنی کاره پیسه کانیاو له ناکاما فری
 دانیان بو ناو دوزه خ به خزیانو کرده و یانه وه، له ژیر روشنایی نهم برپاره دا بهو
 کافرو خودانه ناسانه بلئ: نه گمر واز له کوفرو بییدینی خزیان بیئن، چی دی
 دژایه تی پیغه مبهر ﴿۳۹﴾ نه که نو بیئه ژیر نالای نیسلامو موسولمان ببنو
 گمردنکه چی خزیان رابگه یه نن، نه وه گونا هو تاوانی رابوردوویان رهش
 ده کرینه وه، له گونا هه کانیاو خوش ده بین. نیسلام تاوانو گونا هی رابوردووی
 پاک ده کاته وه وه کوو: نهو روزه ی که له دایک ده بی تاوا بی تاوانه، به لام
 ﴿وَاِنْ يَعْوُدُوْا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلِيْنَ﴾ نه گمر دوی نهم رونکردنه وه
 بگهرینه وه بو سهر کوفرو بییدینی واته: له سهر کوفرو بمرده وام بن، نه وه دابو
 نه ریستی خودا دهرپاره ی پیشینان به موو پاشو پیشی نه کرده، یا نه وانیش
 دلنیا بن که هه مان دابو نه ریستی خومانیاو به سهر دا جی به جی ده که یی، دوی

نهم پیراگه یاندنو رونکردنمهویه: به درو خمره وهو سهریچیکاران له ناو دبهینو ده یانفه ویتینین. نهمه دابو نهریتی خودایه، هیچ گۆرانکاری به سمردا نه هاتوه و نایه، دهی با نهو کافرانه بوخویان سهریشک بزو کام ریبازه هه لده بۆترین با هه لیبۆترین.

نهمجار خیطاب ناراستهی موسولمانان ده کار ده فرموی: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِئَةً وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ نهی کۆمه لی موسولمانان! دژی دوژمنه موشریکو خودانه ناسه کان بجهنگین، بو نهوهی بهرستی و شهریک بو خودا دانان نه مینی، جگه له خودا هیچ شتیکی تر نه برستری، هیچ موسولمانیک تووشی فیتنه نه بی، تنها خودا بهرستری و بهس. ئالای (لا اله الا الله، محمد رسول الله) بهرز بکریتهوه، هه موو شیعارو بهیره وو پرۆگرامی تر بیووچینهوه، نایینه به تالو دهس لیدراوه کان نه میئن: جگه له نایینی نیسلام هیچ نایینیکی تر بهیره و نه کری. به تاییهتی نهمه له که عبه و ده ورو بهری دا، له نیوه دورگهی عمره ب دهی نه نجام بدری.

نیمامی بهیههقی له مالیکه وه نهویش له زوهریه وه فرموده یه کی پیغه مبهری ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الصَّالِفِينَ﴾ (لا یجتمع دینان فی جزیره العرب) له ریوایه تیکی تر (لا تبقین فی جزیره العرب دینین) هه بو جی به جی کردنی نهم فرمانه هه زه تی عومر له سهرده می خه لافه تی خوی دا جوله کهو مه سیحی به کانی ده ورو بهری مه دینه و شوینه کانی تری ده ورو بهری راگۆزان بو باشووری نیوه دورگهی عمره ب. له ده وهی نیوه دورگهی عمره بدا نیشته جی کردن.

نیمامی رازی ده فرموی: ناگونجی نهم نایه ته وا مانا بکهین هه موو جیهان بگریته وه، چونکه نه گهر نه وه مه بهست بوایه، ده بوو له هیچ شوینیکی کوفر ناسه واری نه مایه، به تاییهتی پاش نه نجام دانی نهو جهنگهی خودا فرمانی کرد به نه نجامدانی.

که وایی مه بهست له جهنگازو جیهادو تیکۆشان، دابین کردنی نازادی خودا بهرستییه، واته: کهس به زۆر له سهر نایین لانا بری، وه کوو له شوینیکی

تسردا ده فرموی: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾ البقرة/۲۵۶.

بیگومان نایینی نیسلام راگیانندیکی گشتی به بۆ نازادی ناده میزاد لهسر زهوی لهبندایه تی کردنی هه موو شتیگه جگه لهبندایه تی کردن بۆ خودا، نه مهش له رنگی راگیانندی کورته له یانی (ئولووهیه ته و ربووویه ته) بۆ زاتی پهره ردگارو بهس، نه م راگیانندهش بهم جوړه شوړشیکی گشتی و هه مه لایه نه دژی فرمانروایی ناده میزاد به هه موو جوړه کانیوه.

ناشکراشه بۆ چه سپاندنو دهسته بهر کردنی نه م ئامانجه گرنگه پیوستیمان به دوو شتی بنه ماو سه ره کی هیه:

یه که میان رامالینی نه زیه ته و فیتنه یی له بهر ده م نهوانه ی نه م نایینه قبول ده کهن، نازادی و سه رفرازی خویان له ناستی حاکمیه تی ناده میزاد راده گیه نه ن. بهندایه تی خویان بۆ خودا راده گیه نه نو به هیچ شیوه یه که بهندایه تی غهیری خودا ناکه ن. نه مهش به بی بزوتنه وه یه کی نیسلامی یه که گرتووی تیکوشه ر له ژیر فرمانده ی سه رکر دایه تی به کی پروا پته و بهو راگیاننده، دهسته بهر نابی. ده بی کۆمه لیک به واقعی نه م نه مرکه نه نجام به نه نو کاری بۆ بکه ن.

دوه میان وردوخاش کردنی هه موو هیژیکی سه ر زهوی که له سه ر بناغه ی بهندایه تی کردنی ناده میزاد بۆ ناده میزاد دامه زرا بی به هه موو جوړه کانیوه، نه مهش به مه به بهستی زه مینه خوشکردنو پارێزگار کردنی ئامانجی یه که به راگیانندی ئولووهیه ته نه نها بۆ خودا و بهس! ئولووهیه تی موته له قو بی سنوو.

﴿فَإِنْ أَنْتَهُوَ فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ جا نه گه نه م کافرا نه وازیان له کوفرو بی دینی خویان هی ناو دژی موسو لمانان نه جهنگانو گه رنده چی خویان بۆ نایین راگیانده، نه وه تی وه ش وازیان لی بینو شهریان دژ مه کهن، له نه ته و مه بهستیان مه کۆلنه وه، پیوست ناکا بزانه چی له دلیان دایه، نه وه ده و آله ی خودا بکه ن، چونکه خودا ئاگادارو بیناو بی سه ره به وه ی له دلیان دایه، پراو سه سزاو پاداشیان له سه ر نه وه ده داده وه، هیچی لی گوم نابی و هیچی لی تیک ناچی.

﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ. نِعْمَ الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ﴾

نه گمر پشتیان هه لکردو رویان وه رگیڤا له بیستنی بانگهوازی ئیوه وازیان له کوفرو بیدینی خۆیان نه هیئا، نه وه بایه خیان پی مه دهن، بزائن: که خودا سهر پرشتیاری ئیوه یه یار مه تیده رتانه، که سیکیش خودا سهر پرشتیارو یار مه تیده ری بی، له هیج ناترسی. بیگومان خودا باشتترین سهر پرشتیارو یار مه تیده رو پشتیوانه. هه که سیک پشتی پی بهستی ره نجهرو نابی، که سیک خودا یار مه تیده ری بی کهس به سهریا زال نابی!

به لام یار مه تیدانی خودا پابه نده به دوو شت:

۱- ناماده کردنی نامیری مادیو معنەوی بۆ بهرەنگار بوونهوی کوفرو بهیره وانی، ده بی به گۆرهی تواناو رۆژگار پیدایستی جیهادو تیکۆشان دهسته بهر بکری، وه کوو پهروه ردار ده فرموی: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ.....﴾ الانفال/ ۶۰

۲- یار مه تیدانی نایینی خوداو تیکۆشانو خۆبه ختکردنو مال به ختکردن له پیناوی دا، هه ولدان بۆ جی به جی کردنی شه رعه تی خودا حوکهو برپاره کانی وه کوو ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصَرُوا لِلَّهِ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ﴾ محمد/ ۷

به پشتیوانی خودا لیبه دا جزمی نوییم ته وای بوو..

دوا به دوا یی نه مه جزمی ده ییم دهست پین ده کات

پېړستی سهره باسه کان

لاپهړه	بېلگه
۳	باقی مهنده ی چیروکی حه زره تی شوعه یب
۱۱	په روه ردگار پېش نه وه ی نه ته وه یه ک له ناو به ری به خو شی و ناخو شی به تاقیبیان ده کاته وه
۱۵	هه لانی ناده میزادان بو یمان و ترساندنیان له کوفر!
۲۱	په ندوه رگرتن له چیروک و به سهرهاتی دانیش توانی شارو شارو چکه کان
۲۶	چیروکی حه زره تی موسا له گه ل فیرعه ونو پیاوماقوولانی تاقمی فیرعه ون
۳۹	نیمانه نیانی ساحیره کان به خودای مه زن
۴۱	هه ره شه ی فیرعه ون له ساحیره کانو سووریو نیان له سهر بر و ا به خودا
۴۵	وتو وویژی فیرعه ونو داروده سته که ی ده ریاره ی موسا و شوینکه وتوانی، ناموزگاریکردنی موسا بو قه ومه که ی
۴۹	جوړه کانی سزادانی په روه ردگار له دونیادا بو فیرعه ونو داروده سته که ی
۵۶	هانابردنیان بو موسا بولابردنی به لاهو په یمان شکینی یانو خنکاندنی فیرعه ونو قه ومه که ی
۶۳	نه ته وه ی نیسرائیل دوا ی فیرعه ونه کانو عه مالیه که کان خاکی میسرو شام به میرات ده گری
۶۹	سپله یی نه ته وه ی نیسرائیل به رامبه ر نیعمه ته کانی خودا
۷۵	گفتوگوکردنی حه زره تی موسا له گه ل په روه ردگاردا
۸۳	سزای لووتبه رزیو کوفر نه وه یه که دلی لووتبه رزو کافره کان لاده دری له تیگه یشتنی به لگه کانی نیشانه ی خودایه تی
۸۷	چیروکی به خودا دانانی گوله که له لایه ن سامیری یه وه

لاپهره	بابهت
۹۲	رق هه لسانی مووساو سهرزه نشت کردنی بو هارون له سهر گویره که پهرستی نه تهوهی ئیسرائیل!!
۹۸	سزای سته مکارانی گویره که پهرستو قبولکردنی تۆبهی تۆبه کاران
۱۰۲	کوئی جیروکی گویره که پهرستی
۱۰۳	هه لباردنی موسا <small>عليه السلام</small> که حهفتاکه سی هه لبارد بو چون بو میقاتو ناخواتنو گفتوگو له گه ل خودادا
۱۰۸	باقی مهندهی دوعاو پارانهوهی ههرهتی موسا له ناکامی راتله قاننده که داو، په یوهندی ئیمان به پیغه مبه رایهتی ههرهتی موساو ههرهتی موحه ممد <small>عليه السلام</small> .
۱۱۴	پیغه مبه رایهتی ههرهتی موحه ممد گشتی یه بو هه موو که سه
۱۱۸	نه تهوهی ئیسرائیل هه ندیکیان شوین حهق کهوتن، په روهردگار له جو له وانی یه که دا نیعمهتی خو ی به سهر نه تهوهی ئیسرائیل دا رشت
۱۲۲	فه رمانکردن به نه تهوهی ئیسرائیل که (بیت المقدس) بکه ن به نیشته مهنی خو یان
۱۲۶	فرتو فیلی جووله که بو راوکردنی ماسی له روژی شه ممد داو سزای سه ریچیکاران!!
۱۳۵	به رزکردنه وهی کی، بو سهر سهری به نو ئیسرائیلی و ژیره ستیو په رته وازه بوونیان به سهر زهوی دا
۱۴۳	به ئینی گشتی که له ناده میزاد وه رگیراوه
۱۵۰	چیروکی به لعامی کوری باعوراءو هاووینهی گومراکان
۱۵۸	هوکاری هیدا یه تو گومرای
۱۶۲	ناوه جوانه کانی په روهردگار
۱۶۸	بروادارانو به دروخه روهه کان له نومهتی بانگ لیکراو به بانگه وازی ئیسلام
۱۷۶	زانینی هاتنی قیامت هه لای په روهردگاره

لاپهره	بابهت
۱۸۱	هه موو شتیك به ده ست خودایه، عیلمی غهیب تاییه ته به پهروه ردگاروه
۱۸۴	یادکردنه وهی پهیدا بوونی ئاده میزادو فه رمان به یه کتاپه رستیو شوینکه وئنی قورئان
۱۹۲	پیناسه کردنی بت و صه نه مه کان
۱۹۸	بنه ماکانی رهوشتی کۆمه لایه تی و خو پاراستن له شهیتان
۲۰۴	پیغه مبه ر پابه ندی نیگای خودایه و شوین قورئان ده که وی
۲۰۷	گوی گرتن بو قورئانو شیوه ی یادکردنی خودا
۲۱۹	سووره تی نه نفال
۲۲۴	یاسای دابه شکردنی ده سه که وتی شهرو ده ستیشا نکردنی رهوشتی موسولمانان
۲۳۶	پی ناخوش بوونی بری له هاوه لان ده رباره ی شه رکردن له گه ل قوره ی شیه کان له به دردا
۲۳۹	کورته باسیك ده رباره ی چۆنیه تی به ریا بوونی جهنگی (به در)
۲۴۶	کۆمه کی کردنی فریشته له جهنگی به دردا، هه نوۆو خه وه نوچکه ی هاوه لان و بارانبارین به سه ریاندا
۲۶۱	هه له اتن له به رامبه ر له شکری کوفر حه رامه و، یارمه تی له خودا وه
۲۶۸	فه رمان به رداری بو خودا و پیغه مبه ری خودا و سه ریچی نه کردنی فه رمانه کانیا ن
۲۷۱	به پیره وه چوونی نه و ئایینه ی مایه ی ژیا نی خوش به ختی هه تا هه تاییه
۲۸۴	خیانه تکردن له خودا و پیغه مبه رو خیانه ت له سپاره
۲۸۹	ته قوای خودا و پله و پایه ی ته قوا و ته قوا کارلی
۲۹۱	فیل و پیلانه جوړاو جوړه کانی موشریکه کان دزی پیغه مبه ر ﷺ
۳۰۴	موشریکه کان داوای سزای ئاسمان ده که نو پهروه ردگار له به ر خاتری پیغه مبه ر سزایان نادا
۳۱۰	به فیر و چوونی ماله خشی نی کافره کان بو کۆسپ دانان له ریگه ی خودا دا
۳۱۳	لیخو بوون بو کافره کان نه گه ر موسولمان بن، به پیچه وان هوه شه رکردن له گه لیان بو نه وه ی فیتنه به ریا نه بی